

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/REVIEWNGCONTINH0105](https://www.facebook.com/REVIEWNGCONTINH0105)

Ban
đầu tương
ngộ

THU

NGHI

Cười
cùng biệt
ly

hiên Dung Hoa

by Lương Tiếp Du

Mục lục

<u>Phần 1</u>	
<u>Phần 2</u>	
<u>Phần 3</u>	
<u>Phần 4</u>	
<u>Phần 5</u>	
<u>Phần 6</u>	
<u>Phần 7</u>	
<u>Phần 8</u>	
<u>Phần 9</u>	
<u>Phần 10</u>	
<u>Phần 11</u>	
<u>Phần 12</u>	
<u>Phần 13</u>	
<u>Phần 14</u>	
<u>Phần 15</u>	
<u>Phần 16</u>	
<u>Phần 17</u>	
<u>Phần 18</u>	
<u>Phần 19</u>	
<u>Phần 20</u>	
<u>Phần 21</u>	
<u>Phần 22</u>	
<u>Phần 23</u>	
<u>Phần 24</u>	
<u>Phần 25</u>	
<u>Phần 26</u>	
<u>Phần 27</u>	
<u>Phần 28</u>	
<u>Phần 29</u>	
<u>Phần 30</u>	
<u>Phần 31</u>	
<u>Phần 32</u>	
<u>Phần 33</u>	
<u>Phần 34</u>	
<u>Phần 35</u>	
<u>Phần 36</u>	
<u>Phần 37</u>	
<u>Phần 38</u>	
<u>Phần 39</u>	
<u>Phần 40</u>	
<u>Phần 41</u>	
<u>Phần 42</u>	
<u>Phần 43</u>	

Phần 44

Phần 45

Phần 46

Phần 47

Phần 48

Phần 49

Phần 50

Phần 51

Phần 52

Phần 53

Phần 54

Phần 55

Phần 56

Phần 57

Phần 58

Phần 59

Phần 60

Phần 61

Phần 62

Phần 63

Phần 64

Phần 65

Phần 66

Phần 67

Phần 68

Phần 69

Phần 70

Phần 71

Phần 72

Phần 73

Phần 74

Phần 75

Phần 76

Phần 77

Phần 78

Phần 79

Phần 80

Phần 81

Phần 82

Phần 83

Phần 84

Phần 85

Phần 86

Phần 87

Phần 88

Phần 89

Phần 90

Phần 91

Phần 92

Phần 93

Phần 94

Phần 95

Phần 96

Phần 97

Phần 98

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 1

« lúc ban đầu tương ngộ, cuối cùng biệt ly » tác giả: Thư nghi

Nhà xuất bản: Hồ Nam văn nghệ nhà xuất bản

Xuất bản thời gian: 2015 năm 4 nguyệt

Nội dung tóm tắt

Thư nghi mới nhất tình yêu kinh điển. Cả đời chỉ có một lần yêu say đắm, nhất khắc cốt minh tâm ký ức.

Nếu sinh mệnh một ít người, từ bắt đầu cũng đã chú định cuối cùng bị thương biệt ly, người hay không còn sẽ lựa chọn lúc ban đầu tương ngộ? Người vĩnh viễn cũng không biết, bởi vì gặp được một người, yêu một người, người nhân sinh sẽ phát sinh như thế nào thay đổi.

Nghiêm Cẩn thích mỹ nữ, truy đuổi mỹ nữ, nhưng cũng không vì thế thay đổi chính mình. Này nguyên tắc lại bị một cái kêu Quý Hiểu Âu nữ hài đánh vỡ, một cái phù hợp hần thắm mỹ tiêu chuẩn nữ hài, lại đối hần lấy lòng toàn không thêm để ý, có gần với ngu xuẩn thiện lương, sẽ tiêu phí tâm lực đi chiếu cố một cái mẫu thân ốm đau trên giường, phiền toái quần thân sinh viên, hần ở bất tri bất giác trung

càng lún càng sâu, thẳng đến vô pháp tự kèm chế, cùng nàng cùng nhau lâm vào công dã tràng trước phiên toái cùng tai nạn.

Tác giả tóm tắt

Thư nghi, 70 niên đại sinh ra, những năm 80 trưởng thành, 90 niên đại dần dần rút đi ngây ngô, thế kỷ 21 bắt đầu học tập xuyên thấu qua hiện tượng xem bản chất. Danh giáo tốt nghiệp, nhiều năm nổi danh ngoại xứ trải qua, chức nghiệp giám đốc người. Ngành kỹ thuật bối cảnh, lại thâm ái văn tự loại này thuyết minh phương thức. Bề ngoài càng cụ lừa gạt tính, nhìn như ôn nhu kỳ thật cay rát, là điển hình trong ngoài không đồng nhất, vĩnh hằng mâu thuẫn thể thống nhất.

Đã xuất bản tác phẩm: 《 từng có một người yêu ta như sinh mệnh 》 《 ô vương gian nữ nhân 》

Thượng sách

Chapter1 Nghiêm Cẩn kỳ nhân kỳ sự

Chapter2 lão bản nương Quý Hiểu Âu

Chapter3 Nghiêm Cẩn cùng hấn “Một phần ba”

Chapter4 ngoài ý muốn kinh hỉ

Chapter5 trên đời bốn vô trùng hợp

Chapter6 có hay không người có thể không rời không bỏ đi theo ta

Chapter7 ta có một viên đối với người thiết tình

Chapter8 là tảng đá cũng nên áp nhiệt

Chapter9 khó nhất quên sinh nhật

Chapter10 độc nhất phụ nhân tâm

Chapter11 bên cạnh quang ảnh

Chapter12 vẫn không trở về tiếc nuối

Hạ sách

Chapter13 cuối cùng cáo biệt

Chapter14 người không phải ta giết

Chapter15 người tin tưởng nó, nó chính là chân tướng

Chapter16 ta vẫn luôn tin tưởng người

Chapter17 hảo hảo nhìn “Một phần ba”

Chapter18 đầu trọc đầu sọc bị nắm tóc

Chapter19 tuyệt cảnh cầu sinh

Chapter20 trải qua cùng mất đi

Chapter21 ta muốn vì người từ bỏ hết thấy

Chapter22 chờ người trở về

Phiên ngoại vĩnh viễn có xa lắm không —— tam kiếm khách
thanh xuân chuyện cũ

Chương 1

Lúc ban đầu tương ngộ, cuối cùng biệt ly tác giả: Thư nghi

Mỗi người cả đời

Đều có một ít nói không nên lời bí mật

Vẫn không trở về tiếc nuối

Xúc không đến mộng tưởng

Quên không được tình yêu

Đệ * chương 1 Nghiêm Cận kỳ nhân kỳ sự

Mỗi người cả đời

Đều có một ít nói không nên lời bí mật

Vẫn không trở về tiếc nuối

Xúc không đến mộng tưởng

Quên không được tình yêu

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 2

“Ca..... Còn có.....”

“Lăn!” Nghiêm Cẩn tương đương không kiên nhẫn, cái này “Lăn” tự trung khí mùi phần, quả thực là thanh rít gào.

Người nọ thần sắc ngạc nhiên mà thu hồi cánh tay, cửa thang máy vô thanh vô tức từ từ khép lại, đem một trương tuổi trẻ mà tú khí gương mặt nhanh chóng che ở đóng cửa cửa thang máy sau.

Nghiêm Cẩn như trút được gánh nặng trường ra một hơi, lúc này mới lưu ý đến thang máy mặt khác hành khách. Hai cái hơn hai mươi tuổi nữ hài chính tể ở thang máy trong một góc, nơm nớp lo sợ mà nhìn hẩn, hiển nhiên bị hẩn vừa rồi kia thanh rống to dọa.

Hai nữ hài một cao một thấp, ăn mặc thực thời thượng, nhưng mặt mày trung đều mang theo phụ nữ nhà lành đoan trang phạm nhi. Giờ phút này các nàng ánh mắt rất kỳ quái, đó là tràn ngập tìm kiếm cái lạ ánh mắt, giống đang xem vườn bách thú đại tinh tinh, bất quá bởi vì lẫn nhau chi gian cũng không có cách lòng sắt, cho nên khó tránh khỏi lại mang theo kinh hách.

Một khi nhìn thấy thuận mắt khác phái, Nghiêm Cẩn nam tính ý thức liền từ mới vừa rồi tao ngộ đã kích trung nhanh chóng thức tỉnh. Vì đèn bù thất thố, hẩn loát loát tóc suốt cổ áo, triều hai cái nữ

hài cười cười, thực thân sĩ mà xin lỗi: “Thực xin lỗi a, làm sợ các người đi?”

Hai cái nữ hài trung so lùn cái kia, rõ ràng sửng sốt một chút, phảng phất không biết nên như thế nào ứng phó cái này một khắc trước còn bộ mặt dữ tợn nam nhân, vì thế đem cầu viện ánh mắt đầu hướng bên người cao cái bạn gái. Kia cao cái nữ hài trấn tĩnh đến nhiều, trộm nắm chặt bạn gái tay, nhếch miệng đáp lại một câu: “Chúng ta cũng là bị dọa đại, ngài tiếp theo tới, không quan hệ.”

Nghiêm Cẩn cảm thấy này nữ hài rất có ý tứ, tuy rằng chính mình giờ phút này quần áo bất chỉnh tề cả chật vật, vẫn là quên không được trên dưới đánh giá nàng vài lần, ánh mắt thoáng chốc liền sáng lên.

Hắn ho khan một tiếng đứng thẳng thân thể, căn cứ hai người bả vai trên dưới chênh lệch, thực mau phỏng chừng ra nữ hài thân cao.

Nghiêm Cẩn ngày thường tổng nói, lý tưởng nhất bạn gái thân cao, chính là nàng đỉnh đầu có thể ở vào cái mũi của mình phụ cận, cũng chính là hai người kém mười hai centimet tả hữu, như vậy độ cao so với mặt biển chênh lệch, lệnh ôm hôn môi đều thập phần thoải mái cùng phương tiện. Chính hắn có 1 mét 8 chín, trước mắt cô nương này nhìn ra độ cao, vừa lúc ở 1m7 bốn bề giáp giới 1m7 sáu chi gian, hơn nữa nàng không có phương bắc nữ hài cao to địa vực đặc thù, cốt nhục đều đình, đúng là hắn thích loại hình. Đáng tiếc còn không có cổ thượng nghiêm cứu một chút đối phương diện mạo, thang máy liền đến lầu một đại đường. Nghiêm Cẩn đành phải nghiêng đi thân, làm hai vị nữ sĩ đi trước, vì thế hắn chỉ còn lại có nhìn theo nhân gia bóng dáng cơ hội.

Nữ hài bóng dáng cũng rất đẹp, hai vai mỏng mà bình thẳng, cái mông đĩnh kiêu rắn chắc, một kiện U hình lãnh lông dê liền thân váy ngắn, mặt trên lộ một tảng lớn vân da tinh tế phía sau lưng, phía dưới lộ ra hai điều thon dài đùi đẹp. Một đầu màu nâu tóc dài tua tủa trên vai, ánh đèn hạ có vẻ dị thường phong phú trơn bóng.

Nghiêm Cẩn nhìn không được ở trong lòng tán thưởng một tiếng: Mỹ!

Kia nữ hài đang cùng bạn gái đầu chạm trán thấp giọng nói giỡn, thình lình quay đầu lại, hướng hần cười cười. Nghiêm Cẩn trong lòng một lộp bộp, mới vừa rồi nhiệt tình khoảnh khắc tắt một nửa. Nữ hài ngũ quan lớn lên không tòi, mặt trái xoan, mắt to mũi cao, màu da thập phần trắng nõn, chính là kia há mồm, không cười thời điểm còn hảo, cười lộ lên độ rộng thật sự quá qua điểm nhi.

Hần cũng lễ phép mà cười cười, sau đó không phải không có tiếc nuối mà thu hồi ánh mắt, tâm tư lập tức trở lại thế giới hiện thực. Nhớ tới tối hôm qua bữa tiệc thượng mọi người không có hảo ý tươi cười, hần lúc này mới hiểu được, chính mình đây là làm người cấp kết phường tính kế.

Nghiêm Cẩn, năm đó tiếng tăm lừng lẫy “Trần kinh tây”, đã từng đánh biến tây thành vô địch thủ, hiện giờ tuy đã không làm đại ca rất nhiều năm, nhưng dư uy thượng ở, hiện giờ cư nhiên làm cái nam nhân cấp ngũ! Vẫn là cái hai mắt ngập nước vẻ mặt họa thủy dạng tiểu bạch kiểm nhi. Cái này kêu cái gì phá sự nhi, truyền ra đi hần mặt nên đi chỗ nào gác?

Nghiêm Cẩn nghiêng răng nghiêng lợi mà lấy điện thoại di động ra, tính toán hỏi trước hỏi chính mình xe ngừng ở nơi nào, lại đi tìm Hứa Chí Quần tính sổ. Nào liêu trò chuyện còn chưa chuyển được,

chính hấn di động tiếng chuông liền trước vang lên tới, một cái âm dương quái khí giọng nam lệnh người ghé mắt: “Khải tấu Hoàng Thượng, có một điều dân cầu kiến, là tiếp nghe vẫn là chém, ngài định đoạt.....”

Đại đường trên sô pha đứng lên một người, liềm mạng hướng hấn vẫy tay: “Nghiêm tử, bên này, xem bên này hắc.....”

Phóng nhãn vọng qua đi, tối hôm qua thượng mấy cái nháo đến nhất hung người, giờ phút này một cái không thiếu, đều xiêu xiêu vẹo vẹo mà dựa vào trên sô pha, chính tập thể cười hì hì nhìn hấn.

Nghiêm Cẩn lập tức cảm giác huyết hướng ót thượng hướng, bang mà khẩu thượng thủ cơ liền phải đi qua, bỗng nhiên nghe được có người ở sau người kêu một tiếng: “Tiên sinh.....”

Nghiêm Cẩn vừa quay đầu lại, liền thấy kia dáng người mê người miệng rộng nữ hài rời đi bạn gái, hướng tới hấn thẳng tắp đã đi tới.

Hấn luôn luôn thừa hành nữ sĩ ưu tiên nguyên tắc, đặc biệt là xinh đẹp nữ sĩ, lập tức dừng lại bước chân, triều nàng cười cười. Nữ hài đến gần, lại ánh mắt lập loè, cũng không chịu xem hấn, đôi mắt nhìn bên cạnh cây cột, dùng rất thấp rất thấp thanh âm nói: “Thiên An Môn khai.”

“Thiên An Môn? Ân?” Nghiêm Cẩn ngữi được một trận thấm vào ruột gan mùi hương nhi từ đối phương trên người thổi qua tới, khó tránh khỏi tâm viên ý mã, trả lời đến thất thần, “Nơi này không Thiên An Môn, chỉ có kiến quốc môn.”

Nữ hài phiến phiến đôi mắt, môi bé căng chặt thẳng, trên mặt nổi lên một chút phiến não biểu tình, phảng phất không biết như thế nào

cho phải.

Nghiêm Cẩn ngó nàng sóng gió phập phồng ngực, âm thầm thở dài: Ai, này nào nào đều hảo, đáng tiếc, chính là miệng quá lớn, miệng quá lớn nha!

Kia nữ hài quay đầu lại nhìn nhìn đồng bạn, con người đen nhanh như chớp xoay vài vòng, liền để sát vào một chút dùng càn thấp thanh âm nói: “Cái kia..... Bắc Kinh khu hào ngài minh bạch sao?”

“Ta bát thị lời nói, không đánh đường dài..... Người..... Người phải dùng điện thoại sao?” Nghiêm Cẩn bị hoàn toàn làm hồ đồ, đơn giản đem điện thoại đưa qua đi.

Nữ hài nhú mày tựa hồ tưởng chừng hấn liếc mắt một cái, lại là vẻ mặt không nín được ý cười, cuối cùng một dặm chân, xoay người chạy.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 3

Nhạc nhạc mụ mụ, chính là Nghiêm Cẩn song bào thai muội muội nghiêm thận, cũng ở trong điện thoại vui sướng khi người gặp họa: “Ca, người trở về cần phải để ý a, để ý nhà ta lão đầu nhi lấy chổi lông gà trêu người.”

Cho dù có gia bại uy hiếp, Nghiêm Cẩn vẫn là chạy nhanh xe bay trở về tận hiếu. Xem mẹ nó ốm yếu bộ dáng, trong lòng hảo không đành lòng. Chính là cùng nàng giải thích đi, lão thái thái còn rất cố chấp, nói cái gì cũng không chịu tin tưởng, liền kiên trì một cái: “Người nếu là thật sự không bệnh, liền đem tiệm cơm kia giúp nam hài tử đều cấp thay đổi, đều đổi thành xinh xinh đẹp đẹp tiểu cô nương, lại cưới cái tức phụ cho ta sinh một béo tôn tử, ta liền bệnh gì cũng chưa.”

Nghiêm Cẩn không có cách. Hắn đã không thể cùng chính mình sinh ý không qua được, cũng không thể mắt thấy mẹ nó sinh khí. Đành phải áp dụng chính sách đả diệu, động một chút phái người cấp nhĩ lão đưa trở về một đống cao cấp nhập khẩu đồ bỏ, lại dễ dàng lại không chịu về nhà.

Tiền, hắn có rất nhiều, ai làm hắn cao hứng hắn liền hoa ở ai trên người, nổi danh hào sảng hào phóng. Chính là hôn nhân việc này, hắn không nghĩ bởi vì phải cho người khác công đạo liền đem chính mình ủy khuất, cha mẹ cũng không được. Đối nữ nhân thái độ,

Nghiêm Cẩn luôn luôn thâm cụ bình thường tâm, hợp tắc tự không hợp tắc phân, không có trách nhiệm, không có gánh nặng, không có kỳ vọng, càng không có thất vọng. Như vậy trạng thái, hấn cảm thấy, khá tốt!

Bất quá nhớ lại những việc này, liền tính Nghiêm Cẩn không để bụng, nó rốt cuộc không phải cái gì vui sướng kinh nghiệm, cho nên sinh nhật buổi tối cái này vui đùa, đặc biệt mà làm hấn không thoải mái. Nhất không thoải mái, là làm hấn ở cái kia xinh đẹp miệng rộng nữ hài trước mặt ra như vậy đại một cái xấu.

Nghiêm Cẩn không thoải mái, sẽ có người càng không thoải mái.

Hứa Chí Quần phát hiện chính mình phạm vào một cái nghiêm trọng sai lầm, trêu chọc đến một cái không nên trêu chọc người.

May mắn cái kia buổi tối Nghiêm Cẩn uống đến say không còn biết gì, trừ bỏ ở khách sạn phun đến rồi tỉnh rồi mù, đập hư rớt khách sạn mấy trương tuyết trắng khăn trải giường, cũng không dư lại làm mặt khác sự sức lực. Nghiêm Cẩn lúc này mới có thể miễn cưỡng buông tha hấn. Làm bồi thường Nghiêm Cẩn tâm linh thương tổn trao đổi điều kiện, Hứa Chí Quần không thể không khuất phục ở bạo lực uy hiếp dâm uy dưới, miễn cưỡng tiếp thu hạng nhất nhiệm vụ, thế Nghiêm Cẩn đi hỏi thăm miệng rộng nữ hài chi tiết.

Nghiêm Cẩn từ trước đến nay thích cao gầy chân dài nữ hài, đã sớm không phải cái gì bí mật. Kia nữ hài một cặp chân dài cùng một đôi hắc bạch phân minh mắt to, cho hấn lưu lại khắc sâu ấn tượng. Liền tính miệng lớn điểm nhi, hấn cũng không tính toán so đo.

Mà hấn đôi cao vóc chân dài loại này chấp nhất thẩm mỹ quan, đến từ thực tiễn trung thẩm thống giáo huấn.

Kia vẫn là hấn ở bộ đội thời điểm, trộm thích thượng đoàn vệ sinh đội một cái tiểu hộ sĩ. Kia hộ sĩ chỉ có 1 mét 5 sáu cao, lại sinh đến điểm tĩn tú mỹ, không biết là bao nhiêu người mơ ước đối tượng.

Nghiêm Cẩn năm ấy còn bất mãn hai mươi, đã nhảy vọt cái đầu. Cùng hôm nay so sánh với thân thể còn lược hiện đơn bạc, nhưng kia vai rộng chân dài, phẳng phất chính là vì quân trang chế phục mà sinh. Tuy rằng làn da đen điểm nhi, chính là thắng ở mày rậm mắt to, ngũ quan đoan chính. Cởi dơ hề hề huấn luyện phục, thay gối đầu ép xuống đến bằng phẳng thường phục, nhìn qua rất là tuấn tú lịch sự.

Bởi vì hai người thân cao quá mức cách xa, trong ban chiến hữu cấp hộ sĩ nổi lên cái ngoại hiệu, kêu “Bình thủy”, ý tức hai người đi cùng một chỗ, kia tình cảnh thật tốt so Nghiêm Cẩn tùy thân xách theo cái bình thủy.

Mỗi lần hấn tìm cái lý do hướng vệ sinh đội chạy, các chiến hữu đều sẽ trêu ghẹo: “Lại muốn đánh nước ấm đi lạp?”

Như vậy biến đổi pháp nhi ra vào mấy tranh vệ sinh đội, mất đi mày lại vài lần, không biết chuyện gì xảy ra, kia hộ sĩ thể nhưng thật sự cùng hấn đối thượng mắt, vì thế hai người ước hảo đồng thời xin nghỉ ra ngoài hẹn hò.

Nghiêm Cẩn ăn xong cơm trưa ra cửa, chạng vạng khi ủ rũ cụp đuôi mà trở về trả phép. Các chiến hữu sôi nổi vây lại đây tìm hiểu hấn chiến quả.

Mới mười chín tuổi Nghiêm Cẩn chống eo, mặt ủ mày chau mà trả lời: “Mệt, mệt đến eo đau.”

Nhất bang chiến hữu cả kinh mắt to trừng mắt nhỏ, cơ hồ muốn đem hấn lập tức tôn sùng là thần tượng. Phải biết rằng, hấn bất quá đi ra ngoài mấy cái giờ, là có thể hoàn toàn thu phục trong đoàn đẹp nhất nhất kiều ngạo nữ binh, hơn nữa cư nhiên làm đến “Eo đau”! Đây là cái dạng gì tốc độ cùng năng lực?

May mắn Nghiêm Cẩn tiếp theo nói tiếp: “Mẹ nó, mỗi lần lão tử tưởng thân nàng, đều đến trước đem nàng bế lên tới, mệt chết ta!”

Sau lại việc này bất hạnh truyền tới chỉ đạo viên lỗi tai, vì thế Nghiêm Cẩn vừa mới nảy mầm lần đầu tiên đứng đắn luyện ái, liền lấy vòng sân thể dục chạy 30 vòng cùng với hai trăm cái hít đất đại giới, bi thảm mà tuyên cáo kết thúc.

Thực tiễn chứng minh, xinh xắn lạnh lợi, thiện giải nhân ý phía nam cô nương, đích xác đều là rất tốt rất tốt, chính là cũng không thích hợp hấn.

Hứa Chí Quân không nghe nói qua này đoạn thanh xuân chuyện cũ, chính là đối Nghiêm Cẩn yêu thích lại rành mạch, hơn nữa biết Nghiêm Cẩn bạn gái tuy đổi đến đèn kéo quân giống nhau, cũng không chân dẫm mấy chiếc thuyền. Ân Nghiêm Cẩn nói nói, thời khắc bảo trì một chọi một thuần khiết tính, cái này kêu tiết tháo. Giờ phút này hấn mới vừa cùng trước bạn gái chia tay, chính chỗ không song kỳ, miệng rộng cô nương xuất hiện đến đúng lúc là thời điểm.

Hứa Chí Quân ở giáo tu chính là tình báo học, tốt nghiệp sau liền vào Cục Công An. Nghiêm Cẩn nhiệm vụ này đảo đang cùng hấn chuyên nghiệp đối khẩu. Ai cũng không biết hấn rốt cuộc dùng biện pháp gì, dù sao ba ngày sau, về nữ hài tin tức liền từ Nghiêm Cẩn văn phòng máy fax toát ra tới.

Kia trương A4 vẽ truyền thần trên giấy viết:

Tên họ: Quý Hiểu Âu

Tuổi: 27 tuổi

Chức nghiệp: Mỹ Dung Điểm chủ tiệm

Cửa hàng danh: Như nước năm xưa

Địa chỉ: Ánh sáng mặt trời khu ×× đường cái ×× hào

Nghiêm Cẩn có chút ngoài ý muốn, hắn còn tưởng rằng kia nữ hài là cái người mẫu đâu, không nghĩ tới tuổi còn trẻ, lại là khai Mỹ Dung Điểm lão bản nương. Hắn cầm kia tờ giấy, tưởng a tưởng a, nhớ tới kia cô nương hai điều thật dài đùi đẹp cùng trống trơn phía sau lưng, tức khắc liền thất thần.

Hứa Chí Quân ngồi ở bàn làm việc thượng, hoảng hai cái đùi không kiên nhẫn hỏi: “Ta nhiệm vụ hoàn thành đi?”

“Hành a, mập mập, đủ ý tứ!” Nghiêm Cẩn đứng lên, ở hắn cổ sau cũng khởi thịt nương thượng mãnh chụp một chương làm cảm tạ, “Tiểu tử ngươi chính là FBI a!”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 4

“Đôi ——” hấn chậm rì rì mà trả lời, âm cuối kéo đến thật dài, “Ta có bệnh người có được a?”

Bên cạnh có người cười trộm lên. Phụ nữ trung niên không có hấp thụ giáo huấn, không đâu vào đâu mà lại hỏi một câu: “Người bệnh tâm thần a người?”

Nam hài lạnh lùng hỏi: “Vậy người có thể trị a?”

Toàn xe người tức khắc cười ầm lên, phụ nữ trung niên trong cổ họng giống ngạnh tiến một cây xương cá, bị nghẹn được mất âm, rốt cuộc phun không ra một chữ.

“Được, đại tỷ.” Quý Hiểu Âu nhìn không được, đứng dậy đem dư lại nửa bao khăn giấy lau mặt đều đưa cho nàng, “Hấn lại không phải cố ý, ai ra cửa bên ngoài có thể bảo đảm cả đời không bệnh không tai?”

Phụ nữ trung niên không khách khí mà tiếp nhận khăn giấy, oán hận mà mặt tịnh áo khoác thượng vết bẩn, trong miệng như cũ không thuận theo không buông tha, “Xui xẻo không phải người, trang cái gì người tốt nha? Ta này áo khoác như thế nào cũng đáng cái ba năm ngàn, người bồi ta?”

Quý Hiểu Âu quay mặt đi trộm bữu môi, ở trong lòng trở về một câu: “Bồi người đại gia.” Khi nói chuyện tới rồi đông đơn trạm, không ít hành khách đại khái chịu không nổi thùng xe nội hương vị, sôi nổi xuống xe thay đổi thùng xe, sân ga thượng hành khách chen chúc mà nhập, lược xem một cái liền cướp đường mà chạy, này tiết thùng xe khoảnh khắc không một nửa. Đi làm tan tầm cao phong thời gian, mệt mỏi hơn nữa đói khát, mỗi người nóng lòng về nhà, cũng không ai hỏi đến dựa môn ngồi nam hài.

Quý Hiểu Âu cũng tưởng rời đi, nhưng nàng xách theo đồ vật do dự một lát, vẫn là giữ lại. Tận lực áp lực dạ dày không thoải mái cảm giác, ở nam hài trước mặt ngồi xồm xuống.

“Người có phải hay không bị bệnh?” Nàng phóng nhu thanh âm.

Nam hài giờ lên lông mi nhìn xem nàng, lại nhanh chóng rũ đi xuống.

Quý Hiểu Âu có nháy mắt hồn phi phách tán cảm giác. Bởi vì ly gần xem, cặp mắt kia thật là tương đương tương đương xinh đẹp, con người đen nhánh, tròn trắng mắt thanh triệt, thật dài lông mi cây quạt dường như phác tản ra tới. Hấn so nàng nhận thức sở hữu nam nhân đều xinh đẹp, hơn nữa như thế tuổi trẻ. Nhưng hấn giờ phút này ánh mắt lại mỗi một mà lại hờ hững, thần sắc tự do, một hồi lâu, buông xuống đầu mới chậm rãi điểm hai hạ.

Bên cạnh nhiệt tâm trung niên nam nhân đã móc di động ra, đối Quý Hiểu Âu nói: “Kêu 120 đi.”

Quý Hiểu Âu vừa muốn đáp lời, nam hài đột nhiên duỗi tay một phen cầm tay nàng cổ tay, nắm thật sự khẩn. Trong xe máy sườn

sung túc, hấn lại ngón tay lạnh lẽo, trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Quý Hiểu Âu bị cả kinh nháy dựng, hơi kém đặt mông ngồi dưới đất.

Cứ việc hấn lớn lên rất đẹp, tuổi cũng cùng đường độ không sai biệt lắm đại, nhưng hấn dù sao cũng là cái xa lạ thành niên nam nhân.

Từ nhỏ đi theo thờ phụng đạo Cơ Đốc nãi nãi xuất nhập giáo đường, tuy rằng Quý Hiểu Âu lời nói cử chỉ tràn ngập Bắc Kinh nữ hài hồn không tiếc diễn xuất, nhưng trong xương cốt vẫn như cũ là bảo thủ “Church Girl”, tức cái gọi là “Giáo hội nữ hài”, đối khác phái thân thể tiếp xúc có trời sinh cảnh giác.

Nàng dùng sức tưởng rút về chính mình cánh tay, lại không có như nguyện, bởi vì nam hài nắm chặt đến thật chặt.

“Người muốn làm gì?”

Nam hài mở miệng, thanh âm phi thường mỏng manh: “Ta không đi bệnh viện.”

“A?” Quý Hiểu Âu không nghe rõ.

Thanh âm lược lớn một chút, vẫn là hữu khí vô lực: “Ta không đi bệnh viện.”

“Kia.....” Quý Hiểu Âu do dự, “Xuống xe đi nghỉ ngơi một lát thành sao?”

Nam hài không chút do dự mà lắc đầu, bắt lấy nàng cánh tay tay nắm chặt đến còng khắn, sau đó nói: “Ta phải về nhà.”

Quý Hiểu Âu có chút đầu choáng váng, phảng phất bị thôi miên giống nhau, một loại chua lòn mềm mại từ yết hầu lan tràn đến ngực.

Một cái nam tính, đặc biệt là một ánh mắt như thể thanh triệt động lòng người tuổi trẻ nam hài, ở người trước mặt không tự giác toát ra bất lực cùng không muốn xa rời biểu tình, chỉ cần không phải hết thuốc chữa ý chí sắt đá, tin tưởng bất luận cái gì nữ nhân đều không đành lòng cự tuyệt.

“Hảo hảo hảo, ta đưa ngươi về nhà.” Thanh âm mềm đến chính mình đều cảm thấy quái buồn nôn. Bình thường cùng hai mươi tuổi đường đệ ở chung, Quý Hiểu Âu tự nghĩ chưa từng có cùng loại kiên nhẫn.

Nguyên lai vô luận nam nữ, lớn lên hảo đều là một loại hản là cảm tạ cha mẹ cảm tạ thượng đế ưu thế tài nguyên.

Quý Hiểu Âu không nghĩ tới nam hài muốn đi địa phương cùng nàng mục đích địa cùng tồn tại bốn huệ, càng không nghĩ tới hản vừa xuống xe liền không được.

Từ vai trái phân lượng bỗng nhiên trở nên trầm trọng, Quý Hiểu Âu liền biết không hảo, tay mất lạnh lẽ mà ném xuống bao nilon, dang ra hai tay đi nâng hản.

Nhưng là nam hài đã mất đi ý thức, thể trọng hoàn toàn đè ở trên người nàng. Rốt cuộc là nam nhân phân lượng, Quý Hiểu Âu ôm không được, trơ mắt nhìn hản một chút trượt đi xuống.

Nàng là lần đầu tiên trải qua như thế hài kịch hóa trường hợp, cứ việc kiệt lực làm chính mình trấn tĩnh, vẫn là khó tránh khỏi chân tay luống cuống. May mắn tàu điện ngầm mấy cái nhân viên công tác chạy tới hỗ trợ, trước giúp đỡ đem người nâng tiến phòng trực ban, lại gọi tới 120 cấp cứu xe.

Bởi vì vậy xem người không ít, tàu điện ngầm trạm cũng tùy theo trải qua một hồi hỗn loạn, thẳng đến cấp cứu nhân viên rời xa, mới dần dần khôi phục bình thường trật tự.

Quý Hiểu Âu cùng xe đi bệnh viện. Chạy lên chạy xuống ra một thân mồ hôi nóng, cuối cùng thu phục nằm viện tiền thể chấp cùng tiền thuốc men, thu hồi được nhìn hộ sĩ treo lên từng tí, nàng mới cảm giác được bụng đói kêu vang, nhớ tới từ buổi sáng 10 giờ mãi cho đến buổi tối 9 giờ, chính mình hạt gạo chưa tiến.

Chờ nàng từ bệnh viện ngoại cháo phô mang về hai hộp nhiệt cháo, nam hài đã tỉnh, tuy rằng sắc mặt vẫn là không tốt lắm, nhưng tinh thần không tồi, hai má cùng môi cũng hiện ra một chút huyết sắc.

Quý Hiểu Âu lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, thò lại gần đối hân cười cười, “Trạm Vũ đồng học, không mang theo người như vậy hù dọa người ngoạn nhi, ta trịnh trọng mà nói cho người, này không thú vị, một chút đều không thú vị.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 5

Đến nỗi kia tràng tình yêu, cùng đại đa số thiếu niên thời kỳ tình yêu giống nhau, bởi vì các loại nguyên nhân vô tặc mà chết, hóa thành một sợi mây khói theo gió phiêu tán, để lại cho nàng di chứng là tốt nghiệp sau tìm công tác thành vấn đề khó khăn không nhỏ. Học hóa chất nữ sinh tuy rằng rất ít, nhưng đại đa số xí nghiệp cùng công ty đều không quá nguyện ý thông báo tuyển dụng nữ sinh, Quý Hiểu Âu ở ngắn ngủn ba năm chức nghiệp kiếp sống, bán quá đồ trang điểm, đã làm trước đài, cũng làm quá tổng giám đốc bí thư, dù sao là cùng “Hóa chất” hai chữ làm cái hoàn toàn kết thúc.

Mà nữ nhi không có tiền vào y học viện chuyên này, ở Quý Hiểu Âu 25 tuổi phía trước vẫn luôn là quý mẹ lớn nhất tiếc nuối, 25 tuổi lúc sau, tắc biến thành nữ nhi khả năng chết già trong nhà khủng hoảng.

Chờ Quý Hiểu Âu khó khăn từ nhảm nuốt khe hở đằng ra đầu lưỡi cùng miệng, cãi lại nói hóa chất chuyên nghiệp tri thức đối Mỹ Dung Điểm sinh ý có trợ giúp, quý mẹ lại nghĩ tới một khác kiện việc đáng tiếc.

“Đừng cùng ta đề người cái kia cửa hàng.” Nàng từ bỏ nhìn đến một nửa phim truyền hình, ngồi ở Quý Hiểu Âu đối diện bắt đầu lải nhải, “Tránh không kiếm tiền không nói, nhà ta cũng không chỉ vào người dưỡng gia, nhưng người nhìn nhìn, người mỗi ngày tiếp xúc đều là chút người nào a?”

“Ngài nói đều người nào a?” Quý Hiểu Âu lược hạ chiếc đũa, trong lòng tiểu ngọn lửa bắt đầu vèo vèo mạo lam yên.

Quý mẹ bẻ đầu ngón tay bắt đầu số: “Nào, không lao động gì gia đình phụ nữ, nhà thầu nhị nãi, nga, còn có tam bồi tiểu thư, này người còn ngại không đủ a?”

“Kia lại như thế nào lạ? Mở cửa làm buôn bán, ta quản người làm gì đâu, nhân gia không nợ ta tiền là được!”

“Mất mặt! Biết không?” Quý mẹ là cái Phích Lịch Hỏa bạo tính tình, cả đời không chấp nhận được người khác làm trái lại, nghe tiếng âm điệu lập tức cao một cái tám độ, “Điều kiện tốt hơn một chút điểm nhi nam, sau khi nghe ngóng người làm cái này, ai còn dám tìm người? Người muốn làm gái lỡ thì cả đời ăn vạ trong nhà sao?”

“Ta làm cái gì lạ? Ta làm cái gì lạ?” Quý Hiểu Âu không cam lòng yếu thế, cũng đề cao giọng, “Có người như vậy mẹ sao? Có người như vậy mẹ sao? Lấy giày xéo chính mình khuê nữ làm vui, có phải hay không mỗi lần giày xéo xong ta người liền đặc có thành tựu cảm?” Nói đến nơi này Quý Hiểu Âu thanh âm đều ghen ngào, “Ai ái lại nhà người a? Ngài đừng quên ta có chính mình phòng ở, ngày mai ta liền dọn đi ra ngoài!”

Mắt thấy lại không ra mặt điều đình, mẹ con gian chiến hỏa liền phải thẳng cấp, quý ba chạy nhanh đứng lên, đỡ lấy bạn già bả vai, ý đồ dời đi nàng lực chú ý: “Tới tới tới, phim truyền hình lại bắt đầu.....”

Quý mẹ bị hấn ấn ở trên sô pha, ngữ khí hậm hực: “Ta cùng nàng nói cái gì nàng đều đương gió thoảng bên tai, bao gồm cái kia Lâm

Hải Bằng, năm đó ta nói cái gì tới? Tô son trát phấn, vừa thấy liền không phải cái gì hảo ngoạn ý nhi, nàng không nghe, kết quả thế nào? Không nghe lời cụ già, có hại ở trước mắt.....”

Lời còn chưa dứt, “Ầm” một tiếng vang lớn, Quý Hiểu Âu thật mạnh quăng ngã thượng chính mình phòng cửa phòng, tiếp theo “Ca lạp lạp” rơi xuống khóa.

Quý mẹ tức giận đến truy ở phía sau ồn ào: “Người đừng sử như vậy đại kính nhi, hồng rồi còn phải ta tiêu tiền tu, hợp lại này không phải người bản thân gia đúng không?”

Quý Hiểu Âu che lại lỗ tai bò đến trên giường, Triệu Á Mẫn thanh âm như cũ xuyên thấu cửa phòng, không thuận theo không buông tha mà truyền tiến lỗ tai. Bất quá phát tiết đối tượng thay đổi Quý Hiểu Âu ba ba, nàng dùng ngón trỏ điểm Quý Triệu Lâm cái trán nói: “Người trừ bỏ ba phải còn có thể làm gì? Ta đời này hối hận nhất một sự kiện, chính là đi theo người Tây Tạng, đem hiểu âu ném cho người kia tin đạo Cơ Đốc mẹ! Hiểu âu mỗi ngày cùng giáo hội nhất bang không văn hóa lão thái thái lại có thể hỗn ra cái gì hảo tới? Hảo sao, nhân gia cô nương mộng mặt sau bạn trai có thể có một cái liền, nhà chúng ta cái này cho không còn bị người lừa đến xoay quanh. Người khác hỏi tới ta cũng không dám nói tiếp, sợ này trương mặt già không chỗ ngồi phóng!”

Quý Triệu Lâm ra tiếng biện hộ, thanh âm lại một chút tự tin cũng không: “Cái kia..... Ta cảm thấy ta khuê nữ vẫn là khá tốt.”

Quý Triệu Lâm vốn dĩ liền tính tình yếu đuối, khí thế thượng vẫn luôn lùn Triệu Á Mẫn ba phần, tuổi trẻ khi vì sự nghiệp vứt nhà cửa khải lao tới Tây Tạng, đem tuổi nhỏ nữ nhi để lại cho nãi nãi nuôi nấng, kết quả tạo thành nữ nhi cùng cha mẹ chi gian cảm tình đậm

mạc, cũng chậm trễ Triệu Á Mẫn một lần quan trọng tiến tu cơ hội, thẳng đến hôm nay vẫn là phó chủ nhiệm y sư. Chuyện này là hấn ở thê tử trước mặt bị đấn đo hai mươi năm khuyết điểm. Hấn cũng tự biết đuoối lý, một khi thê tử chuyện xưa nhắc lại, liền vâng vâng dạ dạ, hoặc lấy trăm mặc ứng đối.

Quý Hiểu Âu tắc nhảy dựng lên, nắm lên một quyển sách ném tới trên cửa. Triệu Á Mẫn thanh âm chỉ tạm dừng một lát, lại bắt đầu tuần hoàn lặp lại. Quý Hiểu Âu ở phòng trong tảo bạo mà vòng vại vòng, cuối cùng quỳ gối phía trước cửa sổ một trương kiểu Trung Quốc khắc hoa tiểu án thư, hợp nhau song chường nhỏ giọng cầu nguyện: “Thần a, nguyện sở hữu vinh quang, quyền bính cùng quốc gia đều quy về ngươi, thỉnh ban ta bình tĩnh lực lượng đối phó sở hữu thương tổn cùng không như ý đi, cảm tạ ngươi bác ái, khoan thứ cùng trợ giúp, Amen!”

Phía trước cửa sổ này trương sách cũ bàn, nhân niên đại xa xăm sơn mặt sớm đã trở nên trắng, mặt trên bãi một tòa mạ bạc giá chữ thập cùng một quyển cũ 《 Kinh Thánh 》 , cùng phòng trong ám áp Hàn thức phong cách cách không vào. Nhưng nó lại là Quý Hiểu Âu nãi nãi lưu lại duy nhất di vật, cha mẹ viện tàng 5 năm, Quý Hiểu Âu vẫn luôn đi theo nãi nãi sinh hoạt, thẳng đến tiểu học hai năm cấp cha mẹ hồi kinh, nàng mới rời đi nãi nãi hồi chính mình gia. Án thư trên đùi dùng tiểu đao khắc ra vết thương, trên mặt bàn bị chén trà năng ra màu trắng dấu vết, 《 Kinh Thánh 》 bút bi lung tung họa quá dấu vết, đều giữ lại nàng về thơ ấu sinh hoạt vô số ký ức.

Đêm khuya mộng hồi, Quý Hiểu Âu có đôi khi hoảng hốt có thể nghe được trang sách phiên động cùng nãi nãi ho khan thanh âm. Thanh âm này lệnh nàng cảm giác ám áp mà ám áp, cho nên nãi nãi mất đã bốn năm, nàng vẫn là luyến tiếc xử lý cái này cũ gia cụ ——

nàng sợ hãi có một ngày rớt cuộc tìm không được nãi nãi đã từng bóng dáng.

Bởi vì ngủ trước tinh thần kích thích, ngày đó buổi tối Quý Hiểu Âu làm một giấc mộng, một cái cực kỳ không thoải mái mộng.

Trong mộng nàng lại về tới ba năm trước đây kia một ngày. Kết thúc cao cấp mỹ dung sư huấn luyện cùng khảo thí, nàng hưng phấn mà từ Quảng Châu trước tiên phản hồi Bắc Kinh, nghe được lại là bạn trai quyết tuyệt chia tay quyết định.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 6

Quen thuộc khách nhân liền cùng Quý Hiểu Âu nói giỡn: “Quý lão bản, người mùa xuân tới!”

Quý Hiểu Âu trả lời: “Chỉ sợ là có người kêu xuân đi?”

Nàng ngăn lại đưa lẵng hoa tới chuyển phát nhanh tiểu hỏa nhi đề ra nghi vấn sau một lúc lâu, lại cái gì tin tức cũng không có được đến. Suy nghĩ đã lâu, cũng nghĩ không ra chính mình nhận thức nam nhân, có ai làm việc có thể như thế bất kể phí tổn?

Ngày hôm sau lại có hai cái lẵng hoa đưa đến, lẵng hoa so ngày hôm qua lớn một phần ba, mặt trên thay đổi nhan sắc lợt thâm champagne hoa hồng, nhiều đóa trơn bóng nở nang, kiều diễm phần nộn đến tựa đầu khấu đầu cảnh thiếu nữ mười sáu.

Đưa hoa người vẫn là không có hiện thân.

Quý Hiểu Âu ngốc đứng ở trong cửa hàng ương, bị một thất mùi thơm ngào ngạt ngọt thanh hương khí hướng đến có chút đầu choáng váng, thật sự tưởng không rõ đây là có chuyện gì, nên không phải cái nào coi tiền như rác viết sai địa chỉ đưa sai địa phương đi?

Theo sau bảy ngày, mỗi ngày buổi sáng 10 giờ hai cái lẵng hoa đúng giờ đưa đến trong tiệm, hoa hồng cánh nhạn sắc một ngày so với một ngày dày đặc, từ lúc ban đầu màu trắng, champagne sắc, đậm lục sắc, màu vàng, màu hồng nhạt..... Cho đến thứ chín thiên màu cam hồng.

Tới rồi ngày thứ mười, buổi sáng 10 giờ, cửa hàng cửa vừa mở ra, hai cái một người rất cao lẵng hoa bị dọn vào tiệm nội. Hoa hồng đương nhiên vẫn là hoa hồng, lại là nhất long trọng hoa hồng đỏ, gần ngàn đoá, màu đỏ thẫm cánh hoa đầy đà minh diễm, nhan sắc nùng liệt đến giống như nhất thuần hậu rượu vang đỏ, phiếm nhưng tơ giống nhau ánh sáng.

Lúc này còn có chút không giống nhau đồ vật. Cánh hoa trung gian cắm một trương danh thiếp. Màu vàng nhạt không ánh sáng bản in bằng đồng giấy, giấy chất rắn chắc cứng cỏi, xúc cảm cực hảo. Danh thiếp cách thức rất kỳ quái, trừ bỏ một người danh cùng một cái số di động, chính diện mặt trái đều trụi lủi, lại vô mặt khác tin tức.

Quý Hiểu Âu lật qua tới rớt qua đi đánh giá thật lâu, nhẹ giọng niệm nổi danh phiến thượng tên: “Nghiêm Cẩn.”

Nghiêm Cẩn? Nàng ngẩng mặt nghĩ rồi lại nghĩ, trong đầu lại không có bất luận cái gì về tên này ấn tượng.

Trong tiệm mấy cái mỹ dung sư, đều cười hì hì nhìn Quý Hiểu Âu, ríu rít suy đoán thần bí đưa hoa người thân phận thật sự.

Quý Hiểu Âu lại ngoài dự đoán mọi người mà giơ lên tay, tấm danh thiếp kia liền vẽ ra một đạo đường parabol, một đầu chui vào cửa rác rưởi ống.

“Ai nha, người như thế nào cấp ném?” Các cô nương tiếc hận đến thẳng dặm chân.

Quý Hiểu Âu không thể không xụ mặt, làm ra một bộ mẹ kế bộ đáng, hung ba ba mà kêu: “Đều cho ta làm việc đi!”

Quý Hiểu Âu lúc này 27 tám đang tuổi lớn, lớn lên không tồi, đáng người cũng hảo, mấy năm nay lại khai cửa hàng làm buôn bán, mỗi ngày xuất đầu lộ diện, cho nên người theo đuổi đông đảo, cái dạng gì nhàm chán nam nhân, cái dạng gì đến gần phương thức đều kiến thức quá. Đối loại này nơi nơi động dục, tứ phía giăng lưới nam nhân, nàng có loại bản năng bài xích cùng chán ghét. Nay đó nam nhân đưa hoa hàm nghĩa, không ngoài là tưởng nói: Thỉnh đem người hoa giống này đó thực vật sinh thực khí giống nhau đối ta nở rộ.

Quý Hiểu Âu ở trong lòng nhẹ nhàng xì một tiếng khinh miệt, tựa như kia trương bị ném vào rác rưởi ống danh thiếp giống nhau, cái này kêu “Nghiêm Cẩn” người cũng đồng dạng bị nàng vứt chi sau đầu.

Mà kia mấy cái đã từng hoa đoàn cầm thốc lẳng hoa, tắc bị đưa đến cách vách rửa chân thành, biến thành rửa chân thùng nổi lơ lửng hoa hồng cánh. Rửa chân thành mát xa sư thập phần trịnh trọng mà cùng khách nhân giới thiệu: “Tiên sinh, đây chính là chính tông Bulgaria hoa hồng, thực quý nga!”

Đệ * chương 3 Nghiêm Cẩn cùng hán “Một phần ba”

Nghiêm Cẩn đại khái nằm mơ cũng sẽ không nghĩ đến, hán vì này kiêu ngạo, tràn ngập cá tính danh thiếp thế nhưng gặp đải ngộ như thế. Mà những cái đó vô tội hoa hồng, cảnh ngộ càng là thê

thảm. Bất quá lúc này hắn đã không rảnh lo để ý tới bức này việc nhỏ, nghiêm lão bản có khác thống khổ cùng phiền muộn, hơn nữa hắn thống khổ cụ thể mà trực tiếp.

Đầu tiên là hắn cũng không rời khỏi người một cái “Đều Bành” bật lửa, từ cái kia xui xẻo sinh nhật ban đêm lúc sau, đã không thấy tăm hơi. Hắn nhớ rõ rành mạch, ngày đó sáng sớm rời đi khách sạn phòng khi, rõ ràng đem bật lửa nhét vào áo khoác túi tiền, chính là sau lại chính là tìm không thấy. Trí điện khách sạn, khách sạn phòng cho khách bộ cũng giúp hắn tìm thật lâu, lại không có bất luận cái gì kết quả.

Đồ vật tuy nhỏ, lại đủ để cho hắn bức bối.

Hứa Chí Quân cảnh sát tác phi thường không cho là đúng: “Cái kia phá bật lửa, người dùng đã bao nhiêu năm? Nhan sắc đều đen còn đương cái cục cứng nhì, ném hảo, quay đầu lại ca ca ta đưa người đổi mới hoàn toàn.”

Bức bối bất an Nghiêm Căn hơi kém đem hắn đá ra môn đi.

Chỉ có từ nhỏ một khối lớn lên Trình Duệ Mẫn, hiểu biết Nghiêm Căn tâm tư, không thiếu được ở trong điện thoại khuyên bảo: “Người cùng nó duyên phận đã hết, cũng đừng nghĩ nhiều. Gia ngộ năm đó đối vật ngoài thân luôn luôn xem nhẹ, hắn cũng sẽ không trách người.”

Cái này thân máy thượng tuyên có khắc càn ôliu cùng đều Bành tiêu chí đồng thau mạ bạc bật lửa, nguyên lai là kiện di vật. Đã từng chủ nhân, là hai người cao trung đồng học, mười mấy năm trước đã ly thế.

Trình Duệ Mẫn khổ khuyên, cũng không có làm Nghiêm Cẩn dễ chịu nhiều ít, hấn thở dài nói: “Thôi bỏ đi tiểu yêu, ngươi cũng đừng giả mù sa mưa. Ta biết ngươi cố ý, cố ý tưởng ghê tởm ta, ngươi vẫn luôn hận ta khi đó không chịu đi gặp lão nhị cuối cùng một mặt.”

Trình Duệ Mẫn bên kia trầm mặc đã lâu. Nghiêm Cẩn cho rằng hấn sẽ phát giận, nhưng hấn liền thanh âm đều không có đề cao, như cũ bình tâm tĩnh khí mà trả lời: “Ta không trách quá ngươi, ngươi có người đạo lý.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 7

“Kia không thể, yên tâm đi huynh đệ, việc nhỏ nhai một cục, khẳng định có thể bải bình.”

Ngón tay nhẹ khấu tay lái bên cạnh, Nghiêm Cần hơi hơi cười lạnh một chút. Nếu đổi lại mười mấy năm trước hỗn xã hội thời điểm, gặp được loại sự tình này, hắn giải quyết phương thức đơn giản mà trực tiếp: Đánh! Đánh không lại người ta nhận tài, ai sợ ai nha? Nhưng là ở bộ đội mấy năm mài giũa, đem hắn năm đó góc cạnh ma đi không ít. Xuất ngũ sau lại ở xã hội cùng thương trường lăn lê bò lết ngàn ấy năm, không tránh được gặp người nói tiếng người gặp quỷ nói chuyện ma quỷ, Phích Lịch Hỏa bạo tính tình càng là thu liễm rất nhiều. Đối phó hắc đạo người trên, lấy hung bạo thay hung bạo cũng không phải nhất hữu hiệu phương thức. Tưởng hoàn toàn giải quyết vấn đề, Cục Công An quan hệ đương nhiên có thể vận dụng, nhưng hắn nhân mạch căn cơ đều ở Bắc Kinh, Thiên Tân vượt nội thành cách xa nhau hơn trăm km, hành sự rốt cuộc không quá phương tiện.

Hắn nghĩ đến quá mức xuất thần, không tự chủ được thả chậm tốc độ xe, vì thế hắn kia chiếc bài khí lượng 4.4 tăng “Land Rover”, ở đường cao tốc xe tốc hành trên đường, thế nhưng lấy khi tốc 60 km tốc độ, giống rùa đen giống nhau thông thả bò sát, xe sau đổ một đội bị ghen đến mức hoả tinh loạn bắn phần nộ tài xế.

Thẳng đến mặt sau vang lên một chuỗi tức muốn hộc máu còi ô tô, Nghiêm Cẩn mới bỗng nhiên bừng tỉnh. Trong lòng vốn dĩ liên buồn một cổ trọc khí, lại bị loa thanh thúc giục đến tâm phiền ý loạn, hấn pha không tình nguyện mà mãnh dẫm một chân chân ga, đồng thời mắng to: “Vội vàng đổi cảm tình sao? Cái gì cấp?”

Nhưng này một mắng, đảo làm hấn nhớ tới một người tới, một cái có thể giúp hấn giật dây bắc cầu bãi bình phiền toái người.

Vì thế kia chiếc toàn kích cỡ bắt mắt xe việt dã, một sửa một mỗi chọt gia tốc, hướng tới Bắc Kinh phương hướng bay nhanh mà đi.

Nghiêm Cẩn muốn gặp người, tên là Phùng Vệ tinh, năm đó bộ đội lão chiến hữu, hai người trên một cái giường hạ phô ngủ ra tới giao tình.

Chẳng qua Phùng Vệ tinh sớm xuất ngũ, chờ vài năm sau Nghiêm Cẩn xuất ngũ trở về Bắc Kinh, hấn sớm đã xưa đâu bằng nay, có được chính mình vận chuyển hành khách công ty cùng vận chuyển hàng hóa gửi vận chuyển công ty, sau lại lại gia tăng rồi mấy nhà câu lạc bộ đêm cùng quán bar, gần nhất càng là có tiến quân ngành địa ốc tính toán, xuất nhập hết sức thoả thuê miễn nguyện, càng thêm bộ tịch phi phàm. Xem hấn hiện giờ ra ra vào vào đều có nhất bang thủ hạ tiền hô hậu ủng, một bộ xã hội tinh anh bộ mặt, rất ít có người sẽ nghĩ đến, năm đó hấn cũng từng một đường huyết vũ tinh phong mà ở trên đường hỗn quá.

Tuy rằng phổ bãi đến đại, nhưng Phùng Vệ tinh người rất thông khoái, nghe Nghiêm Cẩn thuyết minh ý đồ đến, không nói hai lời liền vỗ bộ ngực bảo đảm: “‘ tiểu mười ba ’ người yên tâm, việc này bao ở ca trên người.”

“Tiểu mười ba” là Nghiêm Cẩn ở bộ đội khi tên hiệu, vẫn luôn theo hẵn bốn năm. Nhưng sớm nhất hẵn không gọi “Tiểu mười ba”, mà kêu “Mười ba dì”. Bởi vì hẵn ở trong ban tuổi nhỏ nhất, đứng hàng mười ba mà được gọi là, Nghiêm Cẩn năm ấy mười tám tuổi nhiều điểm nhi mười chín tuổi không đầy, hỏa khí chính tràn đầy, ai kêu hẵn “Mười ba dì” liền trực tiếp huy quyền tương hướng. Đánh quá bảy tám giá lúc sau, “Mười ba dì” tên này rốt cuộc mai danh ảm tích, “Tiểu mười ba” thay thế.

Nghe thấy cái này đã biến mất ở nơi sâu thẳm trong ký ức xưng hô, Nghiêm Cẩn đáy mắt hình như có ánh sáng nhảy một chút, nhưng chỉ một cái chớp mắt, liền biến mất, hẵn cười cười nói: “Vậy cảm ơn ca, quay đầu lại vương phủ tiệm cơm, ta mời khách.”

Phùng Vệ tinh làm việc hiệu suất rất cao, Nghiêm Cẩn cho rằng còn phải đợi thượng một đoạn nhật tử, không nghĩ tới hai ngày sau liền có hồi âm. Phùng Vệ tinh đối Nghiêm Cẩn nói, “Tiểu mỹ nhân” đã nhả ra, bằng lòng gặp mặt nói chuyện lấy chấm dứt hai bên ân oán, nhưng Nghiêm Cẩn đến ra điểm nhi huyết, lấy chút tiền ra tới mua cái bình an.

Nói thật, “Tiểu mỹ nhân” mở miệng đưa ra cái kia số thật không nhỏ, xa xa cao hơn Nghiêm Cẩn dự toán, nhưng cũng may không có đột phá hẵn cuối cùng tâm lý điểm máu chốt. Nghiêm tức cân nhắc một chút lợi và hại, hẵn không hề nói cái gì, đáp ứng phó ước.

“Một phần ba” đối hẵn có đặc thù ý nghĩa, hẵn không nghĩ lấy nó mạo bất luận cái gì nguy hiểm. Mà Phùng Vệ tinh hỗ trợ, cũng không phải vô điều kiện. Làm hồi báo, Nghiêm Cẩn không thể không đáp ứng giúp hẵn một cái vội, giúp đỡ từ trong cục “Vớt” vài người ra tới — mấy ngày trước “Quét hoàng đánh phi” đại sự động bị trào đi vào mấy tên thủ hạ.

Cùng “Tiểu mỹ nhân” gặp mặt địa điểm, ước ở Bắc Kinh cùng Thiên Tân chỗ giao giới một chỗ suối nước nóng nghỉ phép sơn trang, xem như các cấp hai bên một cái mặt mũi. Nghiêm Cẩn cũng không nói cái gì, bởi vì hấn hiệu trên đường quy củ.

Đến nỗi gần nhất bỗng nhiên lưu hành khởi ở sauna trong phòng nói sinh ý, trong đó huyền bí, đều không phải là mọi người suy đoán như vậy —— đương hai bên lửa trình gặp nhau khi, sẽ tương đối mở ra thẳng thắn thành khẩn. Trên thực tế chủ yếu vì an toàn, nếu mọi người đều không manh áo che thân, như vậy thường quy bút ghi âm, máy nghe trộm thậm chí vũ khí đều sẽ không chỗ nào che giấu.

Chợt thấy “Tiểu mỹ nhân”, tuy rằng đã có chuẩn bị tâm lý, Nghiêm Cẩn vẫn là chấn động.

“Tiểu mỹ nhân” người cũng như tên, lớn lên gầy trường trắng nõn, trên mũi giá một bộ tơ vàng biên nửa khung mắt kính, xuyên một kiện màu đen đoạn kiểu Trung Quốc áo bông, nhìn qua ôn tồn lễ độ, càng giống một vị trung học ngữ văn lão sư. So sánh với tới nói, mang lên kính râm xụ mặt Nghiêm Cẩn, khả năng càng tiếp cận mọi người cảm nhận trung xã hội đen lão đại hình tượng.

Nhìn ra được tới, Phùng Vệ tinh cũng bị “Tiểu mỹ nhân” điên đảo hình tượng cấp chấn kinh rồi, nhất thời thế nhưng chưa nói ra lời nói tới, nửa ngày mới khôi phục thái độ bình thường.

Nhưng là “Tiểu mỹ nhân” một mở miệng, nguyên lai sở hữu cho người ta ảo giác liền đều biến mất. Hấn thanh âm thấp mà nghẹn ngào, kiên lợi mà đông cứng, hỗn loạn một chút kim loại âm rung. Thiên Tân bản địa khẩu âm, lời nói không nhiều lắm, nhưng mà mỗi một chữ đều có cũng đủ uy hiếp lực.

Nghiêm Cẩn không thích loại người này: Mặt ngoài một khuôn mặt phía dưới tựa hồ còn cất giấu một khác khuôn mặt, như là dự bị tùy thời trở mặt, người như vậy nhất định đặc biệt khó chơi.

Ở tới sơn trang trên đường, Nghiêm Cẩn từng cố ý hỏi Phùng Vệ tinh, những cái đó tiền thật sự có thể làm “Tiểu mỹ nhân” như vậy dừng tay?

Phùng Vệ tinh là cái 40 tuổi tả hữu trung niên nhân, mùa đông cũng đem đầu cạo đến trơn bóng đột lõm rõ ràng, một trích mũi thanh tra thượng vẫn hôi hôi mạo hiểm nhiệt khí, phảng phất một cái mới ra nồi mang da khoai tây. Vuốt ve một phen trống trơn đỉnh đầu, hắn trả lời: “Lão gia tử nhà ngươi muốn lui cũng là sang năm sự, hắn làm việc tổng muốn ước lượng ước lượng, cấp bản thân lưu điều đường lui đi?”

Nghiêm Cẩn liền minh bạch hắn đối điều giải kết quả cũng không có gì nắm chắc. Việc đã đến nước này, đơn giản buông tâm sự chuyên tâm lái xe, lại không nhiều lắm lời nói. Đến lúc đó chỉ có thể chậm đợi này biến, hành sự tùy theo hoàn cảnh.

Bọn họ bao hạ sauna phòng, lẻ loi ở vào một hoàng bích trong nước gian, nửa trong suốt gấm hoa pha lê cùng gỗ thô đưa làm kế, xa xa xem qua đi giống cái nửa khẩu dưa hấu da. Bên ngoài vờn quanh một mảnh xanh mơn mớn nhiệt đới thực vật, dễ dàng liền che đầy ngoại giới nhìn trộm tầm mắt.

Phục vụ sinh đưa vào một lọ không biết năm đầu Brandy ủ lâu năm cặp ba cái chén rượu, liền đóng cửa lại lui ra ngoài, sauna trong phòng chỉ còn lại có Nghiêm Cẩn, “Tiểu mỹ nhân” cùng Phùng Vệ tinh ba người.

“Tiểu mỹ nhân” quả nhiên không có dễ dàng buông tha Nghiêm Cẩn cùng “Một phần ba”. Đãi hàn huyền xong tiến vào chính đề, hấn trừ bỏ trước đó gõ định bảo hộ phí, lại đưa ra hai điều kiện: Đệ nhất, Nghiêm Cẩn tiệm cơm có thể không trải qua hải sản thị trường, nhưng cần thiết muốn thông qua chỉ định ngư nghiệp công ty cùng chỉ định thuyền đánh cá thương hóa; đệ nhị, hấn muốn tham cổ tam thành, tiệm cơm lợi nhuận ẩn nguyệt chia hoa hồng.

Này kiện thật sự quá hà khắc, đặc biệt là sau một cái, quả thực gần như áp chế. Phùng Vệ tinh quay đầu nhìn xem Nghiêm Cẩn, Nghiêm Cẩn mặt vô biểu tình, cũng nhìn không ra là hỉ là giận. Sauna trong phòng hơi nước tràn ngập, “Tiểu mỹ nhân” mặt giấu ở hơi nước lúc sau, càng là mang theo điểm nghi sâu xa khó hiểu mờ hồ.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 8

Nghiêm Cẩn một người rời đi phòng sauna thời điểm, trong lòng tương đương rõ ràng, “Tiểu mỹ nhân” có lẽ chỉ là nhìn đến hấn giữ gìn “Một phần ba” quyết tâm, bản khoản phụ thân hấn bối cảnh mà tạm thời chịu thua, này số tiền mua tới cũng chỉ là tạm thời an bình, nhưng hấn cùng “Tiểu mỹ nhân” sống núi xem như từ đây kết hạ. Chính là vì “Một phần ba” không bị bụng dạ khó lường mà nhúng chàm, hấn đồng dạng cố không được quá nhiều.

Phùng Vệ tinh không có tùy Nghiêm Cẩn ra tới, hấn cùng “Tiểu mỹ nhân” còn có mặt khác bí sự trao đổi.

Nghiêm Cẩn rất phối hợp mà cáo từ, cho dù biết rõ Phùng Vệ tinh sẽ dắt hấn da hổ làm đại kỳ, mượn cơ hội cùng “Tiểu mỹ nhân” có khác giao dịch, hấn cũng chỉ có thể mắt nhắm mắt mở, ai làm lần này cầu người chính là hấn đâu.

Ra phòng sauna, thương chỉ đau đớn phảng phất lúc này mới truyền lại đến đại não. Nhảy lên buồn đau, tựa từ cốt tủy trung hướng ra phía ngoài phóng xạ, so với kia loại sắc nhọn duệ đau càng làm cho người khó có thể chịu đựng. May mắn suối nước nóng trong sơn trang bị phồng thuốc mỡ là chuẩn bị phẩm. Phục vụ sinh mang tới băng gạc cùng băng vải, thành thạo mà vì Nghiêm Cẩn xử lý tốt miệng vết thương, hiển nhiên đã là quen tay hay việc.

Nghiêm Cẩn tưởng mau chóng chạy về Bắc Kinh. Hôm nay là cháu ngoại trai nhọc nhọc thương đương cầm khóa thời gian, ngày thường phụ trách đón đưa tài xế lâm thời có việc xin nghỉ, nhọc nhọc ba ba lại đi công tác bên ngoài, muội muội nghiêm thận chỉ có thể hướng ca ca cầu cứu. Nghiêm Cẩn luôn luôn yêu thương cái này bướng bỉnh cháu ngoại trai, lập tức liền nghĩa bất dung từ mà đáp ứng xuống dưới. Hiện tại là buổi chiều bốn điểm, nếu con đường thông thuận, hơn một giờ hồi Bắc Kinh, vừa lúc đuổi kịp nhọc nhọc tan học thời gian.

Đã hần mặc tốt quần áo, xách theo chìa khóa xe xuyên qua đại đường, đang muốn đến gần xoay tròn môn, bên cạnh trên sô pha bỗng nhiên đứng lên hai người.

“Cẩn ca.” Bên trái người nọ tiến lên một bước, lấy lòng mà đối Nghiêm Cẩn cười cười, sau đó nói câu vô nghĩa: “Ngài cũng ở chỗ này đâu?”

Người này Nghiêm Cẩn nhận thức, Phùng Vệ tinh thủ hạ, tên là Lưu Vĩ, nguyên là nam thành ngõ nhỏ tên côn đồ, đi theo Phùng Vệ tinh cũng có bảy tám năm. Thời trẻ từng thế phùng chấn quá một đao, đến nay trên mặt còn giữ một đao đao sẹo, xem như phùng tâm phúc chi nhất, hiện giờ thế phùng chưởng quản mấy nhà câu lạc bộ đêm sinh ý.

Nghiêm Cẩn liền gật gật đầu, thuận miệng hỏi: “Người ra tới? Ở bên trong không tao tội gì đi?”

Lưu Vĩ chính là mấy ngày hôm trước bị quét hoàng quét tiến Cục Công An vài người chi nhất, là Nghiêm Cẩn cố ý tìm người đệ lời nói mới thả ra. Hần đối Nghiêm Cẩn tự nhiên cảm động đến rơi nước

mắt, cười ra một ngụm bị thuốc lá huân hoàng hàm răng: “Không có, có cần ca ngài chiếu ứng, sao có thể đâu?”

Nghiêm Cẩn không muốn cùng loại người này nhiều lời, có lệ mà cười cười: “Trong chốc lát cùng đại ca ngươi mang cái lời nói, ta có việc gấp muốn chạy về Bắc Kinh, quay đầu lại liên hệ.”

“Ngài yên tâm về đi, ta nhất định đưa tới.” Lưu Vĩ một ngụm đáp ứng.

Bởi vì lên đường đuổi đến cấp, Lưu Vĩ cái trán đến mũi kia nói con giun giống nhau đao sọc hồng đến càng thêm chói mắt, hấn mặt đem trên trán mồ hôi mỏng, vừa chuyển mặt liền đối phía sau người thay đổi phó ngang ngược gương mặt.

“Lại đây, kêu cần ca!”

Vẫn luôn tránh ở Lưu Vĩ sau lưng người cúi đầu cọ lại đây, nâng lên đôi mắt sợ hãi mà kêu một tiếng: “Cần ca.”

Nghiêm Cẩn ánh mắt trong lúc vô ý dừng ở hấn trên mặt, tức khắc liền giật mình. Người này hấn chỉ thấy quá một lần, nhưng gương mặt này này đôi mắt lại lệnh người xem qua khó quên.

Lưu Vĩ mang đến, thế nhưng là cái kia “KK”, từng ở khách sạn cùng Nghiêm Cẩn từng có một đêm chi duyên Money Boy.

Lúc này hấn ăn mặc màu trắng gạo tay dệt áo lông cùng quần jean, cổ áo chỗ lộ ra lam cách áo sơ mi bên cạnh, cặp sách nghiêng vác trên vai thượng, tóc chải vuốt đến chỉnh chỉnh tề tề, quả thực giống cái sạch sẽ sinh viên.

Nghiêm Cẩn hoàn toàn tưởng không rõ, một cái làm da thịt sinh ý nam nhân, như thế nào còn có thể bảo trì như thế thuần tịnh bề ngoài cùng thanh triệt ánh mắt? Hắn giống không cẩn thận ăn chỉ ruồi bọ giống nhau, chán ghét quay đầu, chỉ ở Lưu Vĩ đầu vai vỗ vỗ, căn bản đem KK làm như trong suốt, nhìn như không thấy mà đi ra ngoài.

Bất quá đương hấn ngồi ở trong xe oanh mỡ lợn môn ẩm xe khi, trong lòng lại nổi lên một cái đại đại dấu chấm hỏi. Lẽ ra hôm nay gặp mặt là kiện rất nghiêm túc rất đứng đắn sự, Lưu Vĩ mang KK lại đây làm gì đâu? Mang theo đầy bụng nghi vấn, Nghiêm Cẩn phát động xe, ở mô-tơ tiếng gầm rú rời đi suối nước nóng sơn trang, chuyển thượng kinh tân cao tốc phương hướng.

Đệ * chương 4 ngoài ý muốn kinh hỉ

Hồi kinh chi lộ ngoài ý muốn thông thuận, Nghiêm Cẩn tới kiến ngoại SOHO nhạc nhạc đi học địa phương, còn không đến 6 giờ, đương cầm khóa chưa kết thúc.

Vòng quanh SOHO hiện đại thành dạo qua một vòng, cũng không có tìm được thích hợp dừng xe vị. Nhìn xem thời gian còn kém hai mươi phút, Nghiêm Cẩn đơn giản đem xe đậu đến ven đường, sáng lên bốn cái khẩn cấp sự cố đèn.

Đẩy ra cửa xe nhảy xuống ghế điều khiển, hấn đứng ở đường cái người môi giới thượng dậm chân một cái, chán đến chết mà cấp chính mình điểm khởi một cây yên. Bật lửa là hấn hoa một khối tiền ở ven đường tiểu cửa hàng mua. Từ ném cái kia cũ “Đều Bành” bật lửa, Nghiêm Cẩn mua quá mấy cái tân, nhưng chưa từng dùng qua vượt qua hai tuần, không phải ném chính là bị bằng hữu cấp thuận

đi rồi. Sau lại hấn liền vẫn luôn dùng loại này dùng một lần, đỡ phải phiền toái.

Bị thương tay bao băng gạc thập phần không tiện, dùng một lần bật lửa tính năng thiết kế đến lại không như vậy nhân tính hóa, hấn vụng về mà nỗ lực nửa ngày mới đạt tới mục đích. Lại vừa nhắc đầu, liền thấy phía trước cách đó không xa, một cái xuyên bạch sắc áo lông vũ cô nương, chính vai lưng một cái cực đại lên núi bao, đứng ở ven đường nhìn đông nhìn tây, như là đang đợi xe taxi.

Nghiêm Cẩn “Ai da” một tiếng, hơi có chút ngoài ý muốn kinh hi.

Cô nương này không phải người khác, đúng là cái kia khai Mỹ Dung Điểm lão bản nương, miệng rộng nữ hài Quý Hiểu Âu. Sinh nhật ngày đó ngẫu nhiên gặp được Quý Hiểu Âu, Nghiêm Cẩn liền đối nàng một cặp chân dài vừa gặp đã thương, cố ý ủy thác Hứa Chí Quân hỏi thăm nàng tên họ cùng địa chỉ, sau đó ủy thác tiệm hoa tươi chiếu địa chỉ liền tặng mười ngày lẵng hoa, cũng ở cuối cùng một ngày dâng lên tên của mình cùng liên hệ phương thức.

Nghiêm Cẩn truy nữ hài tử, luôn luôn thừa hành năm đó Thế chiến 2 khi tô quân chiến lược tiến công nguyên tắc, tức tìm đúng đột phá khẩu, ở tính quyết định giai đoạn lớn nhất hạn độ mà tập trung hỏa lực đại quy mô oanh tạc. Nếu đối phương đối hấn cũng có ý tứ, thường thường ăn nhip với nhau, dễ như trở bàn tay, nếu không thú vị hấn lập tức thực thi chiến lược lui lại. Hấn ghét nhất cái loại này thích làm dục cụ còn ngênh nữ hài, đã lãng phí hấn thời gian lại lãng phí hấn cảm tình.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 9

Bởi vì lúc ấy Nghiêm Cẩn vẫn luôn che ở cửa thang máy khẩu, cùng hẩn mặt đối mặt đứng Quý Hiểu Âu, cũng không có nhìn đến một người khác diện mạo, nhưng Nghiêm Cẩn cùng hẩn ái muội đối thoại, lại nghe đến rành mạch —— Lễ Tình Nhân sau sáng sớm, khách sạn thang máy, hai cái quần áo bất chỉnh nam nhân, đặc biệt là Nghiêm Cẩn, áo sơ mi nút thắt chỉ buộc lại trung gian hai viên, râu không có cạo sạch sẽ, trên mặt biểu tình kia kêu một cái hồn không lẫm, trong ngoài đều lộ ra cổ tà khí, rõ ràng không phải một cái cỡ nào đứng đắn người, nhưng lại không thể không thừa nhận hẩn tà đến thập phần có phạm nhi. Còn có cuối cùng trả tiền kia một màn, ai da nha, làm người không hiểu sai đều không được.

Xong việc Quý Hiểu Âu cùng Phương Ni Á thảo luận đã lâu, cuối cùng hai người phát ra đồng dạng cảm khái: Một phương diện điện ảnh trong TV toát lên trắng nõn đơn bạc hoa dạng mỹ nam, một phương diện các nàng thích quá ngạnh phái nam minh tinh liên tiếp mà xuất quỷ, mà trong hiện thực giống Nghiêm Cẩn như vậy tràn ngập nam tính khí chất nam nhân, thế nhưng cũng là quày người trong!

Phương Ni Á nói: “Ta tam quan toàn bộ nhi bị điên đảo!”

Quý Hiểu Âu nói: “Ta tam quan không chỉ có là bị điên đảo, quả thực bị phá hủy đến tra nhi đều không còn!”

So sánh với Phương Ni Á, Quý Hiểu Âu cảm xúc có khác một tầng nguyên nhân. Bởi vì nàng nhớ tới 《 Kinh Thánh 》 về tác nhiều mã thành ghi lại, kia tòa bị thượng đế hủy diệt dục vọng giàn giữa tội ác chi thành.

Từ năm sáu tuổi tự đều nhận không được đầy đủ thời điểm, Quý Hiểu Âu đi học cấp nãi nãi đọc diễn cảm 《 Kinh Thánh 》 , thượng đế lấy liệt hỏa cùng lưu hoàng phá hủy tác nhiều mã thành chuyện xưa, nàng đến nay còn ký ức hãy còn mới mẻ. Mà tác nhiều mã thành bị phá hủy nguyên nhân, chỉ có một, ở cái kia đắm chìm nam sắc mà dâm loạn thành thị trung, tràn ngập thượng đế sở không thể tha thứ ác hành —— đồng tính luyến ái.

Mặc kệ khi nào mở ra 《 hiệp ước xưa toàn thư 》 , kia đoạn văn tự đều dẫn nhân chú mục: “Jehovah đem lưu hoàng cùng hỏa, từ bầu trời Jehovah nơi đó, hàng cùng sở nhiều mã cùng nga ma kéo, đem những cái đó thành cùng toàn bình nguyên, cũng trong thành sở hữu cư dân, liền trên mặt đất sinh trưởng đều hủy diệt..... Kia địa phương yên khí thượng đẳng, giống như thiêu diêu giống nhau.”

Nhiều năm giáo dục lệnh Quý Hiểu Âu có thể bình tĩnh tiếp thu cùng chính mình khác hẳn bất đồng người, không đến mức đem đồng tính luyến ái coi là biến thái, nhưng từ nhỏ về 《 Kinh Thánh 》 cùng đạo Cơ Đốc mưa dầm thấm đất, lại làm nàng vô pháp lấy bình thường tâm tiếp cận người này đàn.

Đột nhiên nghĩ đến tác nhiều mã thành chuyện xưa, Quý Hiểu Âu cảnh giác sậu khởi, trên mặt đôi khởi lễ phép tươi cười, thân thể lại theo bản năng mà dịch khai một bước.

“Nga, nga, cái kia cái gì..... Người là..... Người..... Người hảo!”

Thang máy kia một màn hoàn toàn phá hủy nàng sở hữu ấn tượng, giống như ven đường “Cấm dừng xe” tiêu chí, Nghiêm Cẩn trên mặt đã bị nàng họa thượng một cái đại đại hồng xoa, mặt trên viết: Nguy hiểm chớ gần!

“Nghĩ tới đi?” Nghiêm Cẩn không có phát hiện giọng nói của nàng trung xa cách, ngược lại đem nàng hoảng loạn hiểu lầm vì ngượng ngùng, vì thế thoải mái tiến lên một bước, vồ vồ nàng trên lưng đại bao: “Phương diện này trang điểm nhi cái gì? Nhìn rất trầm.”

Quý Hiểu Âu lui một bước: “Không có gì.”

Nghiêm Cẩn không hề ánh mắt mà lại hướng Quý Hiểu Âu tới gần một bước: “Đem bao tá, ta thế ngươi cầm.”

“Không cần, cảm ơn! Ta chính mình..... Ai da.....” Quý Hiểu Âu ở tránh cũng không thể tránh dưới, từ đường cái duyên thượng một chân đạp không, thân thể tức khắc mất đi cân bằng, lão đảo hướng bên cạnh tài đi xuống.

Nghiêm Cẩn tứ chi phản ứng luôn là mau với hần tư duy, theo bản năng mà duỗi cánh tay một ôm, Quý Hiểu Âu đã ngã vào hần trong khuỷu tay. Hần chỉ cảm thấy bàn tay hạ tinh tế vân vê eo thon, mềm mại mà tràn ngập co dãn, thoáng chốc ôn hương nhuyễn ngọc đầy cõi lòng.

Hai người mặt ly đến cực gần, cơ hồ chóp mũi đối chóp mũi, môi đối môi, duy trì một cái quái dị tư thế, nửa ngày đều không có động một chút, giống DVD cơ bị ấn hạ nút tạm dừng.

Trước hết phục hồi tinh thần lại chính là Nghiêm Cẩn, đối mặt một cái vui mắt khác phái, hần giống đực bản năng lập tức chiếm

thượng phong, không cần nghĩ ngợi mà vênh lên môi, ở kia trơn trượt lạnh lẽo hương má thượng nhẹ nhàng mỗ một chút. Kỳ thật hẳn đặc biệt tưởng hôn lên đi, là nàng màu hoa hồng đôi môi, nhưng ở da thịt chạm nhau cuối cùng một khắc, hẳn chột dạ mà sửa lại nói, bồn quai hàm đi.

Lúc này là buổi tối chính 6 giờ, thiên đã dài quá, vừa ra sơn thái dương ở ven đường cây hòe đầu cảnh lưu lại cuối cùng một mặt tàn hồng.

Giữa trời chiều Quý Hiểu Âu chỉ nhìn đến một đôi gàn trong gang tấc lấp lánh sáng lên đôi mắt, cùng hai bài chính chính tề tề bạch nha, nổi giận đan xen dưới, cuộn cuộn hồng triều từng đợt nảy lên nàng gương mặt. Nàng không thể nhịn được nữa mà nâng lên cánh tay, “Bang” một tiếng chụp ở kia trương đặc chí trên mặt.

Không đau, nhưng thanh âm rất lớn, hai người đều bị hoảng sợ.

Quý Hiểu Âu lớn như vậy, trong hiện thực vẫn là lần đầu tiên chân chính quắc người cái tát, kia thanh giòn vang làm nàng hoàn toàn thất thố, chi lăng đánh người tay phải, nàng trong lúc nhất thời ngơ ngẩn, không rõ chính mình đến tột cùng làm cái gì, cái tay kia như là đã hoàn toàn thoát ly nàng khống chế, biến thành độc lập với thân thể ở ngoài sinh mệnh.

Nghiêm Cẩn một khang nhiệt huyết bị cái này bàn tay đánh trở về nhiệt độ bình thường, cân nhắc một lát hẳn hồi quá vị tới, ngượng ngùng mà buông tay, cũng là lại thẹn lại bực, nhưng hẳn dù sao cũng là cái nam nhân, lại tức giận cũng không thể cùng nữ nhân chấp nhặt, tổng không thể lại một cái bàn tay đánh trở về.

Sờ sờ hơi nhiệt má giúp, hấn cắn răng cười: “Ài da, thật đủ lợi hại, thế nào a, phía dưới ngài nên trình diễn cái gì? Lưu hồ lan đồng chí kiên trình bất khuất? Muốn hay không ta lại cho ngài khiêng đài dao cầu tới ứng hợp với tình hình nhi xứng phụ cho vai chính?”

Kỳ thật Quý Hiểu Âu cảm giác chính mình phản ứng quá kích, hơi có chút xin lỗi, nhưng giờ phút này không có bất luận cái gì bậc thang nhưng hạ, nghe hấn nói được hoàn toàn không đành hoàng, chỉ có thể đem mặt ném đến một bên, hung hăng phun ra hai chữ: “Lưu manh!”

Nghiêm Cẩn không nghĩ tới, nàng buột miệng thốt ra, lại là như vậy buồn cười hai chữ. Hấn không có sinh khí, ngược lại đương trường vui vẻ. Này nữ hài phản ứng tổng hoà hấn mong muốn không hợp, làm hấn cảm thấy đặc biệt thú vị, tràn ngập khiêu chiến, mới vừa rồi về điểm này nhi tức giận tức khắc bay đến trên chín tầng mây đi. Cho nên hấn cười hì hì đáp: “A, đối, ta chính là nhất lưu manh, ngài ánh mắt nhi thật tốt!”

Quý Hiểu Âu hung hăng trừng hấn một cái, hướng bên cạnh xô dịch, hảo cách hấn xa một chút nhi. Trong lòng chỉ hận ngày thường đầy đường đều đúng vậy không xe taxi, lúc này giống tao ngộ thời không hắc động, tập thể mất tích.

Nghiêm Cẩn lấy ra hộp thuốc, lấy ra một cây thuốc lá, chậm rì rì điểm, lúc này mới không nhanh không chậm mà tiếp theo nói tiếp: “Ngài biết đi, lưu manh yêu nhất tìm hai loại người, một loại là lớn lên đặc xinh đẹp cô nương, còn có một loại chính là..... Chính là ngài như vậy..... Như vậy đặc biệt.....” Kỳ thật hấn chân chính tưởng nói chính là, “Chính là ngài như vậy, xem bóng dáng mê đảo thiên quân vạn mã, mãnh quay đầu lại kinh sợ thối lui trăm vạn hùng binh.” Nhưng hấn kịp thời sửa lại khẩu, sợ đem Quý Hiểu Âu nói

nóng nảy lại cho hấn một bạt tai. Hấn miệng nhắm lại, đôi mắt lại không chịu thành thật, ở nàng cái mũi dưới khu vực dụng tâm kín đáo mà chạy tới chạy lui.

Quý Hiểu Âu gương mặt lại lần nữa nảy lên hồng triều. Nàng trượng mỉm cười khi còn hảo, một khi cười to liền nguyên hình tất lộ miệng, vẫn luôn là nàng cuộc đời lớn nhất việc đáng tiếc, nàng hận nhất chính là bị người ta nói miệng đại. Bất quá luận khởi đầu võ mồm da công phu, làm một Bắc Kinh cô nương, Quý Hiểu Âu cũng không phải cái gì thiện tra nhi. Cưỡng chế trong lòng lửa giận, nàng cười lạnh một tiếng trả lời lại một cách mỉa mai: “Ta nếu là ngài, nhất định nhi tránh ở trong nhà thiếu thượng đường cái đi bộ, ngài cũng không sợ gặp gỡ cảnh sát, đi lên liền cho ngài dán trương phạt tiền điều nhi sao?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 10

Giao cảnh tức giận đến sắc mặt xanh mét, nhưng ngạnh sinh sinh nhìn xuống tức giận kính cái thứ ba lể: “Cảm tạ ngài lý giải, thỉnh ngài mau chóng lái xe rời đi, không cần gây trở ngại giao thông, cảm ơn hợp tác, tái kiến!”

Hắn nói tái kiến liền tưởng rời đi, Nghiêm Cẩn lại không tính toán kết thúc, chỉ vào phổ đối diện một chiếc treo võ cảnh giấy phép Audi xe hỏi: “Kia xe cũng bất hợp pháp đi, ngài như thế nào không phạt nó nha?”

Giao cảnh trả lời: “Nhân gia ở chấp hành nhiệm vụ.”

“Ngài như thế nào biết nó ở chấp hành nhiệm vụ?”

Giao cảnh trên dưới đánh giá Nghiêm Cẩn vài lần, khơi mào cầm một chữ một chữ nói: “Đây là quốc gia cơ mật, không cần phải nói cho người!”

Nghiêm Cẩn bị nghẹn lại, nhanh mồm dẻo miệng tại đây một câu “Quốc gia cơ mật” dưới hoàn toàn đánh mất dùng võ nơ.

Giao cảnh cuối cùng báo lại một mũi tên chi thù, ra khẩu ác khí, xoay người đặc ý mà bước bước chân thư thả sải bước lên motor.

Quý Hiểu Âu ở một bên sớm cười đến xóa khí, cảnh giác không tự giác lỏng, cơ hồ đã quên mới vừa rồi cùng Nghiêm Cẩn đấu võ mồm. Hai người chi gian đối địch không khí, bởi vì cái này giao cảnh gia nhập, không thể hiểu được mà trở nên hài hòa lên. Cho nên Nghiêm Cẩn lại mời Quý Hiểu Âu lên xe thời điểm, nàng do dự trong chốc lát, mắt thấy trong khoảng thời gian ngắn chờ đến không xe taxi khả năng tính cơ hồ bằng không, liền cưỡi xuống lên núi bao ngòi vào ghé điều khiển phụ.

Dù sao cũng thế đáp đi nhờ xe, thượng Nghiêm Cẩn xe khả năng an toàn tính càng cao một ít.

Bởi vì hấn thích, cũng không phải nữ nhân —— mà là nam nhân!

Nghiêm Cẩn đương nhiên nhìn không tới Quý Hiểu Âu trong lòng tính toán. Bên người nữ hài tóc thân thể phiêu tán ra hương khí, làm hấn ngực phảng phát có chỉ tiểu miêu móng vuốt ở nhẹ nhàng gãi, cào đến tâm tình của hấn giống rượu đến hơi say, lâng lâng thoải mái đến tột đỉnh, liền tay trái đau xót đều xem nhẹ.

Hấn một bên đổi chân khởi bước một bên hỏi Quý Hiểu Âu: “Đi chỗ nào?”

“Hậu hiện đại thành.”

“Ân?” Động cơ thanh âm đột nhiên im bật, Nghiêm Cẩn nghiêng đi mặt, “Người chơi ta a?”

Quý Hiểu Âu ôm bao ngòi thẳng thân thể, quả thực không thể hiểu được: “Có ý tứ gì?”

Nghiêm Cẩn lưỡng đạo mày rậm khoa trương mà tể ở một chỗ, “Hiện đại thành, nơi này còn không phải là hiện đại thành sao?”

Quý Hiểu Âu lúc này mới hiểu được, nàng cười như không cười mà ngó hẩn, kéo trường thanh âm nói: “Nha, hoá ra nhà các người mẹ kế cùng mẹ là giống nhau a?”

Nghiêm Cẩn ở ngắn ngủi mơ hồ lúc sau đột nhiên tỉnh ngộ, chính mình nhất thời thất thần, lại ở Quý Hiểu Âu trước mặt lộ khiếp. Quý Hiểu Âu muốn đi địa phương, là trăm tử loan lộ phụ cận hậu hiện đại thành, mà nơi này, là kiến ngoại trên đường cái SOHO hiện đại thành.

Hẩn không tự giác nhú mày. Bởi vì hắn phát hiện chính mình chỉ cần một đựng tới Quý Hiểu Âu, tựa như gặp được khắc tinh, cân não đều chuyển bất quá tới, giống vậy lần trước cái kia 010 điện cố giống nhau. Đây cũng không phải là cái gì chuyện tốt!

Từ kiến ngoại đường cái đến hậu hiện đại thành, không kẹt xe thời điểm, cũng liền mười phút xe trình. Quý Hiểu Âu từ áo khoác trong túi lấy ra một trương tay vẽ bản đồ, chỉ vào mặt trên một chỗ địa phương nói cho Nghiêm Cẩn, đây là nàng chuyến này mục đích địa.

Từ trên bản đồ xem, Quý Hiểu Âu mục đích địa cùng hậu hiện đại thành tương đương tiếp cận. Nhưng Nghiêm Cẩn dựa theo bản đồ chỉ thị, quải tới quải đi vòng được rồi gần nửa giờ, mới ở khoảng cách hậu hiện đại thành nam diện rất xa địa phương, tìm được nàng mục tiêu.

Ngoài cửa sổ xe cảnh sắc, làm Nghiêm Cẩn không khỏi mở to hai mắt.

Đây là một đồng gạch hỗn kết cấu bảy tầng cũ lâu, vừa thấy chính là thập niên 80 lúc đầu sản vật, trải qua quá hơn hai mươi

năm mưa gió rửa sạch, vô luận là lâu thân hoặc khung cửa sổ, đều bày biện ra nhất phái loang lổ rách nát chi tướng. Lẽ loi đứng sừng sững ở một mảnh hoang vu đất trống thượng, ở phụ cận cao lớn kiến trúc đàn thấp thoáng hạ, có vẻ phá lệ đột ngột. Cũ lâu bên tay trái, là điều hẹp hòi ngõ nhỏ, hai sườn cũ nát bất kham nhà trệt rậm rạp tề ở bên nhau, cửa sổ thấp bé chật chội, lộ ra ánh đèn tựa ven đường nước bắn giống nhau vẫn đục mờ nhạt.

Bên đường đảo thực náo nhiệt, tạp hoá cửa hàng, tiệm cơm nhỏ, tóc đẹp cửa hàng, thuê thư phô, còn có bán nướng khoai lang, đậu hủ thúi sạp cái gì cần có đều có, đèn đuốc sáng trưng người đến người đi, theo gió lọt vào tai chính là đủ loại nơi khác phương ngôn.

Nghiêm Cẩn tỉ mỉ nhìn nửa ngày, đầy mặt mê hoặc mà quay đầu lại hỏi: “Đây là Bắc Kinh sao? Như thế nào nhìn giống tới rồi nơi khác huyện thành? Đã trể thế này người một người tới chỗ này làm cái gì?”

Cũng khó trách Nghiêm Cẩn kinh ngạc, trách chỉ trách “Nam bắc sai biệt” ở Bắc Kinh nhân tâm trong mắt ăn sâu bén rễ, qua Trường An phố phẳng phát chính là hoàn toàn bất đồng hai cái thế giới, Nghiêm Cẩn tuy rằng sinh ở Bắc Kinh lớn lên ở Bắc Kinh, nhưng ngày thường chân chính đặt chân nam nhĩ hoàn bên ngoài, hơn nữa giống hôm nay giống nhau thâm nhập cư dân khu cơ hội, quả thực có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Mà ở vào Đông Nam tam hoàn ngoại trăm tử loan khu vực, từng là Bắc Kinh truyền thống đông giao xưởng khu cùng ký túc xá khu, từ 2001 năm phiếm CBD khu quy hoạch ra sân khấu lúc sau, tuyệt đại bộ phận lão quốc doanh xưởng từ đây mà rút lui. Giờ phút này phóng nhãn nhìn lại, trừ bỏ từng mảnh rực rỡ lung linh mới phát hiện đại xã khu, chính là xây dựng trung công trường, trong bóng tối

vứt đi nhà xưởng, cùng với bụi đất phi dương cái hố con đường. Hắn thấy thế nào cũng vô pháp đem trước mắt hoang vắng cảnh tượng, cùng hắn cảm nhận trung sơ lãng đại khí Bắc Kinh thành liên hệ lên.

Quý Hiểu Âu lại giống không có nghe hiểu Nghiêm Căn hỏi chuyện, chỉ là từ trong bóp tiền lấy ra tam trương mười nguyên tiền mặt, đặt ở điều khiển trên đài, nói tiếng “Cảm ơn”, liền phải đẩy cửa xuống xe.

Chính mình muội muội cùng cháu ngoại trai còn ở quán cà phê mắt trông mong mà ngóng trông chính mình, như thế đại hy sinh chỉ vì mượn cơ hội một gần giai nhân dung mạo, Nghiêm Căn đâu chịu liền dễ dàng như vậy phóng nàng rời đi? Tay mắt lạnh lệ hạ trung không khóa, hắn ngăn lại Quý Hiểu Âu: “Người có ý tứ gì, khó coi ta đâu?”

Quý Hiểu Âu nhìn hắn, ánh mắt giống đại bạch thỏ giống nhau thuần khiết mà vô tội, ngữ khí thành khẩn nghiêm túc: “Ta làm gì muốn khó coi người, ta nên tạ người nha! Nga, người cảm thấy 30 đồng tiền thiếu điểm nhi đúng không? Nhưng ta nếu là kêu taxi xe, án km số chỉ biết thiếu không thể nhiều a! Có thể tiện nghi điểm nhi sao sự phó?”

Này phiên lời nói lại làm Nghiêm Căn trên cao nhìn xuống trừng mắt nàng, gầm nghiền răng, hận không thể ở trước mắt trắng nõn má giúp đỡ cản thương một ngụm.

Từ Quý Hiểu Âu trong mắt xem qua đi, hắn kia hung tợn biểu tình không phải không giống một con sói xám, đáng tiếc trên đầu mặt loạng choạng hai chỉ tai thỏ, liền thành ngoài mạnh yếu tiêu chí.

Nghiêm Cẩn đương nhiên sẽ không biết, trải qua lần trước thang máy một hồi dây dưa, ở Quý Hiểu Âu trong mắt hắn đã thoát không khai “Ông già thổ” hiềm nghi, đỉnh đầu hai chỉ như ẩn như hiện tai thổ, quả thực tựa như dùng chuyên nghiệp Argon hình cung hạn cơ cực nóng hàn ra tới giống nhau kín kẽ. Quý Hiểu Âu chỉ là không rõ, mục đích của hắn đến tột cùng là cái gì, lại là như thế nào làm đến nòng tiêu điểm địa chỉ, càng vô pháp xác nhận hôm nay tình cờ gặp gỡ đến tột cùng là cố tình kết quả, hoặc là gần là cái trùng hợp?

Hai người đối diện một lát, Quý Hiểu Âu sau này co rúm lại một chút, như là bị dọa tới rồi, thần sắc càng thêm nhu nhược đáng thương: “Sự phó ngài đừng nóng giận, nếu không, ta thêm nữa năm đồng tiền?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 11

Nàng tới nơi này, là chịu nãi nãi sinh thời một người giáo hữu gửi gắm, vẫn an một người sinh bệnh lão tử muội. Vị này giáo hữu Triệu dì bởi vì đột nhiên trúng gió bán thân bất toại, mới tìm được Quý Hiểu Âu thay thế.

Triệu dì nói cho Quý Hiểu Âu, vị này lão tử muội cùng nàng từng cùng tồn tại một nhà xưởng công tác, bởi vì đơn vị hiệu quả và lợi ích không tốt, cùng năm thất nghiệp hạ cương. Nguyên lai còn có thể dựa khắp nơi làm việc vất kiếm lấy một chút trợ cấp, mấy năm trước lại bất hạnh sinh bệnh nặng, hoàn toàn mất đi lao động năng lực, hiện giờ chỉ có thể dựa mỗi tháng hơn bốn trăm thấp bảo duy trì thấp nhất sinh hoạt tiêu chuẩn.

Quý Hiểu Âu ba lô trang, chính là giáo hữu nhóm tự phát quyền giúp áo cũ vật, cũ khăn trải giường, cũ khăn lông..... Đương nàng đem này đó bảy tám thành tân đồ vật dùng sức điền tiến ba lô khi, trong lòng thập phần không cho là đúng, cảm thấy quá khó coi, thay đổi nàng tuyệt đối lấy không ra tay. Giờ phút này mới biết được, cho dù khó coi, này đó vật cũ cũng là cái này gia đình nhu cầu cấp bách sinh hoạt chuẩn bị phẩm.

Nàng đem đồ vật từng cái móc ra tới, nữ nhân ngồi ở mép giường, nhìn nàng, trên mặt vẫn luôn treo một cái mỉm cười. Nhưng cái này mỉm cười, gần là cái mỉm cười mà thôi, hồi lâu không thấy

trên mặt biểu tình cơ có bất luận cái gì thay đổi, làm người chỉ cảm thấy quỷ dị, nhìn không ra bất luận cái gì vui thích dấu vết. Quý Hiểu Âu trong lúc nhất thời cơ hồ quên mất lễ phép, ngo ngác nhìn chăm chăm kia trương bị năm tháng cùng bệnh tật tàn phá quá mặt, trong lòng từng đợt chua xót.

Nữ nhân vẫn chưa nhận thấy được nàng nhìn chăm chú, đem mép giường một cái tiểu bồn trắng men dịch đến nàng trước mặt: “Khuê nữ, người ăn đi.”

Bồn trắng men nguyên lai đại khái là màu trắng, hiện tại giống như hồi lâu không tẩy khăn lông, biến thành một loại ái muội không khiết màu vàng, bồn biên nị một vòng vết bẩn. Trong bồn có quả táo, lê, còn có quả quýt, nhưng không có một cái giữ lại hoàn chỉnh hình dạng, hoặc nhiều hoặc ít đều bị đao gọt bỏ một bộ phận.

Quý Hiểu Âu đối với kia đôi hình thù kỳ quái đồ vật ngạc nhiên sau một lúc lâu, rốt cuộc hiểu được, này đại khái chính là chợ nông sản mỗi ngày buổi chiều làm như rác rưởi xử lý lạn trái cây, một khối tiền một đại bao nilon.

Xuất phát từ lễ phép nàng tiểu tâm cầm khởi một mảnh quả quýt, đặt ở trong lòng bàn tay nắm chặt, lại không cách nào khắc phục tâm lý chướng ngại bỏ vào trong miệng đi. Quý Hiểu Âu nhớ tới trong nhà trên bàn cơm thủy tinh mâm đựng trái cây, mặt trên chất đồng chỉnh bàn đồ tím đại anh đào —— đó là phụ thân người bệnh đưa, một trăm nhị một kg nhập khẩu cherry.

Ngồi ở hồi trình xe buýt thượng, Quý Hiểu Âu nhin không được rơi xuống nước mắt. Chịu nãi nãi ảnh hưởng, nàng từ nhỏ dưỡng thành thích làm việc thiện tính tình, đặc biệt không thể gặp người khác chịu khổ. Ngày thường đọc quá lại nhiều giới thiệu thấp thu

vào đám người sinh hoạt trạng huống đưa tin, đều không thắng nổi lần này tự mình trải qua mang đến tâm lý đánh sâu vào.

Nàng muốn nghe được càng nhiều chi tiết, Triệu dì ở trong điện thoại thở dài một tiếng: “Kia tràng bệnh a, thật sự là tạo nghiệt, hết bệnh rồi, chính là di chứng lợi hại a, gọi là gì cốt hoại tử tới?”

Quý Hiểu Âu cha mẹ đều là bác sĩ, cơ bản y học thường thức nàng còn có, hồi ức một chút nữ nhân bệnh trạng, nàng thử hỏi: “Xương đùi hoại tử?”

“Đúng đúng, chính là cái này từ nhi.”

“Không thể làm phẫu thuật sao?”

“Ai..... Chỗ nào tới tiền a khuê nữ? Chúng ta này đó trước tiên về hưu, còn không đến lấy tiền hưu tuổi tác, cũng không ai cấp giao tam hiểm một kim, có bệnh chỉ có thể chết khiêng. Mọi người sinh hoạt đều không dư dả, có thể giúp được nàng địa phương, cũng không nhiều lắm.”

Quý Hiểu Âu trầm mặc một lát, nhẹ giọng hỏi một cái khác vấn đề: “Nàng không có người nhà sao?”.

“Ly hôn thật lâu.” Triệu dì nói, “Chỉ có nhi tử đi theo nàng, còn ở đi học, sinh viên, đúng là tiêu tiền thời điểm.”

Ngày đó buổi tối Quý Hiểu Âu không có ngủ hảo, trước mắt vút đi không được, vẫn luôn là nữ nhân kia xấp xỉ chết lặng mỉm cười. Lại nói tiếp xương đùi hoại tử ở hiện đại y học cũng coi như là nghi nan chứng bệnh chi nhất, cốt hoại tử tạo thành thương tổn không thể nghịch chuyển. Thời kì cuối người bệnh chỉ có thể dựa vào quai trượng cùng xe lăn hoạt động, mất đi sinh mệnh sức sống xương

đùi tác sẽ giống yếu ớt thạch cao giống nhau liên tục sụp đổ, thẳng đến người bệnh chết đi. Cái loại này chết lặng, có lẽ chính là đối sinh mệnh vô thường khuất phục.

Quý Hiểu Âu vô pháp tưởng tượng một cái cô độc cốt hoại tử người bệnh, biết rõ sinh mệnh ở từng ngày đi hướng cuối cùng kết cục, nên như thế nào vượt qua nàng còn thừa thời gian? Hay không mỗi ngày đều ỷ trên đầu giường, không có biểu tình, không có hy vọng, lẳng lặng chờ đợi hắc ám nuốt hết trong phòng cuối cùng một tia ánh sáng?

Trần trọc thật lâu, cuối cùng nàng bò dậy, ở chính mình blog viết xuống hôm nay hiểu biết. Quý Hiểu Âu blog tên là “Không chỗ cáo biệt”, cái này blog chuyên mục nàng đã khai ba năm nhiều, bởi vì văn tự nhẹ tiểu hoạt bát, fans đông đảo, ở trên mạng rất có điểm nhi danh khí.

Nàng ngày thường bàn phím viết tự thực mau, hôm nay bác văn lại đổi mới đến dị thường gian nan. Máy ngàn tự chính văn hoa đi nàng gần một giờ thời gian, ở bác văn cuối cùng, nàng cân nhắc từng câu từng chữ đưa vào một đoạn văn tự.

Ta vẫn luôn cho rằng thượng đế biết hết thấy sự thật, nhưng hiện thực lại là hấn không biết như vậy miêu tả sự thật. Ta chưa bao giờ có giống hôm nay giống nhau, khát vọng sinh hoạt ở một người người đều có sinh tồn bảo đảm địa phương, không có đối đối khát sợ hãi, không có không có tiền trị liệu bệnh tật bất đắc dĩ, gặp thoáng qua mỗi một người qua đường, trong lòng đều có cũng đủ cảm giác an toàn, trên mặt có được phát ra từ nội tâm thông dong cùng mỉm cười.

Sau lại hơn một tuần thời gian, mặc kệ lại làm cái gì, nào đó lơ đãng nháy mắt, Quý Hiểu Âu tổng hội nhớ tới nữ nhân kia, nhớ tới trên mặt nàng cái kia chua xót tươi cười. Thậm chí ở đêm khuya mộng hồi nháy mắt, kia lũ chua xót đều gắt gao quấn quanh nàng, vút đi không được.

Quý Hiểu Âu biết đây là chính mình lớn nhất nhược điểm, từ nhỏ bị trường bồi dưỡng đến quá hảo, đến nỗi nàng trái tim quá mức mềm mại mẫn cảm, chỉ có thể tiếp thu ánh mặt trời chính diện đồng thoại cùng biểu hiện giả dối, lại kinh không được một chút chân tướng cùng hiện thực đánh sâu vào. Mấy năm trước nàng từng ném thử quá mỗi tuần đi dân gian thu dưỡng đứa trẻ bị vứt bỏ cơ cấu làm nghĩa công, nhưng đối mặt sinh mệnh bị thảm tàn khốc một mặt, nàng tâm lý thừa nhận năng lực nghiêm trọng không đủ, chỉ làm nửa năm liền có u buồn chứng điềm báo trước, đành phải bắt đắc dĩ rời khỏi. Việc này vẫn luôn là nàng trong lòng mặt không xong áy náy, mỗi lần nhớ tới những cái đó gây thơ chất phác khuôn mặt nhỏ, nàng đều cảm thấy hẫng là lại làm chút chuyện gì, mới có thể đền bù chính mình nửa đường chạy thoát tiếc nuối.

Thừa dịp một cái hẹn trước khách nhân tương đối thiếu buổi sáng, Quý Hiểu Âu đi trước thương trường mua một giường tơ tằm bị cùng mặt khác đồ dùng sinh hoạt, dựa vào ký ức lại sờ hồi đêm đó đi qua địa phương.

Nàng không có nói trước chào hỏi, nữ nhân tới cấp nàng mở cửa thời điểm, trên mặt rõ ràng có giạt mình dấu vết, theo sau thay cảm kích mỉm cười. Bất quá lúc này đây, có lẽ là ở ban ngày ánh sáng thấy được rõ ràng, kia chết lặng tươi cười sau lưng, như ẩn như hiện rõ ràng là che dấu tuyệt vọng.

Nữ nhân nói không nhiều lắm, bởi vì nàng mỗi nói ra một cái câu dài, đều phải ấn ngực thở hổn hển thật lâu. Bất quá vuốt ve kia giường mới tinh tơ tằm bị, nàng khô khốc đôi mắt phảng phất một chút sáng lên tới, một hơi nói một đồng lời nói: “Nhi tử từ trường học trở về, vẫn luôn nói muốn giường tân chẩn, ban đầu cho hấn như kia giường quá dày, tiểu hài nhi hỏa lực tráng, trường học máy sưởi cũng quá nhiệt, ta đang lo đâu, cái này hảo, khuê nữ, cảm ơn người!”

Nhắc tới nhi tử, nàng rõ ràng hưng phấn lên, vàng như nền mặt kỳ tích nhiễm một tầng vàng sáng, đen tối khí sắc đi trừ hơn phân nửa. Quý Hiểu Âu ánh mắt đảo qua trên giường kia trương sợi bông làm cho cứng, tràn ngập vết bần cũ chẩn bông, nhất thời không có lên tiếng, chỉ ở trong lòng âm thầm xem thường một chút, hai mươi tuổi đại tiểu hỏa tử, không vì trong nhà phân ưu, ngược lại há mồm muốn đồ vật, rõ ràng là cái không hiểu chuyện hài tử.

Nữ nhân không có lưu ý đến nàng biểu tình trung rất nhỏ biến hóa, mà là từ gối đầu hạ lấy ra một cái plastic gọng kính, giơ lên nàng trước mắt: “Người xem, đây là ta nhi tử.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 12

Vị khách nhân này chính là Phương Ni Á, “Nhu nước năm xưa” khai trương tới nay trung thành nhất khách hàng. Gia ở tại phụ cận một cái xa hoa khu biệt thự, chuyên trách thái thái, ngày thường ăn không ngồi rồi, cho nên thường xuyên đem Quý Hiểu Âu Mỹ Dung Điểm làm như sát thời gian địa phương.

Lẽ ra Phương Ni Á loại này loại hình, cũng không phải Quý Hiểu Âu mục tiêu khách hàng. Quý Hiểu Âu muốn tranh thủ khách hàng, là ở phụ cận công tác sinh hoạt bình thường bạch lĩnh. Nhưng Phương Ni Á ra tay hào phóng, thời gian đầy đủ, lại tương đối thiên chân dễ tin, đặc biệt chịu được lừa dối, bởi vậy liền thành Quý Hiểu Âu trong tiệm được hoan nghênh nhất khách hàng. Nàng từ “Nhu nước năm xưa” khai trương lúc đầu liền đi theo Quý Hiểu Âu, vẫn luôn không có rời đi quá.

Phương Ni Á lập tức cười nói: “Đem tên kia điện thoại cho ta, quay đầu lại ta cho hấn lộng một tiểu quảng cáo dán đến cột điện tử đi lên, liền nói là bao trị bách bệnh lão quân y.”

“Đúng vậy,” Quý Hiểu Âu tiếp lời, “Còn có thể ở trên mạng phát cái thiệp, liền nói bốn hoàn nội hai phòng ở, nội thất hoàn thiện, gia điện toàn, nguyệt thuê 800 cấp ra tay, đem kia điện thoại lưu thư.”

Hai cái bụng dạ khó lường gia hỏa đối diện một lát, tưởng tượng một chút cái kia xui xẻo kẻ lừa đảo sắp gặp phải khốn cảnh, đều cười ha hả.

Quý Hiểu Âu đem việc này đương cười lời nói, cười qua liền đã quên. Không nghĩ tới ngày hôm sau thật sự thu được một phần chuyển phát nhanh. Bên trong một cái hủ khí dương dương màu đỏ phong thư, lạc khoản quả thực lấy rồng bay phượng múa bút tích viết tân quang thiên địa khách phục bộ, mở ra tới là một trương âm nhạc kịch 《miêu》 vé vào cửa, vẫn là 3000 sáu một trương quý nhất VIP.

Quý Hiểu Âu lập tức kích động lên, nàng tưởng có lẽ chính mình nhớ lầm, có lẽ ngẫu nhiên ở tân quang thiên địa mua quá đồ vật làm qua tạp, nhưng nàng đã quên. Nàng thích 《hồi ức》 này bài hát, nhưng vẫn không có cơ hội hoàn chỉnh quan khán này bộ trữ danh kinh điển âm nhạc kịch. Tuy nói mấy năm nay có 《miêu》 kịch Trung Quốc tuần diễn, nhưng là xa xỉ thiếu giới làm nàng chùn bước. Hiện giờ bầu trời trống rỗng rớt xuống một trương bánh có nhân, vẫn là đặc đại hào, nàng như thế nào có thể không hưng phấn?

Hưng phấn Quý Hiểu Âu đều đã quên gọi điện thoại cấp tân quang thiên địa thương trường lấy xác nhận thật giả, nàng chỉ lo hối hận, hối hận ngày hôm qua trò chuyện khi đem người làm như kẻ lừa đảo, thái độ quá mức ác liệt.

Lần đầu tiên xem âm nhạc kịch, Quý Hiểu Âu lấy không chuẩn thế nào trang. Nàng hỏi Phương Ni Á, Phương Ni Á nói: “Người đến đi mua kiện 9 giờ đại lễ phục.”

Quý Hiểu Âu nói: “A?”

Phương Ni Á giải thích: “Người xem, trang phục long trọng trình độ là có quy định. Buổi chiều 3, 4 giờ buổi chiều trà có thể mặc tùy tiện điểm nhi, từ 5 giờ tiệc cốc-tai bắt đầu, thời gian càng văn, đối trang phục yêu cầu càng cao. 9 giờ tiệc tối quy cách tối cao. Thân ái, người yêu cầu chính là một kiện 9 giờ đại lễ phục minh bạch sao? Cái loại này trường hợp, đặc biệt là hàng phía trước VIP khu, khách nữ đều trang điểm đến đàng đàng sát khí, hận không thể đem cả nhà châu báu đều mặc giáp trụ ở trên người, người khí tràng hơi chút nhược điểm nhi liền sẽ bị lập trăm mã hạ.”

Quý Hiểu Âu minh bạch, nàng hỏi: “Một kiện đại lễ phục muốn bao nhiêu tiền?”

Phương Ni Á suy nghĩ một chút: “Có thể xuyên ra cửa, thấp nhất đại khái cũng muốn một vạn nhiều đi.”

“Đánh đồ đi.” Quý Hiểu Âu nói, “Ta vì người phục vụ hai cái giờ mới kiếm người 50 đồng tiền. Vì hai giờ diễn xuất hoa một vạn đồng tiền mua kiện quần áo, trừ phi ta điên rồi!”

Cuối cùng Quý Hiểu Âu thay tổ sắc áo sơ mi váy dài cùng bình đế ủng, chỉ so ngày thường nhiều thêm một cái kim sắc áo choàng cùng đỉnh đầu mũ lưới trai. So sánh với chung quanh tranh kỳ khoe sắc đồng tính, đích xác đơn điệu, lại nhân thân cao chân dài, ngược lại có cổ khác tiêu sái. Từ kịch trường lối đi nhỏ trung một đường đi qua, cũng hấp dẫn vô số chú mục lễ. Thẳng đến ngồi xuống, Quý Hiểu Âu tâm tình đều nhân nho nhỏ hư vinh mà vô cùng vui sướng. Nhưng nhìn đến chính mình lân tòa khi, nàng một chút ngây ngẩn cả người.

Kia cười hì hì nhìn chăm chăm vào nàng xem gia hỏa, màu đen tây trang ăn mặc chu chu chính chính, áo sơ mi cổ áo tuyết trắng

sạch sẽ, ngắn ngắn đầu tóc dùng sáp chải tóc sửa sang lại đến từng cây dựng lên đỉnh đầu, lông mày nồng đậm đến tựa ở trên mặt cái ra hai khối nùng ấm, xinh đẹp màu đồng cổ làn da, như xoa tiến ánh mặt trời kim sắc giống nhau lóe sáng, như là một cái cả đời đều ở nghỉ phép người. Đây không phải Nghiêm Cận lại là ai?

Quý Hiểu Âu có chút giật mình, bởi vì từ quốc gia đại rạp hát kim bích huy hoàng bối cảnh xem qua đi, hấn hình dung cơ hồ là chính phái cùng trang nghiêm, hơn nữa hoàn toàn coi như mặt mày anh tuấn, phía trước nàng nhưng chưa bao giờ nghiêm túc chú ý quá nghiêm khắc cẩn rốt cuộc trông như thế nào. Giờ khắc này nàng không thể không thừa nhận, viên tắc quả nhiên là kiểm nghiệm soái ca duy nhất tiêu chuẩn, nếu ai có thể giống Nghiêm Cận giống nhau, đem đầu tóc lý đến kẻ sát da đầu tam hào mẽ chiều dài, còn có thể duy trì soái ca hình tượng, kia mới là chân chính soái ca.

Duy nhất đáng tiếc chính là, vị này soái ca chân chính thích, lại là nam nhân.

Trên thực tế Quý Hiểu Âu vừa vào cửa, Nghiêm Cận chỉ bằng nhị điểm linh thị lực tỏa định nàng. Mất thấy nàng phong tư sở sở mà dần dần đến gần, Nghiêm Cận rất có một chút kinh diễm, ánh mắt giống như điện cao thế gặp phải lưới sắt, cơ hồ thứ thứ toát ra hỏa hoa.

Đối mặt kinh ngạc Quý Hiểu Âu, hấn đứng lên, làm bộ làm tịch mà thiếu khom người: “Mỹ lệ nữ sĩ, đây thật là một cái vui sướng trùng hợp!”

Nghiêm Cận biểu tình làm được thực đúng chỗ, giống như cùng Quý Hiểu Âu không hẹn mà gặp mang cho hấn lớn lao kinh hỉ. Đáng tiếc trong thanh âm ý cười bán đứng hấn.

Quý Hiểu Âu minh bạch chính mình rốt cuộc vẫn là bị người tính kế.

Nàng trực giác phi thường chính xác, trong điện thoại kia âm sắc duyên dáng tiêu chuẩn giọng nam, quả thật là cái kẻ lừa đảo là cái kẻ lừa gạt, quả nhiên mỹ lệ đồ vật đều là không đáng tin không thể tin. Bất quá tới đâu hay tới đó, nàng vén lên áo choàng thần nhiên ngồi xuống. Nghiêm Căn tuy rằng một chút đặc nhân tâm chỗ đều không có, chính là trước công chúng, lượng hấn cũng làm không ra cái gì chuyện khác người. Huống chi, hấn thích đồng tính, điểm này đặc biệt làm nàng yên tâm.

Mất lé nhìn Nghiêm Căn, Quý Hiểu Âu lấy đồng dạng phong cách lười biếng trở về một câu: “Thân ái tiên sinh, trùng hợp thường thường là thượng đế nặc danh xuất hiện phương thức.”

Nghiêm Căn mắc kẹt, chỉ cảm thấy những lời này tương đương huyền diệu, lại không biết nên như thế nào ứng đối. Hấn không biết những lời này nguyên sang giả, chính là mười chín thế kỷ vĩ đại nhất nhà khoa học kiêm thuyết vô thần giả —— Einstein. Quý Hiểu Âu tưởng lấy một cái khoa học tự nhiên sinh Nghiêm Căn nhắc nhở hấn, trên đời bốn vô trùng hợp, sở hữu lúc đầu đều đã dự triệu tương lai phương hướng. Bất đắc dĩ chính là, Nghiêm Căn căn bản vô pháp lý giải nàng uyển chuyển.

Tuy rằng nghe không hiểu, nhưng Nghiêm Căn đều có Nghiêm Căn ứng đối phương thức: Hấn so người bình thường da mặt đều hậu. Hấn nói: “Ta nói tiếng người được không? Ta không nói điều ngữ thành sao?”

Quý Hiểu Âu ngửa đầu làm một cái “Trời ạ” biểu tình, tỏ vẻ đàn gảy tai trâu thật sự là kiện lệnh người tuyệt vọng sự. Tiếp theo nàng

đem mặt chuyển khai, đi xem phía trước sân khấu, biểu tình cùng tư thái đều ở thỉnh hẩn tránh ra.

Cái này tư thái kỳ thật tương đương đả thương người, nhưng mặc kệ Quý Hiểu Âu biểu tình có bao nhiêu đả thương người, đều không thể đả kích đến Nghiêm Cẩn tự tin, bởi vì hẩn mục tiêu trực tiếp mà kiên định. Hẩn đối chính mình nói, như vậy đúng giờ nữ nhi nhưng không nhiều lắm thấy, mặc kệ thế nào, nhất định phải đem nàng mau chóng hợp nhất dưới trướng.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 13

“Nga,” Nghiêm Cẩn làm ra bưng tỉnh đại ngộ bộ dáng, “Người là nói, nước Pháp bữa tiệc lớn chỉ có thể cùng thích người cùng nhau ăn?”

“Đúng vậy, xem ra ngài chỉ số thông minh giá trị còn ở bình thường tuyến trở lên.”

“Người có thể hay không đừng như vậy thẳng thắn?”

“Kia thật sự thực xin lỗi ngài, thẳng thắn thành khẩn luôn luôn là ta ưu điểm.”

“Ta thật không rõ,” Nghiêm Cẩn làm bộ khó hiểu, “Hai người nếu là cho nhau thích, làm gì một hai phải ở nhà ăn lãng phí thời gian tán tỉnh? Trực tiếp về nhà lên giường không hảo sao?”

Quý Hiểu Âu mặt đỏ, trừng hấn liếc mắt một cái nghiêm mặt nói: “Ta cảnh cáo người a, người lại thế nào hai ta đều là nam nữ có khác, đừng tưởng rằng người chỉ đối nam cảm thấy hứng thú liền có miễn tử kim bài, thật quá đáng ta giống nhau đại tát tai phiền người.”

Nghiêm Cẩn một bộ đầy ngập chân tình bị xuyên tạc đau lòng dạng, ủy khuất mở ra đôi tay: “Người nhìn, nói thật luôn là không nhận người đãi thấy. Lên giường sao, nam nữ chỉ cần căn cứ bình

thường mục đích kết giao, tổng phải đi đến này một bước, có cái gì không đúng?”

Quý Hiểu Âu cảm giác mới vừa rồi tưởng phiền hấn cái tát tình cảm mãnh liệt lại ở lòng bàn tay sống lại, giống như bậc lửa đạo hỏa tác giống nhau ti ti rung động. Nàng nhin rồi lại nhin, rớt cuộc nhin xuống khí xoay người trở về đi.

Nghiêm Cẩn đuổi theo đi, cười hì hì nhìn nàng, như ghen lại một cái việc vui dường như, “Người chỗ nào đi?”

“Pizza Hut!”

“Hô, còn không có nghĩ thông suốt?”

Quý Hiểu Âu rớt cuộc không thể nhin được nữa, đứng ở lộ trung gian hô to một tiếng: “Ta —— muốn —— đói —— chết ——! Người con mẹ nó mình bạch sao?”

Pizza Hut liền Pizza Hut đi, Nghiêm Cẩn không bắt bẻ, ăn cái gì đều được, chỉ cần có thể cùng mỹ nữ nhiều đái trong chốc lát, hấn chưa từng có nhiều xa cầu. Quý Hiểu Âu giữa trưa lại chưa kịp ăn cơm, cho nên so tát một mặt đi lên, nàng liền bắt đầu vùi đầu khổ ăn. Nghiêm Cẩn muốn tìm một cơ hội giải thích một chút ngày đó ở khách sạn hiểu lầm, đều tìm không thấy thích hợp khoảng cách. Thẳng đến Quý Hiểu Âu một người tiêu diệt rớt một cái sáu tác so tát, cảm thấy mỹ mãn mà mặt mặt miệng, Nghiêm Cẩn mới có thể ho khan một tiếng trước làm tự mình thổ lộ: “Ta chưa lập gia đình.”

Quý Hiểu Âu thất thần: “Ân.”

“Có đôi khi ta không quá ôn nhu, nhưng ta giảng đạo lý, không tức giận lung tung. Ta người này hư, chính là hư đến thành thật, ta

đổi nữ hài tử trăm phần trăm thành thật, làm cho người đối ta có nguyên vẹn cảnh giác.”

Quý Hiểu Âu ngẩng đầu kinh ngạc nhìn hấn: “Chúng ta là ở tham gia 《 phi thành vật nhiều 》 sao?”

“Nghiêm túc điểm nhi, ta đang nói với người đứng đắn chuyện này.”

“OK, như vậy ta là ở cùng Liên Hiệp Quốc bí thư nảy nở sẽ sao?”

Nghiêm Cẩn vì này chán nản: “Người có thể hay không hảo hảo nói chuyện?”

“Ta như thế nào không hảo hảo nói chuyện? Ta vẫn luôn đều ở hảo hảo nói chuyện nha!”

Nghiêm Cẩn quyết định không hề cùng nàng dây dưa, thẳng nhập chủ đề: “Người có thể hay không trước hết nghe ta cùng người nói? Lần trước ở khách sạn, người không phải thấy ta cùng cái nam sao?”

“A? Là.” Quý Hiểu Âu mở to hai mắt, chẳng lẽ này liền bắt đầu 《 nghệ thuật nhân sinh 》 khổ tình thông báo sao? Nhìn thấy Nghiêm Cẩn thần sắc trịnh trọng, nàng ném xuống khăn ăn ngồi thẳng thân thể, trong cơ thể bát quái tiểu vũ trụ theo tiếng khởi động bắt đầu trình tự.

“Ta cùng người nói, kia không phải thật sự, chúng ta không phải thật sự người minh bạch đi?”

“Nga, minh bạch, minh bạch.” Quý Hiểu Âu gà mỗ thóc giống nhau gật đầu, một bộ đặc biệt lý giải bộ dáng, “Người chỉ là đem dài

từ từ tịch mịch khó nhin, cho nên muốn tìm cá nhân tìm điểm nhi an ủi, các người thuộc về trời đã sáng liền nói chia tay, không có động chân tình cũng không có tới thật sự, đúng không?”

“Này đều cái gì lung tung rối loạn?” Nghiêm Cần hơi kém bị một ngụm so tát sống sờ sờ sặc tử.

“Người không cần cùng ta giải thích. Thật sự, loại sự tình này chỉ để ý đương sự cảm giác, người cảm thấy hảo liền hảo, không làm thất vọng chính mình là được, đến nỗi người khác nghĩ như thế nào, người quản bọn họ đâu. Ta biết, các người tìm cái thích hợp..... Thích hợp bằng hữu cũng không dễ dàng.”

Nghiêm Cần lược hạ dao nĩa, không ăn. Hắn cho rằng Quý Hiểu Âu ở trên chọc hắn, nhưng xem Quý Hiểu Âu vẽ mặt chân thành, đặc biệt thành thật với nhau bộ dáng, lại không lớn giống. Nghĩ nghĩ, hắn hỏi Quý Hiểu Âu: “Nếu ta thật là cái loại này người, người không sợ hãi cùng ta lui tới?”

“Vì cái gì sợ hãi người? Người nếu không phải cái loại này người ta mới hắn là sợ hãi đúng không? Người thích nam, ta là cái nữ, chính phụ âm dương hai không giáp với, ta sợ người làm gì? Người hắn là sợ ta mới đúng đi?” Quý Hiểu Âu hàng mi dài chớp đến cực kỳ khoa trương.

Nghiêm Cần nhéo cằm, nhìn chăm chăm Quý Hiểu Âu nghiên cứu thật lâu, thật sự sờ không rõ nàng lời nói là thiệt tình vẫn là diễn kịch. Cuối cùng hắn cao thâm khó đoán mà cười một cái, triều nàng câu câu ngón tay: “Tới, ta lại nói cho người sự kiện.”

Quý Hiểu Âu do dự một chút thò lại gần, trong lúc lơ đãng thấu thật sự gần, gần gửi Nghiêm Cần môi cơ hồ có thể chạm được nàng

thái dương hung phát. Phát căn thâm úc màu xanh lá, càng thêm có vẻ nhĩ sau kia khối làn da trắng nõn dị thường.

Nghiêm Cẩn dùng sức nuốt khẩu nước miếng, cũng nuốt xuống chính mình tâm viên ý mã. Hắn phóng thấp giọng âm nói: “Kỳ thật, ta rất sớm liền phát hiện chính mình cùng người khác không giống nhau.”

“Khi đó người cảm giác đặc biệt thống khổ đặc biệt mê mang phải không?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 14

Quý Hiểu Âu trong lòng tồn một cái nghi vấn, mỗi lần trọng xem kia trương thiếu niên ảnh chụp, nàng trong lòng nghi vấn liền sẽ gia tăng một tầng. Nhưng là nàng chưa từng có mở miệng hỏi qua nữ nhân kia. Bởi vì nàng nghĩ rồi lại nghĩ, trước sau cảm thấy không quá khả năng, giữa hai bên khác biệt quá lớn, giống đến từ hai cái thế giới, thế gian vạn vật luôn có tương tự, nàng tình nguyện tin tưởng này chỉ là chính mình ảo giác.

Thẳng đến một ngày giữa trưa, nữ nhân ỷ ở mép giường, Quý Hiểu Âu tức quả táo cho nàng ăn. Nữ nhân trong miệng hàm chứa một mảnh quả táo, bỗng nhiên ngồi dậy, động tác mau đến dọa Quý Hiểu Âu nhảy dựng: “Ta nhi tử đã trở lại.”

Quý Hiểu Âu còn chưa nói chuyện, liền thấy nàng run run rẩy rẩy đi lấy đầu giường song quải: “Hồng rồi hồng rồi, đứa nhỏ này như thế nào không đề cập tới trước nói một tiếng, trong nhà cái gì ăn cũng không chuẩn bị, ta phải đến phòng bếp đi xem một chút.....”

Quý Hiểu Âu chạy nhanh ngăn đón nàng: “Ngài mau nằm xuống, ta gọi điện thoại kêu phân cơm hộp, không chậm trễ hán ăn cơm.”

Nói đến nơi này, liền nghe được bên ngoài khoá cửa ca ca chuyển động, nữ nhân không kịp giá thượng song quải, đỡ tường liền phải đi quản môn, Quý Hiểu Âu đành phải sam nàng ra phòng ngủ.

Cửa vừa mở ra, một cái nam hài mang theo bên ngoài hàn khí lung lay đi đến, chờ hấn đổi xong giày lười biếng ngồi dậy kêu một tiếng “Mẹ”, hai người thỉnh thoảng đánh một đôi mắt, Quý Hiểu Âu “À” một tiếng, đương trường sợ ngây người.

Cái này về mặt mỗi một nam hài, cư nhiên chính là nàng ở xe điện ngầm thượng gặp được tiểu sư đệ, Trạ Võ.

Trạ Võ nhìn đến Quý Hiểu Âu, thần sắc trở nên cực kỳ cổ quái, ngẩn ra trong chốc lát, hấn cư nhiên xoay người mở cửa rời khỏi, toàn không màng dưới chân còn ăn mặc một đôi trong nhà xuyên dép lê.

Mẹ nó ở phía sau đuổi theo kêu: “Tiểu vũ.....” Nhân động tác quá cấp, lập tức ngồi xổm xuống khụ suyễn thành một đoàn.

Quý Hiểu Âu nằm mơ cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được Trạ Võ, càng không nghĩ tới hấn sẽ là loại này phản ứng, nàng cho rằng đời này đều sẽ không tái kiến cái này nam hài tử —— từng bị nàng nhận làm sư đệ, lại một lần bị nàng làm như kẻ lừa đảo xinh đẹp nam hài.

Bởi vì Trạ Võ, Quý Hiểu Âu nghiêm túc kiểm điểm quá chính mình đãi nhân hay không quá mức dễ tin quá mức thiện lương. Nàng có Trạ Võ trường học tư liệu, lẽ ra một chiếc điện thoại đánh qua đi là có thể tìm được người, chính là nàng không làm như vậy, vẫn luôn đang chờ, chờ Trạ Võ có lẽ sẽ tìm đến nàng, giải thích đi không từ giả nguyên nhân. Nhưng theo thời gian từng ngày mà chuyển dời, Quý Hiểu Âu cảm giác được chỉ có thất vọng. Nàng không thể không thừa nhận, có lẽ chính mình thật muốn trùng tu mang mất thức người môn học này, đến nỗi hai ngàn nhiều đồng tiền tổn thất, chỉ cho là giao học phí. Chính là dưới loại tình huống

này gặp lại trường hợp, còn có Trạh Vũ kỳ đột phản ứng, lại là Quý Hiểu Âu trăm triệu không nghĩ tới. Nàng đem Trạh Vũ mẫu thân an trí ở đại sảnh phá trên sô pha, nắm lên áo khoác đuổi theo.

Trạh Vũ ở phía trước chạy trốn bay nhanh, liền tính Quý Hiểu Âu trung học khi nhất am hiểu thể dực hạng mục là 1500 mẽ trường bào, cũng đuổi kịp khí không tiếp được khí.

Cũng may Trạh Vũ không biết nhớ tới cái gì, bỗng nhiên một cái phanh gấp ngừng ở ven đường, đưa lưng về phía Quý Hiểu Âu, đôi tay chậm rãi cắm vào áo khoác trong túi.

Bởi vì quán tính, Quý Hiểu Âu vẫn luôn vọt tới hấn trước mặt mới dừng lại bước chân, đỡ đầu gối đại thở hổn hển nửa ngày cuối cùng điều hoà hô hấp, thở phì phì mà trừng mắt Trạh Vũ, nàng mặt trướng đến đỏ bừng: “Người chạy cái gì? Người chạy là có thể làm như không quen biết ta?”

Trạh Vũ cái đầu cùng Quý Hiểu Âu không sai biệt lắm cao, đón Quý Hiểu Âu phần nộ ánh mắt, hấn bình tĩnh mà trả lời: “Ta sợ người đem ta làm như kẻ lừa đảo.”

Quý Hiểu Âu vừa tức giận vừa buồn cười, “Người như vậy đi luôn ta liền sẽ không đem người đương kẻ lừa đảo? Cái gì logic?”

“Lúc ấy ta không như vậy nhiều tiền.” Hấn nhìn Quý Hiểu Âu, nói được vô cùng thản nhiên, một đôi mắt hắc là hắc, bạch là bạch, “Ta còn không dậy nổi.”

“A, không có tiền người liền từ bệnh viện trốn chạy a? Người vì cái gì không cùng ta nói thật đâu?”

“Ta không nghĩ làm người bố thí.”

Quý Hiểu Âu lắc đầu, tỏ vẻ vô pháp lý giải hần tư duy phương thức, “Vậy người tình nguyện làm người đem người đương kẻ lừa đảo?”

Trạm Vũ rũ xuống tầm mắt, nhìn chăm chăm chính mình mũi chân. Quần jean đường đáy cùng cặp kia đánh mụn vá miên dép lê, ở vừa rồi chạy vội trung, đều lây dính thương một tầng tinh tế hoàng thổ.

“Ta không tính toán lừa người.” Hần cúi đầu nói, “Hộ sĩ chỗ đó có người điện thoại, ta sau khi học xong ở trung quan thôn một nhà công ty làm công, bắt được tiền lương là có thể trả lại người.”

Quý Hiểu Âu không nói. Nàng nghiêng đi mặt, nhìn hần đen nhánh gạch phát hạ lộ ra mi, mắt cùng môi, tiên minh tốt đẹp hình dáng, trắng nõn màu da ánh giữa trưa ánh nắng, ẩn ẩn hiện ra một tầng sáng long lanh đồ tể nhuẩn nhung mao.

Vẫn là cái hài tử đầu! Nàng lòng đang này trong nháy mắt trở nên cực kỳ mà mềm mại, tiêu trừ nguyên bản liền không nhiều lắm đề phòng cùng tức giận, trở nên giống đỉnh đầu trời xanh giống nhau trong sáng lên.

Từng có người ở giáo đường tiếp thu lễ rửa tội khi nói, vô luận hần hướng tả xem hướng hữu xem vẫn là đi phía trước xem sau này xem, chung quanh thế giới đều làm hần tuyệt vọng, hần chỉ có thể hướng về phía trước xem, vì thế hần thấy được thương đế. Giờ khắc này Quý Hiểu Âu lại nghĩ: Kỳ thật thế giới này vẫn là khá tốt, người thường vẫn là thiện lương chiếm đa số, cho dù tức nước vỡ bờ cũng là tạm thời, ai không nghĩ hướng hảo đi đâu?

Nàng lại xem một cái Trạm Vũ, vẫn như cũ cảm giác được vài phần không thể tưởng tượng: Hấn cùng hấn nhiều bệnh mầu thân cùng với cái kia hai bàn tay trắng gia, quả thực giống đến từ hai cái bất đồng không gian, phải có cái dạng gì cơ duyên xảo hợp, nước bùn mới có thể trường ra như vậy tuyết trắng lóa mắt hoa sen?

Chương 15

“Sự tỷ,” Trạm Vũ thanh âm đánh gãy nàng miên man suy nghĩ, “Hai ta chuyện này người như thế nào cùng ta mẹ nói?”

“A?” Quý Hiểu Âu nhất thời không có phản ứng lại đây.

“Người như thế nào tìm được nhà ta? Trường học cho người địa chỉ?” Muốn tới lúc này, hấn trên mặt mới hiện ra một chút khẩn trương cùng sợ hãi khí sắc.

Quý Hiểu Âu rốt cuộc minh bạch hấn muốn nói cái gì, hấn sợ nàng đem hấn thiếu tiền mất tích sự tình thọc đến trường học đi. Ngôn niệm đến tận đây, Quý Hiểu Âu hận không thể một lóng tay đầu chọc ở hấn ót thượng: “Ai nha, người nghĩ đến đâu nhi đi? Hôm nay chính là cái trùng hợp, ta như thế nào biết sẽ đụng tới người?”

“Ta cho rằng.....”

Quý Hiểu Âu trừng hấn một cái: “Người này tiểu hài nhi, tâm quá nặng, vì một chút tiền, ta đến mức này sao ta?”

Trạm Vũ quay đầu cười cười, tựa như trút được gánh nặng. Nhưng cái loại này cười, riêng là nhìn xem khiến cho người cảm thấy mệt, hai cái khóe miệng bị má biên cơ bắt đông cứng mà lôi kéo hướng về phía trước, một bên đẩy ra một cái ngẩn ngẩn hình cung hoa văn.

Hai mươi xuất đầu tuổi tác, thật sự không nên có loại này mệt
mỏi cười khổ. Quý Hiền Âu cố sức mà phun ra một ngụm thật dài
hơi thở, phát giác chính mình cũng bị một cỗ mạc danh chưa xốt sở
vây quanh.

Bắc Kinh mùa xuân cùng Giang Nam hạnh hoa mưa xuân mùa
xuân cực kỳ bất đồng, ba tháng trung xuân phong tuyết đã mất đi vào
đông lạnh thấu xương, nhưng vẫn như cũ mang theo bức người hàn
khí, cuốn lên nói biên cát bụi nhào lên người mặt.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 15

Năm đó làm người nhắc tới là biến sắc bốn chữ mẫu, S-A-R-S, đã bị người quên đi, cơ hồ quên đi đến sạch sẽ. Chính là lại có như vậy một đám người, như cũ sinh hoạt ở SARS bóng ma hạ.

Đại liệu thuốc kích thích tổ trị liệu lúc sau, xương đùi đầu hoại tử, phổi bộ sợi hóa, tinh thần bệnh trầm cảm, hoàn toàn mất đi công tác năng lực, vô chừng mực trị liệu cùng tinh thần áp lực, làm cho bọn họ biến thành ngăn cách với thế nhân “SARS sau” cái vòng nhỏ hẹp, truyền thông vô pháp đầy đủ tham gia, xã hội cứu trợ lực lượng vô pháp tiếp cận.

Để cho Quý Hiểu Âu giật mình, lại là một cái người bệnh bị bệnh trước sau hai trương đối lập ảnh chụp. Kia trương nhiếp với ngàn hi năm lão ảnh chụp, bối cảnh là Bắc Hải công viên bạch tháp, ảnh chụp trung nữ nhân ăn mặc một kiện màu xanh biếc vô tay áo váy liền áo, màu da trắng nõn, hai má nở nang, mày rậm hàng mi dài, hốc mắt thật sâu, rất có điểm nhi giống thập niên 80 một cái kêu sức dẫn duy nữ diễn viên. Mà kia trương bị bệnh sau ảnh chụp, tuy rằng trong đó máu chót địa phương đã làm mờ hồ xử lý, Quý Hiểu Âu vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra, ảnh chụp trung hỗn độn bất kham trong nhà hoàn cảnh, chính là Trạm Vũ gia; ảnh chụp trung kia gầy yếu tiêu tụy nữ nhân, chính là Trạm Vũ mù mù. Nàng tên, kêu Lý Mỹ Cầm.

Quý Hiểu Âu không nghĩ tới, Trạm Vũ mẫu thân bệnh trước thế nhưng như thế đẹp, càng không nghĩ tới, bệnh tật thế nhưng có thể như thế dễ dàng phá hủy một người dung mạo cùng tự tôn. Bất quá này cũng giải thích Trạm Vũ mỹ mạo giện đến từ nơi nào.

“Khi đó ta cho rằng SARS là tràng ác mộng, ta tưởng sai rồi, kỳ thật SARS lúc sau mới là khó chịu nhất.” Đối mặt Quý Hiểu Âu nghi vấn, Lý Mỹ Cầm chết lặng trên mặt, rốt cuộc lộ ra bi thương biểu tình, “Ta còn nhớ rõ, bắt được xương đùi hoại tử chẩn bệnh thư ngày đó, bác sĩ nói, không cứu, đây là y học còn không có giải quyết nan đề, người chính là đi nước Mỹ cũng là này kết quả. Nhà các người nếu là kinh tế thực lực không tồi, hoa cái mấy chục vạn đều không để bụng, liền đổi nhập khẩu khớp xương, ăn chút nhi nhập khẩu dược, còn có thể kéo dài cái mấy năm, nếu là giống nhau gia đình, khuyên các người đừng hoa này tiền tiêu uổng phí, tiền tiêu người chịu tội, cuối cùng giỏ tre mức nước công dã tràng. Liền ở bệnh viện cửa, tiểu vũ khi đó mới vừa thượng cao một, như vậy đại một hài tử, liền đứng ở đường cái người môi giới thượng khóc, hấn nói chúng ta không có tiền uống thuốc càng không có tiền làm phẫu thuật, mẹ người nếu không ở ta làm sao bây giờ nào? Ta khóc không được, ta tưởng đúng vậy, về sau nhưng làm sao bây giờ đâu? Ta muốn chết ném xuống đũa nhỏ này một người nhưng làm sao bây giờ đâu? Trên đời này không còn có người thật sự đau hấn, đem hấn phó thác cho ai nha? Ai đều không có thân mụ tri kỷ a, vừa nhớ tới cái này, ta chết đều bế không thượng mắt nào!”

Nàng thanh âm đột nhiên trở nên cao vút sắc nhọn, liễu mạng đâm đánh chính mình hai chân: “Nhưng ta hiện tại chính là đang đợi chết a! Một chút biện pháp đều không có, chính là đang đợi chết a! Chờ chết a.....” Nàng bỗng nhiên im tiếng, điều tra giống nhau thon gầy ngón tay liễu mạng tao bắt lấy chính mình ngực, trong

miệng cố hết sức mà mồm to đảo khí, mắt thấy hắc tròng mắt đã phiên đi lên.

Quý Hiểu Âu sợ hãi, chạy nhanh đỡ nàng dựa vào trên người mình, một bên thế nàng vuốt ve ngực, một bên run giọng kêu: “A di a di người đừng như vậy! Cầu xin người đừng như vậy!”

Lý Mỹ Cầm khó khăn mới thuận quá một hơi, xụi lơ mà dựa vào đầu giường thượng, có nước mắt từ nhắm chặt khóe mắt ào ạt chảy xuống tới.

Quý Hiểu Âu đi buồng vệ sinh tìm khăn lông. Gạch men sứ thượng nhưng thật ra treo hai điều khăn lông, Quý Hiểu Âu sờ sờ, hoạt lưu lưu mà dính tay. Nàng đứng sững sốt một lát, cuối cùng từ chính mình trên cổ kéo xuống tờ tấm khăn quàng cổ, dùng thủy tắm ướt giao cho Lý Mỹ Cầm: “A di ngài lau mặt.”

Lý Mỹ Cầm lại lắc đầu, dùng sức đẩy ra Quý Hiểu Âu tay, chính mình giờ ra bàn tay hủy diệt nước mắt.

Quý Hiểu Âu không dám lại lỗ mãng, ngồi ở mép giường tiểu tâm mà đặt câu hỏi: “Ta nghe nói, chính phủ không phải cấp chi trả toàn bộ trị liệu phí dụng sao?”

Chương 16

“Đó là chỉ nhân công cảm nhiễm, tỷ như bệnh viện bác sĩ cùng hộ sĩ, ta là hộ công, không có thêm hợp đồng lao động, không tính.”

“Kia hội Chữ Thập Đỏ trợ cấp ngài có thể lãnh đến sao?”

Quý Hiểu Âu chỉ chính là Bắc Kinh chính phủ ủy thác hội Chữ Thập Đỏ cấp di chứng người bệnh phát tiền trợ cấp, có công tác

đơn vị, mỗi năm có thể lãnh “Sinh hoạt trợ cấp” 4000 nguyên; không công tác đơn vị, còn lại là 8000 nguyên “Sinh hoạt cứu trợ”.

“Có, mỗi năm 4000.”

Quý Hiểu Âu kỳ quái: “Ngài không có công tác, không nên là 8000 cái loại này sao?”

Lý Mỹ Cầm cười khở: “Ta tuy rằng hạ cương, nhưng xem như có công tác đơn vị người nào.”

Đúng vậy, hiện thực luôn là như thế sai vị, cho nên mới lệnh người tuyệt vọng, Quý Hiểu Âu cắn cắn môi dưới không có ra tiếng.

“Hợp xuống dưới một tháng 300 đồng tiền, 300 đồng tiền người nói ở Bắc Kinh có thể làm gì nha tiểu quý?”

Quý Hiểu Âu vô pháp trả lời. 300 đồng tiền, đại khái là Quý Hiểu Âu gia một tuần mua đồ ăn tiền, hoặc là nàng một kiện áo sơ mi giá đi.

“Hơn nữa thấp bảo, một tháng hơn bảy trăm đồng tiền, có thể làm gì nha tiểu quý?” Lý Mỹ Cầm quay mặt đi, nhìn nàng, cố chấp mà lại lặp lại một lần, “Mỗi tháng quang uống thuốc, còn không dám ăn quý dược, đều phải sáu bảy trăm, này mắt nhìn ta càng ngày càng không động dậy, thật sự nằm liệt, lại thỉnh không dậy nổi bảo mẫu, chỉ có thể nằm ở trên giường chờ chết. Bác sĩ làm làm phẫu thuật, nhưng chỗ nào có tiền làm phẫu thuật a?”

Quý Hiểu Âu vẫn là không biết như thế nào trả lời, đành phải tách ra đề tài, “Ngài mỗi tháng muốn ăn dược, có thể cho ta cái đơn tử sao?”

Xem ra Lý Mỹ Cầm cũng không tính toán làm nàng trả lời, một người tự hỏi tự đáp: “Ta đời này hỗn thành như vậy, không nghĩ hài tử cũng giống ta giống nhau. Ta đem toàn bộ hy vọng đều ký thác ở hấn trên người. May mắn tiểu vũ tranh đua, thi vào đại học, nhưng hấn học phí, sinh hoạt phí, mỗi năm đều phải hơn hai vạn, ta không biết có thể từ chỗ nào ra. Ta nghĩ tới đem này phòng ở bán, nhưng hài tử không cho, nói có giúp học tập cho vay, nói chính hấn có thể tránh. Ta chưa bao giờ xin hỏi hấn, hấn là như thế nào tránh tới, ta sợ hãi hỏi hấn.....”

Quý Hiểu Âu bắt tay tâm ấn ở Lý Mỹ Cầm mu bàn tay thượng. Đây là nàng lần đầu tiên chân chính tiếp xúc Lý Mỹ Cầm làn da. Quý Hiểu Âu cũng là người thường, trước đó, nàng đối “SARS” này hai chữ cũng có bản năng sợ hãi, mỗi lần ý thức được chính mình đối mặt chính là một cái đã từng SARS người bệnh, nàng đều theo bản năng tưởng lui về phía sau một bước xa xa tránh đi. Thẳng đến hôm nay, nàng mới rõ ràng mà minh bạch, người này đàn sở đối mặt, không chỉ có là thân thể thống khổ, còn có người khác kỳ thị cùng đối tượng lai sợ hãi ngưng kết mà thành tinh thần lo âu. Loại này tinh thần thượng thống khổ, mới là phá hủy một người lớn nhất áp lực.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 16

Nghiêm Cẩn cường sính anh hùng ra cửa. Không mại vài bước liền cảm giác tình huống không ổn. Hắn tửu lượng lại hảo, cũng đỉnh không được như vậy hung hãn uống pháp nhĩ. Dù sao cũng là gần một cân rượu trắng, không phải một chén nước sôi để nguội. Giờ phút này sôi trào huyết lưu đánh sâu vào trái tim, trái tim tựa nháy lên ở lưỡi căn, vừa mới nuốt xuống chất lỏng ở dạ dày bành trướng, không chỉ có cổ họng nóng rát, làn da cũng giống bị bỏng giống nhau khó chịu, phảng phất chung quanh không khí đột nhiên trở nên loãng nóng bức. Trước mắt vật thể hình dáng bắt đầu mơ hồ hơn nữa lay động lên, thoáng như đứng ở chạy trung xóc nảy tàu thủy thượng.

Nghiêm Cẩn đỡ tường, mồ hôi từ cái trán ròng ròng mà xuống. Có người tiến lên dìu hắn, bị hắn một phen đẩy ra. Đón phục vụ sinh nhóm kinh hoảng kinh ngạc ánh mắt, hắn tận lực giả bộ không có việc gì nhân nhi bộ dáng, thất tha thất thểu vào toilet.

Mỗi người đều nói Nghiêm Cẩn tửu lượng sâu không lường được, mười bảy tuổi khởi liền tiểu ngạo tây thành, nhưng không ai biết mấy năm gần đây hắn đối hết thủy kích thích thần kinh vật chất — rượu, cà phê, trà, còn có Coca đều dị thường miễn cảm. Bởi vì đã từng có 5 năm nhiều thời giờ, vì bảo trì một cái tay súng bắn tỉa ổn định nội tâm cùng đôi tay, hắn nghiêm khắc xin miễn kể trên hết thủy ảnh hưởng nhân loại lực chú ý cùng sức phán đoán đồ ăn, thậm chí bao gồm ho khan nước đường. Nghiêm khắc cấm kỵ lúc

sau, lại xoá bỏ lệnh cấm, nguyên lai tửu lượng còn ở, nhưng hậu quả chính là thân thể hần đối còn phản ứng so người bình thường muốn tới đến kịch liệt.

Đối với bồn cầu mãnh phun một trận, quay cuồng không ngừng dạt dầy bộ rớt cuộc nhẹ nhàng. Phóng nước trôi rớt uest vật, Nghiêm Cẩn lung lay đi ra, nhìn đến trong gương xanh trắng sắc mặt, đơn giản đem đầu duỗi đến vò nước hạ, rồi tinh rồi mù vọt cái thống khoái, lại nhắm mắt lại vung đầu, phía sau lại có người “Ài da” một tiếng.

Nghiêm Cẩn hoắc mắt ngẩng đầu, trong gương đang dùng khăn giấy chặt vật hủy diệt đầy mặt vệt nước người, là KK.

Hai người dán đến thân cận quá, gần gũi làm Nghiêm Cẩn cả người không được tự nhiên. Hần tưởng chính mình thật là uống nhiều quá, bị người đi như vậy gần đều không có phát hiện, liền cơ bản nhất phản ứng đều mất đi. Bởi vì ở trạng thái bình thường hạ, người bình thường tưởng từ phía sau tiếp cận Nghiêm Cẩn, cơ hồ không có bất luận cái gì khả năng tính.

Nghiêm Cẩn tránh ra thân, mang theo điểm nhi chán ghét biểu tình, hần hỏi KK: “Người làm gì?”

KK cúi đầu, dùng cọ qua mặt khăn giấy mặt trên người vệt nước. Khăn giấy đã nhăn thành một đoàn, hần như cũ vùi đầu xoa, một chút lại một chút, nghiêm túc mà chấp nhất, màu trắng giấy tiết lưu tại màu đen áo sơ mi thượng, phảng phất gàu, có vẻ bắt mắt mà chói mắt.

Nghiêm Cẩn ngày thường nhất không thích chính là ảo lả nam nhân, đặc biệt này nam nhân còn có da thịt sinh ý hiềm nghi. Không

kiên nhẫn dưới hần không hề để ý tới KK, đem sát giấy vệ sinh đoàn một đoàn ném vào phế thùng giấy, liền hướng cửa đi đến.

Nhưng là KK bỗng nhiên làm cái làm người dự kiến không đến động tác. Hần vài bước đoạt trước, đuổi ở Nghiêm Cẩn mở cửa hết sức, cọ qua Nghiêm Cẩn thân thể, dùng đầu gối dùng sức đụng phải môn.

Nghiêm Cẩn uống qua rượu, phản ứng trì độn rất nhiều, nhưng hần cùng bình thường người vẫn là không giống nhau. Cơ hồ là theo bản năng, thân thể hoàn toàn không có trải qua đại não chỉ thị, nghiêng người, phản khẩu, ở KK thân thể tiếp xúc hần nháy mắt, đã đem KK mặt triều hạ ngã trên mặt đất, cũng đem KK hai tay phản vận đến phần lưng, dùng đầu gối ngăn chặn cánh tay hần.

KK mặt nháy mắt trướng đến đỏ bừng, hai vai chỗ đau nhức làm hần chút nào không dám giãy giụa, hần mang theo khóc nước mắt nói một câu: “× người đại gia!”

“Mắng cái gì? Lại mắng một câu làm lão tử nghe một chút?”

“× người đại gia!”

“Ô, thằng nhãi ranh miệng còn rất ngọt!” Nghiêm Cẩn đầu gối hơi xuống phía dưới dùng điểm nhĩ lực.

Chương 17

KK mặt bị tể ở lạnh lẽo trên sàn nhà, nước mắt hoàn toàn không chịu khống chế, theo khóe mắt ào ào đi xuống lưu, cánh tay đau đến hần thanh âm đều biến điệu, lại như cũ gào: “× người đại gia! × người đại gia!”

Không nghĩ tới hấn này cường ngạnh thái độ, đảo thúc đẩy Nghiêm Cẩn buông ra chân. Hấn ngồi dậy, chiếu KK mông tàn nhấn đá một chân: “Không phể đi người cánh tay tính người vận khí tốt, lên!”

KK rằm rì bò dậy, xoa xong bả vai lại xoa mông, phảng phất học lại cơ bám vào người, một trương miệng vẫn là câu kia: “× người đại gia!”

Như thế bị người lập lại thăm hỏi chính mình đại bá phụ, Nghiêm Cẩn không những không có sinh khí, ngược lại cười. Hấn nói: “Người như vậy mắng chửi người quá không có lời, thật sự, dễ dàng làm người hoài nghi người xu hướng giới tính, thuộc về giết địch 800 tự tổn hại 3000 mắng pháp nhi biết đi?”

Giống bị chọc đến chỗ đau, KK sắc mặt đột biến, nhắm lại miệng hung hăng mà nhìn chằm chằm Nghiêm Cẩn, một câu ngạnh ở cổ họng, thế nhưng sau một lúc lâu phát không ra thanh âm.

Nghiêm Cẩn bế lên hai tay nhìn từ trên xuống dưới KK, “Nói đi, người muốn làm gì?”

KK nghiêng con mắt xem hấn, thẳng ngơ ngác mà hỏi lại: “Ta thượng WC, được không?”

Nghiêm Cẩn tâm bình khí hòa mà trả lời: “Hành, người làm gì đều được. Bất quá ta nói cho người, lúc này là ta tâm tình hảo, nguyện ý cùng người nhiều lời hai câu, quá này thôn đã có thể không này cửa hàng.”

KK trên mặt có khoảnh khắc đại ra, ánh mắt đọng lại ở toilet sáng ngời ánh đèn hạ có vẻ đặc biệt rõ ràng. Hấn thực mau cúi đầu, lại

ngẩng mặt đã thay đổi phó biểu tình, từ ánh mắt đến ngữ khí đều lơ lửng xuống dưới, nhu nhược đáng thương mà nhìn phía Nghiêm Cẩn, vành mắt ửng đỏ, thanh âm nhu nhược: “Ca, ngài giúp giúp ta, giúp ta một hồi, thành sao?”

Nếu không có thần kinh cùng mạch máu hợp với, Nghiêm Cẩn trông mắt hơi kém rơi xuống. KK thái độ chuyển biến quá kịch liệt quá hài kịch hóa, cùng vừa rồi miệng lưỡi sắc bén so sánh với, quả thực khác nhau như hai người.

“Người nói cái gì?”

KK bùm một tiếng quỳ xuống: “Ca, Lưu Vĩ bọn họ đều xem ngài mặt mũi, ngài cấp nói nói.....”

Nghiêm Cẩn cấp dọa nhảy dựng, còn không có tới kịp mở miệng, liền nghe thấy bên ngoài có người rống rống rống rống ninh khoá cửa, “Mẹ cái ×, ai ở bên trong đâu? Ban ngày ban mặt khoá cửa làm gì?”

Nghe thanh âm đúng là Lưu Vĩ. Nghiêm Cẩn nhìn xem KK, KK cũng đáng thương ba ba mà nhìn hắn, ánh mắt tràn ngập cầu xin.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 17

Ngày mưa, lãnh thả ẩm ướt, đa số người ngại phiền toái không muốn ra cửa, Mỹ Dung Điểm khách hàng chợt giảm, như vậy thời tiết thường thường là Quý Hiểu Âu cùng trong tiệm mỹ dung sư nhóm nghỉ ngơi ngày. Từ trước đến nay tham tiền kiêm hà khắc quý lão bản, phá lệ tuyên bố nghỉ nửa ngày, mấy cái mỹ dung sư cô nương hoan hô một tiếng thực mau biến mất không thấy, chỉ để lại Quý Hiểu Âu một người xem cửa hàng.

Buổi chiều tam điểm, vũ càng rơi xuống càng lớn, sắc trời đen như mực, ám đến giống như chạng vạng sáu bảy điểm quang cảnh. Vì tình diện Quý Hiểu Âu không có bật đèn, phao ly trà nóng ngồi ở phía trước cửa sổ, vừa mới chuẩn bị hưởng thụ một chút khó được thanh nhàn, Trầm Vũ dầm mưa tới. Đứng ở cửa tiệm trên sàn nhà, tóc ướt đầm dãn ở cái trán, hai chỉ ống quần tí tách không ngừng chảy thủy.

Quý Hiểu Âu kinh nháy dựng lên, lúc này mới nhớ tới hôm nay lại là Trầm Vũ làm công còn tiền nợ nhật tử. Tự hai người ước định lấy làm công phương thức để khấu chữa bệnh phí sau, này đã là Trầm Vũ lần thứ tư tới trong tiệm. Nói thật hấn ở trong tiệm cũng làm không được cái gì, nhưng Quý Hiểu Âu không nghĩ hấn vì hai ngàn nhiều đồng tiền tâm tồn áy náy, liền hao tổn tâm cơ tìm ra chút sống cho hấn làm.

Nhìn thấy TrạM Vũ chậT vật dạng, nàng nhậN không đượC trách cứ: “NgườI như thế nào làm? BiếN thành như vậy!”

TrạM Vũ nói, ra cửa quờn mang ô che, xuống đấT thiếT chính đườI kíp vũ lớn nhất thời điểM, một đường chạy như điềN đếN “Như nước năm xưa”, vẫN xối cái thấU ướt.

Quý HiểU Âu không nói hai lờI, kéO hẫN liềN hướng phòng tấM đi, TrạM Vũ tay lạnh băng.

“Loại này thời tiếT còn ra bên ngoàI chạy, TrạM Vũ ngườI ngốC nha vẫN là thế nào?”

“ƯớC hảo, sợ tử chờ ta.” TrạM Vũ luờN luờN lờI ít mà ý nhiều.

“NgườI liềN không thể gọi điệN thoạI tới?”

“Ký túc xá điệN thoạI hỏNg rồi.”

Quý HiểU Âu thờ dài, đem TrạM Vũ đẩY mạnh phòng tấM, nhẫY ra chính mình đường áo ngử xuyên một bộ kiểU nam vận độnG phục, buộC TrạM Vũ thay. Lại tìm ra hai bao tồC dung trà gừng, vọt ly nóng bỗNg nước gừng ngọt. TrạM Vũ đờI tay che lại chén trà, trên ngườI khoáC mỏng thẳM, vẫN như cũ lẫN đếN cả ngườI phát run.

Quý HiểU Âu cẫN thậN mà xem hẫN, phát hiệN hẫN khí sắC thậP phần khó coi, trên mặt lộ ra khuyếT thiếU giấC ngử tái nhộT, khóe miệNg cùng khóe mắT các có một khối đậP vào mắT ứ thanh.

Chương 18

“Đây là cái gì?” Quý HiểU Âu sờ trường chỉ nhẹ nhànG chạm vào hẫN khóe mắT.

“Chơi bóng, không cần thận đām.”

Quý Hiểu Âu liếc hẩn một cái, hiển nhiên không tin lời hẩn nói: “Ở chúng ta sinh hoạt 3d trong thế giới, mắt trái giác cùng hữu khỏe miệng đồng thời bị đưng vào tỷ lệ có thể có bao nhiêu đại? Người mông ta đâu đi?”

Trạm Vũ rũ mắt: “Thật sự đām.”

“Cùng người đánh nhau?”

“Không có.”

“Gạt người!”

“Ta không lừa người.”

Hai người chính thấp giọng nói chuyện, chợt nghe thấy bên ngoài xoát xoát rung động, một chiếc màu đen “Infiniti” phá tan màn mưa ngừng ở cửa hàng trước cửa ven đường. Quý Hiểu Âu “Di” một tiếng, kinh ngạc loại này hư thời tiết còn có khách nhân tới cửa. Nàng vừa muốn tiến đến phía trước cửa sổ, Trạm Vũ đã duỗi tay thế nàng hủy diệt pha lê thượng hà hơi cùng hơi nước. Áo choàng không cẩn thận rơi xuống, hẩn tay lập tức lại duỗi thân lại đây, giúp nàng hợp lại hảo áo choàng, che khuất nàng lỏa lồ bả vai cùng cổ.

Quý Hiểu Âu hơi cảm thấy không ổn, Trạm Vũ như thế nào liền thành nàng động tác kéo dài? Hơn nữa hẩn động tác cùng nàng hàm tiếp đến lại như vậy hảo, chẳng lẽ hẩn ở một khắc không ngừng quan sát nàng? Nghĩ nghĩ, nàng mở miệng, tận lực chậm lại thanh âm, để tránh tao Trạm Vũ: “Trạm Vũ, ta cùng người nói a, cùng ta liền tính, cùng người cùng tuổi nữ sinh, người phải đối

người không thú vị, nhưng ngàn vạn đừng cùng người làm loại này động tác nhỏ.”

Trạm Vũ quay đầu lại, tựa hồ thập phần khó hiểu: “Vì cái gì?”

Quý Hiểu Âu lựa thích hợp từ giải thích: “Người trường một trương có thể nói tai họa mặt, lời nói việc làm nên chú ý một chút. Người nhìn, người hơi chút một ôn nhu, ta đều banh không được sắp mắt hồn mắt vía, những cái đó tiểu nữ sinh chỗ nào chịu được như vậy đả kích? Sợ không được đương trường sắc thụ hồn cùng?”

Trạm Vũ một chút bị chọc cười: “Tỷ người thật không hiểu biết hiện tại nữ sinh! Cuối tuần người đi nhìn đi, nữ sinh ký túc xá bên ngoài một hàng siêu xe, có cái nào xe chủ nhân lớn lên hơi chút tướng mạo đoan chính, đều tính không làm thất vọng người xem. Ta như vậy đệ tử nghèo, các nàng mới chúng mắt đâu.”

Quý Hiểu Âu lập tức về mặt ai oán: “Người ở chỗ chọc ta sao? Nói ta cái này 80 sau lão đến độ cùng người có sự khác nhau?”

Trạm Vũ vừa muốn nói chuyện, lại bị Quý Hiểu Âu một tiếng “Hu” cấp đồ trở về. Nàng chỉ chỉ ngoài cửa sổ, làm Trạm Vũ chuyên tâm xem ngoài cửa sổ cảnh sắc.

Chỉ thấy kia chiếc Infiniti trước môn mở ra, một cái ăn mặc màu xám đậm áo gió nam nhân căng đem hắc dù đi ra, lại đi đến một khác sườn mở cửa xe, đỡ ra một nữ nhân, nghiêng ô che che chờ nàng đi lên bậc thang. Bẩy tám độ nhiệt độ thấp, Quý Hiểu Âu hận không thể đem mùa đông áo bông một lần nữa tìm ra mặc vào, kia nữ nhân lại xuyên một cái khinh bạc đầm chiffon, nho nhỏ một kiện da áo khoác, xem đến người khác đều thể nàng cảm giác rét lạnh.

Nữ nhân ở trong mưa đi được thướt tha lả lướt, nam nhân đem đại bộ phận ô che bao trùm ở nàng một bên, hai người đi đến mái hiên hạ, nam nhân thu nạp ô che, vì nàng kéo kéo áo khoác, lại thuận tay phất đi nàng tóc mái thượng bột nước. Một loạt động tác cẩn thận mà ôn nhu, che chở chi tâm bộc lộ ra ngoài, ở âm u màn mưa bối cảnh trước, giống như ở trình diễn một hồi phim thần tượng, lệnh người đứng xem rung động đến tâm can.

Quý Hiểu Âu tắc nhìn trúng hạ môi lạch cách một tiếng tách ra, nửa ngày không khép được miệng.

Chờ nữ nhân quay đầu, lộ ra một trương ngũ quan chặt chẽ tiểu bao tử mặt, Quý Hiểu Âu càng giật mình, này không chút nào sợ lãnh thấy chết không sồn nữ nhân, lại là Phương Ni Á.

Quý Hiểu Âu còn ở suy đoán nam nhân thân phận, Phương Ni Á đã ríu rít mà đẩy cửa tiến vào, “Thân ái, thân ái, bảo bối nhi, người ở đâu đâu? Hôm nay như thế nào như vậy quạnh quẽ a?”

Quý Hiểu Âu chạy nhanh đón nhận đi: “Ni á tỷ, người không phải đi Hongkong sao? Khi nào trở về?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 18

“Ân, như thế nào lạ?”

Chương 19

“Người nọ cùng người đệ đệ lớn lên thật giống.” Nói tới đây, Phương Ni Á đột nhiên ý thức được chính mình nói nói được cực không thỏa đáng, chạy nhanh bù, “Ta là nói, đều rất xinh đẹp.”

“Ta không phát hiện.” Quý Hiểu Âu nhíu mày, rất có điểm nghi không cao hứng, “Bất quá, có người làm như vậy tương đối sao? Kia người nào, cùng Trạm Vũ có thể so sánh sao?”

Phương Ni Á cười làm lành: “Đến, tỷ nói sai rồi, thực xin lỗi thực xin lỗi. Bất quá như vậy xinh đẹp hài tử, thật sự làm người xem qua khó quên.”

Quý Hiểu Âu càng không cao hứng: “Đừng bù, càng bồi càng đen.”

“Là là là.” Phương Ni Á không dám nói nữa, nhắm mắt lại giả bộ ngủ, không trong chốc lát cũng liền thật sự ngủ rồi.

Quý Hiểu Âu lúc này mới suyễn khẩu khí, cho nàng đắp lên thảm, xoa đau nhức thủ đoạn lên tìm kiếm Trạm Vũ.

Cửa hàng sau dựa gần phòng bếp có gian tiểu bắc phòng, lấy Nhật thức đẩy kéo môn cùng phía trước mặt tiền cửa hàng cách ly khai, ngày thường chính là cái kho hàng, Quý Hiểu Âu lại trí một trương giường, một trương tiểu án thư cùng một máy tính, đề phòng thời tiết không hảo hoặc là quan cửa hàng quá muộn vô pháp về nhà thời điểm ở tạm một đêm.

Nàng tìm được Trạ Võ khi, Trạ Võ chính ghé vào máy tính trước bàn, đầu gối lên cánh tay, tựa hồ ngủ rồi.

Bị Quý Hiểu Âu tiếng bước chân kinh động, hấn hoắc mắt ngồi thẳng thân thể, đập vào mắt một trương trắng bạch mặt, sợ hãi Quý Hiểu Âu: “Người như thế nào lạ Trạ Võ?”

Trạ Võ sắc mặt tuyết trắng, vành mắt lại vây quanh một mặt phấn hồng, đôi mắt mở rất lớn, nhưng ánh mắt tán loạn, chỉ có ánh mắt chỗ sâu trong một chút hơi lượng, giống hàn đàm trung hai khối vụn băng, lại lãnh lại ngạnh mà phóng quang.

Quý Hiểu Âu duỗi tay sờ hấn cái trán, độ ấm không cao, lại sờ đến một tay mồ hôi lạnh.

“Người không thoải mái?” Nàng sốt ruột hỏi.

Trạ Võ tựa hồ đánh cái rùng mình, đẩy ra tay nàng tưởng đứng lên, thử một chút không có thành công, lại mềm như bông mà bò trở về, thanh âm mỏng manh: “Có chút ghê tởm.”

“Người lại ăn hư bụng? Người giữa trưa đều ăn cái gì?”

Trạ Võ lắc đầu: “Không ăn.”

“Vậy người buổi sáng ăn cái gì?”

Trạm Vũ vẫn là lác đầu: “Không ăn.”

Quý Hiểu Âu trừng mắt hấn: “Người từ buổi sáng đến bây giờ một chút đồ vật cũng chưa ăn?”

“Hôm qua buổi tối cũng không ăn.”

“Cái gì?” Quý Hiểu Âu lập tức liền nổi giận, “Người làm gì đi? Làm gì cũng không thể không ăn cơm nào! Có phải hay không vớng đi chơi trò chơi chơi nghiện rồi? Người nói chuyện nha!”

Trạm Vũ không ra tiếng, ghen nửa ngày rốt cuộc phun ra hai chữ: “Tăng ca.”

Quý Hiểu Âu tức giận một chút giảm đi vài phần, nhưng bởi vì đau lòng vẫn là sinh khí: “Ta nói Trạm Vũ, cái gì công tác đáng giá người như vậy liều mạng? Người muốn làm chiến sĩ thi đua cũng đến trước ước lượng ước lượng người về điểm này nhi tiểu thân thể nha!”

Trạm Vũ ngẩng mặt nhìn nàng, vô lực mà cười cười: “Ta hồi trường học liền ăn.”

Quý Hiểu Âu không để ý đến hấn, xoay người đi phòng bếp, quá trong chốc lát đoan một chén nằm hai cái trứng gà mì ăn liền ra tới, đặt ở Trạm Vũ trước mặt. Trong tiệm còn có khách nhân, nàng không thể nhiều lời, chỉ đem chiếc đĩa đưa tới Trạm Vũ trong tay dặn dò: “Hôm nay cái gì đều đừng làm, ăn xong người đi trên giường ngủ một lát lại hồi trường học.”

Chờ Quý Hiểu Âu tiến đi Phương Ni Á lại lần nữa tiến vào khi, Trạm Vũ đã lặng lẽ từ cửa sau đi rồi, mì sợi một chiếc đĩa chưa động. Nàng vận động phục bị đập đến chính chính tề tề đặt ở mép

giường. Mặt trên phồng một trương tờ giấy, viết: “Tỷ, ta về trước trường học, lần sau tới nếu thiên tình giúp người sát hộp đèn.” Đứa nhỏ này cư nhiên lại đòi hỏi chính hấn ướt đầm áo trên. Tượng tượng hấn ở ướt lãnh mưa bụi trung đông lạnh đến run run rẩy rẩy bộ dáng, Quý Hiểu Âu cảm thấy ngoài cửa sổ tiếng mưa rơi, mỗi một chút đều tựa trực tiếp đập vào nàng ngực thượng, một chút một chút mà đau. Nàng tự đáy lòng mà có loại ý thức trách nhiệm, cảm giác chính mình có trách nhiệm vì cái này gia đình đứa nhỏ này làm điểm nhi cái gì.

Ngày đó nàng ở blog trung viết nói:

Có đôi khi ta rất muốn hỏi thượng đế, đối trên thế giới này bản cùng, đói khát, bệnh tật cùng bất công, người như thế nào có thể khoanh tay đứng nhìn, không chút nào làm đâu? Nhưng ta lại sợ thượng đế có lẽ sẽ hỏi ta đồng dạng vấn đề. Ta khẳng định không có cứu vớt thế giới năng lực, nhưng ta ít nhất có thể vươn tay đi cứu lại ta có thể chạm đến bộ phận.

Buổi tối về nhà, Quý Hiểu Âu liền hỏi phụ thân, xương đùi nhập khẩu khớp xương thay đổi giải phẫu đại khái yêu cầu bao nhiêu tiền. Quý Triệu Lâm nói giải phẫu phí ít nhất yêu cầu chuẩn bị năm vạn. Người bệnh giải phẫu về sau, như trạng thái không hảo khả năng yêu cầu đổi mới nhập khẩu được vật, mặt khác thuật hậu hoạn giả yêu cầu trường kỳ nằm trên giường khôi phục, yêu cầu hộ công hoặc bảo mẫu 24 giờ chiếu cố, này bộ phận phí dụng cũng muốn suy xét.

Vì thế Quý Hiểu Âu đem Lý Mỹ Cẩm bệnh tình cùng hiện trạng sửa sang lại một chút, viết cái thiệp dán ở một người lưu lượng rất đại trứ danh BBS thượng, dò hỏi loại tình huống này hay không có con đường có thể xin chữa bệnh cứu trợ.

Thực mau liền có người trả lời, trừ bỏ đối gặp lại SARS mấy chữ tỏ vẻ khiếp sợ ở ngoài, đại bộ phận đều khuyên nàng đừng uống phí kính, có người lấy bên người ví dụ hiện thân thuyết pháp, nói liền tính xin bị phê chuẩn, giống hội Chữ Thập Đỏ linh tinh từ thiện cứu trợ cũng là như muối bỏ biển, dùng một lần cho người 800 hoặc một ngàn khó khăn trợ cấp, có thể giải quyết cái gì vấn đề a?

Quý Hiểu Âu chưa từ bỏ ý định, lại tiếp theo trả lời dò hỏi hay không có thể xin mặt khác dân gian quỹ từ thiện. Lúc này có người nghi ngờ, nói thành phố Bắc Kinh chính phủ đối phi nhân công cảm nhiễm SARS di chứng người bệnh cũng có miễn phí chữa bệnh chính sách, vì cái gì không đi chỉ định bệnh viện đăng ký? Lại nói Quý Hiểu Âu này thiệp có lừa tiền hiem nghi.

Nhìn đến này trả lời, Quý Hiểu Âu như bắt lấy một cây cứu mạng rơm rạ, cũng bất chấp cùng người nọ lý luận, đóng lại trang web liền đi gọi điện thoại.

Bởi vì sợ Triệu Á Mẫn la xúi, nàng không dám tìm cha mẹ, mà là tìm được phụ thân mang nằm viện bác sĩ tiểu cao đại phu hỗ trợ. Ân sư nữ nhi xin giúp đỡ, tiểu cao đại phu không dám chậm trễ, vội vàng tìm ở xác định địa điểm bệnh viện công tác đồng học tìm hiểu tin tức, hơn nửa giờ sau liền trở về điện thoại.

Nhưng mà tiểu cao đại phu mang đến tin tức lại làm Quý Hiểu Âu cực độ thất vọng.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 19

Trình, đàm hai người về nước chuyện thứ nhất, chính là đi Cục Dân Chính lãnh giấy hôn thú, không làm bất luận cái gì nghi thức là được kết chung thân đại sự. Tiếp được đi Trình Duệ Mẫn trừ bị đăng ký chính mình tân công ty, mà đàm bản ở quốc nội xin đến một cái tân chức vị, thời gian nghỉ kết hôn kết thúc vội vàng đi nhậm chức, trong nhà liền thường xuyên dư lại Trình Duệ Mẫn một người. Kể từ đó, Nghiêm Cẩn ăn cơm vấn đề có tin tức. Mấy năm trước hàng đêm sinh ca, sơn trần hải vị ăn uống thả cửa, toàn bộ nhi ăn bị thương, làm cho hấn đối bên ngoài ẩm thực dần dần nổi lên chán ghét chi tâm, người đối diện thường cơm xoàng ngược lại yêu sâu sắc. Nghiêm Cẩn mẹ đương nhiên hy vọng hấn thường xuyên về nhà ăn cơm, chính là mỗi lần trở về, Nghiêm Cẩn đều phải bị bắt tiếp thu một đồng thân cận yêu cầu, so sánh với dưới, hấn thà rằng ăn vạ huynh đệ trong nhà cơm.

Trình Duệ Mẫn ở nước ngoài đã một năm, từ trước không dính khói lửa phàm tục tinh anh khí chất biến mất hầu như không còn, cư nhiên luyện liền một tay không tồi trù nghệ, mấy cái sở trường cơm nhà, khoai tây thiêu thịt bò, hành gừng xào cua linh tinh, liền Nghiêm Cẩn loại này đối đồ ăn mọi cách bắt bẻ người, đều ăn đến khen không dứt miệng. Chiều hấn cách nói, Trình Duệ Mẫn phía trước nhiều ít năm vẫn luôn đều ở vân bay, hiện giờ cuối cùng tiếp địa khí, nhiều ít có chút người sống khí nhi.

Bất quá ăn no nê rất nhiều, hấn cũng đối chính mình huynh đệ tương lai tỏ vẻ lo âu: “Tiểu yêu, người liền như vậy cam tâm làm gia đình phụ nam? Nhà các người đàm bản cũng không phải là đèn cạn dầu, người sẽ không sợ nàng quăng người?”

“Thực sự có như vậy sự, thiên muốn trời mưa, nương phải gả người, liền tùy nàng đi thôi.” Trình Duệ Mẫn nói được nhẹ nhàng băng quơ.

Nghiêm Cẩn tức khắc nổi lên lòng nghi ngờ: “Các người quan hệ, đã có vấn đề đi?”

“Không có.”

Nghiêm Cẩn mới không tin: “Hai ta nhận thức hai mươi năm, người dẫu dẫu cái đuôi ta liền biết người kéo cái gì phân. Các người nếu là không tật xấu, ta nghiêm tự nhi đảo lại viết.”

Trình Duệ Mẫn bị buộc đến không có biện pháp, chỉ phải lộ ra một chút: “Đàm bản nói, cảm tình thượng ta đòi lấy quá nhiều, làm nàng tâm lý gánh nặng quá nặng. Ta tắc cảm thấy nàng làm người xử thế vì chính mình suy xét đến quá nhiều, vì người khác suy xét quá ít, hai người đều có vấn đề, đều ở điều chỉnh.”

“Cái gì cái gì?” Nghiêm Cẩn kinh hãi, nhanh chóng bắt được chủ yếu tin tức, “Đàm bản có ý tứ gì? Chê người trối buộc có phải hay không?”

Trình Duệ Mẫn cười cười: “Chúng ta hai vợ chồng sự, người một chưa lập gia đình nhân sĩ liền không cần trộn lẫn, người không hiểu.”

“Hắc ——”

“Thật sự, trước đem chính người vấn đề giải quyết, lại quản người khác nhàn sự nhi đi! Ít nhất làm mẹ thiếu vì người thao diễn nhi tâm.”

Cùng loại đề tài tổng hội chọc đến Nghiêm Cẩn tâm oa tử thượng, nhắc tới tới hẳn liền có vô số cảm khái: “Ta cũng tưởng a, huynh đệ. Hận không thể ngày mai liền mang tức phụ nhi cùng một đại béo tiểu tử cấp ta mẹ xem. Nhưng chuyện này đi, thật không kém ta. Chủ yếu là hiện tại cô nương quá hiện thực! Kia bàn tính nhỏ, một đám đánh đến bá bá vang, tính kể đến làm người sợ hãi.”

“Hảo cô nương luôn là có.”

“Nhưng ta chạm vào không a.”

“Chính người không nghĩ chạm vào thôi.”

Nghiêm Cẩn nhú mày, sau đó nếu có điều ngộ gật đầu: “Người nói đúng. Mỗi lần tưởng hướng thâm phát triển phát triển quan hệ, ta đều sẽ nhớ tới lão nhị, ta muốn là có thiên ta cũng rơi xuống cái loại tình trạng này, đến tốt cùng có hay không người có thể không rời không bỏ đi theo ta?”

Trình Duệ Mẫn trầm mặc, sau đó nhẹ nhàng thở dài: “Yêu cầu quá cao. Nghiêm Cẩn, người như vậy yêu cầu, quả thực là ở khiêu chiến nhân tính điểm máu chót.”

“Người nào tính không nhân tính ta không rõ ràng lắm, ta liền rõ ràng một cái, có thể làm lão bà của ta, mặc kệ gặp được chuyện gì đều đến cùng ta một lòng. Làm không được, vậy quên đi. Yêu cầu tiền, ta cấp, chỉ cần làm ta cao hứng. Lại nhiều, thực xin lỗi, không có!”

Trình Duệ Mẫn lắc đầu, “Nhiều năm như vậy người vẫn luôn như vậy, gặp được thích nữ hài chỉ biết dùng tiền tạp. Người cũng không nghĩ lại một chút, ngẫm lại vì cái gì người tiền tạp đi ra ngoài, người vẫn là lưu không dưới?”

Nghiêm Cẩn đánh cái đại ngáp: “Dùng tiền tạp đều lưu không dưới, còn có thể dùng cái gì? Chẳng lẽ dùng các người phân tử trí thức nói kia cái gì tình yêu sao? Đừng chọc cười!”

“Người loại người này, chính là không dám nam tước không quay đầu lại.....”

Lời này Nghiêm Cẩn đặc biệt không thích nghe, hắc ha ha vui vẻ: “Trình tiểu yêu, ta như thế nào cảm thấy người nói chuyện càng ngày càng giống người tức phụ? Đàm bản dạy dỗ đến người càng ngày càng tiền đồ!”

Trình Duệ Mẫn như thế phúc hậu người đều bị kích ra tính tình, đứng lên ném xuống hắc vào thư phòng.

Nghiêm Cẩn cười đuổi tới cửa thư phòng khẩu: “Không hút thuốc lá, không uống rượu, lại không háo sắc, người nói người cả đời này sống được cái gì kính?”

Trình Duệ Mẫn đem cửa thư phòng phanh một tiếng đóng lại.

Nghiêm Cẩn nhắc tới nắm tay phá cửa: “Trình Duệ Mẫn, ta nhắc nhở người sự kiện, các hạ bằng lái đang ở năm kiểm, chờ lát nữa nhưng đừng cộ ta xe.”

Trình Duệ Mẫn ở bên trong không nhanh không chậm mà hỏi hắc: “Ta cũng nhắc nhở người, may mắn trên thế giới còn có dạng đồ vật, nó kêu xe taxi.”

Quý Hiểu Âu điện thoại đánh lại đây khi, Nghiêm Căn chính lái xe chở Trình Duệ Mẫn đỗ ở đông bốn hoàn thượng. Tiếp xong điện thoại hấn đối Trình Duệ Mẫn nói: “Huynh đệ, xin lỗi, ca đến trọng sắc khinh hữu một hồi, trước xong xuôi mỹ nữ sự, lại đưa người trở về, dù sao lão bà người mỗi ngày tăng ca, không trở về nhà ăn cơm.”

Trình Duệ Mẫn trả lời: “Người trọng sắc khinh hữu cũng không phải một hồi hai lần, làm phiền cũng đừng lấy đàm bân làm lấy có.”

Tuy rằng Nghiêm Căn đi qua Quý Hiểu Âu gia, ngựa quen đường cũ, nhưng bởi vì kẹt xe cũng hoa gần một giờ.

Tiến tiểu khu, hấn liền nhìn đến Quý Hiểu Âu đứng ở ven đường nhất rõ ràng vị trí. Cuối xuân thái dương tuy không nóng bức, nhưng thái dương trong đất trạm trước đem giờ, cũng sẽ bị phơi đến đầu vầng mắt hoa. Quý Hiểu Âu trắng nõn sạch sẽ một khuôn mặt, giờ phút này giống chưng thực con của giống nhau đỏ rực mạo hiểm mồ hôi mỏng, lệnh nàng tư sắc đại suy giảm.

Nghiêm Căn phanh lại, trong miệng nói thầm: “Nha đầu này có phải hay không thiếu tâm nhãn nhi nha? Như thế nào không tìm cái mát mẻ chỗ ngồi đợi?” Hấn có chút không cao hứng, vốn là tưởng ở huynh đệ trước mặt khoe ra một chút, nhưng hiện tại hiển nhiên vô pháp đạt tới mục đích.

Trình Duệ Mẫn mang cười nhìn hấn liếc mắt một cái, không nói gì.

Nghiêm Căn liền nhảy mang nhảy mà nhảy xuống xe, liên tiếp xin lỗi: “Đỗ đến lợi hại, thực xin lỗi a, đồ vật đâu?”

Quý Hiểu Âu nhìn hấn, liền nói chuyện sức lực đều không có, hữu khí vô lực mà đá một chân bên người đại thùng giấy.

Kỳ thật đồ một đường cũng phơi một đường, Nghiêm Cẩn tình huống không thể so nàng hảo bao nhiêu. Ót chớp mũi đều là hấn, một kiện Versace bạch đế vải bông áo sơ mi, tay áo vẫn luôn vắn đến khuỷu tay, vạt áo một nửa dịch ở quần jean một nửa dừng ở bên ngoài, vạt áo trước sau lưng một đạo một đạo tất cả đều là nếp gấp, hai ngàn nhiều quần áo bị hấn xuyên thành một khối xoa đến hi nhẵn giẻ lau. Này muốn thay đổi những người khác, khẳng định một bộ lời thôi dáng vẻ hào sảng dạng, nhưng Nghiêm Cẩn luôn luôn tự mình cảm giác rất tốt, lại chặt vật bề ngoài cũng sẽ không ảnh hưởng hấn anh hùng cứu mỹ nhân khi lỗi lạc phong tư.

“Giao cho ta, người trước lên xe.” Hấn khí vũ hiên ngang mà phân phó.

Quý Hiểu Âu không nhúc nhích địa phương, thần sắc có chút lo âu, “Thật là ngượng ngùng, ta tưởng lại cầu người sự kiện nhi được không?”

Nàng thanh âm so ngày thường mềm mại, Nghiêm Cẩn thập phần hưởng thụ, dừng cảm mà vung tay lên, “Nói!”

“Lần trước người đưa ta đi nơi đó, trăm tử loan kia đồng lâu, còn nhớ rõ sao?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 20

Nghiêm Cẩn bực bội: “Trùng cái gì trùng, tưởng ta tấu người?”

Trạm Vũ hung hăng hồi hấn một cái xem thường, bế lên thùng giấy hướng trong lầu đi. Thùng giấy kích cỡ cùng trọng lượng, sẵn đến hấn thân hình đặc biệt đơn bạc, lung lay đi chưa được mấy bước, liền thật mạnh buông, đổi cái góc độ lần thứ hai bế lên, đi không được vài bước lại buông.

Nghiêm Cẩn treo mặt, mắt lạnh xem xét trong chốc lát, thật sự nhìn không được, quay đầu lại cùng Trình Duệ Mẫn nói: “Người trước tìm một chỗ dừng xe, chờ ta trong chốc lát.”

Hắn bước đi qua đi, một phen đẩy ra Trạm Vũ, nắm lên thùng giấy khiêng trên vai thượng, tức giận mà nói: “Tiểu bạch kiểm nhi chính là không thành sự, phía trước dẫn đường.”

Cùng Quý Hiểu Âu đầu thứ tới cửa giống nhau, Nghiêm Cẩn cũng bị cái này gia đình nghèo rớt mồng tơi tình trạng quẩn bách cấp chấn kinh rồi. Hắn khiêng cái rương đứng ở hẹp hòi gian giữa, mãnh liệt cảm giác được tự thân tồn tại đột ngột. Những cái đó niên đại xa xăm gia cụ cùng đồ điện, làm hắn bừng tỉnh về tới thập niên 80. Nhưng cho dù ba mươi năm trước, vô luận Nghiêm Cẩn cha mẹ như thế nào kiên định bất di mà kế thừa gian khổ mộc mạc cách mạng truyền thống, trong nhà luôn là bốn bạch rơi xuống đất, sạch

sẽ rộng thoáng. Trước mắt hết thấy, đã vượt qua Nghiêm Cẩn sinh hoạt kinh nghiệm, hẳn quay đầu lại nhìn xem Trạm Vũ. Trạm Vũ đứng ở cạnh cửa, đôi mắt chuyển hướng nơi khác, trên mặt biểu tình một mảnh chờ đợi. Lý Mỹ Cầm bị kinh động, chống song quải từ phòng ngủ dịch ra tới, vẫn đục tằm mắt chuyển hướng cái này tùy tiện xâm nhập người xa lạ, hoàn toàn là đề phòng thần khí —— Nghiêm Cẩn quần áo, Nghiêm Cẩn khí chất, Nghiêm Cẩn tư thái, cái loại này nhân hoàn cảnh ưu việt mà nảy sinh ra tự đắc cùng giãn ra, đều giống như đến từ một thế giới khác, cùng cảnh vật chung quanh không hợp nhau.

Nghiêm Cẩn buông thùng giấy, ở phòng khách đi rồi vài bước, liền tính hẳn cố tình thu liễm thân thể của mình ngôn ngữ, nhưng ở Trạm Vũ trong mắt, vẫn như cũ mang theo cao cao tại thượng hương vị.

Trạm Vũ khơi mào đôi mắt nghiêng nhìn hẳn, ngữ khí tràn ngập khiêu khích: “Nhìn hảo sao ngài? Nhìn hảo liền thỉnh chạy lấy người đi. Nhà ta mà cửa nhỏ hẹp, dung không dưới ngài này quý nhân.”

Nghiêm Cẩn không so đo hẳn vô lễ, đứng ở phòng bếp cửa hướng bên trong nhìn xung quanh một chút, hướng về phía đại môn phương hướng triều Trạm Vũ kiêu kiêu cảm, sau đó đập thao luyện giống nhau nên bước dẫn đầu đi ra môn đi.

Trạm Vũ do dự một lát, cuối cùng ăn ý mà đi theo hẳn phía sau. Hai người một trước một sau xuống lầu, vẫn luôn đi vào lầu trước đất trống mới dừng lại bước chân.

Nghiêm Cẩn tưởng nói chuyện, lại cảm thấy những cái đó khinh phiêu phiêu chữ, ở cổ họng đều trở nên dị thường gian nan. Hẳn từ túi quần lấy ra yên, lại lấy ra một cái bật lửa. Bật lửa đại khái không

khí, mặc hần lạch cách lạch cách ẩn vài hạ, lại không có ngọn lửa toát ra tới.

Trạm Vũ nhìn chăm chăm kia chỉ đơn sơ dùng một lần bật lửa, tựa hồ muốn nói cái gì, nghĩ nghĩ lại nhắm lại miệng.

Nghiêm Cẩn nỗ lực nửa ngày cũng không có đem kia điều thuốc điểm, đành phải đem yên đặt ở trong lòng bàn tay xoa. Hần không tính toán nói chuyện, Trạm Vũ cũng không mở miệng, hai người mắt to trừng mắt nhỏ mặt đối mặt đứng, chung quanh thỉnh thoảng có hàng xóm ra ra vào vào, quét về phía bọn họ ánh mắt, đều tràn ngập tò mò cùng nghi hoặc. Nghiêm Cẩn chỉ đương không phát hiện.

Trầm mặc thật lâu hần rốt cuộc mở miệng: “Lần trước ở ‘ một phần ba ’, người tưởng cầu ta, chuyện gì?”

Trạm Vũ khước miệng chậm rãi nhếch lên, rõ ràng ngậm một chút cười, nhưng ánh mắt lại rất lãnh, hần nói: “Ta cầu quá người sao? Ta khi nào cầu quá người? Người nằm mơ đâu đi người?”

Nghiêm Cẩn nhú mày, Trạm Vũ biểu hiện làm hần hoang mang, hơn nữa bị cự tuyệt lúc sau nan kham, cũng làm hần có chút bực bội.

Lấy Nghiêm Cẩn miễn cảm, lần trước Trạm Vũ một mở miệng, hần liền đoán được Trạm Vũ tao ngộ cái gì khốn cảnh. Ở một ít đại hình câu lạc bộ đêm cùng quán bar, sắc tình nghiệp có nghiêm khắc trật tự, vô luận “Thiếu gia” vẫn là “Tiểu thư”, cùng khách nhân ra sân khấu chỉ có thể thông qua người trung gian giật dây, cơ bản không thể tự mình chọn lựa khách nhân. Có tưởng phản kháng, những cái đó dẫn mỗi người đều có biện pháp làm cho bọn họ thuận phục, trừ phi làm được đầu bảng hoặc là bất cứ giá nào cái gì đều không để

bụng mới có tương đối tự do khả năng. Phụng Vệ tinh phía dưới Lưu Vĩ kia nhóm người chính là coi đây là sinh.

Nghiêm Cẩn ngày thường hành sự lại hoang đường thái quá, nhưng vẫn thủ vững một cái chạm vào không được điểm máu chốt —— không thiệp hoàng, không thiệp độc. Người trước phương nhân thế nữ, người sau hại người cả đời. Mặc kệ lợi nhuận cỡ nào mê người, hắn cũng sẽ không đặt chân cùng hoàng độc hai chữ dính dáng ngành sản xuất, càng không nghĩ bởi vì một cái không liên quan người mà cuốn đi vào. Mỗi cái ngành sản xuất đều có chính mình sinh tồn phương thức, cũng có chính mình quy tắc trò chơi, hắn vì bất luận kẻ nào phá quy củ đều đến vì thế trả giá đại giới. Đây là thượng một lần Trầm Vũ ở “Một phần ba” quỹ xuống cầu cứu khi hắn nhẫn tâm cự tuyệt nguyên nhân. Nhưng vừa rồi ở Trầm Vũ gia nhìn đến hết thấy đều làm hắn mềm lòng. Châm chước xong lợi hại quan hệ, hắn thiết hạ tâm tính toán giúp Trầm Vũ một cái vội, nhưng Trầm Vũ hiện tại bộ dáng, phảng phất cũng không tưởng thừa hắn này phân tình.

Cùng trước kia so sánh với, KK giống như thay đổi, trên người có chút đồ vật rõ ràng không giống nhau. Hắn kia trương thanh tú đơn thuần mặt, thoát nhìn tùy thời có thể xé rách, trở nên cố chấp mà lãnh khốc. Loại cảm giác này rất quen thuộc, Nghiêm Cẩn phảng phất ở nơi nào gặp qua, nhưng một chốc lại nghĩ không ra. Chỉ là hắn trong lòng mới vừa linh hoạt lên về điểm này nhi mềm mại, lại dần dần khôi phục nguyên lai cứng rắn.

Ven đường có chỉ dơ đến biện không ra màu lót rác rưởi ống, Nghiêm Cẩn duỗi chỉ bắn ra, đem kia chi no kinh chà đập yên cuốn chuẩn xác mà đầu nhập ống trung. Sau đó hắn gật gật đầu, lạnh

lòng mà nói: “Hảo đi, cùng người tử nói một tiếng, đồ vật đưa đến, ta nhiệm vụ hoàn thành.”

Không đợi Trạ̣m Vũ nói chuyện, hặ́n lượ̣c hạ Trạ̣m Vũ xoay người đi rồi.

Chương 22

Trình Duệ Mẫn biết được Trạ̣m Vũ chính là KK khi, cũng chấn động: “Liền vừa rồi kia nam hài? Nhìn chính là một học sinh, không có khả năng đi?”

Nghiêm Cậ̉n từ trong lỗ mũi phun ra một cợ̉ khí lạnh: “Người mới kiến thức quá nhiều ít chuyên nghiệp ‘gà’ cùng ‘vịt’?”

“Kia hài tử thật sự không giống nhau, hặ́n trên người không có cái loại này tự sa ngã bất chấp tất cả thần khí, nếu là bởi vì gia đình nguyên nhân đi đến này một bước, kỳ thật rất đáng thương.”

“Thôi bỏ đi!” Nghiêm Cậ̉n ngữ khí càng thêm khinh miệt, “Con nhà nghèo quá nhiều, không thấy được mỗi người đều phải đi ra ngoài bán mới có thể sống sót đi? Người vào đại học lúc ấy, không muốn hoa người ba tiền, còn không phải kiêm chức kiêm đến hơi kém học máu? Người như thế nào không ra đi bán thịt a?”

Trình Duệ Mẫn cười lắc đầu, chủ động hành quân lặng lẽ, không nghĩ vì một cái người xa lạ cùng hặ́n phát sinh cãi cọ.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 21

Lần thứ hai toạ đàm, đề mục là “Người thật sự yêu cầu gấp bội bảo ước sao”. Người so lần đầu tiên nhiều gấp đôi. Lần này toạ đàm, để lại cho khách hàng ấn tượng sâu nhất, là Quý Hiểu Âu một câu, nàng nói: “Những cái đó sang quý tinh hoa dịch, cái gọi là bảo ước công năng, chẳng qua bởi vì nó đựng càng nhiều khuê Ketone, còn có tương đối thiếu tăng trừ tề, cho nên so nhữ dịch có càng tinh tế xúc cảm. Đến nỗi hiệu quả, càng có rất nhiều tâm lý tác dụng.”

Nói như vậy, mặt trái tin tức thường thường so chính diện tin tức càng bác người trông mắt. Đặc biệt đương mặt trái tin tức đối người khác bất lợi đối chính mình không có thương tổn khi, này truyền bá tốc độ thường thường mau lẹ vô cùng. Quý Hiểu Âu khách hàng quần thể đại bộ phận thu vào không cao lắm, bởi vậy đương các nàng nghe được Quý Hiểu Âu đối đại bài đồ trang điểm bốn phía nói rõ chỗ yếu khi, từ giữa đạt được tâm lý cân bằng cùng rõ ràng khoái cảm, làm các nàng đối Quý Hiểu Âu bản nhân cùng “Như nước năm xưa” hảo cảm độ, tựa như ngoài cửa sổ nhiệt độ không khí giống nhau, thẳng tắp tiêu thăng.

Tới rồi cái thứ ba thứ bảy, “Như nước năm xưa” nhân khí bạo trướng, không ít khách hàng là mang theo bằng hữu cùng nhau tới, nhân số nhiều đến cơ hồ vượt qua Quý Hiểu Âu khống chế. Lần này nàng chuẩn bị đề mục là “Thấu thị Collagen ngành sản xuất nội tình”.

Quý Hiểu Âu nói, vô luận bán đến cỡ nào sang quý Collagen, đều nơi phát ra với heo da da cá cùng vẩy cá, sinh sản phí tổn sẽ không vượt qua giá bán một phần mười, không cần vì hoa lệ quảng cáo cùng đóng gói hoa tiền tiêu uống phí. Bị nàng lấy tới làm phản diện giáo tài, vừa lúc chính là “Tuyệt phù” Mỹ Dung Điểm chủ đẩy Collagen mỹ dung sản phẩm.

Quý Hiểu Âu nhin một tháng, trải chần hai cái cuối tuần, vì chính là bất động thanh sắc mà dẫn ra cái này chủ đề. Nàng biết chính mình cách làm không quá địa đạo, chính là làm buôn bán sao, tổng phải có việc làm có việc không nên làm, ở giữa thị phi hắc bạch Quý Hiểu Âu phi thường xách đến thanh.

Ba lần toạ đàm, hiệu quả hảo đến ngoài dự đoán, không chỉ có khách hàng xói mòn suất kịch liệt rơi chậm lại, còn mang đến không ít tân hộ khách. Mắt thấy đối phương môn đình vắng vẻ, Quý Hiểu Âu tuổi trẻ khí thịnh, đánh thắng một trận khó tránh khỏi âm thầm đắc ý, cảm thấy chính mình quả thực không gì làm không được, nhưng hôm nay một màn này lại làm nàng hoàn toàn mất choáng váng. Chơi nội tâm nàng còn hành, đối phương trực tiếp thượng lưu manh chiêu số, nàng liền rõ ràng không phải đối thủ.

Giờ phút này Quý Hiểu Âu tâm tình không phải hư, mà là hư thấu. Nàng rất muốn vọt tới đối phương trong tiệm hỏi cái minh bạch, nhưng không có chứng cứ rõ ràng kia không phải tự rước lấy nhục sao? Cho nên nàng chỉ có thể đứng ở chính mình cửa tiệm, từng ngụm uống nước đá lấy áp chế hỏa khí.

Trước đài điện thoại đảo cùng thường lui tới giống nhau, điều đến thấp thấp giống nước nở giống nhau tiếng chuông, thường thường vang lên, cũng không có bởi vì trong tiệm đột phát sự kiện mà đã chịu bất luận cái gì ảnh hưởng. Đa số là khách hàng hẹn

trước mỹ dung, chỉ có một điện thoại, tiểu nguyệt nghe xong trong chốc lát, liền đem microphone đưa cho Quý Hiểu Âu: “Lão bản.”

Quý Hiểu Âu tiếp nhận microphone, liền nghe được một cái phía nam khẩu âm nam nhân chứa đầy thâm tình mà kêu một tiếng: “Hiểu âu, người có khỏe không?”

Cái này thân thiết xưng hô làm Quý Hiểu Âu run run một chút, suy tư một lát nhớ tới một người. Nàng tức giận hỏi: “Lâm Hải Bằng?”

Đối phương nói: “Đối nha đối nha, ta là Lâm Hải Bằng, ta liền biết người sẽ không quên ta.....”

Lời nói mới nói được nơi này, Quý Hiểu Âu “Phanh” một tiếng treo điện thoại.

Tiểu nguyệt chính cầm bàn chải cấp khách nhân mặt trên màn, bị nàng dọa nhảy dựng, tay một run run hơi kém thọc đến khách nhân trong ánh mắt đi.

Thấy kinh đến khách nhân, Quý Hiểu Âu chạy nhanh bài trừ một cái tươi cười xin lỗi: “Thực xin lỗi, đánh sai điện thoại.....”

Lời còn chưa dứt, chuông điện thoại lại lần nữa vang lên tới, Quý Hiểu Âu lại cầm lấy microphone, chỉ nghe người nọ nói: “Hiểu âu, người không cần như vậy sao, mấy năm nay người quá đến có khỏe không?”

Cái này Lâm Hải Bằng, chính là Quý Hiểu Âu ba năm trước đây chia tay bạn trai cũ. Trước kia Quý Hiểu Âu còn rất thương thức hân phía nam nam nhân săn sóc tinh tế một mặt, hiện giờ hồi tưởng lên,

chỉ cảm thấy giống nuốt một ngụm nhão dính dính giả bơ, ngọt đến làm người khởi nị.

“Ta thực hảo, không nhọc ngài lão nhớ thương.” Quý Hiểu Âu ngữ khí không tốt, “Nói đi, chuyện gì?”

“Không có việc gì liên không thể cho người gọi điện thoại sao?”

“Đổi ngài tới nói thời gian chính là tiền tài, không có việc gì ngài sẽ đem thời gian lãng phí ở phía trước bạn gái trên người sao? Quý tài tin tưởng! Có phải hay không tôn phu nhân yêu cầu mỹ dung? Hành a, bồn tiệm cấp người quen giống nhau giảm 15% ưu đãi, tiền mặt đãi thọ, cự tuyệt xoát tạp.”

Lâm Hải Bằng ở trong điện thoại cười gượng một tiếng: “Người xem, người vẫn là này tính tình, một chút cũng chưa sửa sao.”

Quý Hiểu Âu mới không kiên nhẫn cùng hắn ôn chuyện: “Ta vội vàng đâu, ngài có việc sao? Có việc mau nói, không có việc gì đừng chiếm ta điện thoại.” Mặt sau còn có một câu, nàng nhin nửa ngày chưa nói ra tới, nàng tưởng nói: Ai mẹ nó có công phu cùng người trình diễn 《 nửa đời duyên 》 ?

Lâm Hải Bằng đại khái bị nàng ngữ khí cấp nghẹn trứ, đã lâu mới tiếp lời: “Quý Hiểu Âu, trước kia sự đã qua đi, chúng ta chẳng lẽ không thể làm bằng hữu sao?”

“Cảm ơn, ta chưa bao giờ thiếu bằng hữu!” Quý Hiểu Âu lại lần nữa ném xuống microphone.

Nhưng nàng còn không có tới kịp xoay người, chuông điện thoại lại vang lên tới. Quý Hiểu Âu không nghĩ tiếp, nhưng chuông điện thoại thanh thập phần ngoan cường, vang lên ước chừng hơn một

phút, Quý Hiểu Âu đành không được, rút cuộc nắm lên microphone: “Có phiền hay không nha, một lần lại một lần, có bệnh a người? Uy?”

Bên kia hoàn cảnh lộn xộn, không biết nói câu cái gì, Quý Hiểu Âu chỉ nghe được “Buổi tối..... Ra tới” mấy chữ.

Chương 23

Nàng nóng nảy, đối với microphone ồn ào: “Nói cho người bao nhiêu lần, không có thời gian!” Ngấm lại chưa đã thêm, lại thêm một câu, “Ta nói người có biết hay không ‘ nhàm chán ’ hai tự viết như thế nào a?”

Nghiêm Cẩn chính là bị nàng những lời này tức giận đến hơi kém bối quá khí đi, nhưng Quý Hiểu Âu bưng tỉnh chưa giác, cho rằng điện thoại kia đầu vẫn là Lâm Hải Bằng đâu. Đến nỗi Lâm Hải Bằng đột nhiên tìm nàng làm cái gì, Quý Hiểu Âu căn bản không có hứng thú. Đã là tiền nhiệm, đã thành người qua đường, tốt nhất có xa lắm không lẫn rất xa, cuộc đời này không còn gặp lại. Quản người có phải hay không ta cuộc đời này yêu nhất, quản ta không có người có thể hay không hối hận cả đời, tương lai quá đến được không cũng là ta bản thân vui, ta liền không thể chiết ở trong tay người.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 22

Nghiêm Cẩn đột nhiên không kịp phòng ngừa, đau nhức dưới cằm lên một tiếng cuống quýt nháy khai. Trên môi một cổ tanh mặn hương vị nổi lên, đã bị Quý Hiểu Âu giảo phá mấy cái cái miệng nhỏ, huyết châu thành thạch toát ra tới.

Hắn che miệng môi, u oán mà nhìn phía Quý Hiểu Âu: “Người cũng quá độc ác đi?” Lần đầu tiên thân nàng, hắn ăn một bạt tai, lần thứ hai thân nàng, hắn bị giảo phá môi đổ máu, ở hắn dài dòng tán gái trong lịch sử là một cái xưa nay chưa từng có ghi lại.

Quý Hiểu Âu đã nhân cơ hội chạy trốn tới an toàn mảnh đất, cách khá xa xa cười lạnh một tiếng: “Này tính thực khách khí! Nói cho người, ta vô dụng đối phó sắc lang tất sát kỹ phế đi người, người hắn là cảm thấy may mắn mới là.”

Nghiêm Cẩn mặt một phen trên môi vết máu, lại đem ngón tay thượng lầu dính vết máu tùy ý cọ ở ống tay áo thượng. Sau đó hắn lắc đầu: “Như vậy hung, về sau ai dám lấy người?”

“Quan người đánh rắm!” Quý Hiểu Âu lại tức lại hận, một cái “Thí” tự kéo đến cực dài.

“Như thế nào không liên quan ta sự a?” Cứ việc môi tựa quay trung bánh mì giống nhau nhanh chóng sưng lên, Nghiêm Cẩn vẫn là không đổi được cột nhà, “Nếu hôn người ta phải đối với người

phụ trách, ta là phụ trách nhiệm, ta cũng không phải là bội tình bạc nghĩa người.”

Hắn căn bản không đem Quý Hiểu Âu tức giận đương hồi sự.

Cường hôn, thổ lộ, sau đó ôm, là hắn theo đuổi nữ hài kinh điển tam bộ khúc, nói như vậy rất ít thất thủ. Nữ hài tử bị cường hôn sau phản ứng, trên cơ bản trốn không thoát ba loại: Thẹn thùng, dường như không có việc gì, giả vờ tức giận. Cuối cùng một loại tương đối phiền toái, khả năng sẽ có ai cái tát tỷ lệ, nhưng Nghiêm Cần tin tưởng, chỉ cần sự hậu xử lý thỏa đáng, nhất định cũng có thể tu thành chính quả.

Hắn cho rằng Quý Hiểu Âu nhiều nhất lại cho hắn một cái miệng, nhưng Quý Hiểu Âu phản ứng lại một lần khiêu chiến hắn điểm máu chốt: Nàng cư nhiên móc di động ra, bắt đánh 110.

Nghiêm Cần cơ hồ ngơ ngẩn, túng hắn kiến thức rộng rãi, lại còn chưa bao giờ có gặp được quá Quý Hiểu Âu loại này liền ve vãn đánh yêu cũng đều không hiểu nữ nhân.

“Ngài hảo, ta gặp được cướp bóc, thỉnh cầu ra cảnh. Đối, một nam, 1 mét 8 trở lên.....” Quý Hiểu Âu điện thoại đột nhiên bị từ sau lưng đoạt đi rồi, Nghiêm Cần kháp trò chuyện, giờ di động cười hì hì nói: “Khả năng có người chính đánh 110 đám người cảnh sát nhân dân sát đi cứu mạng đâu, bởi vì người cái này điện thoại đường dây bận, hắn không chuẩn liền đã chết. Người ở lãng phí quý giá 110 tài nguyên.”

“Người thiếu mẹ nó giả mù sa mưa.”

“Ai ai, tiểu cô nương không cần tùy tiện nói lời thô tục, nhiều ảnh hưởng hình tượng.”

“Lăn mẹ ngươi!” Quý Hiểu Âu cũng không biết chính mình vì cái gì như vậy sinh khí, quả thực bị tức giận đến nói không lựa lời. Nàng một phen đoạt lại chính mình di động, thờ hồng học mà trừng mắt hấn, ngực phập phồng đến thập phần lợi hại.

“Ta không thể lăn.” Nghiêm Căn bình tâm tĩnh khí, “Ngươi xem, lần trước ta bị ngươi phiến một bạt tai, lúc này lại bị cắn một ngụm, ta mệt quá độ, ngươi dù sao cũng phải làm ta bù trở về đi?”

Nói đến đúng lý hợp tình, không có một tia hổ thẹn. Thường thường là như thế này, người vô lại tùy tiện đến một cái trình độ, ngược lại làm người khác phục tùng. Quý Hiểu Âu liền phục tùng. Nàng an tĩnh lại, nghĩ đến một cái máu chốt vấn đề.

“Ngươi không phải thích nam sao? Cùng ta tới như vậy vừa ra có ý tứ gì?”

“Thích nam lại như thế nào mà? Đây cũng không ngại ngại ta thích nữ thích ngươi a?”

Quý Hiểu Âu lấy mắt đem mọi nơi hoàn cảnh nhìn quét một lần, nhìn xem phụ cận hay không có gạch gì đó tiện tay công cụ, làm cho nàng tùy thời có thể thao lên tạp hấn cái đồ ập xuống, một bên còn cùng Nghiêm Căn phạm bản: “Thích nam ngươi liền đàn ông một chút đơn giản xuất quỹ tính, một hai phải kéo ta làm pháo hôi, tính chuyện gì nhi a?”

Nghiêm Căn trong lúc vô ý hướng nàng đến gần một bước, Quý Hiểu Âu càng thêm khẩn trương, thân thể trọng tâm hoàn toàn

chuyển qua một chân thương. Kia tư thế cho người ta cảm giác, tựa hồ chỉ cần một chạm vào nàng, nàng liền sẽ giống ra thang viên đạn nháy mắt phóng ra đi ra ngoài.

Nàng cơ bắp cứng đờ chạy trốn tư thái tất cả dừng ở Nghiêm Cẩn trong mắt, làm hấn đột nhiên cảm giác được nhụt chí. Xem ra trò chơi vẫn chưa như hấn thiết kế giống nhau về phía trước phát triển, hấn yêu cầu tạm thời trước làm chiến lược lui lại, lại một lần nữa tìm kiếm tiến công cơ hội. Vì thế hấn lui ra phía sau một bước, một bước liền từ đèn đường vàng sáng thối lui đến bóng ma trung đi.

“Thực xin lỗi.” Nghiêm Cẩn khó được đứng đắn lên, “Cùng người chỉ đùa một chút, ta xin lỗi.”

Buổi tối ở thường đi QQ trong đàn, Quý Hiểu Âu đăng nhập sau gõ ra một cái như vậy nhấn lại: “Ta bị một cái Gay hôn, hôn xong hấn lại cùng ta nói xin lỗi! Các người nói hấn có ý tứ gì a?”

Nguyên bản trầm tịch QQ đàn, bỗng nhiên liền sinh động lên, không ít ẩn thân tiểu hào sôi nổi online, từng điều lên tiếng xoát đến vừa nhanh vừa vội, màn hình bay nhanh nhảy lên, xem đến Quý Hiểu Âu hoa cả mắt.

“Không thể nào, người cư nhiên đem một loan nam bẻ thẳng?”

“Người cái gì cảm giác a?”

Chương 24

“Hấn có sinh lý phản ứng sao?”

“Hấn soái sao? Hấn soái sao? Hấn soái sao? Hấn soái sao?”

Cái này QQ trong đàn thành viên, đều là lớn lớn bé bé Mỹ Dung Điểm chủ, hai ba mươi tuổi nữ tính chiếm đa số. Ngày thường trừ bỏ mỹ dung phương diện thảo luận, một cái khác tương đối kéo dài đề tài, chính là về tiểu thuyết internet giao lưu. Quý Hiểu Âu không thể nào xem ngôn tình tiểu thuyết, có đôi khi nhìn thấy màn hình đều là “Đam mỹ” “Công thụ” “Hủ” “Ngược” linh tinh chữ khi, thường thường không có nhận thức. Bắt đầu nàng còn rất tò mò, kinh Baidu xóa nạn mù chữ lúc sau, tái ngộ đến như vậy đề mục, nàng liền yên lặng mà cúi đầu offline, sau đó mở ra 《 Kinh Thánh 》 nhấn mạnh mấy thiên, lấy bình ổn nàng kỳ thật khó có thể ngăn chặn lòng hiếu kỳ.

Hôm nay nàng thật sự bị Nghiêm Cẩn cấp buồn bực tới rồi, cho nên muốn đi lên hỏi một chút này đó tự xưng “Hủ nữ” —— chính là thường xuyên tiếp xúc đồng tính tiểu thuyết võng hữu, hỏi một chút các nàng hay không minh bạch Nghiêm Cẩn đến tột cùng suy nghĩ cái gì.

Không nghĩ tới trong đàn thảo luận đến khí thế ngất trời, đều là chút không liên quan vấn đề, nàng ngẫu nhiên cảm câu nói, còn không có bị người nhìn đến, liền rất mau bị bài trừ giao diện, mọi người ham thích, không phải cấp Quý Hiểu Âu giải thích nghi hoặc, mà là suy đoán nàng gặp được, đến tột cùng là một cái thuần Gay đâu, vẫn là trong truyền thuyết nam nữ thông ăn? Hẳn hôn Quý Hiểu Âu, đến tột cùng là cảm lòng không đậu đâu, vẫn là có khác sở đồ?

Quý Hiểu Âu đối với máy tính bất đắc dĩ mà cười khổ, đành phải ném xuống những người này, tìm cái lý do hạ tuyến tắt máy.

Ngày đó buổi tối, Trầm Vũ đã khuya mới từ ký túc xá cấp Quý Hiểu Âu gọi điện thoại, nói cho nàng TV đã thu được, mục mục thật cao hứng, làm hảo hảo cảm ơn nàng.

Quý Hiểu Âu âm thầm thở dài: “Còn không phải là cái cũ TV sao, mẹ người quá khách khí.”

Trạm Vũ nói: “Người không rõ, mỗi ngày đái ở cái kia trong phòng, cũng không ai nói một câu, không bệnh người đều có thể ghen mắc lỗi tới, có cái TV khá hơn nhiều.”

Nhắc tới cái này đề tài, Quý Hiểu Âu có chuyện nói: “Trạm Vũ, này ta phải phê bình người, mẹ người liền người một người thân, người làm nhi tử, vì cái gì không thể nhiều về nhà bồi bồi người mẹ? Vì cái gì không thể đẩy xe lăn mang nàng đi ra ngoài đi dạo?”

Trạm Vũ trầm mặc trong chốc lát trả lời: “Chúng ta trong lâu không có thang máy, xe lăn không có phương tiện.”

Lấy có! Quý Hiểu Âu có chút sinh khí, nghĩ thầm người nếu thực sự có hiếu tâm, cõng mẫu thân cũng có thể trên dưới lâu. Nhưng nàng do dự một chút, sợ hãi lời nói quá nặng làm Trạm Vũ nan kham, còn không có tới kịp tưởng hảo như thế nào mở miệng, Trạm Vũ bỗng nhiên xoay đề tài: “Tỷ, buổi chiều tới đưa TV người nọ, là người bằng hữu?”

Quý Hiểu Âu lúc này mới nhớ tới, cùng Nghiêm Cẩn dây dưa nửa cái buổi tối, lại đã quên thiệt tình thực lòng nói với hắn thanh cảm ơn, như vậy nghĩ nàng liền có chút thất thần: “Một cái người theo đuổi mà thôi, bằng hữu sao, tạm thời còn không tính là.”

“Kia lão nam nhân! Hắn theo đuổi người?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 23

Nàng chuyển chuyển nhả hạt châu, nhớ tới một người, liền tiểu tâm mà cùng nàng mẹ thương lượng: “Ta có cái đồng học đệ đệ, hiện tại Bắc Kinh vào đại học, nhân gia thác ta chiếu cố tới, nếu không ta kêu hắn không khóa thời điểm tới trong nhà ăn canh?”

Nàng đưa ra yêu cầu này, là bởi vì có tám phần nắm chắc tin tưởng nàng mẹ sẽ tiếp thu Trầm Vũ. Nàng đã sớm phát hiện, Trầm Vũ thanh tú ngoan ngoãn ngoại hình, giống như đặc biệt thảo trung lão niên phụ nữ nhóm trù mền cùng thích.

Triệu Á Mẫn phản ứng lại là: “Người đồng học? Nam nữ? Bao lớn rồi? Kết hôn không?”

Quý Hiểu Âu chạy nhanh nhảy dựng lên đào tẩu, thuận tiện chặt đứt nàng mẹ nó niệm tưởng: “Nữ đồng học, nhân gia là nữ nữ nữ!”

Triệu Á Mẫn truy nàng phía sau kêu: “Nữ người như vậy để bụng làm gì? Lần trước người dì cả cấp giới thiệu, luật sư cái kia, người tốt cuộc nghĩ như thế nào? Thấy vẫn là không thấy, người cho người ta cái lời chắc chắn!”

Quý Hiểu Âu chém đinh chặt sắt mà trả lời: “Ta không rảnh!”

Quý Hiểu Âu nói không rảnh là thật không rảnh, cũng không phải cố ý qua loa lấy lệ. Từ “Như nước năm xưa” khai trương, nàng đã

ba năm không biết cuối tuần cùng kỳ nghỉ là cái gì tư vị. Đến nỗi làm Trạm Vũ tới trong nhà ăn cơm, Triệu Á Mẫn nếu không có mình xác phản đối, trong tình huống bình thường liền ý nghĩa ngầm đồng ý. Triệu Á Mẫn ở nhà tương đối lợi hại, nhưng để lại cho người ngoài ấn tượng, vĩnh viễn đều là một cái tri thư đạt lý tri thức nữ tính.

Quý Hiểu Âu vui rạo rức mà cấp Trạm Vũ ký túc xá gọi điện thoại, tiếp điện thoại người lại nói cho Quý Hiểu Âu: “Trạm Vũ nói nàng mẹ bệnh nặng nằm viện, hần hôm trước thỉnh một cái tuần giả.”

Quý Hiểu Âu cấp hoảng sợ, khó trách gần nhất Trạm Vũ không có bất luận cái gì tin tức, nàng gần nhất hai chu bởi vì đặc biệt vội, cũng không có đi Trạm Vũ gia, hay là Lý Mỹ Cầm đã xảy ra chuyện. Nhưng bởi vì Trạm Vũ không có di động, nàng vô pháp liên hệ thượng hần. Suy nghĩ nửa ngày, chỉ có thể ôm thử xem xem tâm tình, hướng Trạm Vũ gia gọi điện thoại.

Nhưng là, điện thoại cư nhiên thông, tiếp điện thoại cư nhiên là Lý Mỹ Cầm.

Nàng thanh âm vẫn là trước sau như một suy nhược hòa khí đoản, nhưng cùng trước kia so sánh với, cũng không có quá lớn biến hóa.

Nàng nghe ra Quý Hiểu Âu thanh âm: “Tiểu quý, ta cùng tiểu vũ nói qua, trong nhà làm người thích ăn đồ chua, người như thế nào thời gian dài như vậy cũng không tới gia lấy a?”

Quý Hiểu Âu lập tức phát hiện địa phương nào xuất hiện sai lầm, nàng cảnh giác lên, theo Lý Mỹ Cầm ý tứ nói tiếp: “Ta gần nhất rất vội, có thời gian khẳng định về đến nhà đi. A di, tiểu vũ ở nhà sao?”

“Không có a, hấn không phải ở trường học sao?”

“Kia hấn hai ngày này về nhà sao?”

“Không có. Hấn cùng ta nói lại muốn làm công lại muốn đi học, vội! Nay không, ta đều hai cuối tuần không gặp hấn.”

Quý Hiểu Âu trong lòng “Lộp bộp” một chút, cùng Lý Mỹ Cầm xả vài câu nhàn thoại, chạy nhanh kết thúc trò chuyện. Nàng sợ Lý Mỹ Cầm hỏi nhiều hai câu, chính mình sẽ không cẩn thận nói lỡ miệng. Lấy nàng khỏe mạnh trạng thái, vẫn là thiếu lấy không có yên lòng sự kích thích nàng cho thỏa đáng.

Nhưng là Trạm Vũ lại giống như mất tích giống nhau. Quý Hiểu Âu hợp với hai ngày giả mạo Trạm Vũ biểu tở hướng trường học ký túc xá gọi điện thoại, đều không có tìm được người, đồng học nói hấn còn ở nghỉ phép, vẫn luôn không có hồi quá trường học.

Quý Hiểu Âu hỏi cái này mấy ngày Trạm Vũ hay không cùng trường học liên hệ quá, kia học sinh trả lời không có, lại nói người không phải Trạm Vũ biểu tở sao, đi bệnh viện không phải có thể tìm được hấn sao. Lo lắng đối phương sinh ra nghi ngờ, Quý Hiểu Âu không dám lại đánh. Thấp thỏm bất an mà lại chờ mấy ngày, tính không sai biệt lắm một tuần đi qua, Trạm Vũ vẫn là không có bất luận cái gì âm tín.

Quý Hiểu Âu vô pháp lại đợi, nàng tìm cái tương đối nhàn rồi buổi chiều, trở về một chuyến trường học cũ.

So sánh với 5 năm trước Quý Hiểu Âu ở giáo thời điểm, L đại không quá nhiều biến hóa.

Đúng là ăn cơm chiều thời gian, vườn trường đường nhỏ đi lên lui tới hướng học sinh, đại đa số trên vai công cặp sách, tay phải cầm chậu cơm, tay trái xách theo ấm ấm nước, đầy mặt nghiêm túc, bước đi vội vàng, thẳng đến nhà ăn mà đi.

Hôm nay Quý Hiểu Âu ăn mặc bạch áo thun cùng quần jean, tóc trát thành một phen đuôi ngựa, trên mặt sạch sẽ không có một chút hoá trang dấu vết, xen lẫn trong thanh xuân niên thiếu đại học nữ sinh trung gian, trừ bỏ thân cao có chút chói mắt, liếc mắt một cái nhìn qua đi, giống như khác biệt cũng không lớn. Bởi vậy nàng thuận lợi mà trà trộn vào máy tính hệ nam sinh ký túc xá, cửa xá giam đối nàng không có bất luận cái gì thân phận thượng hoài nghi.

Trạm Vũ nơi ký túc xá, môn mở rộng ra, trong phòng chỉ có một nam sinh ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, nghiêng răng nghiêng lợi đối với một notebook, trong tay con chuột ca ca rung động, vừa thấy chính là ở chơi trò chơi.

Quý Hiểu Âu gõ gõ cửa đi vào, hợp với gọi vài tiếng “Đồng học”, kia học sinh mới đem đầu từ trong máy tính rút ra, nâng lên đôi mắt từ mắt kính phiền mặt sau nhìn Quý Hiểu Âu, thần sắc mê mang tựa ở hồn du thiên ngoại.

Quý Hiểu Âu chạy nhanh tự giới thiệu là Trạm Vũ biểu tỷ, mới từ nơi khác tới, vô pháp liên hệ đến biểu đệ gia, đành phải tìm được trường học.

Kia nam sinh biểu tình lập tức sinh động lên, bưng tỉnh đại ngộ nói: “Người chính là trước hai ngày gọi điện thoại tìm Trạm Vũ kia nữ sinh đi?” Hắn nhảy xuống giường, nhiệt tình mà tiếp đón Quý Hiểu Âu ngồi xuống.

Quý Hiểu Âu xem một cái phía sau giường, tới gần mép giường vị trí, khăn trải giường một hàng xám xịt dấu vết, không biết bao lâu không giặt sạch. Do dự một lát, nàng vẫn là căng da đầu ngồi xuống.

Này gian nam sinh ký túc xá cùng đại bộ phận nam sinh ký túc xá giống nhau, đồ dùng cá nhân lộn xộn, môn sau lưng đôi rác rưởi, tràn ngập mùi ăn liền, vợ thúi chờ các loại khí vị hỗn hợp mà thành vô lấy danh trạng kỳ quái hương vị. Ký túc xá nội còn lằng không lời kéo một cây phơi quần áo dây thép, một đôi mới vừa tẩy quá vợ, liền ở Quý Hiểu Âu trước mắt không nhanh không chậm mà đi xuống chảy thủy.

Quý Hiểu Âu lùi về chân, đem ăn mặc khuông uy giày chơi bóng hai chân, theo bản năng giấu ở dưới giường.

Nam sinh đi tới, một phen kéo xuống vợ, tùy tay nhét vào túi quần, sau đó hướng về phía Quý Hiểu Âu cười một cái: “Ngượng ngùng.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 24

Nghiêm Cẩn dùng mũi chân đem kia đem duy nhất ghế dựa câu lại đây, bánh mì ném vào trong chén, chén đặt ở trên mặt đất, sau đó ngồi xuống: Hai chân vi phân, đôi tay đặt ở đầu gối, eo bối thẳng thắn. Chính hắn đều không có chú ý tới, trong lúc vô ý ngồi ra một cái tiêu chuẩn quân tư —— một khi tao ngộ hoàn cảnh lạ lẫm hoặc là không dễ khống chế trường hợp, hắn vẫn luôn cố tình che lấp quá khứ liền sẽ hiện ra nguyên hình, bán đứng hắn mười mấy năm trước trải qua.

“Nói đi, kêu ta tới làm gì?” Hắn lưỡng đạo mày rậm ninh thành bánh quai chèo, có vẻ thập phần nóng nảy, “Nói thật, đừng cùng ta chơi hư!”

Nghiêm Cẩn cả đời này, chỉ thích rõ ràng sáng tỏ, hắc bạch phân minh đồ vật. Tựa như hắn tinh chuẩn đã từng mục tiêu, viên đạn gào thét mà ra, cuối cùng chỉ có hai cái kết quả, ở giữa mục tiêu hoặc là chưa trung mục tiêu, tuyệt không sẽ có ái muội mơ hồ loại thứ ba kết cục. Lúc này hắn ánh mắt nhắm chuẩn Trạm Vũ, trắng bạch đèn huỳnh quang hạ, hắn đồng tử bày biện ra không quá thuần túy màu đen, hình như có một loại kỳ dị xuyên thấu lực, làm đối diện người cảm giác được trán, ngực cùng mí mắt cùng nhau chịu tải mặc danh trầm trọng áp lực.

Trạm Vũ hiển nhiên vô pháp thừa nhận loại này áp lực, hắn xoay đầu, dùng sức nhắm mắt lại, một lát sau, có một viên cực đại nước

mắt theo hấn khoe mắt chậm rãi trượt xuống dưới, tiếp theo một viên lại một viên, nước mắt rơi vào lại cấp lại mau, thực mau biến thành không gián đoạn róc rách dòng suối.

Nghiêm Cẩn ngày thường sợ nhất xem người khóc. Vô luận nữ nhân nước mắt vẫn là nam nhân nước mắt, hấn đều chịu không nổi. Trình Duệ Mẫn liền nói quá, liền tính ngày thường hấn thấy cái tích thủy vòi nước, đều sẽ tim như bị đao cắt. Cho nên hấn lại mở miệng, tuy rằng thanh âm như cũ hung ba ba, chính là trong đó ngoài mạnh trong yếu, là cá nhân đều có thể nghe ra tới.

“Ta lại không thể nào người, khóc cái gì? Người như thế nào cùng cái nữ dượng như, động bất động liền mặt nước mắt nhi, người có chút tiền đồ được chưa?”

Trạm Vũ khóc đến lợi hại hơn, không có thanh âm, chính là nước mắt cuộn cuộn không ngừng trào ra tới, giống như khai áp đập nước, đem gói đầu tẩm ướt một khối to.

Việc đã đến nước này, Nghiêm Cẩn ngưng ngưng lại mở miệng chế nhạo, hấn cũng không có an ủi người thói quen, đơn giản mở ra hộp thuốc ngậm thượng một chi yên điểm. Cây thuốc lá hương khí tiến vào trong cơ thể, ôn nhu đến giống làm nhân tâm say vuốt ve giống nhau, theo phổi bộ hướng ra phía ngoài khuếch tán, ngũ tạng lục phủ tức thì thỏa đáng. Chờ hấn trừu xong một chi yên, ngẫu nhiên vừa nhấc đầu, thấy Trạm Vũ đã đình chỉ khóc thút thít, đang từ thâm ướt lông mi hạ trộm nhìn hấn.

Nghiêm Cẩn đem hộp thuốc đưa qua đi: “Tới một chi?”

Trạm Vũ chần chờ một chút, duỗi tay trừu một chi. Nghiêm Cẩn đánh chấy đưa tới trước mặt hấn, hấn do do dự dự mà thiếu đứng

dậy, ghé vào ngọn lửa thượng nhẹ hút một ngụm. Yên điễm, một sợi màu trắng xanh sương khói dật ra bờ môi của hắn, hắn ngón tay tựa hồ có chút phát run.

Nghiêm Cẩn hỏi: “Hảo điễm nhi?”

Trạm Vũ nhẹ nhàng gật đầu, ngay sau đó thái độ khác thường hung hăng hút một mồm to, tức khắc bị sương khói sắc đến ho khan không ngừng, đã ngừng nước mắt lại nhân cơ hội chảy xuống tới.

Nghiêm Cẩn không ra tiếng, lẳng lặng mà tựa lưng vào ghế ngồi, đem trong tay bật lửa hướng về phía trước vút khởi tiếp được, lại tiếp được vút khởi, vẫn luôn chờ Trạm Vũ đem kia điếu thuốc trừu xong, mới đem bật lửa sủy hồi trong túi: “Có thể nói chuyện?”

Trạm Vũ tránh ở sương khói mặt sau, không chịu nhìn thẳng hắn: “Ân.”

“Tìm ta làm gì?”

“Giúp giúp ta.” Trạm Vũ thanh âm rất nhỏ, tiểu đối với mặt người cơ hồ nghe không thấy, “Ta không nghĩ lại làm.”

Nghiêm Cẩn phụ thân mang binh xuất thân, hơn phân nửa đời không đối được hỏa bạo tính tình, một lời không hợp liền nổi trận lôi đình. Nghiêm Cẩn khi còn nhỏ tính tình cùng hắn cha một mạch tương thừa, gia hai nhi xấu tính không có sai biệt, ít nhiều ở bộ đội mấy năm mài giũa, đem hắn tính cách góc cạnh mài giũa mất không ít. Nhưng dù vậy, hắn cũng không nhớ rõ chính mình khi nào đổi nam nhân như thế kiên nhẫn quá.

Chiều hôm đó, Nghiêm Cẩn lấy ít có kiên nhẫn nghe xong Trạm Vũ chuyện xưa.

Trạm Vũ nói: “Đại học năm thứ nhất học phí là mượn, ta tiền trường học liền bắt đầu làm gia giáo tránh sinh hoạt phí. Vừa mới bắt đầu không kinh nghiệm, sơ cao trung học sinh mang không được, chỉ có thể giáo học sinh tiểu học. Đại một công khóa lại khẩn, chạy không xa, chỉ có thể ở trường học phụ cận tìm sinh nguyên, cạnh tranh quá kịch liệt, tiền liền tránh không bao nhiêu. Sau lại một người đệ tử gia trưởng giới thiệu ta đi quán bar làm phục vụ sinh. Ta đi mới biết được, đó là một nhà đồng tính quán bar. Mới đầu cảm thấy thực biệt nữ, có đôi khi sẽ gặp được khách nhân quấy rầy, nhưng người thái độ kiên quyết điểm nì, bọn họ cũng không thể đem người thế nào, thời gian dài thành thói quen. Chỗ đó tiền lương không thấp, so nhà khác đều cao, ta chỉ làm nửa đêm trước, tỉnh điểm nì đậu phộng sống phí cũng đủ rồi, kia đoạn thời gian ta lần đầu tiên cảm thấy nhặt tử nhẹ nhàng rất nhiều. Nhưng năm thứ nhất học phí còn không có trả hết, năm thứ hai học phí lại tới nữa. Nghĩ hê ta đi trung quan thôn tìm công tác tránh học phí, không nghĩ tới đụng phải kẻ lừa đảo, bạch làm hai tháng không bắt được một phân tiền tiền lương. Mất thấy muốn khai giảng, ta mẹ gấp đến độ đều phải bán phòng ở. Lúc này có người cùng ta nói, cả đêm, 5000, nam, hỏi ta có làm hay không. Quán bar thường có thể thấy những cái đó MB, kiếm tiền tiêu tiền đều cùng nước chảy giống nhau. Ta suy nghĩ vài thiên, ta cùng chính mình nói, dù sao là bán, nam nữ không đều giống nhau? Vậy chọn giá cả cao đi. Ta liền làm một lần, làm xong từ chức, ai cũng sẽ không biết chuyện này.”

Nghe đến đó Nghiêm Cẩn cảm câu miệng: “Không phải nói, gia đình khó khăn học sinh có thể xin cho vay tốt nghiệp sau trả lại sao?”

Trạm Vũ miễn cưỡng cười cười: “Ta không nghĩ làm người biết, nhà của chúng ta dựa thấp bảo sinh hoạt.”

Nghiêm Cẩn thích một tiếng, tỏ vẻ đối loại này chết sĩ diện khổ thân cách làm cực kỳ khinh thường.

“Kỳ thật.....” Trạm Vũ nhìn về phía Nghiêm Cẩn, trong ánh mắt có vô hạn ai oán: “Lễ Tình Nhân ngày đó nếu người không đi, hết thầy liền đều kết thúc, cùng ta tưởng tượng giống nhau.”

Nghiêm Cẩn sững sốt một chút, nhớ tới khách sạn cái kia xấu hổ sáng sớm, hần ngữ mang chân chờ làm đáp lại: “Người là nói, ta chính là người cái thứ nhất khách nhân?”

Trạm Vũ gật gật đầu.

Nghiêm Cẩn gãi đầu, quả thực dở khóc dở cười. Năm nay thật là vận số năm nay không may mắn, nhìn này lung tung rối loạn quán thượng đều là chuyện gì a? Hần bất đắc dĩ mà nói: “Này nhưng không trách ta, ta thích nữ, nga, chỉ thích nữ. Việc này chính là cái hiểu lầm, người đến tìm dẫn mỗi người nọ tính số đi.”

Trạm Vũ nhìn hần không nói lời nào, hốc mắt nước mắt doanh doanh ướt át, lệnh Nghiêm Cẩn lập tức cảm thấy chính mình đuối lý: “Hảo hảo hảo, là ta sai rồi! Nhưng người như thế nào sẽ cùng Lưu Vĩ giao tiếp? Người có biết hay không hần là người nào?”

Trạm Vũ nói: “Người đi rồi, đáp ứng kia số tiền ta không bắt được, học phí còn không có tin tức, dù sao cũng phải nghĩ cách bỏ tề. Có thiên Lưu Vĩ tới tìm ta, nói có người coi trọng ta, làm ta ra cái giới. Ta tưởng trừ bỏ học phí, đại nhị cũng nên mua máy tính, đỡ phải luôn cợ người khác máy tính. Ta thật cẩn thận nói 8000, hần nói thành giao, sau đó liền mang ta đi Thiên Tân.”

Nghiêm Cẩn nheo lại đôi mắt: “Coi trọng người, là ‘tiểu mỹ nhân’?”

“Là.”

Lời nói đến nơi này, không cần Trạm Vũ nói thêm nữa, Nghiêm Cẩn cũng có thể đem sự tình phía sau đoán cái tám chín phần mười. Chuẩn là sự tất Trạm Vũ hối hận, không nghĩ lại làm, nhưng khi đó tình thế đã không phải do hắn. Màu vàng sản nghiệp kinh doanh cùng bình thường công ty giống nhau, trừ bỏ chiếm cứ địa bàn lấy củng cố thị trường số định mức ở ngoài, minh tinh công nhân tài nguyên cũng rất quan trọng. Trạm Vũ người lớn lên quá mức xinh đẹp, mơ ước hắn tư sắc người khẳng định không ít, bất quá bất hạnh không có cơ hội xuống tay. Trạm Vũ chính mình chủ động xuống nước, có người chính cầu mà không được. Hắn một khi ướt giày, lại tưởng lên bờ đã có thể không dễ dàng như vậy. Nếu “Tiểu mỹ nhân” không nghĩ buông tha hắn, Lưu Vĩ bọn họ có rất nhiều biện pháp dùng thế lực bắt ép hắn.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 25

Tức giận đến Nghiêm Cẩn ló đầu ra, triều mới vừa xuống xe hai cảnh sát gào: “Hắc huynh đệ, quá mức đi?”

Trong đó một cái mập mạp cảnh sát quay đầu lại hướng hẳn qua loa kính cái lễ, vội vàng nói: “Thực xin lỗi a!” Sau đó liền không hề để ý đến hẳn, bước nhanh đi vào đơn nguyên môn.

Nghiêm Cẩn đành phải hậm hực mà lùi về đầu, đem xe đình hảo, lại lần nữa bắt thông Quý Hiểu Âu điện thoại. Lần này di động tiếng chuông vang lên thật lâu cũng chưa người tiếp, Nghiêm Cẩn đang muốn từ bỏ, điện thoại bỗng nhiên chuyển được.

Tương đối quỷ dị chính là, điện thoại tuy rằng chuyển được, nhưng không ai nói chuyện. Nghiêm Cẩn tai nghe chỉ truyền đến lộn xộn một mảnh mơ hồ thanh âm, một người nam nhân thanh âm ở ồn ào cái gì, trung gian hỗn loạn một nữ nhân tinh tế thanh âm, khi xa sắp tới, nghe không rõ đang nói cái gì. Nghiêm Cẩn trừng mắt di động một hồi lâu mới bừng tỉnh, chuẩn là Quý Hiểu Âu cấp di động thiết trí tự động chuyển được hoặc là làm xúc chuyển được kiện, nhưng nàng chính mình cũng không có nghe được di động tiếng chuông.

Hắn vừa mới chuẩn bị cắt đứt, Quý Hiểu Âu thanh âm bỗng nhiên truyền ra tới, âm sắc tương đương rõ ràng: “Người lại nói hươu nói

vượn một câu thử xem, xem ta có dám hay không tấu người?”

Nghiêm Cẩn muốn nói lời nói, lại nghe được một nam nhân thanh âm: “Người đánh! Người đánh! Hôm nay người nếu là không động thủ người chính là tôn tử!”

Tai nghe ầm vang một thanh âm vang lên, đồng thời bạn Quý Hiểu Âu thanh âm: “Ta đánh người làm sao vậy?” Tiếp theo liền rối loạn bộ, bùm bùm cái gì thanh âm đều ra tới.

Nghiêm Cẩn một phen tóm hạ tai nghe, liền cửa xe cũng chưa cố khóa lại liền hướng trên lầu chạy. Vừa rồi kia một chút hấn nghe mình bạch, Quý Hiểu Âu như là cùng người động thủ, mặt sau những cái đó kỳ quái động tĩnh chuẩn là hai người xé đánh thanh âm, cũng không biết Quý Hiểu Âu người có hại không có.

Hấn vén lên một cặp chân dài, một hơi bốn thước bảy lâu. Nếu không phải sợ hãi ban ngày ban mặt hạ quá mức kinh thế hãi tục, hấn khẳng định chọn dùng một loại khác phương thức lên lầu —— hấn bò lầu phiên cửa sổ tốc độ có thể so bò thang lầu mau nhiều.

Nghiêm Cẩn còn nhớ rõ Trạm Vũ gia biển số nhà hào, mắt thấy cửa phòng trói chặt, đẩy hai thanh không đẩy ra, liền lui về phía sau hai bước, kéo ra tư thế, khởi chân đá vào khoá cửa thượng.

Môn theo tiếng mở rộng, hoàn toàn phá hư tính, khoá cửa chỗ lộ ra trắng như tuyết đầu gối tra. Kia thanh đột nhiên vang lớn, đem đại sảnh vài người kinh tới rồi, giống bị người đột nhiên làm định thân thuật, bốn người tám đôi mắt, đều thẳng ngơ ngác nhìn chăm chăm đứng ở cửa Nghiêm Cẩn, Nghiêm Cẩn cũng ngơ ngác mà nhìn bọn họ, đại gia mắt to trừng mắt nhỏ, trong lúc nhất thời toàn bộ chân tay luống cuống.

Trước hết phản ứng lại đây chính là cảnh sát, chính là ở dưới lầu cấp Nghiêm Cẩn cúi chào cái kia béo cảnh sát, một cái bước đi mạnh mẽ uy vũ nhảy lại đây, liền phải đi khóa Nghiêm Cẩn hai tay.

Nghiêm Cẩn chỗ nào sẽ làm hấn gần người, thân hình nhoáng lên đã vòng qua hấn, lấy một loại không thể tưởng tượng phương thức nhanh chóng tiếp cận Quý Hiểu Âu, một phen ôm nằng bả vai: “Người không sao chứ?”

Trừ bỏ phi đầu tán phát, Quý Hiểu Âu nhìn qua nhưng thật ra hảo hảo. Ngây người trong chốc lát nằng mới đẩy ra Nghiêm Cẩn, dậm chân nói: “Người điên rồi? Uống lộn thuốc? Làm gì đá người môn a?”

Nghiêm Cẩn nói: “Trước không quan tâm môn, người người thế nào?”

Mặt khác một tiểu vóc cảnh sát đi lên xô đẩy Nghiêm Cẩn một chút: “Vào nhà cướp bóc thế nào? Người đang làm gì?”

Nghiêm Cẩn còn chưa nói lời nói, Quý Hiểu Âu đối diện kia nam nhân che lại nửa bên mặt nhảy dựng lên: “Hảo a, nữ làm trò cảnh sát mặt đánh người, nam đá nhà của chúng ta cửa phòng, cảnh sát đồng chí, cảnh sát đồng chí, chuyện này nên nói như thế nào?”

Tiểu vóc cảnh sát quát lớn hấn: “Người đừng nói chuyện, chờ lát nữa lại nói chuyện của người.” Hấn chuyển hướng Quý Hiểu Âu, ngữ khí nghiêm khắc: “Người kia là ai? Các người nhận thức?”

Quý Hiểu Âu vừa thấy sự tình muốn không xong, chạy nhanh cười làm lành: “Hấn là ta bằng hữu. Hấn, hấn, hấn..... Đầu óc có

chút tật xấu, đầu óc có tật xấu người ngài biết đi, hấn khổng chế không được chính mình.....”

Nghiêm Cẩn gấp đến độ muốn xen mồm: “Người mới có tật xấu.....”

Quý Hiểu Âu chiếu hấn chân bồi tàn nhấn dặm một chân, làm hấn đau đến nhe răng trợn mắt lại ra không được thanh, một bên còn ở cùng hai cảnh sát cười làm lạnh: “Cửa này khóa a, trong chốc lát chúng ta liền mua cái tân cho người ta thay.”

May mắn lúc này Lý Mỹ Cầm chống song quả từ phòng ngủ chậm rãi dịch ra tới. Quý Hiểu Âu đỡ nàng ở trên sofa ngồi xuống, nàng xoa ngực thở hổn hển nửa ngày mới nói đến ra lời nói tới: “Cảnh sát đồng chí, đây là ta đại cháu trai, ta gọi điện thoại làm hấn tới.”

Quý Hiểu Âu hiểu ý, lập tức tiếp thượng: “Đúng đúng, hấn không biết cảnh sát thúc thúc đã tới rồi, hấn sợ hấn mợ có hại sao.”

Béo cảnh sát cẩn thận nhìn nhìn Nghiêm Cẩn, nói thềm một câu: “Trên chân công phu nhưng thật ra không kém, người luyện qua?” Tựa hồ căn bản không chú ý Trạ Võ mẫu thân theo như lời đại cháu trai cùng Quý Hiểu Âu trong miệng mợ chi gian có cái gì logic sai lầm.

Thấy Quý Hiểu Âu không việc gì, Nghiêm Cẩn cũng liền một sự nhin chín sự lành gật đầu một cái: “Hạt luyện, làm ngài chê cười.”

Béo cảnh sát nói: “Nếu đều là thân thích, vậy ngồi xuống hảo hảo đem sự nói khai liền xong rồi, a, đừng lại nháo đến gà bay chó sủa, hàng xóm đều không an bình.” Hấn đôi mắt nhìn Nghiêm Cẩn, “Nơi

này liền giao cho người, hảo hảo khuyên nhủ người mợ cùng.....
Nga..... Cái kia..... Cứu cứu.”

Nghiêm Cần minh bạch hẳn ý tứ: “Ngài yên tâm.”

Béo cảnh sát vui mừng gật gật đầu: “Được rồi, không có việc gì chúng ta liền đi rồi.”

Kia nam nhân vừa nghe nóng nảy: “Cái gì? Các người đi rồi? Ta đây làm sao bây giờ? Ta hôm nay ai lần này làm sao bây giờ? Ta bạch ăn ta? Ai da ai da, ta lỗi tai nghe không thấy, hay là đực lỗi đi?”

Béo cảnh sát chỉ đương không nghe thấy, khi trước bước bước chân thư thả hoảng ra cửa. Tiểu vóc cảnh sát liếc hẳn một cái, lạnh lùng mà nói: “Người có thể đi nghiệm thương, chỉ cần người có thể nghiệm ra cái rất nhỏ thương, liền có thể khởi tố nàng.”

Hai cảnh sát đi rồi, Nghiêm Cần còn như rơi vào sương mù dày đặc không biết trước sau đâu. Hắn đánh giá kia nam nhân, 50 tuổi tả hữu, gầy, vóc dáng không cao, rất đoan chính ngũ quan, nhưng ánh mắt lập loè, không biết sao liền lộ ra một cổ đáng khinh, làm người vọng mà sinh ghét. Đặc biệt hướng mũi một cổ cách đêm mùi rượu, huân đến người hận không thể né xa ba thước.

Nghiêm Cần quay đầu hỏi Quý Hiểu Âu: “Người này xử lý như thế nào?”

Quý Hiểu Âu nói lắp cũng chưa đánh một cái, không cần nghĩ ngợi mà trả lời: “Ném văng ra.”

Kia nam nhân lại nhảy lên, vén tay áo để sát vào Quý Hiểu Âu, tràn ngập rượu xú khẩu khí cơ hồ phun ở trên mặt nàng: “Chỗ nào

toát ra tới độc đầu tôi, người tính cọng hành nào a? Đây là nhà ta, đi mẹ người.....”

Hắn thanh âm bỗng nhiên dừng lại, giống bị người bóp chặt cổ giống nhau hét lên một tiếng: “Cứu mạng.....”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 26

“Người đi tìm chết đi người!”

Trang phòng trộm môn công nhân tới thực mau. Trước dùng hai khối thép tẩm tu hảo khung cửa, giải quyết tạm thời môn hộ vấn đề, đo lường xong cửa phòng kích cỡ ước định ba ngày sau trang bị.

Quý Hiểu Âu có chút khó xử: “Tổng cộng bao nhiêu tiền? Có thể hay không xoát tạp? Ta sợ không mang như vậy nhiều tiền mặt.”

Công nhân lại nói: “Đại tỷ, đã có người trả tiền rồi.”

Quý Hiểu Âu hỏi Nghiêm Cẩn: “Vì cái gì muốn người mua đơn a? Người trộn lẫn cái gì nha?”

Nghiêm Cẩn trả lời: “Quý tôn trọng đồng chí, môn là ta đá, ta tự nhiên muốn phụ trách đến cùng.” Quý Hiểu Âu gật gật đầu: “Hảo đi, này lý do ta tiếp thu. Người còn tính cái đàn ông.”

Nghiêm Cẩn lại tiếp theo nói tiếp: “Bất quá người nếu muốn trả ta ân tình này, ta cũng không phản đối, rốt cuộc ta là vì người mới đập nhân gia môn. Người mời ta ăn đốn hảo cơm hoặc là uống ly rượu ngon, hai ta liền thanh toán xong.”

Quý Hiểu Âu bữu môi: “Người nguyện ý làm mộng ta một chút đều không ngăn cản!”

Hai người khóa kỹ môn hộ rời đi Trạm Vũ gia, Quý Hiểu Âu bởi vì trong lòng có việc không nghĩ nói chuyện, buồn đầu ở phía trước đi được bay nhanh, Nghiêm Căn truy ở nàng phía sau: “Uy uy uy, phiền toái người cho ta điểm nhi thời gian làm ta đem xe khai lại đây được không?”

Quý Hiểu Âu đột nhiên quay đầu lại, cơ hồ cùng hấn mặt đối mặt, không kiên nhẫn mà nói: “Ta không nghĩ ngồi xe.”

“Vì cái gì?”

“Ta hiện tại thực bức bối, thấy người càng bức bối!”

“Vì cái gì? Đến sinh lý chu kỳ?”

Quý Hiểu Âu phun hấn: “Lăn!”

Nghiêm Căn đuổi theo một bước, đem hai người khoảng cách sửa vì vượt mức quy định nàng nửa bước, nghiêng đầu cười hì hì nói: “Ta nói, ta nói chuyện thời điểm có thể hay không văn minh một chút?”

Quý Hiểu Âu hừ một tiếng, nghiêng con mắt một lần nữa đánh giá hấn. Thiên nhiệt, Nghiêm Căn chỉ ăn mặc một kiện bên người màu trắng mã cầu sam, Ralph Lauren nhãn hiệu rõ ràng có thể thấy được. Bờ vai của hấn ngay ngắn dày rộng, bộ ngực thấy lằng thấy giác cơ bắp, đem kia kiện áo thun đường cong căng đến thập phần viên mãn, trên vai oa chỗ hình thành một cái gợn cảm xoáy nước, làm người thập phần muốn đem đầu nhẹ nhàng dựa qua đi —— Quý Hiểu Âu bị chính mình đột nhiên sinh ra ý niệm hoảng sợ. Không nói đến Nghiêm Căn xu hướng giới tính đến nay vẫn là cái mê, đơn nói như vậy một đôi tay cánh tay, vân da tinh mịn, rắn chắc

đến thiết đúc giống nhau, bị này đôi tay cánh tay ôm vào trong lòng ngực tư vị cố nhiên mỹ diệu, chính là mỹ diệu qua đi đâu? Lần đầu tiên gặp mặt khi Nghiêm Cẩn bộ dáng cho nàng lưu lại quá sâu bóng ma, lại kết giao đi xuống, càng có thể nhìn ra người này cùng chính nhân quân tử khoảng cách có bao nhiêu xa xôi: Sinh hoạt cá nhân hỗn loạn, tình trường tay già đời, nam nữ thông ăn, vừa thấy chính là thân gia phong phú ra tới chơi kim chủ nhi. Cái dạng gì nữ nhân mới dám ở trên mặt viết: Tới thương tổn ta đi, ta không thêm để ý —— mà nghĩa vô phản cố mà biết khó mà thương đâu?

Quý Hiểu Âu một mình ra một lát thần, bỗng nhiên quay đầu hỏi Nghiêm Cẩn: “Nếu có người hư hư thực thực mất tích, người biết như thế nào đi tìm sao?”

Nghiêm Cẩn nói: “Tìm cảnh sát a!”

Quý Hiểu Âu cắn cắn môi: “Nếu là cảnh sát mặc kệ đâu?”

Tới Trạm Vũ gia phía trước, nàng thật đúng là đánh quá đồn công an điện thoại ý đồ báo nguy, nhưng trực ban cảnh sát nhân dân hỏi nàng, có thể xác nhận hẳn là thật sự mất tích sao? Không phải tiểu hài tử tránh ở cái nào võng đi chơi trò chơi chơi đến quên về nhà đi? Chỉ có bị nghi ngờ có liên quan bắt cóc, phi pháp giam cầm chờ phạm tội hư hư thực thực mất tích bọn họ mới có thể lập án, bằng không cảnh sát còn không được vội chết? Dem Quý Hiểu Âu ghen đến không lời nào để nói, cho nên giờ phút này nàng mới có thể hỏi cái này vấn đề.

Này đảo khó không được Nghiêm Cẩn, hẳn lập tức trả lời: “Kia đến xem người tìm người nào. Người nếu là muốn tìm người người tình đầu, một cái tư nhân trinh thám là đủ rồi.”

“Tư nhân trình thám? Bọn họ thật sự đáng tin cậy sao?”

Thấy Quý Hiểu Âu hỏi đến nghiêm túc, Nghiêm Cẩn quái kêu lên: “Người muốn làm gì? Ai, ta nói cho người a, này trái pháp luật chuyện này ta không thể làm bậy, một trượt chân chính là thiên cổ hận, lại nói người người tình đầu kinh nhiều năm như vậy, nói không chừng đã cưới vợ sinh con, chia rẽ gia đình người khác sự, ta càng không thể làm, người còn không phải là miệng đại điểm nhi sao, ta không chê.....”

Tức giận đến Quý Hiểu Âu gào to một tiếng: “Người câm miệng cho ta!”

“Người xem người xem, nói đến hảo hảo lại trở mặt, nữ nhân ôn nhu người có thể hay không nha?”

“Ta đương nhiên sẽ, nhưng kia đến xem đối ai.”

Nghiêm Cẩn nói: “Ta thực cảm thấy hứng thú, người ôn nhu lên rồi cuộc cái dạng gì nhi?” “Ta ôn nhu không ôn nhu, cùng các hạ có nửa mao tiền quan hệ sao?”

“Có. Quan hệ lớn, quan hệ ta nửa đời sau hạnh phúc đâu.”

“Phi, thật không biết xấu hổ!”

“Ta là không biết xấu hổ, chính là ta có một viên đối với người thiết tình nào!”

Gặp phải vô sỉ đến như thế không hề điểm máu chốt người, Quý Hiểu Âu còn có thể như thế nào làm, chỉ có thể im tiếng, nếu không phía dưới không chừng còn có bao nhiêu bất kham nói đang chờ đâu.

Nàng quay mặt đi, nhanh hơn bước chân tưởng thoát khỏi Nghiêm Cẩn.

Đáng tiếc Nghiêm Cẩn vài bước liền đuổi qua nàng: “Ai, nha đầu, cùng người nói đứng đắn, này hắc bạch lưỡng đạo ta đều có người, chỉ cần người mở miệng, chỉ cần người tìm người này còn sống thờ đốc nhi, Bắc Kinh thành ta đào ba thước đất cũng có thể đem hán đào ra.”

Đây là Quý Hiểu Âu nguyện ý nghe nói, nàng lập tức dừng bước: “Người nói thật?”

“Người xem, ta sớm đã nói với người, người trước nay không hướng trong lòng đi qua. Ta người này có một cái lớn nhất ưu điểm, chính là chưa bao giờ gạt người!”

Chương 29

“Thôi đi thôi đi, dù sao không dùng tới thuế. Nói được như vậy vênh váo, vậy người giúp ta tìm một người?”

“Người muốn tìm ai?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 27

Phùng Vệ tinh đối hấn hành động kinh ngạc vô cùng, quả thực muốn duỗi tay sờ sờ hấn cái trán, lấy nghiệm chứng hấn hay không bởi vì sốt cao thiêu hôn đầu, mới có thể vì một cái không quan trọng gì tiểu “Vịt”, cam mạo đắc tội “Tiểu mỹ nhân” nguy hiểm.

Đối này Nghiêm Cẩn giải thích rất đơn giản: “Thế gian luôn có chút sự, biết rõ không thể vì mà cần thiết vì này.”

Phùng Vệ tinh nói: “Đừng cho ta túm này đó văn trứu trứu đồ vật, ca liền nói cho người một câu, muốn thật sự nghiêm túc đắc tội hấn, người ở Thiên Tân một bước khó đi.”

Nghiêm Cẩn nói: “Sẽ không, người yên tâm hảo. Hấn nghĩ muốn cái gì ta cho hấn cái gì, chỉ cần không phải làm ta thương hấn giường, mặt khác đều hảo thương lượng.”

Nhưng là “Tiểu mỹ nhân” vẫn luôn mơ ước, hiển nhiên không phải Nghiêm Cẩn thân thể, mà là hấn “Một phần ba”.

Lúc này gặp mặt địa phương, là Nghiêm Cẩn ở Bắc Kinh trong thành một nhà tiệm cơm Tây, kêu “Có gian quán cà phê”, là kinh thành một chỗ tương đối nổi danh xa hoa hội sở. Trên bàn cơm rượu quá ba tuần, “Tiểu mỹ nhân” chuyển chén rượu lên tiếng: “Nghiêm tử, ta biết người vừa ý KK, nhưng là quân tử không đoạt

người sở hảo biết đi? Người hôm nay thỉnh này bữa cơm, thật sự quá không địa đạo.”

Nghiêm Cẩn cười: “Vốn dĩ ta liền không phải quân tử, cũng không tính toán trang cái gì quân tử. Ta không cùng ngài quanh co lòng vòng, ta trực tiếp tiến chủ đề, có câu nói ta trước lược ở chỗ này: Trước nay ta muốn đồ vật, không có không chiếm được.”

Hắn lời này, quả thực giống húc đầu cho người một miếng tử, “Tiểu mỹ nhân” bên người tuy từng đều mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ, quả thực muốn vỗ án dựng lên, “Tiểu mỹ nhân” lại không có sinh khí, ngược lại xua xua tay, ngăn chặn bọn họ dị động, cầm lấy chén rượu ở Nghiêm Cẩn ly duyên đụng phải một chút.

“Uống ly rượu, huynh đệ.” “Tiểu mỹ nhân” nói, “Biết ta vì cái gì còn nguyện ý cùng người ngồi ở một cái bàn thượng sao? Bởi vì người thống khoái. Ta đâu, liền thích thống khoái người, bởi vì chỉ có cùng thống khoái người, mới có thể làm buôn bán.”

Nghiêm Cẩn hai tay ôm ở trước ngực nhìn hắn một hồi lâu, gật đầu: “Kia hảo, ta liền làm bút sinh ý. Buông tha KK, điều kiện gì?”

“Tiểu mỹ nhân” tắc không nhanh không chậm mà phẩm ngậm rượu vang đỏ: “KK thật là cái vưu vật, huynh đệ người có thể trùng quan nhất nộ vi hồng nhan, ta đương nhiên cũng có thể nhịn đau bỏ những thứ yêu thích, nhưng là ta cũng có âu yếm chi vật, chỉ mong huynh đệ thành toàn.”

Hắn hoàn toàn đem Trầm Vũ trở thành Nghiêm Cẩn cấm luyện. Có lẽ không chỉ là hắn, liền ở một bên bồi ngồi Phùng Vệ tinh cùng Lưu Vĩ, đều theo bản năng mà lộ ra hiểu rõ mà mặt tươi cười.

Nghiêm Cẩn lười đến ở bọn họ trước mặt biện giải, hấn làm việc từ trước đến nay là thẳng đến mục tiêu, mà sẽ không suy xét bằng chi mạt tiết, hấn chỉ là lược có chút không kiên nhẫn: “Người nói đi.”

“ ‘ một phần ba ’ .” “Tiểu mỹ nhân” dựng thẳng lên ba ngón tay đầu, “Duy nhất làm ta thương nhớ ngày đêm, chỉ có người ‘ một phần ba ’ . Nghe nói người tính toán sửa chữa, đang ở tìm ngân hàng cho vay. Kia hảo, ta không chiếm người tiện nghi, thật sự tiền mặt chú tư thu mua, hơn nữa ta không tham, chỉ cần tam thành cổ phần.”

Nghiêm Cẩn một tay ấn huyết Thái Dương, thật là cảm thấy đau đầu: “Không đến thương lượng?”

“Người nói đi?”

Nghiêm Cẩn không ra tiếng. Hấn biết rõ đối phương làm người, nếu hấn lại lần nữa cự tuyệt, Trạm Vũ cùng “Một phần ba” về sau đều đừng nghĩ có thái bình nhật tử qua. Giờ phút này hấn chỉ cảm thấy trong lòng một trận một trận nhĩ giao đau, đau đến hấn tưởng lột ra ngực nắm chặt nát nó. Hấn nhớ tới bốn năm trước “Một phần ba” khai trương ngày đó, cắt băng kết thúc về sau, hấn ngồi ở một tòa mộ bia trước, cùng mộ bia trên ảnh chụp người nợ nói chuyện. Hấn nói: “Nhị tử người xem, chúng ta ba cái chuyện này, ta rốt cuộc làm xong. Nhà này cửa hàng liên tính ta ba, mỗi năm chia hoa hồng tiền, ta sẽ đúng hạn cấp ta mẹ đưa đi, ta sẽ đãi nàng cùng thân mụ giống nhau, cho nàng lão nhân gia dưỡng lão tổng chung, người ở bên kia nhi cứ yên tâm đi.....”

Chương 30

Đầy bàn người đều đang nhìn hấn, hấn nắm lên dương bình rượu nhi, vô dụng chén rượu, ngửa đầu đối với bình duyên rót mấy khẩu. Rượu theo yết hầu đi xuống, đau lòng giống như giảm bớt, nhưng là mạch máu giống như nổi lên hỏa. Hấn một ngụm một ngụm mà uống, uống đến đỏ mặt đôi mắt cũng đỏ, cuối cùng hấn đem bình rượu ở trên bàn thật mạnh một đôn, đã mở miệng: “Tam thành người không cần tưởng, ta cũng không thiếu kia số tiền. Ta đưa người một thành cổ phần danh nghĩa, tặng không!” Hấn nhấn một cái mặt bàn đứng lên: “Ta không thích cùng bất luận kẻ nào cò kè mặc cả. Chính là điều kiện này, tiếp thu, liền tìm luật sư tới cùng ta thêm hiệp nghị, không tiếp thu, kia thực xin lỗi, ta còn có khác phương thức đạt tới mục đích, chẳng qua, sẽ không khách khí như vậy!”

Ngôn tấn tại đây, hấn đá văng ra ghế dựa liền đi rồi, toàn mặc kệ phía sau các màu người chờ làm ra các loại biểu tình. Đã có năm chắc nhận định “Tiểu mỹ nhân” nhất định sẽ tiếp thu như vậy điều kiện, sẽ không lại tìm Trạ Võ phiền toái, kia những người khác nghĩ như thế nào, liền không liên quan chuyện của hấn.

Đệ * chương 8 là tặng đá cũng nên áp nhiệt

Hơn nửa tháng lúc sau, Trạ Võ trên mặt thương cơ bản dưỡng đến không sai biệt lắm, liền làm xuất viện thủ tục. Nghiêm Cẩn đem hấn ước đến “Có gian quán cà phê”, nghiêm túc trường đàm một lần. Trạ Võ ngay trước mặt hấn khóc lóc thảm thiết, thề nhất định thay đổi triệt để hảo hảo đọc sách, lại tìm phân đứng đắn công tác, tuyệt không sẽ lại hồi quán bar phố.

Nghiêm Cẩn ninh khởi lông mày nhìn Trạ Võ, thật sự không rõ một người nam nhân chỗ nào tới như vậy nhiều nước mắt. Chính là xem hấn khóc đến thương tâm, lại thực sự mềm lòng. đành phải

điểm một chi yên kiên nhẫn chờ, chờ hấn khóc đủ rồi, lấy khăn giấy sát tình trên mặt nước mắt, mới thở dài nói: “Dù sao muốn nghỉ hè, nếu không người liền tới ta nơi này làm công đi, cũng đỡ phải người tử không yên tâm.”

An trí hảo Trạm Vũ, Nghiêm Cẩn mới có thể đăng ra thời gian đi tìm Quý Hiểu Âu. Đem xe ngừng ở “Như nước năm xưa” cửa, hấn cấp Quý Hiểu Âu đã phát điều tin nhắn. Nhưng Quý Hiểu Âu chính cấp một khách quen làm mặt bộ mát xa, ước chừng làm hấn đợi 40 phút, mới từ trong tiệm đi ra. Vừa lên xe nàng liền hỏi: “Nghiêm Cẩn, người rút cuộc là đang làm gì?”

“Làm gì? Nghĩ như thế nào hỏi về vấn đề này?”

“Trạm Vũ cùng ta nói, người làm hấn đi người trong tiệm làm công, hấn nói đó là cái đặc biệt đặc biệt thổ hào địa phương, thổ hào đến chưa từng nghe thấy, thổ hào đến làm người mất mùa, cho nên ta phải hỏi một chút, năm đó Vi Tiểu Bảo giấu đi kia bảo tàng, có phải hay không bị người đào tới rồi?”

Nghiêm Cẩn bật cười: “Người quá đề cao ta. Ta phát tiểu nhi nói, ta chính là một cái chỉ hiệu được bán gà vịt tôm cua nông dân xí nghiệp gia.” Hấn từ trong bóp tiền lấy ra một trương kim sắc tám card, đưa cho Quý Hiểu Âu, “Thu hảo. Khi nào người có thời gian, chính mình đi tự mình kiến thức một chút, xem có phải hay không thật sự thổ hào.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 28

Trong tiệm một mảnh hỗn độn thậm không nỡ nhìn, sở hữu có thể tạp đồ vật đều bị tạp, liền cửa tiệm hộp đèn chiếu bài đều bị thọc mấy cái lỗ thủng.

Ba cái cảnh sát đứng ở tiệm ăn trung ương phế tích trung, trong đó một cái đi tới hỏi Quý Hiểu Âu: “Người là người phụ trách đi?”

Quý Hiểu Âu gật gật đầu.

Một cái khác cảnh sát nói: “Ta nhớ rõ tháng năm phân đã tới nơi này, bị người bát hồng sơn kia gia Mỹ Dung Điểm, là nơi này đi?”

Quý Hiểu Âu lại gật gật đầu.

Đầu một cái cảnh sát hỏi: “Hôm nay tạp cửa hàng những người đó, người đều nhận thức sao?”

Hắn hướng ngoài cửa dương dương cầm, Quý Hiểu Âu thấy cửa ném đầy đất nước thép quản, lại nhìn không thấy một người.

Nàng lắc đầu: “Ta trước kia chưa bao giờ có gặp qua bọn họ.”

Cảnh sát liền nói: “Đi đồn công an làm ghi chép đi.” Lại xem một cái cả người là huyết Quý Hiểu Âu, sửa lời nói, “Người có thể đi trước bệnh viện, xong việc lại đến trong sở.”

Quý Hiểu Âu đi bệnh viện xử lý xong miệng vết thương, lại chạy về đồn công an làm ghi chép. Dò hỏi Quý Hiểu Âu chính là một cái hơn bốn mươi tuổi trung niên cảnh sát, đầy mặt chức nghiệp mệt mỗi kỳ không kiên nhẫn, ngữ khí tương đương không tốt. Đương hấn lặp lại truy vấn Quý Hiểu Âu hay không nhận thức những người đó khi, vẫn luôn bình tĩnh Quý Hiểu Âu bỗng nhiên nước mắt rơi như mưa, khóc đến vô pháp ức chế.

Đương hết thấy đều sau khi chấm dứt, nghĩ mà sợ mới đi lên, ngày đó cảnh sát giúp nàng làm ghi chép dừng ở đây, rốt cuộc hỏi không ra một chữ. Quý Hiểu Âu vẫn luôn ở khóc, cảnh sát bị nàng khóc đến tâm đều nát, đành phải lái xe đưa nàng hỏi trong tiệm.

Trong tiệm hắc đèn, các cô nương đều rời đi, cửa cuốn không có kéo xuống tới, cửa hàng trên cửa treo một phen đồ cụ này biểu đây xích khóa —— cửa hàng môn pha lê tấn toái, chỉ còn lại có một cái dàn giáo, này đem khóa đột ngột mà treo ở nơi đó, càng thêm có vẻ thâm.

Quý Hiểu Âu sờ soạng đến chốt mở, mở ra đèn trần. Tại hạ ngọc hạo kiếp trung chụp đèn cũng nát một cái, sáng như tuyết ánh đèn vô che vô dấu trút xuống xuống dưới, nàng thấy chính mình bao trùm ở chốt mở thượng tay phải, mu bàn tay thượng làn da bạch đến phát thanh, màu xanh lá mạch lạc từng cây mảy may tất hiện, móng tay tu đến trơ trọi, chỉ khớp xương lược hiện thô to —— trước kia Quý Hiểu Âu tay không phải như vậy, trước kia tay nàng đầu ngón tay tinh tế, móng tay trong suốt phấn nhuận, đây là mấy năm mỹ dung sư sinh hoạt để lại cho nàng ấn ký. Mới vừa khai cửa hàng thời điểm, trong tiệm chỉ có Quý Hiểu Âu cùng tiểu vân hai người, nàng không thể không việc phải tự làm, mỗi ngày ngồi ở mỹ dung ghế thượng mười cái giờ, ngón tay ướt đẫm tựa hồ chưa bao giờ có

trải qua, làn da bị phao đến chết bạch mà nhiều nhăn, đầu ngón tay bị vô số loại đồ trang điểm chất phụ gia ăn mòn quá, được tiếp xúc tính da viêm, một tầng tầng lột da, ngứa đến xuyên tim, lại không thể mát được, mỗi ngày quan cửa hàng khi, hai tay đau nhức đến nâng không đứng dậy, muốn ngồi nghỉ đã lâu mới có sức lực kéo xuống cửa cuốn về nhà.

Quý Hiểu Âu rũ xuống đôi mắt không muốn lại xem, tắt đèn, một người ngồi ở một phòng trong bóng đêm. Ngoài cửa một chiếc xe sử quá, gần, lại xa, đèn xe ánh sáng xuyên thấu qua đại môn hài cốt, tạm thời mà ở trên vách tường lưu lại một Khanh khách bạch lượng khối vuông, ở những cái đó đã từng nhuyễn ngọc ôn hương pha lê phế tích thượng chột lóe mà qua. Nàng nhớ tới rất nhiều sự. Nhớ tới tại đây gian trong phòng, nải nải từ ái từng cho nàng cô tịch thơ ấu tăng thêm rất nhiều an ủi, nhớ tới nải nải qua đời trước cùng nàng nói: “Hiểu Âu người nhớ kỹ, khi nào đều không cần dễ dàng tuyệt vọng, chủ nói cho chúng ta biết, ở trồng cây vào trung muốn hi nhạc, ở hoạn nạn trung muốn nhẫn nại.”

Lại một chiếc xe qua đi, một Khanh khách ánh sáng, ven đường cây hoè gai cây có bóng tử bị diêu tới rồi trên tường. Nhưng lần này, những cái đó bạch lượng khối vuông như là vĩnh cửu mà đóng quân ở trên vách tường, mang theo chói mắt độ sáng, không còn có hoạt động nửa phần.

Ở vào nửa mộng du trạng thái Quý Hiểu Âu, cả kinh thân thể nhảy đánh một chút, lập tức ngồi thẳng. Có người thể nhưng từ khung cửa trung chui vào cửa hàng tới, dẫm lên đầy đất răng rắc giòn vang pha lê mảnh vụn, đi bước một đến gần nàng.

Sợ hãi làm nàng mở to hai mắt, nàng lại bị lóa mắt đèn xe hoảng đến cái gì cũng nhìn không thấy.

Người nọ đi đến nàng trước mặt, ngồi xổm xuống, ngón tay thật cẩn thận đụng chạm một chút nàng mặt: “Quý Hiểu Âu.”

Nghe được thanh âm này, Quý Hiểu Âu chỉ cảm thấy một lòng tức khắc một nhẹ, phảng phất mất trọng lượng: “Nghiêm Cẩn?” Ngay sau đó sở trường che khuất đôi mắt, “Mau đem đèn xe diệt, người đánh lớn như vậy đèn làm gì?”

Chương 31

Nghiêm Cẩn lại không có nghe lời, mà là bẻ ra tay nàng, liền phía sau ánh sáng cẩn thận xem kỹ nàng mặt. Quý Hiểu Âu tu quần đan xen, một phen đẩy ra hần đứng lên, đem nửa người trên biến mất trong bóng đêm. Nàng biết chính mình giờ phút này hình tượng có bao nhiêu không xong: Vì phùng châm, mép tóc chỗ đầu tóc bị cạo rớt một khối, dán màu trắng băng gạc, còn lại đầu tóc tắc dùng phát vòng lung tung hợp lại thành một bó. Áo sơ mi thượng khô cạn vết máu đã biến thành rỉ sắt sặc, màu đen quá đầu gối lai quần không biết khi nào quất phá một chỗ, xé rách khẩu tử liền ở thấy được chỗ rũ treo, cả người nhìn qua như là mới từ chiến tranh phiến chạy ra dân chạy nạn.

Có lẽ là thấy rõ Quý Hiểu Âu bộ dáng tuy rằng chật vật, nhưng nàng mặt lại bình yên vô sự, Nghiêm Cẩn cũng đứng lên, thập phần an tâm mà lấy ra yên tới điểm, “Người làm gì đâu? Sửa chữa? Kia cũng không đáng lớn như vậy trận trượng a?”

Tức giận đến Quý Hiểu Âu quả thực không biết như thế nào đáp lời: “Người mẹ nó mới trang hoàng đâu! Nhà người trang hoàng như vậy nhi?”

Nghiêm Cẩn gật đầu, trong thanh âm không phải không có vui mừng, giờ khắc này có vẻ đặc biệt hiền lành: “Có thể mắng chửi người liên hảo, ít nhất chứng minh người không có việc gì. Tiểu vân nói người đi đồn công an, sẽ không đã trở lại, nhưng ta biết người này gốc lớn mặt nhi còn sẽ trở về nhìn xem.”

Quý Hiểu Âu tức giận: “Người chừng nào thì cùng chúng ta tiểu vân thông đồng?”

Nghiêm Cẩn nói: “Lần trước đại môn bị người bát sơn lần đó, ta liền cùng tiểu vân nói, nói người người này da mặt nhi đặc mỏng, không yêu phiền toái người. Về sau trong tiệm có chuyện gì nhi, trực tiếp đánh ta di động, ta tùy kêu tùy đến. Tiểu cô nương còn rất nghe lời, buổi chiều liền cùng ta nói.”

Quý Hiểu Âu lúc này mới ăn cả kinh: “Vậy người vẫn luôn chờ ở nơi này?”

“Đúng vậy, ta xe liền ngừng ở ven đường, mắt nhìn cảnh sát đưa người trở về, chính là người mắt nhìn thẳng liền đi vào. Mới vừa ta còn ở chỗ này cân nhắc đâu, người một người chộc nơi này làm gì đâu? Người sẽ không sợ kia bang nhân sát cái hồi mã thương?”

Quý Hiểu Âu không phục: “Không phải có cảnh sát sao?”

Nghiêm Cẩn để sát vào, ót cơ hồ chạm được Quý Hiểu Âu cái trán, thập phần khoa trương mà xem kỹ nàng: “Người không bị người đánh tới đầu đi?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 29

Nghiêm Cẩn ỷ ở cửa sổ xe thượng cười nàng: “Chìa khóa ở trong tay ta, người tưởng vượt ngục nhưng không dễ dàng như vậy.”

Quý Hiểu Âu ngẩng mặt, một ót đều là hăn, đối hăn trợn mắt giận nhin: “Mau mở cửa, ta muốn đi buồng vệ sinh.”

Nghiêm Cẩn cười ha ha, lúc này mới lấy ra chìa khóa mở cửa. Quý Hiểu Âu xuống xe, cơ hồ lấy trăm mét lao tới tốc độ hướng thương trường chạy tới.

Từ buồng vệ sinh trở về, nàng đầy mặt không cao hứng: “Nhìn những người đó xem ta ánh mắt nhi, tỷ còn không phải là hôm nay ăn mặc lôi thôi một chút sao? Chỉ kính la sam bắt kính người, tặc!”

Nghiêm Cẩn trên dưới đánh giá nàng, muốn cười không dám cười ra tới. Quý Hiểu Âu trước mắt hình tượng, há ngăn là lôi thôi một chút? Quét tước WC không đem nàng đương nhật rác rưởi oanh đi ra ngoài đã tính khách khí.

Hăn hiển vật quý dường như dâng lên túi mua hàng: “Ngài chạy nhanh tìm đầy đất nhi đem quần áo thay đổi là chính sự nhi.”

Quý Hiểu Âu liếc mắt một cái thoáng nhìn túi giấy thượng “YSL” tiêu chí, liền liên thanh kêu khổ: “Ta má ời, người thế nhưng mua cái

này thẻ bài, cố ý làm ta phá sản sao?”

“Đưa cho người, lại không cho người ra tiền.”

“Ta đây càng không dám muốn. Thiên hạ chỗ nào có miễn phí cơm trưa? Vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo, tương lai ta phải về báo, không chuẩn so này bộ quần áo càng quý.”

Cái này đổi Nghiêm Cẩn không thoải mái: “Người trong lòng trừ bỏ tiền có hay không điểm nhi khác? Như thế nào chuyện gì đến người chỗ đó đều trở nên như vậy biệt nữ a? Ta đưa thích cô nương một chút đồ vật, chẳng lẽ còn chờ từ trên người của người kiếm trở về? Người tục tũn không tục tũn a?”

Quý Hiểu Âu chính mở ra túi giấy mềm giấy đóng gói, nữ nhân đối hoa phục yêu thích có lẽ là từ trong xương cốt trời sinh, nàng lực chú ý lập tức chuyển dời đến trên quần áo, nhưng miệng nhưng không có hại: “Giống người loại người này, khó nói.”

Thấy rõ áo sơ mi kiểu dáng, nàng hít hà một hơi: “Nghiêm Cẩn, đây là người phẩm vị?”

“A, như thế nào lạ?”

“Quá quá quá ác tục!”

“Lại ác tục cũng so người bình thường xuyên những cái đó quần áo đẹp, mỗi ngày canh sông quả thủy, trang đến cùng xử nữ giống nhau, người cảm thấy có ý tứ sao?”

Chương 32

“Người nói cái gì?” Quý Hiểu Âu nâng lên đôi mắt, mắt mạo hung quang bộ dáng không giống như là giả vờ, “Người mới vừa nói cái gì lặp lại lần nữa Nghiêm Cẩn, ta không nghe rõ.”

Nghiêm Cẩn miễn cảm mà ý thức được hôm nay không phải nói giỡn nhạt tẻ. Quý Hiểu Âu đã từ buổi chiều kinh hách trung khôi phục lại, nhớ tới trong tiệm tổn thất, một bụng tức giận đang muốn tìm địa phương phóng thích, lúc này bất luận ai đụng vào nàng bìa ngấm thượng, mặt sau chờ đợi hấn đều sẽ là lỗi đình cơn giận.

Hấn nhanh chóng thay đổi nàng lực chú ý: “Người đói bụng đi? Chúng ta tìm đầy đất phương ăn cơm đi?”

Quý Hiểu Âu quả nhiên mắc mưu, thu hồi hung tợn ánh mắt, nhưng khẩu khí như cũ hung ác: “Không ăn!”

“Đừng nha, còn không phải là cửa hàng bị tạp sao? Bao lớn điểm nhi sự nha! Ta cửa hàng cũng bị tạp quá, còn không phải chiếu ăn chiếu ngủ.”

“Người cho rằng ai đều cùng người giống nhau vô tâm không phổi?” Quý Hiểu Âu vừa nói một bên mở ra cái kia màu đen quần dài, lập tức tấm tắc có thanh, “Nha, này quần quá làm ta ngạc nhiên, ta cho rằng ần người khẩu vị, hấn là mua điều tiểu nhiệt quần mới đúng.”

Nghiêm Cẩn nói: “Ta biết người hai cái đùi lớn lên đẹp, nhưng từ nay về sau lộ cho ta một người xem là đến nơi, không thể làm nam nhân khác bạch chiếm này tiện nghi.”

Quý Hiểu Âu cả khuôn mặt nhăn thành bánh bao: “Nghiêm Cẩn, người rốt cuộc muốn mặt không biết xấu hổ a?”

“Mặt có thể không cần, cơm không thể không ăn, ta ăn cơm trước thành sao? Đừng lắc đầu, liền tính vì ta được chưa? Ta đã đói đến đầu váng mắt hoa. Ăn xong ta ý tưởng nhi thể ngươi hết giận.”

Quý Hiểu Âu không ra tiếng, Nghiêm Cẩn liền cho rằng nàng là cam chịu, bắt đầu oanh chân ga chuẩn bị xuất phát. Bỗng nghe đến Quý Hiểu Âu hừ một tiếng: “Ngươi vì ta hết giận? Đừng thôi! Ngươi biết ai làm? Ngươi có thể tìm những người đó sao?”

Nghiêm Cẩn quay đầu lại nhìn nàng liếc mắt một cái: “Nếu không phải ngươi người tình đầu lão bà đánh tới cửa, vậy một cái khả năng, ngấm lại ngươi đều chán ai sinh ý? Đối diện kia gia Mỹ Dung Điểm đúng không? Theo này đằng còn sờ không ra đưa tới?”

“Nha.....” Cái này Quý Hiểu Âu nghiêm nghị khởi kính, “Ngươi trong lòng thật đúng là rõ ràng a!”

“Đó là! Ta người nào a, muội muội, ngươi hảo hảo cùng ca hôn mấy năm, có ngươi học.”

Từ buổi chiều xảy ra chuyện, Quý Hiểu Âu lần đầu tiên cười ra tới: “Nhìn này người nào, nói ngươi béo ngươi thật đúng là suyễn thượng.”

Nghiêm Cẩn mặt mũi pha không nhìn được: “Ta nói, ngươi đối ta khách khí điểm nhi, hai ta hòa hòa khí khí thành sao?”

“Thành! Đương nhiên thành! Nhưng ngươi đến đáp ứng ta một sự kiện.”

“Chuyện gì?”

“Về sau đừng lão cùng ta chơi lưu manh. Người tốt cuộc thích nam vẫn là nữ cùng ta không quan hệ, nhưng người đừng tổng trang thích ta được chưa?”

“Cái gì kêu trang a? Ta thật sự thích người!”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 30

Này nữ hài kêu Thẩm Khai Nhan, là Nghiêm Cẩn tiền nhiệm bạn gái, một người tân tân thời trang người mẫu, thực tuổi trẻ, so với hắn tiểu hơn mười tuổi. Bình tĩnh mà xem xét, Nghiêm Cẩn vẫn là rất thích nàng, liên tính nàng có hút thuốc uống rượu tật xấu, cũng vẫn có thể nhịn. Chỉ có giống nhau, Nghiêm Cẩn không thể chịu đựng được. Hắn vẫn luôn vô pháp lý giải, người mẫu sự nghiệp phát triển cùng bồi ăn bồi uống có cái gì trực tiếp quan hệ? Hơn nữa bồi nhiều là chút não mẫn tràng phì trung niên nam nhân. Nghiêm Cẩn chịu không nổi, liên tính nàng lớn lên tiền nữ nhi giống nhau, hắn cũng đến nhịn đau bỏ những thứ yêu thích.

Chia tay mau nửa năm, nàng bỗng nhiên không hề dự triệu mà lần thứ hai xuất hiện, không chỉ có eo đau, Nghiêm Cẩn cảm giác đầu cũng đau lên.

Chương 33

Đối mặt nàng chờ mong ánh mắt, Nghiêm Cẩn chỉ phải ngoan hạ tâm tới ăn ngay nói thật: “Người không miệt mài theo đuổi nhưng ta phải nhớ kỹ, Thẩm Khai Nhan, kia cùng người nói bảo đảm làm người diễn nữ nhất hào đại đạo diễn đâu? Ta còn chờ xem người đổ tía vượt qua ‘ song băng bốn đán ’ kia một ngày đâu. Hay là làm người xuyên mắt cả người lẫn của, mới lại nhớ lại ta hảo đi?”

“Nghiêm tử, người đừng với ta như vậy hung.” Thẩm Khai Nhan bĩu môi, liền có đại viên đại viên nước mắt từng giọt theo gương mặt chảy xuống tới, “Ta suy nghĩ cẩn thận, chỉ cần người rất tốt với ta, toàn thế giới người đều đối ta không hảo ta cũng không cái gọi là, ta.....”

Nàng thanh âm đột nhiên dừng lại, nhìn Nghiêm Cẩn phía sau, môi đóng mở vài lần, lại không có phát ra âm thanh.

Nghiêm Cẩn vừa quay đầu lại, liền thấy Quý Hiểu Âu ôm hai tay dựa vào phòng ngủ trên cửa, chính như suy tư gì đoạn trang hai người bọn họ. Trên người nàng còn ăn mặc kia kiện máu tươi đầm đìa quần áo, khó trách Thẩm Khai Nhan bị kinh đến thất ngữ.

Quý Hiểu Âu bộ dáng tuy chặt vật, nhưng không có một chút tự biết xấu hổ ý tứ. Nhìn thấy Nghiêm Cẩn thất thố biểu tình, nàng không hề dự triệu mà cười, cười đến Nghiêm Cẩn sau lưng chợt lạnh, “Người nơi này có khách nhân, ta liền không quấy rầy.” Sau đó nàng lại hướng Thẩm Khai Nhan cười cười, cười đến Thẩm Khai Nhan hơi hơi biến sắc, “Đêm còn trường đâu, hai vị chậm rãi lie, đừng sốt ruột a.”

Nghiêm Cẩn cuống quýt qua đi: “Quý Hiểu Âu, người trước đợi chút, chờ lát nữa ta cùng người giải thích, người..... Người..... Người trước chờ ta xử lý xong này đầu.”

Quý Hiểu Âu biên hướng đại môn đi biên chế nhạo hần: “Gương vỡ lại lành, không phải có chuyện như vậy nhi sao? Đại gia trong lòng hiểu rõ mà không nói ra, có cái gì nhưng giải thích?”

Nghiêm Cẩn đuổi theo đi, vẻ mặt sốt ruột: “Ta nói người có thể hay không đừng tùy thời tùy chỗ run người kia cơ linh kính nhi? Cho

ta một cơ hội giải thích một chút được chưa? Người ngồi người ngồi, ta làm nàg đi được chưa?”

Lời còn chưa dứt, phòng ngủ Thẩm Khai Nhan oa một tiếng khóc ra tới: “Nghiêm Cẩn, người nói chuyện không giữ lời, người còn xem như đàn ông sao?”

Nghe được tiếng khóc, Nghiêm Cẩn bước chân do dự một chút. Muốn nói Nghiêm Cẩn đời này duy nhất khắc tinh chính là nữ nhân nước mắt, nữ nhân vừa khóc hấn liền mềm lòng. Thẩm Khai Nhan đã từng như vậy xinh đẹp kiêu ngạo một cái nữ hài, chuẩn là gặp cái gì không qua được điểm máu chốt, mới có thể trở về tìm hấn. Tuy rằng không có một tia tái tục tiền duyên ý tứ, nhưng đuổi ra khỏi nhà loại sự tình này, hấn tuyệt đối làm không được.

Thừa dịp hấn do dự công phu, Quý Hiểu Âu đã kéo ra đại môn đi ra ngoài, ấn hạ thang máy chuyển về kiện. Nghiêm Cẩn “Hại” một tiếng, lại lần nữa truy lại đây: “Quý Hiểu Âu, người đứng lại đó cho ta!”

Quý Hiểu Âu vào thang máy, không khỏi phân trần ấn hạ “1”. Nghiêm Cẩn vươn chân ngăn trở thang máy: “Người xuống dưới, chúng ta nói rõ ràng người lại đi.” Hấn gấp đến độ cái trán đều toát ra mồ hôi.

Xem hấn đỏ mặt tía tai bộ dáng, Quý Hiểu Âu ngược lại cười ra tới: “Nghiêm Cẩn, người tính sai đối tượng đi? Người nên giải thích không nên là người trong phòng vị kia sao?”

“Ta cùng nàg hiện tại không quan hệ!”

“Ta hiện tại cùng người cũng không quan hệ.”

Quý Hiểu Âu đem Nghiêm Cẩn dùng sức đẩy ra đi, cửa thang máy đóng lại, thang máy giảm xuống thời điểm, nàng còn có thể nghe được Nghiêm Cẩn thanh âm từ phía trên truyền xuống tới: “Người ghen cũng đừng tìm loại này năm xưa làm dấm ăn a.....”

Quý Hiểu Âu triều mặt trên gào một câu: “Ai mẹ nó ăn người dấm? Đừng tự mình cảm giác thật tốt quá!”

Đi ra chung cư đại môn, nàng oa một bụng hỏa, trong lòng không thể hiểu được mà tức giận. Nghiêm Cẩn Land Rover liền ngừng ở tiểu khu liền nói bên cạnh, nàng trải qua khi cố ý nâng lên chân hung hăng đạp một chân. Vừa lúc bên cạnh một chiếc màu đen “Infiniti” trải qua, lái xe tài xế cố ý thả chậm tốc độ xe, nhìn nàng vài mắt, bắt quá nàng cũng không có lưu ý.

Nàng ra tiểu khu đại môn, gọi được một chiếc xe taxi, ở tài xế kinh ngạc trong ánh mắt kéo ra cửa xe kia trong nháy mắt, nhớ tới vừa rồi kia hung tợn một chân, trong lòng không khỏi bùm một chút. Tiến tới nhớ tới đêm nay chính mình biểu hiện, bỗng nhiên chi gian có loại mặt đỏ tim đập cảm giác. Nhìn đến Thẩm Khai Nhan kia một khắc, nàng như là bị người vào đầu đánh một bốp, đầu óc choáng váng trung tiêu chuẩn mất hết, biểu hiện đến thế nhưng giống một cái luyện ái trung ghen bạn gái.

Quý Hiểu Âu che lại mặt rên rỉ một tiếng, nàng thế nhưng như là thật sự ghen tị, vì một cái đến nay tính hướng không rõ thả đào hoa không ngừng gia hỏa, việc này có chút quá điên cuồng!

Quý Hiểu Âu về đến nhà, đẩy cửa ra liền có một đôi kiếm giống nhau ánh mắt bắn thẳng đến lại đây, tránh cũng không thể tránh, nàng căng da đầu cùng nàng mẹ đối diện ba giây đồng hồ: “Mẹ.....”

Triệu Á Mẫn nhìn chăm chăm nàng trên đầu băng gạc, tuệ nhãn như đuốc: “Như thế nào làm cho? Cùng khách hàng phát sinh xung đột?”

Quý Hiểu Âu miễn cưỡng nhắc lên khóe miệng: “Như thế nào sẽ đâu? Là ta không cần thận đặng vào ngăn tủ giác lên rồi. Mẹ, ta hôm nay mệt mỗi một ngày, không nghĩ nói chuyện, trước đi ngủ.”

Nàng vòng qua bàn ăn đang muốn tiến chính mình phòng, bị Triệu Á Mẫn quát bảo ngưng lại: “Quý Hiểu Âu, người đứng lại đó cho ta!”

Thanh âm đại đến đem Quý Triệu Lâm đều kinh động, hẩn từ thư phòng ló đầu ra, nhìn đến Quý Hiểu Âu bộ dáng cũng bị hoảng sợ: “Nha, hiểu âu, sao lại thế này?”

Quý Hiểu Âu như cũ mạnh miệng: “Ngăn tủ giác đâm.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 31

Chương 34

“Người con mẹ nó!” Nghiêm Căn quả thực phải bị những lời này sinh sôi tức chết, “Người vừa đi ta liền đem người đưa khách sạn đi, sau đó vì người bận việc đến nửa đêm, hơi kém uống chết.....”

Lúc này “Tân quang thiên địa” mới vừa chui vào trước tòa ngòi xong, nghe đến đó “Xì” cười, quay đầu đối Nghiêm Căn nói: “Xem cô nương này cũng không giống đặc làm ra vẻ đặc có tâm kế nữ hài, như thế nào có thể đem người làm như vậy thắm, đều bắt đầu mượn rượu tiêu sầu?”

Từ tối hôm qua bị Quý Hiểu Âu đụng vào Thẩm Khai Nhan, ở nàng trước mặt Nghiêm Căn không duyên cớ vô cớ tựa như lùn nửa thanh, hấn không dám chọc Quý Hiểu Âu, đem một khang tà hỏa đều hướng về phía “Tân quang thiên địa” đi: “Người câm miệng!”

“Tân quang thiên địa” rộng lượng mà cười cười, không sao cả mà nhún nhún vai, một bộ đại nhân bất kể tiểu nhân quá bộ đáng, phân phó bên người tài xế: “Tùy tiện tìm con phố vòng hai vòng nhi.”

Quý Hiểu Âu lúc này mới có thể được không hỏi một câu: “Các người làm gì? Cùng địa hạ đẳng chấp đầu giống nhau làm như vậy thần bí?”

Nghiêm Cẩn liền đối với “Tân quang thiên địa” nói: “Mập mập, vẫn là người nói cho nàng đi. Nha đầu này có chút không biết tốt xấu, ta muốn cùng nàng nói, nàng chuẩn cho rằng ta yếu hại nàng đâu.”

Kia bị kêu “Mập mập”, tự nhiên chính là Hứa Chí Quân cảnh sát. Hứa cảnh sát đặc minh bạch lý lẽ, ngăn đầu nói: “Hai người sự ta mới không trộn lẫn đâu.”

Nghiêm Cẩn đành phải thanh thanh giọng nói, biểu tình trình trọng mà chuyển hướng Quý Hiểu Âu: “Ta cùng người nói điểm nhi sự, người đến đề nặng tính tình nghe ta nói xong, đừng nghe được một nửa liền nhảy dựng lên.” Lúc này Hứa Chí Quân lại phát ra “Xuy xuy” tiếng cười, Nghiêm Cẩn trừng hấn liếc mắt một cái mới có thể tiếp theo nói tiếp, “Tối hôm qua thượng đồn công an tìm được rồi kia mấy cái lưu manh, bọn họ chiêu, quả nhiên là người đối diện kia gia thẩm mỹ viện làm chủ. Chuyện này vốn dĩ rất đơn giản, án bình thường trình tự, lục xong khẩu cung, tương lai có thể dân sự hình sự cộng đồng khởi tố, hoặc là chính người đơn độc lập án yêu cầu kinh tế bồi thường.....”

Nghe đến đó Quý Hiểu Âu quả nhiên trá mao, lông mày đôi mắt đều cơ hồ dựng lên: “Có ý tứ gì a? Cái gì kêu bình thường trình tự? Nga, đây là bình thường trình tự, kia phi bình thường trình tự đâu?”

Nghiêm Cẩn bắt đặc dĩ: “Người xem người xem, lại nóng nảy. Người kiên nhẫn nghe ta nói xong được chưa?”

Quý Hiểu Âu dùng sức suyễn khẩu khí: “Người nói.”

“Kia gia cửa hàng chân chính lão bản, không phải người bình thường, thị cục trong sở đều có hần người quen, này án tử nếu là

việc công xử theo phép công tiếp tục đi xuống, tương lai thế nào rất khó nói. Hôm qua người bị thương không nặng, liền rất nhỏ thương đều không tính là, cho nên kia mấy cái gia hỏa nhiều nhất câu mấy ngày liền thả. Nhưng kinh tế bồi thường liền khó khăn, không chuẩn cùng thật nhiều án tử giống nhau, chờ người chân chính thừa kiện thời điểm, nhân gia nói cho người, án tử khẩu cung ném. Không có khẩu cung người còn đánh cái gì nha?”

“Người ý tứ.....”

“Quý Hiểu Âu, chỉ sợ người đến nuốt xuống khẩu khí này, cùng đối phương giải quyết riêng. Khác ta không thể bảo đảm, ta chỉ có thể bảo đảm về sau bọn họ không hề tìm người phiền toái.”

“Nghiêm Cẩn,” Quý Hiểu Âu cắn cắn môi, “Đối phương nguyện ý giải quyết riêng là người làm công tác đi?”

Nghiêm Cẩn không biết nàng tiếp được đi muốn nói gì, cho nên trả lời đến ba phải cái nào cũng được: “Xem như đi.”

Quý Hiểu Âu lại khác thường mà trầm mặc xuống dưới, yên lặng mà ngẩng đầu nhìn ngoài cửa sổ. Tám tháng nắng gắt quá phận nóng cháy, thường thường làm người xem nhẹ đỉnh đầu trời xanh mây trắng, chỉ có xuyên thấu qua thâm sắc che nắng màng, mới có thể ở mát lạnh ảo giác ngoại cảm đã chịu không trung trong suốt. Chờ nàng quay đầu lại, trên mặt đã là nhất phái bình tĩnh, sau đó nàng bắt đầu nói chuyện, cùng Nghiêm Cẩn mới vừa rời ngôn ngữ không chút nào giáp với.

“Người biết không, ba năm trước đây tính toán khai cửa hàng thời điểm, ta chỉ có tam vạn tiền tiết kiệm, ta mẹ không đồng ý ta làm này hành, ta ba cũng nàng đem năm vạn tiền riêng cho ta mượn. Ít

như vậy tiền căn bản không đủ thỉnh trang hoàng công ty tới trang hoàng, ta liền đi tìm ven đường đội du kích, một đạo trình tự làm việc một đạo trình tự làm việc mà cùng người cò kè mặc cả, lão có người khi dễ ta là cái nữ, ta cùng những cái đó công nhân không thiếu cãi nhau, có một lần hơi kém đánh lên tới. Cuối cùng trang xong rồi, ta trong tay chỉ còn lại có hai trăm nhiều đồng tiền, chính là trong tiệm bức màn gia cụ cùng thiết bị đều còn không có mua đâu, cuối cùng là nãi nãi giáo hội tử muội, mấy trăm mấy trăm cho ta thầu 5000 đồng tiền, ta mới đem cửa hàng khai lên. Bọn họ vài phút liền đem ta ba năm tâm huyết tạt cái nát nhừ, ta còn phải theo chân bọn họ giải quyết riêng, cái này kêu chuyện gì nhi a?”

Này thông cảm khái làm Nghiêm Căn lần đầu tiên nhận thấy được cùng Quý Hiểu Âu chi gian sự khác nhau. Hắn cảm thấy Quý Hiểu Âu ý tưởng thật sự tuổi trẻ ấu trĩ, ai làm buôn bán không có ăn ám khuy cơ hội? Tình thế so người cường thời điểm người phải cúi đầu. Bất quá hắn nhiều ít minh bạch Quý Hiểu Âu ngày hôm qua vì cái gì sẽ dựa vào hắn trên người khóc thút thít, vì thế ngạnh bài trừ vẻ mặt đau kịch liệt thần sắc nói: “Có đôi khi người đến nhận mệnh, còn có không có giết người cấp đương giết người phạm tể đâu, có thể so người oan nhiều.”

Hứa Chí Quân ngồi ở phía trước vẫn luôn không có ra tiếng, lúc này cảm một câu: “Kia nữ chính là mỗ vị lãnh đạo đại bí tiểu mật, bằng không chuyện này không như vậy khó làm. Cũng may mắn nàng là này thân phận, sợ đem sự tình nháo lớn, mới bằng lòng ra tiền bãi bình việc này.”

Nghiêm Căn liền lời này truy vấn: “Mập mập nói, người nghe minh bạch?”

Quý Hiểu Âu cười khổ một chút: “Minh bạch.”

“Thật minh bạch?”

“Thật minh bạch.”

“VẬY NGƯỜI VÀO ĐI THÔI, KHÁC KHÔNG CẦN PHẢI XEN VÀO, LIỀN NHỚ KỸ MỘT SỰ KIỆN, MỘT TAY LẤY TIỀN MỘT TAY KÝ TÊN.”

Quý Hiểu Âu nâng lên mí mắt, thấy xe đã vòng trở về một lần nữa ngừng ở đồn công an cửa. Nàng gật gật đầu, đẩy cửa ra chuẩn bị xuống xe.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỌ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 32

Nửa cái buổi chiều không có cơ hội uống một ngụm thủy, Quý Hiểu Âu đích xác khát. Không khách khí mà tiếp nhận tới, vặn ra nắp bình uống một ngụm, nhấp khẩu lạnh lẽo chua ngọt, theo thực quản hoạt tiến dạ dày, lại ở đầu lưỡi hệ rễ lưu lại chua xót hậu vị. Quý Hiểu Âu không thể tưởng được khi cách hai năm, Lâm Hải Bằng còn nhớ rõ nàng yêu nhất uống “Cửu Long trai” nước ô mai. Nàng nắm chặt chai nước, như cũ duy trì trầm mặc.

“Hiểu âu,” Lâm Hải Bằng từ thấu kính mặt sau trộm ngắm nàng, ý đồ đánh vỡ hai người gian băng cứng giống nhau lạnh lẽo cứng rắn trầm mặc. “Không nghĩ tới chúng ta sẽ ở đồn công an gặp lại.”

“Đúng vậy.” Quý Hiểu Âu cười một cái rồi cuộc mở miệng, “Ta cũng không nghĩ tới, gặp lại sẽ như vậy hài kịch hóa.”

Chương 35

“Cái kia..... Kỳ thật ta sớm biết rằng, ‘ như nước năm xưa ’ là người cửa hàng. Tiểu tuyết nàng..... Nàng..... Không quá hiểu chuyện, người đừng hiểu lầm, nàng là ta người lãnh đạo trực tiếp ‘ bằng hữu ’, ta chỉ là giúp nàng xử lý một chút sinh ý thượng phiền toái. Nàng lần đầu tiên nhắc tới tên của người, ta liền đoán nếu người. Ở công thương một tra đăng ký tư liệu, quả nhiên là người, cho nên ta vẫn luôn khuyên nàng một sự nhịn chín sự lành, đừng lại hướng đại náo loạn.”

“Phải không? Vậy cảm ơn người.”

“Bất quá, hiểu ầu a,” từ vào các bộ và uỷ ban trung ương, Lâm Hải Bằng cùng bất luận kẻ nào nói chuyện đều mang theo chút lời nói thắm thía hương vị, thanh âm so mặt muốn thành thực đến nhiều, “Người ở trong xã hội lẫn lộn mấy năm, như thế nào vẫn là một bộ bạo tính tình?”

Quý Hiểu Âu xem yêu quái dường như nhìn hấn, tựa hồ nghe hấn nói chuyện đều mới mẻ: “Ta một giới bình dân bá tánh, không cần mỗi ngày nghĩ thăng quan phát tài, tự nhiên không cần đối với một cái tham quan nhị nãi khom lưng uốn gối.”

Lời này nói được quá chanh chua, nàng cho rằng Lâm Hải Bằng sẽ sinh khí, ít nhất sẽ nhắm lại miệng không hề nói nhiều. Nhưng không ý thức được Lâm Hải Bằng sớm đã không phải mấy năm trước Lâm Hải Bằng, hấn da mặt cùng kiên nhẫn cùng người bình thường sớm đã không phải một cái cảnh giới.

Lâm Hải Bằng chỉ là lắc đầu, tỏ vẻ không cùng nàng chấp nhậ: “Cũng thế cũng thế. Hiểu ầu, nếu không phải có cái cán bộ cao cấp đệ tử quan nhị đại giúp người từ giữa chu toàn, người việc này dù sao cũng phải cãi cọ nhắc lên mấy tháng, hơn nữa tuyệt không sẽ dùng phương thức này giải quyết.”

“Có ý tứ gì? Ai cán bộ cao cấp đệ tử ai quan nhị đại a? Người thiếu bịa đặt!”

Lâm Hải Bằng không tiếng động mà cười cười: “Ta cũng là nghe nói, thuật lại một chút mà thôi, người không cần phải lớn như vậy phản ứng đi?”

“Vốn dĩ sao, việc này các người liền không chiếm lý. Ta chịu đáp ứng ký tên, cũng là xem bằng hữu mặt mũi.”

“Là là là, ta thực thừa người tình, việc này xử lý không tốt ta cũng vô pháp nhi công đạo.”

Nhớ tới mới vừa rồi đồn công an tình cảnh, Quý Hiểu Âu quả thực nhẫn không dưới khắc nghiệt xúc động: “Cho người ta làm hiếu tử hiền tôn đều làm được này phần thưởng, người mấy năm nay khẳng định quan vận hanh thông đi?”

Lâm Hải Bằng cúi đầu, tay hợp lại ở bên miệng thấp thấp ho khan hai tiếng, phảng phất vô hạn thương cảm: “Người vẫn là miệng không buông tha người, nơi nào hiểu một cái không hề bối cảnh người ở quan trường gian khổ? Ai, rất nhiều thời điểm người trong giang hồ thân bất do kỷ.”

Quý Hiểu Âu “Thiệt” một tiếng, tất nhiên là cái không thể gạt bừa ý tứ: “Vậy người ở giang hồ hỗn đến đệ mấy tầng? Chính chỗ? Phó cục?”

“Hồ then, hai năm trước bất hạnh cùng sai rồi người, đến nỗi thời gian sống uổng, đến nay vẫn là phó chỗ.”

Hắn nói được như thế thẳng thắn, Quý Hiểu Âu ngược lại ngược ngùng lại bắt ép hắn, hai người không còn có khác đề tài nhưng nói, nàng đơn giản nhắm mắt lại làm bộ dưỡng thần.

Lâm Hải Bằng lại không tính toán làm nàng an tĩnh đợi, ho khan một tiếng, hắn ngập ngừng mà mở miệng: “Hiểu âu.....”

Quý Hiểu Âu không mở to mắt: “Ân?”

“Khụ khụ, hiểu ầu..... Khụ khụ, hiểu ầu.....”

Quý Hiểu ầu hoắc mắt quay đầu nhìn hấn: “Người làm gì?”

“Ta.....” Lâm Hải Bằng cúi đầu xấu hổ nửa ngày, nói ra như vậy một câu, “Người luôn là mất đi về sau mới biết trân quý, hai chúng ta..... Hai chúng ta một lần nữa bắt đầu hảo sao?”

Quý Hiểu ầu một ngụm thủy không nuốt xuống đi, hơi kém bị những lời này sặc đến sống sờ sờ sặc tử. Nghĩ lại tưởng tượng, nàng ha ha cười rộ lên, cười đến hàng phía trước ghé dựa thượng một lão nhân quay người lại, từ kính viễn thị thượng bộ dùng sức nhìn chăm chăm nàng nhìn, đem trên trán một phen nếp nhăn tể thành ngang dọc đan xen đoàn tàu móc nối tràng.

Nàng cười đã lâu, nước mắt đều mau cười ra tới, không hề lý do, chính là cảm thấy trường hợp này thật sự buồn cười. Rốt cuộc cười đủ rồi, nàng giơ tay dùng đầu ngón tay hủy diệt khóe mắt nước mắt: “Lâm Hải Bằng, người không phải đã kết hôn sao? Người nhưng ngàn vạn đừng nói cho ta, người cùng lão bà người không cảm tình, quá tục biết không? Hiện giờ phim truyền hình đều không hiếm lạ như vậy cầu huyết kiều đoạn.”

Lâm Hải Bằng thở dài: “Ta không kết hôn, vẫn là độc thân. Không phải theo như người nói sao, hai năm trước cùng sai rồi người, nàng ba ba đi xuống, nàng xuất ngoại, chuyện này cũng liền hiểu rõ.”

Quý Hiểu ầu quay đầu nghiêm túc xem hấn: “Người năm nay 32 đi?”

Hấn sửng sốt: “Đúng vậy.”

“35 trước kia chẳng không đến chính chỗ, người con đường làm quan liền không nhiều lắm hy vọng đúng không?” Lâm Hải Bằng giống bị chạm được chỗ đau, chau mày: “Nói này đó làm gì?”

“Cho nên người lại cảm thấy người cùng ta có thể xứng đôi đúng không? Lâm Hải Bằng, người mới vừa cũng nói, người không hề thân gia bối cảnh, tưởng thuận lợi thượng vị, xem ra chỉ có thể dựa vào nhà gái bối cảnh. Cho nên ta kiến nghị người vẫn là thủ vững độc thân chưa cưới thân phận, kiên nhẫn chờ, không chuẩn ngày nào đó lại có vị nào lãnh đạo phu nhân coi trọng người, chết sống muốn đem nữ nhi gả thấp cho người.”

“Ai,” Lâm Hải Bằng lại thở dài một tiếng, mày nhăn đến càng khẩn, che lại ngực đúng là một bộ vô cùng đau đớn bộ dáng, “Người như thế nào có thể như vậy hiểu lầm ta? Hiểu ầu.....”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỌ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 33

Quý Hiểu Âu một bên cho nàng làm làn da thâm tàng rửa sạch, một bên nói chuyện phiếm: “Ni á tỷ, người gần nhất có phải hay không đồ ngọt ăn nhiều? Nhìn này đó đầu bạc mụn, chỉ sợ đến một tháng mới có thể đi xuống. Ta bình thường như thế nào cùng người nói, nhất định phải giới đường giới du. Mặc kệ gặp được chuyện gì, cũng không thể lấy chính mình mặt giày xéo nha!”

Đầy mặt lau mát xa cao Phương Ni Á nửa ngày không có ra tiếng, quá trong chốc lát trên mặt cơ bắp bỗng nhiên bắt đầu rất nhỏ mà rung động, ngay sau đó giống như mặt nước gợn sóng càng khoách càng lớn, lại qua một lát ngũ quan toàn bộ nhấn ở bên nhau, nước mắt theo khóe mắt nhất xuyên xuyên chảy ra, tiếng khóc bắt đầu rất nhỏ, dần dần phóng đại, cuối cùng biến thành gào khóc khóc rống.

Quý Hiểu Âu chân tay luống cuống mà sửng sờ ở nơi đó: “Ni á tỷ.....”

Phương Ni Á khóc thật lâu, khóc đến nhẹ nhàng vui vẻ chỗ, đơn giản từ trên trường kỷ ngồi dậy, nâng lên tay giống tiểu hài tử giống nhau tay nắm tay mười đi mặt nước mắt. Quý Hiểu Âu chạy nhanh đem một hộp khăn giấy lau mặt đặt ở bên người nàng, nhìn nàng một trương trương rút ra sát mặt nước mắt, mát xa cao, còn có

nước mũi, khăn giấy lau mặt ở bên người nàng dần dần đôi nổi lên một tòa tuyết trắng tiểu sơn.

Rốt cuộc khóc đủ rồi, nàng rũ đầu ngồi xếp bằng ngồi ở trên giường, mơ hồ không rõ mà nói một câu nói: “Lão trần ở bên ngoài có Tiểu Tam Nhi.”

Quý Hiểu Âu trợn mắt há hốc mồm: “Không thể đi? Nhà người lão trần nhìn như vậy chuyên tình!”

“Đều là biểu hiện giả dối, giả! Hắn cái loại này khi còn nhỏ điều kiện đặc khổ người, sợ nhất người khác khinh thường hắn, cho nên luôn thích cố làm ra vẻ, cả đời đều giống sống ở tự đạo tự diễn diện ảnh.”

“Vậy người tận mắt nhìn thấy Tiểu Tam Nhi?”

“Còn dùng đến tận mắt nhìn thấy? Ta cùng hắn qua bảy tám năm, hắn ở bên ngoài có hay không tình huống ta còn có thể không biết? Từ ta thàng tư phân từ Hongkong trở về, hắn liền bắt đầu động kinh, liều mạng hưởng tuổi trẻ trang điểm, cùng gặp được cái thứ hai mùa xuân đường như.”

Quý Hiểu Âu không dám lung tung nói tiếp, chỉ có thể khuyên nàng yên tâm, mặc kệ lão trần có hay không Tiểu Tam Nhi, chính mình đều đừng trước rối loạn đầu trận tuyến. Bản thân không có bất luận cái gì hôn nhân kinh nghiệm, nàng nhưng không muốn hạt ra chủ ý loạn trộn lẫn. Nhưng xem Phương Ni Á đầy mặt uể oải cùng buồn khổ, lại không đành lòng đi luôn. Nghĩ nghĩ, Quý Hiểu Âu đề ra một cái kiến nghị: “Ni á tỷ, ngày thường ta khó được có thể rút ra thời gian, chúng ta uống xong ngụ trà đi thôi, ta thỉnh người.”

Phương Ni Á sắc mặt lập tức chuyển tình, nhảy xuống giường giống tiểu cô nương giống nhau vỗ tay nhảy nhót: “Hảo a hảo a, dứt khoát cơm chiều chúng ta cũng ở bên ngoài ăn đi. Người tính toán đi chỗ nào?”

Quý Hiểu Âu đề nghị đi địa phương, chính là Nghiêm Cần kia gia nghe nói thổ hào đến làm người mắt manh, tên là “Có gian quán cà phê” tiệm cơm Tây. Đã lâu không có nhìn thấy Trầm Vũ, nàng tưởng vừa lúc có thể xem hán.

Phương Ni Á khai một chiếc Mini Cooper, Quý Hiểu Âu ngồi vào ghế điều khiển phụ, đối với kính chiếu hậu đem đỉnh đầu màu trắng băng gạc kín mít dịch tiến khăn lụa. Đang cúi đầu khẩu đại an toàn, nghe được một chiếc xe sử tiến Phương gia gara. Nàng ngẩng đầu, liền thấy Phương Ni Á gia kia chiếc màu đen “Infiniti”. Quý Hiểu Âu nhiều lần gặp qua này chiếc xe đi tiếp Phương Ni Á, đối nó thập phần quen thuộc.

Người điều khiển mở cửa xe đi xuống tới. Phương Ni Á lập tức từ trong lỗ mũi dùng sức phun ra một cỗ khí lạnh. Quý Hiểu Âu môi vô ý thức co rút lại thành một cái nho nhỏ O hình, đầu lưỡi để tại hạ nha nội sườn, làm ra một cái “Oa nga” dự bị khẩu hình. Nàng không thể không thừa nhận, Phương Ni Á nói đúng, nàng lão công hình như là có chút ra trạng huống. Cùng mấy tháng trước so sánh với, hán trở nên quá nhiều.

Quý Hiểu Âu còn nhớ rõ lần trước gặp mặt, hán ăn mặc màu trắng cao nhòng áo sơ mi, màu xám đậm áo gió, phi thường sạch sẽ thoải mái thanh tân office building bạch lĩnh trang điểm. Tuy rằng thái độ lạnh nhạt, nhưng Quý Hiểu Âu đối hán ấn tượng còn tính không tồi. Nhưng hiện tại hán lại ăn mặc một kiện màu tím lam mùa hạ mỏng tây trang, cổ áo nhảy ra lam bạch hai sắc hoa áo sơ mi cổ

áo, kia phối hợp chỉ nhưng dùng phong tao hai chữ hình dung. Đáng tiếc này hai tự dùng ở một cái qua tuổi mà đứng, dung mạo bình thường nam nhân trên người, làm người cảm giác cực kỳ mà không hài hòa.

Hắn ở ngoài cửa sổ xe cúi xuống thân, như là muốn chào hỏi, Phương Ni Á lại xụ mặt, phảng phất căn bản không có nhìn đến hắn, Quý Hiểu Âu một tiếng thét kinh hãi chưa xuất khẩu, Mini đã khẩn xoa thân thể hắn nhảy ra gara.

Xe đi đường thượng, Phương Ni Á hãy còn ở nghiêng răng nghiêng lợi mà đau mắt: “Người xem hắn cái kia tao bao hình dáng, cũng không biết mặc cho cái nào hồ ly tinh xem. Phương hoàng nam chính là phương hoàng nam, người đừng trông cậy vào hắn có thể thoát thai hoá cốt. Ta dùng bảy năm thời gian bồi dưỡng hắn phẩm vị, một đêm liền về tới trước giải phóng.”

Quý Hiểu Âu bị đập đến cười ra nước mắt: “Chính là kiểu dáng tuổi trẻ điểm nhi, hơn nữa đi, xác thật hoa điểm nhi. Nhưng không người nói được như vậy bi thảm.”

“Được chưa a người được chưa a?” Phương Ni Á tức giận đến chụp phủi tay lái: “Cái loại này quần áo đều là Gay mới xuyên, nha không biết người cũng không biết sao? Ai nha nha cùng các người này đó thổ dân giao tiếp, thật tức chết ta!”

Quý Hiểu Âu không để ý tới nàng, nén cười nói: “Nên tả quái, phía trước nhi chính là.”

“Có gian quán cà phê” ở vào một cái ngoại giao chung cư tập trung khu vực, cảnh vật chung quanh thập phần u tĩnh, trên đường

cây râm mát chiếc xe thừa thớt, hai sườn cây bạch quả sum xuê cành lá, đem ánh mặt trời lọc thành điểm điểm kim sắc toái vũ.

Đứng ở quán cà phê cửa, Quý Hiểu Âu tinh tường nghe thấy chính mình trêu khẩu khí lạnh. Ở nàng trong ấn tượng, đa số quán cà phê là cùng loại “Thượng đảo” hoặc là “Starbucks” như vậy cách cục —— khuất cư với mõ đồng trong kiến trúc, vào cửa chính là quầy thu ngân cùng liệu lý đài, sát đường đại cửa kính lọc ra dương quang rải dửng ở thẳng thẩn trong suốt bốn người sô pha tòa thượng, rời xa cửa sổ tiệm ăn chỗ sâu trong tắc ánh đèn u ám, thích hợp yêu cầu tránh tai mắt của người hẹn hò. Nhưng giờ phút này ở nàng trước mắt xuất hiện, lại là một tòa chỉnh thể diện tích ít nhất một cái bãi bóng đại độc lập đình viện, trước cửa dùng màu trắng mộc hàng rào vây ra một cái sân, hàng rào thượng bò mẫn rậm rạp màu xanh lục leo lên thực vật, tường vi hoa kỳ đã qua, thiết tuyến liên khai đến chính thịnh. Lam bạch hai sắc ô che nắng hạ, bày mấy bộ đẳng chế bàn ghế. Lại hướng trong đi, là một tòa hai trăm mét vuông tả hữu pha lê ánh mặt trời phòng, điều hòa độ ẩm điều thật sự thấp, bởi vậy trong phòng tuy rằng ánh nắng sáng ngời lại cực kỳ mát mẻ, to lớn thực vật xanh xanh tươi ướt át. Xuyên qua ánh mặt trời phòng, mới là Russia phong cách trong nhà chủ kiến trúc.

Trong nhà người không nhiều lắm, tới gần ánh mặt trời phòng ánh sáng chỗ, ngồi một bàn năm sáu cái áo mũ chỉnh tề khách nhân. Bọn họ rất ít ngôn ngữ, nhân viên tạp vụ lại đọc đến hiểu bọn họ mỗi nói mệnh lệnh, không nói một tiếng mà đi thế bọn họ mang tới khối băng, tăng thêm rượu, hoặc là đổi mới mâm. Toàn bộ nhà ăn xuyên qua lui tới lặng im ân cần, cái loại này ít khi nói cười cao nhã kinh sợ Quý Hiểu Âu, làm nàng chột sinh khiếp đảm, đứng ở cửa không dám hướng trong đi rồi.

Phương Ni Á nhưng thật ra so nàng vững vàng, một bước rảo bước tiến lên đi, đồng thời làm ra một câu đánh giá: “Đây là quán cà phê? Này rõ ràng là gia cao cấp hội sở! Nhân gia tiếp không tiếp đãi phi hội viên a? Hiểu ầu người nhớ không lầm địa chỉ đi?”

Quý Hiểu Âu do dự một chút, đột nhiên nhớ lại trong bóp tiền Nghiêm Cẩn kia trượng 18K kim danh thiếp, dũng khí tức khắc tráng, ngẩng đầu lên nói: “Cùng ta tới, ta xem ai dám không tiếp đãi ta.”

Khi nói chuyện sớm có ăn mặc bạch áo sơ mi hắc mã giáp phục vụ sinh từ bên trong nghênh ra tới, tuổi trẻ nam hài tử, lễ phép mà xa cách mỉm cười: “Tiểu thư, thực xin lỗi, chúng ta nơi này là hội viên chế. Xin hỏi ngài là tìm người vẫn là tiêu phí?”

Quý Hiểu Âu lấy ra danh thiếp, nam hài tử tiếp nhận tới nhìn nhìn, lập tức lại đôi tay đệ còn, tươi cười chưa sửa, ngữ khí lại trở nên thân mật: “Nguyên lai hai vị nữ sĩ là lão bản bằng hữu, xin lỗi, xin theo ta tới.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 34

Phương Ni Á nói: “Người mới là cái đầu đất, bị người lừa còn thay người kiếm tiền đâu! Kia hài tử trên người kia kiện hắc áo sơ mi, Armani năm nay xuân hạ mới nhất khoản, người biết bao nhiêu tiền một kiện sao?”

Vừa lúc phục vụ sinh đưa cà phê cùng điểm tâm ngọt lại đây, Quý Hiểu Âu lấy muỗng nhỏ gắp cà phê liền trả lời đến thất thần: “Ta còn có vài kiện Burberry áo sơ mi đâu, người muốn hay không? Ta bán cho người, một trăm đồng tiền tam kiện.”

Phương Ni Á hừ hừ hai tiếng: “Người xác định không phải ở cố ý nhục nhã ta sao? Chẳng lẽ ta còn phân không rõ cái gì là chính phẩm cái gì là phồng hóa sao? Ta cùng người nói, kia hài tử sinh đến như vậy yêu nghiệt, gác hiện tại này xã hội, người cho rằng hắc sẽ bị dễ dàng mai một sao?”

“Người có ý tứ gì?”

“Không có gì ý tứ, ta liền tưởng nói cho người, này tiểu hài nhi không người nói đơn giản như vậy, người nhìn kỹ xem, hắc cả người đều là chuyện xưa.”

Quý Hiểu Âu mặt trầm xuống: “Người người này sao lại thế này? Như thế nào lão cùng Trầm Vũ không qua được nha? Khác giống hắc lớn như vậy hài tử, còn mỗi ngày thò tay cùng ba mẹ muốn tiền

tiêu vật đâu, hấn vì đi học đến chính mình làm công tích cóp tiền, đã đủ không dễ dàng. Người có thể hay không đừng như vậy tâm lý âm u?”

Phương Ni Á nhún nhún vai, làm cái bất đắc dĩ biểu tình: “Hành hành hành, ta có thể câm miệng. Nhưng người nhớ kỹ ta nói, một ngày nào đó người sẽ minh bạch, cái gì kêu lời thật thì khó nghe lợi cho hành.”

Quý Hiểu Âu trong miệng hàm chứa nửa khối bánh kem, một đôi con người đen chậm rãi chuyển hướng nòng, nhìn chăm chăm nòng nhìn một lát, lại đem tròng mắt chuyển tới Trạm Vũ trên người. Trong tiệm vừa tới hai vị mặc thời thượng trung niên nữ nhân, xem ra là nơi này khách quen, chiêu đãi các nòng chính là Trạm Vũ. Hấn cúi xuống thân kiên nhẫn nghe các nòng nói chuyện, hai mươi xuất đầu tuổi trẻ bóng loáng khuôn mặt, khoảng cách hai trượng đồ trang điểm nổi tại làn da mặt ngoài không hề tuổi trẻ gương mặt chỉ có hơn mười centimet, ngũ quan mặt mày vẫn là nòng nhận thức cái kia Trạm Vũ, nhưng tươi cười là hoàn toàn xa lạ, đó là lệnh đại đa số nữ nhân thích lại làm Quý Hiểu Âu cảm giác sợ hãi lấy lòng cùng điềm mỹ.

Quý Hiểu Âu bưng lên cà phê ly, xuyết một ngụm dần dần ấm áp bằng cà phê. Trạm Vũ chính xoay người tránh ra, ở pha lê ly kia một bên, hấn mặt hoàn toàn thay đổi hình, thế nhưng mang theo một tia ngoài ý muốn dữ tợn. Quý Hiểu Âu dịch khai cái ly, bạch áo sơ mi hắc nơ phía trên, lông mày và lông mi ô nùng môi hồng răng trắng, biểu tình lạnh lùng, như cũ là nòng quen thuộc Trạm Vũ, nhưng địa phương nào đã xảy ra một chút biến hóa, nòng nhất thời thấy không rõ lắm.

Chạng vạng, nàng cùng Phương Ni Á mua đơn rời đi, hai người, hai ly cà phê, hai đĩa điểm tâm ngọt, giảm 50% sau cộng tiêu phí 319 nguyên. Xoát tạt đài thọ khi Quý Hiểu Âu nhớ tới mấy ngày trước đi Trạm Vũ gia, cấp Lý Mỹ Cầm mua một cái hắc đế bạch hoa chiffon vô tay áo váy liền áo, cùng nàng ở trên mạng kia trưng bệnh trước trên ảnh chụp kiểu dáng cực kỳ tiếp cận, cái kia váy giá cả, vừa lúc cũng là 319 nguyên. Lý Mỹ Cầm thập phần thích, đem váy cử ở trước ngực, đối với trên tường một mặt tàn phá gương chiếu thật lâu, hồi hoàng hai má thể nhưng hiện lên hai mảnh thuộc về thiếu nữ đồ ửng. Nàng nói nàng chưa bao giờ xuyên qua như vậy quý quần áo, chờ làm xong giải phẫu, nhất định mặc vào này váy đi chiếu trưng giống. Nàng đối sinh hoạt một lần nữa bốc cháy lên hy vọng, nơi phát ra với Quý Hiểu Âu một cái thiện ý nói dối. Quý Hiểu Âu nói bệnh tình của nàng đã ở xác định địa điểm bệnh viện đăng ký quá, thực mau liền có thể miễn phí trị liệu phẫu thuật. Mà này cho nàng mang đến đã lâu đối bình thường sinh hoạt khát vọng váy, bắt quá chỉ trị giá một đồn tiết kiệm buổi chiều trà, nàng đời này chỉ sợ cũng sẽ không có cơ hội biết trên thế giới còn có pho mát bánh kem ăn ngon như vậy đồ vật.

Ra đại môn đứng ở đầu phố, có thể thấy một chiếc tiếp một chiếc siêu xe hướng cây xanh cuối đi, cuối chính là “Có gian quán cà phê” —— không thấy đèn nê ông, cũng không có bắt mắt chiêu bài, chỉ có thể nhìn đến trong suốt trường cửa sổ nội lộ ra ánh đèn. Gió đêm xẹt qua bên tai, mang theo du dương nhỏ vụn âm nhạc thanh, đó là một chi đến từ Russia dàn nhạc ở đình viện hiện trường diễn xuất.

Quý Hiểu Âu ngồi trên xe, biểu tình vẫn là ngơ ngẩn, trong lòng bàn tay nắm chặt di động đã bị mồ hôi thấm ướt. Di động thượng có một cái mới nhất chưa tiếp điện thoại, là Trạm Vũ dãy số. Trạm Vũ có di động mới, về sau Quý Hiểu Âu không cần lại thông qua ký túc

xá điện thoại tìm hấn. Hấn lấy ra tới quay số điện thoại khi, tuy là kinh hồng thoáng nhìn, nhưng cũng đủ Quý Hiểu Âu thấy rõ di động kích cỡ: Tam tinh Note2, năm đó tam quý mới nhất kỳ hạm khoản, hiện giới 5000 chỉnh.

Phượng Ni Á Mini đi ra kia phiên đô thị xa xỉ màu xanh lục, hồi nhập giờ cao điểm buổi chiều dòng xe cộ trung khi, Quý Hiểu Âu rút cuộc suy nghĩ cẩn thận, Trạ Võ trên người rút cuộc đã xảy ra cái gì biến hóa: Hấn làn da trắng nõn như cũ, lại rút đi trước kia mới mẽ khí sắc; đôi mắt vẫn là như vậy đại, chỉ là dư đồ vật xem nhiều dường như không hề trong trẻo.

Vài thiên qua đi, vừa nhớ tới Trạ Võ thay đổi, Quý Hiểu Âu vẫn là cảm thấy tâm thần không yên. Vì nghiệm chứng chính mình hay không bị Phượng Ni Á ảnh hưởng đến quá lợi hại mới có thể tâm sinh ám mị, nàng cấp Nghiêm Cẩn gọi điện thoại, muốn hỏi một chút hấn khai rút cuộc là cái gì hắc điểm, vì cái gì hảo hảo người đi vào công tác, không mấy ngày là có thể trở nên hoàn toàn thay đổi.

Nghiêm Cẩn tiếp điện thoại thanh âm mang theo dày đặc buồn ngủ, rõ ràng là bị nàng từ trong lúc ngủ mơ ngạnh sinh sinh đánh thức, cho nên hấn trả lời liền tương đương không kiên nhẫn: “Giám đốc cùng ta nhắc tới quá hấn, nói hấn một không sợ khổ nhệ không sợ chết, thật nhiều khách hàng quen đều thích hấn, này không khá tốt sao? Lại không phải người thân sinh nhi tử, người hạt thao cái gì tâm a?”

Cuối cùng một câu chọc giận Quý Hiểu Âu, tức giận đến nàng cân não cơ hồ đường ngắn, bởi vậy mắng khởi dân cư không chọn ngôn: “Miệng chó không khạc được ngà voi!”

Nghiêm Cẩn cười: “Ta là phun không ra, ngài nhưng thật ra phun một cây làm ta mở mở mắt nào?”

“Ầm” một tiếng, là Quý Hiểu Âu quăng ngã di động. Nghiêm Cẩn bên kia tự nhiên nghe không được này thanh vang lớn, cùng Quý Hiểu Âu đấu võ mồm, hấn chiếm thượng phong số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay, cho nên hấn thập phần quý trọng giờ phút này dương mi thổ khí trạng thái, mặt mang mỉm cười treo điện thoại, tâm tình vui sướng mà trọng trụ mộng đẹp.

Quý Hiểu Âu sinh một lát hờn dỗi, cuối cùng chính mình không thú vị mà nhặt lên di động, phát hiện di động thượng trừ bỏ mấy cái địa ốc người môi giới rác rưởi tin nhắn, còn có một cái Trạ Võ tin nhắn.

Trạ Võ nói: Tỷ, quá chút thời gian chính là người sinh nhật, ngày đó ta có thể thỉnh người ăn cơm chiều sao?

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 35

Quý Hiểu Âu không ra tiếng, lại ở trong lòng phản bác: Ta cảm thấy mất mặt, ta cảm thấy có thật lớn thất bại cảm. Ta lại không phải lớn lên dựa vào tào nết, truy ta người một phen một phen, dựa vào cái gì các người cảm thấy ta tìm đối tượng phải dựa bị người đẩy mạnh tiêu thụ, dựa vào cái gì ta phải trang điểm hảo ngồi chỗ đó để cho người khác kén cá chọn canh?

May mắn Triệu Á Mẫn không có thuật đọc tâm, Quý Hiểu Âu không có giáp mặt tranh luận cũng đã làm nàng thập phần vừa lòng. Nàng nhìn chăm chăm Quý Hiểu Âu bóng dáng nhìn trong chốc lát, lại nhú nhú mày: “Váy quá ngắn, lộ hai cái đùi giống cái gì? Chạy nhanh đổi điều váy dài tử!”

Quý Hiểu Âu ném xuống đồ một nửa lông mi cao, đề nặng hỏa nhảy dựng lên nói: “Không còn kịp rồi, ta đi rồi!”

Ngồi vào Lâm Hải Bằng trong xe, Quý Hiểu Âu báo địa chỉ, liền đem mặt vận hướng ngoài cửa sổ, một câu đều không muốn nhiều lời. Lâm Hải Bằng lại ở lái xe khoảng cách, liếc mắt một cái liếc mắt một cái mà đánh giá nàng: “Người hôm nay thật xinh đẹp.”

Quý Hiểu Âu thất thần mà hồi phục: “Cảm ơn.”

Lâm Hải Bằng nói: “Ta nói rồi nói, người lại suy xét suy xét.”

“Cái gì?”

“Chúng ta có thể hay không một lần nữa bắt đầu? Ta biết người hận ta, trước kia thật là ta làm được không tốt, người cho ta một cái cơ hội làm ta sửa lại được không?”

Quý Hiểu Âu thở dài: “Lâm Hải Bằng, muốn ta nói như thế nào người mới có thể minh bạch? Ta không hận người, thật sự, ta đều mau nhớ không được người là ai. Người đừng lại làm loại này ép dặt cầu toàn tiểu dạng nhi được chưa? Hai ta không diễn, người nói toạc thiên đi cũng không diễn. Đừng lại lãng phí ta thời gian, cũng đừng lãng phí người thời gian. Cầu xin người buông tha ta đi!”

Xem ra cuối cùng một câu lục sát thương cực đại, Lâm Hải Bằng mặt trầm xuống, một đường hai người liền rút cuộc không nói chuyện, vẫn luôn chạy đến Quý Hiểu Âu mục đích địa —— quốc mậu phụ cận một nhà Thái Lan nhà ăn. Địa phương là Trạm Vũ tuyến, Quý Hiểu Âu chưa từng có đã tới.

Trạm Vũ đang đứng ở nhà ăn cửa chờ nàng. Tóc dài ngắn, xanh nhạt áo sơ mi áo khoác một kiện màu xanh biển sừng trâu khẩu áo khoác, nhìn đi lên đặc biệt thoải mái thanh tân vui mắt. Quý Hiểu Âu nghe được phía sau Lâm Hải Bằng hàm nghĩa không rõ một tiếng “Hô”, phảng phất đang nói “Thì ra là thế”. Nàng mặc kệ hấn, nói tiếng “Cảm ơn” nhảy xuống xe, cũng không quay đầu lại triệu Trạm Vũ đi đến.

Chính trực bữa tối thời gian, nhà ăn người lại không nhiều lắm, hơn nữa Quý Hiểu Âu cùng Trạm Vũ, bất quá năm sáu bàn, đại bộ phận địa phương đều trống rỗng.

Quý Hiểu Âu quét liếc mắt một cái hoàn cảnh liền biết nơi này không phải kinh tế lợi ích thực tế đứng đắn ăn cơm địa phương, chờ người hầu đệ thượng thực đơn càng nghiêm chứng nàng phán đoán. Nàng tận lực nhất tiện nghi đồ ăn điểm vài đạo, sau đó oán trách Trạh Vũ: “Làm gì tuyển này chỗ ngồi a? Chê người trong bốp tiền về điểm này nhi tiền thiêu tay sao?”

Chương 38

Trạh Vũ nhìn xem bên người mặt vô biểu tình người hầu, lấy quá thực đơn lại bỏ thêm hai cái quý đồ ăn cùng một lọ rượu vang đỏ, lúc này mới nói: “Ta thỉnh đến khởi!”

Quý Hiểu Âu hít hà một hơi, nhà ăn đèn sắc ái muội, nàng mặt nghịch quang, cũng có thể bắt giữ đến nàng hai mắt trợn lên biểu tình. Thật lâu sau, nàng bĩu môi: “Hành, người có tiền, vậy dốc hết sức hoa đi! Người hiện giờ một tháng rút cuộc tránh nhiều ít a?”

Trạh Vũ lại hỏi một đằng trả lời một nẻo, hấn ngơ ngẩn mà nhìn Quý Hiểu Âu: “Tỷ, người hôm nay thật xinh đẹp!”

Quý Hiểu Âu hôm nay nghe được người thứ hai nói đồng dạng lời nói. Lâm Hải Bằng khen nàng khi nàng một chút cảm giác đều không có, chỉ cảm thấy không kiên nhẫn. Trạh Vũ như vậy vừa nói, nàng mặt bỗng nhiên ửng hồng. Cúi đầu xấu hổ một lát, nàng cắn môi cười cười, cùng Trạh Vũ giải thích: “Ngày thường ta sẽ không như vậy xuyên, hôm nay có chút đặc biệt tình huống mới xuyên thành như vậy, người đừng nghĩ oai a!”

Trạh Vũ nói: “Là vì vừa rồi đưa người kia nam sao?”

“Là. Nhưng lại không phải người tưởng như vậy hồi sự. Trước kia hẳn đã làm ta bạn trai, nhưng hiện tại không phải, minh bạch sao?”

“Không rõ.”

“Đến, ta cũng không chỉ vào người hiện tại có thể minh bạch.” Quý Hiểu Âu xua xua tay, “Nói thật tiểu vũ, hôm nay người cũng đặc biệt tinh thần. Như vậy soái tiểu hỏa nhi, trong trường học chẳng lẽ không có nữ sinh truy người sao? Như thế nào chưa từng có nghe người đề qua có hay không bạn gái?”

Trạm Vũ cúi đầu cười cười, nhất thời không có ra tiếng, một lát sau mới nói: “Nhiều, rất nhiều.”

“Rất nhiều bạn gái?”

“Không phải.”

“Đó chính là rất nhiều nữ sinh thích người?”

“Tỷ, ta có thể không nói cái này sao?” Không biết vì cái gì, đối cái này nam sinh hẳn là thích nghe ngóng đề tài, Trạm Vũ có vẻ thập phần không có hứng thú, hẳn tách ra đề tài, “Ta cấp tỷ chuẩn bị một kiện quà sinh nhật, hy vọng người thích.”

“Ân?” Quý Hiểu Âu ngồi thẳng thân thể, “Mời ta ăn cơm liền ăn cơm, còn mua cái gì lễ vật? Người đứa nhỏ này thật là điên rồi, ngày mai không tính toán sinh hoạt?”

Trạm Vũ không nói lời nào, chỉ là từ phía sau lấy ra một quyển 16 khai lớn nhỏ plastic bì mặt nửa tắc hậu tạp chí giống nhau quyển sách, đôi tay đưa cho nàng.

Quý Hiểu Âu mở ra, chỉ nhìn đến trang lót liền sắc mặt đại biến.
Nguyên lai trang lót thượng ần một đoạn văn tự:

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 36

Đương Nghiêm Cẩn đem xe ngừng ở kia gia Thái Lan quán ăn ngoài cửa khi, Quý Hiểu Âu cùng Trạm Vũ trước mặt rượu vang đỏ còn sót lại tiếp theo cái bình đế, rượu đến uống chưa đủ độ, đúng là lâng lâng cảm giác tốt nhất thời điểm. Hai người ở thảo luận thượng đế hay không thật sự tồn tại. Trạm Vũ nói: “Ít nhất hiện tại không ai tuyên bố chính mình tận mắt nhìn thấy đến quá thượng đế, các người tin thượng đế người tin tưởng người đã chết linh hồn sẽ tiến vào thiên đường, chính là người hay không có linh hồn, thiên đường địa ngục hay không tồn tại, tồn tại người ai cũng không thể chứng minh, người tưởng thuyết phục ta tin tưởng thượng đế tồn tại, nhưng thượng đế hay không tồn tại, bản thân chính là cái ngẫu mệnh đề.”

Quý Hiểu Âu tửu lượng rất nhỏ, giờ phút này uống đến gương mặt ửng đỏ, tròn mắt tựa so ngày thường phóng đại một vòng, nàng dùng này song ngập nước trẻ con giống nhau mắt to trừng mắt Trạm Vũ: “Đừng dễ dàng đối với người không hiểu biết đồ vật có kết luận, Trạm Vũ!”

Trạm Vũ khoa trương mà gục đầu xuống, là từ bỏ tranh luận ý tứ: “Tính, người nói có liền có đi. Bất quá nếu thượng đế thật sự tồn tại, các người đều là hán sủng nhi, giống ta loại người này, chính là thượng đế bỏ nhi.”

Quý Hiểu Âu nguyên bản lấy tay chống cằm, quỵen đến hai mắt mê ly, nghe được “Thượng đế bỏ nhi” mấy chữ, nàng một chút thẳng thắn sống lưng, còn kích thích làm nàng giờ phút này ngữ tốc so ngày thường mau một phần ba: “Người nói được không đúng, tiểu vũ. Liền tính người không tin thượng đế, cũng không nên dễ tin vận mệnh. Đến tốt cùng ai là vận mệnh bỏ nhi, ai là vận mệnh sủng nhi? Không ai có thể quyết định, trừ bỏ người chính mình.”

Những lời này tựa hồ kích thích tới rồi Trầm Vũ, hấn tưởng phản bác, nhưng chung chưa mở miệng, cuối cùng đem mặt vùi vào chính mình lòng bàn tay, hồi lâu không có ngẩng đầu. Quý Hiểu Âu nghe được hấn từ bàn tay hạ phát ra thanh âm: “Tỷ tỷ, người tương lai nhất định phải gả người tốt. Người là trên thế giới này còn sót lại dương quang.”

Nghiêm Cẩn sai bước đi vào quán ăn khi, chính nhìn đến Quý Hiểu Âu bẻ ra Trầm Vũ ngón tay, tràn ngập thương tiếc mà vuốt ve hấn gương mặt.

Trường hợp ái muội đến làm hấn huyết mạch phần trương. Hấn đi qua đi, không nói một lời nhéo Trầm Vũ cổ áo, một tay đem hấn nhấc lên.

Quý Hiểu Âu chỉ cảm thấy đỉnh đầu ánh đèn tối sầm lại, Trầm Vũ bỗng nhiên từ nàng trong tay thoát ly, tiếp theo đó là một tiếng tiếng sấm dường như rít gào: “Thằng nhãi ranh, cho người mặt không phải? Cự nhiên lừa đến nơi này tới!”

Quý Hiểu Âu ngẩng mặt, liền thấy Nghiêm Cẩn dùng sức nắm Trầm Vũ cổ áo, cơ hồ đem hấn hai chân đề cách mặt đất, chén trà đại nắm tay liền ở Trầm Vũ chóp mũi trước đong đưa. Một lát khiếp sợ lúc sau, Quý Hiểu Âu giận dữ, một phách cái bàn đứng lên, đối

với Nghiêm Cẩn cũng hét lớn một tiếng: “Nghiêm Cẩn, người cho ta buông tay!”

Chương 39

Trạm Vũ lại ở hai người trợn mắt giận nhìn khoảng cách, cười lạnh một tiếng, đối Nghiêm Cẩn nói: “Người còn không phải là xem tử của ta rất tốt với ta người chịu không nổi sao? Có bản lĩnh người hiện tại giết chết ta, ta còn kính người là cái đàn ông!”

Lời còn chưa dứt, Nghiêm Cẩn đã một quyền tấu ở hán trên mặt, Trạm Vũ theo tiếng về phía sau quăng ngã qua đi, xông xao đứng ngã một chĩnh bài bàn ghế. Nhà ăn có người thét chói tai, có người vây lại đây xem náo nhiệt. Trường hợp quá kích thích, hai nam một nữ tranh giành tình cảm, đặc biệt này ba người bên ngoài khí chất rõ ràng cao hơn bình quân trình độ, ngày thường khó gặp, liền càng thêm có xem xét tính.

Quý Hiểu Âu nhào qua đi muốn đỡ khởi Trạm Vũ, không nghĩ tới Trạm Vũ dùng sức vung, đem nàng xô đẩy đến lão đảo vài bước, đặt mông ngồi dưới đất, ngay sau đó dưới thân truyền đến một trận xuyên tim đau đớn, như là bị mới vừa rồi vỡ vụn mảnh sứ trát thương. Nàng bắt chập xem xét chính mình thương tình, nửa quỳ bắt lấy Trạm Vũ vạt áo, “Trạm Vũ, hán chính là cái bệnh tâm thần, kẻ điên! Người đừng kích hán!”

Trạm Vũ không lý nàng, đem áo khoác cúc áo một giải, trực tiếp vùng thoát khỏi Quý Hiểu Âu, sau đó hướng tới Nghiêm Cẩn phi mà phun ra một ngụm. Vừa rồi kia một quyền đánh nứt ra hán khoe miệng, này một ngụm nước miếng đó là huyết hồng dính trù chất lỏng, rơi thẳng ở Nghiêm Cẩn chân trước.

Nghiêm Cẩn mắt thấy Trạm Vũ bên miệng cầm đều là máu tươi, vốn dĩ đã tắt hỏa, làm hấn này nhất cử động lại khiêu khích đến hư hỏa bay lên, đặc biệt là nhìn đến Quý Hiểu Âu ngồi ở đây đất dơ bẩn trung, trên người dính đầy nước canh lá cải, hấn càng thêm giận không thể át, nhấc chân đạp qua đi.

Lúc này Trạm Vũ không có lại ương cạp bàn ghế, mà là trực tiếp ngã xuống trên mặt đất, ôm bụng cuộn thành một đoàn.

Quý Hiểu Âu vẫn như cũ vẫn duy trì nửa quỳ tư thế, một tiếng thét kinh hãi ngạnh sinh sinh đổ ở cổ họng, cơ hồ bị Nghiêm Cẩn bạo lực cạp dọa choáng váng. Thẳng đến có người đôi tay đuổi đến nàng dưới nách, đem nàng sam ly hiện trường, đỡ ở một cái ghế ngồi hảo, hoảng tựa đình chỉ nhảy lên trái tim mới khôi phục bình thường. Nàng quay đầu lại, nhìn đến lại là Lâm Hải Bằng kia trương gợn sóng bất kinh mặt.

Nghiêm Cẩn còn muốn tiến lên tấu Trạm Vũ, không đề phòng bị nghe tiếng xúm lại lại đây mấy cái người hầu gắt gao ôm lấy. Hấn không nghĩ thương cạp vô tội, một chốc tránh thoát không khai, chỉ tức giận đến lớn tiếng gào: “Nhãi ranh, này một chân là thế cha mẹ ngươi đá! Ta nếu là người ba ba, sinh hạ tới nên bóp chết ngươi, đỡ phải hiện giờ mất mặt xấu hổ!”

Trạm Vũ từ trên mặt đất bò dậy, mặt một phen khoe miệng huyết mặt, cư nhiên cười. Hấn thanh âm không lớn, nhưng những câu lọt vào tai: “Ta ba khá tốt, không nhọc ngươi nhớ thương, vẫn là nghĩ nhiều tưởng ngươi ba ba đi! Người cho rằng người khác cho ngươi mặt mũi là chính ngươi hỗn đến hảo? Tỉnh tỉnh đi, đó là ngươi đầu thai đầu đến hảo. Không phải ngươi ba thế ngươi cướp đoạt mồ hôi nước mắt nhân dân, ngươi cái này quan nhị đại chỗ nào tới tự tin hô mưa gọi gió? Người xe người cửa hàng người phòng ở, hoa đều là

chúng ta tiền, liền tán gái người đều chỉ có thể dùng tiền tạt, người cùng ta ngu × cái gì nha người?”

To như vậy nhà ăn, phảng phất ở bỗng nhiên chi gian lặng im xuống dưới, Trầm Vũ nói, đặc biệt là “Quan nhị đại” ba chữ, như là từng viên sỏi, vững chắc nện ở đại đa số người ngực, Nghiêm Cẩn khoảnh khắc biến thân vì bên đường cướp tân nhân cán bộ cao cấp đệ tử vương lão hổ. Các loại hàm nghĩa không rõ ánh mắt, trong lúc nhất thời đều ngấm nhìn ở Nghiêm Cẩn trên người.

Nghiêm Cẩn trạng thái bình thường hạ còn tính mồm miệng lạnh lợi, giờ khắc này lại bị Trầm Vũ đồ đến không lời nào để nói. Hắn khí cực chỉ biết dùng thân thể ngôn ngữ, hai tay rung lên, đã đem mấy cái người hầu văng ra, bắt quá tiến lên nhẹ nhàng một xô đẩy, Trầm Vũ lại ngã trên mặt đất. Nhưng không chờ hắn giơ lên nắm tay, một người đạn pháo giống nhau đâm tiến hắn trong lòng ngực, tiếp theo đó là một cái vang dội cái tát phiến ở hắn trên mặt.

Nghiêm Cẩn rũ xuống đôi mắt, liền nhìn thấy một trương bị lửa giận thiêu đến đỏ bừng khuôn mặt. Vừa rồi xông tới động tác quá lớn, búi tóc rơi rụng, Quý Hiểu Âu phi đầu tán phát đứng ở trước mặt hắn, xoa eo mắng to: “Người mẹ nó chính là cái hỗn đản! Bao lớn tuổi cùng cái hài tử động thủ, người còn muốn mặt không biết xấu hổ? Ta chính là thích hắn như thế nào lạ? Ít nhất hắn so người sạch sẽ, so người thuần túy!”

Quý Hiểu Âu cách nói càng thêm chứng thực ba người tình tay ba trạng thái, bắt quá chung quanh quần chúng tâm thái giờ phút này lại nổi lên vi diệu biến hóa, không ít người bừng tỉnh đại ngộ: Nguyên lai này một trận, là bởi vì trước mắt này lớn lên rất xinh đẹp cô nương chân dẫm hai chiếc thuyền khiến cho.

Nghiêm Cẩn trong lúc nhất thời ném chuột sợ vỡ đồ, đã không thể cùng Quý Hiểu Âu đối mặt, lại không thể cùng nàng động thủ, chỉ có thể lắp bắp mà nói: “Người người người..... Tránh ra, cái gì đều đều đều..... Cũng không biết người, hạt ồn ào cái gì? Người hỏi một chút hấn, người hỏi một chút hấn.” Hấn tức giận đến tay đều ở run run, chỉ vào Trầm Vũ, “Người hỏi một chút hấn, hấn gần nhất đều đang làm gì? Hấn hiện tại đã là một cái không hơn không kém MB, nga, MB người không hiểu, kia cái gì là vịt người hiểu đi? Vịt, biết đi? Vẫn là bán cho nam nhân cái loại này.....”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 37

Quý Hiểu Âu ở góc đường đuổi theo Trạm Vũ, mặc cho Trạm Vũ như thế nào giãy giụa, nàng cũng không chịu buông ra nắm chặt hần sau vạt áo ngón tay. Cuối cùng Trạm Vũ an tĩnh lại, Quý Hiểu Âu trở mặt mà nhìn hần từ y túi lấy ra hộp thuốc, dùng một cái có chứa “Đều Bành” tiêu chí màu bạc cũ bật lửa điểm yên. Hần điểm yên thủ thế thuần thực mà tự nhiên, hiển nhiên đã từng đem như vậy điểm yên động tác lặp lại quá vô số lần.

Hần ở màu trắng sương khói mặt sau nâng lên đôi mắt nhìn Quý Hiểu Âu, hần đôi mắt chưa từng có như vậy hắc quá: “Người muốn biết cái gì? Hiện tại hỏi đi!”

Quý Hiểu Âu cả người đánh run run, lại tận lực không chế được thanh âm bảo trì bình tĩnh: “Hần nói có phải hay không thật sự? Trạm Vũ, hần nói có phải hay không thật sự?”

Nàng cho rằng chính mình ngữ khí tràn ngập thành ý, Trạm Vũ lại từ giữa nghe ra khinh miệt, hần trên mặt có tầng lãnh khốc ý cười: “Kia muốn xem người là tin tưởng ta còn là tin tưởng hần.”

Quý Hiểu Âu nói: “Ta muốn người nói cho ta, hần ở nói bậy, hần nói không phải thật sự!”

Trạm Vũ hừ hừ cười một tiếng, miệt thị, thăm đăm, bất đắc dĩ đều bao hàm tại đây cười, hoàn toàn bội nghịch với hần 21 tuổi tuổi tác:

“Thực xin lỗi, hấn nói chính là thật sự.”

Quý Hiểu Âu bỗng nhiên cảm giác được trước mắt hết thấy giống bịt kín một tầng thủy tinh mờ, trở nên mơ hồ không rõ, nàng nghe được chính mình thanh âm đang run rẩy: “Vì cái gì? Người vì cái gì?”

“Ta không có lựa chọn.” Trạ Võ nói, “Người cảm thấy không có vận mệnh việc này, nhưng ta cảm thấy có. Ta sinh hạ tới ngày đó cũng đã chú định hôm nay vận mệnh. Ta mẹ muốn động thủ thuật, nhà của chúng ta lập tức muốn phá bỏ và di dời, chúng ta đến tìm địa phương dọn đi ra ngoài trụ, đến tiêu tiền thuê nhà, ta ba..... Tuy rằng ta không nghĩ kêu hấn ba ba, nhưng hấn chính là ta ba, say rượu quá độ được gan cứng đờ, nửa chết nửa sống nằm ở bệnh viện, ta không nghĩ cho hấn chữa bệnh, nhưng tổng không thể đem hấn ược ở trên phố chờ chết, tổng phải cho hấn phó nằm viện phí, nào giống nhau đều yêu cầu tiền, hết thấy đều yêu cầu tiền, yêu cầu rất nhiều rất nhiều tiền, ta không có lựa chọn, sinh hoạt buộc ta, chỉ có thể đi con đường này.”

Trong lòng tốt đẹp thuần khiết thiếu niên đột nhiên lộ ra không nở nhìn thẳng gương mặt thật, bởi vì giạt mình, cũng bởi vì thương tâm, Quý Hiểu Âu chỉ cảm thấy chung quanh không khí trở nên vẫn đục nhọc nhiet, nàng thở không nổi, quả thực có chút cuồng loạn: “Người nói dối, người ở lừa chính mình. Người có vô số con đường có thể tự cứu, vì cái gì một hai phải lựa chọn đi làm..... Vịt? Bởi vì người ở quán cà phê kiến thức quá cái gì là xa xỉ, người trong lòng không cân bằng, người tâm trật, cho nên chính người cấp chính mình làm lựa chọn. Không có người bức người làm loại này lựa chọn. Đừng lấy những cái đó khách quan nguyên nhân an ủi chính

mình, động bất động liền oán trách sinh hoạt oán trách xã hội, đó là nhất lạn lấy có.....”

Tay nàng đem Trạm Vũ quần áo nắm chặt đến thật chặt, cái tay kia như là đã cắt đứt cùng thân thể chi gian máu tuần hoàn, trở nên lạnh băng lạnh băng.

Trạm Vũ bỗng nhiên xoay người, gần như thô bạo mà ném ra tay nàng, nửa bình rượu vang đỏ làm hấn có chút mồm miệng không rõ, nhưng cười lạnh lại là rõ ràng, này trong nháy mắt hấn tú khí gương mặt trở nên xa lạ mà vắn vẹo: “Ta không nhìn lầm người, người cùng Nghiêm Cẩn chính là một đường người, đều là tự cho là đúng góc ×! Các người có cái gì thật bản lĩnh? Còn không phải là dựa vào cha mẹ bá chiếm không thuộc về các người xã hội tài nguyên mới có thể hỗn xuất đầu? Chính mình không biết hổ thẹn, còn luôn thích trang thánh mẫu nghĩ cái gì cứu rỗi. Lúc này không trang đi? Trang không nổi nữa đi? Lăn xa một chút, đừng làm cho ta nhìn đến các người liền ghê tởm.”

Quý Hiểu Âu tựa nghe được trong không khí có thứ gì “Băng” một tiếng tránh đoạn, nàng mặt trắng bệch, về phía sau lui một bước, nàng còn phí công mà ý đồ cứu lại xu hướng suy tàn, tưởng đem hai người chi gian tiếp cận đoạn rớt tình nghĩa liên tiếp lên, như cũ bảo trì nó ngày cũ mộng lung ái muội: “Thực xin lỗi, tiểu vũ, ta xin lỗi.....”

“Không cần phải xin lỗi. Người không phải đã nói mời ta đi nhà các người ăn cơm sao? Một cái MB, người hiện tại còn nguyện ý mang về sao? Người còn dám sao?” Trạm Vũ tới gần một bước, hấn đôi mắt nhân khiêu khích mà hàn ý tất lộ. “Người không dám đúng không? Vậy đừng trang, thống thống khoái khoái nói người xem thường ta!”

“Ta không làm được không? Ta không làm hảo sao? Tiểu vũ, người tốt nghiệp là có thể tìm công tác, khổ căn môi khó nhất nhất tử liền đi qua.....”

“Ha hả a.....” TrạM Vũ cười rộ lên, mang theo nhàn nhật ác ý, tuyết trắng hàm răng ở đèn nê ông ánh sáng lấp lánh tỏa sáng, giống đầu dử tợn tiểu thú, “Tỷ tỷ người biết hiện tại một cái sinh viên chưa tốt nghiệp khởi tâm nhiều ít sao? Người biết một bộ mang thang máy hơi chút tâm điểm nhi phòng ở tiền thuê nhiều ít sao? Người biết bệnh viện ICU một ngày thu phí nhiều ít sao? Người cái gì cũng không biết, người vẫn luôn sinh hoạt ở cha mẹ cho người thấp ngà voi. Nhưng cha mẹ ta chỉ cho ta thân thể, thân thể này, có người nguyện mua ta nguyện bán, đổi lấy ta yêu cầu đồ vật, cỡ nào công bằng giao dịch, các người vì cái gì liền xem không khai đâu?”

Quý Hiểu Âu nhìn hấn, ánh mắt xa xôi mà tán loạn, giống như nhìn một cái chưa bao giờ gặp mặt người xa lạ: “Nhưng người như vậy sẽ huỷ hoại chính mình cả đời biết không? Người yêu cầu bao nhiêu tiền, nói cho ta, ta giúp người.”

TrạM Vũ nhìn nàng, nhìn nàng thật dài thời gian, trong ánh mắt màu đen ở đại lượng chất lỏng cọ rửa hạ dần dần đòi bại, biến thành một mảnh trắng bạch, hấn đột nhiên lui về phía sau: “Tái kiến, tỷ tỷ! Chúc người tương lai gả một cái người tốt, có thể bao dung người sở hữu thiên chân cùng mộng tưởng.”

Giao lộ đèn xanh sáng, TrạM Vũ theo dòng người xuyên qua đường cái, hấn thẳng tắp mà đi qua đi, có khi hơi hơi mở ra một chút cánh tay, ngăn lại chính mình lão đảo bước chân, nhưng không có hướng nàng quay đầu lại, vẫn luôn không có. Hấn cứ như vậy mang theo một loại ruồi trâu thức tỉnh cảm mãnh liệt cùng mãnh liệt hận ý, đem chính mình chìm vào đám người, biến mất ở mêh

mang biển người, biến mất ở Quý Hiểu Âu hai mắt đắm lệ mơ hồ tầm nhìn.

Chương 40

Đệ * chương 10 độc nhất phụ nhân tâm

Nghiêm Cẩn cấp Quý Hiểu Âu đã phát vài điều đặc biệt thành khẩn tin nhắn, cầu nàng cấp chính mình một cái cơ hội trịnh trọng xin lỗi. Nhưng mỗi điều tin nhắn đều như đá chìm đáy biển, không thấy bất luận cái gì đáp lại. Hắn tưởng trực tiếp đi tìm Quý Hiểu Âu, rồi lại sợ diễn biến thành cái sớm chết sớm đầu thai trường hợp, nếu Quý Hiểu Âu cười lạnh một tiếng nói nàng ái chính là Trầm Vũ, kia hai người chi gian vừa mới bắt đầu sinh một chút cảm tình liền hoàn toàn kết thúc.

Trầm Vũ cấp Quý Hiểu Âu làm kia bản kỷ niệm sách, hai người đều đã quên lấy, cuối cùng dừng ở Nghiêm Cẩn trong tay, không có việc gì hắn liền phiên thượng hai trang. Phát hiện nền tảng liên tiếp địa chỉ lúc sau, hắn chuyên môn đăng nhập đi lên xem, Quý Hiểu Âu QQ không gian đã khóa lại, blog còn ở, nhưng không hề đổi mới. Nàng blog bởi vì văn tự nhẹ tiểu nghịch ngợm, ở trên mạng có không ít fans, không ít người nhắn lại hỏi nàng vì cái gì không hề đổi mới, Quý Hiểu Âu lại vô vài câu chỉ ngữ giải thích nàng rời đi.

Đêm khuya tĩnh lặng thời điểm, Nghiêm Cẩn một thiên thiên xem Quý Hiểu Âu trước kia blog. Hắn phát hiện chính mình phi thường tưởng niệm nàng, tưởng niệm trình độ tội lỗi mà vượt qua dĩ vãng hắn đối bất luận cái gì một cái bạn gái tưởng niệm. Hơn nữa kỳ quái chính là, hắn tưởng niệm không hề chấp nhất với như thế nào được đến thân thể của nàng, mà là trong trí nhớ sở hữu Quý Hiểu Âu hình ảnh diễn lại: Nói chuyện Quý Hiểu Âu, đi đường Quý Hiểu Âu, một

cúi đầu một ngựa đầu Quý Hiểu Âu..... Hấn hoài nghi chính mình nhiễm một loại kêu tương tư bệnh tật. Rất nhiều nhật tử qua đi, thu đi đông tới, hấn bệnh lại không thấy chút nào giảm bớt, ngược lại dần dần tích góp ra một khối lúc nào cũng làm hấn cảm giác bức bối kỳ quái đồ vật. Thế cho nên Quý Hiểu Âu rút cuộc gọi điện thoại tới thời điểm, chờ mong đã lâu đối thoại có vẻ quá mức mềm nhũn, một chút đều không giống hài kịch cao trào.

Quý Hiểu Âu thanh âm thực bình tĩnh, “Nghiêm Cẩn, người có thời gian sao? Có thời gian liền tới ta trong tiệm một chuyến.”

“Có chuyện gì muốn hỗ trợ?” Nghiêm Cẩn không dám lỗ mãng, trả lời đến cân nhắc từng câu từng chữ.

“Ngài quá khách khí, chỗ nào dám lao ngài đại giá?” Quý Hiểu Âu ở trong điện thoại khẽ cười một tiếng, nhưng tiếng cười nghe đi lên cũng không vui sướng, đặc biệt giả, “Bất quá muốn phiền toái ngài, đem ngài bạn gái lãnh trở về.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 38

Thẩm Khai Nhan bắt đầu sát nước mắt, một phen một phen hung tợn: “Ta cái gì đều không cần, ta liền phải người!” Sau đó chảy nước mắt nói: “Chỉ có người mới có thể làm ta một lần nữa tin tưởng tình yêu. Tình yêu, người hiểu không? Sinh mệnh là một hồi ảo giác, tình yêu là trong đó duy nhất lượng sắc.”

Nghe được Quý Hiểu Âu không khỏi đều bị thương tâm, thuận tay đệ khăn giấy cho nàng: “Chính là, hiện nay này thế đạo thuần khiết tình yêu nhiều khó gặp phải a! Cái nào nam như vậy đui mù không biết quý trọng?”

Nghiêm Cẩn quay đầu lại trừng mắt Quý Hiểu Âu: “Người đừng ồn ào cho ta thêm phiền thành sao?” Lại xoay mặt hỏi Thẩm Khai Nhan: “Người gần nhất chụp cái gì diễn? Còn không có ra diễn đâu đi? Đây vừa ra vừa ra lời kịch đều ai viết? Như thế nào nghe như vậy ghê tởm a?”

Thẩm Khai Nhan khóc lóc nói: “Người trước kia không phải đặc thích ta nói như vậy sao? Người nói ta như vậy mới làm người cảm thấy có văn hóa thượng cấp bậc?”

Nghiêm Cẩn xin lỗi: “Ta sai rồi. Hiện tại ta sửa còn kịp sao?”

Quý Hiểu Âu vì nhần cười nhần đến mặt đều tái rồi, chạy nhanh tránh ra làm bộ ho khan, mới suyễn thượng một hơi.

Thẩm Khai Nhan khóc trong chốc lát, rốt cuộc làm Nghiêm Cẩn nửa ôm nửa ôm cấp chòng ghẹo đi rồi. Quý Hiểu Âu nhìn xem thời gian đều mau 11 giờ, quăng ngã đập đánh mà bắt đầu thu thập mặt bàn chuẩn bị ngủ. Mấy ngày này cùng Triệu Á Mẫn bởi vì thân cận sự cãi nhau, nàng làm bộ rời nhà trốn đi, đã ở trong tiệm ở vài thiên. Đang muốn tắt đèn khóa cửa, Nghiêm Cẩn đột nhiên lại đẩy cửa tiến vào.

Quý Hiểu Âu liếc hẩn một cái, không có ra tiếng, từ phía sau một đường “Bạch bạch” ấn tắt đèn trần chốt mở, cuối cùng chỉ còn lại có trước đại môn một trần năm ngói tiểu hút đèn trần. Lôi kéo then cửa tay, nàng hướng Nghiêm Cẩn làm một cái thỉnh đi ra ngoài thủ thế.

Nghiêm Cẩn mới không để ý tới nàng kia bộ, hai tay cầm ở túi quần dựa nghiêng trên khung cửa thượng, hai chân giao nhau, là cái tạp chí thời trang thường xuyên xuất hiện nhất tao bao POSE. Hẩn thanh thanh giọng nói nói: “Thực xin lỗi.”

Quý Hiểu Âu lập tức ngã xuống mặt, cười lạnh nói: “Phiền toái ngài thu hồi, ta chịu không dậy nổi. Nguyên lai ta nơi này ai đều có thể tới, tới còn có thể giáp mặt nhục nhã ta, đem ta đương người nào?”

Nghiêm Cẩn không lời nào để nói, chỉ phải ba chữ: “Thực xin lỗi!”

“Tránh ra, đừng ngại ta chuyện này. Người trừ bỏ thực xin lỗi còn có thể nói điểm nhi khác sao?”

“Có thể.” Nghiêm Cẩn vẽ mặt đau kịch liệt, trong đầu sở hữu có thể sử dụng đến từ ta giày xéo từ đều nhảy ra tới, “Ta giao hữu vô ý, bụng dạ hẹp hòi, ếch ngồi đáy giếng, ra vẽ đạo mạo, mặt dày vô sỉ,

tội đáng chết vạn lần! Ngài xem này kiểm tra làm được còn được không?”

Quý Hiểu Âu cúi đầu cắn môi, trên mặt căng thẳng đường cong thả lỏng điểm nhi, “Còn có đâu? Người làm sai sự liên này một kiện sao?”

“Còn có?” Nghiêm Cẩn gãi gãi đầu, “Nga, ta vì người sinh nhật ngày đó sợ xin lỗi, ta đặc biệt không nên làm trò người mặt đánh người. Bất quá người cũng phiền ta một miếng, hai ta này liên huề nhau được không?”

“Đánh rắm! Không lo ta mặt người nên đánh người? Trầm Vũ tái phạm hồn, hấn cũng là cái hài tử. Người cùng một hài tử động thủ, không cảm thấy mất mặt sao?”

Nghiêm Cẩn cười mỉa: “Cũng liên người đem hấn đương một hài tử. Người gặp qua trang điểm như vậy yêu hài tử sao? Làm gì nha, không phải vì câu dẫn người sao? Ta sợ người có hại hiểu hay không?”

“Như thế nào nói cái gì vừa đến người trong miệng liên như vậy khó nghe đâu? Ai tuổi trẻ thời điểm không phạm sai lầm làm? Chỉ cần hấn về sau cải tà quy chính, không ngừng vươn lên, lại e ngại người cái gì?”

“Nha nha nha, nhìn ngài, còn không ngừng vươn lên đâu, chính đến cùng người trương hải địch đường như, người như thế nào không nói hấn thân kiên chí tàn đâu?”

Quý Hiểu Âu trừng mắt hấn, liên quan một chút khinh thường: “Trương tử tử đó là thân tàn chí kiên, cảm ơn a!”

Thấy Quý Hiểu Âu chỉ lo đấu võ mồm, tạm thời đã quên đuổi đi hẳn đi ra ngoài việc này, Nghiêm Cận nhân cơ hội cởi áo khoác, đặt mông oai vào cửa khẩu sô pha, “Ta nhìn hẳn chính là thân tàn chí tàn lại như thế nào mà!”

Chương 41

Quý Hiểu Âu cũng ở đối diện ghé trên ngòai xuống, nghiêng rằng nghiêng lợi mà hồi phục: “Không thể nào mà, liền cảm thấy người kia hai tròng mắt là trường hết giận.”

“Người nói chuyện như thế nào như vậy không cho lực đâu? Ngũ giảng tứ mỹ tam nhiệt tình yêu thương a, Quý Hiểu Âu đồng chí. Thật không biết người nhìn thượng hẳn cái gì, a, không phải lớn lên so với ta bạch sao? Còn không phải là một tiểu bạch kiểm nhi sao?”

“Đúng vậy, nhân gia là tiểu bạch kiểm nhi, người lớn lên hảo, người lớn lên liền cùng Picasso tiên sinh chuyên dụng người mẫu đường như, ấn tượng phái!”

Nghiêm Cận tức giận đến quá sức: “Hành, hành, vì hẳn người nhẩn tâm ghê tởm ta! Quý Hiểu Âu, hẳn rốt cuộc là gì của người?”

“Người nói hẳn là ta người nào?”

“Còn không phải là bạn trai sao? Có cái gì khó mà nói?”

“Nói bậy!” Quý Hiểu Âu nhảy dựng lên, “Hẳn là ta đệ đệ được không?”

“Ta hiểu!” Nghiêm Cận lười nhác vươn vai, âm dương quái khí mà nói, “Có một loại tình yêu kêu huynh đệ đúng không? Trâu già gặm cỏ non đúng không? Ta hiểu, ta đều hiểu.....”

“Người câm miệng cho ta!” Quý Hiểu Âu cơ hồ là quát lên một tiếng lớn đứng lên, hai mắt trợn lên, giống chỉ bị đoạt địa bàn mèo hoang, cả người mao đầu trá lên, trừng mắt Nghiêm Cẩn, nàng hung tợn lại bổ thượng một câu: “× người đại gia!”

Xem nàng bạo nộ bộ dáng, Nghiêm Cẩn ngược lại cười rộ lên, “Ai da, không thể tưởng được ngài còn có này yêu thích. Nga, ta đại gia? Ta đây đại gia hấn quá vinh hạnh, chính là người thiếu một linh kiện nhi người biết không?”

“Lăn! Cút đi!” Quý Hiểu Âu tức muốn học máu, nắm lên góc tường cái chổi, đồ ập xuống trườ qua đi.

“Người như thế nào như vậy bạo lực?” Nghiêm Cẩn kêu thảm thiết, duỗi cánh tay ngăn cản không lưu tình chút nào rơi xuống cái chổi đem, một bên hướng cửa lui bước, “Quân tử động khẩu bất động thủ, người lại không được tay ta đánh trả a!”

Quý Hiểu Âu trả lời là phanh một tiếng đóng lại đại môn.

Mỗi năm tháng 11 mười lăm ngày trong nhà lấy độ ẩm quý bắt đầu phía trước, tổng hội có hơn mười ngày đặc biệt lãnh đặc biệt gian nan nhật tử. Năm nay đúng hạn tới lần đầu tiên dòng nước lạnh làm bên ngoài ít nhất hàng mười độ C. Trên đường lui tới người đi đường, đã có người mặc vào thật dày áo lông vũ.

Nghiêm Cẩn bị đuổi ra môn thời điểm, chỉ mặc một cái miên áo sơmi, áo khoác, tiền bao cùng chìa khóa xe đều dừng ở Quý Hiểu Âu trong tiệm. Hấn ở cửa run run rẩy rẩy đứng hơn nửa giờ, hấn không thể đem chính mình tể thành một đoàn sưởi ấm, tưởng hút thuốc lại phát hiện bật lửa cũng không ở trên người. Như vậy một cái quần áo đơn bạc nam nhân, biểu tình ai oán mà đứng ở một nhà

nữ tử Mỹ Dung Điểm bên ngoài, tình cảnh tương đương quỷ dị, thỉnh thoảng có người quay đầu lại kinh ngạc xem hắn.

Lại căng mười lăm phút, Nghiêm Cẩn thật sự khiêng không được đông lạnh, nén giận mà bắt đầu gõ cửa: “Quý Hiểu Âu, Quý Hiểu Âu, ta sai rồi, người khai mở cửa, ta cho người xin lỗi.”

Trong môn không có bất luận cái gì động tĩnh.

“Quý Hiểu Âu, Quý Hiểu Âu, người mở cửa nhìn xem, này trong chốc lát đông lạnh ta một đầu đá vụn, cùng thủy tinh đèn đường như. Như vậy đi xuống muốn ra mạng người, ngài phát huy một chút chủ nghĩa nhân đạo tinh thần, phóng ta đi vào có được hay không?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 39

Quý Hiểu Âu nước mắt đều sắp chảy ra. Nàng hận chính mình tự làm tự chịu, ăn nhiều căng mới có thể đi trêu chọc cái này sát tinh.

Nghiêm Cẩn thấy nàng không ra tiếng, cho rằng khổ nhục kế hiệu quả, liền yên tâm mà nằm yên, lại hướng chần chỗ sâu trong chui toản. Hắn bồn ý là muốn ngủ, chính là ở một trạng không đến một mét khoan đơn người trên giường, cho dù Quý Hiểu Âu liền mạng hướng giường bên trong tể, hận không thể đem chính mình dán ở trên tường, nhưng hai người vẫn là không tránh được thân thể tiếp xúc. Hơn nữa trong chần bao vây lấy, dù sao cũng là một khối hương thơm mềm mại nữ tính thân thể, vẫn là hắn khát vọng thật lâu, trong lúc ngủ mơ ôm quá vô số lần cô nương. Hắn là cái bình thường nam nhân, cho nên có được bình thường nam nhân đều có đặc điểm, cái loại này nữ nhân nói là thú tính, nam nhân chính mình xưng là mềm yếu đặc điểm —— mới vừa giải quyết ám no vấn đề, liền quên mất mới vừa rồi đói khổ lạnh lẽo thống khổ, bắt đầu tâm viên ý mã, đôi tay cũng bắt đầu hạnh kiểm xấu.

Quý Hiểu Âu kinh hoảng lên, dùng sức đẩy hắn, “Người làm gì? Người nói chuyện rất cuộc có tính không số?”

Nghiêm Cẩn không ra tiếng, sờ soạng giải nàng áo ngủ thượng nút thắt. Quý Hiểu Âu cũng không ra tiếng, trong bóng đêm liền mạng giãy giụa chống cự, nhưng nàng thể lực chung quy không địch

lại Nghiêm Cẩn, thực mau làm hấn chiếm thượng phong. Nghiêm Cẩn chế trụ tay nàng cổ tay, đang ở hưởng thụ thể lực ưu thế mang đến cảm giác về sự ưu việt, chợt thấy dưới thân cái kia cơ bắp cứng đờ thân thể, tựa hồ trở nên mềm mại lên, thế nhưng bày ra xu nịnh tư thế. Hấn cho rằng Quý Hiểu Âu rốt cuộc động tình, liền lược nâng lên nửa người trên, đang muốn tiến hành bước tiếp theo động tác, thành linh Quý Hiểu Âu cuộn lên đầu gối, một chân đá vào hấn trên bụng nhỏ.

Quý Hiểu Âu này một đá, ngưng tụ toàn thân sức lực, Nghiêm Cẩn đang ở ý loạn tình mê hết sức, đột nhiên bị tập kích, không hề phòng bị, phần lưng thành linh xảy ra một trận đau nhức làm hấn trước mắt hiện lên một trận trắng bóng ánh sáng, không biết như thế nào thế nhưng mất đi cân bằng, sống lưng triều mà thường thường quăng ngã đi xuống.

Liền ở hấn té rớt nháy mắt, Quý Hiểu Âu như tiễn rời cung giống nhau nhảy dựng lên, lao thẳng tới đến cạnh cửa, lại phác cái không. Trang hoàng khi vì cấp phòng trong đằng ra càng nhiều không gian, cửa phòng là hướng ra ngoài khai, Nghiêm Cẩn vào cửa sau lại không có thuận tay khóa cửa. Quý Hiểu Âu không suy xét đến cái này ngoài ý muốn, kính sử lớn, cánh cửa nhân thể đánh vào đối diện trên tường, nàng theo cánh cửa trầm trọng mà ngã trên mặt đất, mất cá chân chỗ truyền đến một trận khó nhịn đau nhức.

Quý Hiểu Âu tuyệt vọng mà nhắm mắt lại, chuẩn bị từ bỏ chống cự, thừa nhận sắp đã đến vận mệnh. Đợi một hồi lâu, nhưng trong tưởng tượng sự tình vẫn chưa phát sinh, chung quanh không có một chút động tĩnh. Nàng nhin không được mở hai mắt, lại thấy Nghiêm Cẩn vẫn như cũ nằm thẳng trên sàn nhà, vẫn chưa nhúc nhích chút nào.

Nàng có chút sợ hãi, lo lắng vừa rồi kia hạ công kích hay không ra sức quá lớn, đem hấn cấp đá hôn. Ghé vào lạnh lẽo trên sàn nhà, nàng do dự nửa ngày, ở chạy cùng lưu chi gian giấy giụa đã lâu, cuối cùng chủ nghĩa nhân đạo chiếm cứ thượng phong, nàng khập khiễng mà bò dậy, đi đến Nghiêm Cẩn bên người.

Nghiêm Cẩn vẫn không nhúc nhích, không hề tiếng động. Trong phòng quá hắc, nàng đang muốn ngồi xổm xuống đi nhìn kỹ, bỗng dưng bị một đôi lạnh lẽo tay bắt được cổ chân, nàng sợ tới mức hét lên một tiếng, đặt mông ngồi dưới đất.

Nghiêm Cẩn rốt cuộc lên tiếng: “Đừng kêu, ta không động đây người. Làm phiền cấp đánh cái 120.”

Thấy hấn nói chuyện, Quý Hiểu Âu một lòng mới rơi xuống đất, lấy mũi chân đá đá hấn: “Trang cái gì nha, chạy nhanh lên.”

Nghiêm Cẩn lại nói: “Cầu xin người cô nãi nãi, mau đánh 120.”

Hấn ngữ khí có một chút hoảng loạn thất thố, cùng bình thường đại không giống nhau, không giống như là nói giỡn, Quý Hiểu Âu sờ soạng mở ra đèn bàn, chỉ thấy Nghiêm Cẩn sắc mặt trắng bệch, một đầu đều là mồ hôi lạnh.

Nàng lập tức luống cuống tay chân: “Người như thế nào lạ?”

“Phỏng chừng là cái đĩnh sai vị.”

“Cái gì cái đĩnh?”

Nghiêm Cẩn rên rỉ một tiếng: “Cùng người nói cũng không hiểu, mau gọi điện thoại được không? Lão tử muốn đau đã chết!”

30 phút sau cấp cứu xe mới đuổi tới, Quý Hiểu Âu nghe được cùng xe bác sĩ đối hộ công nói: “Ba bốn năm thất lưng đã từng gãy xương quá, chú ý đừng dễ dàng di động.”

Bị đẩy mạnh CT thất kiểm tra phía trước, Nghiêm Cẩn đem chính mình di động ném cho Quý Hiểu Âu: “Từ bên trong tìm một cái kêu nghiêm thận, làm nàng đem trước kia bệnh lịch cùng phiến tử đều mang đến.”

Dọc theo đường đi Quý Hiểu Âu xem hấn căn rằng nhện đau, đau nhất thời điểm cả người đều ở run run, trên trán toát ra mồ hôi, không chút nào khoa trương, từng viên thực sự có đậu nành như vậy đại. Tự trách hơn nữa sợ hãi, làm nàng hai mắt ngậm nước mắt nhi run rẩy hỏi: “Ta có phải hay không phòng vệ quá? Người sẽ không cứ như vậy tàn phế đi? Ta có phải hay không còn phải đối với người nửa đời sau phụ trách a?”

Bực đến Nghiêm Cẩn không biết là nên sinh khí hay là nên cười khổ, hấn nhìn Quý Hiểu Âu nói: “Người liền xem rồi làm đi.”

Quý Hiểu Âu trốn vào thang lầu chỗ ngoặt, nơm nớp lo sợ mà cấp nghiêm thận gọi điện thoại. Điện thoại thông, bên kia một cái lãnh lút giọng nữ toát ra tới: “Nghiêm Cẩn, người nếu là không có gì đứng đắn chuyện này nửa đêm tiêu khiển ta, lần tới về nhà ta làm lão đầu nhi tẩu chết người!”

Quý Hiểu Âu chạy nhanh tự báo gia môn thuyết minh ý đồ đến, nghiêm thận người thật dứt khoát, một câu vô nghĩa đều không có: “Đã biết. Ta đây liền qua đi.”

Nàng mang theo một cái bí thư bộ dáng người thực mau tới rồi, áo khoác bên trong còn ăn mặc san hô nhung áo ngủ quần ngủ.

Nghiêm thận vóc dáng rất cao, cùng Quý Hiểu Âu không phân cao thấp, lớn lên cùng Nghiêm Cần có bảy tám phần tương tự, nhưng cùng hắn tùy tiện hiền hoà kính nhi bất đồng, nàng toàn thân tản ra một cỗ người sống chớ gần cần thận hơi thở. Quý Hiểu Âu cùng nàng đúng sự thật thuyết minh bị kịch phát sinh trải qua, chỉ là che giấu Nghiêm Cần bị chính mình đá xuống giường này một quan kiện sự thật, nàng cũng chỉ gật gật đầu, tỏ vẻ minh bạch, cũng không chịu đối Quý Hiểu Âu nhiều lời một chữ.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 40

Mắt thấy phòng ngủ môn đóng lại, Quý Hiểu Âu lúc này mới nói: “Người yên tâm, thật muốn hạ được ta cũng sẽ không cho người hạ thuốc chuột, ta sẽ cho người hạ điểm nhi thư kích thích tố.”

Nghiêm Cẩn lẩm bẩm: “Ong vàng đuôi thượng châm, độc nhất phụ nhân tâm.” Ôm hắn phải chết quyết tâm uống một ngụm, phát giác còn khá tốt uống, liền liền Quý Hiểu Âu tay, một muống một muống cầm chén canh toàn bộ uống sạch sẽ.

Uống xong rồi hắn cảm giác miệng vết thương không như vậy đau, tâm tình cũng rất tốt, liền hỏi Quý Hiểu Âu: “Người rốt cuộc là chuyện như thế nào? Như thế nào cùng bị người hạ quá nguyên rửa giống nhau, mỗi lần ta chạm qua người, mặt sau đều đi theo một chuỗi nhi xui xẻo sự.”

Quý Hiểu Âu đoan trang hắn nửa ngày, chậm rì rì mà trả lời: “Người còn có mặt mũi hỏi ta? Như thế nào không hỏi xem chính người? Ta cảm thấy người ra cửa không bị thiên lôi đánh xuống đã là thượng đế phá lệ chiếu cố người.”

Nghiêm Cẩn ủy khuất cực kỳ: “Ta làm cái gì sai sự? Người dùng đến như vậy ác sao?”

Quý Hiểu Âu nói: “Người để tay lên ngực tự hỏi, người nguyên lai không phải thích nam nhân sao, nhưng vẫn trêu chọc ta, rốt cuộc cái gì rắc tâm?”

Nghiêm Cẩn hơi kém nháy dựng lên: “Lão tử căn chính miêu hồng nam nhân, ai nói ta thích nam?”

Chương 43

“Vậy người cùng ta trước giải thích giải thích, chúng ta lần đầu tiên gặp mặt, người cùng một nam dây dưa không rõ, là chuyện gì xảy ra a?”

“Đó là ta bị người hãm hại được không? Sự thật căn bản không phải người nhìn đến như vậy.”

“Bị người hãm hại? Ha hả a.” Quý Hiểu Âu giả cười, “Vậy người lại giải thích giải thích, cấp Trạm Vũ gia đưa TV lần đó, bên cạnh người kia nam lại là sao lại thế này?”

“Cái nào nam?” Nghiêm Cẩn bị hỏi đến nghẹn họng, nhất thời nhớ không nổi nàng nói chính là ai.

“Trang cái gì metanol nha! Liền cái kia mặc đồ trắng áo sơ mi, lớn lên đặc văn nhã cái kia.”

“Người nói chính là hắn nha! Hắn nha, ha ha ha.....” Nghiêm Cẩn cười đến cơ hồ ôm bụng cười, “Quay đầu lại ta giới thiệu các người nhận thức, người bản thân hỏi hắn đi.”

Đang nói, một hộ sĩ đẩy cửa tiến vào: “Chuyện gì nhi như vậy cao hứng cười thành như vậy? Tiểu nghiêm người tiểu tâm đem miệng vết thương cười băng rồi.”

Nghiêm Cẩn như là rất sợ nàng, lập tức ngừng cười, kêu một tiếng “Y tá trưởng”, Quý Hiểu Âu chạy nhanh đứng lên vấn an.

Y tá trưởng tuổi không nhỏ, nhìn có 50 xuất đầu. Nàng một bên xem xét từng tí cùng miệng vết thương tình huống, một bên cười tủm tỉm hỏi Nghiêm Cẩn: “Cô nương này là người đối tượng đi? Thật hiểu chuyện nhi thật hiền huệ nha, người hảo phúc khí!”

Quý Hiểu Âu chưa thấy qua nói chuyện như vậy trực tiếp y tá trưởng, tao đến mặt đều đỏ, trong lúc nhất thời cũng không biết như thế nào hồi phục. Nghiêm Cẩn tiếp nhận lời nói tra, một bộ Vương bà bán dưa say mê hình dáng: “Xinh đẹp đi?”

“Đương nhiên xinh đẹp.” Y tá trưởng đánh giá Quý Hiểu Âu liếc mắt một cái, “Chúng ta Bắc Kinh cô nương, cùng đừng chỗ ngồi cô nương chính là không giống nhau.”

Quý Hiểu Âu đảo kỳ quái: “Ngài như thế nào biết ta là Bắc Kinh người? Ta còn chưa nói lời nói đâu!”

Y tá trưởng như cũ vẻ mặt ôn hoà, cũng không so đo nàng như thế trực tiếp ngữ khí: “Ta mỗi ngày nhìn thấy bao nhiêu người nào? Nếu là này đều nhìn không ra tới, không chọc người chê cười sao? Ta và các người nói, này Bắc Kinh cô nương a, sợ nhất người ta nói không hiểu chuyện nhi, ăn một bị khí đều sẽ không sử tiểu tính tình, hơn nữa một khi nhận định một người, sẽ hướng chết đau, tiểu nghiêm người nhưng đừng khi dễ nhân gia.”

Quý Hiểu Âu liên tiếp gật đầu, y tá trưởng nói quả thực nói đến nàng trong lòng đi. Nghiêm Cẩn lại kêu oan: “Ta khi dễ nàng? Nàng không khi dễ ta ta liền thấp nhang cảm tạ. Không phải bởi vì nàng, ta cũng nằm không đến nơi này nha!”

Y tá trưởng chỉ đương hai người ở ve vãn đánh yêu, vẫn như cũ cười tủm tỉm: “Này nhưng oán không người cô nương, là chính người không nghe lời.”

Khó khăn chờ hay nói y tá trưởng rời đi, Quý Hiểu Âu khấu thượng giữ ẩm thùng, đem nhỏ giọt ở trên tử đầu giường canh tích sát mặt sạch sẽ, tiếp theo thẳng thẩn thân thể, đem đôi tay tương điệp quy quy củ củ bãi ở đầu gối, biểu tình nghiêm túc mà đối diện Nghiêm Căn: “Ta cùng người trịnh trọng xin lỗi, ta không biết ta kia một chân cư nhiên có thể đem một cái cương đỉnh đá đoạn. Ta suy nghĩ nửa đêm, người nếu là từ đây sinh hoạt không thể tự gánh vác, ta liền phụ trách người nửa đời sau dưỡng lão.”

“Hải, người đừng cùng chính mình không qua được.” Nghiêm Căn nghe được cảm động, cảm thấy Quý Hiểu Âu đặc biệt trọng nghĩa, “Bao lớn chuyện này nha, dưỡng dưỡng thì tốt rồi. Lại nói kia cương đỉnh đá sớm nên lấy ra, là ta vẫn luôn không muốn lại tiến phòng giải phẫu.”

“Người xác định về sau sẽ không có việc gì nhi?”

Nhìn Quý Hiểu Âu ngoài cười nhưng trong không cười bộ dáng, Nghiêm Căn cân nhắc trong chốc lát bỗng nhiên cảm thấy không thích hợp, “Ta muốn thật tàn người chỉ phụ trách dưỡng lão?”

Quý Hiểu Âu nghiêm trang gật đầu: “Đúng vậy.”

Nghiêm Căn một khang cảm kích hóa thành một bụng toan thủy nhi, thở dài một tiếng nói: “Ta dự đem tâm hướng minh nguyệt, nề hà trăng sáng chiếu mương ngòi a.”

Vẻ mặt của hắn thật sự quá khoa trương, đậu đến Quý Hiểu Âu nhin không được cúi đầu cười rộ lên.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 41

Triệu Á Mẫn nói: “Trước đó vài ngày người trộm về nhà đem một nồi nước uống đến sạch sẽ là chuyện gì xảy ra nhỉ? May mắn trên lầu lão vương thấy người, bằng không chuẩn đem ta dọa cái chết khiếp, cho rằng trong nhà vào tặc.”

Chương 44

Quý Hiểu Âu còn cùng nàng giận dỗi, không chịu ra tiếng, Triệu Á Mẫn lại nói: “Ta mới vừa hầm lão vịt tuyết lê canh, người trở về uống đi. Người chỗ đó cái gì đều không có, như thế nào ăn cơm? Trụ đến quán sao? Vẫn là về nhà đi.”

Quý Hiểu Âu cứng rắn mà trả lời: “Ta ở chỗ này trụ đến khá tốt, ta không quay về.”

Triệu Á Mẫn lập tức chịu thua: “Kia ta về sau không nói chuyện đó biết không? Mẹ nói như vậy nhiều còn không phải là vì người hảo? Tương lai ta và người ba đều sẽ đi ở người đằng trước, đến lúc đó người liền cái gì đều không có, ngày lễ ngày tết nên có bao nhiêu cô đơn nào? Hiểu bằng nếu là cái nữ hài cũng thế, tỷ hai còn có thể cho nhau chiếu ứng, thiên hán lại là cái tiểu tử, người nói mẹ đến lúc đó có thể yên tâm đi sao?” Nói đến nơi này nàng động chân tình, “Hiểu âu, khi còn nhỏ mẹ bạc đãi người quá nhiều, trưởng thành lão tưởng bồi thường người, chính là tổng bỏ không đến điểm

nhi thượng. Người ba nói ta nương hai nhi bát tự phạm hướng, hấn chỗ nào biết, bồi dưỡng mẹ con cảm tình hoàng kim thời gian, ta đang theo hấn đãi ở Tây Tạng đâu!”

Nói được Quý Hiểu Âu quá khó chịu, ghen ngào nói: “Mẹ người đừng nói nữa, hôm nay đóng cửa ta liền về nhà.”

Hai mẹ con khó được thành thật với nhau giao hồi tâm, đều ở điện thoại trung nước mắt và nước mũi liên liên. Vì lấy lòng nữ nhi, Triệu Á Mẫn tràn đầy tình yêu cuối cùng liền nữ nhi bằng hữu đều tiện thể mang theo: “Người sớm nói qua cái kia đồng học đệ đệ, không phải muốn dẫn hấn về nhà ăn cơm sao, như thế nào vẫn luôn không có gặp người đâu?”

Nhắc tới Trầm Vũ, Quý Hiểu Âu cổ họng nhi tức khắc cứng lại. Đã hơn hai tháng, vô luận nàng như thế nào ăn nói khép nép mà xin lỗi, Trầm Vũ chính là không chịu thấy nàng, tới rồi sau lại, đơn giản liền nàng điện thoại cũng không chịu tiếp. Trầm Vũ di động màu linh, dùng chính là Trương Quốc Vinh 《ta》, mỗi lần điện thoại chuyển được, nghe được đã qua đời ca giả đến từ một thế giới khác tiếng ca, “Ta chính là ta, là nhan sắc không giống nhau pháo hoa”, Quý Hiểu Âu đều hãi hùng khiếp vía hoài kỳ vọng chờ đợi, nhưng nàng vẫn luôn không có nghe được nàng chờ mong kia thanh “Tỷ tỷ”.

Tuy rằng Trầm Vũ không chịu lại cùng nàng liên hệ, nhưng mỗi cách hai chu nàng vẫn như cũ đúng hạn đi thăm Lý Mỹ Cầm, thuận tiện đưa đi một ít đồ ăn cùng được. Nhưng nàng chưa bao giờ ở nhà nhìn thấy Trầm Vũ. Lần đầu tiên Lý Mỹ Cầm thấy nàng nói, ai da thật không khéo tiểu vũ có việc vừa mới đi; lần thứ hai thấy nàng lại nói: Tiểu vũ gọi điện thoại nói hấn hôm nay tặng ca không trở lại. Quý Hiểu Âu liền minh bạch Trầm Vũ cố tình ở lảng tránh nàng.

Trạm Vũ không thể tha thứ nàng, Lý Mỹ Cầm đối nàng thái độ lại không hề biến hóa, hiển nhiên Trạm Vũ vẫn chưa nói qua cái gì. Chỉ là nàng đối cổ khớp xương giải phẫu chờ đợi càng ngày càng cường liệt, trừ bỏ nhi tử, cái này chờ đợi đã biến thành nàng đối tương lai sinh hoạt duy nhất trông cậy vào. Mỗi lần thấy Quý Hiểu Âu nàng đều phải dò hỏi, chuyên gia đánh giá khi nào có thể tiến hành đâu? Quý Hiểu Âu vắt hết óc, lần lượt bố trí bất đồng lý do, mắt thấy Lý Mỹ Cầm trên mặt hoài nghi càng ngày càng thâm, Quý Hiểu Âu lại khó có thể qua loa lấy lệ, vẫn luôn muốn tìm thích hợp thời cơ ăn ngay nói thật, nhưng Lý Mỹ Cầm bệnh tình phát triển không có cho nàng cơ hội này.

Đảo mắt tới rồi mười hai tháng trung tuần, Quý Hiểu Âu là ở buổi tối hơn mười một giờ nhận được Lý Mỹ Cầm điện thoại. Nàng ấn xuống tay cơ trò chuyện kiện, ống nghe lại không ai nói chuyện, chỉ có một mơ hồ mà xa xôi thanh âm, phảng phất có người ở rên rỉ, thật lâu thật lâu, Quý Hiểu Âu mới nghe được ống nghe truyền đến thô nặng tiếng thở dốc, có người mơ hồ không rõ mà nói: “Cứu mạng.....” Quý Hiểu Âu lập tức da đầu một tặc, ngưng thần đi nghe, tiếp được đi lại không có thanh âm.

Dưới tình thế cấp bách nàng phủ thêm áo lông vũ liền đi, cũng chưa tới kịp cùng cha mẹ lên tiếng kêu gọi. Đứng ở ven đường cản xe taxi khi, mới phát hiện chính mình trên chân còn lê dép lê. Lên xe, nàng trước cấp Trạm Vũ di động bắt điện thoại, Trạm Vũ di động tắt máy. Đánh tới trường học, hấn không ở ký túc xá. Lại hồi bát Trạm Vũ gia điện thoại, vẫn luôn vội vãng. Nàng gấp đến độ muốn mệnh, lại không có biện pháp khác, chỉ có thể liều mạng thúc giục xe taxi tài xế nhanh lên nhi nhanh lên nhi lại nhanh lên nhi.

Tài xế bị nàng thúc giục đến thập phần bất mãn: “Cô nương, ‘ thần sáu ’ mau, nếu không ngài ngồi cái kia đi?”

Đúng lúc này, Quý Hiểu Âu di động vang lên, tiếp lên vừa nghe, lại là ba ba Quý Triệu Lâm đánh tới, truy vấn Quý Hiểu Âu làm gì đi. Quý Triệu Lâm thật lâu trước kia ở khám gấp trải qua, kinh nghiệm tương đối phong phú, nghe nữ nhi nói năng lộn xộn miêu tả xong trạng huống, lập tức chỉ điểm nàng: “Phỏng chừng trong nhà không ai, người bệnh đã mất đi ý thức, người chạy nhanh đánh 120 kêu cấp cứu xe. Mặt khác, nếu là trong nhà thật sự không những người khác, người còn phải đánh 110, cảnh sát tới nghĩ cách phá cửa đi vào.”

Quý Hiểu Âu hỗn độn ý thức trung cuối cùng bổ ra một đạo ánh sáng, lập tức làm theo. Chờ nàng đuổi tới Trạm Vũ gia dưới lầu, 120 cấp cứu xe đã tới rồi. Phát hiện không có thang máy, hộ công căng liền không chịu đi lên. Quý Hiểu Âu nôn nóng, trực tiếp từ trong bóp tiền lấy ra hai trương trăm nguyên tiền mặt, một người một trương chụp ở trong tay, hai gã hộ công lúc này mới lằm bằm lằm bằm mà cùng nàng lên lầu.

Tới rồi bấy lâu, quả nhiên vô luận như thế nào gõ cửa đều không người đáp ứng, may mắn Quý Triệu Lâm nhắc nhở, không trong chốc lát 110 xe cảnh sát cũng chạy tới, mang theo mở khóa chuyên gia cùng công cụ cùng nhau tới. Quý Hiểu Âu thuyết minh tình huống, lấy ra thân phận chứng nghiệm mình chính bản thân, lại ở một phần lập hồ sơ văn kiện thượng ký danh, cảnh sát liền bắt đầu động thủ.

Đầu tuyến phương án là vận dụng cạy côn. Đối phó giống nhau phòng trộm môn, cạy côn là nhanh chóng mở khóa vũ khí sắc bén. Nhưng lúc này đây liền cạy hơn mười hạ, khung cửa chỗ thép tấm

đều phiên đi lên, khoá cửa lại không có bất luận cái gì động tĩnh. Mở khoá chuyên gia tiến lên nhìn nhìn, nói cái này phòng trộm môn, chất lượng thật sự thật tốt quá, thép tấm so thị trường thường thường thấy phòng trộm môn đều hậu, khoá cửa chất lượng cũng hảo, thông thường chỉ có biệt thự mới có thể chọn dùng loại này cấp bậc phòng trộm môn.

Một khi đã như vậy, đành phải áp dụng đệ nhị phương án, nhìn xem có không từ hàng xóm gia lật qua đi. Một cái cảnh sát xuống lầu điều tra một phen, liền phủ nhận cái này phương án. Bởi vì này đồng lâu gặp phải phá bỏ và di dời, đại bộ phận hộ gia đình đã dọn đi, buổi tối xem qua đi, chỉnh đồng trong lâu lượng đèn nhân gia ít ỏi không có mấy, Trạm Vũ gia trên dưới tả hữu hàng xóm đều hắc đèn. Hơn nữa loại này kiểu cũ nhà nước, không có ban công, cửa sổ cùng cửa sổ chỉ gian cách gần ba mét khoảng cách, mặc dù có thể đi vào hàng xóm gia, tường từ cự mặt đất hơn hai mươi mễ cao bảy lầu phiên cửa sổ tiến vào trạm gia, chỉ sợ cũng đến đội viên chữa cháy hoặc là đặc chủng cảnh sát mới có thể làm được.

Tới rồi loại tình trạng này, chỉ có thể tránh ra khóa chuyên gia thường thử thử xem. Không nghĩ tới chuyên gia tiến lên mân mê vài phút, liền nói quá không xong, phòng trộm khoá lại là song bài hòn đạn kết cấu B cấp khoá, là bọn họ nhất không muốn đụng tới loại hình, hơn nữa hành lang đen như mực, đèn trần nhưng thật ra có, nhưng không có một trần có thể lượng, chiếu sáng toàn tay dựa đèn pin, hấn cũng không thể bảo đảm bao lâu mới có thể đem khoá mở ra.

Đại gia hai mặt nhìn nhau trong chốc lát, hai cảnh sát đi đến một bên nhi đầu chạm trán thương lượng nửa ngày, nói có phải hay không nên gọi 119 mang theo phá cửa máy khoan điện lên sân

khẩu? Nhưng loại này bạo lực phá cửa phương thức yêu cầu đặc
phê, không đến vạn bất đắc dĩ không thể vận dụng. Tại đây trong
lúc, Quý Hiểu Âu vẫn luôn ném thử bát đánh Trầm Vũ di động, vẫn
cứ không có khởi động máy, gấp đến độ nàng thẳng dậm chân,
đang một mảnh nói to làm ồn ào, nàng đột nhiên nhớ tới một cái tự
xưng là mở khóa chuyên gia.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 42

Quan sát bên ngoài đợi khám bệnh ghé cũng ngồi đầy người, Quý Hiểu Âu dạo qua một vòng không có phát hiện có thể đặt chân địa phương, đành phải hướng hành lang cuối cửa sổ sát đất chỗ đi, chỗ đó có một cái đặt phòng cháy thiết bị sắt lá rương, có thể miễn cưỡng ngồi nghỉ ngơi một chút chân.

Nàng mắt nhìn thẳng từ trong đám người đi qua đi, trong lúc lơ đãng khước mắt dư quang hình như có quen thuộc đối tượng chợt lóe mà qua. Xoay đầu, phát hiện một kiện màu kaki kỉ da đoản áo khoác, cái ở một người trên mặt. Người nọ một cặp chân dài vươn đi lão trường, thành lối đi nhỏ thượng nhất vướng bận một kiện đồ vật. Thình thoảng có người vướng ở hần trên chân.

Cái này đoản áo khoác nàng gặp qua, nga thức quân trang khoản hình, có đai lưng có vai phán, kiểu dáng phá lệ chọn người, nhưng hình thể tốt nam nhân mặc vào tới cũng phá lệ câu nhân, tỷ như Nghiêm Cẩn, quần áo vừa lên thân, vai là vai eo là eo, có vẻ tương đương gợi cảm. Nàng nhẹ nhàng nhấc lên một bên vạt áo, áo khoác phía dưới quả nhiên là người quen.

Cũng không biết Nghiêm Cẩn dùng biện pháp gì làm cảnh sát tin hần thuần khiết, rốt cuộc bị cho đi, giờ phút này hần nghiêng đầu đang ngủ ngon lành, chung quanh rộn ràng nhốn nháo tiếng người đối hần không hề ảnh hưởng.

Quý Hiểu Âu yên lặng mà chăm chú nhìn hấn. Hơn một tháng ở nhà dưỡng thương, người của hấn gầy, màu da cũng phai nhạt không ít, từ hắc chocolate biến thành sữa bò chocolate, mà hai tấn cùng trên cằm chòm râu, đã toàn thấu làn da lộ ra màu xanh lá rế chum. Đúng là này đó hồ tra nhi, làm hấn mặt mày gian thể nhưng hiện ra một chút tang thương tiều tụy khí chất.

Quý Hiểu Âu buông ra áo khoác, làm nó một lần nữa che ở Nghiêm Cẩn trên mặt. Nàng không thể lại xem đi xuống, lại xem đi xuống nàng trong lòng kia đầu ngo ngoe rục rịch tiều thú liền sẽ chui từ dưới đất lên mà ra, đón gió lớn lên, không bao giờ sẽ phục tùng lý trí triệu hoán.

Nghiêm Cẩn một giấc này ngủ đến cũng không an ổn, mơ mơ màng màng trung tổng như là đang nằm mơ, nhưng mà cảnh trong mơ lại không phải thập phần rõ ràng, nói mộng lại không phải mộng. Chờ hấn rốt cuộc thanh tỉnh, đã là sáng sớm 6 giờ rưỡi. Âm ỉ một đêm khảm gấp khu, hoàn toàn an tĩnh lại. Mở to mắt, hấn ánh mắt đầu tiên nhìn đến đó là Quý Hiểu Âu, nằm nghiêng ở đối diện ghế trên, mặt chôn ở chính mình trong khuỷu tay tựa hồ ngủ rồi. Hành lang có gió lùa, lại là bên ngoài độ ẩm thấp nhất sáng sớm, nàng thượng thân chỉ mặc một cái dương nhung sam, ở không lắm thoải mái giấc ngủ trung cuộn thành một cái co rúm lại tư thế, như là không thẳng rét lạnh.

Nghiêm Cẩn cúi đầu, thỉnh linh phát hiện nàng kia kiện màu trắng áo lông vũ thể nhưng đáp ở trên người mình. Hấn cúi đầu, ngửi được áo khoác lãnh thượng đậm đến hư ảo một sợi hương khí, như là chanh vi diệu mát lạnh hương vị, vi diệu đến hấn có thể một lần nữa nhắm mắt lại, ở một cái giả thuyết bầu không khí kéo dài mới vừa rồi trong lúc ngủ mơ ấm áp cùng sa vào.

Quý Hiểu Âu phảng phất phát ra một chút mơ hồ thanh âm, hấn nâng lên đôi mắt, nàng lại vẫn như cũ duy trì vừa rồi tư thế, vẫn không nhúc nhích. Hấn đi qua đi, ngồi xổm xuống thân tinh tế mà đoan trang nàng. Nàng cái mũi đôi mắt lông mày, đều giấu ở ống tay áo hạ, chỉ lộ ra no đủ trơn bóng đôi môi. Nồng đậm màu nâu tóc dài tản ra, ở ánh đèn hạ lập loè thủy giống nhau nhu thuận ánh sáng, mang theo mê người thâm nhập hơi thở.

Nghiêm Cẩn tưởng duỗi tay sờ sờ kia dụ hoặc suối nguồn, nhưng hấn tay vừa ra ở nàng trên tóc, Quý Hiểu Âu cả người liền đột nhiên nhảy dựng lên, chưa thoát ly ngay thơ đôi mắt, nhân chán kinh mở lại viên lại đại, giống chỉ cùng đường nai con.

Nàng cảnh giác mà trừng mắt hấn: “Người làm gì?”

Nghiêm Cẩn nói: “Nga, có chỉ sâu, giúp người bắt một chút.” Bị nàng hai chỉ mắt to hung tợn mà trừng mắt, Nghiêm Cẩn không biết vì cái gì liền cảm thấy da đầu chỗ đó từng đợt có chút phát khẩn, cho nên hấn tránh nặng tìm nhẹ mà nói sang chuyện khác: “Người như thế nào ngủ nơi này nha? Về nhà không hảo sao?”

Không nghĩ tới Quý Hiểu Âu thù mới hận cũ một chút đều bị hấn những lời này khơi mào tới: “Người còn có mặt mũi hỏi ta? Ngủ đến cùng heo giống nhau, kêu đều kêu không tỉnh. Nếu không phải lo lắng người vẫn là cái bệnh nhân, ta quản người chết sống đâu, về sớm gia!” Đôi khẩu khí tiếp theo lại nói, “Gần nhất ta đổ cái gì mốc nha? Nửa đêm tổng cùng xe cứu thương cùng bệnh viện giao tiếp?”

Nghiêm Cẩn sờ sờ cái mũi không nói chuyện, chỉ cười cười. Hấn từ Quý Hiểu Âu nói nghe ra vài phần ngoài mạnh trong yếu, còn có giấu ở phần nộ phía dưới quan tâm cùng nhu tình. Hấn tình nguyện tin tưởng đây là Bắc Kinh nữ hài biểu đạt tình cảm đặc thù phương

thức, hấn cam tâm tình nguyện đảm nhiệm trong chiến tranh chủ động tắt lửa quy phục một phương.

Quý Hiểu Âu phát ra phi mũi tên đụng phải Nghiêm Cẩn cục tẩy tẩm chần, làm nàng cảm giác sâu sắc mát mát. Nàng xoay người đi toilet. Trở ra khi đã súc khẩu, rửa mặt, tóc ở sau đầu trát thành đuôi ngựa, thần thanh khí爽 mà khôi phục hảo tâm tình. Nàng khôi phục hảo tâm tình tiêu chí chính là khôi phục lòng hiếu kỳ, vồ vồ bên người ghé dựa, nàng đối Nghiêm Cẩn nói: “Người lại đây, ngồi nơi này, ta có lời hỏi người.”

Nghiêm Cẩn ngồi xuống, Quý Hiểu Âu liền hỏi: “Người đánh chỗ nào học được mở khóa? Người sẽ không chính là trong truyền thuyết tặc vương đi?”

Cái này Nghiêm Cẩn không vui: “Sao lại thế này? Cảnh sát hỏi xong người hỏi tiếp? Ta thuộc về tự học thành tài, ta tự học thành tài được chưa a?”

Chương 45

Quý Hiểu Âu xụ mặt: “Người là nói, cảnh sát có thể hỏi ta liền không thể hỏi sao?”

Nghiêm Cẩn lại cử cờ hàng: “Hành hành hành, người có thể hỏi, người đương nhiên có thể hỏi! Là ở bộ đội luyện, được rồi đi?”

“Ta mới không tin! Bộ đội làm người luyện mở khóa làm gì? Bồi dưỡng các người đi cạy môn đừng khóa?” Quý Hiểu Âu nhưng không như vậy hảo tổng cổ.

Nghiêm Cẩn cười to, thuận tay ôm nàng bả vai: “Muội muội, người về sau nhất định đến nhiều cùng ca lưu manh, cảnh giới liền

sẽ không như vậy hẹp hòi. Học mở khóa liền nhất định vì cạy môn đừng khóa sao?”

Quý Hiểu Âu không có trả lời, mà là nghiêng đôi mắt ngó hần vượt rào tay phải. Nghiêm Cẩn trang không phát hiện, bởi vì hần có thể nhận thấy được chính mình tay phải dưới chướng cơ bắp, mềm mại thuận lợi, không có bất luận cái gì phản kháng ý đồ, vì thế hần đơn giản đem nàng tay phải cũng cùng nhau cầm.

Tay nàng thực mềm, nắm trong tay mềm đến giống thủy. Nghiêm Cẩn nghiêng đi mặt đi xem nàng phản ứng, lại thấy nàng rĩ mi mắt, lông mi rào rạt loạn run, trên má thể nhưng nổi lên một mảnh đỏ ửng. Nghiêm Cẩn có nháy mắt thất thần, hần tưởng tượng không ra, nói chuyện như vậy hào phóng Quý Hiểu Âu, thế nhưng sẽ ở trước mặt hần mặt đỏ thất thố. Ngoài cửa sổ ánh mặt trời dần dần sáng ngời, hần xem nàng cũng xem đến càng thêm rõ ràng. Dĩ vãng hần lâu lỏng đối tượng, đều là hai mươi xuất đầu tuổi trẻ nữ hài nhi, chính phùng song thập rất tốt niên hoa làn da, nộn đến phảng phất có thể véo ra thủy tới, Thẩm Khai Nhan còn lại là các nàng bên trong người tiêm nhi. Nhưng mà giờ phút này nhìn chằm chằm Quý Hiểu Âu, hần cảm giác Thẩm Khai Nhan các nàng đều mất nhan sắc. Không phải nói các nàng không tốt, mà là có giờ phút này Quý Hiểu Âu so, đều khuyết thiếu một thứ. Nghiêm Cẩn suy nghĩ nửa ngày, mới có thể tìm được một cái từ đi hình dung như vậy đồ vật —— tạm thời đem nó mệnh danh là nội hàm đi. Hơn nữa hần làm theo đem nó khen ra tới.

“Nói thật, ngươi là ta đã thấy nhất có nội hàm cô nương.”

Nhưng là Quý Hiểu Âu nghe được “Nội hàm” cái này từ, lại thập phần không cao hứng: “Ngươi tao ai đâu? Đừng cho là ta không

biết, các người thật sự không chửi nguyền nhưng khen, mới có thể nói một nữ có nội hàm.”

Nghiêm Cẩn không nghĩ tới vố mông ngựa ở mã trên đùi, nhưng hắn biết nghe lời phải, lập tức sửa lại: “Ta cùng người khác không giống nhau. Ta nói nội hàm, là chỉ bên trong quần áo, nga, không, nịt ngực bên trong.”

Lời còn chưa dứt, Quý Hiểu Âu một cái tát phiến lại đây, bị Nghiêm Cẩn tay mắt lanh lẹ nắm lấy thủ đoạn: “Quý Hiểu Âu, ta cảnh cáo người, trước kia là ta làm người, về sau người lại động thủ ta liền thật không khách khí, đánh đau người nhưng đừng khóc a.”

Quý Hiểu Âu liều mạng muốn tránh thoát: “Đồ lưu manh!”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 43

Lý Mỹ Cầm trụ chính là một gian sáu người phòng bệnh. Thời gian quá sớm, bên ngoài sắc trời còn chưa toàn lượng, đại bộ phận bạn chung phòng bệnh còn đang trong giấc mộng. Quý Hiểu Âu đi vào đi, thấy trong phòng bệnh chỉ có Lý Mỹ Cầm đầu giường đèn sáng lên, Trạ Võ yên lặng mà ngồi ở mẫu thân trước giường. Cam vàng ánh đèn từ phía dưới phóng ra ở hấn trên mặt, phác hoạ ra một cái đơn bạc cắt hình.

Quý Hiểu Âu tận lực phóng nhẹ bước chân, vẫn là kinh động Trạ Võ, hấn quay đầu lại, nhìn đến Quý Hiểu Âu, môi giật giật, làm như muốn nói cái gì lại nuốt trở vào. Nhưng ngay sau đó khoe miệng xuống phía dưới một phiết, làm ra một cái chán ghét thả không kiên nhẫn biểu tình.

Quý Hiểu Âu không để ý tới hấn cái này chán ghét ám chỉ, lập tức đi đến trước giường, mắt nhìn ngủ say Lý Mỹ Cầm, lại đối Trạ Võ nhỏ giọng nói nói mấy câu.

“Trạ Võ, mặc kệ người như thế nào đối ta, ta phải đem lời nói cùng người nói rõ ràng. Ta làm việc này, là vì mẹ người, không phải vì người. Người có thể đuổi ta đi, nhưng ta làm cái gì người cũng quản không được. Xương đùi hoại tử trường hợp, ta ở trên mạng tra xét rất nhiều tư liệu, khẳng định so người biết được nhiều, người nếu là còn đau lòng mẹ người, liền kiên nhẫn một chút nhi.”

Trạm Vũ nửa ngày không có ra tiếng, quá trong chốc lát hần đứng lên, ngạnh cổ đi rồi, vẫn là không chịu nhìn Quý Hiểu Âu liếc mắt một cái.

8 giờ kiểm tra phòng về sau, Lý Mỹ Cầm chủ trị bác sĩ đem Trạm Vũ cùng Quý Hiểu Âu gọi vào văn phòng, đem Lý Mỹ Cầm tình huống đúng sự thật bẩm báo: Không chỉ có xương đùi cổ xương sụn toàn bộ xé rách, đồng thời bạn có xương đùi đầu ngoại di. Bác sĩ kiến nghị là, chuyển khoa chỉnh hình phòng bệnh, mau chóng tiến hành cổ khớp xương đổi thành giải phẫu, thuật sau còn có thể duy trì bộ phận vận động năng lực, bằng không hậu quả kham ngu. Mà toàn bộ giải phẫu xuống dưới, giải phẫu phí chỉ có một vạn nhiều, nhưng giả thể khớp xương thực quý, sản phẩm trong nước hơn hai vạn, nhập khẩu từ tam vạn đến bảy vạn không đợi.

Quý Hiểu Âu hỏi: “Sản phẩm trong nước cùng nhập khẩu có cái gì khác nhau?”

Bác sĩ nói cũng không có gì quá lớn khác nhau, công năng đều không sai biệt lắm, mấu chốt ở sử dụng niên hạn thượng. Nhân công khớp xương hao tổn thực mau, sản phẩm trong nước giống nhau ở 5 năm tả hữu, nhập khẩu tắc có thể duy trì bảy năm đến mười năm. Hần giải thích nói: “Cho nên trên nguyên tắc giống nhau không kiến nghị 55 tuổi dưới người bệnh đổi thành nhân công khớp xương, chính là sợ trải qua nhiều lần giải phẫu. Lý Mỹ Cầm tình huống tương đối đặc biệt, bảo thủ trị liệu không có hiệu quả, giải phẫu chỉ chỉnh đã vậy là đủ rồi, nhà các người thuộc muốn chính mình quyết định, chủ yếu xem các người chính mình kinh tế trạng huống.”

Quý Hiểu Âu còn ở vội vàng đem bác sĩ nói cùng chính mình trong đầu chứa đựng tin tức nhất nhất đối chiếu, vẫn luôn duy trì

trầm mặc Trạh Vũ đột nhiên mở miệng: “Vậh chuẩn bị nhập khẩu đi. Yêu cầu nhiều ít tiền thế chấp?”

Bác sĩ nhìn xem Quý Hiểu Âu, Quý Hiểu Âu không biết Trạh Vũ trong hồ lô bán cái gì được, không hảo phát biểu ý kiến, bác sĩ liền nói: “Vậh đổi trong đó đồng giá vị đi, năm vạn cùng bảy vạn khác biệt không lớn.”

Trạh Vũ gật đầu: “Hành!”

“Nói như vậy, trước giao bảy vạn hảo, nhiều lui thiếu bỏ.”

Trạh Vũ cúi đầu, nhìn chính mình mũi chân nhi, qua thật lâu, tựa hạ rất lớn quyết tâm, hấn từ kẽ răng phát ra âm thanh: “Hảo.”

Ra văn phòng môn, Trạh Vũ một người buồn đầu đi phía trước đi, Quý Hiểu Âu bắt chấp hấn nói cái gì nữa khó nghe lời nói, truy ở hấn phía sau hỏi: “Người chỗ nào lộng như vậy đại một số tiền?”

Trạh Vũ cũng không quay đầu lại: “Không cần người quản!”

Quý Hiểu Âu gấp đến độ túm chặt hấn ống tay áo: “Người nhưng ngàn vạn đừng làm việc ngốc! Uy, người có nghe hay không? Chúng ta cùng nhau nghĩ cách thành sao?”

Chương 46

Trạh Vũ bỗng dừng dừng lại bước chân, xoay người đối diện nàng: “Người người này như thế nào như vậy ái lo chuyện bao đồng nhi? Ta mượn được chưa a?”

Quý Hiểu Âu cũng đứng lại, một bước cũng không nhường mà đáp lễ: “Ta liền phải lo chuyện bao đồng nhi, người có thể thế nào a?”

Mượn? Ta còn không biết người? Người tìm ai mượn đi? Người muốn thật có thể mượn tới tiền, cũng không đến mức làm loại chuyện này đi!”

Trạm Vũ trừng mắt nàng, ngực phập phồng không chừng, hai mảnh góc cạnh rõ ràng mỏng môi động lại động, Quý Hiểu Âu hút khẩu khí, dự bị ngênh đón hấn càng thêm khắc nghiệt lời nói, hấn lại rũ xuống lông mi, xoay người chạy.

“Trạm Vũ ——” Quý Hiểu Âu cất bước muốn truy, nhưng một đêm vô miên, hơn nửa chưa ăn cơm sáng, trước mắt bỗng nhiên sao Kim loạn mào, hơi kém thua tại trên mặt đất, chờ nàng đỡ tường đứng vững, Trạm Vũ đã sớm chạy trốn không ảnh.

Hấn này vừa đi, liền lại không lộ diện.

Buổi sáng 9 giờ nhiều Lý Mỹ Cẩm tỉnh lại, nhắc tới đêm qua tao ngộ vẻ mặt mờ mịt. Nàng chỉ nhớ rõ chính mình đi phòng bếp nấu nước, một không cẩn thận vướng ở khí thiên nhiên cao su lưu hoá quản thượng, kia một khắc hai chân hoàn toàn không nghe sai sử, lập tức ngã trên mặt đất, sau lại ký ức liền cơ hồ đứt phim, liền cấp Quý Hiểu Âu gọi điện thoại cầu cứu sự đều nhớ không rõ lắm. Nhưng nàng lại tinh tường nhớ rõ chính mình là trước cấp nhi tử gọi điện thoại, nhi tử di động lại tắt máy. Nàng hỏi Quý Hiểu Âu: “Tiểu vũ chỗ nào vậy? Đứa nhỏ này gần nhất mỗi ngày thần long thấy đầu không thấy đuôi, di động khi khai khi quan, rốt cuộc ở vội cái gì đâu? Còn không có tốt nghiệp bọn họ công ty liền như vậy trọng dụng hấn, đừng đem hài tử mọt chết lâu.”

Miệng nàng tuy rằng ở oán trách, lại hoàn toàn là ngôn nếu có hám tâm thật hỉ chi. Mỗi lần nhắc tới Trạm Vũ, nàng trên mặt đều sẽ bịt kín một tầng kỳ lạ ánh sáng. Mà Quý Hiểu Âu mỗi lần nhìn thấy

loại này tình thương của mẹ vàng sáng, đều sẽ cảm giác áp lực tâm lý thật lớn, sợ chính mình ngày nào đó khổng chế không được sẽ đem chân tướng nói thẳng ra.

10 giờ chung bệnh viện quét tước vệ sinh, bởi hộ người đều bị đuổi ra phòng bệnh. Ngồi ở khu nằm viện dưới lầu, Quý Hiểu Âu thu được Trạm Vũ một cái tin nhắn: Ta ba ngày sau trở về giao tiền. Máy ngày nay phiền toái người chiếu cố ta mẹ, dĩ vãng đủ loại bất kính, tử, thỉnh tha thứ.

Quý Hiểu Âu đi đến dưới lầu quầy bán quà vặt, mua bánh mì cùng băng hồng trà sung làm bữa sáng. Kia bánh mì không biết thả bao lâu, sợi bông giống nhau. Nàng đem một khối sớm đã quá hạn sử dụng bánh mì đặt ở trong miệng, máy móc mà nhai thật lâu, vẫn là quyết định cấp Trạm Vũ hồi cái điện thoại, nàng tưởng nói với hắn, nếu mượn không đến tiền, giải phẫu tiền thế chấp nàng có thể giúp đỡ giải quyết một bộ phận, làm hắn đừng quá sốt ruột.

Nhưng nàng không nghĩ tới, Trạm Vũ di động, cư nhiên lại tắt máy! Hơn nữa một quan chính là mấy ngày.

Bởi vì Mỹ Dung Điểm không rời đi người, Quý Hiểu Âu không thể toàn thiên đều đái ở bệnh viện, nàng tìm được một cái không tòi hộ công, lại ở bệnh viện nhà ăn làm trượng cơm tạp, hướng trong thẻ sung mấy trăm đồng tiền giao cho hộ công, làm nàng dựa theo lời dặn của bác sĩ cấp Lý Mỹ Cầm mua cơm. Nàng chính mình tắc mỗi ngày buổi chiều đến bệnh viện thăm hỏi một lần.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 44

Mười hai tháng trời tối đến sớm, bọn họ tới đường cô khi, còn không đến buổi tối 6 giờ, nhưng trời đã tối hẳn, đường cô càng chính đèn rực rỡ tề phóng. Xa xa mà, Quý Hiểu Âu nhìn đến kia chỉ ngọn đèn dầu huy hoàng giống như Thủy Tinh Cung giống nhau đứng sừng sững ở Hải Hà ngoại than thượng tàu biển chở khách chạy định kỳ, đỉnh tầng lóng lánh bắt mắt “Một phần ba” bốn chữ, toàn bộ khoang thuyền bị bao phủ ở một mảnh lộng lẫy quang trong biển, nàng khiếp sợ càng sâu với lần đầu tiên nhìn đến “Có gian quán cà phê” thời điểm.

Nhưng mà càng làm cho nàng giật mình còn ở phía sau. Đường nàng đi theo Nghiêm Cẩn bước lên cầu thang mạn, đi vào tiếng người ồn ào đại sảnh khi, những cái đó xuyên qua ở trong đại sảnh lãnh vị viên cùng với phụ trách gọi món ăn, truyền đồ ăn phục vụ sinh, thuần một sắc người mặc màu đen cao cổ sam cùng màu đen tây trang, hoặc thanh tú hoặc anh tuấn hoặc phong lưu, màu sắc và hoa văn chủng loại đầy đủ hết, quả thực làm nàng hoa cả mắt, phảng phất rơi vào rồi nam sắc Bàn Tư Động.

Quý Hiểu Âu hai chân dính ở inox thang lầu thượng, nửa ngày không có cất bước. Vừa lúc một cái dừng ngực bài lâu mặt giám đốc đi tới, tiếp đón Nghiêm Cẩn: “Nha, lão bản tới! Lúc này thời gian cách đến cũng thật trường.”

Lão bản hai chữ giống như một đạo tia chớp phách quá Quý Hiểu Âu đỉnh đầu, nháy mắt làm nàng rung mình một cái. Nàng vài bước đuổi theo Nghiêm Cẩn: “Uy, hỏi người một vấn đề!”

Nghiêm Cẩn thế nàng hỏi: “Ta có phải hay không khai vệt cửa hàng vệt công?”

“Người như thế nào biết ta hỏi cái này?”

“Mỗi một cái lần đầu tiên cùng ta tới chỗ này nữ nhân, đều sẽ hỏi đồng dạng vấn đề.”

Quý Hiểu Âu sốt ruột mà truy vấn: “Vậy người đáp án đâu? Người phải không?”

Nghiêm Cẩn nhin không được vui vẻ. Nguyên bản hắn đã muốn chạy tới nhị tầng boong tàu thượng, đang chuẩn bị đuổi tay đi đẩy một cái phòng môn, giờ phút này đảo không như vậy sốt ruột đi vào. Hắn xoay người, tay chống khung cửa, trên cao nhìn xuống mà nhìn còn đứng ở cầu thang mạn thượng Quý Hiểu Âu, hắn hỏi: “Này vấn đề đáp án đối với người có bao nhiêu đại ảnh hưởng?”

Quý Hiểu Âu đáp đến không chút nào hàm hồ: “Người muốn dám nói là, ta hiện tại liền dám hướng Cục Công An cử báo người, người muốn nói không phải, ta liền minh bạch ngài lão nhân gia xu hướng giới tính đích xác có vấn đề.”

Nàng lời còn chưa dứt, Nghiêm Cẩn phía sau phòng môn mở ra, có người đi ra, cười ha ha: “Nghiêm tử, người xem người xem, ta không oan uổng người đi? Ta ánh mắt nhi có đôi khi vẫn là cùng nhân dân quần chúng bảo trì nhất trí.”

Quý Hiểu Âu ngẩng đầu, liền thấy một trương tròn tròn đại A Phúc giống nhau mặt, từ Nghiêm Cẩn trên vai phương lộ ra tới. Hắn thanh âm mượt mà trong sáng, so với hắn bộ dáng càng có công nhận độ, chính là lần trước cùng Nghiêm Cẩn ở đồn công an ngoài cửa cùng nhau chờ nàng cái kia “Hứa mập mập”.

“Hứa mập mập” phía sau, còn đi theo một người, màu trắng tề lam sọc áo sơ mi sấn đến người càng văn nhã tinh tế, tươi cười thực đậm, lại nhìn qua âm áp đáng tin cậy. Người này nhìn qua quen mắt, nhưng phân biệt hắn làm Quý Hiểu Âu phí điểm nhi công phu. Bởi vì lần đầu tiên thấy hắn khi, hắn mang theo một bộ hắc khung khi khoản mắt kính, lúc này cái gì cũng không mang, chính là hắn cái loại này ôn nhuận khí chất, lại lệnh người vừa thấy khó quên.

Nghiêm Cẩn đem không hiểu ra sao Quý Hiểu Âu kéo vào phòng, nhất nhất cho nàng giới thiệu: “Đây là mập mập, đại danh Hứa Chí Quần, người gặp qua.”

Cùng Hứa Chí Quần quen biết khởi nguyên với hắn hỗ trợ, Quý Hiểu Âu cảm kích hắn, ngoan ngoãn mà kêu một tiếng “Hứa ca”.

Nghiêm Cẩn lại nói: “Đây là trình tiểu yêu.”

Quý Hiểu Âu mở to hai mắt không có đáp lại, tất nhiên là kinh ngạc như thế hào hoa phong nhã một người, vì cái gì sẽ có một cái như thế phổ phường hóa tên?

Chương 47

“Trình Duệ Mẫn.” Không mang mắt kính trình tiểu yêu triều nàng mỉm cười vươn tay, “Cơ trí duệ, nhanh nhẹn mẫn.”

Tên này mới giống lời nói, xứng với người của hấn, Quý Hiểu Âu nhấp khởi miệng cười cười, vươn tay cùng hấn tương nắm.

Trình Duệ Mẫn nhìn nàng nói: “Chúng ta gặp qua.”

Quý Hiểu Âu gật đầu: “Đúng vậy, gặp qua.” Trong lòng lại nói, không chỉ là gặp qua, ta còn gặp qua càng nhiều đâu, liền các người thân thiết trường hợp ta đều gặp qua. Bất quá đột nhiên đối mặt nhiều người như vậy, nàng có chút không thích ứng, liền tiếp chớp mắt to, không rõ Nghiêm Căn trong hồ lô muốn làm cái gì.

Nghiêm Căn thực nhanh lên phá nổi bắn khoăn: “Vừa lúc ca nhi mấy cái thẩu cùng nhau ăn bữa cơm, cho nên cố ý đem người mang đến, hôm nay chúng ta đem một ít việc nhi giáp mặt nói rõ, đỡ phải người mỗi ngày hoài nghi ta là cái Gay.”

Quý Hiểu Âu hoành hấn liếc mắt một cái: “Người có phải hay không Gay cùng ta không quan hệ, ta chính là không nghĩ mỗi ngày cùng người không thanh bạch.”

Trơ mắt nhìn Quý Hiểu Âu bắt ép Nghiêm Căn, Trình Duệ Mẫn chỉ cười không nói lời nào, cũng không có bất luận cái gì giải vây ý tứ. Bởi vì Nghiêm Căn ở nữ nhân trước mặt thật cẩn thận bộ dáng quá hiếm thấy. Trình Duệ Mẫn năm đó truy đàm bên thời điểm, từng bị hấn liên tiếp châm chọc “Đàn bà nhi chít chít không giống cái đàn ông”, hấn kinh nghiệm luôn luôn là “Không quan tâm cái gì nữ nhân, nghĩ cách đẩy ngã phóng bình ấn ở trên giường, nàng chính là của người”. Không nghĩ tới hấn cũng có từ tướng quân đến nô lệ một ngày, thật là thích nghe ngóng.

Rốt cuộc, Hứa Chí Quân nghe không nổi nữa, tiến lên giảng hòa: “Thượng đồ ăn thượng đồ ăn, chạy nhanh, chúng ta vừa nói vừa ăn,

hai không chậm trễ. Ăn xong rồi còn phải hồi Bắc Kinh đâu.”

Phòng cửa thiết có một cái nho nhỏ quầy bar, đồ ăn trước đưa đến quầy bar, lại qua tay truyền tới bọn họ trước mặt bàn tròn thượng. Tỏi nhuyễn ngà voi trai, hấp lão hổ đốm, băng hoa cua, tôm hùm thứ thân..... “Một phần ba” sang quý chiêu bài đồ ăn từng đạo đi lên, cuối cùng là vây cá vớt cơm, mỗi người một chén nhỏ, đặt ở Quý Hiểu Âu trước mặt, lại là một chung sâm Mỹ hàm huyết yến tổ yến, thời giá 800 tám, có thể thấy được Nghiêm Cẩm vì này bữa cơm hạ đủ tiền vốn. Hứa Chí Quân cùng Trình Duệ Mẫn đều tính nhìn quen bộ mặt thành phố người, ăn đến không nhiều lắm, nhưng hai người miệng cũng không nhàn rồi, vẫn luôn ở thảo luận internet an toàn cùng tường phòng cháy đề tài. Nghiêm Cẩm nghe không hiểu, cũng lười đến nghe, chỉ lo hướng Quý Hiểu Âu mâm gấp đồ ăn: “Đừng để ý đến bọn họ, ăn người, ăn, ăn, ăn.....”

Quý Hiểu Âu ít có cơ hội nhìn thấy như thế thuần khiết hải sản nguyên liệu nấu ăn, ăn uống thỏa thích rất nhiều, có một vấn đề cũng theo đồ ăn ở đầu lưỡi thượng lẫn qua lộn lại, nàng nhìn rồi lại nhìn, rốt cuộc không có nhìn xuống hỏi ra tới: “Này một bàn đồ ăn, đến bao nhiêu tiền?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 45

Nghiêm Cẩn hỏi: “Ta đây đâu?”

Quý Hiểu Âu đáp đến dị thường dứt khoát: “Người cũng là.”

Trở lại Bắc Kinh, Quý Hiểu Âu do dự thật lâu, mới nói phục chính mình một lần nữa rảo bước tiến lên bệnh viện khu nằm viện. Nàng thật sự không muốn cùng Trạm Vũ gặp mặt, nhưng lại lo lắng Lý Mỹ Cầm bên người không người, sợ làm chính sự. Nhưng nàng không nghĩ tới, nàng vừa ra thang máy, liền nhìn đến đứng ở hành lang cuối Trạm Vũ. Hắn chính mở ra cửa sổ hút thuốc, chính trực buổi chiều thăm hỏi thời gian, hành lang hiếm thấy hộ sĩ bóng dáng, trong lúc nhất thời cũng không có người tới xua đuổi hắn.

Một tuần không thấy, Trạm Vũ bóng dáng mảnh khảnh rất nhiều, nhìn qua hình dáng càng thêm đơn bạc, phản quang đứng ở tro bụi di động quang ảnh, phản phát một cái màu xám trắng bóng dáng, không có một chút phân lượng.

Quý Hiểu Âu cọ xát vài bước, đang ở suy xét hay không qua đi. Chợt thấy có người từ phòng bệnh đẩy xe lăn hoạt ra tới, chậm rãi tiếp cận Trạm Vũ. Từ bóng dáng có thể nhận ra tới, đó là Lý Mỹ Cầm. Nàng vẫn luôn đi vào nhi tử phía sau, giữ chặt hắn tay. Trạm Vũ quay đầu lại, vươn tay cánh tay ôm nàng bả vai.

Quý Hiểu Âu xa xa mà nhìn đôi mẹ con này, bọn họ tư thế phối hợp đến như vậy hảo, sở hữu lời lổm đẽu là trò chơi xếp hình đường như đua hợp, là hơn hai mươi năm sống nương tựa lẫn nhau bồi dưỡng lên ăn ý, trung gian chen vào không lọt bất luận cái gì kẻ thứ ba.

Nàng lén lút xoay người, không có kinh động bất luận kẻ nào, lại lui tiến thang máy, trở lại lầu một đại đường. Ở thu phí chỗ ngoài cửa sổ, nàng lấy ra hai trương thẻ ngân hàng, từ phụ thân chỗ đó mượn bốn vạn nguyên, hơn nữa chính mình trọng khai trương hai tháng thuần lợi nhuận, bao gồm này hơn một tuần tân thu một vạn nhiều buôn bán nước chảy, gần tám vạn đồng tiền, đều đánh vào Lý Mỹ Cầm tài khoản.

Ngồi ở xe buýt thượng, nàng thu được Trạm Vũ tin nhắn, chỉ có hai chữ: Cảm ơn. Nghĩ đến là biết nàng tân nhập trương tiền. Quý Hiểu Âu cười một chút, xóa rớt tin nhắn, tiếp theo xóa rớt Trạm Vũ dãy số. Còn chưa tới gia, di động lại vang, lúc này là Nghiêm Cẩn điện báo. Nàng không có tiếp, chờ tiếng chuông chính mình ngừng, nàng cấp Nghiêm Cẩn đã phát một cái tin nhắn: Gần nhất đừng quấy rầy ta, cầu xin người làm ta chính mình chờ lát nữa!

Là thời điểm hạ màn. Nguyên lai nàng sinh hoạt tuy rằng bình đạm, lại rất bình tĩnh. Từ hai người kia xông vào nàng sinh hoạt, nàng thế giới liền lệch khỏi quỹ đạo bình thường quỹ đạo. Nàng cảm thấy chính mình như là một cái câu có vấn đề lỗi chính tả, tổng sống ở một loại biệt biệt nữ nữ ngữ cảnh. Nàng thật sự phiền, tưởng một người không chịu quấy nhiễu mà quá mấy ngày thanh tĩnh nhật tử.

Nhìn lại qua đi mấy tháng, nàng tưởng có lẽ đây mới là thượng đế bốn ý: Mượn tay nàng bồi này hai mẹ con một đường đi đến hiện

giờ, nàng cùng Nghiêm Cẩn lưu lại tiền có lẽ có thể duy trì bọn họ vượt qua trước mắt cửa ải khó khăn, làm cho bọn họ tin tưởng nhân thế gian còn có ôn nhu tồn tại, mà nàng tác dụng cũng đến đây kết thúc, nên sự thành lui thân. Lại nói như thế nào, nàng dù sao cũng là cái chuẩn Cơ Đốc đồ, đồng tính luyến ái đã là nàng tiếp thu điểm máu chốt, hơn nữa bán mình, vô luận như thế nào nàng cũng không qua được tâm lý thượng này một quan.

Quý Hiểu Âu cái kia tin nhắn, cho Nghiêm Cẩn trầm trọng đã kích. Hắn thật là luẩn quẩn trong lòng, chính mình một phen đào tìm đào phổi trả giá, thế nhưng đổi lấy như vậy một cái kết quả. Vừa lúc này hắn lại ở giải trí tin tức nhìn thấy Thẩm Khai Nhan truyền thông phỏng vấn, nàng thế nhưng thật sự ở một bộ tân khởi động máy điện ảnh trung biến thành nữ nhất hào. Màn ảnh trung Thẩm Khai Nhan thân quang cổ tịch, tươi cười như hoa, đôi mắt truyền thông đối cảm tình vấn đề truy vấn, nàng đáp đến bình tĩnh: “Cán bộ cao cấp đệ tử? Bạn trai? Sao có thể? Ta còn không có chân chính luyến ái quá đâu!”

Tuy rằng lần trước quấy rầy Quý Hiểu Âu lúc sau, Nghiêm Cẩn lời lẽ chính nghĩa mà đã cảnh cáo nàng, xét thấy hai người sớm đã kết thúc, hy vọng nàng làm một nữ nhân có thể tự tôn tự ái, hắn không nghĩ tái kiến hai người chi gian có bất luận cái gì liên quan. Nhưng đối phương quả thực không hề lưu luyến mà xoay người rời đi, hơn nữa hiển nhiên tìm được rồi càng tốt ký chủ, hắn lại cảm thấy trong lòng ê ẩm pha không chịu đựng.

Thâm giác sai phó một khang chân tình Nghiêm Cẩn, nhịn không được hướng Trình Duệ Mẫn oán giận nữ nhân lãnh khốc cùng vô tình.

Nhưng Trình Duệ Mẫn không chút nào đồng tình, ngược lại hỏi hấn: “Người trước kia giáo huấn ta những lời này đó đều đến chỗ nào vậy? Người đã làm cái gì vì cái gì không nói cho nàng?”

Nghiêm Cẩn vẻ mặt đau khổ: “Người không thể nói dối, nói một lần dối liền phải chuẩn bị càng nhiều dối lấp liếm, hơn nữa gặp được một cây gậy người, người ở nàng chỗ đó rút một lần dây xích, về sau liền xoay người cơ hội đều không có.”

Trình Duệ Mẫn lắc đầu, lời ngầm là nói hấn tự làm tự chịu, “Vậy người cùng ta nói nói, người cùng cái kia kêu KK nam hài nhi, rốt cuộc sao lại thế này? Vốn dĩ người cùng hấn không có gì quan hệ, như thế nào sẽ hãm đến như vậy thêm? Đầu tiên là bởi vì hấn, làm không liên quan người vào ‘ một phần ba ’, chiếm 10% cổ phần danh nghĩa, lúc này lại mượn cho hấn mười vạn đồng tiền, hơn nữa biết rõ này tiền là có đi mà không có về. Đừng nói không hiểu biết người của người, liền ta đều có chút hoài nghi, người có phải hay không thiếu hấn cái gì?”

Nghiêm Cẩn cười gượng: “Ta không phải thiếu hấn, mà là thiếu người. Ta vẫn luôn hối hận cao một thời điểm đánh với người kia một trận. Nếu không phải kia một trận, người liền sẽ không cùng lão gia tử nhà người nháo cương, cũng sẽ không ngàn ấy năm vẫn luôn ở bên ngoài phiêu, có gia không thể hồi. Nay tâm bệnh gác lòng ta mười mấy năm, vẫn luôn không bỏ xuống được. KK nhãi ranh kia, người không cảm thấy hấn lớn lên cùng người khi còn nhỏ có chút giống sao? Lần trước hấn bị người đả thương, nằm ở đằng kia bộ dáng, kêu ta lập tức nhớ tới năm ấy người rời nhà trốn đi, ta cùng nhị tử nơi nơi đi tìm, cuối cùng ở Bắc Kinh trạm phòng đợi ghế dài thượng tìm được người, khi đó người phát sốt thiêu đến đầy miệng nói mê sảng, cánh tay thượng quần lầy băng vải, mặt dơ đến hoa

miêu giống nhau, cùng hần như vậy thì thật giống a! Ta lập tức mềm lòng, tâm nói năm đó không giúp được người, hôm nay tổng có thể giúp giúp hần đi. Không phải bởi vì cái này, ta chỗ nào tới hảo tâm a?”

Trình Duệ Mẫn cúi đầu cười cười, một lát sau mới nói: “Người này phiên lời nói làm dụng tâm kín đáo người nghe xong, lại là một hời hiểu lầm.” Hần như là chạm được cái gì ngày cũ chuyện cũ, ánh mắt chợt hiện đau đớn.

Nghiêm Cẩn không có chú ý tới hần biểu tình rất nhỏ biến hóa, chỉ là vỗ đầu vai hần, thở dài một tiếng: “Đúng vậy, huynh đệ, người tốt không thể làm, tuyệt đối không thể làm, người ca ta chính là một cái tấm gương.”

Chương 48

Đệ * chương 12 vẫn không trở về tiếc nuối

Nghiêm Cẩn lại khôi phục hàng đêm sinh ca xa hoa lãng phí sinh hoạt. Tưởng hần ở tình trường tung hoành nhiều năm, vẫn luôn là nữ nhân trong lòng đoạt tay mặt hàng, hiện giờ lại làm một cái thay đổi thất thường miệng rộng nữ nhi tùy ý chà đạp, lần tao ngộ đó cũng đủ làm hần từ đây đổi có tri thức có theo đuổi cái gọi là thực nữ chùn bước. So sánh với dưới, những cái đó tuổi trẻ nữ hài nhi, mỗi người đơn giản nghe lời, đem nàng đưa tới thương trường, bàn tay vung lên, “Đi lấy đi, bảo bối nhi, tùy tiện lấy, ca tới mua đơn”. Cô nương này trên cơ bản chính là hần. Nhưng từng từ như vậy quen thuộc cảnh tượng trung thoát ly quá một đoạn thời gian, lại quay đầu lại, lại làm hần có xem kỹ chính mình sinh hoạt hiện trạng năng lực. Vì thế Nghiêm Cẩn phát hiện một kiện thực bi ai sự thật: Cô nương tuổi có thể càng phao càng tuổi trẻ, nhưng cô nương tình cảm chất

lượng lại càng ngày càng kém. Tuổi trẻ xinh đẹp cô nương lựa chọn hấn, chỉ sợ nhiều là đối hấn xã hội điều kiện lựa chọn, đều không phải là đối hấn bản nhân lựa chọn, các nàng thực dễ dàng cho hấn thân thể, lại khó cấp thiết tình. Hấn sớm đã sẽ không ái, nhiều năm như vậy thanh sắc khuyến mãi, hấn sớm mà liền đem chính mình ái tiêu xài hết. Những cái đó cô nương tới lại đi, hấn chưa bao giờ cảm giác được khó chịu. Nhưng một khi nhớ tới Quý Hiểu Âu, hấn lại sẽ bản năng cảm thấy, hấn sinh hoạt tựa hồ mất đi một loại thứ gì, hơn nữa vĩnh viễn cũng không thể phục được.

Thấy rõ sự thật này, Nghiêm Cẩn thường thường sẽ đối trong lòng ngực như hoa như ngọc mỹ nữ đột nhiên đánh mất hứng thú, đem người một phen đẩy ra đi. Tuổi những năm cuối quan hết sức, nguyên là bữa tiệc rượu tràn nhiều nhất thời điểm, hấn lại từng ngày trở nên trạch lên.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 46

Trạm Vũ lại lo chính mình hắc hắc lặng lẽ cười lên, biên cười biên lớn đầu lười nói: “Kia..... Những cái đó tôn tử không gạt ta, người quả nhiên..... Quả nhiên cũng ở nơi này.....”

Nghiêm Cẩn từ ngẩn ngủ khiếp sợ trung khôi phục lại, chính cân nhắc như thế nào đem người này lộng tiến thang máy, cửa thang máy bỗng nhiên khai, một người mặc chế phục bảo an vội vàng bán ra tới, thấy trường hợp này, lập tức hỏi: “Nghiêm tiên sinh, ngài không có việc gì đi? Có chủ hộ khiếu nại nói có người đi theo hắc vào đơn nguyên môn, ta chạy nhanh lại đây nhìn xem, ngài yêu cầu hỗ trợ sao?”

Nghiêm Cẩn còn không có tới kịp nói cái gì, Trạm Vũ trước gào to lên, biên kêu biên nắm chặt Nghiêm Cẩn ống quần: “Ta không đi ta không đi..... Có người muốn giết ta..... Muốn giết ta.....”

Hắn thanh âm thê lương mà tuyệt vọng, ở không lớn môn đại sảnh xoay quanh quanh quẩn, đối diện hàng xóm phía sau cửa vang lên tiếng bước chân, vẫn luôn đi đến trước cửa, dừng lại, nghĩ đến là xuyên thấu qua mắt mèo ở nhìn trộm.

Nghiêm Cẩn cười khổ, đối bảo an nói: “Không có việc gì, là ta bằng hữu, uống say. Ta chính mình xử lý, ngài về đi.”

Chờ bảo an rời đi, Nghiêm Cẩn bắt lấy Trạ̣m Vũ cánh tay muốn đỡ hậ̃n lên, Trạ̣m Vũ cau mày, sắc mặt tái nhợt, tựa hồ liền rất nhỏ kéo túm đều làm hậ̃n thống khổ bất kham.

“Thủy.” Hậ̃n dùng rên rỉ giống nhau thanh âm nói, “Ta muốn uống thủy.”

“Tiên tiến tới lại nói.” Nghiêm Cẩn rút cuộc đem hậ̃n kéo vào gia môn, đặt ở nhà ăn ghế trên, sau đó đi phòng bếp mang nước.

Chờ hậ̃n từ phòng bếp cầm nước đá hồ cùng cái ly ra tới, Trạ̣m Vũ cũng đã lưu đến trên sàn nhà, phun ra đầy đất, đang nằm ở đầy đất hỗn độn trung hậ̃c hậ̃c ngây ngô cười, liền trên người kia kiện hồng hậ̃c hai sắc áo lông đều dính vào nôn. Này phó say không còn biết gì bộ dáng, tức khắc làm Nghiêm Cẩn giận sôi máu, cũng may đối phó say rượu người, hậ̃n có sung túc kinh nghiệm, giơ lên trong tay ấm nước, đối với Trạ̣m Vũ đầu liền đầu đầu rót đi xuống.

Thình lình một cổ lạnh lẽo thủy rót tiến trong miệng cùng trong lỗ mũi, Trạ̣m Vũ bị sặc đến lớn tiếng ho khan, trong khoảnh khắc mặt cùng môi đều nghẹn thành xanh tím sắc. Hậ̃n khự đã lâu, rút cuộc dừng lại, rượu quả nhiên tỉnh một nửa, lời nói vẫn là nói không nguyên lành, nhưng ánh mắt rõ ràng thanh tỉnh. Hậ̃n đỡ bên cạnh ghế dựa lưng lay đứng lên.

Nghiêm Cẩn chán ghét mà nhìn hậ̃n: “Người ở đâu uống thành như vậy?”

Trạ̣m Vũ lẩm bẩm: “Quán bar.” Vừa nói vừa đem hai con mắt nhanh như chớp mà qua lại chuyển, mặt đến hi dơ trên mặt, chỉ có hậ̃n này hai con mắt vẫn là trước sau như một mà hậ̃c bạch phân minh. Liếc mắt một cái nhìn đến rượu trên tủ kia bình Brandy, hậ̃n

như gặp được cứu tinh giống nhau nhào qua đi, nhỏ xuống nút bình liền đem bình rượu khẩu hướng trong miệng tắc.

Nghiêm Cẩn nhanh tay lẹ mắt, ở bình rượu tiến miệng phía trước đã đoạt xuống dưới, thuận tay cho Trầm Vũ một bạt tai, hy vọng hắn có thể hoàn toàn thanh tỉnh: “Người lại hồi kia địa phương đúng không?”

Kia một bạt tai quá nặng, Trầm Vũ mặt đều bị đánh đến oai tới rồi một bên, một cái tinh tế huyết lưu từ Trầm Vũ trong lỗ mũi vọt ra tới. Huyết châu sai lạc ở hắn áo sơ mi vạt áo trước thượng.

Hắn mặt một phen máu mũi, giơ lên trước mắt nhìn nhìn, sau đó nheo lại đôi mắt, trên mặt biểu tình rất kỳ quái, cười như không cười, tựa tỉnh phi tỉnh, có loại nói không nên lời quỷ dị.

Thấy huyết, Nghiêm Cẩn có chút hối hận xuống tay quá nặng, nói chuyện khẩu khí cũng vừa rồi so sánh với liền nhu hòa một chút: “Trước đó vài ngày cùng ta vay tiền khi thề thề những lời này đó, người còn thật sự sao?”

“Ta..... Ta..... Ta là phát quá thề,” Trầm Vũ mồm miệng không rõ mà mở miệng, “Ta đáp ứng người..... Hồi trường học, hảo hảo đem học thượng xong, lại không..... Không đi quán bar phổ cái loại này địa phương. Chính là ta..... Ta..... Ta..... Ta lại gặp tân vấn đề, phá bỏ và di dời, nhà của chúng ta phá bỏ và di dời, người..... Người biết đi, chỉ cho chúng ta đều giới một chút nhị bồi thường, về điểm này nhi tiền..... Về điểm này nhi tiền đủ làm gì? Liền tính có thể mua bộ tiểu phòng ở, trang hoàng tiền đâu? Hơn nữa nhà của chúng ta vẫn luôn đều ở tại Bắc Kinh trong thành, tam đại đều trụ đến hảo hảo, dựa vào cái gì hiện tại đến đem địa phương nhường cho những cái đó nơi khác để nhũ? Dựa vào cái gì chúng ta chỉ có

thể đi rầm rộ, tường hồi nhà mua phòng, chỉ có thể mua nổi chỗ đó phòng ở? Ta phải cho ta mẹ..... Cho nàng mua bộ trong thành phòng ở.....” Hấn nói nói đột nhiên khóc lên, thanh âm càng thêm hàm hồ, câu nói kế tiếp ô ô nói nhiều, càng nghe không rõ đều nói chút cái gì.

Nghiêm Cẩn nhìn hấn, nửa ngày không nói gì, quá trong chốc lát lấy ra trên bàn cơm khăn giấy hộp đưa qua đi, sau đó hỏi hấn: “Vậy người tới tìm ta có ý tứ gì? Còn tưởng cùng ta vay tiền?” Mặc dù hấn tận lực áp lực, trong giọng nói khinh miệt cuối cùng là che dấu không được, đối Trạm Vũ, hấn đã hoàn toàn từ bỏ, “Lần trước mẹ người giải phẫu, lúc này phá bỏ và di dờ, kia lần tới đâu? Lần tới người còn có thể dùng cái gì lấy có?”

Trạm Vũ khóc thút thít ngừng, lau sạch nước mắt, hấn nằng giọng mũi trả lời: “Ca, mượn người tiền ta nhất định sẽ còn. Lần này ta cũng không phải muốn mượn tiền.”

“Vậy người tới làm gì?”

“Ta..... Ta.....” Trạm Vũ ậm ừ, hơn nửa ngày, cuối cùng tựa hạ quyết tâm giống nhau, một hơi nói ra câu nói kế tiếp, “Ta có thể ở người nơi này đãi mấy ngày sao?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 47

Quý Hiểu Âu khép lại báo chí, không kiên nhẫn mà nói: “Là, ngài liền hận không thể đem ta buộc ở ngài đại lương thượng, vô luận làm chuyện gì đều đến hướng ngài báo cáo, ngài kia kêu không chế dục hiểu hay không? Không chế dục quá cường cũng là bệnh, đến trị!”

Không đợi Triệu Á Mẫn phản ứng lại đây, nàng bỏ xuống báo chí nhảy dựng lên, chạy tiến chính mình phòng đóng cửa lại, đem nàng mẹ tức muốn học máu tiếng máng nhót ở ngoài cửa.

Dân chúng sinh hoạt tóm lại là tứ bình bát ổn, luôn luôn không có gì để khen, đột nhiên ra một cái cực cụ kích thích tính xã hội sự kiện, lập tức biến thành nhiệt điểm tin tức, giống mỗi ngày đến giờ nhĩ quan khán kịch nhiều tập giống nhau, đối bầm thây án phá án tiến độ truy tung, trở thành rất nhiều người trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện. Quý Hiểu Âu cũng không ngoại lệ.

Bồn thị mấy phân phát hành lượng rất đại báo chí, am hiểu sâu người đọc loại này tâm lý, liên tục mấy ngày đều có nên án đưa tin, đáng tiếc nội dung đại đồng tiểu dị, cũng không thực chất tính tiến triển. Thẳng đến ngày thứ ba, kinh thân thuộc máu DNA giám định, người bị hại thân phận rốt cuộc xác nhận, cảnh sát hướng toàn xã hội công khai treo giải thưởng phá án manh mối.

Trạm mỗ, nam, 22 tuổi, mỗ đại học máy tính công trình hệ học sinh.

Tầm mắt dừng ở này hành cũng không tính bắt mắt thể chữ đậm thượng, Quý Hiểu Âu trong miệng chính hàm chứa một ngụm sữa đậu nành chưa nuốt xuống đi. Nàng hoảng sợ mà trừng mắt báo chí, thực quản cơ bắp như là bỗng nhiên mất đi nuốt công năng, kia khẩu sữa đậu nành đổ ở cổ họng, nửa ngày nửa vời, rốt cuộc thay đổi tuyến đường vào khí quản, sặc đến nàng đại khụ lên, phun đến báo chí thượng tất cả đều là sữa đậu nành.

Triệu Á Mẫn một bên nhi thể nàng đấm lưng một bên nhi quở trách: “Người nói người đều bao lớn rồi, như thế nào còn như vậy không ổn trọng, ăn một bữa cơm đều có thể chân trong chân ngoài ăn đến khí quản nhi đi? Này báo chí người ba còn không có xem đâu, đã bị người biến thành như vậy.”

Quý Hiểu Âu mặt mặt khụ ra tới nước mắt, không nói một tiếng đứng lên, hai mắt đăm đăm, mộng du giống nhau triều đại môn đi đến.

Triệu Á Mẫn truy ở nàng phía sau gào: “Lại không ăn cơm sáng? Cùng người đã nói bao nhiêu lần, không ăn cơm sáng thượng can đảm! Uy uy uy, người như thế nào cùng ném linh hồn nhỏ bé giống nhau, đây là đi chỗ nào a? Người còn ăn mặc áo ngủ nào!”

Quý Hiểu Âu muốn đi địa phương là Trạm Vũ gia. Bị sữa đậu nành sặc đến phía trước, nàng đột nhiên nhớ tới mấy ngày hôm trước cảnh sát ở báo chí thượng công khai người chết quần áo đặc thù, nhắc tới một kiện hồng hắc hai sắc hình thoi cách lông dê sam, mà nàng từng cấp Trạm Vũ mua quá một kiện, kiểu dáng nhan sắc cùng báo thượng kia bức ảnh giống nhau như đúc.

Nàng ở ven đường ngăn cản một chiếc xe taxi, dọc theo đường đi còn tồn vụn nhất niệm tưởng: Không chuẩn là nàng quá mức tổ chức thần kinh nghĩ đến quá nhiều, nói không chừng là cái trùng hợp đâu. Nhưng đứng ở Trạm Vũ gia môn ngoại, kia phân may mắn liền bị trước mắt hình ảnh tạp đến dập nát.

Trạm Vũ gia sở trụ nhà lâu, phá bỏ và di dời đã lửa sém lông mày, rất nhiều hộ gia đình đều dọn đi rồi. Đại bộ phận phòng cửa sổ cũng bị hủy đi đi, chỉ còn lại có đèn tuyến cửa, giống như bị xẻo rớt trông mất hốc mắt. Tại đây một mảnh phá thành mảnh nhỏ đòi bại cảnh tượng trung, còn có bảy tám hộ vẫn như cũ hiện ra sinh ra sống dấu hiệu cửa sổ, đó là phá bỏ và di dời điều kiện chưa nói thỏa thủ vững giả, trạm gia cũng ở trong đó.

Trạm gia màu xám phòng trộm môn mở rộng ra, bên trong cánh cửa có nhạc buồn thanh truyền ra tới. Môn hai sườn bài phóng ba bốn uể oải ỉu xiu lắng hoa. Quý Hiểu Âu không dám đi nhìn kỹ những cái đó câu đối phúng điệp, nhưng Trạm Vũ tên vẫn là giống như một phen thiêu hồng châm, cố chấp mà trát đập vào mắt trung, đâm vào nàng hai mắt đau nhức, đau đến nước mắt ở bất tri bất giác trung bò đầy mặt.

Phòng khách nghênh môn chính là Trạm Vũ một trương hắc bạch ảnh chụp, so với hắc hiện tại tuổi tác tiểu tam bốn tuổi bộ dáng, thanh tú lịch sự tao nhã thiếu niên bộ dáng, thiên chân vô tà ánh mắt, hơi nhấp khước miệng, vẻ mặt tính trẻ con mà nhìn mỗi người.

Quý Hiểu Âu ngơ ngác mà nhìn hắc, dọc theo đường đi phẳng phát bị đóng băng cảm giác lúc này mới chậm rãi phục hồi như cũ. Tựa hồ là một cây đao đâm vào trong thân thể, còn phải đợi trong chốc lát huyết mới có thể chảy ra, đau đớn cũng yêu cầu một đoạn thời gian mới có thể đuổi kịp nàng thị giác cùng thính giác cảm thụ.

Nàng lần nữa hỏi chính mình: Đây là thật vậy chăng? Không phải là nằm mơ đi? Sao có thể đâu? Như vậy tuổi trẻ như vậy tốt đẹp thiếu niên, làm sao có thể cùng “Bầm thầy án” mấy chữ này có liên hệ?

Nghiêm Cẩn vẫn luôn không biết Trạm Vũ bị hại tin tức. Hắn ngày thường cơ hồ không xem báo, lên mạng cũng chỉ xem quốc tế tin tức cùng kinh tế tài chính tin tức, cực nhỏ xem xã hội tin tức bản khối. Thẳng đến một cái bữa tiệc thượng, có người nói cho hắn nói Lưu Vĩ trốn chạy, hắn tùy ý hỏi câu vì cái gì, đối phương nói: “Trước đó vài ngày Lưu Vĩ không phải mỗi ngày ồn ào muốn tiêu diệt một cái tiểu nam hài sao.”

Sự tình quan Trạm Vũ, Nghiêm Cẩn hỏi nhiều một câu: “A, chuyện này ta biết, hai người bọn họ cuối cùng thế nào?”

“Đã chết.” Người nọ nói, “Bị đại tá tám khối, thảm cực kỳ!”

Nghiêm Cẩn nhất thời không có phản ứng lại đây, đang ở hút lưu mì sợi miệng đình chỉ đến rất là cổ quái, không có bị cắn đứt mì sợi lại trở xuống trong chén: “Ai đã chết?”

“Liên cái kia gọi là gì KK tiểu MB. Ai, cần ca, không phải nói, kia tiểu nam hài nguyên lai đi theo người sao?”

Nghiêm Cẩn không có trả lời, ném xuống chiếc đĩa ngồi yên trong chốc lát, đứng lên đi rồi.

Về nhà trên đường, hắn mua một phần báo chí, ngừng ở ven đường xem xong cái kia ngắn ngủn tin tức, trừu rút mấy cây yên, hắn cấp Phùng Vệ tinh gọi điện thoại, nhưng là Phùng Vệ tinh thường dùng cái kia di động lại tắt máy. Lại đổi một cái cùng Phùng Vệ tinh quan hệ rất gần bằng hữu, bằng hữu nói, hắn cũng tìm

không thấy Phùng Vệ tinh, tựa hồ Lưu Vĩ một chạy, phùng cũng đi theo mai danh ẩn tích, sở hữu liên hệ phương thức đều không có hiệu quả, không biết trốn chỗ nào vậy.

Nhận được Nghiêm Căn điện thoại khi, Quý Hiểu Âu đang ở Trạm Vũ gia.

Trạm gia không lớn trong phòng đứng đầy người, chỉ có Lý Mỹ Cầm ở trên giường nằm, nói cái gì cũng không nói.

Từ xác nhận Trạm Vũ tin người chết, Lý Mỹ Cầm biểu hiện liền không quá bình thường. Nàng vẫn luôn không biết nhi tử mất tích việc, là Trạm Vũ đồng học nhìn đến báo chí thượng nhận thi công kỳ, cảm thấy có chút giống không có xin nghỉ liền tự tiện ly giáo tám ngày Trạm Vũ, vì thế báo cáo phụ đạo viên. Trạm Vũ với mười hai tháng 24 ngày sau ngộ rồi đi ký túc xá, lúc đi thay đổi một thân quần áo mới, trong đó liền bao gồm cảnh sát nhắc tới kia kiện hồng hắc cách áo lông, từ đây không còn có trở về. Tin tức hội báo đến hệ, trường học nhiều lần kiểm chứng, cuối cùng báo nguy.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 48

Nghiêm Cẩn đi qua đi, không nói hai lời liền vươn tay, đem người gắt gao kéo vào chính mình trong lòng ngực. Hắn động tác thực mãnh, cơ hồ là thô bạo, Quý Hiểu Âu chớp mũi một chút đánh vào trên vai hắn, đâm cho nàng trước mắt tối sầm, mũi đau nhức, nhìn thật lâu nước mắt lại thừa cơ chảy xuống dưới.

“Bình tĩnh, người trước bình tĩnh. Người đã chết, chuyện này đã ra, người còn cùng chính mình không qua được có ý tứ gì?” Hắn ôm nàng nói, “Lại nói chuyện này cùng người không quan hệ, một chút quan hệ đều không có!”

Nàng một bên rơi lệ một bên giãy giụa, lại bị ôm đến càng khấn. Toàn bộ vai lưng đều bị hắn hai tay giống vòng sắt giống nhau vòng lấy, lực lượng đại tuân lệnh nàng quả thực vô pháp thở dốc. Bờ môi của hắn dừng ở nàng trên trán, sát tới lau đi tựa hồ đang tìm kiếm một cái thích đáng dừng lại vị trí, thô cứng hồ tra nhi trát đến nàng làn da đau đớn. Hôn dừng ở nàng mí mắt thượng, đồng thời rơi xuống còn có nóng hừng hực nam nhân hơi thở, hỗn hợp thanh khiết xà phòng cùng cây thuốc lá hương vị —— nhiều năm như vậy, Nghiêm Cẩn khi tắm vẫn như cũ kéo dài bộ đội thói quen, chỉ dùng một loại cổ xưa Thượng Hải a-xít bo-rít xà bông thuốc, thô ráp thật sự một khối to, mang điểm nhi dục vật mát lạnh hương thơm, cùng bác sĩ trên người tới tô hơi nước vị cực kỳ tương tự, cái loại này từ nhỏ khiến cho nàng an tâm hương vị.

Quý Hiểu Âu bỗng nhiên an tĩnh lại, đầu lén lút rũ xuống tới, chỉ đem lạnh lẽo ướt át mặt dán ở đầu vai hắn.

Nghiêm Cẩn một chút một chút vuốt ve nàng bối. Quý Hiểu Âu áo lông vũ là áo lông cùng giữ ấm nội y, cách rất nhiều tầng chướng ngại vật, hắn như cũ có thể chuẩn xác không có lầm mà cảm giác được nàng phía sau lưng xương bả vai hình dáng. Hắn dùng hắn cảm giác nhanh nhạy ngón tay, từng với mười mấy năm trước ở trong bóng tối vô số lần chỉ dựa vào xúc giác đưa trang hắn âu yếm ngắm bắn súng trường ngón tay, một tắc một tắc vuốt ve nàng phía sau lưng, đem hiểu biết cùng an ủi đều ý đồ truyền lại qua đi.

Hắn nói: “Ta cùng ngươi đã nói, chỉ cần ngươi yêu cầu, bất luận cái gì thời điểm, ta tùy kêu tùy đến. Chỉ cần ngươi yêu cầu ta địa phương, ta nhất định sẽ xuất hiện.”

Quý Hiểu Âu không có mở to mắt, cũng không nói gì, nhưng nàng sau cổ có thể cảm nhận được hắn hơi thở thổi quét, làm nàng có gắt gao ôm trước mắt người xúc động. Nàng biết có chút tình yêu sẽ nở rộ ở nhân sinh nhất u ám chỗ, nhưng nảy mầm với bi thương như suối phun bùng nổ thời khắc, lại là nàng bất ngờ. Cái gì quan nhị đại, cái gì dòng dõi cách xa, cái gì hoa hoa công tử, cái gì bội tình bạc nghĩa, ái ai ai đi thôi, chết thì chết một hồi, không có gì ghê gớm.

Sắc trời càng thêm tối tăm, bắt đầu mùa đông sau trận thứ hai tuyết, im ắng mà áp ủ mấy ngày, tại đây một khắc đột nhiên bay xuống. Mới đầu là nhỏ bé tuyết viên, dần dần mà, tuyết rơi càng lúc càng lớn, càng ngày càng mật, phảng phất lâu tích ủy khuất đột nhiên bùng nổ, giống nước biển giống nhau mãnh liệt, có thể bao phủ hết thấy, có thể vạch trần hết thấy dấu đầu lộ đuôi bí mật.

Nghiêm Cẩn chở Quý Hiểu Âu, mạo tuyết đi vào phụ cận xã khu bệnh viện. Hai người ngồi ở ghế dài thượng đẳng trực ban bác sĩ. Bởi vì lạnh, hoặc là tâm tình dao động, Quý Hiểu Âu vẫn luôn run, hàm răng trên dưới va chạm thanh âm, tội liên đới ở bên người Nghiêm Cẩn đều có thể rành mạch mà nghe được.

Hắn ra cửa, ở ven đường tiểu siêu thị mua một lọ hai lượng trang hồng tinh rượu xá sủy ở trong ngực, áp nhiệt mới lấy ra, vặn ra nắp bình đưa cho Quý Hiểu Âu, “Uống đi, uống hai khẩu liền không run lên.”

Quý Hiểu Âu tiếp nhận tới, nhắm mắt lại ngửa đầu chính là một mồm to, không đủ, lại uống một ngụm, một đoàn hỏa rơi vào dạ dày trung, hiệu quả lập hiện, run rẩy lập tức đình chỉ.

“Khá hơn nhiều đi? Loại sự tình này ta có kinh nghiệm. Mấy non nhị đi xuống, cái gì vấn đề cũng chưa.”

Quý Hiểu Âu cũng không có nói chuyện phiếm hứng thú, bình rượu còn cấp Nghiêm Cẩn, nàng nói: “Ta tổng cảm thấy chính mình còn ở ác mộng, vẫn luôn không tin đây là thật sự. Cuối cùng một lần ở bệnh viện thấy hắn, giống như còn là ngày hôm qua sự, ta nhắm mắt lại là có thể thấy hắn cuối cùng bộ dáng. Ta vẫn luôn cùng chính mình nói, ác mộng có đôi khi cũng sẽ giống thật sự giống nhau, nhưng cuối cùng sẽ tỉnh, chỉ cần có người đẩy đẩy ta, nói cho ta này chỉ là cái ác mộng.....” Nàng đem mặt chuyển tới một bên, khóe mắt lại có nước mắt lập loè.

Nghiêm Cẩn đem bình rượu sủy hồi trong túi, đôi tay từ trên xuống dưới đem một khuôn mặt xoa nắn vô số biến, nội tâm giao chiến kịch liệt, không biết hay không có thể đem Trầm Vũ cuối cùng một đêm tình cảnh nói cho nàng. Do dự nửa ngày, hắn quyết định

chỉ nói cho nàng bộ phận chân tướng. Hấn lo lắng Quý Hiểu Âu một khi biết đêm đó chân tướng, ở Trạm Vũ mình xác cảnh báo dưới tình huống, hấn cư nhiên thấy chết mà không cứu, chỉ sợ phía dưới cục diện liền không phải nàng lại phiền hấn một miệng đơn giản như vậy sự.

Nghĩ đến này, hấn lắp bắp mà mở miệng: “Ta biết là ai làm.”

Quý Hiểu Âu cả người run lên, bỗng nhiên ngẩng đầu: “Người nói cái gì?”

“Ta đại khái biết là ai làm.”

Quý Hiểu Âu duỗi tay bắt lấy hấn cánh tay: “Ai? Ai?”

“Một cái dẫn mối, kêu Lưu Vĩ.”

Quý Hiểu Âu móng tay cơ hồ véo tiến hấn thịt: “Vì cái gì? Hấn vì cái gì yếu hại Trạm Vũ?”

“Trạm Vũ thương hấn bạn gái.”

Quý Hiểu Âu ánh mắt tuyệt vọng: “Vậy đáng giá giết người sao? Còn muốn như vậy diệt sạch nhân tính mà bầm thây?”

“Cá nhân giá trị quan không giống nhau, có lẽ hấn cảm thấy giá trị.”

“Hấn ở đâu? Người cùng cảnh sát nói sao?”

“Vừa nghe đến tiếng gió hấn chạy, ta chính sai người nơi nơi tìm hấn đâu.”

Quý Hiểu Âu ngón tay dùng sức: “Vì cái gì không báo nguy?”

Nghiêm Cẩn bị véo đến nhe răng trợn mắt, hút khí lạnh nói: “Ta vừa mới nói, chính sai người tìm hấn đâu. Ta đều tìm không thấy, người cho rằng cảnh sát liền tìm được đến sao?”

Quý Hiểu Âu gắt gao nhìn chăm chăm hấn, nhìn hấn đã lâu, chậm rãi buông ra tay nói: “Thằng thẩn nói, ta tin tưởng cảnh sát thắng qua tin tưởng người.”

Lời này làm Nghiêm Cẩn thật sự thương tâm. Mỗi lần gặp phải tín nhiệm hấn vẫn là tín nhiệm người khác khi, Quý Hiểu Âu lựa chọn đều không phải hấn. Nàng không thể giống mặt khác cô nương giống nhau cho hấn cũng đủ sùng bái cùng tình yêu cũng liền thôi, nhưng nàng liền như vậy một chút ít tín nhiệm đều bủn xỉn cho hấn. Hấn gật gật đầu, mang theo một chút tuyệt vọng sau giận dữ: “Hành, ta đi Cục Công An, này liền đi. Bất quá người có thể tưởng tượng hảo, Trạm Vũ trường học cùng cha mẹ không nhất định biết hấn đã làm chuyện gì, cảnh sát một tham gia, liền toàn bộ công khai, về sau đều biết hấn đã làm MB, hấn cha mẹ ở thân thích bằng hữu trước mặt còn như thế nào làm người?”

Hấn nói thật là cái vấn đề. Quý Hiểu Âu không thể xác nhận, đã kề bên hồng mắt bên cạnh Lý Mỹ Cầm, còn có thể hay không lại tiếp thu đồng dạng trầm trọng đả kích? Nàng nhắm mắt lại suy nghĩ nửa ngày, nhẹ nhàng thở dài: “Cục Công An đang ở điều tra hấn quan hệ xã hội, liền tính người không nói, bọn họ tìm hiểu nguồn gốc, sớm hay muộn cũng sẽ biết điểm này đúng hay không?”

Nghiêm Cẩn cũng nghĩ nghĩ, tương đương nghiêm túc mà trả lời: “Lý luận thượng là cái dạng này.”

“Thực xin lỗi.” Quý Hiểu Âu nói, “Thỉnh đem người biết đến nói cho cảnh sát, chờ bắt được hung thủ phá án ngày đó, ta cho người

bồi thường.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 49

Liên ở cùng ngày ban đêm, Internet thượng được xưng toàn cầu người Hoa gia viên trứ danh trên diễn đàn, xuất hiện một cái thiệp, đề mục là “Người nghèo hài tử chỉ có thể chết không nhắm mắt sao”, thiệp trung nhắc tới “12.29 bầm thây án” người bị hại tình huống, nhắc tới cảnh sát không làm. Tuy rằng lộ ra tin tức cũng không nhiều, nhưng nhân đề cập công quyền, gãi đúng chỗ ngứa mà gọi lên cư dân mạng cùng chung kẻ địch hứng thú, sử đã xu hướng trầm tích bầm thây án tin tức, lại lần nữa bại lộ ở công chúng tầm nhìn giữa. Liên tục hai ngày, cái này thiệp vẫn luôn bị dính ở trang đầu, nên diễn đàn cư dân mạng thịt người tìm tòi năng lực, luôn luôn cường đại đến mọi người đều biết, vì thế người bị hại chân thật tên họ, liền đọc trường học, quá vãng lịch sử, gia đình trạng huống, giống như trò chơi xếp hình mảnh nhỏ, một chút mà bị khâu lên. Hiện ra ở mọi người trước mắt, là như thế này một cái làm người thương tiếc không ngừng vươn lên sinh viên: Gia đình đơn thân, mẫu thân hạ cương thả hoạn bệnh tật không thể tự gánh vác, trong nhà nghèo rớt mồng tơi, thu không đủ chi, thậm chí phó không dậy nổi hần học phí. Nhưng mà người nghèo hài tử sớm đương gia, đúng là tự biết gia cảnh bần hàn, hần so người bình thường càng thêm nỗ lực. Đương người khác còn trong ổ chăn ngủ say thời điểm, hần sớm đã ở vườn trường đón gió lạnh đọc diễn cảm tiếng Anh; đương người khác đi dạo phố mua sắm chơi trò chơi khi, hần lại ở vừa học vừa làm làm kiêm chức, tránh hồi chính mình học phí cùng sinh hoạt phí; ở như thế gian khổ cầu học kiếp sống, hần liên tục ba năm đạt được việc học ưu tú học bổng. Như vậy một cái phẩm học kiêm ưu ưu tú sinh viên, vì sao thế nhưng tao này độc thủ? Giết người hung thủ rốt cuộc là ai? Cảnh sát vì phá án làm cái

gì nỗ lực? Đặc biệt đương có người đem Trăm Vũ học sinh hồ sơ trung hắc bạch hình ảnh up lên đến trên mạng khi, thiếu niên đơn thuần thanh tú khuôn mặt, đem cư dân mạng đồng tình chi tâm kíp nỗ tới cực điểm, dư luận cơ hồ nghiêng về một phía mà chuyển hướng đối cảnh sát không làm khiến trách.

Cái này diễn đàn lực ảnh hưởng tương đương to lớn, đêm đó liền khiến cho internet phạm vi lớn chú ý, cái này thiệp bị xoay chuyển nơi nơi đều là, mấy nhà môn hộ trang web trang đầu cũng xuất hiện tương ứng tin tức, ngày hôm sau lại lan đến bình môi, một nhà báo chí làm theo dõi điều tra, tiếp theo liền có nhiều hơn báo chí theo vào, cùng internet dao tương hô ứng. Ngày thứ tư, cảnh sát rút cuộc triệu khai truyền thông thông báo sẽ, tuyên bố đã thành lập “12·29” án mạng Tổ Chuyên Án, từ thị cục chủ quản hình trình phó cục trưởng tự mình đảm nhiệm Tổ Chuyên Án tổ trưởng, để điều động các cảnh loại đánh tập trung trận tiêu diệt, ngày quy định phá án, lấy bình dân phần.

Tuy nói Tổ Chuyên Án từ phó cục trưởng tự mình nắm giữ án soái, nhưng là chân chính phụ trách án kiện cụ thể công tác, lại là thị cục hình trình tổng đội mỗ chi đội một người kêu Triệu Đình Huy lão hình cảnh. Hứa Chí Quân bồi Nghiêm Cẩn đi thị cục phản ánh Trăm Vũ trước khi mất tích tình huống, xuất phát từ đối hấn thân phận tôn trọng, cũng có thể là đối hấn cung cấp manh mối coi trọng, hình trình tổng đội đội trưởng tự mình ra mặt tiếp đãi, hơn nữa lấy ra chỉ vì khách quý chuẩn bị trà hoa đãi khách. Nhưng hấn thật sự là bận quá, lời nói vừa mới nói cái đầu, đã bị một chiếc điện thoại kêu đi rồi.

“Xin lỗi.” Hấn liên tục xin lỗi, “Phó thị trưởng muốn nghe mấy cái án tử hội báo, huynh đệ xin lỗi không hầu được.”

Tiếp nhận hần tiếp tục nói chuyện, chính là hình cảnh Triệu Đình Huy. Triệu Đình Huy còn không đến 50 tuổi, khuôn mặt lại có vẻ so thực tế tuổi già nua đến nhiều, màu da đen trên mặt tất cả đều là nếp gấp, lưỡng đạo mày rậm ép tới cực thấp, tròng mắt tránh ở thượng mí mắt nhăn nếp gấp mặt sau, tổng như là một bộ không có ngũ tạng bộ dáng. Nhưng chỉ cần hần nâng lên đôi mắt, tựa như võ hiệp tiểu thuyết võ lâm cao thủ, bị hần nhìn chăm chăm người, là có thể cảm giác được lưỡng đạo nỗ bắn ra tinh quang.

Ở Nghiêm Cẩn nói chuyện trong quá trình, hần không có bất luận cái gì bình luận, chỉ là gục xuống mí mắt, nghe Nghiêm Cẩn đem Trầm Vũ đem Bình An đem đó ở chính mình chỗ ở lời nói sở hành nói thẳng ra, còn có Trầm Vũ cùng Lưu Vĩ kết oán tiền căn hậu quả. Cuối cùng hần chỉ hỏi một câu: “Người cho rằng hần rời đi người chỗ đó lúc sau, còn sẽ đi nơi nào?”

Nghiêm Cẩn nói: “Hồi trường học đi? Lúc ấy đều 12 giờ nhiều, đem Bình An tiết mục nên xong đều không sai biệt lắm xong rồi, hần còn có thể đi chỗ nào?”

Triệu Đình Huy gật gật đầu, đứng lên: “Nghiêm tiên sinh, ta đại biểu cục trưởng cùng đội trưởng, cảm tạ ngài trợ giúp cùng phối hợp.”

Đây là uyển chuyển lệnh đuổi khách, tính toán tiền khách. Nghiêm Cẩn cùng Hứa Chí Quân đành phải cũng đứng lên, cùng hần bắt tay cáo biệt, rời đi đội trưởng văn phòng.

Nghiêm Cẩn cảm thấy bản thân phản ánh mạnh mẽ rất quan trọng, rất có thể là phá án mấu chốt, lại không có đã chịu ý tưởng trung coi trọng, đặc biệt là Triệu Đình Huy không âm không dương không lạnh không nhiệt thái độ, làm hần cảm thấy đặc biệt khó chịu.

Hứa Chí Quân an ủi hắn: “Lão Triệu người này liên này tính tình, đặc trực, ái cố chấp nhi, hơn nữa đối ai đều như vậy. Nếu không như thế nào hỗn nhiều năm như vậy đều hỗn không đi lên, đều mau lui lại vẫn là một cái bình thường hình cảnh đâu? Người đừng cùng hắn chấp nhặt.”

Muốn ở thời gian rất lâu về sau, Nghiêm Cẩn ngẫu nhiên nhớ lại ngày này, hồi tưởng giờ phút này tâm cảnh, lúc ấy hắn nếu biết, tên của mình cũng ở Tổ Chuyên Án liệt ra trọng điểm hiềm nghi người danh sách thượng, hắn còn có thể hay không đi vào này gian văn phòng?

Sau lại hơn nửa tháng thời gian, mỗi lần nắm Quý Hiểu Âu tay nhỏ, Nghiêm Cẩn tổng cảm giác giống nằm mơ giống nhau, có khổ tận cam lai ảo giác. Duy nhất tiếc nuối chính là, đoạn thời gian đó Quý Hiểu Âu cơ hồ chui vào rúc vào sừng trâu, vẫn luôn cho rằng Trầm Vũ bị hại cùng chính mình có quan hệ, hơn mười ngày đều không có gặp qua nàng lộ ra cười bộ dáng, càng không thể có thể cho hắn thân cận dung mạo cơ hội. Hắn chỉ có thể thành thành thật thật mà làm nàng xa phụ cùng bảo tiêu, đi theo nàng hồi hải ngược xuôi xử lý trạm gia sự.

Này một năm Tết Âm Lịch đặc biệt lãnh, so năm rồi đều lãnh. Một tháng 26 ngày, tháng chạp 23, năm cũ. Dựa theo phương bắc ăn tết tập tục, từ nhỏ năm bắt đầu, Tết Âm Lịch liền đã chính thức kéo ra mở màn.

Nghiêm Cẩn mẹ sáng sớm liền rời giường nhìn chăm chăm a di quỷ sứ cáo nhân. Nghiêm Cẩn từ nhỏ thích ăn thịt dê hành tây nhân sủi cảo, vì hắn tốt này một ngụm, chẳng sợ nàng vừa nghe thấy thịt dê tanh vị liền phạm ghê tởm, trong nhà mỗi lần làm vằn

thần vẫn là muốn đơn cấp Nghiêm Cần làm một ít thịt dê hành tây nhân.

Nghiêm Cần sớm liền lái xe trở lại cha mẹ gia, giữa trưa 12 giờ, xa xa gần gần pháo thanh đã vang lên, hấn cũng mang theo cháu ngoại trai nhạc nhạc ở viện môn ngoại phóng một chuỗi pháo, ở giữa còn tranh thủ lúc rảnh rỗi cấp Quý Hiểu Âu gọi điện thoại, hỏi nàng đang làm cái gì, hai ngày này hay không phương tiện tới trong nhà ăn bữa cơm, Quý Hiểu Âu trước tê tâm liệt phế ho khan hảo một thời gian, mới mở miệng nói Cục Công An đã hoàn thành pháp y khám nghiệm, Trạm Vũ di thể giao dư người nhà xử lý hậu sự, nàng đang ở nhà tang lễ cùng người chứng thực lễ truy điệu chi tiết.

Nghiêm Cần nói: “Đừng cùng ta xả cái này, không thích nghe! Nói nói người là chuyện như thế nào? Người nguyên lai giọng nói tuy rằng so ra kém Lâm Chí Linh, nhưng cùng trần hảo cũng không phân cao thấp, hiện tại như thế nào biến thành chu tán?”

Quý Hiểu Âu ho khan trả lời: “Trọng cảm mạo, đường hô hấp trên cảm nhiễm.”

“Vậy người vì cái gì không trở về nhà nghỉ ngơi?” Nghiêm Cần bởi vì đau lòng, quả thực giận sôi máu. Điện thoại kia đầu Quý Hiểu Âu chạy nhanh đem điện thoại từ bên tai dịch khai, cách đến thật xa còn có thể nghe được hấn tiếng gầm gừ: “Trạm gia người đều tử tuyệt sao? Như thế nào đem người cái người bệnh cấp chi đến hoá táng tràng đi?”

“Người biết cái gì!” Quý Hiểu Âu lập tức cũng nổi giận, “Người có biết hay không, Trạm Vũ mẹ nó cũng không có làm phẫu thuật! Nàng một biết giải phẫu phí dụng yêu cầu tự phó, hơn nữa một lần giải phẫu chỉ có thể bảo trì 5 năm hiệu quả, liền nói cái gì cũng

không chịu làm phẫu thuật, nói muốn đem tiền cấp Trạm Vũ lưu trữ, cho hẳn tương lai mua phòng ở kết hôn dùng. Trạm Vũ hẳn ba hiện tại cùng một phé nhân không sai biệt lắm, mẹ nó đến bây giờ cũng không chịu tiếp thu hiện thực, vẫn luôn hốt hoảng, nhà bọn họ kia mấy cái thân thích đều biết nàng hiện tại có tiền, mua một cái 300 đồng tiền vòng hoa đều dám báo 800 khối. Ta nếu không ở đằng kia thủ, về điểm này nhi chuẩn bị giải phẫu tiền, cuối cùng đến toàn làm người lừa quang.”

“Người hành, địa cầu ly người Quý Hiểu Âu liền không xoay!” Nghiêm Căn gấp đến độ gào, “Đó là chuyện nhà người khác, người mỗi ngày chuyện này mẹ dường như nhìn chăm chăm, có mệt hay không? Người một chút tuổi, như thế nào liền cùng ngõ nhỏ nhi đại gia bác gái một cái tật xấu a?”

“Nghiêm Căn!” Quý Hiểu Âu ách giọng nói nói, “Người như thế nào không chết đi vừa chết a?”

Nghiêm Căn nói: “Ta đã chết người có chỗ tốt gì? Ta đã chết người không phải thành tiểu quả phụ?”

Lời còn chưa dứt, di động liền truyền đến đơ đơ hai tiếng vang, sau đó không có bất luận cái gì thanh âm. Hiển nhiên Quý Hiểu Âu dưới sự giận dữ treo điện thoại.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 50

“Không phải bởi vì Lưu Vĩ? Ta đây liền không rõ, các người tìm ta làm gì?”

“Chúng ta vì cái gì tìm người, người trong lòng hẳn là thực minh bạch đi?”

“Thực xin lỗi, ta thật không rõ. Đời này ta liền không trải qua trái pháp luật chuyện này, lá cây nhi rơi xuống đều sợ tạp đầu, trung thực một thủ pháp lương dân.”

“Người sẽ minh bạch.” Triệu Đình Huy mặt đối mặt xem kỹ hẳn mặt, khoe miệng tuy treo một tia ý cười, chính là ánh mắt sáng quắc, người xem phía sau lưng đổ mồ hôi, “Chúng ta sẽ làm người minh bạch.”

Thành như Triệu Đình Huy lời nói, Nghiêm Cần đích xác minh bạch, chẳng qua hẳn minh bạch, phát sinh ở ba cái giờ lúc sau.

Ở kia gian không có cửa sổ trong phòng, đương hẳn phát hiện cảnh sát vòng quanh vòng nhi lặp lại hỏi vòng vèo hẳn ở năm trước mười hai tháng 24 ngày đêm vẫn hành tung, lặp lại truy vấn hẳn khi nào, chỗ nào, cùng ai ở bên nhau, đều nói gì đó, làm lúc nào, hẳn rốt cuộc ý thức được, nguyên lai cảnh sát cho rằng, hẳn cùng Trầm Vũ bị giết án có quan hệ.

Ý thức được điểm này, hắn đệ nhất cảm giác không phải phần nộ, mà là buồn cười. Hắn hỏi Triệu Đình Huy: “Triệu cảnh sát, các người là như thế nào đem ta cùng án này liên lên? Liên bởi vì ta nói qua Lưu Vĩ có giết người hiềm nghi sao?”

Triệu Đình Huy mặc không lên tiếng mà nhìn hắn sau một lúc lâu, sau đó lấy ra một cái túi bao nilon, ý bảo bên cạnh tuổi trẻ cảnh sát, bắt được Nghiêm Cẩn trước mặt đi, làm hắn hảo hảo xem vừa thấy.

Bao nilon phong ấn một cái màu đen bạc kim loại đồ vật, bốn centimet vuông, mặt ngoài tuyên có khắc cảnh ôliu hoa văn, còn có “Đều Bành” bắt mắt tiêu chí.

Nghiêm Cẩn cả kinh ngây dại. Thứ này hắn quá quen thuộc, chính là hắn ở năm trước hai tháng mười bốn ngày sinh nhật ngày đó, ở khách sạn mất đi cái kia bật lửa. Hắn nằm mơ cũng sẽ không nghĩ đến, gần một năm lúc sau, thế nhưng sẽ ở cảnh sát trong tay nhìn đến nó. Bật lửa cái đấy, có ba cái mơ hồ chữ cái: M-a-y, như là bị người dùng móng tay hoặc là mặt khác bén nhọn vật thể vẽ ra tới. Có thể xác nhận nó đúng là hắn lúc trước biến tìm không kia chỉ bật lửa, cam đoan không giả.

Hắn ngẩng đầu: “Các người từ chỗ nào tìm được nó?”

Triệu Đình Huy không có trả lời vấn đề, mà là hỏi lại hắn: “Nhận thức nó sao?”

“Nhận thức.” Nghiêm Cẩn trả lời đến bằng phẳng, “Một cái bằng hữu để lại cho ta di vật, năm trước đầu năm không cẩn thận đánh mất. Chính là, nó như thế nào sẽ rơi xuống trong tay các người?”

Triệu Đình Huy ý bảo tuổi trẻ cảnh sát thu hồi bật lửa, sau đó nói: “Cái này ta đảo có thể nói cho người. Là chúng ta ở vút xác hiện trường người chết di vật phát hiện.”

“Cái gì?” Nghiêm Cẩn giống nghe được một tiếng sấm sét, “Không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng!”

Triệu Đình Huy cười cười. Hôm nay thẩm vấn trung, hấn lần đầu tiên lộ ra tươi cười: “Vì cái gì người sẽ cảm thấy không có khả năng đâu?”

Từ biết Trạh Vũ xảy ra chuyện, Nghiêm Cẩn liền vẫn luôn nhận định, hấn chết, cùng Lưu Vĩ có rất lớn quan hệ.

Dựa theo Lưu Vĩ trước kia làm việc phong cách, lần này liên tính không đề cập nữ nhân, hấn muốn làm rớt Trạh Vũ ý niệm khẳng định cũng không phải một ngày hai ngày. Từ Trạh Vũ ỷ vào Nghiêm Cẩn che chở, ở quán bar phố từ từ kiêu ngạo, không hề đem hấn để vào mắt thời điểm, hấn đại khái cũng đã có như vậy tính toán. Mà Trạh Vũ bị hại, hấn là phát sinh ở đêm Bình An rời đi chính mình chỗ ở lúc sau. Cho nên mấy ngày nay, hấn an bài người vẫn luôn đang tìm kiếm Lưu Vĩ rơi xuống.

Nhưng ở công an cơ quan điều tra tài liệu trung, này án nghi phạm và phạm tội động cơ lại có một cái khác hoàn toàn bất đồng phiên bản.

Bởi vì không có tìm được Trạh Vũ di động, cảnh sát đối nghi phạm bài tra, đầu tiên là từ Trạh Vũ thường dùng số di động trò chuyện ký lục bắt đầu. Hấn ở bị hại trước nửa tháng trò chuyện ký lục mỗi một cái dãy số, đều bị nhất nhất điều tra, chính là vẫn chưa có quá lớn thu hoạch, bởi vì những cái đó dãy số phần lớn là hấn

đồng học. Cuối cùng một cái thành phố Bắc Kinh cố định số điện thoại khiến cho cảnh sát chú ý, bởi vì nó đến từ một cái đặc biệt quán bar, một cái đồng tính quán bar, quán bar tên càng thêm đặc biệt, kêu “Đừng nói cho mẹ mẹ”. Tìm hiểu nguồn gốc tra đi xuống, Trầm Vũ ở sắc tình quán bar làm đặc thù ngành sản xuất sự thật lập tức bại lộ ở cảnh sát trước mặt. Sự thật này như thế lệnh người khiếp sợ, hoàn toàn điên đảo từ cha mẹ, sư trưởng cùng đồng học miêu tả cái kia theo khuôn phép cũ đệ tử tốt hình tượng.

Đến nỗi cái kia ở người chết quần áo trung phát hiện bật lửa, cảnh sát thăm viếng nhà này quán bar khi, bị nhiều người chỉ ra và xác nhận là Trầm Vũ tùy thân chi vật, Trầm Vũ sinh thời thường xuyên đối người nhắc tới, bật lửa là Nghiêm Cẩn lần đầu tiên gặp mặt khi đưa hấn tín vật. Có Nghiêm Cẩn tên che chở, rất nhiều người có điều kiêng kị không dám đối hấn quá phận, bởi vậy cái này bật lửa liền thành hấn ở quán bar phố bù hộ mệnh. Cứ như vậy, bật lửa nguyên chủ nhân Nghiêm Cẩn tiến vào công an cơ quan tầm mắt, trở thành trọng điểm hiềm nghi người chi nhất.

Phát giác cảnh sát câu truyền chân chính mục đích lúc sau, Nghiêm Cẩn không chịu lại trả lời bất luận vấn đề gì, bị buộc hỏi nóng nảy, hấn sẽ hỏi: “Ta có trầm mặc quyền lợi sao? Có sao?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 51

Lý Quốc Kiến quả nhiên đối những người khác nói: “Đây là ta đại ca huynh đệ, hiện giờ chính là ta đại ca, các người ai làm hấn không cao hứng, chính là làm ta không cao hứng, có nghe thấy không?” Tiếp theo triều ngủ hấn bên cạnh người nọ dùng sức đạp một chân, “Tiểu tử người như thế nào một chút ánh mắt đều không có? Lăn bên kia nhi ngủ, cấp đại ca làm cái rộng mở địa phương.”

Nghiêm Cẩn chạy nhanh ngăn đón: “Đừng, ta đêm nay khẳng định ngủ không được, có cái địa phương có thể phóng bình nằm là được. Ngày mai sự ngày mai lại nói.” Hấn nói lời này, là bởi vì trong lòng còn tồn vạn nhất niệm tưởng. Ngày mai ban ngày hấn bị hình sự câu lưu tin tức nên thông tri về đến nhà hôn nhân, nếu là trong nhà động tác mau, đêm mai có lẽ liền không cần đang bảo vệ sở qua đêm.

Hấn tuy rằng nói đến khách khí, đáng tin cậy gần người gác cổng chỗ, vẫn là vì hấn đăng ra gần 50 centimet khoan một chỗ địa phương. Nghiêm Cẩn đành phải cùng y nằm xuống, tỏ vẻ phi thường cảm kích.

Lý Quốc Kiến ngủ ở hấn bên cạnh, lúc này đề sát vào thấp giọng hỏi nói: “Cẩn ca, ngài là phạm vào chuyện gì nhi tiến vào?”

Hấn ai đến thân cận quá, một cổ bí mật mang theo yên xú khẩu khí lao thẳng tới ở Nghiêm Cẩn trên mặt, Nghiêm Cẩn lập tức

chuyển mở đầu, lời ít mà ý nhiều mà nói hai chữ: “Giết người!”

Này hai chữ giống như tốt nhất nhựa cao su, lập tức phong bế Lý Quốc Kiến miệng, hấn mặt mảnh vừa kéo súc, kéo ra chần nằm xuống đi, hạ giọng rống một tiếng: “Đều mẹ nó ngủ!”

Giam Thất những người khác lục tục một lần nữa nằm xuống, trong nhà dần dần vang lên cao cao thấp thấp tiết tấu khác nhau tiếng ngáy. Nghiêm Căn nằm ở mới vừa đăng ra tới ván lát thượng. Dưới thân tấm ván gỗ vẫn là nhiệt, giữ lại thượng một người nhiệt độ cơ thể. Bên tai trừ bỏ trống đêm tiếng ngáy, còn có tiếng nghiêng răng, đánh rầm thanh, cùng với nói nói mớ thanh âm, may mắn là mùa đông, Giam Thất nội khí vị còn không phải đặc biệt khó nghe. Cửa vị trí tuy rằng rộng mở, nhưng có một trần trắng đêm trường minh đèn huỳnh quang vừa lúc chiếu vào trên mặt, hấn mắt ngủ chứng quả nhiên hại hấn một đêm vô miên.

Hấn nằm thẳng mấy cái giờ, không có xoay người, bởi vì nghiêng người thể tất khiến cho phản ứng dây chuyền, toàn bộ Giam Thất đều phải theo hấn cùng nhau xoay người. Hấn cứ như vậy mở to hai mắt, đem mấy giờ trước cùng phá án cảnh sát nói chuyện lặp lại hồi tưởng, lại không có lý ra một cái manh mối, tới thuyết phục chính mình vì cái gì sẽ rơi vào như thế xui xẻo hoàn cảnh.

Trại tạm giam rời giường thời gian là sáng sớm 6 giờ, người chung quanh một tổ ong dường như bò dậy, điệp hảo đệm chần, sau đó ngồi xếp bằng ở ván lát ngồi hảo, chờ Lý Quốc Kiến vài người rửa mặt xong, mới có thể một cái ai một cái thượng WC, súc miệng, rửa mặt. Ở chỗ này là không cho phép sử dụng bình thường bàn chải đánh răng, bởi vì bàn chải đánh răng trường bính ma tiêm về sau cũng có thể trở thành tự mình hại mình hoặc là đã thương người công cụ.

Một phòng mười bảy tám người, chỉ có Nghiêm Cẩn không có nhúc nhích. Cả đêm chỉ có thể vẫn không nhúc nhích mà nằm, đã không thể xoay người cũng không thể hoạt động, hắn mới vừa đã làm giải phẫu xương sống lại bắt đầu ần ần làm đau. Giờ phút này ván lát thanh không, vừa lúc đổi cái tư thế trấn an một chút cứng đờ eo bối. Tổ trưởng Lý Quốc Kiến không nói lời nào, những người khác càng không dám lên tiếng, tùy ý hắn một người tùy tiện mà nằm ở ván lát thượng.

Thẳng đến cơm sáng đánh hảo, Lý Quốc Kiến thân thủ bưng lên một chén đưa đến hắn bên người: “Cẩn ca, ăn cơm.” Nghiêm Cẩn lúc này mới lười biếng mà mở to mắt nhìn thoáng qua, cái gọi là cơm sáng, bất quá là một chén hi canh quả thủy mỏng cháo, một cái nắm tay lớn nhỏ màn thầu, lại thêm một phần dưa muối, kia dưa muối đen tuyền, mang theo một cỗ năm xưa xú vị. Hắn chỉ nhìn thoáng qua, liền chán ghét quay đầu đi, vầy vầy tay nói: “Lấy đi lấy đi, ngoạn ý nhi này là cho người ăn sao?”

Lý Quốc Kiến cười làm lành nói: “Cơm sáng chỉ có thể chấp vá, chờ khai cơm trưa, ta từ nhà ăn tiểu tảo thêm vài món thức ăn.”

Nghiêm Cẩn dùng sức một phách ván lát ngồi dậy, phảng phất là vì phun ra lồng ngực trung một cỗ hờn dỗi, hắn đối với không khí mắng một tiếng: “Hồ lạc Bình Dương, × con mẹ nó!”

Lý Quốc Kiến không có nói tiếp. Nhìn qua hắn nhiều ít có chút sợ Nghiêm Cẩn. Nghiêm Cẩn phía trước xây dựng ảnh hưởng chỉ là một phương diện, về phương diện khác, đừng nói là Giam Thát phụ trách mang tổ số, liên quan tổ cảnh sát đều sợ chính mình tổ có tương lai trọng hình phạm, đặc biệt là bởi vì giết người hiềm nghi bị quan tiến vào. Loại người này yêu cầu phá lệ lo lắng trông giữ. Nếu vô ý chọc giận bọn họ, ở câu lưu trong lúc liền khả năng bắt chấp tất

cả làm ra quá kích việc. Đối bọn họ tới nói, giết người thời hạn thi hành án đã đến cực hạn, sẽ không bởi vì quá kích hành vi có bất luận cái gì ảnh hưởng, nhưng tuyệt đối sẽ ảnh hưởng cảnh sát bản nhân công trạng, cho nên giống nhau đối những người này yêu cầu, từ cảnh sát đến số đều sẽ tận lực thỏa mãn.

Nghiêm Cẩn đối trại tạm giam này đó tiềm quy tắc trong lòng biết rõ ràng, cho nên thản nhiên mà triều hấn vươn tay: “Có yên sao?”

“Có có có.” Lý Quốc Kiến một liên thanh mà nói, bò lên trên ván lát, từ chần phía dưới lấy ra một gói thuốc lá, một bao đang bảo vệ sở bên ngoài bán hai khối nhiều yên, “Nơi này chỉ có cái này bán, ca ngài liền chấp vá trừu đi, ở bên trong này ta chỉ có thể tạm chấp nhận, vô pháp nhi chú ý.”

Nghiêm Cẩn làm ngao một đêm, sớm đã không rảnh lo bắt bẻ yên thẻ bài, lấy lại đây điểm thượng, trước tham lam mà hút một mồm to, lúc này mới vừa lòng mà thở ra, nhớ tới hỏi một chút Lý Quốc Kiến tình huống: “Người lại là sao lại thế này? Như thế nào chiết tiến vào?”

Lý Quốc Kiến thở dài: “Hại, đừng nói nữa! Cùng đại vĩ bọn họ ở tử đựng tiền, vì một nữ nhi cùng một nơi khác gốc × đánh nhau rồi, 110 tới, người khác không có việc gì, câu mấy ngày đều thả, liền từ ta trên người lục soát ra một phen cải trang quá sủng Shotgun, đến, tư tàng vũ khí, liền như vậy vào được.”

Hắn trong miệng nhắc tới “Đại vĩ”, chính là Trạm Vũ xảy ra chuyện lúc sau chạy trốn vô tung vô ảnh Lưu Vĩ. Nghiêm Cẩn giật mình, làm bộ lơ đãng hỏi hắn: “Lưu Vĩ chạy người biết không?”

Lý Quốc Kiến ngạc nhiên trương đại miệng: “Đại vĩ chạy? Chạy đi đâu?”

Nghiêm Cẩn lắc đầu: “Không biết.”

“Đại ca biết không?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 52

Này một đêm hấn cũng nhớ tới Quý Hiểu Âu, không biết nàng trọng cảm mạo hay không khỏi hấn? Nếu nàng biết hấn bị làm như Trạm Vũ bị hại hiềm nghi người, nàng sẽ nghĩ như thế nào? Sẽ tin tưởng hấn là vô tội sao?

Quý Hiểu Âu vẫn luôn ở tức giận, tức giận Nghiêm Cẩn không thể hiểu được đột nhiên biến mất. Nàng cùng hấn cãi nhau về cãi nhau, thật gặp được việc khó phản ứng đầu tiên vẫn là tìm hấn, chính là hai người từ năm cũ ngày đó ở trong điện thoại sảo một trận lúc sau, nàng liền rút cuộc liên hệ không thương Nghiêm Cẩn. Đánh hấn di động, liên tiếp mấy ngày đều là “Ngài bắt đánh người sử dụng đã đóng cơ”. Nàng thực buồn bực, cho rằng Nghiêm Cẩn là sinh nàng khí mới cố ý làm nàng tìm không thấy hấn, trong lòng mắng mấy trăm lần “Không phóng khoáng”, tính toán vội xong Trạm Vũ hậu sự lại cùng hấn tính sổ.

Tháng chạp 26, là dân gian truyền thống “Tảo phúc lộc” nhật tử, cũng là đã chọn định Trạm Vũ cáo biệt lễ truy điệu cùng hoả táng nhật tử. Hai ngày trước Trạm Vũ phụ thân nhận được Tổ Chuyên Ân thông tri, đã tảo định nghi phạm, ở tử lạnh nằm hơn một tháng Trạm Vũ, rút cuộc có thể lạc táng vì an.

Ấn phong tục, năm trước mất đi người cần thiết năm trước xong xuôi hậu sự, bởi vậy cho dù thời gian hấp tấp, Quý Hiểu Âu lại bệnh

đến váng đầu hoa mắt, vẫn là cường đánh tinh thần khắp nơi thu xếp, mua áo liệm, thuê linh đường, thỉnh dàn nhạc, đánh hủ tro cốt, đánh vòng hoa, dự định xe buýt..... Nàng chưa bao giờ một mình xử lý quá tang sự, nằm mơ đều không thể tưởng được lão Bắc Kinh nhân gia làm tang sự, lễ nghi phiền phức thế nhưng nhiều như vậy, tiêu tiền cũng cùng nước chảy giống nhau, mua mộ địa sự còn chưa đề thượng chương trình hội nghị, nàng cũng đã hoa đi ra ngoài tam vạn nhiều, khó trách người ta nói hiện đại người liền chết đều chết không dậy nổi. Ở này đó bằng chi mặt tiết dưới áp lực, nên có bị thống ngược lại lùi bước đến rồi ren mặt sau đi.

Khó khăn chống được 26 hôm nay, Quý Hiểu Âu rời giường liền cảm thấy đau đầu đến giống bị chui vào một cây cương châm, ngực càng giống đè nặng một khối cự thạch thở không nổi, chiếu chiếu gương, hai cái cháy đen vành mắt, đủ khả năng so sánh quốc bảo. Triệu Á Mẫn xem nàng sắc mặt thật sự khó coi, lại ho khan đến lợi hại, đi làm trước dặn dò nàng, chỗ nào cũng đừng đi, chạy nhanh đi bệnh viện chiếu cái ngực phiền, cần thiết liền mau chóng truyền dịch giảm nhiệt.

Quý Hiểu Âu miệng đầy đáp ứng, chờ Triệu Á Mẫn đi rồi vẫn là giầy giụa thay đổi quần áo, chạy đến ở vào bát bảo sơn nhà tang lễ. Hôm nay là cùng Trạm Vũ làm cuối cùng cáo biệt, nàng không thể không đi.

Quý Hiểu Âu nguyên tưởng rằng lễ truy điệu tới người sẽ không quá nhiều, thân hữu hơn nữa lão sư đồng học sẽ không vượt qua 40 người, cho nên chỉ định rồi một cái cỗ trung linh đường. Trên đường kẹt xe, nàng đuổi tới nhà tang lễ khi, so dự định thời gian chậm hơn hai mươi phút. Vừa bước vào linh đường, nàng bị trong phòng đen nghìn nghịt đầu người cấp sợ hãi. Chỉ có thể cất chứa 50

người địa phương, ít nhất chen vào đi một trăm nhiều người, còn có không ít khiêng trường thương đại pháo truyền thông phóng viên.

Nàng không có kiến thức quá trường hợp như vậy, trong lúc nhất thời thể nhưng mông, đứng ở cửa bị người đẩy tới xô đẩy đi, hơn nửa ngày mới phản ứng lại đây, bắt lấy một cái bộ mặt xa lạ nam nhân hỏi: “Xin hỏi, ngài có phải hay không đi nhằm linh đường?”

Kia nam nhân chỉ vào linh đường ở giữa hắc bạch ảnh chụp: “Như thế nào sẽ? Chính là vì Trầm Vũ tới nha!”

“Kia ngài là hắc người nào?”

Kia nam nhân trên dưới liếc nhìn nàng một cái, không khách khí hỏi: “Người lại là hắc người nào?”

Chương 54

“Ta là hắc tử tử.”

“Ai da,” nam nhân biểu tình một chút đoan túc lên, “Thực xin lỗi, ta cũng là từ trên mạng nhìn đến hôm nay khai lễ truy điệu, cố ý lại đây đưa đưa.”

Quý Hiểu Âu dùng tay điểm phía trước đám người: “Những cái đó đều là vọng hữu sao?”

“Hắc là.”

“Những phóng viên này lại là như thế nào biết tin tức?”

Kia nam nhân liếc nhìn nàng một cái: “Người không thể nào lên mạng đi? Này án tử hiện giờ nháo bao lớn rồi a, bọn họ đại khái cũng là từ trên mạng nhìn đến.”

Được đến đáp án, Quý Hiểu Âu không rảnh lo lại cùng hấn la xúi, ra sức tách ra đám người, tìm được hôm nay làm người nhà đại biểu chủ trì đại cục Trại Vũ tiểu cô. Hiển nhiên nàng cũng vì trước mắt ô ương ô ương cục diện sờ không được manh mối, mùa đông khắc nghiệt thế nhưng ra một ót mồ hôi mỏng, ngày thường đánh đá biến mất một nửa.

“Tiểu quý,” nàng kinh hoảng hỏi, “Đây là như thế nào lạ? Như thế nào tới nhiều người như vậy?”

Quý Hiểu Âu vỗ nàng bồi an ủi: “Cô cô, ngài đừng động những người đó, liền ẩn ngày hôm qua chúng ta thương lượng tốt trình tự tới, nên làm gì làm gì.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 53

Quý Hiểu Âu bước nhanh đi ra linh đường, nàng cho rằng chính mình sẽ lại lần nữa khóc rống. Chính là, không có. Nàng nước mắt như là hồng rồi vùi nước, ngạnh sinh sinh ngừng, tròng mắt cũng khác tầm thường mà khô khốc. Xuyên thấu qua hành lang cửa sổ, nàng nhìn đến bên ngoài khô khốc cây hòe chi, mùa xuân thời điểm, nơi đó tất là một mảnh xanh lá mạ. Nhưng lá cây rơi xuống chung có lại trở về thời điểm, một cái sống sờ sờ người đi rồi, cuộc đời này lại không thể gặp nhau. Cái này lộn xộn kết cục cùng dài dòng nhân sinh so sánh với, quả thực đơn sơ hấp tấp đến làm người khó có thể tin. Nước mắt rồi cuộc chậm rãi phân bố ra tới, nổi tại tròng mắt mặt ngoài, giống một cái kính lúp, vì thế nàng thấy được trong cuộc đời kích cỡ lớn nhất mặt trời lặn, ở cây cối phía trên chậm rãi mà đi, đổ sập quang mang vừng nhiễm nửa cái phía chân trời. Tại đây mỹ lệ bối cảnh phía trên, thiêu lò cao lớn ống khói, không dứt toát ra từng đợt từng đợt khói nhẹ, không biết là ai linh hồn phiêu hướng phía chân trời.

Nàng cảm lòng không đậu hai đầu gối quỳ xuống đất, nắm chặt đôi tay lẩm bẩm cầu nguyện: “Thần a, cầu người rũ cổ hần, thương hại hần, tha thứ hần hết thảy sai lầm, tiếp nhận hần với vĩnh quang bên trong, nguyện linh hồn của hần có thể ở người dẫn dắt hạ, ở thần quốc gia trung được đến vĩnh sinh, bình an cùng hỉ nhạ. Cũng cầu người an ủi hần mẫu thân, trợ giúp nàng ở cái này thời khắc, từ thân nhân rời đi bị thương trong thống khổ được đến bình tĩnh, thẳng đến kia một ngày lại gặp nhau.”

Quý Hiểu Âu không có cùng trạm gia thân thích nhóm cùng nhau ngồi xe buýt trở về thành. Nghi thức một kết thúc, nàng liền nghe thấy có người oán giận, thanh âm không lớn không nhỏ, vừa lúc có thể làm nàng nghe thấy: Linh đường quá đơn sơ, nghi thức quá đơn giản, vòng hoa quá nhẹ nhàng..... Cho nên đối này bang nhân, nàng chỉ mong cuộc đời này không còn gặp lại. Duy nhất quan tâm chính là Lý Mỹ Cầm. Những người khác bị thương hoặc thật hoặc giả, ra nhà tang lễ chỉ sợ cũng sẽ biến mất hơn phân nửa, chân chính thống khổ, thả sẽ vẫn luôn thống khổ đi xuống, chỉ có Lý Mỹ Cầm, nàng sợ nàng căng bất quá này một quan. Nhưng lúc này nàng cũng không rảnh lo Lý Mỹ Cầm, nàng đến trước cổ chính mình mệnh. Nghi thức một kết thúc, nàng liền giác thể lực chống đỡ hết nổi, bên tai ong ong vang lên, tựa hồ tùy thời đều có thể ngã quy trên mặt đất chết ngất qua đi. Cường đánh tinh thần chờ tể diện xong, nên thiêu tất cả đều một phen lửa đốt đến sạch sẽ, mọi người đỡ Lý Mỹ Cầm đi chờ Trạm Vũ tro cốt, người không liên quan cũng đều tán đến không sai biệt lắm, nàng rút cuộc có thể thoát thân.

Trở về thành trên đường cơ hồ không có xe taxi, Tắt nhất, cực nhỏ có tài xế nguyện ý tới nhà tang lễ hỏa táng tràng như vậy đen đủi địa phương. Ven đường hắc xe nhưng thật ra ngừng không ít, vừa hỏi giá Quý Hiểu Âu liền từ bỏ, cơ hồ là bình thường đánh xe gấp ba. Nàng thẳng đến cách đó không xa trạm xe buýt, bước lên một chiếc vào thành xe buýt.

Thủy phát trạm hành khách không nhiều lắm, nàng ở đếm ngược đệ nhị bài tìm vị trí ngồi xuống, vì chính là tránh cho chờ lát nữa nhường chỗ ngồi khả năng, lúc này nàng một chút ít học Lôi Phong thể lực đều không có.

Xe khởi động, nàng nhắm mắt lại dựa vào cửa sổ xe nghỉ ngơi. Đã liên tục năm sáu thiên, mỗi ngày giấc ngủ thời gian đều không vượt qua năm cái giờ, hơn nữa trọng cảm mạo, chẳng được bao lâu liền cảm thấy ủ rũ dờn non lấp biển giống nhau thối quết mà đến. Tựa hồ có người ở bên người nàng ngồi xuống, cùng nàng đáp lời, kêu nàng tên. Quý Hiểu Âu tưởng mở to mắt, chính là mí mắt lại tựa trở nên có ngàn cân trọng, thế nhưng vô pháp từ dày đặc buồn ngủ trung tránh thoát ra tới, hoảng hốt gian như là đánh một cái ngủ gật nhi, cũng liền mấy chục giây tả hữu, nàng liền thấy Trạ Võ đứng ở trước mắt, ăn mặc nàng đưa hấn kia kiện hồng hắc giao nhau hình thoi cách áo lông, tươi cười đầy mặt về phía nàng vẫy vẫy tay.

Quý Hiểu Âu bỗng nhiên bừng tỉnh, mở to mắt thấy rõ chung quanh hoàn cảnh, thấy rõ chính mình thân ở một chiếc khắp nơi lọt gió ngoại ô xe buýt thượng, vội không ngừng lại nhắm lại. Mới vừa rồi kia một màn, cực kỳ giống một cái dừng hình ảnh hình ảnh, như thế tới gần, như thế rõ ràng, liền Trạ Võ trên mặt mỗi một chỗ nhỏ bé chi tiết đều rành mạch. Trong hiện thực Trạ Võ, cười lộ lên tổng mang theo một tia mặt không đi chưa xót, mà trong mộng Trạ Võ lại cười đến cực kỳ sáng lạn giãn ra, phẳng phát thoát khỏi nhân sinh hết thấy giây giữa cùng trối buộc, mà không phải cùng thanh xuân mỹ lệ hòa thân người sinh tử vĩnh quyết.

Nàng hốc mắt lại lần nữa nóng lên, nước mắt ở bên trong lăn qua lăn lại. Nàng cảm thấy Trạ Võ chịu báo mộng cho nàng, nhất định là vì tỏ vẻ hấn thông cảm cùng khoan dung, không hề so đo nàng những cái đó quá phạm nói. Liền ở nước mắt muốn rơi lại chưa rơi hết sức, có người ở nàng trên vai vỗ nhẹ nhẹ một chút: “Hiểu âu.”

Quý Hiểu Âu quay mặt đi, xuyên thấu qua mơ hồ hai mắt đắm lệ thấy rõ bên người người. Bên người người trường một trương trắng

nỗn mặt, trên tóc lau đại lượng sáp chải tóc, dùng tiểu lược ở ót phía trên chải vuốt ra tinh tế hoa văn, hơn nữa trên cổ màu xanh biển ô vuông khăn quàng cổ, rất có một trăm năm trước dân quốc khí chất. Quý Hiểu Âu bị hấn hình tượng kích đến đánh cái rùng mình, thế nhưng hoàn toàn thanh tỉnh.

“Lâm Hải Bằng, người như thế nào sẽ ở chỗ này?”

Lâm Hải Bằng nói: “Ta vẫn luôn liền ở người phía sau. Người không có thấy ta thôi.”

“Hơi kém đều nhận không ra người.” Quý Hiểu Âu nhú mày nhìn hấn, “Trang điểm thành như vậy, mau cùng năm đó Bến Thượng Hải ăn cơm mềm chơi người có một so.”

Lâm Hải Bằng thở dài: “Người nói chuyện đừng như vậy khoa trương hảo sao? Cho người ta chừa chút nhi mặt mũi. Kỳ thật người cũng giống nhau, xem người kia sắc mặt, xanh trắng xanh trắng, một chút hồng nhuận đều không có, cùng hấp độc giống nhau.”

Quý Hiểu Âu trừng hấn một cái: “Người mới hấp độc đâu.”

Lâm Hải Bằng cười cười: “Trung khí như vậy sung túc, xem ra không có việc gì, ta còn lo lắng người sinh bệnh.”

Lời này nói được Quý Hiểu Âu có chút ngượng ngùng, nàng miệng tuy rằng độc, cũng không phải là không biết tốt xấu người. Thuộc về không lời nói tìm lời nói tính chất, nàng hỏi Lâm Hải Bằng: “Cuối năm nhi phía dưới, người không chuẩn bị điểm nhi hàng tết chạy nhanh mua phiếu về nhà, tới nơi này làm cái gì?”

Lâm Hải Bằng nói: “Nhìn xem náo nhiệt. Trên mạng xào như vậy náo nhiệt, không tới nhìn xem thật sự đáng tiếc.”

Quý Hiểu Âu quay mặt đi, từ trên xuống dưới lại cẩn thận nhìn hần vài lần, “Xem não nhiệt? Tới nhà tang lễ xem não nhiệt? Có bệnh a người?”

“Bệnh không có, lòng hiếu kỳ có.” Lâm Hải Bằng không để ý tới nàng khắc nghiệt, đáp đến không kiêu ngạo không siểm nịnh, “Chính mình bạn gái cũ nhận thức hai cái nam nhân, một cái làm MB bị người giết, một cái quan nhị đại thành giết người người bị tình nghi, này não nhiệt cũng không phải là mỗi ngày đều có thể đụng tới.”

Quý Hiểu Âu giờ khắc này chỉ cảm thấy căn não cực kỳ mà trì độn, đem hần nói ở trong đầu tới tới lui lui qua mấy lần, như cũ không có minh bạch trong đó ý tứ: “Người lung tung rối loạn nói cái gì đâu? Bạn gái cũ? Xin hỏi ngài nói phải chăng kẻ hèn tại hạ?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 54

Trong phòng bệnh lại chỉ còn lại có Quý Hiểu Âu một người, nàng chớp mắt nằm trong chốc lát, tâm phiền ý loạn mà ngồi dậy, cấp Phương Ni Á gọi điện thoại, cầu nàng mang mấy phân gần nhất mấy ngày báo chí tới.

Phương Ni Á hơn một giờ sau mới đuổi tới, cũng một cái cực đại màu đen mềm bao da, bên trong không chỉ có có báo chí, tạp chí, trái cây cùng đồ ăn vặt, nàng còn đem chính mình iPad cũng đưa tới phòng bệnh. Nhìn thấy nàng, Quý Hiểu Âu mới tựa nhìn thấy chân chính thân nhân, bị nàng cẩn thận săn sóc cảm động đến không lời gì để nói. Nhưng Phương Ni Á cảm xúc lại không phải rất cao, sắc mặt hoàng hoàng giống sinh quá một hồi bệnh nặng, đôi mắt phía dưới có rõ ràng mất ngủ, mí trên hơi sưng, như là tối hôm qua đã khóc.

Quý Hiểu Âu vươn ra ngón tay xoa xoa nàng mày: “Như thế nào lạ? Như thế nào Tết nhất một chút hỉ hưng khí nhi đều không có? Có phải hay không người cha mẹ chồng đã tới năm, theo chân bọn họ cãi nhau?”

Phương Ni Á lắc đầu: “Không phải. Là kiện đặc biệt ghê tởm chuyện này, ghê tởm đến ta cũng không biết nói như thế nào, người trước đừng hỏi, chờ ta tâm tình hảo điểm nhi lại nói cho người.”

Quý Hiểu Âu liền vỗ vỗ nàng mu bàn tay: “Tốt, ni á tỷ.”

Phương Ni Á cúi đầu trừu trừu cái mũi, bỗng nhiên lại nói: “Trạm Vũ sự, ta mới vừa ở trên mạng nhìn đến. Nhìn hấn ảnh chụp, ta mới biết được hấn kêu Trạm Vũ. Như vậy đẹp một tiểu hài nhi, như thế nào mệnh như vậy bồi nha?”

Quý Hiểu Âu vốn dĩ dựa nghiêng ở gối đầu thượng, nghe thế câu nói, nửa người trên lò xo giống nhau thẳng thẩn: “Trên mạng hiện tại nói cái gì?”

“Nói cái gì đều có, toàn rối loạn, ta một câu hai câu thật đúng là nói không rõ. Hiểu âu, như thế nào liền người đều bị xả đi vào? Tuy rằng bọn họ không điểm danh, nhưng những cái đó bồi cảnh, vừa thấy chính là người.”

Quý Hiểu Âu ngẩn ra một chút: “Nói ta cái gì?”

“Nói người cùng Nghiêm Căn, nói người cùng Trạm Vũ, hại, ta còn là đừng thuật lại, chính người lên mạng nhìn lại đi. Người cũng thật đủ xui xẻo, như thế nào giáo tiến loại này lạn chuyện này đi? Trạm Vũ liền đừng đề ra, ta cùng người đã nói đi, đứa nhỏ này một thân đều là chuyện xưa, phức tạp đâu, người còn không tin, thế nào, ta chưa nói sai đi?”

Quý Hiểu Âu giật nhẹ khóe miệng, cười khổ một chút, một câu cũng nói không nên lời.

“Còn có kia Nghiêm Căn, hiện giờ trên mạng hấn ảnh chụp nơi nơi đều là, từ hấn gia gia bồi nhi tính khởi, tam đại gia thế đều bị thị người tìm tòi ra tới, người nói một chút, bằng hấn thân gia cùng điều kiện, không quan tâm nam nhân vẫn là nữ nhân, hấn nghĩ muốn cái

gì người lộng không đến tay a? Như thế nào liền như vậy cố chấp phi Trâm Vũ không được? Giết người còn chưa tính, còn bầm thây! Người nói một chút, có phải hay không bọn họ xu hướng giới tính không giống nhau người, tư duy phương thức cũng cùng chúng ta không giống nhau a?”

Quý Hiểu Âu vẫn là không nói gì, chỉ là mệt mỏi mà nhắm mắt lại.

“Hiểu âu, người như thế nào lạ?”

Quý Hiểu Âu mở miệng, trong thanh âm lộ ra vô hạn mệt mỏi: “Ta có chút mệt mỏi.”

Phương Ni Á biết điều mà đứng lên: “Ta vừa lúc còn có chút sự, liền không bởi người, iPad người trước cầm dùng, nếu muốn lên mạng, ra cửa tùy tiện tìm cái có Wifi địa phương là được. Bất quá người xem thời điểm nhưng kiểm chế điểm nhi, ngàn vạn đừng thượng hoả. Internet liền như vậy, cái gì điều đều có, không lên mạng người cũng không biết trên thế giới còn có như vậy nhiều góc × cùng biến thái.”

Chờ Phương Ni Á rời đi, Quý Hiểu Âu ôm iPad, thừa dịp trực ban hộ sĩ không chú ý, chuồn ra phòng bệnh, ở bệnh viện phụ cận tìm được một nhà KFC. Chính trực Tết Âm Lịch, người rất ít, nàng điểm một ly nhiệt hồng trà cùng một phần khoai điều, tìm cái góc ngồi xuống. Nàng chuyến này chủ yếu mục đích là vì cọ trong tiệm miễn phí Wifi.

Bởi vì Tết Âm Lịch, internet phỏng vấn lượng so bình thường thiếu đến nhiều, nhưng Quý Hiểu Âu vẫn là thực dễ dàng liền ở thường đi đại hình diễn đàn tìm được rồi mấy cái nàng muốn tìm thiệp. Trong đó nhất nhiệt một cái thiệp, đề mục là “12·29 bầm thây

án chân tướng”, nhân một lần trang đầu trí đỉnh, điểm đánh số đạt tới mấy chục vạn, bình luận càng là lập tức đã đột phá một vạn điều. Nàng mở ra nguyên thiếp, gần xem hơn hai mươi trang, liền thật sự nhìn không được, bang một tiếng đem iPad phản khẩu ở trên mặt bàn, chỉ cảm thấy chân răng từng đợt lên men, là vừa mới nhân khẩu trương đem hàm răng cắn đến quá khẩn.

Đối với nhiệt điểm sự kiện, trên mạng bình luận luôn là bày biện ra vàng thau lẫn lộn tiên minh đặc thù. Trước kia gặp được cùng loại sự tình, mới mặc kệ vuông trái ngược ai đúng ai sai, chỉ đồ xem cái náo nhiệt, một khi đồng dạng tao ngộ buông xuống ở chính mình bên người, đối mặt những cái đó không phụ trách nhiệm ngôn luận, thậm chí lời nói ác độc nhân thân công kích, Quý Hiểu Âu mới hiểu được cái gì kêu internet bạo lực, cái gì kêu đau điếng người.

Ở những cái đó nhiệt thiếp, Trạ Võ ở đồng tính quán bar làm host thân phận bị hoàn toàn vạch trần, có người thậm chí thượng truyền hấn ở “Đừng nói cho mù mù” quán bar cùng đồng tính khách nhân đùa thân thiết ảnh chụp. Ảnh chụp trung Trạ Võ phong lưu ngả ngón, đem Tết Âm Lịch kỳ nghỉ trước hấn đồng học vì hấn đáp nặn ra không ngừng vươn lên sinh viên hình tượng hoàn toàn dập nát. Vì thế kia ảnh chụp hạ đi theo một mảnh bình luận, những cái đó cảm giác bị lợi dụng bị lừa gạt đồng tình tâm vống hữu, cơ hồ đều là chửi ầm lên, dùng từ chi dơ quả thực làm người mục không đành lòng coi.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 55

Nhìn đến Nghiêm Cẩn phản hồi số 6 Giam Thắt, không ít người đánh nội tâm thở dài một cái. Khẩu khí này bao hàm không chỉ có là đối vật chất hưởng thụ chờ mong, còn có đối Nghiêm Cẩn bản nhân tín nhiệm. Hắn tuy rằng này đây giết người hiềm nghi tội danh tiến vào, chính là làm người xử thế không có một tia thô bạo chi khí, chỉ cần không cùng hắn gây sự, hắn đối Giam Thắt tất cả mọi người đối xử bình đẳng, hơn nữa hắn tới lúc sau, cũng không cho Lý Quốc Kiến bọn họ lại đối bất luận kẻ nào thực thi dùng cách xử phạt về thể xác, càng không thể khi dễ tân tiến vào ngại phạm.

Những người khác trong lòng âm thầm cao hứng, Nghiêm Cẩn trong lòng lại có chút đổ đến khó chịu. Lệnh qua đại phô thượng trùu mấy cây yên, hắn dần dần hoãn quá mức nhi tới, bắt đầu tiếp thu chính mình trước mắt tình cảnh. Từ nhất chỗ hồng hướng hảo xem, phê bắt lúc sau hắn liền có thể thấy ủy thác luật sư, cũng có thể cùng người nhà thư từ qua lại, mặc kệ như thế nào đều hảo quá hiện giờ tình cảnh.

Suy nghĩ cẩn thận, sắc mặt của hắn liền âm chuyển nhiều mây, cơ hồ thất lòng mày cũng giãn ra. Thấy hắn nhan sắc hơi tẽ, Lý Quốc Kiến nhân cơ hội thấu tiến lên, hạ giọng nói: “Cẩn ca, hỏi người sự kiện nhi.”

“Nói.”

“Ngài thật sự giết người sao?”

Nghiêm Cẩn liếc hẩn một cái: “Người cảm thấy đâu?”

“Ta không tin.”

“Kia không phải kết?” Nghiêm Cẩn cười khở một tiếng, “Ta cũng không tin.”

“Trong nhà cấp tìm luật sư sao?”

Nghiêm Cẩn lắc đầu: “Không biết. Đãi nơi này bảy ngày, bên ngoài tin tức một chút đều vào không được.”

Lý Quốc Kiến liền nói: “Ân, kia phê bắt cũng hảo, cuối cùng có thể nhìn thấy luật sư. Cẩn ca ngài nhưng đến hướng khoan tường, thật sự giả không được, giả cũng thật không được.”

Nghiêm Cẩn hại một tiếng: “Người không cần an ủi ta, lão tử không sợ cái này. Ta hỏi người, từ phê bắt đến nhất thẩm, đại khái đến bao lâu thời gian?”

“Khó mà nói, xem án tử. Đoản một hai tháng, lớn lên hai năm đều có. Người xem số 4 Giam Thắt, có một cái kinh tế án, Cục Công An trình án kiện tài liệu, bị viện kiểm sát bác bỏ hai lần, đã không thể phán lại không thả người, này đều hơn hai năm, còn áp đầu.”

Nghiêm Cẩn không ra tiếng, nửa khép đôi mắt sờ trường vuốt cằm cùng má giúp đỡ râu, sờ soạn hơn nửa ngày, Lý Quốc Kiến đều hoài nghi hẩn ngủ rồi, hẩn lại đột nhiên mở to mắt: “Chỗ nào có thể làm cái dao cạo râu tới? Này cả ngày râu ria xồm xàm quá ảnh hưởng huynh đệ hình tượng.”

Lý Quốc Kiến cười: “Cẩn ca, nơi này lại không có Hoa cô nương, ngài trang điểm đến lại đẹp cũng không ai xem nha.”

Nghiêm Cẩn mặt lồi kéo: “Người như thế nào nhiều như vậy lời nói?”

Lý Quốc Kiến chạy nhanh cười làm lành: “Hành hành hành, ta đây liền nghĩ cách đi.”

Một khi minh bạch đến ở cái này trong hoàn cảnh học được thích ứng trong mọi tình cảnh, Nghiêm Cẩn trong thân thể chủ nghĩa lạc quan giả gien liền bắt đầu chiếm thượng phong. Hắn cần thiết đến tìm điểm nhí việc vui tống cổ thời gian, mới có thể đem mỗi một cái lo âu nhật tử kéo dài đi xuống. Hắn ngồi dậy, nhìn nhìn tả hữu. Lúc này đúng là buổi sáng học tập thời gian, mọi người đều dựa theo Lý Quốc Kiến chỉ thị, ngồi xếp bằng ngồi ở đại phổ thượng, đại bộ phận người đều nhắm mắt lại, nói là mặc bối 《trại tạm giam điều lệ》, kỳ thật là ở ngủ gật bổ giác. Chỉ có Nghiêm Cẩn chính phía trước trên sàn nhà, dựa tường ngồi một cái mười tám chín tuổi nam hài nhi, chính phủ một quyển thật dày thư xem đến nhập thần. Lẽ ra trại tạm giam là không cho phép đọc sách, duy nhất ngoại lệ là pháp luật thư tịch. Nghiêm Cẩn duỗi tay đem kia quyển sách cầm qua đây, quả nhiên là bốn 《pháp luật bách khoa toàn thư》.

Đôi mắt nam hài nhi thấp thỏm lo âu đôi mắt, hắn khép lại thư ở lòng bàn tay vỗ vỗ: “Xem đến minh bạch sao?”

Nam hài nhi thanh âm thấp đến giống muỗi hừ hừ: “Xem không hiểu lắm.”

“Vậy người nhìn cái gì đâu?”

“Nhìn xem ta có thể phán mấy năm.”

“Người phạm chuyện gì? Nói nói, ta giúp người nhìn xem sẽ như thế nào phán.”

Nghiêm Cẩn tới hứng thú. Đứa nhỏ này là ngày hôm trước buổi tối sau nửa đêm bị đưa vào số 6 Giam Thắt, lúc ấy cảnh sát chỉ nói cho hắn đổi cái Giam Thắt, nửa đêm không ai chịu lên vì hắn nhường chỗ, hắn không chỗ ngồi ngủ, liền ở góc tường ngồi xổm một đêm. Đều còn không có tới kịp hỏi một chút hắn là bởi vì cái gì nguyên nhân tiến vào, vì cái gì đổi Giam Thắt.

Lúc này nam hài nhi đầu thấp đến độ mau chui vào ván lát phía dưới đi: “Ta giết ta mẹ.”

“Cái gì?”

“Ta giết ta mẹ.”

“Người thân mụ?”

“Ân.”

Hắn thanh âm so vừa rồi đại, không chỉ có Nghiêm Cẩn, liền lân cận vài người đều nghe minh bạch. Cho dù những người này đều không phải lương thiện hạng người, đều thuộc về Nghiêm Cẩn trong mắt nhân loại cận bã, cũng bị những lời này cấp sợ ngây người.

Nghiêm Cẩn nhìn chằm chằm hắn, trong lúc nhất thời thể nhưng vô pháp sai khai ánh mắt. Nam hài nhi rỗng ruột xuyên kiện không hợp thân cũ áo bông, phía dưới là điều cũ nát cảnh phục quần, ống quần quá dài, cuốn vài chiết. Áo bông quá dày, Giam Thắt máy sượt quá hảo, nhiệt đến hắn đại sườn cổ áo, lộ ra hai khối dinh dưỡng

bất lương đá lờm chớm xương quai xanh. Nhìn nhìn lại nam hài nhi từ phá áo trong tay áo vươn tới hai căn tinh tế thủ đoạn, Nghiêm Cẩn không thể tin tưởng, như vậy nhỏ bé yếu ớt một đôi tay, thế nhưng có giết người sức lực!

“Vì cái gì muốn giết người mẹ?” Hắc ức chế không được chính mình lòng hiếu kỳ.

Tò mò không chỉ có là hắc một người, Lý Quốc Kiến vài người đều vây đi lên truy vấn: “Đúng rồi, vì cái gì giết người mẹ?”

“Ta.....” Nam hài nhi run run lên, hai viên nòng nọc giống nhau con người đen kinh hoàng đến tích lưu loạn chuyển.

Nghiêm Cẩn chạy nhanh trấn an hắc: “Người đừng sợ, không đánh người, người nói thật.”

“Nàng thực xin lỗi ta ba.” Nam hài nhi rốt cuộc nói.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 56

Nghiêm Cẩn thờ dài: “Người kêu gì?”

“0379.”

“Không phải, ta hỏi người tên.”

“Mã lâm.”

“Đã biết, ngủ đi.”

Có lẽ là bởi vì tuổi trẻ, cho dù thân phụ huyết án, cho dù lo lắng cho mình không lâu lúc sau vận mệnh, một khi được đến một cái có thể đuổi bình tứ chi không gian, mã lâm thực mau ngủ rồi.

Nghiêm Cẩn ngủ không được. Bên người tuổi trẻ đều đều hô hấp, không biết vì sao làm hắn nhớ tới Trạm Vũ. Qua đi hơn ba mươi năm sinh hoạt bối cảnh, vô pháp trợ giúp hắn lý giải bọn họ thế giới cùng bất đắc dĩ. Nhưng từ mã lâm trên người, hắn phải phát nhìn đến một ít chung địa phương —— đó chính là bản cùng.

Bản cùng đích xác có thể cho người mang đến phần đầu xúc động, nhưng càng nhiều, lại là bất an cùng giãy giụa, áp lực cùng hít thở không thông, bản cùng có thể đem một người sinh mệnh ứng có vui sướng đoạn ngắn hoàn toàn tách rời. Sinh mà bản cùng thật là loại bất hạnh, nhưng theo sau nhân sinh là hắc là bạch, lại muốn

xem người cuối cùng thả ra, rốt cuộc là trong lòng thần phật vẫn là ma quỷ. Rất nhiều thời điểm chỉ là nghĩ sai thì hỏng hết, ở giữa giữa bên cạnh bị lạc phương hướng, vì chứng minh chính mình kia một phần tôn nghiêm, lại bởi vậy rơi vào vực sâu..... Hiện tại hán chỉ hối hận lúc trước đối Trầm Vũ thái độ quá mức ác liệt. Nếu hán đối Trầm Vũ năng lực tâm một chút, hoặc là cuối cùng lại kéo hán một phen, Trầm Vũ bị kích có lẽ là có thể tránh cho, chính hán cũng có thể miễn trận này bất kỳ mà đến tai bay vạ gió.

Quá xong tháng giêng, Nghiêm Cẩn lại chịu khổ hơn mười ngày. Ba tháng mười chín hào hôm nay, vương quản giáo đi vào số 6 Giam Thất, thông tri Nghiêm Cẩn có khách thăm. Lúc đó Nghiêm Cẩn chính cầm một chi nửa bình bàn chải đánh răng đầu ở đau khổ nghiên cứu: Như thế nào mới có thể lợi dụng áo sơ mi thượng xé xuống một đoạn mảnh vải, đem nó chặt chẽ cố định ở chính mình ngón trở thượng, lấy thực hiện bàn chải đánh răng chân chính công năng. Đang bảo vệ sở đãi hơn ba mươi thiên, hán khác yêu cầu không nhiều lắm, cái gì đều có thể chấp vạ, chỉ có ăn cơm cùng cá nhân vệ sinh phương diện, đối hiện có điều kiện cực kỳ bất mãn. Tắm rửa nước ấm không thể mỗi ngày cung ứng, hán lại khôi phục ở bộ đội khi tẩy tắm nước lạnh thói quen. Nhưng hán phục viên sau sống trong ngục lâu nhiều năm, lại tuổi đã dài, lại không phải năm đó không đầy hai mươi “Tiểu mười ba”, mùa đông khắc nghiệt dùng nước lạnh tắm rửa, kia thật yêu cầu hơn người dũng khí. Đương hán lần đầu tiên ở cái kia chỉ có một mét vuông tả hữu trong phòng vệ sinh mở ra nước lạnh long đầu thời điểm, toàn bộ hành lang đều nghe được đến hán sói tru giống nhau trường thanh gào to, đem trực ban cảnh sát sợ tới mức quá sức, cho rằng muốn ra “Trốn miêu miêu” sự kiện.

Lúc này hắn đối với bàn chải đánh răng tự hỏi đến quá mức chuyên tâm, đối mặt lần này chờ mong đã lâu cùng ngoại giới tiếp xúc cơ hội, ngẩng đầu khi hai mắt mờ mịt, như là trong lúc nhất thời không có lòng minh bạch đối phương đang nói cái gì. Thẳng đến vương quản giáo lặp lại một câu “Luật sư muốn gặp người”, hắn mới như mộng mới tỉnh nháy dựng lên, phủ thêm áo khoác liền tưởng đi ra ngoài, lại bị vương quản giáo ngăn cản.

Vương quản giáo nói: “Trước từ từ, có chút quy định trình tự muốn thực hiện.” Hắn trên tay xách theo một bộ phát ra âm quang còng tay, hai cái khảo hoàn nhẹ nhàng va chạm, phát ra dễ nghe kim loại vang nhỏ. Phía sau một người cảnh sát, trong tay tắc phủng một bộ trầm trọng xiềng chân.

“Xin lỗi.” Vương quản giáo nói.

Luật sư hội kiến trong phòng chờ thấy Nghiêm Cẩn, là một vị đáng người ục ịch, dung mạo bình thường trung niên nhân. Chờ người này báo ra bản thân tên, Nghiêm Cẩn trong lòng ám sinh ra khinh mạn tức khắc trừ khử với vô hình, cách inox lan can, hắn tự đáy lòng mà nói ra “Kính đã lâu” hai chữ. Hình biện luật sư ở luật sư ngành sản xuất được công nhận nguy hiểm cao cùng chấp nghiệp hoàn cảnh kém, có thể ở hình sự biện hộ này một khối làm được nhất chi độc tú, cơ bản thuộc về luật sư giới tinh anh, nghiệp vụ năng lực cùng nhân mạch đều không dung khinh thường. Mà vị này chu trọng văn luật sư, còn lại là trong nghề nổi tiếng nhất hình biện đại luật sư, từng mấy lần sáng tạo quá khởi tử hồi sinh truyền kỳ. Lẽ ra giống nhau án tử, giống chu loại này cấp bậc đại luật sư, giai đoạn trước căn bản sẽ không ra mặt, tư liệu thu thập cùng sửa sang lại công tác đều từ trợ thủ hoàn thành. Hiện giờ thiên giống nhau tự mình xuất hiện đang bảo vệ sở, thật sự không nhiều lắm thấy.

Chu trọng văn luật sư không có đáp lại Nghiêm Cẩn kính đã lâu, mà là hướng về phía hấn phía sau cảnh sát giờ lên trên cổ tay đồng hồ: “Ta chỉ bị phê chuẩn một giờ gặp mặt thời gian, phiền toái ngài ần 《 tổ tụng hình sự pháp 》 quy định lãng tránh một chút, ta cùng ta đương sự hảo nắm chặt thời gian nói chuyện.”

Hấn ngữ thanh không cao, lại mang theo không dung cự tuyệt thông dong, trải qua quá lớn việc đời đại trường hợp thông dong. Kia cảnh sát ngó hấn liếc mắt một cái, chưa nói cái gì, ra cửa lãng tránh.

Luật sư Chu lúc này mới đối với Nghiêm Cẩn cười cười: “Người có khỏe không?”

Nghiêm Cẩn giờ lên mang còng tay đôi tay, đúng sự thật đáp lại: “Không thể nào hảo. Thay đổi người sẽ cảm giác hảo sao?”

Luật sư Chu nhìn hấn, thực lý giải mà trả lời: “Đó là không thể nào hảo.” Sau đó hấn đối bên người vẫn luôn vùi đầu làm ghi chép trợ thủ bộ dáng người ta nói: “Người hỏi trước vấn đề đi.”

Này rõ ràng không hợp thường tình hành động, làm Nghiêm Cẩn sửng sốt một chút. Người nọ ăn mặc bạch áo sơ mi cùng đoạn chính màu đen trang phục, từ hấn tiến vào liền cúi đầu, trình tự rõ ràng tóc ngắn rối tung xuống dưới, che ở má nàng hai sườn, cách hàng rào chỉ có thể mơ hồ thấy cái trán cùng chóp mũi. Hấn cũng vẫn luôn cho rằng người nọ là luật sư trợ thủ, liếc mắt một cái liếc quá vẫn chưa nhiều hơn lưu ý. Giờ phút này xem qua đi, hấn trong lòng lộp bộp một tiếng.

Người nọ ngẩng đầu, trên mặt ngũ quan nhân khổng chế không được vận vẹo có rất nhỏ biến hình, theo đôi môi khẩu hình làm ra

một cái không tiếng động “Ca” tự, nước mắt theo nàng khõe mắt lăn xuống xuống dưới. Nay cái gọi là trợ thủ, lại là hấn bào muội —— nghiêm thận.

Nghiêm Cẩn lập tức minh bạch, muội muội chuẩn là đỉnh luật sư trợ thủ danh nghĩa trà trộn vào hội kiến thất. Chợt thấy thân nhân, hấn có vô số nói muốn thoát ra mà ra, chính là khế căn môi chính là nhịn xuống. Bên người tuy rằng không có cảnh sát giám thị, nhưng ai cũng không thể bảo đảm chung quanh có hay không theo dõi hoặc là ghi âm. Việc này một khi bại lộ, chịu liên lụy lớn nhất chỉ sợ cũng là luật sư, bị thu về và huỷ hành nghề giấy phép là nhẹ nhất trừng phạt.

Nghiêm thận hiển nhiên cũng minh bạch trong đó lợi hại, càng minh bạch thời gian cấp bách, nhanh chóng lau sạch nước mắt, ách giọng nói, nàng bắt đầu nói chuyện: “Người nhà của người làm chuyển cáo người, bọn họ đều tin tưởng người, tin tưởng người tuyệt không sẽ giết người, người muốn kiên trì trụ, ở bên trong phải bảo trọng thân thể của mình, phải đối chính mình phụ trách, càng phải đối chính mình người nhà phụ trách. Nên nói nói đúng sự thật công đạo, không thể lời nói, vô luận gặp cái gì áp lực đều không cần nói bậy.”

Nghiêm Cẩn nhìn chằm chằm nàng mặt, mỉm cười một chút, gật gật đầu, sau đó hỏi: “Ta mẹ đâu? Nàng có khỏe không?”

Nghiêm thận hít hít cái mũi: “Nàng thực hảo.”

“Lão đầu nhi đâu?”

“Hấn cũng thực hảo.”

Như thế ngắn gọn vài câu đối thoại, nghiêm thận nói được cẩn thận mà cố sức, tận lực duy trì mặt bộ biểu tình bình tĩnh, nhưng mà nàng đôi mắt lại bán đứng nàng. Nghiêm Cẩn cùng nàng ở cùng cái nường trong bụng đái chín nguyệt, lại ở mười tám tuổi trước cái nhau ằm ỉ dưới một mái hiên lớn lên, đối nàng biểu đạt hỉ nộ ai nhạc phương thức sớm đã hiểu rõ với tâm. Này nghĩ một đằng nói một nẻo hai cái thực hảo, kỳ thật ở nói cho hắn, bọn họ thật không tốt, ít nhất không tốt lắm.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 57

Nghiêm Cẩn đi theo cười cười, chu trọng văn mới vừa rồi câu nói kia cũng nhắc nhở hẩn, làm hẩn nghĩ đến đồng dạng vấn đề: “Ta cũng minh bạch, khẳng định là án mạng tăt phá áp lực quá lớn, bọn họ chỉ có thể làm như vậy. Nếu bị viện kiểm sát đánh trở về, này đoạn tới tới lui lui thời gian bọn họ còn có thể tiếp theo bổ sung chứng cứ. Cho nên người xem, chúng ta không thể tổng đem người hướng chỗ hồng tường, bọn họ cũng là bất đắc dĩ.”

“Cho nên người phải làm tốt chuẩn bị tâm lý, trong khoảng thời gian này Tổ Chuyên Án rất có thể nhắc lại thẩm người.”

“Ta biết.”

“Làm luật sư, ta cần thiết nhắc nhở người một sự kiện: Người nhất định phải nghiêm túc thẩm tra đối chiếu công an cơ quan cùng kiểm sát cơ quan hỏi han ghi chép sau mới có thể ký tên, người có yêu cầu sửa đúng ghi chép sai lầm quyền lợi. Còn có, người không cần tự chứng này tội, bất luận kẻ nào cũng không thể cưỡng bách người tự chứng này tội.”

Nghiêm Cẩn hiểu ý: “Ta minh bạch. Cảm ơn người luật sư Chu. Người không cần quá lo lắng, bọn họ đối ta còn tính khách khí, ta tin tưởng sẽ không xuất hiện tra tấn bức cung trường hợp.”

“VẬY là tốt rồi. Người phải biết rằng, này án tử tương đối phiền toái một chút, chính là phát hiện thi khối thời gian quá muộn, pháp y không có khả năng đối bị hại thời gian làm ra chính xác phán đoán. Cho nên hiện tại đối với người nhất bất lợi, chính là vô pháp chứng minh người là tồn tại từ người chỗ đó đi ra ngoài.”

Nghiêm Cẩn bắt đầu đã mở ra bàn tay: “Đây cũng là ta nhất không nghĩ ra địa phương, người rõ ràng từ chúng ta đi ra ngoài, ta nhìn hấn vào thang máy, nhưng tiểu khu đại môn chỗ chính là không có hấn đi ra ngoài theo dõi hình ảnh, chẳng lẽ hấn chấp cánh bay đi ra ngoài?”

“Hấn là còn có mặt khác khả năng, tỷ như người bị hại không có rời đi cái kia tiểu khu, thậm chí căn bản không có đi ra cùng cái đơn nguyên. Ta tin tưởng, này đó khả năng tính cảnh sát nhất định cũng sẽ suy xét, nhất định đã làm tương ứng bài tra, chính là không có phát hiện cùng bốn án tương quan manh mối.”

Đang nói đến đó, canh giữ ở ngoài cửa cảnh sát đẩy cửa tiến vào: “Kết thúc, 0382, hồi Giam Thắt.”

Chu trọng văn kháng nghị: “Thời gian còn chưa tới.”

Cảnh sát một chút không chịu chậm chước: “Không được, đã đến giờ! Các người lập tức rời đi!”

Chu trọng văn đành phải đứng lên, nghiêm thận cũng chậm rãi đứng lên, thần sắc ảm đạm. Cách inox hàng rào, Nghiêm Cẩn rất muốn sờ sờ nàng tóc, nhưng ngại với cảnh sát đứng ở bên cạnh, hấn vươn đi hai tay lại chậm rãi rơi xuống đi. Cười cười, hấn nói: “Trở về cùng bọn họ nói, ta ở chỗ này quá rất khá, ít nhất dài quá mười cân thịt.”

Nghiêm thận không nói chuyện. Nghiêm Cẩn bộ dáng đích xác ở nàng ngoài ý liệu. Trừ bỏ tóc nhiều ngày chưa cạo, quần áo ăn mặc lung tung rối loạn, trước kia thần khí hiện ra như thật sức mạnh nhưng thật ra một chút chưa sửa. Nàng gật gật đầu lại lắc đầu, một chuỗi nước mắt lại treo xuống dưới, nàng đơn giản duỗi tay bụm mặt.

Nghiêm Cẩn nói: “Người nhìn, người đánh tiểu cứ như vậy, chịu không nổi một chút sự. Ta còn có việc thác người đâu, người như vậy ta như thế nào cùng người nói nha?”

Nghiêm thận từ ngón tay phùng phát ra âm thanh: “Người nói.”

“Lần trước cái đình lệch vị trí lần đó, đưa ta đi bệnh viện kia cô nương, người còn nhớ rõ đi?”

“Người muốn làm gì?”

“Không làm cái gì, ta hiện tại còn có thể làm gì? Phiền toái người thay ta cùng nàng truyền hai câu lời nói, câu đầu tiên, người không phải ta giết; đệ nhị câu, ta biết ta người này đặc biệt nhận người nhớ thương, nhưng làm nàng đừng lại nhớ thương ta, hảo hảo nhận thức người tốt, nên kết hôn liền kết hôn, nên sinh hài tử liền sinh hài tử.”

Nghiêm thận nhất thời nín khóc mỉm cười: “Ta mới không đi, ta sợ người phun ta vẽ mặt nước miếng ngời sao.”

Nghiêm thận là một cái thực dễ dàng lệnh người nhớ kỹ người, nguyên tự nàng ngũ quan cùng thân thể phóng ra ra cảm giác về sự ưu việt. Đồng dạng trưởng thành hoàn cảnh, loại này cảm giác về sự ưu việt thể hiện ở Nghiêm Cẩn trên người, là hoàn toàn không để

bụng người khác cái nhìn tùy ý cùng khó thuần, ở trên người nàng, toát ra chính là một loại thật thật tại tại tỉ liếc chúng sinh kiêu căng. Loại này không tự giác kiêu căng quá giàu có xâm lược tính, từng làm Quý Hiểu Âu như đứng đông lửa, như ngồi đông than, thậm chí làm nàng suy nghĩ khởi Nghiêm Căn ngọt ngào nháy mắt, đều sẽ đại gây mất hứng mà nhảy ra chặn nàng sung sướng: Nếu cùng Nghiêm Căn thực sự có tương lai, như vậy một vị cô em chồng, khẳng định là nhân sinh trên đường một mảnh vòng bất quá đi bụi gai. Cho nên đương nàng nhận được nghiêm thận điện thoại, ước nàng đi “Có gian quán cà phê” nói điểm nhi sự thời điểm, nàng bản năng phản ứng là cự tuyệt.

“Ngài có chuyện gì? Trong điện thoại không thể nói sao?”

Nghiêm thận ngữ khí càng là không kiên nhẫn: “Ta và người chi gian đương nhiên sẽ không có chuyện gì! Ta ở thế Nghiêm Căn làm việc, hấn ở bên trong có chuyện mang cho người. Ta ở chỗ này chờ người đến giữa trưa 11 giờ, người xem làm đi.”

Quý Hiểu Âu bị ghen đến một hơi đổ ở cổ họng nhi, buông điện thoại hơn nửa ngày đều không có thuận quá kia khẩu khí tới. Nàng bọc một cái lông dê áo choàng ngồi ở “Như nước năm xưa” sát đường phía trước cửa sổ, ánh mắt đại ra mà nhìn chăm chăm trên đường quá vắng người đi đường cùng chiếc xe. Đầu xuân dương quang xuyên thấu qua đại cửa kính dừng ở xanh um xanh biếc trong nhà bồn hoa thượng, cũng dừng ở nàng tóc cùng thân thể thượng. Ở bên ngoài nhiệt độ không khí như cũ dưới 0 hai tháng, loại này xa xỉ ấm áp tổng hội cho người ta hạnh phúc ảo giác, nàng lại cảm thấy nơi nơi hàn khí bức người. Từ khi từ bệnh viện ra tới, vô luận là ở nhà vẫn là trong tiệm, nàng luôn là duy trì đồng dạng tư thế, ngồi xuống chính là mấy cái giờ, nửa ngày không thấy hoạt động một

chút, chộc đến Triệu Á Mẫn lên cùng Quý Triệu Lâm nói thầm rất nhiều lần chính mình khuê nữ hay không được u buồn chứng.

Từ biết Nghiêm Cẩn bị bắt đến nay, mấy ngày này Quý Hiểu Âu đem cùng Nghiêm Cẩn quen biết tới nay sở hữu kết giao chi tiết, đều ở hồi ức bề ra xoa nát nhất nhất kiểm kê, nàng muốn dùng lý trí nhất thái độ, tới vì hai người quan hệ tiếp theo cái chuẩn xác định nghĩa, lại lấy một loại chính xác phương thức làm kết thúc.

Nhật tử từng ngày qua đi, nàng phát hiện như thế chải vuốt đoạn cảm tình này cơ hồ là một cái vọng tưởng. Nàng đã không thể thuyết phục chính mình tin tưởng Nghiêm Cẩn giết người, lại cảm thấy Cục Công An sẽ không vô duyên vô cớ bắt bớ một người. Ngàn loại phiền não, tất cả mâu thuẫn. Cùng Lâm Hải Bằng chia tay khi quyết đoán cùng kiên quyết, sớm đã theo năm tháng trôi đi một đi không quay lại, thay thế chính là làm nàng chính mình thống hận không thôi do dự không quyết đoán.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 58

“Kia..... Hấn cảm xúc..... Còn tính hảo sao?”

“Xem ra ngươi thật không hiểu biết hấn.” Nghiêm thận tầm tắc hai tiếng, “Nghiêm Căn ở bộ đội đặc chủng phục quá dịch, chuyện này ngươi biết đi?”

“Biết.”

“Kia hấn thất lưng, năm đó là như thế nào quăng ngã đoạn, chuyện này ngươi biết không?”

“Không biết. Hấn chưa nói quá.”

“Muốn nghe ta nói một chút sao?”

“Thập phần tưởng. Cảm ơn!”

“Mười năm trước hấn ở Vân Nam vùng núi chấp hành nhiệm vụ, từ phi cơ trực thăng thượng tốc hàng khi đột nhiên gặp sườn phong. Người khả năng không biết, phi cơ trực thăng là sợ nhất gặp được sườn phong, bởi vì sườn phong sẽ làm thân máy kịch liệt chấn động, thang dây người trên liền thập phần nguy hiểm. Hấn vì cứu hấn cộng sự, từ hơn mười mét cao thang dây thượng ngã xuống đi, tam tiết thất lưng dập nát tính gãy xương.”

“Dập nát tính gãy xương?” Quý Hiểu Âu không tự giác che lại miệng.

“Đúng vậy, dập nát tính gãy xương. Ta cùng ta mẹ suốt đêm chạy đến bộ đội xem hấn, bác sĩ nói hấn không bao giờ khả năng đứng lên. Tất cả mọi người ở khóc, ta mẹ khóc, ta khóc, hấn chiến hữu cũng cõng hấn khóc, đều cho rằng hấn đời này xem như xong rồi. Trái lại là hấn nằm ở trên giường bệnh, cười an ủi mỗi người, nói hấn nhất định có thể đứng lên, nhất định sẽ khá lên. Hấn dùng hai năm thời gian, thật sự đứng lên. Nhưng kia hai năm kang phục huấn luyện ăn khổ.....” Nói tới đây, nghiêm thận nhẹ nhàng lắc đầu, vành mắt nháy mắt đỏ, “Ta ở bệnh viện gặp qua khác tham gia quân ngũ, cũng là 1 mét 8 mấy đại tiểu hỏa tử, bởi vì thật sự chịu không nổi kang phục huấn luyện khổ, trước mặt mọi người gào khóc khóc lớn, nhưng ta ca, ta chỉ thấy hấn đem hạ môi cắn ra một loạt huyết động, nhưng không nghe thấy quá một tiếng oán giận một tiếng kêu khổ. Như vậy một người, người cảm thấy hấn sẽ làm người khác nhìn đến hấn lo âu bất an bộ dáng sao?”

Câu chuyện này làm Quý Hiểu Âu trong lòng chỗ nào đó hung hăng đau đớn một trận, bởi vì nàng nhớ tới chính mình không nhẹ không nặng đem Nghiêm Cẩn đá tiến phòng giải phẫu kia một chân, làm hấn lại ăn một hồi đau khổ. Nàng chuyển trong tay ly nước, nói ra trong lòng gác lại nhiều ngày một cái lo sợ: “Ta xem trên mạng nói, bọn họ bộ đội đặc chủng chấp hành nhiệm vụ khi không tránh được giết người, năm rộng tháng dài liền sẽ đổi sinh mệnh mất đi kính sợ. Nay đó nhân tố đối hấn hấn là thực bất lợi đi?”

Nghiêm thận đem tàn thuốc ấn ở gạt tàn thuốc, nhàn nhạt hỏi: “Vậy còn người? Người tin tưởng hấn nói với người lời nói sao? Tin tưởng hấn không có giết người sao?”

Quý Hiểu Âu ngẩng đầu, rót cuộc có thể dừng cảm mà nhìn thẳng nàng đôi mắt: “Ta trực giác, ta tâm, đều nói cho ta, hẳn tuyệt không phải giết hại Trầm Vũ hung thủ. Nhưng ta vô pháp thuyết phục chính mình, vì cái gì Cục Công An sẽ chính thức bắt hắn? Ta hôm nay tới, chính là tưởng từ người nơi này được đến cái này đáp án.”

Nghiêm thận khoé miệng hiện ra một cái lược hiện trào phúng mỉm cười: “Nếu ta vô pháp cung cấp đâu?”

“Ta đây đành phải tin tưởng Tổ Chuyên Án, tin tưởng công an cơ quan cùng toà án sẽ hoàn nguyên chân tướng.”

“Người tin tưởng công an cơ quan cùng toà án? Người tin tưởng bọn họ nói đều là chân tướng?” Nghiêm thận một ngửa đầu, ha ha cười rộ lên, cười đến Quý Hiểu Âu thẹn quá thành giận.

“Lời nói của ta có như vậy buồn cười sao?”

Nghiêm thận khó khăn ngừng cười, lại không có tiếp tục mới vừa rồi đề tài, mà là rung chuông kêu phục vụ sinh tiến vào, đem nửa mẩu gọt tàn thuốc đổi đi, sau đó hỏi Quý Hiểu Âu: “Người uống cái gì? Nơi này hoa thức cà phê làm được thực hảo, có thể nếm thử.”

Quý Hiểu Âu trả lời: “Ta đối cà phê không có gì nghiên cứu, tùy tiện đi.”

Nghiêm thận liền đối với phục vụ sinh nói: “Một ly Cappuccino, người đi ra ngoài đi.” Chờ phục vụ sinh đóng cửa lại, nàng mới đối Quý Hiểu Âu mỉm cười một chút, lúc này là thật sự cười, không hề là ngoài cười nhưng trong không cười, “Người lời nói cũng không buồn cười, ta chỉ là cảm thấy người quá mức ngây thơ hồn nhiên. Cũng thế, Nghiêm Cẩn hẳn thích luôn là này một khoản. Ta nói cho người,

chân tướng là xa xỉ nhất đồ vật, máu chót xem người nguyện ý tin tưởng ai.”

Lời này làm Quý Hiểu Âu cảm thấy ngoài ý muốn: “Các người loại người này, thế nhưng cũng sẽ cảm thấy chân tướng xa xỉ?”

“Cái gì kêu chúng ta loại người này?”

“Người, Nghiêm Căn, quan nhị đại, cán bộ cao cấp đệ tử, thể chế trung đã đến ích lợi giả.”

Nghiêm thận một chút đình chỉ hút thuốc, hùng hổ dọa người ánh mắt rớt cuộc buông xuống đi xuống, dừng ở trên mặt bàn, thở dài: “Nguyên lai người cũng như vậy tưởng. Khó trách trên mạng đối nhà của chúng ta công kích như vậy ác độc. Ta rất kỳ quái, chẳng lẽ các người cho rằng cán bộ cao cấp đệ tử đều cùng trước kia con em Bát Kỳ giống nhau, toàn bộ năm thể không cần dựa ăn công lương mà sống sao? Giống ta, ở đầu hành đi làm, còn không được giống nhau tăng ca đi công tác tránh phần vất vả tiền? Còn thể chế trung đã đến ích lợi giả đâu, chẳng lẽ các người không rõ, ở cái này thể chế, thân thể lực lượng vĩnh viễn đều là mỏng manh, không quan tâm người ở vào cái gì giai tầng, mưa gió gần nhất, ai cũng vô pháp tự bảo vệ mình.”

“Nhưng người rớt cuộc có thể ở đầu hành đi làm, ăn mặc khởi Chanel, dùng đến khởi Burberry.” Quý Hiểu Âu nói, “Ta nghe Nghiêm Căn nói qua, các người đều là S trung tốt nghiệp, người trực tiếp đi nước ngoài đọc đại học, có bao nhiêu người có thể cùng người có giống nhau khởi điểm, giống nhau hậu trường cùng bối cảnh? Người có thể ngồi ở ‘ có gian ’ loại địa phương này không hề áp lực mà tiêu phí, một ly cà phê tiền, để được với thấp người bảo lãnh gia nửa tháng sinh hoạt phí, người hài tử có thể thượng một năm hơn

mười vạn quốc tế nhà trẻ, rất nhiều nông dân công hài tử chỉ có thể bị xích sắt buộc ở cửa sổ thượng lớn lên, đây là khác nhau, người đừng không thừa nhận.”

Nghiêm thận đỡ cái trán cười rộ lên: “Ta thiên, ta ca đánh chỗ nào tìm được người cái này bảo bối? Nghe một chút, cỡ nào đạo đức điểm cao, cỡ nào chính nghĩa khẳng khái, người thật làm ta đối hân phẩm vị một lần nữa nhận thức. Những lời này người nói với hân quá sao? Hân cái gì phản ứng?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 59

Quý Hiểu Âu nâng lên đôi mắt nhìn chăm chăm nàng nửa ngày, bất động thanh sắc mà hỏi lại: “Kia ngài là cố ý tới cãi nhau đúng không?”

Nghiêm thận tựa tỉnh lại một chút, chính mình cũng phát giác cuối cùng một câu nói được không ổn: “Thực xin lỗi, ta gần nhất áp lực rất lớn. Vừa rồi kia lời nói ta thu hồi. Kỳ thật ta cũng không có ý khác, liền tưởng cùng người nói, trạm gia không biết bị ai khuyến khích, ở Weibo thượng khai một cái tài khoản, chuyên môn dùng để tạo nhà của chúng ta dao, đem ta ca danh nghĩa tài sản đều tính ở ta ba trên đầu, đem Cục Công An bình thường phá án trình tự bẻ cong thành ta ba can thiệp. Bọn họ rõ ràng biết Weibo lực ảnh hưởng có bao nhiêu đại, e sợ cho thiên hạ không loạn người rảnh rồi lại có bao nhiêu! Hiện giờ võng giam mỗi ngày ngồi xổm trên mạng xem đứng đầu tin tức, kỷ ủy đã bắt đầu tham gia điều tra người biết không? Này thật sự quá hoang đường! Làm vài thập niên quan người, ai thật chịu nổi cố ý thượng cương thượng tuyến điều tra? Đây là có người ở đục nước béo cò cố ý quấy rối người hiểu hay không? Người nếu có thể trước cùng trạm gia nói chuyện, làm cho bọn họ minh bạch, đừng gây ngốc làm người khác thương, kia tốt nhất, chỉ cần giá hợp lý, chúng ta nguyện ý lấy tiền bãi bình.”

Quý Hiểu Âu đứng lên, tính toán kết thúc trận này không thoải mái nói chuyện: “Nói lại lần nữa, cái này người trung gian ta sẽ không đi làm. Người tấn có thể chính mình đi thử thử. Nhưng ta cảm thấy, Trạm Vũ cha mẹ, bọn họ là không có tiền, nhưng không có tiền người, cũng cùng người giống nhau, có làm người tôn nghiêm cùng điểm máu chốt.” Nàng đi ra cửa phòng, phân phó cửa hàng trưởng tiểu vân, “Thay ta tiễn khách.”

Tuy cùng nghiêm thận tan rã trong không vui, nhưng nàng xuất hiện lại nhắc nhở Quý Hiểu Âu, từ Trạm Vũ hoả táng về sau, nàng đã hơn một tháng không có gặp qua Lý Mỹ Cầm.

Quý Hiểu Âu không dám đi thấy Lý Mỹ Cầm, bởi vì nàng tổng nhớ tới nàng cùng Lý Mỹ Cầm nói qua nói: Thượng đế không có cho người muốn, hấn làm người chờ đợi, là vì cho người tốt nhất. Nàng sợ Lý Mỹ Cầm hỏi nàng, hiện giờ này hết thầy chính là người nói đồ tốt nhất? Nếu Lý Mỹ Cầm thật sự như vậy chất vấn, nàng đem không lời gì để nói.

Sự thật quả nhiên như Quý Hiểu Âu sở liệu, nghiêm gia phái đi trạm gia thuyết khách, thật sự chạm vào cái đại cái đình.

Trạm Vũ mẫu thân nói như vậy: “Người có thể để cho ta nhi tử sống lại sao? Hấn nếu có thể sống lại, người muốn bao nhiêu tiền, ta bán huyết bán thận đều phó cho người!”

Trạm Vũ phụ thân trả lời: “Chúng ta không cần mang huyết tiền, hài tử mệnh vô giá, chúng ta chỉ cần hung thủ đền tội.”

Nhưng kể trên chi tiết miêu tả đều không phải là đến từ nghiêm thận, mà là Quý Hiểu Âu từ trên mạng hiểu biết đến. Bởi vì nghe nghiêm thận nhắc tới Weibo, nàng cũng đăng ký một cái tài khoản

đăng nhập đi lên. Sờ soạn trong chốc lát, liền học xong đại bộ phận công năng, thực mau tìm được nghiêm thận nói cái kia Weibo. Nàng lật vài tờ, trong lòng nổi lên kỳ quái cảm giác. Tuy rằng nên Weibo đăng ký tên là “Trạm Vũ chi phụ”, nhưng nàng có thể xác định này đó Weibo tuyệt đối không phải trạm phụ viết. Viết Weibo người, từ từ ngữ lượng lớn nhỏ cùng dùng từ chuẩn xác tính phán đoán, ít nhất có đại học hoặc đại học trở lên văn hóa trình độ.

Mới nhất hai điều Weibo, nói chính là nghiêm gia mưu toan dùng tiền thu mua trạm gia phụ mẫu cảm miệng sự. Trung tâm tư tưởng tổng kết đến nói năng có khí phách: Pháp luật công chính chính là người nghèo sinh tồn điểm máu chốt. Bởi vậy hai điều Weibo phía dưới, có gần 6000 điều bình luận, chuyển phát càng là sớm đã phá vạn. Quý Hiểu Âu click mở bình luận nhìn trong chốc lát, trừ bỏ đối Trạm Vũ cha mẹ an ủi, còn có kêu gọi vì này quyền tiền xứng nghị, còn lại đều là đối Nghiêm Căn cùng nghiêm gia chửi rửa, quả thực tụ tập Hán ngữ sở hữu nghĩa xấu. Nàng thật sự nhìn không được, đành phải đóng bình luận giao diện. Nhìn Weibo đỉnh chớp kia trương Trạm Vũ chân dung, lần trước làm nàng tâm phiền ý loạn cái loại cảm giác này, lại tới tra tấn nàng. Nhưng nàng nhất thời nửa khắc lại nói không rõ đó là một loại cái gì cảm giác, chỉ là cảm thấy Weibo những cái đó vẫn tự mặc danh quen thuộc, từ này đó vẫn tự, chính mình giống như hẳn là biết điểm nhi cái gì, nhưng sự thật là nàng lại rõ ràng mà không biết.

Bực bội nàng rút cuộc đẩy ra chính mình phòng môn, đi ra ngoài. Triệu Á Mẫn đang ngồi ở phòng khách trên sofa xem TV, nhìn thấy nàng xuyên ra cửa trang phục, liền xoay đầu hỏi: “Đã trễ thế này người đi đâu nhi?”

Quý Hiểu Âu đổi giày: “Chỗ nào cũng không đi, ra cửa đi một chút.”

Ở nàng phía sau, Triệu Á Mẫn ý vị thâm trường mà hướng bạn già nhi nháy mắt: “Người nhìn thấy không có? Xem ra cho nàng tìm đối tượng chuyện này, còn phải nắm chặt. Lại như vậy đi xuống muốn xảy ra chuyện nhi. Chúng ta bệnh viện, cả đời không kết hôn kia hai gái lỡ thì, cuối cùng không đều thần kinh không bình thường sao?”

Ra gia môn, Quý Hiểu Âu dọc theo đường phố chậm rãi đi bộ, ven đường đã có nghênh xuân hoa phun ra nửa khai nhụy hoa, ở mấy khỏa cây bạch quả mặt sau, nàng nhìn đến một đồng ba tầng tiểu lâu, đại môn pha lê thượng dán một trương giấy trắng, mặt trên viết giáo hội tuần ngày hoạt động thông tri.

Nàng ở ven đường đứng trong chốc lát, lâu ba có phiến cửa sổ nửa mở ra, có ánh đèn lộ ra, hơn nữa ần ần truyền đến dương cầm nhạc đệm thanh, cùng thánh ca thanh âm: “Sinh bệnh người có thể hay không cự tuyệt khỏe mạnh? Ưu thương người có thể hay không cự tuyệt an ủi? Cô đơn người có thể hay không cự tuyệt đồng bạn? Bị lạc người có thể hay không cự tuyệt phương hướng? Rét lạnh người có thể hay không cự tuyệt ấm áp.....”

Nàng điểm chân ngừng mặt, muốn nghe đến càng rõ ràng chút, nhưng thanh âm kia lại tựa đột nhiên biến mất. Đương nàng xoay người phải rời khỏi, tiếng ca lại phiêu lại đây: “Tuyệt vọng người có thể hay không cự tuyệt hy vọng? Phiêu lưu người có thể hay không cự tuyệt quê nhà? Bằng hữu người vì cái gì cự tuyệt? Bằng hữu người vì cái gì cự tuyệt?.....”

Này trong nháy mắt, phố phường ồn ào náo động tan thành mây khói, chiếc xe tiếng ồn kịch liệt chảy xuống, chung quanh hết thấy gây trở ngại âm nhạc tiếng vang phảng phất lập tức lui bước. Mượt mà tiếng ca phảng phất thiên đường rơi xuống nước mắt, đã ướt ướt nàng kia viên bị đầu mùa xuân lạnh thấu xương gió lạnh thổi trúng nhãn dóm đó trái tim. Nàng chân tự phát bắt đầu hành động, lãnh nàng duyên thang lầu đi lên lầu ba.

Lầu ba đối diện thang lầu cái kia phòng, đại môn hờ khép, tiếng ca chính là từ phòng này truyền ra tới.

Quý Hiểu Âu lặng yên không một tiếng động mà từ cửa sau đi vào, ở cuối cùng một loạt không vị ngồi hạ. Đây là một cái phòng học bộ dáng phòng, bức giảng biên có giá giản dị dương cầm, đứng ở trên đài xướng thơ ban, đều là ăn mặc màu trắng thánh bào tuổi trẻ nữ hài tử, lấy thanh lệ thanh âm xướng một đầu cực kỳ quen thuộc thánh ca:

Ta là sa luân hoa hồng,

Là trong cốc hoa bách hợp.

Ta giai ngẫu ở nữ tử trung,

Giống như hoa bách hợp ở bụi gai nội.

Ta phu quân ở nam tử trung,

Giống như cây táo ở trong rừng cây.

Ta vui mừng

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 60

Chương 61

Nơi đó đã bị san thành bình địa, nơi nơi là một mảnh gạch ngói. Kia đồng cỏ xưa nhà lâu đã biến mất.

Quý Hiểu Âu từ xe taxi chui ra tới, nhìn kia片片 gạch ngói trảng, ngỡ ngác mà đứng đã lâu, mới nhớ tới móc di động ra bát Trạm Vũ gia điện thoại, nhưng mà di động microphone truyền ra tới, lại là “Thực xin lỗi, ngài bát đánh dây số không tồn tại, thỉnh ngài thẩm tra đối chiếu sau lại bát”.

Ở đường cái người môi giới ngồi thật lâu, Tây Bắc phong xuyên thấu qua áo lông vũ tiến quân thần tốc, lạnh băng một chút thẩm thấu thân thể của nàng. Quý Hiểu Âu rất cuộc ý thức được, nàng dài đến hơn một tháng sợ hãi cùng lùi bước, cuối cùng làm nàng cùng Lý Mỹ Cầm mất đi liên hệ. Đây đại khái chính là thượng đế đối nàng trừng phạt.

Như vậy Nghiêm Cẩn đâu? Nàng còn có thể làm chút cái gì, mới có thể hóa giải nàng mấy ngày này sở hữu kinh sợ cùng thương tâm? Mới có thể làm nàng nhớ tới Nghiêm Cẩn khi, ngực không hề giống đè nặng một khối ngàn cân trọng thạch thở không nổi?

Nghiêm Cẩn luật sư với nửa tháng sau lần thứ hai xin hội kiến, nhưng mà lúc này đây hắn lại không thể nhìn thấy Nghiêm Cẩn.

Bởi vì ngày đó vừa lúc là vừa mãn mười tám tuổi mã lâm nhị thẩm phán quyết xuống dưới nhật tử. Nhị thẩm duy trì nguyên phán: Tử hình, lập tức chấp hành. Từ nhận được bản án khi đó khởi, mã lâm cảm xúc liền trở nên cực kỳ không ổn định, ở Giam Thất giống điên rồi giống nhau, đem đầu cùng thân thể lần lượt đâm hướng xi măng mặt tường, đâm cho đầy đầu máu tươi. Vì an toàn khởi kiến, cảnh sát đành phải cho hắn thượng trọng khảo xiềng chân, quan tiền một gian đơn độc Giam Thất.

Này gian Giam Thất vách trong đều bao mềm mại tài liệu, không có bất luận cái gì gia cụ, chính là vì phòng ngừa phạm nhân tự mình hại mình. Nếu không có ngoài ý muốn, cao viện tử hình duyệt lại xuống dưới phía trước, hắn còn thừa nhật tử liền phải tại đây gian trong phòng vượt qua. Nhưng hắn vào Giam Thất, lại không có trở nên an tĩnh, ngược lại ở không có cửa sổ trong phòng đầy đất lẫn lộn, tê thanh trường kêu, hơn nữa sức lực đại đến kinh người, mấy cái tuổi trẻ lực tráng cảnh sát đều không thể gần người.

Vương quản giáo biết mã lâm tương đối nghe Nghiêm Cẩn nói, liền đem Nghiêm Cẩn từ Giam Thất kêu ra tới, làm Nghiêm Cẩn tốt xấu đi trấn an một chút. Nếu mã lâm ở tử hình trước ra cái gì vấn đề, hắn cái này quý tiền thượng thất bại vẫn là việc nhỏ, đừng ảnh hưởng hắn tháng sau là có thể bắt được trưởng khoa nhâm mệnh là đại sự.

Lại nói tiếp mấy ngày này vương quản giáo đối Nghiêm Cẩn vẫn luôn thực chiếu cố, Nghiêm Cẩn nhưng thật ra nguyện ý giúp cái này vội. Nhưng đối mã lâm, hắn có một loại phức tạp cảm tình. Từ hắn cho mã lâm một cái ngủ vị trí lúc sau, thiếu niên này liền tự chủ

trương dính thượng hấn, giống cái cái đuôi nhỏ giống nhau, mỗi ngày cơ hồ cùng hấn như hình với bóng.

“Ta từ nhỏ tổng bị người khi dễ.” Mã lâm nói như vậy, “Khác tiểu hài nhi ăn mệt, còn có thể về nhà tìm hấn ba, ta ba vì cái kia tiện nữ nhân, một cây dây thường nhi đem chính mình treo cổ, liền ta đều từ bỏ. Ta vẫn luôn đều ngóng trông có cái có thể bao lại ta ca ca.”

Nghiêm Cẩn bị hấn một bên tình nguyện dây dưa phiền đến quá sức. Mã lâm tuổi tuy rằng tiểu, nhưng ở Nghiêm Cẩn trong lòng cũng cùng mặt khác những nhân loại này cặn bã không bất luận cái gì khác nhau. Nghiêm Cẩn nghe hấn công khai miêu tả quá lưỡi dao sắc bén đâm vào nhân thể khi nặng nề âm thanh ầm ỉ, cùng với đao từ thân thể thượng rút ra khi vẩy ra nhiệt huyết, mà đao hạ người kia, chính là hấn thân sinh mẫu thân. Nhưng bởi vì mã lâm mỗi lần nhắc tới gia gia khi về điểm này nhi ôn nhu biểu lộ, làm Nghiêm Cẩn trong miệng mắng đến tuy tàn nhẫn, trên thực tế lại chịu đựng hấn đối chính mình những cái đó thân thiết hành động.

Đối mặt vương quản giáo, Nghiêm Cẩn không cảm mặt lộ vẻ khó xử: “Này thật không dễ làm vương quản giáo, rõ ràng hấn là sợ chết, ta có thể khuyên như thế nào hấn? Nói với hấn đầu rớt chén đại cái sọ, mười tám năm sau lại là một cái hảo hán?”

Wương quản giáo nói: “Ít nói nhảm, ta biết ngươi có biện pháp.”

Ly giam giữ mã lâm Giam Thất còn có hơn mười mét khoảng cách, Nghiêm Cẩn liền nghe thấy bên trong xiềng xích va chạm tiếng vang, dồn dập mà lộn xộn. Từ thăm hỏi không xem đi vào, bên trong không có ánh đèn, nhưng nường bên ngoài ánh sáng, có thể miễn cưỡng nhìn đến một cái mờ hồ thân ảnh, không ngừng va chạm vách tường.

Nghiêm Cẩn yên lặng nhìn một hồi lâu, miệng đối với thăm hỏi không, hướng bên trong hô một câu: “Mã lâm, người gia gia tới xem người.”

Giam Thất thuỷ bộ đạo tràng giống nhau thanh âm bỗng nhiên yên lặng xuống dưới.

Nghiêm Cẩn liền đối với đi theo cảnh sát nói: “Phiền toái ngài đem cửa mở ra.”

Thấy cảnh sát do dự, Nghiêm Cẩn lại nói: “Yên tâm, sẽ không xảy ra chuyện.”

Môn mở ra, Nghiêm Cẩn rảo bước tiến lên đi, theo cửa sắt ở sau người đóng cửa, trước mắt trở nên đen nhánh một mảnh, chỉ có thể dựa vào lỗ tai phân rõ thanh nguyên. Xiềng xích cùng quần áo tất tột tiếng vang, chỉ thị mã lâm phương vị. Hắn theo chuyển qua đi: “Là ta, Nghiêm Cẩn.”

“Không phải nói ông nội của ta tới sao? Người gạt ta!”

Lách cách thanh âm tựa hồ ở chậm rãi tiếp cận hắn, mơ hồ mang theo tức giận. Nghiêm Cẩn đứng không nhúc nhích, bình tĩnh mà nói tiếp: “Mã lâm, ta biết người không yên lòng người gia gia. Ta đáp ứng người, có ta đi ra ngoài một ngày, liền đem người gia gia khi ta thân gia gia giống nhau phụng dưỡng.”

Hắn đối mặt phương hướng đột nhiên trở nên một mảnh tĩnh mịch, qua một hồi lâu, mới có thân thể hoạt động thanh âm một lần nữa truyền tới: “Người không phải lại ở phòng ta đi?”

“Lý Quốc Kiến đã nói với người, ta là người như thế nào đi? Ta ở trên đường hỗn nhiều năm như vậy. Đánh rắm đều đến trên mặt đất

bằng cái hổ, nói qua nói càng sẽ không nuốt trở về.”

Lại là một trận lệnh người hít thở không thông trăm mặc, sau đó mã lâm hít hít cái mũi: “Đừng nói cho gia gia ta bị chính phủ bắn chết. Nói với hắn, ta đi nơi khác kiếm tiền.”

“Hảo, ta mỗi tháng đúng hạn cho hắn hồi tiền, liền nói là người tiền lương.”

“Ta ba hủ tro cốt, còn gửi ở nhà tang lễ. Chìa khóa bài liên ở ông nội của ta đệm giường phía dưới đề nặng. Người có thể giúp ta tìm đầy đất nhĩ chôn sao? Ta sợ về sau không ai giao tiền, bọn họ đem ta ba tro cốt ném.”

“Hành, quay đầu lại ta tìm khối chỗ ngồi, đem người cùng người ba chôn một khối.”

Mã lâm lại không lên tiếng, quá trong chốc lát xiềng xích leng keng rung động, cùng với tất tốt thanh âm, hắc ám Giam Thất liên tục tuôn ra một hàng hỏa hoa, đó là lông dê cùng sợi hoá học cọ xát khiến cho tĩnh điện.

“Ca, cái này dương hung sam trả lại người đi, ta không cần phải.”

Nghiêm Cẩn theo thanh âm đi qua đi, sờ đến một bộ gầy trơ cả xương trơn bóng bả vai. Ở vươn tay cánh tay phía trước, hắn do dự một lát, nghĩ đến phía trước là cái đánh mất nhân tính tiểu tội phạm giết người, trong lòng tức khắc biệt nữu lên, nhưng cuối cùng hắn vẫn là bay nhanh mà ôm đối phương một chút: “Lưu trữ lên đường xuyên đi, huynh đệ. Đừng sợ, ai đều có như vậy một ngày. Đời này sinh đến không tốt, kiếp sau nhớ rõ đầu hảo nhân gia.”

Hắn buông ra cánh tay, xoay người hướng cửa sờ qua đi. Trong bóng đêm đã vài phút lúc sau, trước mắt đã mờ hồ có chút ánh sáng, cũng đủ làm hắn nhìn đến đại môn bên cạnh lậu tiến vào mỏng manh ánh sáng. Mới ở trên cửa chụp hai hạ, thông tri canh giữ ở bên ngoài cảnh sát mở khóa, mã lâm ở hắn phía sau hô một giọng nói: “Lý Quốc Kiến biết hắn đại ca tránh ở chỗ nào.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 61

Triệu Đình Huy lẳng lẳng mà nhìn Nghiêm Cẩn, chỉ có hấn vẫn như cũ kiên trì chính mình ước nguyện ban đầu, ngăm đen trên mặt nhìn không ra bất luận cái gì cảm xúc dao động, “Chính là nói, người thật sự giết qua người?”

“Đúng vậy, giết qua.”

“Người còn nhớ rõ giết qua vài người sao?”

“Thực xin lỗi, nhớ không được.”

“Vì cái gì? Là bởi vì quá nhiều sao?”

“Không. Bởi vì ta không muốn nhớ kỹ cái này con số.” Không biết vì sao, Nghiêm Cẩn thế nhưng mỉm cười lên, nhưng hấn hốc mắt, lại không muốn người biết mà phiếm ra ửng đỏ sắc, “Có rất dài một đoạn thời gian, ta cảm thấy chính mình này đôi tay thượng huyết, vô luận như thế nào đều tẩy không sạch sẽ. Nhưng khi đó ta là một cái quân nhân, nước cộng hoà quân nhân, ta cần thiết trung với ta tổ quốc. Làm ta tổ quốc cùng sinh hoạt ở trên mảnh đất này người rời xa chiến tranh cùng thương tổn, là ta không thể trốn tránh sứ mệnh.”

Thẩm vấn trong nhà lại lần nữa lâm vào không có giới hạn yên tĩnh. Triệu Đình Huy bản đến xanh mét trên mặt lần đầu tiên xuất hiện một tia mềm mại: “Người giết người sau sẽ làm ác mộng sao?”

“Sẽ.” Nghiêm Căn thành thật mà trả lời, “Ta sẽ ở trong mộng lại lần nữa thấy nhắm chuẩn kính những người đó, là bọn họ sinh thời bộ dáng. Mệnh trung mục tiêu sau, ta chưa bao giờ sẽ lại đi xem đệ nhị mắt, đều là phó xạ thủ hướng ta báo cáo mục tiêu mệnh trung tình huống. Ta sợ hãi làm ác mộng, sợ hãi thấy một cái sống sờ sờ người, bởi vì ta, ở trước mặt ta biến thành một khối không có sinh mệnh triệu chứng thi thể.”

Thẩm vấn tiến hành đến nơi đây, trên cơ bản vô pháp lại tiếp tục đi xuống. Xét thấy người bị tình nghi nhân quá khứ trải qua có phong phú phản trình sát phản thẩm vấn kinh nghiệm, Triệu Đình Huy trước đó tỉ mỉ thiết kế một ít vấn đề, đều mang theo vu hồi thức không dễ bị hiềm nghi người phát hiện logic bẫy rập. Nhưng Nghiêm Căn đi lên liền triệt để giống nhau thẳng thắn, vì thế những cái đó vấn đề liền trở nên không hề ý nghĩa.

Nghiêm Căn lại không chịu buông tha hấn, ngôn ngữ gian mang theo bén nhọn châm chọc: “Triệu cảnh sát, ta tưởng ta đã đem người muốn hỏi vấn đề đều trả lời xong rồi. Người phá án sốt ruột, ta hoàn toàn có thể lý giải. Nhưng ta không thể không cùng người nói, các người Tổ Chuyên Án nỗ lực, hoàn toàn dùng sai rồi phương hướng. Người cũng không nghĩ, người muốn thật là ta giết, a, khác cùng thân phận có quan hệ chứng cứ đều huỷ hoại, lại chỉ cần lưu một cái bật lửa ở bàn tay bên cạnh, ta có bệnh sao? Hảo chuyên môn cho các người tìm ta sao?”

Thẩm vấn cuối cùng qua loa kết thúc, Tổ Chuyên Án vài người thu thập hồ sơ cùng mặt khác tài liệu, toàn bộ rút khỏi thẩm vấn thất, khóa trái thượng phòng trộm môn, đem Nghiêm Căn một người lưu tại trong nhà, chờ đợi trại tạm giam phụ trách thẩm vấn thất giá trị ban cảnh sát đem hấn mang về Giam Thất.

Nghiêm Cận đợi thật lâu, thẳng đến ngoài cửa sổ sắc trời dần dần trở nên đen tối, ban ngày ồn ào náo động dần dần yên lặng, đèn đường vàng sáng từ đỉnh thiết điều cửa sổ thẩu tiến vào, cũng không có chờ tới trực ban canh sát. Hắn trên người đã không có đồng hồ cũng không có di động, nhưng hắn có thể từ dạ dày tràng mấp máy tốc độ thượng phán đoán, lúc này ít nhất đã là buổi tối bảy tám điểm.

Hắn cân nhắc đây là có chuyện gì? Có lẽ là Tổ Chuyên An người đi ra ngoài ăn bữa tối, kế tiếp còn muốn suốt đêm thẩm vấn, cho nên mới đem hắn một người lưu tại thẩm vấn thất lâu như vậy. Không biết lúc này đây Tổ Chuyên An có phải hay không lại chuẩn bị 36 giờ xa luân chiến?

Nghĩ đến đây, hắn dùng sức nuốt xuống một ngụm nước bọt. Khác đều hảo thuyết, chính là này không cho ăn cơm tư vị quá khó tiếp thu rồi. Hắn nhắm mắt lại hít sâu, muốn cho chính mình từ trăm trào cào tâm giống nhau đối khát trạng thái trung thoát ly ra tới, nhưng dạ dày mới không để ý tới hắn này bộ, lấy càng ngày càng vang tràng minh thanh cùng với dạ dày bộ càng ngày càng mạnh mẽ mấp máy tới cường điệu chính mình tồn tại cảm, đặc biệt là nhớ tới đêm nay cán bộ nhà ăn chủ đồ ăn là hồng nấu thịt dê, hắn không quay về liền không biết tiện nghi cái nào nhai ranh, cái loại này đối khát mang đến thống khổ liền càng sâu.

Cuối cùng hắn từ bỏ vô căn cứ tự mình an ủi, đơn giản chậm rãi đứng lên, trước hoạt động hoạt động gần như chết lặng tay chân, sau đó thật cẩn thận nhìn quét một vòng trong nhà, ở hắn phía sau góc tường chỗ, trần nhà điều đỉnh cất giấu hai cái camera theo dõi, một tả một hữu, giống một đôi đen như mực đôi mắt, hung tợn mà trừng mắt hắn.

Nghiêm Cẩn ngẩng đầu lên nhìn một hồi lâu, dựa vào kính nghiệm phán định này hai cái cameras chỉ là bài trí, vẫn chưa ở vào mở điện mở ra trạng thái. Bởi vì trong nhà ánh sáng như vậy ám, thật dài thời gian đều không có nhìn đến bồ quang hồng ngoại đèn lập loè. Hắn thả lỏng lại, đối với trong đó một cái màn ảnh làm cái mặt quỷ, sau đó đi đến phía trước cửa sổ. Pha lê thượng dán nửa trong suốt dán màng, hắn dùng móng tay tiêm quát khai một góc, xuyên thấu qua khe hở nhìn ra đi, có thể nhìn đến lâu trước cái kia xi măng đường nhỏ. Lúc này hiển nhiên đã qua tan tầm điểm nhị, đường nhỏ thượng một người đều không có, chỉ có đèn đường tịch liêu ánh sáng phóng ra ở ven đường tu bồ đến chĩnh chĩnh tề tề cây sồi xanh thượng. Đường nhỏ vẫn luôn về phía trước kéo dài, trải qua một đồng mới tinh office building, lại quải cái cong chính là trại tạm giam đại môn. Hắn kia trải qua đặc biệt huấn luyện ánh mắt, chỉ thoáng nhìn gian đã hoàn thành khoảng cách đo đạc, khác biệt sẽ không vượt qua chính phụ mười mét. Nói cách khác, từ nơi này chỉ cần trải qua 340 mét, là có thể đi ra đại môn, mà ngoài cửa lớn chính là tự do rộng lớn thiên địa.

Nghiêm Cẩn bị cái này đột nhiên toát ra ý niệm cả kinh chấn động. Phảng phất chỉ có rời đi Giam Thắt ngoại thật mạnh cửa sắt, mới có thể ý thức được chính mình cùng tự do khoảng cách như vậy gần, như vậy mê người. Hắn theo bản năng mà cúi đầu nhìn nhìn trên cửa sổ thiết điều. Thiết điều là màu đen gang, chỉ có hắn ngón tay phẩm chất, đường nối chỗ hàn đến qua loa đại khái, hiển nhiên, ai cũng không có nghiêm túc mà đem này đó thiết điều đương hồi sự. So sánh với dưới, kia cách đó không xa đề phòng nghiêm ngặt đại môn, cùng với bốn phía tường cao cùng lưới sắt, càng có lực chấn nhiếp lượng.

Nghiêm Cẩn lòng bàn tay hơi hơi toát ra mồ hôi lạnh. Hắn bước nhanh đi trở về ghế dựa chỗ ngồi xuống, hảo bình ổn bỗng nhiên nhanh hơn tim đập cùng hô hấp. Thân thể tuy rằng yên lặng, nhưng hắn vô pháp ngăn cản đại não chuyển động. Chỉ cần có một kiện tiện tay công cụ, tỷ như dưới thân này trượng chuyên vì ngại phạm chuẩn bị thiết ghế dựa, rắn chắc ghế chân hoàn toàn có thể cạy động gang lan can. Song sắt sau còn lại là thùng rỗng kêu to nhôm hợp kim đẩy kéo cửa sổ.....

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 62

Hơn nữa hấn trong lòng vẫn luôn ở kịch liệt giao chiến: Rốt cuộc muốn hay không xuyên qua đường cái, đem hấn cô nương kéo vào này nước đục tới?

Nói lên Nghiêm Căn thoát đi trại tạm giam quá trình, ngày sau bị người truyền thuyết đến thập phần thần kỳ, quả thực có thể so sánh 《 vượt ngục 》 cùng 《 The Shawshank Redemption 》. Nhưng trên thực tế hấn đã không có trèo tường, cũng không có đào địa đạo, mà là nghênh ngang từ cửa chính đi ra, toàn bộ quá trình liên chính hấn đều cảm thấy hoang đường, giống thiên trăm ngàn chỗ hở sứt sẹo chuyện xưa, nói ra đi cũng chưa người tin tưởng.

Từ năm tầng thẩm vấn thất cửa sổ nhảy ra đi, dựa vào mỗi một tầng bên ngoài điều hòa cơ làm điểm dừng chân, hơn mười giây lúc sau, hấn hai chân liền đạp lên kiên cố trên mặt đất. Nhưng hấn không có lập tức rời đi, mà là lại quay trở về office building.

Buổi chiều từ Giam Thất đến thẩm vấn thất trong quá trình, xuất phát từ mười năm trước thói quen nghề nghiệp, mỗi đến một cái xa lạ địa phương, hấn đều sẽ đầu tiên lưu tâm phụ cận kiến trúc cùng địa hình. Lúc ấy hấn chú ý tới thang lầu bên tay phải có hai cánh cửa, phân biệt viết “Nam phòng thay quần áo” cùng “Nữ phòng thay quần áo” chữ. Phản hồi office building, chính là vì tiến vào nam phòng thay quần áo.

Phòng thay quần áo có khoá cửa. Nhưng là này khó không được Nghiêm Cẩn. Mới vừa rồi rời đi thẩm vấn thất trước, hắn dẫm lên ghế dựa, đem theo dõi màn ảnh sau cáp điện vặn gãy, rút ra một đoạn đồng ti giấu ở trên người. Có cái này công cụ, bình thường khoá cửa với hắn mà nói liền có thể coi cùng không có gì.

Phòng thay quần áo đặt mấy bài trữ vật quỳ. Có khóa có không khóa. Trong ngăn tủ đại bộ phận phóng cảnh sát chế phục cùng một ít tư nhân vật phẩm. Hắn tùy tay mở ra mấy cái, liền tìm được một bộ cùng hắn dáng người không sai biệt lắm cảnh phục, có chút gầy, nhưng cởi lông dê sam còn tính hợp thể. Lại phiên đi xuống, lại tìm được một đôi giày da cùng đỉnh đầu mũ, nhưng lần này hắn vận khí không như vậy hảo, giày có chút tể chân, nhưng không có biện pháp, hắn tổng không thể trên người ăn mặc thẳng cảnh phục, trên chân lại dẫm một đôi người làm biếng giày vải, đành phải chịu đựng không thoải mái thay. Nhất tiếc nuối chính là, từ những cái đó cảnh phục trong túi, hắn không có tìm được tiền, chỉ sờ đến mấy cái tiền xu.

Toàn bộ office building một mảnh hắc ám, Nghiêm Cẩn rón ra rón rén hành động, cùng một con mèo đi qua thanh âm không sai biệt lắm, cũng không có kinh động bất luận cái gì một trần thanh khổng đèn đường. Office building chỉ có WC nam đèn 24 giờ trắng đêm trường minh. Đối mặt trong WC kia mặt mờ hồ gương, hắn kiểm tra rồi một chút toàn thân trang bị, thực chỉnh tề thực hợp thể, cơ bản có thể bảo đảm hắn từ nơi này an toàn mà đi đến trại tạm giam đại môn, sẽ không bị người nhìn ra sơ hở.

Đến nỗi đi đến đại môn về sau làm sao bây giờ, hắn chỉ có thể đánh cuộc một phen vận khí.

Nghiêm Cẩn nhớ rõ, hai tháng trước kia hắn bị đưa vào trại tạm giam thời điểm, bởi vì xử lý đề gửi áp giao tiếp thủ tục, Cục Công An xe từng ở ngoài cửa lớn đã làm ngăn ngừa dừng lại. Xuyên thấu qua cửa sổ xe trông ra, hắn thấy một cái xuyên chế phục quần giáo cán bộ đi ra, chỉ là cùng cửa phiên trực võ cảnh chào hỏi, cũng không có đưa ra bất luận cái gì giấy chứng nhận. Trại tạm giam quần giáo cảnh sát cùng võ cảnh bộ đội lệ thuộc bất đồng hệ thống, võ cảnh không có khả năng hiểu biết nơi này mỗi một cái cảnh sát, hắn đánh cuộc chính là cái này chế độ thượng nho nhỏ sơ hở.

Nghiêm Cẩn ở WC một cái phóng tạp vật cách gian trốn rồi mấy cái giờ, lẳng lặng chờ đợi sáng sớm 6 giờ chỉnh rồi giường hào. Hắn trong tay đã không có đồng hồ cũng không có di động, căn bản không biết hiện tại vài giờ, nhưng hắn biết, buổi sáng 6 giờ là trực ban võ cảnh giao tiếp thời gian, lúc ấy hạ cương người kiệt sức, ngựa hết hơi, thượng cương chưa tiến vào trạng thái, nhất có nhưng thừa chi cơ. Mà trại tạm giam người bị tình nghi nhóm, 6 giờ rồi giường, 6 giờ rửa mặt xong thông thường phải tiến hành sớm một chút danh, khi đó trực ban quần giáo cán bộ khả năng liền sẽ phát hiện hắn vắng họp. Bởi vậy để lại cho hắn đi qua từ office building đến trại tạm giam đại môn này 340 mét thời gian, chỉ có 30 phút.

Rạng sáng sắc trời nhập nhèm là lúc, thường thường là người nhất buồn ngủ thời khắc. Liên ở Nghiêm Cẩn dựa vào xí bản thượng, mơ mơ màng màng cơ hồ ngủ thời điểm, rồi giường hào vang lên. Tiểu hào sáng ngời âm sắc phá tan sáng sớm trước hắc ám, đem Nghiêm Cẩn từ nửa ngủ nửa tỉnh trạng thái trung lôi ra tới. Hắn cả người cơ bắp một chút liền căng thẳng, phảng phất tiến vào lâm chiến trạng thái.

Ấn bình thường bước phúc cùng tần suất tính toán, hấn đi qua kia 340 mề thời gian, sẽ không vượt qua ba phần hai mươi giây, nhưng Nghiêm Cẩn lại cảm giác đây là hấn trong cuộc đời nhất dài dòng ba phần hai mươi giây, toàn thân mỗi một cái lỗ chân lông đều bởi vì khẩn trương mà mở ra. Chờ đến hấn bước không nhanh không chậm nện bước đi đến đại môn chỗ, thấy phiên trực võ cảnh thân ảnh, minh bạch thành bại liền ở nhất cử khi, tâm tình của hấn lại khác thường mà bình tĩnh, tựa như mỗi một lần chấp hành nhiệm vụ khi, mặc kệ phía trước như thế nào thấp thỏm, đương hấn giờ súng lên kia trong nháy mắt, thế gian sở hữu hết thảy đều từ bên người bay nhanh mà lui bước, hấn thế giới chỉ còn lại có nhắm chuẩn kính mục tiêu. Ở chạy bằng điện trước đại môn, hấn thậm chí dừng lại, từ túi quần lấy ra bật lửa, điểm vẫn luôn ngậm ở khoe miệng thuốc lá. Yên cùng bật lửa đều là hấn trên người kia bộ cảnh phục chủ nhân vật phẩm, bị hấn thuận tay sử ở trong túi.

Hấn không chút hoang mang hút một ngụm, mới ngẩng đầu, hướng về phía nội môn phòng trực ban võ cảnh cười cười, dùng cầm triều đại môn chỉ một chút, ý bảo hấn mở cửa.

Kia võ cảnh nhìn hấn một cái, ánh mắt dời đi một lát, lại quay lại tới dừng ở hấn trên người, lúc này đây dừng lại thời gian dài một ít. Nghiêm Cẩn thần sắc không thấy bất luận cái gì dị thường, chính là tâm lại bắt đầu thùng thùng kinh hoàng, cảm thấy hết thảy đều phải kết thúc. Nhưng mà liền ở hấn cảm giác tâm muốn lao ra cổ họng nháy mắt, trước mặt cửa điện tử bỗng nhiên kéo kẹt vang lên một tiếng, chậm rãi di động, mở ra ra một cái có thể dung người thông qua không gian.

Đương tên này võ cảnh xong việc nhớ lại giờ khắc này, hẳn kia một lát do dự, chỉ là bởi vì cảm thấy Nghiêm Cẩn mặt sinh, nhưng Nghiêm Cẩn đoan chính dáng người cùng thông dong thái độ, hoàn toàn không có làm hắn đem trước mắt người xa lạ cùng nghi phạm liên hệ lên. Nháy mắt phán đoán sai lầm, làm hắn làm ra sai lầm quyết định, vươn ra ngón tay ấn hạ cửa điện tử cái nút.

Mắt thấy tự do liền ở phía trước cách đó không xa phát tay, Nghiêm Cẩn lại liền mạng kiềm chế nhanh chân liền chạy dục vọng, thậm chí không có quên lại lần nữa triều đối phương cười cười, thông thả ung dung đi ra trại tạm giam đại môn. Thẳng đến xác nhận võ cảnh lại nhìn không tới hắn thân ảnh, mới bước ra một cặp chân dài, càng đi càng nhanh, đem cái này đóng hắn hơn hai tháng địa phương, xa xa mà ném tại phía sau.

Dựa vào trên người cảnh phục cùng một cái chấp hành nhiệm vụ lầy cớ, một chiếc xe taxi miễn phí đem Nghiêm Cẩn đưa vào nội thành nhất phần hoa quốc mậu khu vực. Trại tạm giam một khi phát hiện hắn mất tích, điều tra trọng điểm khẳng định sẽ đặt ở ga tàu hỏa, bến xe đường dài cùng sân bay này đó địa phương. Bởi vì dựa theo người bình thường hành vi logic, nhất định sẽ chạy nhanh chạy ra Bắc Kinh, nhưng hắn cố tình muốn làm theo cách trái ngược. Chỉ sợ không có người sẽ nghĩ đến, một cái đào phạm sẽ có dũng khí xuất hiện ở nội thành nhất náo nhiệt địa phương.

Nhưng mà đứng ở xe tới xe lui ngã tư đường, hắn rốt cuộc cảm giác được không biết theo ai mờ mịt.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 63

Nàng lại về phía sau lui một bước. Cái này mang theo trốn tránh ý vị thân thể ngôn ngữ, đối phương lý giải, buông ra ôm vào nàng bên hông cánh tay. Hắn từ đầu đến cuối không nói gì, hắn đang đợi nàng phản ứng, hắn trầm mặc chờ đợi so với kia loại phức tạp khí vị đối nàng lực áp bách lớn hơn nữa.

Quý Hiểu Âu sửng sốt một lát, rút cuộc một lần nữa tiến lên, ôm chặt lấy hắn.

“Nghiêm Cẩn, người..... Người ra tới?” Nàng thanh âm mỏng manh, mang theo một tia do dự, phỏng phát ở xác nhận chính mình hay không thân ở cảnh trong mơ.

Nghiêm Cẩn cúi đầu. Hai tay cánh tay vẫn luôn từng từng mà rũ, vẫn chưa đáp lại nàng ôm. Môn thính đèn thập phần sáng ngời, hắn nhìn đến nàng sau cổ mép tóc chỗ một viên nhung hồ hồ chí. Nàng cổ thực bạch, nó liền có vẻ đặc biệt hắc, đặc biệt bắt mắt, vẫn luôn nhung chẳng đến hắn trong lòng đi. Hắn nghe thấy được nàng trên tóc tẩy phát dịch thanh hương, hắn nghĩ nhiều nói cho nàng, đúng vậy, ta ra tới, vô tội phóng thích. Nhưng hắn cuối cùng có thể làm, chỉ là bẻ ra nàng đôi tay, đem nàng đẩy ly thân thể của mình.

“Không phải.” Hắn rút cuộc mở miệng, một chút đều không tính toán lừa nàng, đúng sự thật bẩm báo, “Ta là chạy ra tới, từ trại tạm

giam chạy ra tới.”

Quý Hiểu Âu giống như bị lửa nóng giống nhau, lập tức nhảy khai. Nàng trừng mắt Nghiêm Cẩn, mắt to mở lưu viên, Nghiêm Cẩn cũng nhìn nàng, hai người đều không có nói chuyện. Trong nhà một mảnh yên tĩnh. Tựa hồ vừa ra một cái bom, ầm vang một tiếng tạc xong rồi, hiện tại chính là một đoàn dày đặc bụi mù ở không trung ngưng tụ, bốn phía chính hình thành một cái thính giác chân không. Sau đó khói thuốc súng tan, bị tạc vụng người kia tỉnh táo lại, nàng cường cười: “Người hổng ta ngoạn nhi đâu đi? Người đậu ta đâu đúng không?”

Nghiêm Cẩn lắc đầu: “Ta nghiêm túc.”

“Vì cái gì?” Quý Hiểu Âu thanh âm một chút đề cao, “Người không phải chuyên môn làm nghiêm thận nói cho ta, người không có sát Trạm Vũ sao? Không có giết người, người vì cái gì muốn chạy trốn ra tới?”

Kỳ thật từ thấy rõ Nghiêm Cẩn ánh mắt đầu tiên khởi, vô số quá mức chặt vật chi tiết cũng đã ở nàng trong đầu gõ tỉnh chuông cảnh báo, Nghiêm Cẩn nói bất quá nghiêm chứng nàng nhất không muốn đối mặt suy đoán. Nhưng giờ khắc này nàng cũng không có nhớ tới tự thân tình cảnh, mà là nhớ tới cùng nghiêm thận kia tròng nói chuyện, nhớ tới chính mình này hai tháng tới lặp lại trần trọc một vấn đề —— nàng đã sợ được đến chân thật đáp án, lại cực kỳ tưởng được đến chân thật đáp án một vấn đề: Hắn đến tốt cùng có hay không sát Trạm Vũ?

“Hự, nhỏ giọng điểm nhi!” Nghiêm Cẩn nâng lên tay, nhẹ nhàng chạm chạm nàng môi, “Người gặp qua nghiêm thận?”

“Đúng vậy, nàng đi tìm ta.”

“Vậy người tin tưởng lời nói của ta sao?”

Quý Hiểu Âu vẫn như cũ nhìn chăm chăm hấn đôi mắt, thanh âm có chút phát run: “Ta tin tưởng người, vẫn luôn đều tin tưởng người! Nhưng người nói cho ta, người vì cái gì muốn từ trại tạm giam chạy ra tới? Người làm như vậy..... Làm như vậy..... Còn như thế nào làm ta tin tưởng người?”

Nàng lời nói làm Nghiêm Cẩn cảm lòng không đậu run run một chút, trái tim giống trụ trầm trọng duyên khối, nháy mắt xuống phía dưới trầm trầm, hạ trụ lực lượng liên lụy đến ngũ tạng lục phủ đều có chút đau đớn.

“Lại đây, làm ta ôm ôm.” Hấn bàn tay lại đây, Quý Hiểu Âu vai một làm, né tránh, Nghiêm Cẩn tay thất bại, vô vô rơi xuống đất treo ở giữa không trung. “Như thế nào lạ? Ta ôm ôm đều không được?” Hấn cười rộ lên, chỉ kiêu một bên khoe miệng, giống ở trào phúng hết thầy, bao gồm chính hấn, “Ta ôm ôm ta thích nữ nhi cũng không được?”

Quý Hiểu Âu biểu tình lại thập phần khẩn trương: “Người là bị vô tội phóng thích, người thật sự ở gạt ta ngoạn nhi đúng không?”

“Người đừng sợ, ta sẽ không liên lụy người.” Nghiêm Cẩn đem đôi tay cắm vào túi quần, trên mặt còn đang cười, cười đến giống một cái thuần túy tên du thủ du thực, “Ta tiến vào phía trước, đã xem qua chung quanh, không có bất luận cái gì y phục thường cùng trạm gác ngầm, xem ra cảnh sát còn không có chú ý tới người. Ta trước kia là trinh sát binh xuất thân, điểm này nhi nhãn lực thấy nhi còn có, người yên tâm.”

“Ta không sợ người liên lụy!” Quý Hiểu Âu một chút nóng nảy, “Ta là nói người điên rồi sao? Nếu không có giết người, người vì cái gì còn muốn chạy trốn ra tới? Vì cái gì?”

“Ta nếu là nói cho người, chạy ra chính là vì mặt đối mặt cùng người nói một câu, ta không có sát Trầm Vũ. Người có thể hay không cảm thấy ta giống cái ngốc × a?”

Quý Hiểu Âu ngưỡng mặt nhìn hấn, nhìn cái này từng ở nàng trong lòng đan chéo quá tìm kiếm cái lạ cùng hiện thực, dự hoặc cùng thám hiểm nam nhân, giống nhìn đêm khuya một cái vớ vẫn cảnh trong mơ. Nàng hy vọng cái này vớ vẫn cảnh trong mơ không cần lại tiếp tục, nàng đến nghĩ cách thoát khỏi cái này làm cho nàng ở hơn hai tháng không thể tự kèm chế khốn cảnh trung giãy giụa nguyên nhân.

Vì thế nàng trả lời: “Ta vẫn luôn đều nguyện ý tin tưởng người, tin tưởng người là trong sạch. Nhưng người đầu tiên đến thuyết phục ta, người không có giết người vì cái gì cảnh sát sẽ hoài nghi người? Không có giết người lại vì cái gì muốn chạy trốn ra tới?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 64

Nghiêm Cẩn tỉnh. Miễn cưỡng mở to mắt, trước mắt hoàn cảnh lạ lẫm làm hắn tâm thần hoảng hốt, trong lúc nhất thời không biết thân ở nơi nào. Hắn tưởng nâng lên cánh tay, thân thể lại giống không thuộc về chính hắn, tựa như hắn đã từng lịch quá vô số lần bóng đèn, trầm trọng đến vô pháp di động mấy may. Hắn biết bóng đèn lúc sau linh hồn cùng thân thể luôn là yêu cầu một đoạn thời gian mới có thể trùng hợp, hắn đang chờ đợi cái này trùng hợp, nhắm mắt lại, đem thân thể để lại cho ấm áp mà an toàn một đôi tay.

Đôi tay kia đang dùng ấm áp khăn lông chà lau thân thể hắn, hắn có thể tinh tường phân rõ ra khăn lông thô ráp khuynh hướng cảm xúc cùng chỉ gian làn da nhu nị. Đôi tay kia trải qua cánh tay, cổ, đột nhiên dừng lại ở trên má hắn, thật lâu không có động. Tiếp theo hắn tựa hồ nghe đến nhẹ nhàng nước nở thanh âm.

Nghiêm Cẩn không có biện pháp lại giả bộ ngủ, hắn lại lần nữa mở to mắt, thấy được cặp kia ấm áp sạch sẽ tay. Móng tay tu đến gần ngón gần sát đầu ngón tay, không có bất luận cái gì tân trang. Tuy rằng ngón tay nhỏ dài, mu bàn tay thượng lại vẫn cứ mang theo nhọt nhọt má lúm đồng tiền, sẽ theo tay động tác gia tăng hoặc là biến thiểu.

Hắn tầm mắt hướng về phía trước di, nhìn đến Quý Hiểu Âu trên mặt nước mắt cùng cái trán hắn. Nghiêm Cẩn rút cuộc nâng lên tay, đem tay đặt ở nàng trên má, lại không biết là nên trước cho nàng lau

mồ hôi vẫn là lau nước mắt. Quý Hiểu Âu chỉ là trừng mắt hần, trừng mắt nhìn hơn nửa ngày, đột nhiên giống bị sợ hãi giống nhau nhảy dựng lên, xoay người chạy ra khỏi cửa phòng.

Nàng vọt vào buồng vệ sinh, hơn nửa đóng cửa lại. Vì chính là không chịu quấy rầy mà hảo hảo khóc trong chốc lát. Đây một đêm giã giũa cùng sợ hãi chỉ có nàng chính mình biết, không có lúc nào là không ở lo lắng ngoài cửa sổ sẽ đột nhiên truyền đến còi cảnh sát trường mình thanh âm, lo lắng cửa phòng sẽ bị súng vác vai, đạn lên nòng cảnh sát một chân đá văng. Mười mấy tiếng đồng hồ áp lực cực lớn rốt cuộc bị Nghiêm Cận một động tác đơn giản quật khai phát tiết chỗ hồng, làm nàng ở hồng mắt trung khóc rống một hồi.

Buồng vệ sinh triều bắc cửa sổ dán nửa trong suốt che quang lá mỏng, thấu tiến vào quang sử hết thấy đồ vật đều mang theo nhân nhạ một tầng màu trắng, bao gồm trong gương chính mình.

Nàng vén lên thủy tẩy sạch trên mặt nước mắt, lại ngẩng đầu, liền từ trong gương nhìn đến Nghiêm Cận đẩy cửa ra đi vào tới, trên người khoác nàng áo lông vũ. Nàng quay mặt đi, không nghĩ lại xem trong gương hai người, phảng phất như vậy liền có thể trốn tránh nàng chính mình lựa chọn mang đến khó lường hậu quả. Nhưng là nàng lại biết hần đã đến gần nàng.

Hần đứng ở nàng phía sau, vô thanh vô tức mà nhìn trong gương nàng, an tĩnh đến liền hô hấp đều phảng phất ngừng lại rồi, thẳng đến nàng tầm mắt quay lại tới, đồng dạng ngo ngẩn mà nhìn trong gương hần. Nàng hơi khấn trương hơi thở phun ở kính trên mặt, hình thành một mảnh ướt át sương mù, nàng trong gương hình dung dần dần mơ hồ, mặt mày hòa tan ở kia tầng hơi mỏng bọt nước mặt sau.

Nàng không biết chính mình nói câu cái gì. Nghiêm Cẩn vừa nghe liền sững sốt một chút, tiếp theo cười. Quý Hiểu Âu thiết tình bội phục hần này vô luận cái gì tình cảnh hạ đều có thể cười ra tới bản lĩnh. Sau đó không biết sao lại thế này, nàng phát hiện chính mình đã xoay người đối mặt hần, sau lưng đó là buồng vệ sinh lạnh lẽo mặt tường.

Nghiêm Cẩn đôi tay chống ở nàng phía sau trên tường, đem nàng vòng ở chính mình hai tay trung, toàn bộ thân thể trước khuynh, lại không có tới gần nàng, chỉ là như vậy duy trì một cái cố sức tư thế nhìn nàng, ở ly nàng nửa thước xa địa phương.

Quý Hiểu Âu xoang mũi lại đổ thành một đoàn, đổ đến nàng choáng váng đầu. Nhưng lúc này đây, nàng quyết không thể làm nước mắt lại rơi xuống, nàng cắn chặt môi dưới.

Nghiêm Cẩn ánh mắt phảng phát càng ngày càng nặng, rốt cuộc chịu đựng không nổi, rơi xuống, dừng ở nàng dính đầy sợi tóc thấm mồ hôi trên cổ. Chậm rãi, lại dừng ở nàng kịch liệt đập phồng trên ngực. Hần nhìn đến nàng sợ hãi cùng không biết làm sao, nhưng cặp kia hắc bạch phân minh trong ánh mắt, lại có nào đó xấp xỉ đập nổi chìm thuyền dũng khí.

Rốt cuộc, bờ môi của hần gần sát, giống hương tới sữa tươi gần sát trẻ con môi.

Quý Hiểu Âu nhắm mắt lại, minh bạch chính mình xong rồi. Mới vừa rồi câu kia vốn dĩ liền khinh phiêu phiêu “Người đi tự thú đi”, sẽ bị hần nộ hôn này dễ dàng phá tan thành từng mảnh.

Nhưng là Nghiêm Cẩn môi chỉ ở nàng môi thượng chuồn chuồn lướt nước đụng chạm một chút, liền rời đi. Nàng nghe được hần nói:

“Thực xin lỗi!”

Quý Hiểu Âu ngừng thở đợi mấy chục giây, lại không thấy bất luận cái gì động tĩnh, trước người bỗng nhiên không, phảng phất Nghiêm Căn đã rời xa. Nàng mở to mắt, đúng lúc nhìn đến hấn cúi đầu, đang cố gắng khép lại chính mình kia kiên mãnh khảnh kiêu nữ áo lông vũ, ý đồ che khuất lửa lò thượng thân, tình cảnh này quá buồn cười, nàng lại trăm mối lo, cũng không nín được “Xi” một tiếng bật cười.

“Người làm gì? Sợ ta phi lễ người sao?”

“Người không biết ta nhiều hy vọng người có thể phi lễ ta!”
Nghiêm Căn từ bỏ phí công nỗ lực, miễn cưỡng dùng eo mang đem áo lông vũ trát ở trên người, “Trước kia ta phí bao lớn kính nhi câu dẫn người nha, liền hy vọng người có thể chủ động phi lễ ta, bất quá biểu hiện của người quá làm ta thất vọng rồi. Ta cũng chưa gặp qua so người càng khó hiểu phong tình nữ nhân!”.

Quý Hiểu Âu không dự đoán được hấn lưu lạc đến loại tình trạng này còn có tâm tư cùng nàng ba hoa, ngược lại nhớ tới chính mình một chân đem hấn đá đến bệnh viện đêm hôm đó, chỉ phải cúi đầu da mặt một hậu, tùy hấn đi gió mát.

Nghiêm Căn trong miệng bản, nhưng tâm lý là thật không hảo quá, đặc biệt vừa rồi ở buồng vệ sinh ngoại nghe được Quý Hiểu Âu áp lực tiếng khóc. Nhìn xem nàng hơi hơi rũ xuống hai mắt, hấn nhin không được lại đem môi tiến đến nàng trên má, rất là vang dội mà hôn một cái, sau đó nói: “Ta phải đi rồi, không thể lại tai họa người. Đêm qua..... Đêm qua sự, ta sẽ tìm cơ hội tạ người.....”

Quý Hiểu Âu cười khở: “Người hiện tại biết là ở tai họa ta? Sớm làm gì đi? Ta nói cho người, liền tính người hiện tại đi, cũng đã muộn rồi. Người ở ta nơi này đã suốt một đêm, ta biết rõ người là đào phạm, lại không có gọi điện thoại báo nguy, ta làm như vậy đã là chứa chấp bao che tội người hản là hiểu đi?”

Nghiêm Cẩn cười không nổi: “Vậy người còn tưởng thế nào a?”

“Người bước tiếp theo rốt cuộc tính toán làm sao bây giờ?”

“Ta không nghĩ cùng người nói. Biết được quá nhiều đối với người cũng không tốt.”

“Người là không dám nói đi? Người ta đều là đồng mưu phạm vào, người còn sợ cái gì? Sợ ta báo nguy sao?”

“Ta thật đúng là nói cho người, dám đến người nơi này sẽ không sợ người báo nguy.”

Quý Hiểu Âu nhìn chằm chằm hản: “Ta muốn thật báo đâu?”

Nghiêm Cẩn tiêu sái mà một buông tay: “Ta đây nhận mệnh.”

“Ta nhận mệnh” này ba chữ thật mạnh đánh trúng Quý Hiểu Âu, nàng cúi đầu: “Hảo đi, vậy người chạy nhanh đi, đừng chờ ta hối hận.”

Nghiêm Cẩn nói: “Không quan tâm ta đi tự thú vẫn là làm khác, người dù sao cũng phải đem quần áo trả lại cho ta, ta không thể ra cửa lửa bên đi?”

Hản quần áo tẩy quá về sau, đều còn ướt đầm mà lượng ở máy sưởi phiền thượng, Quý Hiểu Âu căn bản không dám phơi đi ra

ngoài. Nàng sờ sờ túi áo, đem cái kia trang tiền phong thư móc ra tới đặt ở hần trong lòng bàn tay, sau đó nói: “Người ở chỗ này chờ ta, ta đi bên cạnh siêu thị mua hai kiện quần áo. Ở ta trở về phía trước, vô luận bên ngoài có động tĩnh gì, người đều không cần đi ra này gian nhà ở.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 65

Quý Hiểu Âu trừng hắt một cái, xoa sạch hắt tay, xoay người đi ra buồng vệ sinh. Nghiêm Cẩn cùng đi ra ngoài, nhìn nàng đem cái kia bao nilon mở ra, đem bên trong đồ vật từng cái ném ở trước mặt hắt. Long áo khoác, long dê sam, vận động quần, miên mao nội y, quần lót, vớ, cuối cùng là một đôi giày thể thao, còn có đỉnh đầu vành nón thật dài màu đen mũ lưỡi trai.

Nghiêm Cẩn nhặt lên hai kiện quần áo nhìn nhìn, cười rộ lên: “Số đo còn rất thích hợp, đặc biệt là quần lót, người thân thủ lượng quá đi?”

Quý Hiểu Âu không để ý tới hắt, xoay người đưa lưng về phía hắt: “Người chạy nhanh thay quần áo.”

Nghiêm Cẩn một bên xuyên một bên cười: “Tối hôm qua thượng người không phải đem ta từ trên xuống dưới nên xem không nên xem đều xem biến cũng sờ biến sao? Lúc này trang cái gì nha?”

Quý Hiểu Âu lạnh lùng nói: “Người có thể hay không phóng tôn trọng một chút?”

Nghiêm Cẩn hảo tính tình: “Người lại tới nữa! Hành hành hành, ta phóng tôn trọng một chút.” Hắt trông lên long dê sam, “Người có thể chuyển qua tới, quý tôn trọng đồng chí. Ai nha, ta đột nhiên phát hiện, người này họ cũng thật hảo, tương lai sinh đứa con trai hảo

đặt tên, đều có sẵn. Tỷ như quý tòn chỗ, ân, tên này rất có công cộng ý thức cùng tình yêu. Quý người li hạ? Dài quá điểm nhi, nhưng bốn chữ tên khẳng định sẽ không cùng người khác trọng danh. Quý kiểm ủy thế nào? Tên này nhất ngưu, đi chỗ nào đều có người vượt mông ngựa, sẽ không bị khi dễ.....”

Quý Hiểu Âu xoay người trừng mắt hấn, hai điều lông mày đều dựng lên: “Người câm miệng!”

Nghiêm Cẩn cuối cùng kéo lên áo lông vũ khóa kéo, lại sờ sờ nàng khuôn mặt, “Người phát hỏa thời điểm tốt nhất nhìn, chỉ có vẻ người đôi mắt đại, một chút đều không cảm thấy miệng đại.”

Quý Hiểu Âu một phen lay khai hấn tay: “Câm miệng!”

Nghiêm Cẩn cười gật đầu: “Hảo, câm miệng.” Hấn từ trên bàn cầm lấy cái kia trang tiền phong thư, trao quá tay nàng, đem phong thư đặt ở nàng lòng bàn tay, khép lại nàng song chưởng, “Thu hảo.”

Quý Hiểu Âu cố chấp hàng vĩa hè hai cái bàn tay, “Vì cái gì không thu hạ? Chê ít sao?”

“Không ít! Nhưng ta trước nay không tính toán quá bỏ mạng thiên nhai, này tiền ta căn bản không cần phải!”

Thân thể của nàng phảng phát run rẩy một chút, nâng lên đôi mắt nhìn hấn.

Nghiêm Cẩn ở nàng ót thượng thân một chút: “Hiểu âu, về sau lại tìm cái so với ta tốt.”

Quý Hiểu Âu vành mắt tựa hồ đỏ, nhưng vẫn như cũ mạnh miệng: “Là cái nam nhân đều so người hảo, không cần người nhọc

lòng.”

Nghiêm Cẩn cười cười, “Ta đây đi rồi.”

Quý Hiểu Âu lại duỗi khai hai cánh tay ngăn ở trước cửa: “Người đi đâu nhi?”

“Tìm một người.”

“Người nào đáng giá người vì hấn vượt ngục?”

Nghiêm Cẩn một tay chống ở trên cửa, cười tủm tỉm mà cúi đầu nhìn nàng: “Người lo lắng là cái nữ đi?”

Quý Hiểu Âu mặt trầm xuống: “Người đứng đắn điểm nhi hảo sao?”

Nghiêm Cẩn cười ninh ninh nàng khuôn mặt, “Đừng nghĩ nhiều hiểu âu. Người này rất quan trọng. Ta ra tới chính là vì tìm hấn. Tìm được hấn, ta mới có thể vô tội.”

Quý Hiểu Âu trên mặt nháy mắt biến hóa nhiều loại biểu tình: “Kia tìm được hấn về sau đâu?”

“Nghe người lời nói, ta trở về tự thú.”

“Tự thú? Không phải gạt ta đi?”

“Quý Hiểu Âu, người vượt lương tâm hảo hảo suy nghĩ một chút, từ hai ta nhận thức, ta khi nào đã lừa gạt người?”

Quý Hiểu Âu nghiêm túc mà xem hấn, trong mắt mâu thuẫn cùng ngờ vực, rớt cuộc từng giọt từng giọt mà bắt đầu trôi đi. Nàng buông ra vẫn luôn nắm chặt tay trái. Nàng tay trái nhéo một trượng Thần

Châu hành di động tạt. Nàng kéo Nghiêm Cẩn tay, đem này trương di động tạt đặt ở hấn trong lòng bàn tay, lại móc ra chính mình di động, cũng đặt ở hấn trong lòng bàn tay.

Nghiêm Cẩn thập phần ngoài ý muốn, hấn nhìn xem trong tay tạt cùng di động, lại nhìn xem Quý Hiểu Âu, nhin không được đem nàng kéo vào trong lòng ngực, gắt gao ôm một chút.

“Cảm ơn.” Hấn nói được có chút gian nan, tựa hồ giọng nói bị thứ gì ngạnh ở.

Nghiêm Cẩn trốn vào buồng vệ sinh gọi điện thoại. Hấn ở đây trên mặt kinh doanh mười mấy năm, tổng hội có một ít ứng phó đột phát sự kiện cùng ngoài ý muốn đặc biệt an bài, ngày thường sẽ không dễ dàng vận dụng. Nói chuyện điện thoại xong ra tới, hấn cùng Quý Hiểu Âu liền ở kia gian không đến chín mét vuông tiểu bắc trong phòng, một cái nằm một cái ngồi, an tĩnh chờ đợi trời tối xuống dưới.

Phòng nội mật mật lôi kéo bức màn, duy nhất nguồn sáng là một đài nhỏ nhỏ TV. TV thanh âm đóng lại, chỉ có hình ảnh ở không ngừng biến hóa. Cách mấy cái giờ, trong TV liền sẽ lặp lại bá ra một lần về Nghiêm Cẩn chạy ra trại tạm giam tin tức, trên màn hình sẽ xuất hiện kia trương chói mắt lệnh truy nã.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 66

“Nghiêm tử,” hấn đứng ở Nghiêm Cẩn trước mặt, tuy mạnh làm trấn định, trên mặt vẫn có che dấu không được bất an cùng sợ hãi, “Người muốn tới thì tới, làm gì vậy? Ca ca tuổi lớn, nhưng chịu không nổi vài lần kinh hách.”

Nghiêm Cẩn tháo xuống mũ, tư thái cùng ngữ khí thông dong so Phùng Vệ tinh càng giống một cái chủ nhân: “Phùng ca, đã lâu không thấy.”

Phùng Vệ tinh buổi chiều đã từ trong TV nhìn đến Nghiêm Cẩn chạy ra trại tạm giam tin tức, bởi vậy đột nhiên nhìn thấy hấn ở chính mình biệt thự xuất hiện, mới có thể nhất thời kinh hoảng đến thất thố. Lúc này thấy hấn quanh thân cũng không bất luận cái gì lệ khí, hiển nhiên không giống như là cố ý tới tìm chính mình phiền toái, liền buông một nửa tâm. Hấn ấn hạ gọi người linh, mấy cái giới giang tiểu tử nhanh chóng vọt vào tới, bỗng nhiên nhìn đến hai gã đồng bạn ngã trên mặt đất, bề bori biên lại nhiều một cái người xa lạ, trong lúc nhất thời giống nghe được vô hình đứng nghiêm khẩu lệnh, đều ngạnh sinh sinh dừng lại bước chân, kéo ra cách đầu tư thế.

Phùng Vệ tinh lại vỗ vỗ Nghiêm Cẩn bả vai, đối bọn họ nói: “Được rồi, đều đừng cho ta mất mặt. Hấn trước kia cũng là bộ đội đặc chủng, là các người này một hàng tiền bối, thật động khởi tay

tới, các người mấy cái hợp nhau tới đều không phải đối thủ của hấn.”

Nghiêm Cẩn cười tiếp lời: “Đúng rồi, đại môn chỗ đó còn nằm hai cái, các người đi xem đi. Không cần quá sốt ruột, ta không thể nào bọn họ, tưới ly nước lạnh liền tỉnh.”

Phùng Vệ tinh cười mỉa: “Nghiêm tử, người công phu có thể thấy được dài quá! Ta này trọn bộ biệt thự dùng nhiều tiền thỉnh người ở bên ngoài trang bị nước Đức nhập khẩu phòng hộ hệ thống, không nghĩ tới gặp phải người liền game over.” Thừa dịp nói chuyện công phu, hấn đã mặc vào áo tắm, cầm lấy trên bàn trà gỗ chắc hộp thuốc ném cho Nghiêm Cẩn, “Trừu một cây đi, ở bên trong ghen hông rồi đi?”

Nghiêm Cẩn tiếp ở trong tay nhìn nhìn: “Nha, vẫn là lam mềm phù dung vương đầu, xa hoa a!” Hấn trực tiếp dùng môi ngậm ra một cây, sau đó thuận tay đem chỉnh hộp yên đều cất vào y túi, “Ở bên trong tịnh trừu tam đồng tiền một hộp ‘hằng đại’, đều mau đã quên hảo yên cái gì mùi vị.”

Phùng Vệ tinh thở dài: “Ta biết người ở bên trong chịu tội. Có cái gì yêu cầu đâu, người cứ việc đề. Ta gần nhất tuy rằng đỉnh đầu không có phương tiện, nhưng trăm 80 vạn, còn lấy đến ra tay.”

Nghiêm Cẩn điểm điều thuốc, tiểu hài tử toát nãi dường như, tham lam mà gấp gáp mà liền hút mấy mồm to, mới cười nói: “Phùng ca, ta phí như vậy đại kính từ bên trong ra tới, liền vì người này trăm 80 vạn? Người cũng quá coi thường huynh đệ!”

Phùng Vệ tinh sắc mặt đổi đổi: “Vậy người nói, muốn cho ta làm gì?”

Nghiêm Cẩn không trả lời ngay hắn. Mà là duỗi dài tứ chi nằm ở bờ cát ghề. Ngay sau đó đem yên tiến đến bên miệng, thật sâu mà hút một ngụm, lại từ lỗ mũi trung thở ra luồng đạo thật dài yên. Yên thon dài, ngón tay thon dài, liền như điều gặp gió khói nhẹ đều là thon dài, hắn lười biếng mà ngẩng mặt, tự nhủ than nhẹ một tiếng: “Thoải mái!”

Nơi đây rời xa trong thành quang ô nhiễm, xuyên thấu qua pha lê nóc nhà, có thể tinh tường nhìn đến thâm trời xanh mướt thượng lộng lầy tinh quang. Hắn biên thường thức sao trời, biên chậm rãi nói: “Người xem, hôm nay nhiều lam nào! Ta nhớ rõ khi đó chấp hành nhiệm vụ, thường xuyên có thể thấy như vậy bầu trời đêm. Hồi Bắc Kinh nhiều năm như vậy, giống như chưa bao giờ có thời gian có thể như vậy nằm nhìn xem bầu trời ngôi sao.”

Phùng Vệ tinh xấu hổ mà cười cười, không có tiếp lời.

Nghiêm Cẩn trừu xong hơn phân nửa điều thuốc, đem tàn thuốc ấn tắt ở bên cạnh gạt tàn thuốc, phương nhân nhặt mà nói: “Đem Lưu Vĩ giao cho ta.”

Phùng Vệ tinh phảng phất bị tàn thuốc nằng một chút, cả người một run run, “Người muốn hắn làm gì?”

“Làm gì?” Nghiêm Cẩn cười lạnh một tiếng, “Người so với ta rõ ràng hơn, hắn vì cái gì sẽ lần trốn?”

Phùng Vệ tinh trầm mặc, hắn nhìn chằm chằm ba quang nhảy lên mặt nước do dự nửa ngày, mới mở miệng nói: “Không sai, là ta làm hắn chạy, nhưng ta cùng người bảo đảm, KK tuyệt đối không phải hắn giết.”

“Ta yêu cầu không phải người bảo đảm, hấn giết không có giết KK, người nói không tính, ta muốn Tổ Chuyên Án kết luận.”

Hấn ngữ khí quá nghiêm túc, nghiêm túc đến Phùng Vệ tinh mặt lộ vẻ khó xử, “Nghiêm tử, ta biết người ở bên trong ghen ghét, ca ca cũng biết người tuyệt không phải có thể làm ra loại này thiếu đạo đức sự người. Người nghe ta cùng người giảng, đại vĩ đi theo ta hảo chút năm, mấy năm trước đánh thiên hạ, nên làm không nên làm đều đã làm, hấn nếu là muốn cho một người biến mất, biện pháp nhiều, nói cái gì cũng sẽ không dùng phanh thây như vậy bốn biện pháp. Hơn nữa, phanh thây còn chưa tính, còn làm cảnh sát cùng nhau tìm được quần áo cùng mặt khác vật chứng, sợ cảnh sát tra không đến thi nguyên, này chỉ có thể là lần đầu giết người tay mới làm người minh bạch đi? Đại vĩ nhưng không ngu như vậy!”

“Kia cũng khó nói. Người như thế nào biết hung thủ không phải cố ý sai lầm, hảo đem phá án phương hướng mang oai? Người xem hiện tại, không phải thành công đem lửa đốt đến ta trên người sao? Người này nhất định thập phần rõ ràng ta cùng KK quan hệ, mới có thể đem KK mọi hạ cái kia bật lửa, cố ý cùng quần áo đặt ở cùng nhau.”

“Người nói đúng.” Phùng Vệ tinh gật gật đầu, “Nhưng là đại vĩ không cần thiết kéo người xuống nước a! Ta nhưng thật ra nghe nói một sự kiện, không biết người rõ ràng không. Nghe nói thi thể cất đến đặc biệt chuyên nghiệp, cho nên Tổ Chuyên Án hoài nghi quá, hung thủ có khả năng đã làm đồ tể hoặc là ngoại khoa đại phu, hoặc là, còn có một loại khả năng.....”

Nghiêm Cẩn nhìn hấn, đối phương lại cố ý nhấp khởi môi chế tạo huyền nghi. Nghiêm Cẩn cười, ngay sau đó tiếp thượng hấn nửa câu sau: “Hung thủ khả năng học hơn người thể giải phẫu.”

Phùng Vệ tinh trên mặt hiện ra giật mình biểu tình: “Người biết?”

“Ngày hôm qua Tổ Chuyên Án đang bảo vệ sở thẩm vấn, chính là vì hỏi cái này vấn đề, bọn họ hỏi ta ở bộ đội khi có phải hay không học hơn người thể kết cấu giải phẫu.”

“A? Người như thế nào trả lời?”

“Ăn ngay nói thật a.” Nghiêm Căn nhàn nhạt mà trả lời, giống đang nói cùng chính mình không quan hệ sự, “Ta nói cho bọn họ, ta không chỉ có tinh thông nhân thể giải phẫu, hơn nữa ở bộ đội đặc chủng khi, thương hạ vong hồn vô số.”

Phùng Vệ tinh cả kinh há to miệng: “Người điên rồi? Như thế nào nói như vậy?”

Nghiêm Căn đáp đến dứt khoát: “Bởi vì ta không có giết người!”

“Mặc kệ nói như thế nào, đại vĩ tuyệt đối cùng việc này không quan hệ.”

“Nếu không quan hệ, người như vậy chột dạ làm hấn chạy cái gì?”

Phùng Vệ tinh thở dài: “Nghiêm tử a, hấn nhưng cùng người không giống nhau. Người là có bối cảnh người, đi vào ai cũng không dám đối với người làm bậy. Đại vĩ đi vào đã có thể không nhất định. Ta là sợ hấn đi vào bên trong ăn không hết khổ, vạn nhất nói hươu nói vượn, đem trước kia sự đều giữ ra tới, người ca ta này mười mấy năm khổ liên ăn không trả tiền.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 67

Nàng thể nhưng ở tiềm thức trung tin tưởng Nghiêm Cần còn sẽ trở về, cho nên nàng đang chờ hân xuất hiện.

Àm ĩ một ngày tiểu khu, cùng tiến vào mộng đẹp trung mọi người cùng nhau, chìm vào sâu nhất tĩnh lặng, chỉ có ngoài cửa đường cái thượng ngẫu nhiên một chiếc xe trải qua, tạm thời đánh vỡ này đêm khuya yên tĩnh.

Quý Hiểu Âu đem mặt chôn ở đầu gối trung, ý đồ ngăn lại chính mình miên man suy nghĩ. Nàng duy trì tư thế này, thẳng đến nghe được một tiếng thanh thúy “Lạch cạch”. Thanh âm như thế rõ ràng, phảng phất là từ nàng màng tai chỗ sâu trong truyền ra tới giống nhau. Nàng chấn kinh dường như ngẩng mặt, chung quanh vẫn cứ một thất hắc ám, cũng không một tia dị thường.

Nàng tưởng nằm xuống đi, thân thể lại không nghe sai sử, phảng phất trong cơ thể có khác một cỗ lực lượng thần bí thao túng cánh tay của nàng, một phen kéo ra bức màn.

Quát một ngày hoàng phong, quát đến bên ngoài độ ẩm một ngày nội hàng mười độ, lại đưa tới một cái sáng sửa bầu trời đêm. Xuyên thấu qua kia nho nhỏ bắc cửa sổ nhìn ra đi, ngoài cửa sổ thâm thúy trời quang phảng phất thành một ngậm giếng, cửa sổ phía trên treo hai bồn tươi tốt lan điều, dây đằng quay quanh, dẹt

thành một trường màu xanh lục vống. Nàng đẩy ra tầng này vống, liền thấy ngoài cửa sổ năm sáu mế xa địa phương, đứng một người. An tĩnh màu đen cắt hình, có một chút màu đỏ ánh lửa chột mình chột diệt.

Giống bị người nghênh diện đâm một quyền, Quý Hiểu Âu đối chính mình nước mắt không hề dự cảm. Nàng không dám tưởng tượng Nghiêm Cẩn thật sự còn có thể lại lần nữa xuất hiện ở trước mắt, nước mắt đột nhiên liền chảy ra. Nàng lung tung nắm lên một kiện áo khoác khoác ở áo ngủ thượng mở cửa chạy ra đi, một đường liền đôi mắt cũng không dám chớp một chút, sợ nước mắt sẽ ở trước mặt hấn mắt khổng chế giống nhau mà băng tả.

Nghiêm Cẩn đứng ở ngoài cửa sổ thời điểm, vẫn luôn không có thấy trong phòng có ánh đèn, hấn cho rằng Quý Hiểu Âu đã về nhà. Lòng tràn đầy mát mát hóa thành bên môi bị thổi đến rơi rớt tan tác khói nhẹ. Nghe được tiếng bước chân hấn đột nhiên quay đầu lại, thế nhưng ngoài ý muốn nhìn đến Quý Hiểu Âu ở trong tầm nhìn xuất hiện, hơn nữa hướng tới hấn chạy tới. Hấn trong tay yên ở kinh ngạc sa sút mà.

Quý Hiểu Âu đứng cách hấn vài bước xa địa phương, hai người lẳng lặng mà nhìn nhau trong chốc lát, nàng đột nhiên thả người nhào vào hấn trong lòng ngực. Nghiêm Cẩn phản phát bị dọa sợ, chần chờ nửa ngày, mới giang hai tay cánh tay thử thăm dò nhẹ nhàng ôm nàng. Không biết là bởi vì lãnh vẫn là kích động, thân thể của nàng không ngừng ở phát run, hàm răng khanh khách rung động. Thanh âm kia làm Nghiêm Cẩn đau lòng, hấn cầm lòng không đậu buộc chặt hai tay. Quý Hiểu Âu rõ ràng gầy, nguyên lai liền mảnh khảnh vòng eo, càng thêm một tay có thể ôm hết, cái loại này mấy tháng qua đã xa lạ ấm áp mềm mại cảm thụ, làm hấn hốc mắt

bắt đầu toan trướng, nhưng hấn vẫn như cũ vẫn duy trì đối cảnh vật chung quanh cảnh giác, cúi đầu thấp giọng nói: “Chúng ta đi vào lại nói.”

Hai người đôi mắt giờ phút này cách xa nhau không đến mười centimet khoảng cách, Nghiêm Cẩn nháy mắt thấy rõ trên mặt nàng nước mắt. Hấn sửng sốt một chút, một loan eo, cư nhiên đem nàng một phen hoành bế lên tới.

Ở hai chân cách mặt đất nháy mắt, Quý Hiểu Âu có một lát ảo giác, phảng phất qua đi hai tháng phát sinh hết thảy, đều là một hồi ác mộng, nàng mở to mắt, thời gian như cũ trú lưu tại đầu năm kia tròng đại tuyết trung.

Nghiêm Cẩn đem nàng ôm vào phòng đặt ở trên giường, kéo qua chăn che khuất nàng lửa lò căng chân. Quý Hiểu Âu vẫn như cũ hợp lại hai vai không ngừng phát run. Hấn nhẹ nhàng bẻ ra cánh tay của nàng, kéo ra áo lông vũ khóa kéo, đem nàng đông lạnh đến lạnh lẽo đôi tay áp tiến chính mình trong lòng ngực.

Quý Hiểu Âu vẫn luôn cúi đầu, Nghiêm Cẩn nhìn không thấy nàng mặt, chỉ có thể thấy một viên lại một viên cực đại bọt nước nện ở chăn thượng, lại lặng yên không một tiếng động mà thấm đi vào, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Hấn vươn tay, tưởng thế nàng mặt mặt nước mắt, thỉnh linh nàng bắt lấy hấn tay, đem chính mình mặt vùi vào hấn lòng bàn tay.

Nghiêm Cẩn cảm nhận được lòng bàn tay thấm ướt, nghe được nàng đứt quãng thanh âm như là từ một cái thật sâu trong động truyền ra tới: “Nếu là..... Những việc này..... Những việc này đều không có phát sinh quá..... Không có phát sinh quá nên thật tốt.....”

Nghiêm Cẩn nhìn nàng, lại ngoài ý muốn cười: “Nói cái gì ngốc lời nói đâu? Người nhìn xem ta, ta trước nay liền không nằm mơ. Mặc kệ đã xảy ra chuyện gì, đều đến thành thành thật thật đi đối mặt có phải hay không?”

Quý Hiểu Âu sở hữu động tác nhỏ một chút yên lặng. Qua một hồi lâu, nàng mới buông ra Nghiêm Cẩn đôi tay, tay nắm tay mười hủy diệt nước mắt, lại ngẩng đầu, trên mặt biểu tình đã khôi phục trấn tĩnh. Muốn tới lúc này nàng mới ý thức được chính mình phi đầu tán phát hình tượng không tốt. Xốc lên chần xuống giường, váy ngủ vạt áo chỉ có thể che đến đùi trung bộ, nàng hai điều trơn bóng chân dài liền không kiêng nể gì mà lỏa lồ ở Nghiêm Cẩn trước mắt.

Nghiêm Cẩn đôi mắt một chút liền dời không ra. Hắn cười hì hì nói: “Đang bảo vệ sở hai tháng, trong ánh mắt thấy đều là nam, ta hoài nghi nơi đó mặt liền chuột đều là công, người xuyên thành như vậy ở ta trước mắt hoảng, không phải bức ta phạm sai lầm sao?”

Quý Hiểu Âu nguyên bản còn có chút thẹn thùng, làm hắn như thế vừa nói, ngược lại thản nhiên, cầm lấy một thân vận động phục thoải mái hào phóng quang hai cái đùi từ trước mặt hắn đi qua. Ở trong phòng vệ sinh, nàng liền nước lạnh rửa mặt, mười ngón như bay chải vuốt lại tóc dài biên thành bím tóc. Chờ nàng mặc tốt quần áo lại đi ra tới, trên mặt tuy rằng không có bất luận cái gì đồ trang điểm, lại là phấn bạch phấn bạch kiều diễm, như thịnh cực nở rộ đào hoa, làm Nghiêm Cẩn có một lát thất thần.

Nàng ngồi ở Nghiêm Cẩn bên người, nắm khởi hắn tay trái, đem kia mu bàn tay dán ở chính mình trên má: “Người tìm được người muốn tìm?”

Nghiêm Cẩn không trả lời ngay, ngược lại dùng có thể hoạt động tay phải lấy ra một hộp yên, ngậm khởi một cây hỏi: “Có thể chứ?”

Quý Hiểu Âu vẫn luôn thực chán ghét người hút thuốc, cho dù nàng thích xem Nghiêm Cẩn hút thuốc bộ dáng, kia cũng giới hạn trong bên ngoài. Trong nhà một khi có người hút thuốc, đặc biệt là nàng cái này nơi nơi đều là miên hàng dẹt Mỹ Dung Điểm, xú yên du hương vị chỉ sợ nửa tháng đều sẽ không tản mất. Nhưng nàng quay đầu nhìn nhìn Nghiêm Cẩn, hắc trên mặt cư nhiên hiem thấy mà xuất hiện phiến não dấu vết. Hai người đối diện một lát, mới vừa rồi cái kia vấn đề đáp án nàng đã hiểu rõ trong lòng.

Nàng từ hắc trong tay tiếp nhận bật lửa, ấn trứ đưa đến hắc trước mắt, làm hắc liền tay nàng điểm yên, nhìn hắc thật sâu mà hút một ngụm, lại chậm rãi nhổ ra, mới hỏi nói: “Kia..... Vậy ngươi còn trở về sao?”

“Hỏi chỗ nào?”

“Trại tạm giam.”

“Hỏi, đương nhiên hỏi.”

“Chính là.....”

Nghiêm Cẩn lập tức đề lại nàng miệng: “Đừng nói, ngàn vạn đừng nói ra tới! Ngươi vừa nói lời này, ta muốn thật chạy, ngươi liền không chỉ có là bao che, vẫn là xúi giục phạm tội mình bạch sao? Ta nếu muốn chạy, quá dễ dàng. Nhưng ta muốn thật là chạy, không chỉ có nhà của chúng ta lão đầu nhi lão thái thái muốn xui xẻo, chỉ sợ ngươi cũng đến chịu liên lụy. Đừng đem cảnh sát tưởng như vậy

ngốc, bọn họ chỉ là phản ứng chậm, chờ bọn họ phản ứng lại đây theo căn nhi sau này loát, tổng hội loát đến người nơi này.”

Quý Hiểu Âu miệng bị che lại ra không được thanh, chỉ có thể dùng mắt to liếc mắt một cái liếc mắt một cái mà ngó hẩn.

Chương 68

“Bất quá người đừng sợ, chỉ cần ta đi trở về, liền tuyệt không sẽ có người lại tìm người phiền toái.”

“Ta không sợ hãi!” Quý Hiểu Âu rút cuộc ở hẩn bàn tay bao trùm hạ phát ra âm thanh, “Nếu ta sợ hãi, tối hôm qua sẽ không lưu lại người.”

Nghiêm Cẩn tay từ miệng nàng biên dịch khai, ngón tay nhẹ vỗ về nàng gương mặt: “Cảm ơn người, chứng minh ta ánh mắt độc ác không tin sai người. Hiểu âu, có chuyện ta muốn phó thác người.”

“Người nói.”

“Còn nhớ rõ ‘ một phần ba ’ sao?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 68

Nhưng là đột nhiên mà, Nghiêm Cẩn đẩy ra nàng, từ trên giường bắn lên tới, vọt vào buồng vệ sinh.

Quý Hiểu Âu nằm ở trên giường, ánh mắt mờ mịt, không biết này đột nhiên hỗn độn ngoài ý muốn rốt cuộc là vì cái gì. Thẳng đến nghe được trong phòng vệ sinh truyền đến chảy ào ào tiếng nước, nàng đứng lên, đem tán loạn vạt áo sửa sang lại hảo, nhẹ nhàng đẩy ra buồng vệ sinh môn, bên trong tình cảnh làm nàng nhân giật mình mà nghỉ chân.

Nghiêm Cẩn chính đem toàn bộ đầu duỗi ở bồn rửa tay vòi nước hạ, mặc cho lạnh lẽo nước lạnh ào ào mà tưới lên đỉnh đầu.

Quý Hiểu Âu dựa vào khung cửa nhìn trong chốc lát, rốt cuộc minh bạch hắn đang làm cái gì. Hắn là ý đồ dùng nước lạnh tưới diệt trong lòng dục hỏa, đem hai tình lưu luyện tiết tấu sinh sôi đánh gãy.

Nàng trên mặt hiện ra một cái bất đắc dĩ mỉm cười: “Đến mức này sao?”

Nghiêm Cẩn tắt đi vòi nước, cầm lấy bồn rửa tay biên khăn lông lau mặt, đối với trong gương chính mình, hắn trả lời: “Ta không thể đụng vào người.”

“Vì cái gì?”

“Bởi vì ta biết, các người nữ nhân rất kỳ quái, nam nhân cảm tình đều là thượng quá giường liền đậm, nữ nhân vừa lúc trái lại, một lần lấy thân báo đáp, liền sẽ vẫn luôn nhớ mãi không quên.”

“Người là tưởng nói, đôi ta hôm nay nếu là thật sự phát sinh cái gì, ta sẽ vẫn luôn nhớ rõ người?”

“Đúng vậy, vẫn luôn.”

“Kia thì thế nào?”

Nghiêm Cẩn xoay người, lại khôi phục hần nhất quán cả lơ phát phơ biểu tình: “Người đừng đa tâm a. Kỳ thật ta liền cảm thấy đi, hai ta đều nhận thức đã bao lâu, có thể phóng đảo người quá không dễ dàng, cho nên tuyệt không có thể mơ màng hồ đồ mà xong việc nhi, tổng muốn tìm cái trường điểm nhi không chịu người quấy rầy thời gian đoạn, đặc biệt thông dong đặc biệt tận hứng mà hưởng thụ một chút cái này quá trình.”

Quý Hiểu Âu vẫn luôn nhìn hần, tưởng nói chuyện nhưng không cắm vào đi, cho đến nghe được cuối cùng, nàng bỗng nhiên cười một chút, ngay sau đó không nói một lời, xoay người liền rời đi buồng vệ sinh.

Nghiêm Cẩn đuổi theo ra đi, lại thấy nàng ngồi ở mép giường, chính cầm hần lưu lại bật lửa, ghé vào ngoài miệng điểm yên. Yên điểm, nàng hít sâu một mồm to, không thầy dạy cũng hiểu mà phun ra thật dài một đạo khói nhẹ, tư thế thành thạo, phảng phất cái này động tác đã đã làm thiên biến vạn biến.

Nghiêm Cẩn ngồi ở bên người nàng, có tâm tìm chút lời nói tới nói, lại không biết như thế nào mở miệng mới có thể hóa giải bất thành linh tẻ ngắt.

“Nói điểm nhi cái gì đi.” Quý Hiểu Âu cũng không muốn cho hai người chi gian xấu hổ tồn lưu quá dài thời gian.

“Nói cái gì đâu?”

Chương 69

“Nói nói..... Nói nói người ở bộ đội đặc chủng khi chuyện này đi.”

Nghiêm Cẩn đem mặt chuyển khai, nhìn ngoài cửa sổ ánh đèn xuyên thấu qua bức màn đỉnh chớp ngạnh chen vào tới, ở trên trần nhà tán thành một phen ánh sáng cây quạt, Quý Hiểu Âu kia trương trắng nõn khuôn mặt liền rành mạch mà nổi tại này một đường ánh sáng nhạt phía trên. Hắn không thể đối mặt gương mặt này nói ra cái kia “Không” tự.

Những cái đó ở trong trí nhớ nấn ná không đi chuyện xưa, hắn chưa bao giờ đối bất luận kẻ nào nói lên quá. Không nói nguyên nhân, một là bởi vì “Kỷ luật”, nói nhiều liền dễ lộ bí mật, nói một nửa lưu một nửa tắc điếu người ăn uống, quá không phúc hậu; nhị là bởi vì có một số việc, chưa từng trải qua liền vĩnh viễn sẽ không tin tưởng, không bằng không nói. Những cái đó thời điểm ăn qua khổ, tử như đường dài huấn luyện dã ngoại bị trói ở xe jeep mặt sau kéo chạy, đuôi hai sườn bị ma đến huyết nhục mơ hồ, thoát quần lót chính là liên bì đá huyết một khối đi xuống xé kéo; ở nước sông luyện tập võ trang bơi qua, ngón tay tiêm làn da bị phao đến nhẹ nhàng một loạt là có thể cởi ra một tầng da; dã ngoại sinh tồn huấn

luyện, thật sự giống năm đó hồng quân quá mặt cỏ giống nhau, đạn tận lương tuyệt lúc sau đem dây lưng nấu ăn canh. Lần đầu tiên chấp hành nhiệm vụ khi, mệnh trung mục tiêu sau đại não trống rỗng, trở lại nơi dừng chân khi nào nhớ tới khi nào khóc một hồi, cả người đều phải hồng mắt, lại không người đồng tình, cũng không sẽ giống phim truyền hình trung diễn như vậy, thu hoạch rất nhiều người an ủi, mà là yêu cầu đối mặt chiến hữu khinh bỉ cùng lạnh nhạt. Đây đó chuyện xưa, nếu nói cho hiện tại đây đó bằng hữu nghe, chỉ biết bị bọn họ hình dung thành “Ngốc mủ” mà đại thêm cười nhạo, tuyệt không sẽ lý giải khi đó hắn ăn mặc y phục thường đi ở trên đường cái, nhìn bên người vội vàng mà qua người đi đường, cảm giác chính mình giống nước cộng hòa thần hộ mệnh giống nhau bí ẩn kiêu ngạo, càng sẽ không minh bạch cái gì gọi là chân chính khắc cốt minh tâm, cái gì gọi là bất kể đại giới phụng hiến.

Quý Hiểu Âu đợi một lát, không thấy hắn đáp lại, liền nói: “Người không muốn đề liên tính. Thực xin lỗi, khi ta vừa rồi cái gì cũng chưa nói.”

Nghiêm Cẩn ho khan một tiếng: “Không phải không muốn đề, mà là thật không có gì nhưng nói. Người muốn nghe điểm gì?”

“Ta muốn nghe, người khẳng định không muốn nói. Nghiêm Cẩn, ta muốn hỏi một chút người, người đã khóc sao? Chính là từ..... Từ phi cơ trực thăng thượng ngã xuống lần đó, bị bác sĩ phán định đứng dậy không nổi thời điểm, người đã khóc sao?”

“Nghiêm thận gia hỏa này..... Nàng như thế nào cái gì đều cùng người nói nha? Hai người anh em kết bái sao?”

“Nghiêm tức trả lời, đừng nói sang chuyện khác!”

“Thật muốn nghe sao?” Nghiêm Cẩn thở dài, “Ta nói người đều không nhất định tin tưởng. Ta cả đời này đi, khóc số lần không nhiều lắm, nhưng cũng không ít. Hơn nữa ta vừa khóc lên, liền sẽ không dứt liên tục thời gian rất lâu. Bất quá, đương người trải qua quá chân chính tê tâm liệt phế về sau, có một số việc nhi liền không tính chuyện này.”

“Có thể nói nói sao? Người quá khứ chuyện xưa.....”

“Quá khứ chuyện xưa? Bộ đội đặc chủng sao?”

“Đúng vậy.”

Nghiêm Cẩn cười một tiếng, nói: “Ta biết người thích xem bộ đội đặc chủng phim truyền hình, chính là ta nói cho người, chân chính bộ đội đặc chủng, không người tưởng tượng như vậy khốc, cũng không phải TV trình diễn đến như vậy lãng mạn. Thượng chiến trường chỉ có hai loại người, người chết cùng người sống, tuyệt không sẽ có thần nhân. Gặp phải sinh tử thời điểm, chỉ có sát cùng bị giết, không có như vậy nói nhảm nhiều. Người thật không thích hợp nghe cái này, quá bạo lực.”

Quý Hiểu Âu chân chờ một lát: “Kia..... Người vừa rồi nói tê tâm liệt phế đâu? Thích hợp ta nghe sao?”

Nghiêm Cẩn lại trầm mặc sau một lúc lâu, trầm mặc đến Quý Hiểu Âu cho rằng chính mình lại hỏi một cái cực kỳ không thích hợp vấn đề, hấn lại ngoài ý muốn mở miệng.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 69

Quý Hiểu Âu đè lại hấn tay: “Nghiêm Cẩn, này không phải hảo thời điểm.....”

Nghiêm Cẩn giống như không có nghe thấy, thình lình mà, hấn đẩy ra Quý Hiểu Âu, giơ lên tay, hung hăng phiến nàng một bạt tai.

Quý Hiểu Âu màng tai chỗ sâu trong “Oanh” một thanh âm vang lên, chưa phản ứng lại đây, chợt thấy hai cái bả vai khớp xương chỗ một trận đau nhức, trước mắt tối sầm, người đã bị mặt triều ép xuống ở trên giường, hai tay càng là bị hai tay bắt chéo sau lưng ở sau người. Tiếp theo nghe được “Thứ lạp” một tiếng nứt bạch vang, sau lưng chợt lạnh, thượng thân kia kiện áo ngủ đã bị xé rách, nửa người trên liền toàn bộ bại lộ ở trong không khí. Nàng làn da đáy thật là bạch, phía sau lưng tinh tế da thịt trên đầu giường đèn mờ nhạt vàng sáng như một khối trong suốt mỡ dê ngọc.

Quý Hiểu Âu lập tức kinh hoảng thất thố lên, thanh âm đều xóa: “Người điên rồi?”

Nghiêm Cẩn lại không có ra tiếng, chỉ là dùng sức ấn xuống nàng cái gáy cùng phần lưng. Quý Hiểu Âu mặt bị đè ở gối đầu trung, hô hấp dần dần khó khăn, bản năng cầu sinh làm nàng bắt đầu liều mạng giãy giụa. Nàng thượng thân cơ hồ không thể động, hơi chút vừa động bả vai chỗ đó là xé rách giống nhau đau nhức, nàng chỉ có

thể dùng ra toàn bộ dư lực đặng đá hai cái đùi, nhưng là vô dụng. Nghiêm Cẩn sức lực đại đến làm nàng tuyệt vọng. Một hơi vào không được ra không được, nàng ý thức bắt đầu một trận một trận mà mơ hồ. Liền ở nàng cho rằng chính mình sắp mạng nhỏ hươu rồi thời điểm, Nghiêm Cẩn tay bỗng nhiên buông lỏng ra.

Một trận không khí thanh tân thấu nhập, nàng một bên mồm to hô hấp một bên không tự giác mà nghẹn ngào, đại nạn chạy trốn lúc sau, khóc thút thít tựa hồ là nhân loại bản năng, không biết khi nào, nước mắt thế nhưng bất tri bất giác hồ vể mặt, đem nàng tán loạn tóc dài một sợi một sợi mà dính vào trên mặt.

Trên đỉnh đầu vang lên Nghiêm Cẩn thanh âm, ngữ khí lại là cực kỳ địa nhiệt nhu: “Hiểu âu, ta phải dùng cái này áo ngủ đem người bó lên, ta sẽ bó đến tương đối khắn, chờ lát nữa hai cái cánh tay sẽ rất đau, sau đó sẽ chết lặng, bất quá người đừng sợ, thực mau sẽ có người thế người cởi bỏ, cởi bỏ về sau người nhớ rõ lập tức lưu thông máu, sẽ không có bất luận vấn đề gì.”

Quý Hiểu Âu cảm giác được có thứ gì đem chính mình hai tay cổ tay gắt gao cột vào cùng nhau. Quả nhiên như hần lời nói, hỏa thiêu hỏa liệu cảm giác từ thủ đoạn chỗ bắt đầu, một chút hướng cánh tay lan tràn. Nàng chịu đựng đau nhức, ra sức tưởng xoay chuyển nửa người trên: “Người tốt cuộc.....”

Nàng muốn hỏi Nghiêm Cẩn người tốt cuộc là người hay quỷ? Nhưng những lời này nàng không có thể nói xong, một đoàn bố nhanh chóng nhét vào nàng trong miệng, sau đó nàng vận động quần bị cởi ném tới một bên, hạ thân chỉ còn lại có một cái quần lót. Hai chân mắt cá tắc cùng đầu giường lập trụ ràng ở bên nhau, làm nàng hai chân hoàn toàn mất đi hoạt động năng lực. Quý Hiểu Âu nghĩ ra thanh, nhưng kia đoàn bố gắt gao đứng vững nàng đầu lưỡi,

chỉ có thể phát ra ô ô thanh âm. Giã giũa trung nàng nhìn đến Nghiêm Cẩn đứng lên, ở phòng các nơi qua lại tuần tra.

Chương 70

Máy tính trên bàn phóng cái kia trang có tiền mặt phong thư, hấn cầm lấy tới cất vào túi áo. Đầu giường tiểu trên bàn trà có cái thon dài đựng đầy thủy pha lê bình hoa, bên trong cắm mấy chi nụ hoa đã phóng bách hợp, hấn thuận tay quét đến trên sàn nhà, bình hoa theo tiếng đập nát, bột nước văng khắp nơi, có một hai giọt thủy thậm chí rơi xuống nước đến Quý Hiểu Âu trên mặt. Mãn giường chần đệm hỗn độn, giã giũa phản kháng dấu vết bắt chước đến không thể càng rất thật, chần bị đá tới rồi mép giường, trong đó một nửa kéo trên mặt đất, hấn cố ý qua lại đi rồi mấy tranh, ở màu trắng toái hoa vỏ chần thượng lưu lại mấy cái rõ ràng dơ dấu chân.

Làm xong này hết thấy, hấn đi đến mép giường ngồi xổm xuống, bốn mắt giao đầu, Quý Hiểu Âu hắc bạch phân minh đôi mắt xuyên thấu qua tóc khoảng cách nhìn hấn, sợ hãi, nghi hoặc cùng ủy khuất đều hội tụ ở ánh mắt của nàng trung. Nghiêm Cẩn kia một cái tát quá nặng, giờ phút này nàng nửa khuôn mặt đều sưng lên, bốn điều bắt mắt dấu ngón tay, giống như phù điêu giống nhau khảm ở trắng nõn màu lót thượng, bên môi có một chút chưa khô cạn vết máu, không biết là bị đánh khi hàm răng đụng phải đầu lưỡi, vẫn là khoe miệng bị đánh rách tả tơi.

Nghiêm Cẩn vươn tay, tựa hồ tưởng sờ sờ nàng mặt, lại ở nàng trước mắt dừng lại. Kia chỉ đánh người tay, đã từng có thể ở một phút đồng hồ trong vòng liên tục khấu động 470 thứ cò súng, giờ phút này thoát nhìn lại trở nên như thế xa lạ. Hấn đời này đều không có đánh quá nữ nhân, đây là lần đầu tiên, đánh vẫn là hấn âu yếm nữ nhân.

“Thực xin lỗi!” Hấn đầy cõi lòng áy náy mà mở miệng: “Không biết địa phương nào ra sai lầm, vẫn là liên lụy người.”

Quý Hiểu Âu gian nan mà ngẩng đầu, nhìn Nghiêm Cẩn đôi mắt, nàng minh bạch hết thấy. Quên mất da thịt trung sở hữu đau nhức cùng khổ sở, nàng bắt đầu cảm giác chính mình ở đi xuống rơi xuống, càng trụ càng sâu, càng trụ càng hắc.

“Hiểu âu, hảo hảo thay ta nhìn ‘ một phần ba ’, quay đầu lại chờ lão đầu nhi lão thái thái kế thừa di sản, liền có thể đem quyền sở hữu chuyển nhượng cho người.”

Này quả thực giống như là công đạo di ngôn, Quý Hiểu Âu muốn mắng hấn “Hỗn đản”, chính là trên mặt cơ bắp đều không hề nghe nàng sai sử, nàng cũng quả không được đại viên đại viên nước mắt mãnh liệt mà chảy ra.

“‘ một phần ba ’ trong văn phòng, có một cái két sắt, ‘ một phần ba ’ sở hữu sổ sách cùng tư liệu đều ở bên trong. Két sắt mật mã là 040812, là ta cái kia huynh đệ qua đời nhật tử. Thật đã quên cũng không quan trọng, người đi hỏi trình tiểu yêu, hấn nhất định nhớ kỹ cái kia nhật tử.....”

Nghiêm Cẩn thanh âm bỗng nhiên ngừng, lúc này không chỉ có là hấn, liền Quý Hiểu Âu đều nghe được ngoài cửa lớn ầm ầm truyền đến chiếc xe phanh lại phanh lại thanh âm, không biết có bao nhiêu chiếc xe ngừng ở ngoài cửa.

Nghiêm Cẩn đứng lên: “Chờ lát nữa vô luận cái gì trường hợp, người đều đừng lên tiếng. Quay đầu lại cảnh sát hỏi người, người nhất định cần chết là ta hiếp bức người, ngàn vạn đừng ngó ngẩn!

Người bảo không được ta, cảnh sát cũng sẽ không tin tưởng người, không đáng hai người đều thua tiền.”

Mặt sau trường hợp thập phần hỗn loạn, Quý Hiểu Âu vài ngày sau hồi tưởng ngay lúc đó tình cảnh, vẫn như cũ cảm thấy ký ức phá thành mảnh nhỏ. Nàng chỉ nhớ rõ hai tiếng vang lớn, cửa phòng bị mạnh mẽ đá văng, mấy chỉ cường lực đèn pin đem phòng chiếu đến sáng như tuyết, cánh tay thượng xé rách đường như đau đớn đã kéo dài đến bả vai, nàng khó có thể ngẩng đầu, chỉ có thể lấy khóe mắt dư quang quét đến vô số ăn mặc giày da hai chân ở trước mắt bay nhanh di động, hoảng đến nàng hoa mắt. Xong việc nàng mới biết được đó là một ít cảnh sát chống bạo động. Bởi vì bắn khoản đến Nghiêm Cẩn trước bộ đội đặc chủng thân phận, xuất động cơ hồ đều là đặc cảnh trung tinh anh. Nhưng toàn bộ bắt giữ quá trình lại ngoài dự đoán mà thuận lợi, Nghiêm Cẩn chỉ là mỏng manh phản kháng vài cái, đã bị ấn ở trên sàn nhà khảo thượng thủ khảo, thúc thủ chịu trời.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 70

“Tiếp được đi đâu?”

“Ta muốn kêu, hấn đánh ta một cái tát, đem ta trối lại tới, thẳng đến các người tới.” Quý Hiểu Âu cẩn thận mà chọn lựa dùng từ, tận lực nói được đơn giản. Nói được càng ít lỗ hổng càng ít, lúc sau bổ cứu xoay chuyển đường sống cũng càng lớn. Nàng không thể làm Nghiêm Căn khổ tâm biến thành bọt nước.

“Như vậy, hấn..... Hấn có hay không.....” Triệu Đình Huy nhìn xem nàng, lại nhìn nhìn bên người tuổi trẻ cảnh sát, do dự một chút mới tiếp tục đặt câu hỏi, “Có hay không đối với người tiến hành tính xâm phạm?”

Quý Hiểu Âu chạy nhanh đem đầu điều đến giống trống bỏi giống nhau: “Không có không có không có!”

“Người xác nhận?”

“Xác nhận. Thật sự không có.”

“Kia hấn tìm người mục đích là cái gì?”

Lúc này đây Quý Hiểu Âu đáp đến không chút do dự: “Hấn cầm đi một ít tiền.” Dừng một chút nàng lại bổ sung, “Là ta trong tiệm hôm nay nước chảy.”

“Mấy cái giờ trước, có hay không một chiếc điện thoại đánh tới người máy bàn thượng?”

Quý Hiểu Âu chần chờ một chút. Hứa Chí Quần thân là cảnh sát, ở bắt giữ đào phạm đêm trước hướng bọn họ mật báo, hẳn là thuộc về nghiêm trọng vi nhật ký hành trình vi. Chân tướng một khi bại lộ, có lẽ sự nghiệp của hắn cùng tiền đồ đều sẽ như vậy kết thúc căn căn môi, nàng trả lời: “Có.”

“Ai đánh tới? Nói cái gì đó?”

“Ta không biết là ai. Ta tiếp, không có người ta nói lời nói, ta tưởng quấy rầy điện thoại, liền treo.”

Triệu Đình Huy lại lần nữa nâng lên đôi mắt cẩn thận đánh giá nàng trong chốc lát, hai mắt không tự chủ được mị lên. Theo sau hắn đứng lên, đối cái kia tuổi trẻ cảnh sát nói: “Tìm người lại đây cho nàng bổ cái ghi chép.”

Rời đi dò hỏi thất, Triệu Đình Huy hai người đứng ở dò hỏi thất gian ngoài, xuyên thấu qua đơn hướng thấu thị pha lê quan sát đến phòng thẩm vấn nội người đào vong. Nghiêm Cẩm ngồi ở kia trương đặc chế mộc chất ghế bành, ghé vào trước mặt bàn nhỏ bản thượng, diện mạo chôn sâu ở trong khuỷu tay, đã lâu không có động một chút, giống như ngủ rồi, cao lớn dáng người đem kia trương ghế dựa sấn đến hẹp hòi mà co quắp. Hắn trên đầu miệng vết thương đã đã làm đơn giản xử lý, banh màu trắng băng gạc. Đón trắng bạch sáng như tuyết đèn huỳnh quang, còn có thể nhìn đến màu đen áo lông vũ thượng tầng lớn tầng lớn khô cạn huyết sắc.

Triệu Đình Huy nhìn trong chốc lát, quay đầu lại hỏi tuổi trẻ cảnh sát: “Hắn đều nói?”

“Nói. Như thế nào chạy ra tới, ra tới về sau làm chút cái gì, vì cái gì đi tìm kia cô nương, hấn đều nói. Hấn nói chạy đi là vì tìm hung phạm, tính toán tìm được về sau trở về tự thú, chính là phác cái không, không tìm được người, muốn chạy thời điểm phát hiện chúng ta ở thủy bộ không đều đã bố trí qua, đành phải lộn trở lại tới.”

“Hấn vì cái gì muốn đi tìm kia cô nương?”

“Hấn nói hấn biết kia cô nương có đem buôn bán khoản phóng trong tiệm qua đêm thói quen, hấn thiếu tiền.”

“Thiếu tiền?” Triệu Đình Huy hừ một tiếng, “Phản thẩm vấn kinh nghiệm đảo không tồi. Giống bọn họ loại người này, đều có giả hộ chiếu bàng thân, muốn chạy sớm chạy. Hấn không có rời đi Bắc Kinh, trong đó khẳng định có khác ẩn tình.”

“Chính là hấn nói, còn có kia cô nương nói, hơn nữa hiện trường tình huống, cơ bản đối được, ta không tìm được quá lớn lỗ hổng. Ngài đâu? Đặc biệt là kia cô nương nói, ngài tin sao?”

“Một câu đều không tin.”

“Kia ngài như thế nào phóng nàng đi rồi?”

“Chứng cứ đâu? Người có chứng cứ chứng minh nàng nói dối sao?”

Chương 71

“Vì cái gì không dọa dọa nàng? Dọa một cái có lẽ liền dọa ra nói thật.”

Triệu Đình Huy cười một cái: “Không nóng nẩy. Lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt, chân tướng sẽ ở thích hợp thời điểm trời lên mặt nước. Đúng rồi, cái kia điện thoại, tra được nơi phát ra sao?”

“Còn không có. Gọi điện thoại người khẳng định vận dụng sửa hào phần mềm, trò chuyện ký lục biểu hiện dãy số là cái không hào.”

“Nắm chặt tra.”

“Là.” Tuổi trẻ cảnh sát đáp ứng, lại nhìn xem Nghiêm Cẩn: “Kia hấn làm sao bây giờ?”

“Trước đưa về trong sở đi. Bất quá, nhất định cho hấn đổi cái trại tạm giam.”

“Vì cái gì?”

“Người như thế nào liền bất động động não?” Triệu Đình Huy một bên chấp tay sau lưng đi ra ngoài, một bên không kiên nhẫn mà trả lời, “Nguyên lai kia trại tạm giam, từ sở trường đến tương quan cảnh sát, bởi vì hấn đều bị một loạt rớt cuộc, hấn phải đi về, người tưởng hấn còn có thể có mệnh sao?”

Đệ * chương 18 đầu trục đầu sợ bị nắm tóc

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 71

“Kia giết người phạm truy quá nàng, có thể hay không nàng cũng là.....”

“Này cũng thật khó nói, hư —— về sau ra tới đi vào đều cẩn thận một chút nhi.....”

Quý Hiểu Âu cắn chặt môi, cơ hồ muốn đem môi giảo phá. Mấy người rút cuộc chen vào cửa hàng môn, kéo xuống cửa cuốn thời điểm, nàng đã ra một thân mồ hôi nóng.

Giữa trưa thời gian, tương quan chứng cứ thu thập xong, cảnh giới giải trừ, xe cảnh sát một chiếc tiếp một chiếc rời đi, ngoài cửa mọi người vẫn như cũ không muốn tan đi. Tới rồi buổi tối, “12·29 đại án” giết người người bị tình nghi từ trại tạm giam chạy ra hai ngày sau một lần nữa sa lưới tin tức thấy chur trên báo, trên mạng cũng xuất hiện đủ loại bát quái cùng suy đoán, các kiểu lời đồn đãi xôn xao. “Như nước năm xưa” ngoài cửa mỗi ngày đều có tìm kiếm cái lạ giả ở bên ngoài lặc lự, thậm chí còn có truyền thông phóng viên mang theo camera ngồi canh.

Mỹ Dung Điểm tạm thời vô pháp tiến hành bình thường buôn bán.

Quý Hiểu Âu cũng tạm thời vô pháp xuất đầu lộ diện. Nàng ở chính mình phòng trốn rồi ba ngày. Khó được lúc này Triệu Á Mẫn một câu cũng không có hỏi nhiều, càng không một câu khắc nghiệt lời nói, biểu hiện đến đặc biệt giống một cái thông tình đạt lý mẫu thân. Ngày đó hết thấy trình tự kết thúc, cảnh sát thông tri nàng đi tiếp người, nghe xong đơn giản trải qua, nàng đã bị hù đến linh hồn xuất khiếu, gắt gao ôm Quý Hiểu Âu, môi đều ở run run: “Ta khuê nữ như thế nào liền như vậy xui xẻo? Như thế nào đã bị này biến thái giết người phạm cấp quán lên? Hiểu âu ta cùng người đã nói bao nhiêu lần không cho người một người ở chỗ này trụ, cùng người đã nói bao nhiêu lần sát đường phòng ở không an toàn a, người như thế nào liền không nghe mẹ nó lời nói a?”

Quý Hiểu Âu chỉ là thằng con mắt, ánh mắt tiêu điểm dừng ở nào đó hư không địa phương, một câu cũng không chịu nói. Người khác đều đương nàng bị dọa đến thất hồn lạc phách, chưa từ sợ hãi cùng chấn động trung khôi phục lại. Về đến nhà nàng liền đóng lại cửa phòng rơi xuống khóa, mặc cho Triệu Á Mẫn ở bên ngoài như thế nào hảo ngôn khuyên bảo, nàng cũng không chịu ra tới gặp người.

Triệu Á Mẫn chỉ cho là khuê nữ thật sự ăn thân thể thượng mệ, nếu không phải cái gì sáng rọi sự, lo lắng nhân ngôn đáng sợ, nàng cũng không dám nhiều lời. Quý Triệu Lâm đang ở nước ngoài mở hợp, một chốc đuổi không trở lại. Vì thế Triệu Á Mẫn chuyên môn thỉnh ba ngày giả đái ở nhà, liền vì bảo vệ cho Quý Hiểu Âu, sợ nàng nhất thời luẩn quẩn trong lòng làm ra việc ngốc. Lại qua hai ngày, Quý Hiểu Âu di cả chuyên môn từ Sơn Đông yên đài ngồi máy bay đuổi tới Bắc Kinh, lão tử muội hai người đầu chạm trán thương lượng đã lâu, cuối cùng là di cả đi gõ Quý Hiểu Âu cửa phòng. Nhưng nàng ở ngoài cửa gõ hồi lâu đều không người theo tiếng, cuối cùng Triệu Á Mẫn nóng nảy, từ thùng dụng cụ lấy ra đem đại

hào tua-vít liền chuẩn bị cạy khóa, nháo đến động tĩnh thật sự quá lớn, Quý Hiểu Âu lúc này mới mở cửa đi ra.

“Mẹ, dì cả, mấy ngày nay cho các người bị liên lụy. Ta không có việc gì, chỉ là ở suy xét một chút sự tình.” Ngồi ở mẫu thân cùng dì cả trước mặt, nàng thần sắc trầm tĩnh, nói chuyện đâu vào đấy, hoàn toàn không phải Triệu Á Mẫn trong tưởng tượng đau đớn muốn chết bộ dáng. Bởi vì nên khóc nên hận nên đối mặt, qua đi ba ngày nàng một người buồn ở trong phòng đã chải vuốt rõ ràng, cho nên giờ phút này có vẻ phá lệ trấn định. “Mỹ Dung Điềm, ta tính toán tạm thời chuyển nhượng cho người khác đi làm.”

“Hành.” Triệu Á Mẫn vội không ngừng gật đầu, “Người nghỉ ngơi cái một hai năm cũng hảo. Nhà ta cũng không phải nuôi không nổi một cái ăn không ngồi rồi người.”

“Mẹ, cửa hàng qua tay phía trước, ta tưởng cùng người mượn điếm nhi tiền, ta tưởng mua chiếc xe.”

Chương 72

“Người lại không tính toán đi làm, mua xe làm gì?”

“Bởi vì ta chịu người chi thác, quản lý một nhà Thiên Tân tiệm cơm, cần thiết có chiếc xe.”

Triệu Á Mẫn mở to hai mắt: “Tiệm cơm? Người làm được tiệm cơm sao? Ai như vậy lá gan đại dám đem một nhà tiệm cơm giao cho người?”

Quý Hiểu Âu hơi hơi rũ xuống mi mắt, không chịu nhìn thẳng vào Triệu Á Mẫn: “Bằng hữu.”

“Cái gì bằng hữu?” Có lẽ là phát hiện nào đó bất tường hơi thở, Triệu Á Mẫn khẩu khí trở nên hùng hổ dọa người.

Quý Hiểu Âu cắn môi, sau một lúc lâu, rốt cuộc hạ quyết tâm dường như, nâng lên đôi mắt dũng cảm mà nhìn thẳng mẫu thân: “Mẹ, ta cùng người nói thật, này tiệm cơm..... Là Nghiêm Cẩn.”

Triệu Á Mẫn lại ngây người một chút: “Nghiêm Cẩn? Nghiêm Cẩn là ai?”

Dì cả ho khan một tiếng, chạm vào Triệu Á Mẫn khuỷu tay, sau đó triều một bên báo chí bấu môi.

Triệu Á Mẫn tức khắc phản ứng lại đây, chỉ cảm thấy trong đầu giống điểm cái pháo đốt, lập tức nổ tung tới. Nàng đứng lên chỉ vào Quý Hiểu Âu, ngón tay run run đối với không chuẩn mục tiêu: “Cái gì? Cái kia giết người phạm? Người cùng hấn có cái gì liên quan? Vì cái gì..... Người vì cái gì..... Giúp hấn quản lý nhà ăn?”

“Mẹ,” đối mặt bạo nộ mẫu thân, Quý Hiểu Âu có vẻ thập phần bình tĩnh, nhẹ nhàng mà đem tay nàng chỉ ấn đi xuống, “Toà án chưa tuyên án phía trước, hấn chỉ là nghi phạm, không phải giết người phạm!”

“Ta mặc kệ cái gì toà án không hợp pháp viện!” Triệu Á Mẫn vỗ cái bàn gào, “Dù sao chính là không được. Tội phạm giết người, vẫn là cái biến thái..... Người điên rồi người!”

“Ta không điên. Ta ở chỗ này cùng ngài nói mỗi một câu, đều là trải qua suy nghĩ cặn kẽ sau quyết định. Mẹ, lại cùng ngài nói một lần, hấn không phải tội phạm giết người, cũng không phải biến thái, thỉnh chú ý ngài tìm tòi.”

Triệu Á Mẫn quả thực hận không thể nhảy dựng lên phiên nữ nhi một miệng: “Người nói cái gì? Người cùng ta nói chuyện cái gì thái độ?”

Dì cả chạy nhanh ngăn lại nàng: “Á mẫn người bình tĩnh!” Lại quay đầu đối Quý Hiểu Âu nói, “Hiểu âu, người vẫn là cái không xuất giá cô nương, thanh danh quan trọng nhất. Ta đến lý trí điểm nhi, ngàn vạn không thể xử trí theo cảm tính!”

“Dì cả, ta thực lý trí. Ta tuyệt không tin tưởng hấn giết hơn người. Nhà này cửa hàng đối hấn rất quan trọng, ta nhất định phải giúp đỡ hấn, đem nhà ăn duy trì đến hấn từ bên trong ra tới.”

“Hấn nếu là ra không được đâu? Hiểu âu, người phía trước cùng hấn cái gì quan hệ?”

“Bạn trai.”

Triệu Á Mẫn lại chụp cái bàn: “Nghe một chút, đại tỷ, người nghe một chút, bạn trai! Nàng liền dám đem chúng ta vẫn luôn giấu đến kín không kể hở. Nói, các người tới trình độ nào? Người cùng hấn phát sinh qua quan hệ không có? Quý Hiểu Âu người mỡ heo che tâm đi, hiện tại mỗi người đều biết hấn là tội phạm giết người, liền người tin tưởng hấn? Hấn nếu như bị bắn chết người làm sao bây giờ? Người đời này đã bị huỷ hoại người có biết hay không a?”

Quý Hiểu Âu chậm rãi đứng lên, biểu tình kiên định, thanh âm lại là cực kỳ địa nhiệt nhu: “Mẹ, việc này ta làm định rồi. Ngai nếu có thể tiếp thu, ta mỗi ngày còn về nhà tới. Ngai nếu là không tiếp thu được, ta liền dọn đi ra ngoài trụ.” Nói tới đây, nàng từ bên chân cầm lấy một cái hai vai ba lô, “Hiện tại ta muốn đi Thiên Tân một chuyến,

ngày mai mới có thể trở về. Ngài hảo hảo ngấm lại, trở về ta chờ đợi ngài xử lý.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 72

Chung quanh thực an tĩnh, trừ bỏ hô hấp cơ ở quy luật mà rung động, tĩnh đến tựa hồ có thể nghe thấy từng tí bình nước thuốc từng giọt rơi xuống thanh âm. Nàng thanh âm cũng nhẹ đến giống hô hấp giống nhau, không biết là nói cho trên giường bệnh Nghiêm Căn mẫu thân nghe, vẫn là muốn nói cấp chính mình nghe: “Nói thực ra ta cũng không biết, nhưng ta tin tưởng hẳn nhất định có thể ra tới. Mấy ngày này ta hướng thượng để cầu nguyện, thượng đế luôn là nói cho ta muốn nhấn nại, hẳn nói này hết thấy bất quá là đối chúng ta thí luyện, hẳn nói cho dù sở hữu sung sướng đều mất đi, cũng sẽ cho chúng ta lực lượng làm chúng ta chờ đến hẳn ra tới kia một ngày. Ta tin tưởng thượng đế có thể thấy hết thấy biết hết thấy hơn nữa tha thứ hết thấy, hẳn làm ta chờ đợi, bất quá là vì ta tâm càng kiên định. Nếu chuyện này không có phát sinh, có lẽ ta vĩnh viễn sẽ không biết, nguyên lai ta thật sự yêu hẳn, hơn nữa thâm đến vượt qua ta tưởng tượng.”

Mười phút thăm hỏi thời gian thực mau qua đi, Nghiêm Căn mẫu thân vẫn như cũ vô thanh vô tức mà nằm, cùng Quý Hiểu Âu tiến vào khi không có bất luận cái gì khác nhau. Nàng đứng lên, lại lần nữa thở dài, sau đó rời đi. Không có người chú ý tới, ở nàng phía sau, kia chỉ an tĩnh mà đặt ở mép giường thượng tay, trong đó một ngón tay, bỗng nhiên giật giật.

Nghiêm thận ở ngoài cửa chờ Quý Hiểu Âu. Nàng cái loại này hãm sâu ở ghế dựa trung dáng ngồi, đem một người mệt mỏi cùng mềm yếu hoàn toàn bại lộ. Thấy nàng nháy mắt, Quý Hiểu Âu quên

mắt nàng đã từng ngạo mạn cùng kiêu ngạo, đi qua đi ở bên người nàng ngồi xuống.

“Tỷ.” Nàng nhẹ nhàng kêu một tiếng.

Nghiêm thận xoay qua mặt xem Quý Hiểu Âu liếc mắt một cái, trong mắt có mơ hồ thủy quang. Như là phải về ứng Quý Hiểu Âu này một tiếng “Tỷ”, nàng cười một cái, nhưng là tươi cười quá mức miễn cưỡng, thế nhưng cười ra một bộ gió thảm mưa sầu quang cảnh.

Quý Hiểu Âu nhin không được đáp trụ nàng bả vai, nhẹ nhàng ôm một chút: “Nghiêm Cẩn không ở, cái này gia toàn dựa ngươi, tỷ, ngươi không thể lại ngã xuống, ngươi đến chống đỡ.”

Chương 73

Nghiêm thận mắt nhìn cách đó không xa phòng chăm sóc đặc biệt ICU đại môn, biểu tình đại ra, đã lâu mới như là nghe hiểu nàng lời nói, gật gật đầu, tiếp được đi Quý Hiểu Âu liền không biết còn có thể lại nói chút cái gì, mới có thể an ủi một cái trong lòng nóng như lửa đốt người. Đã từng trải qua quá cùng loại trường hợp, nàng minh bạch lúc này người ngoài cuộc hết thấy không quan hệ đau khổ quan tâm, đối thân thuộc tới nói đều không có bất luận cái gì ý nghĩa, chúng nó chỉ là bên tai rầm rầm rung động một đoạn thanh âm mà thôi. Nghiêm thận trên mặt nước mắt, nàng cũng sát không được, nàng chỉ có thể bồi nghiêm thận ngồi trong chốc lát.

Nghiêm thận vẫn luôn không nói gì, một lát sau, nàng dựa vào Quý Hiểu Âu trên vai, đôi mắt nhắm, mặt cùng tóc dán đến Quý Hiểu Âu trên mặt. Quý Hiểu Âu nắm chặt tay nàng, ở người đến người đi trên hành lang ngồi, hai người duy trì tư thế này ngồi thật lâu.

Nghiêm thận rút cuộc mở to mắt: “Quý Hiểu Âu.”

“Ân?”

“Ta ba làm ta cùng người nói, cảm ơn người! Hắn còn nói, hết thầy tùy mệnh, hôm qua nhân đó là hôm nay quả, bất luận kẻ nào đều đến vì chính mình đã làm sai sự trả giá đại giới, hắn nói, Nghiêm Cẩn là tự làm bậy, làm người buông..... Buông hắn đi.”

Quý Hiểu Âu không đáp lời, bởi vì căn bản là không thể nào đáp lời, chỉ là trái tim giống trụ thượng một khối ngàn cân cự thạch, bỗng nhiên trầm đi xuống. Nàng kiều kiều khóe miệng, tựa hồ muốn cười, nhưng lông mi thượng lại dính vào nhỏ vụn nước mắt tích. Đã dung ở huyết nhục cảm tình, đao nhọn đều xẻo không đi. Nếu có thể buông đã sớm buông xuống, gì đến nỗi chờ đến hôm nay?

“Hiểu âu.”

“Cái gì?”

“Cái này cho người.” Nghiêm thận từ bao da lấy ra một cái folder.

Quý Hiểu Âu cúi đầu mở ra, nguyên lai bên trong là một phần sớm đã thêm hảo tự ủy thác thư, ủy thác nàng toàn quyền xử lý “Một phần ba” kinh doanh quản lý. Nhất phía dưới cái kia ký tên, rồng bay phượng múa rất khó phân biệt, nhưng là nàng tốt xấu nhận ra một cái “Nghiêm”, biết này nhất định là Nghiêm Cẩn phụ thân bút tích.

“Giao cho người.” Nhìn ngoài cửa sổ quả tịnh trời xanh, nghiêm thận trên mặt thảm đạm biểu tình nhiều hậu son phấn đều che lấp không được, “Đừng làm cho hắn thất vọng. Hắn là ta mẹ nó vận mệnh nhi, nhà này tiệm cơm, chính là hắn vận mệnh nhi.”

Quý Hiểu Âu tiểu tâm mà thu hồi văn kiện: “Hắn hiện tại có khỏe không?”

Nghiêm thận cười lạnh một tiếng: “Không ai biết. Liền hắn nhốt ở chỗ nào, đều là độ cao cơ mật, không ai biết.”

Quý Hiểu Âu nguyên bản tính toán trước cưới thành tế đoàn tàu đến Thiên Tân, lại nghĩ cách đi đường cô. Nhưng nàng ở đường cái biên tìm kiếm đi xe lửa nam trạm xe buýt khi, nhận được một chiếc điện thoại. Dãy số thực xa lạ, nàng cho rằng lại là phòng ốc người môi giới công ty rác rưởi điện thoại, thất thần mà tiếp lên. Nhưng đối phương “Uy” một tiếng nói: “Cục cưng, là ta, Phương Ni Á.”

Quý Hiểu Âu một bên hí hóp mắt xem xét giao thông công cộng trạm bài, một bên hỏi: “Người như thế nào đổi hào?”

Phương Ni Á ở trong điện thoại xích xích cười: “Vì an toàn a. Ta hiện tại trai lơ 3000, nhưng không nghĩ bị Trần Kiến quốc bắt lấy cái gì nhược điểm, ly hôn phân tài sản thời điểm có hại.”

Quý Hiểu Âu nhú mày, đối nàng loại này tùy tiện ngả ngớn phương thức, vẫn luôn là không thể gạt bừa thái độ, nhưng nàng không nói gì thêm. Hai người lại liêu vài câu, nghe nói Quý Hiểu Âu muốn đi đường cô “Một phần ba”, Phương Ni Á lập tức hưng phấn lên.

“Chính là người đề qua cái kia thủy thượng vịt cửa hàng sao? Thật tốt quá thân ái, ta lái xe đưa người qua đi, thuận tiện kiến thức một chút người nói hậu cung tam thiên phần đại, như thế nào xuân sắc vô biên.”

Nói lên cái này tiệm cơm, Phương Ni Á liền hưng phấn đến không kiềm chế được, mặc kệ Quý Hiểu Âu như thế nào thoái thác, đều kiên trì muốn bồi nàng đi trước đường cô. Thậm chí hai người còn ở trò chuyện thời điểm, Phương Ni Á đã tiền trăm hậu tấu thay đổi xe đầu thẳng đến nàng mà đến.

Hai cái nhiều sao kỳ không thấy, Phương Ni Á thay đổi một cái tân kiểu tóc, trên trán một phen tóc mái, năng thành vũ mị đại cuốn, rũ xuống tới cơ hồ che khuất nửa con mắt, lái xe khi liền thành che đậy tầm mắt trời buộc, Quý Hiểu Âu xem nàng lần lượt duỗi tay đẩy ra tóc mái, thật sự không thể nhìn được nữa, từ ba lô tìm ra mấy chỉ tóc đen tạp, giúp nàng đem tóc mái cố định trụ.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 73

Tủ sắt đã không có tiền mặt, cũng không có thẻ ngân hàng, chỉ có một quả con dấu cùng Nghiêm Cần tư nhân ấn giám, mấy quyển xám xít sổ sách cùng một cái căng phòng giấy dai túi.

Quý Hiểu Âu trước lấy ra sổ sách lược phiên vài lần, mỗi bản sổ sách bìa mặt thượng đều dán 2009, 2010, 2011 chờ đại biểu niên đại nhãn. Bằng năng nhập môn cấp bậc kế toán trình độ, đại khái có thể xem hiểu đây là “Một phần ba” mấy năm gian thu vào chi ra cập kinh doanh ký lục. Quý Hiểu Âu chính mình cũng khai cửa hàng, minh bạch đại gia giống nhau đều có hai bộ sổ sách, một bộ giả trướng thật tính, là cho công thương thuế vụ xem, một bộ thật trướng thật tính, là để lại cho chính mình làm tư liệu. Nghiêm Cần đem này đó sổ sách chuyên môn bỏ vào tủ sắt, hẳn là không thể dễ dàng làm người ngoài nhìn thấy thật trướng. Nàng đem sổ sách tiểu tâm mà thả lại chỗ cũ, lại lấy ra cái kia giấy dai túi.

Giấy dai túi đồ vật thật không ít, nàng đem nội dung vật lật tẩy đảo ra tới, linh tinh vụn vặt quán đầy nửa cái mặt bàn. Một quả nanh sói bằng tay, mười mấy hình thức khác nhau viên đạn xác, một phen quân đao, hai quả huân chương cùng dải lụa, màu đỏ bìa mặt đảng viên chứng, màu xanh lục bìa mặt quân giải phóng nhân dân Trung Quốc binh lính chứng, một quyển cũ quyển sách, còn có một xấp thật dày ảnh chụp, hắc bạch, màu sắc rực rỡ, đơn người, chụp ảnh

chung, gần cảnh, viễn cảnh, cái gì cần có đều có, mỗi bức ảnh mặt sau đều viết ngày. Lật qua một trương niên đại nhất xa xăm hắc bạch giấy chứng nhận chiếu, Quý Hiểu Âu liền cùng người mặc quân trang thiếu niên Nghiêm Cẩn nghênh diện tương ngộ.

Mười tám tuổi Nghiêm Cẩn, ăn mặc một thân nhân mới tinh mà có vẻ cứng đờ quân trang, mặt mày hình dáng so hiện tại ngây ngô đến nhiều. Vì có vẻ ông cụ non hấn cố ý nhú mày, nhưng cặp kia nghiêm túc nhìn chăm chú màn ảnh đôi mắt, hắc bạch phân minh gian che dấu không được người thiếu niên đặc có mềm mại cùng hồn nhiên. Một tia banh không được ý cười từ hấn khóe môi đuôi lông mày toát ra tới, đó là mỗi người thiếu niên thời đại đều sẽ đổi một cái mới lạ thế giới chưa biết toát ra vui sướng cùng chờ mong.

Theo ảnh chụp ngày trình tự một trương trương xem qua đi, ăn mặc áo ngực trang huấn luyện Nghiêm Cẩn, cách đấu trường thượng mang quyền anh bao tay Nghiêm Cẩn, bình bụng ngắm bắn súng trường Nghiêm Cẩn, trên mặt bôi vệt sáng cơ hồ biện không ra tướng mạo sẵn có Nghiêm Cẩn, chủ tịch trên đài đang ở cúi chào Nghiêm Cẩn..... Một chút một chút, hấn mặt mày trung về điểm này nhi thuộc về thiếu niên ngây ngô dần dần rút đi, ánh mắt từng ngày trở nên lạnh lùng mà kiên nghị, phảng phất mang theo kim loại khuynh hướng cảm xúc.

Đem mấy chục bức ảnh lập đi lập lại nhìn vô số lần, Quý Hiểu Âu nội tâm bị thật sâu chấn động. Từ hoạt bát thiếu niên đến trầm tĩnh tay súng bắn tỉa, loại này biến hóa là trải qua quá huyết cùng hỏa rèn luyện lúc sau lột xác, như thật Kim kinh quá cực nóng, có thể nóng chảy đều nóng chảy, nóng chảy không được liền thành vĩnh viễn màu lợt. Mà này đoạn năng vô duyên tham dự thanh xuân năm

tháng, thế nhưng lấy mấy cái động lại nháy mắt mời nàng làm trưởng thành chứng kiến.

Nàng đối với này một bàn thanh xuân, sửng sốt đã lâu. Chờ nàng ngẩng đầu, lại một lần nữa đoan trang Nghiêm Cẩn văn phòng, cảm thụ đã cùng mới vừa tiến vào khi hoàn toàn bất đồng, một ít từng bị xem nhẹ chi tiết từ đáy nước phù đi lên. Phiếm đồng thau màu sắc độc đáo ống đựng bút, nguyên lai là từ đạn pháo da sữa chế. Mà cái này màu xanh lục tử sắt, căn bản là là cái bị đào thải quân phẩm. Nàng nhớ tới Nghiêm Cẩn ở trong thành phòng ở, hoàn toàn hiện đại phong cách trang hoàng cùng gia cụ, chỉ có thể nhìn đến phòng chủ đối xa xỉ chi tiết theo đuổi, lại nhìn không ra quá vắng quân lữ kiếp sống bất luận cái gì dấu vết. Ai cũng không nghĩ tới, hần thế nhưng ở chỗ này, dùng một gian văn phòng cùng một cái tủ sắt, khóa lại một cái về ngày xưa cùng thanh xuân mộng cũ.

Muốn tới lúc này, Quý Hiểu Âu mới dám mở ra kia bản cũ quyển sách. Quyển sách cũng không hậu, hơn mười trang giấy, từ các loại tính chất, lớn nhỏ so le trang giấy hợp đính mà thành. Nàng tùy tiện mở ra một tờ, đây là một trương đóng gói dùng giấy dai, từng bị xoa đến nhăn dúm dó, lại bị người cẩn thận vuốt phẳng, mặt trên dùng màu lam đen mực nước viết vài đoạn lời nói, bút tích qua loa, có chút tự muốn đoán mò mới có thể theo đọc đi xuống.

1999 năm 5 nguyệt 17 ngày tình tốc độ gió thiên đông 1~2 cấp

Chương 74

Phán đoán sai lầm, hại tiểu C.

Tiểu C đi rồi.

Trong căn cứ hiện giờ đã không có tiểu C bất luận cái gì dấu vết, tựa như hắn chưa bao giờ có đã tới nơi này. Ta thấy bọn họ lấy đi tiểu C đệm chân cùng tạp vật, thấy bọn họ môi ở động, thấy bọn họ ở đối ta nói chuyện. Ta không biết nên nói chút cái gì. Ta sẽ cúi đầu nhìn xem chính mình giày, sau đó nhìn đến mặt trên vết máu, là tiểu C huyết.

Tiểu C cha mẹ tới rồi. Ở chỗ này, mặc kệ đi như thế nào, người nhà vĩnh viễn chỉ biết bốn chữ: Nhân công hy sinh. Liệt sĩ danh hiệu? Khả năng sẽ có khả năng sẽ không có, muốn xem vận khí. Tiểu C không phải cái thứ nhất. Tới cùng đi ở trên mảnh đất này đều là bình đạm vĩnh hằng.

Tiểu C nói qua, tay súng bắn tỉa soái nhất thời điểm, cũng không phải nổ súng xạ kích trong nháy mắt, mà là chuyên chú lắp ráp một khẩu súng thời điểm. Cho nên ta đem một chi 85 thư trang tá, tá trang, không thể dừng lại, cũng không nghĩ dừng lại.

Lão L cho ta một gói thuốc lá, hắn nói có một ngày ta sẽ suy nghĩ cẩn thận, có một ngày ta nhất định có thể từ nhỏ C hy sinh thoát thân mà ra, không chịu bất luận cái gì ảnh hưởng cùng thay đổi. Lúc trước chính là lão L nói cho ta, làm một cái tay súng bắn tỉa, không chỉ có tay ổn, còn muốn tâm ổn, nhất định phải học được chịu đựng, ít nhất không thể làm bên người người phát hiện người lo âu. Nhưng sự thật là ta vô pháp giải thoát, làm không được làm như không thấy, có tai như điếc. Nó đã biến thành ta một bộ phận, cho dù không xem không nghe, thống khổ vẫn là có thể tùy thời chui vào trong lòng, giống cái đinh giống nhau.

Quý Hiểu Âu chính nhìn đến xuất thần, chợt nghe đến văn phòng bên ngoài nổi lên ồn ào tiếng động. Tiếp theo có người gõ cửa, gõ đến dồn dập mà hoảng loạn. Nàng chạy nhanh đem quyển sách

nhét vào chính mình mang đến ba lô, lại khóa kỹ tủ sắt, lúc này mới ba bước cũng làm hai bước đi mở cửa.

Ngoài cửa đứng mới vừa rồi mang nàng tới văn phòng lâu mặt giám đốc.

“Quý..... Quý tử.....” Hắn chế phục vạt áo trước ướt đầm, trên tóc còn ở từng giọt đi xuống nhỏ giọt khả nghi chất lỏng, tản mát ra một cỗ nồng đậm rượu nho vị, “Có người..... Có người muốn gặp người.”

“Thấy ta? Người nào?”

“Tiểu..... Tiểu..... Tiểu mỹ nhân.....”

Quý Hiểu Âu chỉ biết kinh doanh một cái tiệm cơm hằng ngày muốn hoàn thành công tác phức tạp mà vụn vặt, nhưng không nghĩ tới hằng ngày công tác một bộ phận, còn bao gồm cùng chân chính xã hội đen giao tiếp. Đi vào nhị tầng kia gian nhất sang quý nhất hoa lệ phòng phía trước, nàng hai cái đùi có chút nhũn ra.

“Các người trước kia gặp phải quá loại sự tình này sao?” Nàng hỏi lâu mặt giám đốc.

“Gặp phải quá.”

“Các người nghiêm lão bản xử lý như thế nào?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỌ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 74

“Không đáng tiếc sao?”

“Không!”

“Thực hảo!” “Tiểu mỹ nhân” đối phía sau người vừa nhắc cầm: “Đi, phòng bếp tìm đem kéo tới.”

Cây kéo thực mau mang tới, vẻ mặt dữ tợn hắc y bảo tiêu mở ra cây kéo xử đến Quý Hiểu Âu trước mắt, “Từ chỗ nào bắt đầu cắt?”

“Dừng tay!” Quý Hiểu Âu quát bảo ngưng lại hần. Tóc như cũ ở tiểu mỹ nhân trong tay nắm chặt, nàng đầu không thể động, chính là đôi mắt năng động. Nàng dùng cặp kia bị đau nước mắt tấy đến hắc bạch phân minh đôi mắt nhìn “Tiểu mỹ nhân”, “Ta chính mình tới được chưa?”

Bảo tiêu rũ xuống cây kéo đi xem “Tiểu mỹ nhân”.

“Tiểu mỹ nhân” buông ra nàng tóc, hơi hơi mỉm cười: “Ta chưa từng có thương hương tiếc ngọc quá, người là cái thứ nhất, cái thứ nhất làm ta đối nữ nhân thủ hạ lưu tình người.” Hần triều thủ hạ gạt gạt đầu, “Cây kéo cho nàng.”

Quý Hiểu Âu tiếp nhận kéo, có một lát chần chờ, nhưng là nhìn xem mansion người vạm vỡ, nàng minh bạch hôm nay nếu là

không lưu lại điểm nhĩ cái gì, chỉ sợ rất khó toàn thân mà lui. Hạ quyết tâm, nàng vót lên một phen tóc, kéo song nhận rằng rắc một tiếng khép lại, một dúm tóc dài liền theo tiếng bay xuống. Trong nhà bỗng nhiên trở nên tĩnh lặng không tiếng động, trừ bỏ rằng rắc rắc thanh âm không dứt bên tai, một dúm dúm tóc dài uể oải vơi mà, lại vẫn như cũ tàn lưu khí huyết sung túc ánh sáng, phảng phất có sinh mệnh vật thể.

Cuối cùng, nàng ầm ném xuống cây kéo: “Có thể sao?” Nàng kia một đầu xuất chúng tóc đẹp giờ phút này đã mất ảnh vô tung, thay thế chính là đầy đầu so le không đồng đều phát tra.

“Hào khí! Thật là hào khí!” “Tiểu mỹ nhân” buông chân bắt chéo, phúi phúi quần thượng cũng không tồn tại tro bụi, thở dài một tiếng đứng lên: “Đi theo Nghiêm Căn kia tiểu tử, đáng tiếc a!” Hấn hướng ngoài cửa đi, tất cả mọi người đứng lên, cướp thế hấn mở cửa. “Tiểu mỹ nhân” lại ở cửa quay đầu lại: “Nhà này cửa hàng đã chết, không có cứu. Hôm nay ngươi còn có thể cò kè mặc cả, bỏ qua lần này cơ hội, tương lai nhưng đừng khóc tới cầu ta. Ta nói cho ngươi, khi đó nó liền không đáng giá một đồng tiền.”

Quý Hiểu Âu mỉm cười: “Ngài cứ yên tâm đi, vĩnh viễn sẽ không có như vậy một ngày.”

Rốt cuộc tiến đi này giúp ôn thân, Quý Hiểu Âu một hơi tùng xuống dưới, lúc này mới cảm giác được nghĩ mà sợ, phảng phất toàn thân máu bị nháy mắt rút cạn, rốt cuộc duy trì không được, một chút tê liệt ngã xuống trên sàn nhà.

Phòng ngoại người vọt vào tới nâng dậy nàng, Phương Ni Á cũng theo ở phía sau. Thấy Quý Hiểu Âu kia đầu chịu khổ độc hại

tóc rối, nàng lập tức nổi giận, hướng tới lâu mặt giám đốc nổi giận đùng đùng.

“Thật giỏi a, làm cái nữ nhân ở phía trước chống đỡ, các người một đám súc ở phía sau, không biết xấu hổ sao?” Nàng xoa eo gào, “Vẫn là nam nhân sao? Nhất bang nạo loại!”

Quý Hiểu Âu chạy nhanh kéo nàng ống tay áo: “Tỷ, đừng nói nữa, không phải người tưởng như vậy. Nghiêm Căn nếu ở, hẳn cũng đến xông vào phía trước chống đỡ, một chút đều không thể hàm hồ.”

Không thấy được cửa hàng giám đốc Lưu Vạn Ninh, Quý Hiểu Âu liền cùng lâu mặt giám đốc hàn huyên thật lâu, cuối cùng đem “Một phần ba” tình hình gần đây hiểu biết cái đại khái. Nhân “Tiểu mỹ nhân” cố tình phá hư, “Một phần ba” ở giấy môi cùng TV trung đều bị miêu tả thành nam tính sắc tình nơi lúc sau, diễn nghệ giới danh nhân sợ bị paparazzi loạn viết, chính khách sợ hãi bị truyền thông theo dõi, cũng không dám lại đặt chân nơi này, “Một phần ba” sinh ý lập tức suy thoái, không còn có khôi phục nguyên khí.

Từ Thiên Tân hồi Bắc Kinh, Quý Hiểu Âu một đường vẫn duy trì trầm mặc. Bắt đầu chỉ lo cúi đầu dùng di động lên mạng, sau lại liền nhìn ngoài cửa sổ phát ngốc. Phương Ni Á nhìn trộm xem nàng vài lần, nàng vẫn luôn đều ánh mắt tự do, không biết suy nghĩ cái gì, Phương Ni Á rốt cuộc nhìn không được dùng khuỷu tay đâm đâm nàng: “Ai, người không có việc gì đi? Nói một câu được không?”

Chương 75

Quý Hiểu Âu giống như mộng tỉnh dường như một giật mình: “Không có việc gì, ta liền suy nghĩ, cái này cửa hàng như thế nào

mới có thể cứu lên tới. Bên ngoài thanh danh đã hỏng rồi, thế nào mới có thể vẫn hồi danh dự đâu?” Phương Ni Á bĩu môi: “Muốn ta nói người cũng đừng phí này kính nhi, trả lại cấp Nghiêm Cẩn nhà bọn họ đánh đổ. Đây chỗ nào là nữ nhân làm sống nha? Người nhìn xem người đầu tóc, đáng tiếc không đáng tiếc? Ngày thường vì bảo dưỡng kia đem tóc dài phí nhiều ít công phu?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 75

Người đối kinh nghiệm lần đầu tiên, đều sẽ nhớ đời trước, hướng chi là loại này đặc thù hồi ức, mười mấy năm sau hắn còn có thể đối mỗi một cái chi tiết đều ký ức hầy còn mới mẻ.

Thái dương chiếu rọi xuống thảo nguyên, độ ẩm sâu thẳm, đi không được nhiều xa đó là một thân hãn, càn miến bàn phụ trọng hành quân. Áo ngự trang trước sau nửa ướt nửa làm, sau lưng một tầng trắng bóng mặn kiềm. Không có định vị dụng cụ, hắn chỉ có thể dựa vào trực giác tìm kiếm đi trước đặc huấn căn cứ phương hướng. Tù thân mang nước uống xong rồi, khát nước đến lợi hại, đầu lưỡi biến thành một khối không cảm giác đầu gỗ. Thảo nguyên thượng thỉnh thoảng sẽ có nho nhỏ hồ nước xuất hiện, nhưng là cái loại này sau cơn mưa giọt nước con muỗi nảy sinh, uống xong đi người sẽ thượng thổ hạ tả. Ở tìm được sạch sẽ nguồn nước phía trước, hắn chỉ có thể lột đem cỏ xanh đặt ở trong miệng nhắm nuốt, dựa thảo điệp chất lỏng giảm bớt một chút thiếu thủy bệnh trạng.

Theo sau là đau, nóng rất đau. Trầm trọng ba lô mang cơ hồ lạc tiến xương bả vai, mỗi đi một bước, ba lô ở sau người nhảy lên một chút, ba lô mang liền sẽ cùng bả vai da thịt cọ xát một lần, mồ hôi thấm tiến làn da tổn hại chỗ, giống như một phen đem tiểu đao lăng trì cốt nhục. Nhưng là khi đó căn bản phát hiện không đến chính

mình đau, so sánh với càng ngày càng nghiêm trọng thân thể mất nước, loại này da thịt đau hoàn toàn không tính cái gì.

Nằm đang bảo vệ sở thiết giá trên giường Nghiêm Cẩn, phẳng phát ở ôn lại mười mấy năm trước kia một màn. Thân thể ở ra mồ hôi, lại không biết hơi nước từ đâu mà đến. Khát nước, khát đến nội tạng giống lửa đốt giống nhau. Xa gần ký ức đều dần dần mơ hồ, duy nhất rõ ràng cảm thụ, là trong thân thể hơi nước ở một chút xói mòn, giống như sinh mệnh ở một chút rời đi giống nhau.

“Thủy.....” Hắn bên môi dạt ra mơ hồ rên rỉ, nhưng không ai nghe thấy, chỉ ở một thất trong bóng đêm hóa thành một tia mơ hồ hồi âm.

Nghiêm Cẩn mở to hai mắt, hy vọng có thể giống mười mấy năm trước giống nhau lại lần nữa nhìn đến sáng lạn sao băng, nhưng hắn trước mắt, giờ phút này lại chỉ có có mặt khắp nơi hắc ám. Hơn nữa kia hắc ám mật độ tựa hồ ở một chút tăng đại, mỗi hút một hơi, trong đó hơn phân nửa như là bao hàm cái loại này nói không nên lời màu đen tạp chất, sau đó toàn bộ phổi bộ đều tựa tràn ngập dính trù màu đen chất lỏng. Hắn tưởng ngồi dậy, chính là lực bất tòng tâm, hắn cố hết sức mà hô hấp, ký ức trở nên càng thêm hỗn loạn, trong mộng hồi tưởng quá bao nhiêu lần quen thuộc cảnh tượng lại đã trở lại.

Á nhiệt đới rừng rậm, ánh mặt trời kiêu giống nhau từ rậm rạp lá cây gian phóng ra xuống dưới, bên người có không biết tên tiểu trùng ở không ngừng nghỉ mà nhảy nhót, cũng có than chì sắc con rắn nhỏ nơi tay biên không tiếng động mà du tẩu.

“Chú ý, mục tiêu xuất hiện.”

“Khoảng cách?”

“870 m, đang ở tiếp cận. Hướng gió thiên hữu, ba phần tư, tu chỉnh, hai phân.”

“Mục tiêu tủa định.”

“Có thể xạ kích.”

“Bàng” một tiếng, hòng súng bốc lên một sợi khói nhẹ, nhắm chuẩn trong gương mục tiêu giống bị người đột nhiên nghênh diện tấu một quyền, sở hữu động tác khoáng khắc yên lặng, sau đó âm âm ngã xuống.

“Mục tiêu mệnh trung.”

“Uy hiếp giải trừ. Triệt.”

“Bàng”, lại một tiếng, tiếng súng rất xa, bên người người lại ngã xuống.

Hắn chưa bao giờ nguyện xem hòng súng hạ ngã xuống mục tiêu, không muốn thấy huyết cùng thi thể, nhưng là lúc này đây, hắn lại lấy 30 centimet gần gũi, chính mắt thấy thân mật nhất chiến hữu trước ngực tràn ra một đóa chói mắt huyết hoa, tận mắt nhìn thấy máu tươi như thế nào từng giọt lưu tẫn, sinh mệnh như thế nào một chút biến mất.

Một chút lạnh lẽo chất lỏng chậm rãi lướt qua Nghiêm Cận gò má, hắn môi run run, dùng đã hoàn toàn nghẹn ngào thanh âm, nhẹ giọng xướng khởi một bài hát: “Người nói người không hối hận..... Này quân trang xuyên qua một hồi..... Người nói người không hối hận..... Này năm tháng đúc thành tấm bia to..... Người nói tòng

quân như thơ như họa..... Này như là sinh mệnh một đóa sáo mai.....”

Trại tạm giam ở mười mấy giờ lúc sau mới phát hiện Nghiêm Cẩn dị thường. Quản giáo cán bộ mở cửa đi vào khi, hắn đã ý thức mơ hồ. Nghiêm Cẩn bị nâng thượng cang, Giam Thất môn mở ra, thổi vào một cỗ tươi mát phong, kia chứa đầy ngày xuân ướt át ấm áp hơi thở thần phong, làm hắn tạm thời thanh tỉnh trong chốc lát. Hắn cảm giác chính mình giống như đặt mình trong đáy nước, chính xuyên qua dím trù tối tăm thế giới, nỗ lực hướng về phía trước phương ánh sáng chỗ bờ thẳng. Thần chí thanh tỉnh nháy mắt, hắn nghe được cang bên cạnh cảnh sát đối thoại.

“Không phải nói hắn bộ đội đặc chủng xuất thân sao, cũng như vậy không được việc nha?”

“Cũng không phải là, Bắc Kinh bên kia người tới còn nói hắn thân thủ rất lợi hại, ai tin tưởng?”

“Đúng vậy, hắn này án tử quá nổi danh, nghe nói nhà hắn còn có chút bối cảnh, này muốn chết ở bọn yếm nơi này, cần phải chọc đại loạn tử.”

Nghiêm Cẩn tưởng nói chuyện, trong cổ họng lại giống bị người nhét vào một phen hạt cát, lại nhiệt lại cay, hoàn toàn phát không ra thanh âm. Hắn thử điều chỉnh hô hấp, nhưng kịch liệt đau đầu khiến cho hắn nhắm mắt lại, hắc ám lại lần nữa đem hắn cắn nuốt.

Nghiêm Cẩn trước bị đưa đến khoảng cách trại tạm giam không xa ngục giam bệnh viện, chẩn bệnh kết quả là cấp tính viêm phổi, bởi vì không có kịp thời trị liệu, đã có phổi tổn thương bệnh trạng xuất hiện, xét thấy ngục giam bệnh viện điều kiện hữu hạn, bác sĩ

kiến nghị lập tức đưa thị cấp bệnh viện. Lại khẩn cấp chuyển dời đến nội thành một nhà tam giáp bệnh viện, vì dễ bề cảnh sát trông coi, bệnh viện chuyên môn vì hẳn đăng ra một gian phòng bệnh một người, đương nhiên cửa sổ trước tiên liền từ bên ngoài đóng đinh.

Nghiêm Cẩn tại đây gia tam giáp bệnh viện ở gần một tuần, chứng viêm mới cơ bản bị khống chế. May mắn hẳn thân thể đầy cường tráng, vẫn chưa lưu lại quá nhiều di chứng, lúc này bác sĩ phương lên tiếng cho phép hẳn ở trên hành lang thông khí cùng với hội kiến người ngoài.

Cái thứ nhất tới gặp Nghiêm Cẩn, là hẳn biện hộ luật sư Chu Trọng Văn.

Chu Trọng Văn đẩy ra phòng bệnh môn khi, Nghiêm Cẩn chính một người đỡ tường ở trong phòng bệnh chậm rãi đi lại. Tuy rằng bác sĩ cho rằng đúng giờ xuất ngoại tản bộ đối hẳn thân thể khôi phục có lợi thật lớn, nhưng là cảnh sát suy xét đến Nghiêm Cẩn từng có trốn ngục lịch sử, yêu cầu nghiêm thêm trông giữ. Ra cửa cần thiết đeo giới cụ, ở dân gian bệnh viện nếu bị người thấy, có vẻ quá mức kinh thế hãi tục, ảnh hưởng quá không tốt, cho nên hẳn chỉ bị cho phép ở ngăn ngừa hành lang cuối cùng phóng thông khí, hoặc là ở phòng bệnh tản bộ. Nghe thấy cửa phòng mở, Nghiêm Cẩn ngẩng đầu, kia bộ dáng đem luật sư Chu hoảng sợ. Bởi vì phần đầu bị thương, tóc của hẳn nhiều ngày chưa tẩy, nòng đậm tóc đen cơ hồ thất, hai mắt sung huyết, ánh mắt mỗi mệt, rậm rạp hồ tra nhi đem toàn bộ cằm đều che khuất, biểu diễn bỏ mạng thiên nhai giang dương đại đạo quả thực không cần hoá trang.

Nghe thấy cửa phòng mở đồng thời ngẩng đầu, còn có ngòi ở phía trước cửa sổ cảnh sát. Vốn dĩ cảnh sát chính vùi đầu ở một đồng bả địa báo chí trông được đến xuất thần, luật sư Chu tiến vào

đem luật sư chứng cùng ủy thác thư cho hắn xem, hắn đầy mặt nghiêm túc mà xem kỹ nửa ngày, “Ân” một tiếng, đem giấy chứng nhận ném còn cấp luật sư Chu, tầm mắt lại lần nữa trở xuống báo chí vui chơi giải trí tin tức thượng, cũng không có một chút phải về tránh ý tứ. Luật sư Chu biết rõ phía dưới tỉnh thị công - kiểm - pháp thổ nhiều quy củ, so ra kém Bắc Kinh quy phạm, rất nhiều sự đều không thể tích cực, đành phải cắn răng chịu đựng đương hắn không tồn tại.

Trong phòng bệnh lại vô độ nhị đem ghế dựa, Nghiêm Cẩn hướng trên giường ngồi xếp bằng ngồi xuống, một cặp chân dài liền chiếm cứ hơn phân nửa trương giường, luật sư Chu chỉ có thể thật cẩn thận mà đem nửa cái mông đặt ở hẹp hẹp mép giường thượng, nhú mày hỏi hắn: “Như thế nào làm thành như vậy?”

Nghiêm Cẩn cười khổ một tiếng: “Quá đánh giá cao chính mình bái. Ta cho rằng còn có thể giống mười tám chín tuổi thời điểm như vậy, ở bên ngoài đông lạnh cái mấy ngày mấy đêm chỉ đương trừ hoả, ai ngờ đến có thể đông lạnh ra viêm phổi tới? Già rồi, không phục không được!”

“Nhưng ngươi vì cái gì muốn chạy?”

Nghiêm Cẩn liếc mắt một cái phía trước cửa sổ cảnh sát, kia cảnh sát vừa lúc đem báo chí từ trước mắt dịch khai, chính ánh mắt sáng ngời mà nhìn hắn, đành phải phóng thấp giọng âm trả lời: “Trong lúc vô ý được đến một cái địa chỉ, cho rằng chính mình là có thể tìm được Lưu Vĩ.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 76

Chu trọng văn một bên thu thập đồ vật một bên trả lời: “Người nói trước chuyện gì, ta chằm chước một chút hay không có thể làm.”

“Ta ở Thiên Tân có gia tiệm cơm, tưởng đem pháp nhân đổi thành bạn gái tên, có khó khăn sao?”

“Kia đến xem mỗi năm buôn bán ngạch có bao nhiêu.”

Nghiêm Cẩn thực mau tính nhẩm một chút: “Bình thường nói, một năm 4500 vạn đến năm ngàn vạn đi.”

Chu trọng văn quả thực bị cái này con số kinh tới rồi. Một cái vốn dĩ năng ngôn thiện biện xuất khẩu thành thơ người, lại môi động hai hạ lại yên lặng, hình như là môi bãi sai rồi hình dạng mà không có nói thành lời nói.

Hắn cái này biểu tình lại bị Nghiêm Cẩn nhạy bén mà bắt giữ tới rồi: “Luật sư Chu, ta biết người muốn nói cái gì. Với ta mà nói, tiền tài chính là ngoài thân vật, sinh không mang theo tới chết không mang theo đi, cho nên một khối tiền cùng một vạn đồng tiền giá trị, ở ta nơi này đều là giống nhau. Nếu có thể đem chúng nó giao cho thích hợp người, ta đây liền chết cũng nhắm mắt.”

Chu trọng văn cơ hồ ngây ngẩn cả người. Hắn cho rằng Nghiêm Cẩn cũng không hiểu biết bên ngoài sự tình, không biết hiện giờ trên mạng mãnh liệt dân ý, nghiêm trị hung thủ lập tức phán tử hình tiếng hô có bao nhiêu tăng vọt, nhưng trên thực tế, Nghiêm Cẩn phải phát đối chính mình tình cảnh cùng tương lai vận mệnh hiểu rõ với ngược. Hắn nhìn Nghiêm Cẩn nửa ngày, rốt cuộc chậm rãi thở ra một hơi: “Còn không có thượng đình, thắng bại chưa có kết quả, người không cần phải như vậy nhục nhã ta chuyên nghiệp năng lực.”

Nghiêm Cẩn ha ha cười ra tiếng: “Không có coi khinh ngài ý tứ, ta chính là ở làm nhất hư tính toán. Cho tới hôm nay còn có thể tin ta người không nhiều lắm. Trừ bỏ người trong nhà, ngài tính một cái, nàng tính một cái, ta đều ở trong lòng nhớ kỹ, sẽ không quên.”

Chu trọng văn lắc đầu: “Người bạn gái, nàng tên gọi là gì?”

“Quý Hiểu Âu.”

“Cái gì?” Chu trọng văn lắp bắp kinh hãi, “Nàng..... Nàng không phải..... Không phải cái kia người bắt cóc.....”

“Chính là nàng.”

Chu trọng văn chạy nhanh nhìn xem bên người cảnh sát, thấy hắn lực chú ý giống như hoàn toàn tập trung ở báo chí thượng, liền đề thấp thanh âm, tận lực mật mờ hỏi: “Người..... Thật sự muốn cho nàng đi đến phía trước tới?”

Rốt cuộc là luật sư, kiến thức rộng rãi, hắn ở trong nháy mắt liền chải vuốt rõ ràng chuyện này đầu đuôi, đoán được Nghiêm Cẩn lại lần nữa bị bắt trước cái gọi là bắt cóc con tin chân tướng. Hắn là tưởng nhắc nhở Nghiêm Cẩn, nếu cảnh sát đối Quý Hiểu Âu hư hư

thực thực bao che đào phạm điều tra còn chưa hoàn toàn kết thúc, một khi chứng thực hai người quan hệ, chẳng phải là đối Quý Hiểu Âu bất lợi?

Nghiêm Cẩn hoàn toàn minh bạch hẳn muốn nói cái gì. Giờ phút này không nên nói chuyện nhiều, hẳn chỉ có thể cười cười: “Ta thực xin lỗi nàng, ta bồi thường nàng được chưa a? Nào điều pháp luật quy định, ta không thể đối người bị hại tiến hành bồi thường a?”

Chu trọng văn cúi đầu suy nghĩ trong chốc lát, liền không hề nói cái gì, mở ra trong tay notebook, từng nét bút nhớ kỹ cái tên kia. Nhìn Quý Hiểu Âu này ba chữ, hẳn nhiều ít cảm thấy tò mò.

Này rốt cuộc là cái cái dạng gì nữ nhân?

Ngồi ở Bắc Kinh khai hướng Thiên Tân thành tế đoàn tàu thượng, Quý Hiểu Âu đem ở kết sắt phát hiện kia bốn quyển sách từng trang chậm rãi xem xong rồi. Lần trước từ Thiên Tân trở về, nàng đi tiệm uốn tóc tu cái nam hài tử giống nhau tóc ngắn gọn gàng, tóc mái cùng thái dương chọn nhuộm ra vài sợi màu nho, cả người càng thêm có vẻ uyển chuyển nhẹ nhàng tiểu lệ. Bên người bạn đồng hành nhiều lần đánh giá nàng, vài lần tưởng đến gần, nàng lại chuyên tâm, xem đến chuyên chú mà nghiêm túc.

Từ những cái đó nội dung tới xem, đều như là Nghiêm Cẩn ở tâm tình không hảo khi tùy tay lấy ra một mảnh giấy, sau đó trên giấy tùy tiện bôi hai câu sản vật, chỉ có cuối cùng một tờ là phân đứng đắn viết xuống di thư, A4 giấy trắng, chữ viết quy quy củ củ, một chữ một chữ viết đến rất rõ ràng.

1999 năm 7 nguyệt 20 ngày trời trong biến thành nhiều mây tốc độ gió Đông Nam 4~5 cấp

Lại đến viết loại đồ vật này thời điểm.

Tập huấn trước muốn viết, chấp hành nhiệm vụ trước cũng muốn viết, mấy năm nay phía trước phía sau đại khái viết có hơn mười trở về đi?

Ba, mẹ:

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 77

Quý Hiểu Âu cố nén lấy giấy ăn sát đem mặt xúc động, đem một con cơ hồ điểm đến nằng cái mũi thượng tay ấn đi xuống, thanh âm tận lực phóng đại đến cực hạn: “Đại gia an tĩnh!”

Nàng giọng ngoài dự đoán mọi người mà to lớn vang dội, đám người phía trên giống trống rỗng tạc cái pháo kếp, mồm năm miệng mười thanh âm lập tức tĩnh xuống dưới.

Trải qua vừa rồi một trận xô đẩy, Quý Hiểu Âu kia đầu thuận theo tóc ngắn toàn rối loạn, nguyên lai chỉnh tề tóc mái hỗn loạn mà khoác ở trên trán. Nàng dựa lưng vào lan can đứng vững vàng, thanh âm không cao, nhưng tự tin trầm ổn: “Thế nào? Cho rằng cô nãi nãi ta ăn chay dễ khi dễ a?”

Dẫn đầu phục vụ sinh trên dưới xem kỹ nàng một phen. Mới đầu bọn họ đều đương nàng chính là Nghiêm Cẩn một người bạn gái mà thôi, tuổi trẻ, hơn nữa lần đầu tiên tới thời điểm một đầu tóc dài, vóc người thon dài đến giống cái nữ người mẫu. Liền cũng chưa đem nàng để vào mắt, thẳng đến nàng cùng “Tiểu mỹ nhân” mặt đối mặt giằng co một hồi, mới làm cho bọn họ nhìn với con mắt khác. Giờ phút này thấy nàng xoa eo, nói chuyện làn điệu tang thương mà giang hồ, khí thế không tự chủ được liền yếu đi vài phần.

“Quý tử,” kia phục vụ sinh đã mở miệng, “Chúng ta không phải không nói lý, nhưng tốt xấu chúng ta đều là ‘ một phần ba ’ lão công nhân, ngàn ấy năm không có công lao cũng có khổ lao, nghiêm lão bản ở thời điểm đối chúng ta vẫn luôn đều khách khách khí khí. Ngài nhưng hảo, gần nhất không nói hai lời liền giảm biên chế. Giảm biên chế cũng thế, dựa theo hợp đồng tổng muốn trước tiên thông tri, tổng phải có bồi thường đi?”

Quý Hiểu Âu đương trường liền ngậy ngấn cả người: “Ai nói cho các người muốn giảm biên chế?”

“Người đừng trang!” Mặt sau một cái phục vụ sinh mở miệng, “Lưu giám đốc đều nói, người lại trang còn có cái gì ý tứ a?”

“Lưu giám đốc?” Được nghe lời này, Quý Hiểu Âu trong lòng phần nộ ngọn lửa lập tức hùng hực bốc cháy lên. Cửa hàng giám đốc Lưu Vạn Ninh lần trước cố ý lỡ hẹn, làm nàng một người đi đối mặt xã hội đen du côn lưu manh, cũng đã làm nàng trong cơn giận dữ. Nàng ở trong lòng không biết thuyết phục chính mình nhiều ít hồi, mới đem đối hấn tức giận áp xuống đi, mới có thể đủ cùng hấn bình thường nói chuyện. Nàng đối Lưu Vạn Ninh khách khí, là bởi vì hấn ở nhà ăn công nhân trung uy tín cũng không tệ lắm, toàn bộ nhà ăn hiện giờ muốn dựa hấn chống đỡ bình thường vận chuyển, nàng cũng không tưởng dễ dàng đắc tội một cái thành thực cửa hàng giám đốc. Nhưng hai người mười mấy giờ trước trong điện thoại mật đàm nội dung, nàng cố ý dằn dò mấy lần, ở thực thi phương án chưa chứng thực phía trước ngàn vạn không thể hướng công nhân lộ ra nửa phần, hấn thế nhưng biết rõ cố phạm, đây là nói rõ muốn hủy đi nàng đài, liền chờ xem nàng ở công nhân trước mặt xấu mặt.

Nàng thở sâu, nắm chặt nắm tay làm chính mình bình tĩnh, tuyệt không có thể làm tình thế lại chuyển biến xấu. Suy nghĩ một chút,

nàng mở miệng nói: “Nhà ăn gần nhất sinh ý kinh tế đình trệ, tăng thu giảm chi là cần thiết. Nhưng giảm biên chế chỉ là bắt đắc dĩ khi cuối cùng biện pháp, cũng là nhất hư biện pháp. Có cần hay không thực thi, còn muốn xem nhà ăn này hai tháng nước chảy khôi phục tình huống, các người kích động như vậy, có phải hay không có chút quá phận?”

Phục vụ sinh nhóm chỉ đương giảm biên chế thế ở phải làm, không nghĩ tới nàng sẽ như vậy giải thích, trong lúc nhất thời mất công kích phương hướng, không khỏi hai mặt nhìn nhau. Dẫn đầu người nợ lương hơi trầm ngâm, lại nói: “Không phải chúng ta kích động. Quý tử người ngấm lại, lần trước đài truyền hình đem ‘ một phần ba ’ nói tỉ lệ tình trường sở, đem chúng ta đều làm như bán đứng sắc tướng, đỉnh như vậy đại xã hội áp lực, thật nhiều người cũng chưa đi, chính là giữ lại. Nghiêm lão bản đi vào về sau, tính gộp cả hai phía thiếu chúng ta hai tháng tiền lương, mọi người cũng chưa nói cái gì, đều tin tưởng chỉ cần nghiêm lão bản trở về, này đều không phải chuyện này. Nhưng hiện tại tình huống này..... Nhà ăn rốt cuộc làm sao bây giờ, chúng ta là đi là lưu, khát nợ tiền lương khi nào chia chúng ta, dù sao cũng phải có cái lời chắc chắn đi?”

Quý Hiểu Âu nghe được lại là sửng sốt: “Cái gì? Thiếu người nhóm tiền lương? Lưu giám đốc..... Hấn..... Hấn không cùng ta đề qua nha?”

Phục vụ sinh nhóm lại nói to làm ồn ào lên, mấy chục cá nhân mấy chục điều giọng nói, ồn ào đến Quý Hiểu Âu cái gì cũng không nghe thấy, áp lại áp không đi xuống. Cuối cùng nàng đành phải bay lên chân triều mép thuyền biên bình chữa cháy mãnh đập một chân, bình chữa cháy phiến, ầm một tiếng vang lớn, sau đó nhanh như

chớp vẫn luôn lẫn ra hảo xa, theo này thanh vang lớn, ồn ào tiếng người cũng ngừng.

“Đại gia an tĩnh, nghe ta nói nói mấy câu.” Quý Hiểu Âu đứng ở cầu thang mạn hơi chỗ cao, đối mọi người lớn tiếng nói: “Nghiêm Cẩn nếu đem ‘ một phần ba ’ giao cho ta, chính là đem các người tương lai giao cho ta. Nơi này ta cho đại gia một cái hứa hẹn, liên tính Nghiêm Cẩn trong khoảng thời gian ngắn sẽ không trở về, ‘ một phần ba ’ vừa không sẽ đảo rớt, cũng sẽ không đổi chủ, càng sẽ không giảm biên chế. Đến nỗi tiền lương sự, chờ ta cùng Lưu giám đốc xác nhận một chút, buổi chiều 3 giờ rưỡi, đại gia tới nhà ăn, hôm nay nhất định cho các người cái công đạo. Nhà ăn lập tức liền phải mở cửa, thỉnh đại gia mỗi người vào vị trí của mình. Không có sắp xếp lớp học, mau chóng trở về nghỉ ngơi.”

Nàng ngữ khí nghe đi lên thập phần khẳng định, quả thực chân thật đáng tin, phục vụ sinh nhóm xem xét thời thế, đảo cũng chậm rãi tan đi. Quý Hiểu Âu bọn người đi sạch sẽ, mới móc ra giấy ăn, mặt lau mặt thượng đã xử lý nước bọt. Dem xoa thành một đoàn giấy ăn ném vào thùng rác sau, nàng tự giấu mà cười cười, không nghĩ tới đời này thế nhưng ném tới rồi găng chịu nhục tư vị.

Trở lại Nghiêm Cẩn văn phòng, nàng tìm được giấy ly đổ chén nước, mới vừa đem cái ly đưa đến bên miệng, bỗng nhiên phát hiện trên mặt bàn phóng một phần chuyển phát nhanh, thu kiện người viết Nghiêm Cẩn tên.

Nhìn xem phát kiện người, mặt trên là khu toà án địa chỉ. Đã là công hàm, Quý Hiểu Âu sợ chậm trễ chính sự, liền mở ra giấy niêm phong, lại ngoài ý muốn nhìn đến một phần toà án mở phiên toà thông tri. Thông tri thượng nói nhân có công ty khởi tố “Một phần ba”

ác ý khát nợ tiền hàng, toà án đã lập án, đem với một tháng sau mở phiên toà thẩm tra xử lí.

Cầm này trương lệnh truyền, Quý Hiểu Âu chỉ cảm thấy trước mắt sao Kim loạn mào, trong lúc nhất thời lại có thờ không nổi cảm giác. “Một phần ba” bởi vì sắc tình quan hệ xã hội sự kiện bị mang lên nơi đầu sóng ngọn gió, tuy rằng hiểm ác, nhưng còn chưa tới nhất hư hoàn cảnh, nếu khát nợ tiền hàng tin tức vừa thấy báo, làm ngân hàng cùng mặt khác hợp tác giả biết nhà ăn tiền mặt chảy ra hiện vấn đề, lập tức thúc giục chước cho vay cùng nợ cũ, toàn diện đình chỉ cung hóa, kia đã có thể thật là binh bại như núi đổ, lại vô xoay người cơ hội.

Tức muốn học máu trung nàng bát thông Lưu Vạn Ninh điện thoại, nhưng liền đánh mấy lần, trả lời nàng đều là lạnh như băng ghi âm: Thực xin lỗi, ngài bát đánh dây số đã quay xong.

Quý Hiểu Âu cúi đầu nhìn di động thượng dây số, điềm xấu dự cảm giống thủy triều giống nhau từ đáy lòng trầm trọng mà tràn đầy mở ra, không đình giống nhau mà bao phủ nàng. Nàng chỉ cảm thấy này thủy độ ấm giống như mười hai tháng lạnh băng nước biển, đông lạnh đến người toàn thân khớp xương đều cứng đờ, nàng nhớ tới nghiêm thận cùng nàng nói, này cửa hàng chính là Nghiêm Cẩm vận mệnh nhi, nhớ tới Nghiêm Cẩm trước khi đi đối nàng nói, “Hiểu âu, hảo hảo thay ta nhìn ‘ một phần ba ’”. Lúc này đây nàng chỉ sợ cuối cùng là muốn cô phụ hấn tín nhiệm.

Quý Hiểu Âu phủng di động, trong lúc nhất thời như là mất hồn phách, ngơ ngẩn mà đối với nó xuất thần. Thẳng đến di động “Leng keng” một thanh âm vang lên, nhắc nhở có tân tin nhắn, nàng mới hốt hoảng mà cúi đầu nhìn thoáng qua.

Tin nhắn là Trình Duệ Mẫn phát tới: “Xe đã thu hồi, phương tiện khi tới nhà của ta.”

Này tin nhắn làm nàng như ở trong mộng mới tỉnh, chậm rãi phục hồi tinh thần lại. Căn môi suy nghĩ trong chốc lát, nàng cấp Trình Duệ Mẫn bát trở về.

Trình Duệ Mẫn nghe xong tiền căn hậu quả, suy tư một lát, sau đó nói: “Tình huống chỉ sợ không tốt lắm. Ta có Bắc Kinh tổng hội kế liên hệ phương thức, người trước từ từ, ta cùng hấn liên hệ một chút, mười phút lúc sau lại đánh cho người.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 78

Phòng lặng im một lát, giống như nóng bỏng chảo dầu sa sút đi vào vài giọt thủy, bỗng nhiên nổ tung, kia một trương trương nguyên bản nhân độ cao chú ý mà có vẻ khẩn trương mặt, bởi vì đối tin tức này bất đồng phản ứng, bày biện ra thiên hình vạn trạng biểu tình, nhưng nhiều nhất, hiển nhiên là nôn nóng cùng phẫn nộ.

Quý Hiểu Âu lẳng lẳng mà chờ, chờ mọi người tận tình phát tiết lúc sau chính mình an tĩnh lại. Chờ bên tai tiếng gầm hơi chút yếu bớt, nàng kéo đem ghế dựa đứng lên trên.

“Đại gia nghe ta nói. Ta mới vừa cùng lương giám đốc từ đồn công an báo nguy trở về, rốt cuộc phát hiện đến quá muộn, này số tiền có thể hay không truy trở về, rất khó nói. 500 vạn đích xác không phải một cái số nhỏ, đặc biệt là chúng ta tiệm cơm chính ở vào thời điểm khó khăn, tài chính khó có thể quay vòng. Đại gia khả năng còn không biết, Lưu Vạn Ninh cuốn đi kia hơn bốn trăm vạn tiền hàng, đề cập một nhà cùng chúng ta hợp tác ba năm thủy sản công ty, nhà này công ty đã đi toà án đem chúng ta khởi tố. Đương nhiên, chuyện này ta sẽ nghĩ cách xử lý. Ta minh bạch đại gia nhất quan tâm, vẫn là tiền lương vấn đề. Về tiền lương đâu, ta nơi này có hai cái biện pháp, các người chính mình tới lựa chọn cái nào càng thích hợp. Cái thứ nhất, tiệm cơm từ hôm nay trở đi bắt đầu tan vỡ, trong tiệm sở hữu tài sản, các người tùy tiện lấy đi để tiền lương, cái bàn ghế dựa, phòng bếp gia hỏa chuyện này, cái gì đáng

giá các người lấy cái gì, ta tuyệt không ngăn đón!” Nói tới đây, nàng tạm dừng một lát, trên cao nhìn xuống nhìn quét một lần trước mắt từ ồn ào đến an tĩnh đám người, tiếp theo giảng đi xuống, “Cái thứ hai biện pháp, từ hôm nay trở đi, mỗi ngày sở hữu nước chảy, ta là nói, sở hữu, ta một phần tiền không lưu, mỗi ngày buôn bán sau khi chấm dứt, đem cùng ngày nước chảy dựa theo mỗi người tiền lương tỉ lệ phát đi xuống, mỗi ngày đều như vậy, thẳng đến để thưởng các người bị thiếu tiền lương mới thôi. Kia lúc sau tư nợ thanh toán xong, ai nguyện đi nguyện lưu, tự hành quyết định.”

Này hai cái biện pháp bị bãi ở bên nhau tương đối, khả năng đại bộ phận người đều sẽ khuynh hướng lựa chọn đệ nhị loại. Bởi vì đệ nhất loại phương thức tuy rằng có thể tức thời thực hiện, lại trực tiếp bóp tắt mọi người sở hữu hy vọng. Bàn ghế nôi và bếp mới có thể giá trị bao nhiêu tiền? Như thế nào nài được nhiều người như vậy chia cắt? Mà đệ nhị loại, tuy rằng “Một phần ba” trước mắt sinh ý thanh đạm, nhưng mỗi ngày nước chảy ít nhất cũng có ba bốn vạn, nếu hai tháng trong vòng không đóng cửa, khát nợ tiền lương hoàn toàn có thể để thanh. Tuy rằng cái này phương thức không xác định nhân tố không ít, lại có thể đem cuối cùng tuyệt vọng kéo dài đến hai tháng lúc sau. Lựa chọn đệ nhị loại, trên cơ bản nhân tính cho phép.

Quý Hiểu Âu chưa bao giờ có đã làm quản lý, chỉ có mấy năm trước đi làm làm tổng giám đốc trợ lý thời điểm tiếp xúc quá xí nghiệp văn hóa cùng đoàn đội lực ngưng tụ này đó từ, liền tính là chính mình mở ra Mỹ Dung Điểm, cũng bất quá mơ màng hồ đồ mà dựa vào bản năng ở làm. Nhưng là từ Nghiêm Căn bị bắt, ngăn ngừa hơn nửa tháng thời gian, nàng như là đột nhiên lớn lên, cưỡng bách chính mình đi suy xét rất nhiều sự, không thầy dạy cũng hiểu mà thực hiện hấp tấp gian đề ở đầu vai trách nhiệm. Nàng dùng loại này phương pháp, đem những cái đó lão công nhân cùng “Một phần

ba” cột vào cùng nhau, cùng tự thân cùng một nhịp thở kinh tế ích lợi, sẽ buộc bọn họ phát huy càng nhiều tiềm năng đi đề cao mỗi ngày buôn bán ngạch.

Hưởng thụ quá hơn hai mươi năm an nhàn nhật tử, Quý Hiểu Âu rốt cuộc minh bạch, nguyên lai tuyệt cảnh mới là làm một người trưởng thành nhanh nhất phương thức.

Ngày hôm sau buổi sáng, Quý Hiểu Âu dựa theo trước một ngày thương nghị tốt biện pháp, khởi thảo một phần tiền lương chi trả hiệp nghị, nhìn cửa hàng giám đốc ở mấy chục phân sao chép kiện thượng nhất nhất đắp lên con dấu, nàng mới yên tâm mà rời đi đường cô phản hồi Bắc Kinh. Ở hồi kinh thành tể tốc hành thượng, Quý Hiểu Âu nhận được nghiêm thận điện thoại.

“Hiểu âu, lập tức tới trong nhà một chuyến, phi thường cấp sự.”

Quý Hiểu Âu run run một chút, nghiêm thận ngữ khí lệnh nàng cảm giác hãi hùng khiếp vía: “Ta còn ở thành tể tốc hành thượng, 40 phút sau mới có thể đến Bắc Kinh. Rốt cuộc chuyện gì?”

Nghiêm thận trầm mặc vài giây, sau đó dùng phi thường thấp thanh âm, thấp đến Quý Hiểu Âu muốn đem lỗ tai dính sát vào ở di động ống nghe chỗ mới có thể nghe rõ.

Nghiêm thận nói: “Luật sư Chu mang người đi gặp Nghiêm Cần.”

Đệ * chương 20 trải qua cùng mất đi

Nghiêm Cần cha mẹ gia, ở vào Bắc Kinh tây thành một cái trong đại viện, hơn hai mươi đồng đồng lập tiểu biệt thự trung một đồng. Đây quý đúng là kinh thành cây bích đào cùng ngọc lan nở rộ thời điểm, mặt khác gia trong viện đào hồng liễu lục rất là náo nhiệt, mà

Nghiêm Căn gia sân, trừ bỏ góc tường mấy khỏa quả hồng thụ cùng một trận vừa mới toát ra chỉ bụng đại tân diệp tử đằng, cũng chỉ có một kiểu gạch xanh mạn mà, quét tước đến không dính bụi trần, liền gạch phùng cỏ xanh đều sạ đến sạch sẽ.

Đi vào một tầng phòng khách, nội bộ bố trí càng là không giống người thường. Cùng này đồng biệt thự vẻ ngoài so sánh với, chẳng những xa hoa hơi thở một tia toàn vô, cơ hồ có thể dùng thanh xưa nay hình dung. Bốn vách tường bạch tường, trừ bỏ huyền một bức 《thẩm viên xuân · tuyết》 cuồng thảo, không có mặt khác trang trí, ít ỏi vài món gia cụ toàn vì đẳng chế, sô pha bộ là già nhất thức màu trắng lam biên thuần miên áo khoác, bắt quá tẩy uất đến tuyết trắng trắng. Ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ sát đất thượng màn trúc nhẹ nhẹ từng đợt từng đợt mà chen vào tới, rải lạc ở than chì sắc gạch thượng, làm ngời ở trên sô pha Quý Hiểu Âu có một lát hoảng hốt, tựa hồ đi nhầm thời gian đường hầm.

Bảo mẫu cho nàng pha một ly trà, mở ra ly cái theo màu trắng hơi nước nhẩy ra một cỗ mùi thơm lạ lùng, liền biết là thượng phẩm hảo trà, nhưng chén trà lại là bình thường nhất thanh hoa bạch sứ, ly cái cùng thành ly đều ấn tám đở lên tinh đồ án.

Quý Hiểu Âu đem chén trà nhẹ nhàng đặt ở trên bàn trà. Cái này gia cùng nàng trong tưởng tượng cán bộ cao cấp nhà khác biệt quá lớn, hoàn toàn điên đảo nàng dĩ vãng tưởng tượng. Ở tại trong căn nhà này người, như là đối trật tự cùng ngăn gọn có loại bướng bỉnh kiên trì.

Nàng nhớ tới Nghiêm Căn cái kia phảng phất ca kịch viện giống nhau trống trải mở mang chung cư phòng khách, nhin không được cười cười, tuy rằng hai nơi phong cách hoàn toàn bất đồng, nhưng

đi phồn liên giản sức mạnh lại là một mạch tương thừa, hoàn toàn hiệu quả như nhau.

Đang xuất thần, chợt nghe đến phía sau có người ho khan một tiếng, nàng vừa quay đầu lại, thấy nghiêm thận đứng ở phía sau, như suy tư gì mà nhìn nàng, đã không biết tới bao lâu.

“Tỷ!” Quý Hiểu Âu chạy nhanh đứng lên, “Nghiêm Cẩn hiện tại thế nào?” Nhắc tới Nghiêm Cẩn hai chữ, không biết làm sao liền có một cổ chua xót nhiệt lưu bỗng nhiên vọt tới nàng mũi căn chỗ.

Nghiêm thận vòng qua sô pha, ở nàng đối diện ngồi xuống, thấy được nàng hơi hơi phiểm hồng hốc mắt cùng mũi, lập tức xua xua tay, làm cái tạm dừng thủ thế.

“Hắn không có việc gì. Hắn hiện tại ở Hà Bắc một nhà trại tạm giam, không, hắn hiện tại ở bệnh viện, viêm phổi, bất quá đã hảo, người không cần lo lắng. Thời gian không nhiều lắm, chúng ta nói ngắn gọn. Làm người tới gia, là có chuyện muốn nói cho người. Nghiêm Cẩn đã ủy thác luật sư Chu, hắn muốn đem ‘ một phần ba ’ pháp nhân đại biểu biến thành người, luật sư đã đem sở hữu tài liệu đều chuẩn bị tốt, người nếu là đồng ý, luật sư liền sẽ hướng trại tạm giam xin, hiện trường ký tên công chứng.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 79

Bệnh viện bệnh nhân bếp đồ ăn tuy rằng thiếu muối thiếu du, nhưng so với trại tạm giam thức ăn liên tính trên trời dưới đất. Đặc biệt đối với Nghiêm Cẩn loại này cơ được dẫn được người, nhớ năm đó sinh chuột đồng thịt cùng thịt rắn đều có thể mặt không đổi sắc mà nuốt xuống đi, cho dù sau lại bị hậu đái hoàn cảnh quán đến thực không nề tình, nhưng không có điều kiện hưởng thụ thời điểm hấn cũng thực có thể chấp vạ. Mỗi ngày ăn xong tư vị nhạt nhẽo tam cơm, còn thừa thời gian trừ bỏ xem báo, chính là rèn luyện thân thể. Chu trọng văn luật sư bị mang tiến phòng bệnh khi, hấn chính trần trụi thượng thân trên sàn nhà làm một tay hít đất, sớm đã hỗn thực cảnh sát ngồi xổm bên cạnh cho hấn điểm số: “249, 250, cố lên, mau phá ngày hôm qua ghi lại.....”

Chương 79

Phương bắc tháng tư sơ, bên ngoài mưa nhỏ, trong nhà vẫn là thập phần âm lãnh, những người khác ăn mặc lông dê sam hậu áo khoác vẫn như cũ cảm thấy khí lạnh tẩm cốt, chỉ có Nghiêm Cẩn ở đồ mồ hôi, từng giọt trong suốt mồ hôi từ lỗ chân lông toát ra tới, đình trú ở hấn cơ bắp rắn chắc eo trên lưng, tiểu mạch sắc da thịt phiếm ra khỏe mạnh ánh sáng, chỉ có thất lưng chỗ kia đạo trường lớn lên vết thương cũ có vẻ có chút chướng mắt.

Luật sư Chu bởi vì ngoài ý muốn một hồi lâu không ra tiếng. Hấn thân thủ tiếp nhận án tử, không có một trăm cũng có 80, nhưng hấn

chưa từng có gặp qua thân hãm nhà tù tiền đồ chưa biết còn có thể như thế hoạt bát lạc quan đương sự.

Nghiêm Cẩn từ thân thể phía dưới nhìn đến hấn giày cùng ống quần, nghiêng người nhảy dựng lên, một bên lau mồ hôi một bên cười: “Đại luật sư, người cuối cùng tới. Lại không tới ta đều phải buồn ra u buồn chứng.”

Luật sư Chu lúc này mới nhìn đến Nghiêm Cẩn một bàn tay thượng còn treo còng tay. Hấn cúi đầu từ trong bao ra bên ngoài lấy luật sư chứng cùng ủy thác thư, cảnh sát lại đây đem Nghiêm Cẩn hai tay cùng khảo thượng, sau đó thối lui đến một bên ngồi xuống, cầm lấy báo chí vui đầu đọc, vẫn như cũ không có bất luận cái gì lảng tránh ý tứ.

Nghiêm Cẩn cùng luật sư Chu nhìn nhau, đều bất đắc dĩ mà cười cười.

Luật sư Chu lần này tới mục đích, trừ bỏ cùng Nghiêm Cẩn câu thông trong khoảng thời gian này điều tra lấy được bằng chứng tiến trình, còn có chính là đem “Một phần ba” thay đổi pháp nhân yêu cầu sở hữu tư liệu, mang lại đây làm hấn xem qua.

Nhìn Nghiêm Cẩn ngồi xồm mép giường, đem những cái đó văn kiện từng trang lật qua đi, luật sư Chu nói: “Người không hề suy xét suy xét? Người nhà của người làm cần phải chuyển cáo người, chuyện này muốn thận trọng.”

Nghiêm Cẩn đang ở phiên trang tay dừng lại, quay mặt đi nhìn luật sư Chu liếc mắt một cái, này liếc mắt một cái đem gương mặt kia thượng che dấu lời ngậm đều xem minh bạch. Hấn buông văn kiện đứng lên: “Người nhà? Luật sư Chu, người nói chính là ta muội

muội đi? Người xem, đây là ta vì cái gì muốn vội vã chuyển pháp nhân. Nhà của chúng ta kia mấy khẩu tử, ta ba, ta mẹ, đời này trừ bỏ Đảng Cộng Sản cùng chủ nghĩa cộng sản bọn họ không tin khác, quan trường kia bộ đặc tình thông, nhưng sinh hoạt thường thức bằng không, cùng bên ngoài thế giới kém có hai mươi năm, đổi tiền càng là không khái niệm. Ta muội muội đi, học tài chính, đổi tiền lại quá nhạy cảm, khôn khéo đến quá phận. Bọn họ cũng chưa đã làm nhà ăn, chỉ biết này nhà ăn kiếm tiền, ai được ai liền chiếm đại tiện nghi, cũng không biết nói làm này hành yêu cầu đổi mặt nhiều ít khó xử, cho nên ta nhất định đến sấn ta tồn tại thời điểm, đem chuyện này làm. Bằng không chờ ta không còn nữa, ‘ một phần ba ’ nhất định sẽ chết ở bọn họ trong tay.”

Luật sư Chu mở ra bàn tay làm cái “Không liên quan ta sự” biểu tình, sau đó nói: “Cuối cùng ký tên, yêu cầu công chứng chỗ người ở đây, ta đã thế người hướng trại tạm giam xin, chờ phê chuẩn về sau mới có thể đi xuống tiến hành. Trong lúc này người còn có suy xét thời gian.”

“Còn suy xét cái gì?” Nghiêm Căn thập phần khó hiểu, “Một cái nữ hài nhi, chịu vì ta mạo hiểm làm người khác chuyện không dám làm, khác ta khả năng làm không được, đưa nàng một cái cửa hàng còn có thể làm được đến. Huống chi cái kia cửa hàng, hiện tại khẳng định là một cái cục diện rối rắm, nàng tiếp nhận về sau sẽ vì xử lý cái này cửa hàng ăn không ít khổ.”

Luật sư Chu cười cười: “Nếu hỏi ta cá nhân ý kiến, người kia bạn gái, như vậy tuổi trẻ xinh đẹp, cũng thật không giống như là có thể chịu khổ hình dáng.”

“Thích, nói cái gì! Người chưa thấy qua nàng cùng nam nhân đánh nhau, ta có thể thấy được quá, từ từ.....” Nói tới đây, Nghiêm

Cẩn bỗng nhiên ngừng lại, “Người như thế nào biết nàng tuổi trẻ xinh đẹp, người gặp qua nàng?”

Luật sư Chu quay đầu lại nhìn xem ngòai ở một bên vùi đầu xem báo cảnh sát, đưa lưng về phía hần triều cửa sổ phương hướng sử cái ánh mắt.

Nghiêm Cẩn sửng sốt, quả thực không quá tin tưởng cái này động tác truyền lại đây tin tức. Hần lấy dò hỏi thần sắc nhìn phía luật sư Chu, luật sư Chu lại khẳng định gật gật đầu.

Nghiêm Cẩn cả người cơ bắp một chút trều khẩn, cầm lòng không đậu nắm chặt nắm tay. Nhưng hần không có lập tức nhào qua đi, mà là ngòai ở mép giường vững vàng thần, dùng sức xoa một phen mặt, lại lấy nắm ngón tay đương sơ, sửa sửa quá dài đầu tóc —— kia tóc đã lâu không lý, đã lên đỉnh đầu trá khởi một tấc rất cao, lúc này mới chậm rãi đứng lên, làm bộ không chút nào để ý bộ dáng, chậm rì rì mà đến gần cửa sổ.

Cảnh sát từ báo chí trung ngừng đầu nhìn hần một cái, thấy hần hành động bình tĩnh thần sắc an tường, cũng không bắt luận cái gì dị thường, liền lại yên tâm mà cúi đầu.

Nghiêm Cẩn dựa vào lầu ba phòng bệnh cửa sổ, cách tràn đầy tro bụi cửa kính trông ra, ngoài cửa sổ tinh mịn mưa xuân từ cây dương tân trán chồi non gian nhẹ nhàng bay xuống, nghênh xuân hoa cùng hạnh hoa khai đến chính điểm, hoa thắm liễu xanh một cái chân chính mỹ lệ hảo thế giới. Hần thấy được hần cô nương, đang đứng ở trong mưa ngửa đầu si ngốc mà nhìn, diện mạo chuế mẫn trong suốt tỏa sáng bọt nước, kia một đầu từng làm hần vô hạn yêu thích tóc dài, đã biến thành tiểu lệ tóc ngắn, ướt đầm dề mà dán ở nàng thái dương cùng bên mái. Nàng cách hần như vậy gần, gần

gửi phảng phất có thể tinh tường thấy nàng đáy mắt tận thêm ủ dột, gần gũi tựa hồ duỗi tay có thể sờ đến nàng gầy ốm hai má. Hắn thật sự vươn tay, lại phát hiện hắn cùng nàng gần trong gang tấc lại xa như thiên nhai.

Tầm nhìn ở trong phút chốc mơ hồ một chút, hắn bỗng nhiên suy yếu tới rồi trời đất quay cuồng trình độ, nhanh chóng nhắm mắt lại, hắn vô cớ mà nhớ tới, năm trước chính là lúc này, Quý Hiểu Âu gọi điện thoại làm hắn hỗ trợ vận điểm nhi đồ vật, hắn vui rạo rức mà đi, lại thấy được đã từng tên là KK Trạm Vũ. Hắn có chút không nghĩ ra, không nghĩ ra lúc trước cái kia đơn giản đơn thuần cũng không biết thế sự phức tạp nữ hài nhi, như thế nào mặt mày đảo mắt liền thêm số lỗ đau khổ cùng tang thương. Nếu thời gian có thể chảy ngược, một năm trước sinh nhật đêm hôm đó, hắn thà rằng bị bằng hữu mắng chết cũng sẽ không dính một giọt rượu, như vậy liền sẽ không gặp được Trạm Vũ, càng sẽ không gặp được Quý Hiểu Âu, nàng có lẽ là có thể vẫn luôn hoạt bát đơn thuần đi xuống. Không có đan xen, không có tương quan, bọn họ chỉ gian quan hệ, có lẽ như vậy mới là chính xác nhất phương thức.

Quý Hiểu Âu ngưỡng mặt, ở từng hàng cửa sổ trung cẩn thận mà sưu tầm. Luật sư Chu chỉ nói cho nàng Nghiêm Cẩn phòng bệnh ở lầu ba, lại không có nói cho nàng cái nào phòng. Nàng chỉ có thể tìm. Không có nào một khắc so giờ phút này càng làm cho nàng thống hận chính mình cạnh thị. Từng bước từng bước cửa sổ đảo qua đi, nàng cơ hồ không dám chớp mắt, chỉ sợ chớp mắt kia một cái chớp mắt liền bỏ qua Nghiêm Cẩn.

Đôi mắt đều phải trừng toan, rốt cuộc thấy được Nghiêm Cẩn mơ hồ thân ảnh. Ánh mắt của nàng đọng lại, thiếu chút nữa liền phải hô lên tới, thiếu chút nữa liền phải về phía trước chạy tới. Kỳ thật

giờ phút này cụ Nghiêm Cẩn bị cảnh sát mang đi, mới bắt quá ba cái nhiều sao kỳ, nàng lại cảm giác giống qua mười năm, hoặc là càng lâu. Nàng tưởng niệm hắn.

Nhưng nàng chung quy không có kêu cũng không có động, chỉ là lẳng lặng mà ngóng nhìn hắn.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 80

“Không được!” Môn thần thực cố chấp, “Nàng nam nhân nói, không thể làm nàng thấy người ngoài.”

Môn “Phanh” một tiếng đóng lại, hơi kém đụng vào Quý Hiểu Âu chóp mũi, nàng tức giận đến xoay người liền đi, nhưng đi chưa được mấy bước lại đã trở lại. Bởi vì ở nàng xoay người nháy mắt, trong lòng nguyên bản kia một chút cũng không thành hình nghi hoặc, đột nhiên liền bành trướng mở ra, giống một đoàn sương khói giống nhau, càng khoách càng lớn.

Nàng lại lần nữa ấn vang chuông cửa, mang theo không đạt mục đích không bỏ qua kiên trì. Cửa mở, gương mặt kia lại từ kẹt cửa bài trừ tới, bởi vì phần nộ ngữ quan đều tể ở một chỗ, giống chỉ bị chọc giận mẫu miêu.

“Người sao hồi sự? Theo như người nói không được!”

Quý Hiểu Âu bị nàng lớn giọng chấn đến lui ra phía sau một bước, suýt nữa rối loạn đầu trận tuyến. Nàng vững vàng thần, quyết định dọa dọa cái này rõ ràng mới từ nông thôn đi vào đô thị nữ nhân, liền xụ mặt, đem thanh âm trở nên lại âm lại tàn nhẫn: “Hôm nay ta còn một hai phải vào xem. Người làm ta vào chưa? Không cho ta tiến ta liền báo nguy. Ta nói cho người a, người làm như vậy chính là phi pháp giam cầm người khác, cảnh sát tới có thể cho

người tiến ngục giam. Nàng lão công nhiều nhất cho người phân tiền lương, người muốn thật bởi vì việc này vào ngục giam, hẳn cũng sẽ không quản người!”

Nàng móc di động ra, làm bộ quay số điện thoại: “Ta báo nguy a, người xem, 1, 1, 0.....”

Liền ở nàng ẩn loại kém hai dãy số thời điểm, “Môn thần” mềm, một bên đánh nở hoa viên môn, một bên lăm bằm lăm bằm mà nói: “Yên chính là cái bảo mẫu, mới đến không mấy ngày, chủ nhân nói cái gì yên đều đến nghe, bằng gì yên tiến ngục giam? Người tiến vào có thể, đừng làm cho nàng nam nhân biết, bằng không yên này công tác liền không có.”

Quý Hiểu Âu chạy nhanh trấn an nàng: “Người yên tâm, ta nhìn xem liền đi, tuyệt không trì hoãn. Người không nói ta không nói, nàng tiên sinh cũng tuyệt đối sẽ không biết.”

Quý Hiểu Âu bị mang tiến lầu hai phòng ngủ. Đây là một gian triều nam đại phòng ngủ, giờ phút này ngoài cửa sổ cảnh xuân tươi đẹp, phòng nội lại chặt chặt chẽ chẽ mà lôi kéo hậu bức màn, trên tủ đầu giường sáng lên một trần năm màu vờ sò đèn, quang ảnh ngồi một cái phi đầu tán phát nữ nhân. Nghe được tiếng bước chân, nàng mặt chuyển qua tới, ánh mắt lại là đại ra, yên lặng nhìn chăm chú vào Quý Hiểu Âu, nhưng không có tiêu điểm, trên mặt cũng không có bất luận cái gì biểu tình biến hóa, phảng phất nhìn đến chỉ là một đoàn không khí.

Quý Hiểu Âu duỗi chỉ che lại môi. Trước mắt tình cảnh là hơi có chút quỷ dị, đặc biệt là Phương Ni Á không có một chút huyết sắc trắng bệch gương mặt, ở ba quang lưu màu ánh đèn quả thực giống một tôn không có tức giận tượng sáp.

“Ni á tỷ?” Nàng nhẹ nhàng kêu một tiếng, đối phương không có bất luận cái gì phản ứng, chỉ là tầm mắt từ trên người nàng dịch đi rồi, vẫn không nhúc nhích mà nhìn chăm chú phía trước, dừng ở một mảnh cũng không tồn tại trong hư không.

Chương 80

“Nàng như thế nào lạ? Vì cái gì biến thành như vậy?” Quý Hiểu Âu nhìn không được quay đầu lại hỏi bảo mẫu. Chuyện gì có thể làm một cái hơn mười ngày trước còn vừa nói vừa cười người bình thường, trở nên giống si ngốc nhi giống nhau?

“Không biết.” Bảo mẫu trả lời, “Ta đây tới nàng cứ như vậy, từ bệnh viện trở về cứ như vậy.”

Nàng nói chuyện thời điểm, vốn dĩ không hề phản ứng Phương Ni Á, thân thể bỗng nhiên co rúm lại một chút, trong ánh mắt cư nhiên toát ra một chút sợ hãi thần sắc. Trùng mắt Quý Hiểu Âu phía sau, nàng không hề dự triệu mà phát ra hét thảm một tiếng, sau đó bắt lấy Quý Hiểu Âu tay.

Quý Hiểu Âu chạy nhanh ôm lấy nàng, vừa muốn nói chuyện, bỗng nhiên cảm giác được có thứ gì từ Phương Ni Á trong tay chuyển dời đến nàng lòng bàn tay. Nàng ngẩn ra, theo bản năng mà nắm khởi nắm tay, chưa phản ứng lại đây như thế nào ứng đối, Phương Ni Á lại phát ra một tiếng tiem lệ kêu thảm thiết, là cái loại này làm người máu ngưng kết kêu thảm thiết, như là bị bóp yết hầu kề bên tử vong tiểu động vật.

Bảo mẫu sợ tới mức mặt đều biến sắc, lại đây liền đuổi đi Quý Hiểu Âu đi ra ngoài: “Người đi mau đi mau, nàng nam nhân liền mau trở lại.....”

Quý Hiểu Âu bị liên đẩy mang xô đẩy mà đuổi ra phòng ngủ, vẫn nghe được phía sau Phương Ni Á một tiếng tiếp một tiếng thét chói tai. Mà kia đoàn mềm như bông đồ vật, nắm chặt ở nàng lòng bàn tay, cơ hồ bị mồ hôi lạnh ướt đầm.

Thẳng đến rồi đi Phương Ni Á gia, ngồi trên hồi trình xe taxi, Quý Hiểu Âu mới dám mở ra trong tay đồ vật. Phương Ni Á giao cho nàng, lại là một trương xoa thành một đoàn giấy ăn. Nhìn cái kia giấy đoàn, nàng nhúu nhúu mi, tưởng trương phế giấy, muốn ném xuống nháy mắt lại tâm niệm vừa động, lại thu hồi tới. Giấy ăn bị mặt bằng phẳng rộng rãi khai kia trong nháy mắt, nàng nhẹ nhàng “A” một tiếng, may mắn chính mình không có ném xuống nó. Kia tờ giấy thượng có 10 cái qua loa con số, còn có hai cái xiêu xiêu vẹo vẹo vòng tròn, màu đen bút tích, nét bút đứt quãng, nhan sắc khi thì mờ hồ khi thì rõ ràng. Nàng đối với ánh mặt trời lặn qua lộn lại nhìn thật lâu, trừ bỏ nhìn ra là dùng bút tâm cực mềm nhãn tuyến bút vôi vàng viết liền, mặt khác cái gì cũng không có phát hiện.

Tới rồi buổi tối, nàng nhịn không được lại cấp Phương Ni Á gọi điện thoại, lúc này không gọi di động, mà là đánh Phương gia cố định điện thoại. Tiếp điện thoại chính là Phương Ni Á trượng phu. Hắn dùng bình tĩnh đạm mạc khẩu khí hướng Quý Hiểu Âu giải thích: “Nàng vẫn luôn có u buồn chứng, vẫn luôn ở uống thuốc, nhưng là không có chuyển biến tốt đẹp. Lần này là a di không có xem trọng nàng mới xảy ra chuyện, cho nên ta đem a di từ khác đổi một cái. Không biết có phải hay không được vật tác dụng phụ, nàng tẩy xong dạ dày từ bệnh viện trở về liền biến thành như vậy. Nàng hiện tại thân thể còn thực suy yếu, chờ nàng hảo chút, ta liền mang nàng đi tinh thần khoa làm đánh giá. Ở nàng chuyển biến tốt đẹp phía trước, ta không hy vọng có bất luận cái gì ngoại giới nhân tố kích thích nàng.”

Không chê vào đâu được một phen lời nói, trả lời Quý Hiểu Âu sở hữu nghi vấn, lệnh nàng không lời gì để nói. Nheo kia trương giấy ăn, nàng ngã vào trên sô pha, ngực như là đè nặng một cái quả tạ, trầm đến nàng hô hấp đều có chút không thoải mái. Nàng không nghĩ ra hảo hảo một người, như thế nào liền sẽ đột nhiên tinh thần thác loạn? Còn có giao cho nàng này tờ giấy cùng này xuyên con số, rốt cuộc là Phương Ni Á ý thức thanh tỉnh khi cố ý vì này, vẫn là một cái bệnh nhân tâm thần vô ý thức hành động?

Vội vàng gian thuê hạ này căn hộ, gia cụ đều là cũ, dưới thân sô pha, mất đi co dãn lò xo cột nàng bối, cột đến sinh đau, nhưng nàng lười đến bò dậy, đang ở tựa ngủ phi ngủ mênh mông lung lung trạng thái, di động vang lên. Là nàng tân nhiệm cửa hàng giám đốc đánh tới.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 81

Ra người môi giới công ty, Quý Hiểu Âu hết đường xoay xở mà ngồi ở ven đường bên hoa thượng, giờ khắc này nàng chỉ cảm thấy trong ngoài đều khốn đốn, bốn bề thụ địch. Trước cửa hàng giám đốc Lưu Vạn Ninh huề khoản chạy đi ra ngoài, kinh điều tra lấy được bằng chứng đã chính thức lập án, nhưng là Lưu Vạn Ninh chạy trốn vô tung vô ảnh, trong nhà chỉ có 70 hơn tuổi lão cha mẹ, đối hấn hành động cùng hành tung một mực không biết. “Phú long” khởi tố “Một phần ba” kiện tụng mở phiên toà sắp tới, tuy rằng truyền thông phương tạm vô động tĩnh, nhưng bởi vì nàng vẫn luôn hoài nghi Lưu Vạn Ninh cùng “Tiểu mỹ nhân” Lý quốc cường âm thầm có cấu kết, hấn cuốn khoản trốn chạy cùng “Phú long” khởi tố hoàn toàn là một bộ liên hoàn kế, hơn nữa “Tiểu mỹ nhân” lần trước lược hạ câu nói kia, làm nàng vẫn luôn lo lắng “Tiểu mỹ nhân” vì có thể được đến “Một phần ba”, nói không chừng chính ghen cái gì đại chiêu.

Giờ phút này nàng thập phần tưởng cấp nghiêm thận gọi điện thoại xin giúp đỡ, chính là vừa nhớ tới nghiêm thận cái loại này tràn ngập khinh thường cùng coi khinh ánh mắt, liền lại đánh mất cái này ý niệm.

Chống cảm đã phát một lát ngọc, nàng từ ba lô lấy ra tiền kẹp, tiền kẹp kẹp một trương Nghiêm Cận ảnh chụp, trên ảnh chụp trước tay súng bắn tỉa mang phòng hộ mắt kính, đôi tay bình bưng ngắm bắn súng trường, đang vẽ mặt chuyên chú mà nhắm chuẩn màn ảnh ngoại mục tiêu. Kiên nghị, trầm ổn, bình tĩnh, sở hữu nàng thích

nam tính tính chất đặc biệt, đều có thể tại đây bức ảnh thượng tìm được.

“Người nhìn một cái, người ném cho ta một cái cái dạng gì cục diện rồi rắc nha!” Nàng đối với ảnh chụp làm bầm lều bầu, “Ta nếu là đem phòng ở bán, ta mẹ đời này đều sẽ không lại phản ứng ta. Chính là không bán phòng ở, còn có cái gì biện pháp có thể làm tên kia thu tay lại đâu? Nếu không người mau ra đây, chính mình thu thập này cục diện rồi rắc đi, ta thật không nghĩ quản.”

Nghiêm Cần duy trì nghiêm túc biểu tình, cũng không thể trả lời nàng vấn đề.

Quý Hiểu Âu cười khổ một chút, sau đó đem tiền kẹp thu hồi tới, đứng lên đi bộ trở về đi. Đi tới đi tới vừa nhấc đầu, phát hiện chính mình thế nhưng theo bản năng mà thẳng đến cha mẹ gia phương hướng, phía trước đều đã có thể nhìn đến tiểu khu nhất bên ngoài kia đồng lều. Nàng đứng ở ven đường, nguyên bản là muốn cười một chút, cười chính mình nghĩ một đằng nói một nẻo, nguyên lai một gặp được khốn cảnh, nàng nhất tưởng đến cây nhỡ, vẫn là cha mẹ ôm ấp, chính là hốc mắt nóng lên, nước mắt đổ rào rào liền hạ xuống. Nàng nâng lên tay tưởng lau nước mắt, nước mắt lại càng lưu càng nhiều. Phảng phất cái này động tác kích phát nào đó chốt mở, mấy ngày nay sở hữu lo âu cùng ủy khuất đều dưng đi lên, nàng che miệng lại, sợ chính mình mất khống chế, sẽ tại đây người đến người đi đường cái thượng gào khóc khóc rống, nhưng nước mắt vẫn là xuyên thấu qua ngón tay phùng truyền ra tới.

Nàng rút cuộc xoay người, đưa lưng về phía người đi đường không kiêng nể gì khóc một hồi, cũng may theo nước mắt tuôn chảy mà ra, còn có nội tâm áp lực cùng khổ sở. Khóc xong rồi ngẩng đầu, nàng cảm giác cả người trong ngoài giống bị thủy giặt sạch một lần,

trong lòng thanh minh, lại có thể một lần nữa đối mặt sở hữu ngoài ý muốn cùng đả kích.

Lau khô nước mắt vừa nhắc đầu, nàng bỗng nhiên thấy bên người đứng một người, chính ngơ ngẩn mà nhìn chính mình. Người nọ ăn mặc một kiện đương quý màu trắng rương thức áo khoác, tóc dài ở sau đầu vẫn thành một cái từng từng búi tóc, dung sắc thanh lãnh quyên tú, đúng là mấy tháng trước nàng ở xưởng thợ ban gặp qua cái kia đánh đàn nữ nhân.

Quý Hiểu Âu đối nữ nhân này ấn tượng quá sâu, mặt mạnh chứng cứ nhiên một chút không có phát tác. Cho dù chỉ thấy quá một mặt, cũng khó quên nàng bộ dáng, hơn nữa vẫn luôn nhớ rõ nàng tên gọi May.

Lý lý tóc chỉnh chỉnh quần áo, Quý Hiểu Âu trên mặt miễn cưỡng hiện lên một cái tươi cười: “May tỷ, người như thế nào ở chỗ này?”

May chỉ chỉ đường cái đối diện ba tầng tiểu lâu: “Hôm nay xưởng thợ ban có hoạt động, ta mới vừa ở ven đường dừng xe thời điểm thấy người.”

Quý Hiểu Âu lúc này mới phát hiện đối diện kia đồng tiểu lâu thực quen mắt, thật là tháng 1 khi chính mình trong lúc vô ý trải qua địa phương. Ngày đó nàng bị xưởng thợ ban tiếng ca hấp dẫn đi lên lầu, nhận thức trước mắt vị này May. Không nghĩ tới thất thất thời điểm sẽ gặp phải người quen, Quý Hiểu Âu cảm giác đặc biệt ngượng ngùng, nàng tưởng giải thích: “Ta vừa rồi..... Ai, người coi như cái gì đều không có thấy đi.”

May lại tiến lên vẫn trụ cánh tay của nàng: “Quá trong chốc lát các cô nương mới đến, hai ta có thể có hai mươi phút thời gian tâm

sự, người tưởng đi lên sao?”

Tự lần trước gặp qua một mặt, Quý Hiểu Âu tổng cảm giác nàng như là một cái trải qua quá rất nhiều chuyện xưa người, trong ánh mắt tuy có mặt không đi u buồn, lại cũng có nhìn thấu thế sự sau trầm tĩnh. Đương nàng nhìn người thời điểm, ánh mắt có làm người bình tĩnh cùng an bình lực lượng, cho nên ngay từ đầu Quý Hiểu Âu mới có thể hiểu lầm nàng là giáo hội nhân viên thần chức. Đối mặt nàng mời, Quý Hiểu Âu lập tức gật gật đầu, không có bất luận cái gì cự tuyệt ý niệm.

Kia gian trống rỗng phòng học, so sánh với lần trước cơ hồ không có biến hóa. May xốc lên dương cầm cái, tùy tiện bắn mấy cái âm, sau đó hỏi: “Người là muốn nghe ta đàn mấy đầu khúc đâu, vẫn là tưởng tâm sự thiên nhi?”

“Đàn bài hát đi.” Quý Hiểu Âu nói, “Liên đàn lần trước kia đầu 《tối nay chúc mừng ta ái》, có thể chứ?”

May ánh mắt rõ ràng mà lóe một chút: “Người thích này đầu?”

“Trước kia không lưu ý quá, lần trước nghe người bắn, cảm thấy rất êm tai. Gần nhất gặp được điểm nhi sự, lại nhớ đến này bài hát, đặc biệt là ca từ, cảm giác thật là..... Ta nói không tốt, chỉ là cảm thấy thế sự vô thường, nhân sinh khổ đoản, hai người có thể tương thân tương ái thời điểm, mỗi một ngày đều đáng giá làm như ngày hội tới chúc mừng.”

May ngón tay xẹt qua phím đàn, tấu ra câu đầu tiên, theo sau liền dừng lại, thờ dài nói: “Đúng vậy, mỗi một lần tương ngộ đều là cữu biệt gặp lại, mỗi một lần chia lìa khả năng kiếp này không bao giờ sẽ gặp nhau, nhân sinh vốn dĩ chính là một hồi dài dòng cáo biệt, đẹp

nhất thời gian đều ở trên đường. Chính là bởi vì nó quá dài lâu, nhạc đệm cũng quá nhiều, cho nên chúng ta thường thường sẽ vì nhạc đệm mà quên mất giọng chính.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 82

Quý Hiểu Âu chân tay luống cuống mà đứng lại: “May tở, người như thế nào lạ?”

May không có quay đầu lại, vẫn như cũ si ngốc mà nhìn chăm chăm ảnh chụp, Quý Hiểu Âu nghe được nàng dùng run rẩy thanh âm hỏi: “Người là ai? Người như thế nào sẽ có bọn họ ảnh chụp?”

“A?” Quý Hiểu Âu sửng sốt một chút mới phản ứng lại đây, “Này không phải ta, là ta bạn trai quái nơi này. Người..... Người nhận thức bọn họ?”

May đưa lưng về phía nàng, thanh âm mơ hồ đến giống nằm mơ giống nhau: “Đâu chỉ nhận thức, hắn vẫn luôn khắc vào lòng ta.”

Quý Hiểu Âu chớp chớp đôi mắt, có chút hoài nghi nàng là uống say, nhất thời không biết nên như thế nào nói tiếp, chỉ có thể theo bản năng hỏi một câu: “Người nói chính là cái nào?”

May rút cuộc quay đầu, nước mắt thương ở trên mặt tàn lưu hoảng hốt. Quý Hiểu Âu nhìn chăm chăm nàng miệng, sợ kia hai mảnh mềm mại môi phun ra “Nghiêm Cẩn” hai chữ. Liền tính không phải Nghiêm Cẩn, là Trình Duệ Mẫn tiên nhiệm cũng đủ phiền toái. Nàng đi Trình gia lấy xe khi, gặp qua Trình Duệ Mẫn thái thái đàm

bân, trình, đàm chi gian kia phân hợp lại càng tăng thêm sức mạnh trí thức cùng ăn ý, lệnh nàng thập phần thích này đối vợ chồng.

May lại nói: “Hắn họ Tôn.”

“Nga.” Quý Hiểu Âu nhẹ nhàng thở ra, không phải này hai người liền hảo. Nàng quay đầu đi xem ảnh chụp, nhìn đến kia trương anh tuấn đến không hiểu được giống cái nào mình tinh khuôn mặt: “Lớn lên đẹp nhất cái kia?”

“Đúng vậy.”

Quý Hiểu Âu bỗng nhiên bưng kín miệng. “Nhị tử”, đã qua đời “Nhị tử”, ở “Một phần ba” thâm cù tồn tại cảm “Nhị tử”! Nàng nhớ tới lần đầu tiên ở xưởng thơ ban nhìn thấy May, May nói nàng tin giáo chỉ là vì một ngày kia có thể ở thiên đường cùng mất đi ái nhân gặp lại. Giờ khắc này Quý Hiểu Âu quả thực không thể tin tưởng, thế gian thế nhưng còn có như vậy trùng hợp.

Bởi vì quá độ khiếp sợ, nàng mở miệng khi đều có chút nói lắp: “Người..... Cùng hắn..... Các người.....”

“Đúng vậy.” Có lẽ thật sự say đến thâm, May gương mặt hồng hồng, “Ta rời đi Ukraine thời điểm, đem sở hữu ảnh chụp đều tiêu hủy, nhiều năm như vậy, có khi ở trong mộng thấy hắn, ly ta như vậy gần, rành mạch, mỗi một cây lông mày đều thấy rõ, nhưng mở to mắt, lại hồi ức bộ dáng của hắn, lại càng ngày càng mơ hồ, ta cứ nhiên không có lưu lại một trương hắn ảnh chụp, liền một trương hắn ảnh chụp đều không có.....”

Nàng ý đồ đi được ly ảnh chụp càng gần một ít, dưới chân lại lão đảo một bước, Quý Hiểu Âu chạy nhanh sam trụ nàng, vẫn nghe

được nàng lẩm bẩm tự nói: “Hắn làm ta quên mất hắn, đi phía trước đi. Chính là sao có thể? Ta sao có thể đã quên hắn?.....”

Quý Hiểu Âu xem mặt đoán ý, không dám lung tung tiếp lời, chỉ có thể tiểu tâm mà nâng cánh tay của nàng: “May tở, người say, ta làm cao tổng đưa người trở về.”

Này đồn bữa tối, nhân May đột nhiên cảm xúc hạ xuống mà vội vàng kết thúc, Cao Dương mấy người muốn chạy về Bắc Kinh.

Quý Hiểu Âu đưa bọn họ ra cửa. Đem May đỡ tiến Cao Dương trong xe, nàng để sát vào thấp giọng nói: “May tở, kia bức ảnh, ta thế người phục chế một trương.” Xem một cái trước tòa Cao Dương, nàng đem thanh âm ép tới càng thấp, “Người yên tâm, sẽ không cho hắn biết.”

May quay đầu tới, ánh đèn hạ lại ánh mắt thanh minh, tựa hồ cũng không vẽ say rượu. Nàng cười cười: “Cảm ơn người, ta tưởng ta không cần, có chút người ghi tạc trong lòng là được. Ta gặp qua đến hảo hảo, bởi vì ta biết đây là hắn hy vọng ta đi làm.”

Xe khai đi rồi. Quý Hiểu Âu nhìn theo bọn họ dần dần biến mất ở vô biên trong bóng đêm, thảng tư xuân phong cuốn no đủ hơi nước, vén lên nàng trên trán đầu tóc. Một ít người ở trải qua, một ít người ở mất đi, nguyên lai thế gian trong lòng có chuyện xưa người, rất nhiều rất nhiều. Mà mỗi một cái trong lòng có chuyện xưa người, tựa hồ đều trải qua quá đồng dạng cô độc cùng bất lực. Trong mắt che kín tuyệt vọng, trong lòng rồi lại tràn ngập tân sinh hy vọng.

Nàng ở “Một phần ba” cầu thang mạn trạm kế tiếp thật lâu thật lâu, thảng đến thu được một cái May tin nhắn: Thân ái tở muội, ta rút cuộc minh bạch thần vì cái gì sẽ an bài ta cùng với người tương

ngộ. Cảm tạ người. Ta sẽ tận lực trợ giúp người, thượng đế cũng sẽ phù hộ người tâm tưởng sự thành.

Ngày đó buổi tối, Quý Hiểu Âu không có hồi Bắc Kinh, liền ở văn phòng trên giường chấp vá một đêm. Nửa đêm tỉnh ngủ tiếp không, nàng mở ra trên bàn máy tính nối mạng, lại nhìn đến một cái ngoài ý muốn tin tức: Viện kiểm sát đã đối 12·29 giết người bầm thây án làm ra khởi tố quyết định.

Nàng đối với tuyên bố này tin tức Weibo ngốc nhìn thật lâu thật lâu, trước sau không có dũng khí click mở phía dưới bình luận nhìn một cái. Nàng đã thật lâu không dám lên mạng, nhưng cũng có thể đoán được kia phía dưới một vạn hơn bình luận đều là cái gì nội dung, những cái đó làm người vô pháp chịu tải đến từ người xa lạ phần nộ hoặc là ác ý.

Đệ * chương 21 ta muốn vì người từ bỏ hết thảy

Luật sư Chu đem viện kiểm sát khởi tố thông tri thư đặt ở Nghiêm Cẩn trước mặt.

Nghiêm Cẩn không có cảm lấy tới, chỉ là cúi đầu liền mặt bàn nhìn trong chốc lát, sau đó ở đưa đạt biên nhận thượng qua loa ký tên, nhẹ nhàng phản đẩy trở về. Luật sư Chu duỗi tay đè lại, hai người lẫn nhau trầm mặc mà giằng co. Đỉnh đầu đèn huỳnh quang lạnh lùng mà chiếu xuống dưới, Nghiêm Cẩn cổ tay gian còng tay phản xạ ánh sáng, đập vào mắt mà lóe một chút.

Cuối cùng Nghiêm Cẩn trước đã mở miệng: “Cứ như vậy?”

Luật sư Chu nói: “Người hấn là minh bạch, đây là tất nhiên kết quả.”

Nghiêm Cẩn cười gượng một tiếng: “Tất nhiên kết quả, không nên là hung phạm sa lưới sao?”

Luật sư Chu cúi đầu, tránh đi hấn sắc bén ánh mắt, trầm ngâm trong chốc lát mới nói: “Người nhà của người đang ở tranh thủ người bị hại người nhà thông cảm thư, nếu bắt được cái kia, có lẽ người có thể chờ đến người tưởng chờ kia một ngày.”

Nguyên bản biểu tình đậm nhiên Nghiêm Cẩn một chút kích động lên: “Thông cảm cái gì? Ta không có giết người, muốn cái gì thông cảm? Luật sư Chu, ta không có giết người, ta không tiếp thu loại này có tội biện hộ phương thức. Người biết ta đã làm quân nhân, ở ta nơi này, viên đạn mệnh trung mục tiêu kêu thành công, không có chính là thất bại, sẽ không có chiết trung lộ tuyến.”

Luật sư Chu xua xua tay, ý bảo hấn bình tĩnh: “Mở phiên toà còn có một đoạn nhật tử, người có thể lại suy xét suy xét. Ta kiến nghị người làm ra quyết định thời điểm, không chỉ có suy xét chính mình, càng muốn suy xét người nhà của người.”

Nghiêm Cẩn không nói lời nào, đầu đầu dường như đỡ lấy cái trán, nửa ngày không có ra tiếng.

Luật sư Chu bắt đầu thu thập đồ vật: “Người hảo hảo ngẫm lại, chờ ta lần sau tới, nói cho ta quyết định của người.”

Nghiêm Cẩn ngẩng đầu, bất quá là nháy mắt công phu, hấn đuôi lông mày khóe mắt giống như là đột nhiên già rồi vài tuổi: “Luật sư Chu, có thể cho ta mượn chi bút sao?”

“Người tưởng viết cái gì?”

“Cấp người nhà công đạo vài món sự. Ngài yên tâm, sẽ không có mệnh lệnh rõ ràng cấm nội dung.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 83

Đệ tam, tương lai “Một phần ba” nếu có lợi nhuận, giúp ta thiết lập một cái quỹ, trợ giúp gia đình có khó khăn học sinh hoàn thành việc học, có thể giúp mấy cái là mấy cái.

Đệ tứ, kết sắt kia phân di thư, nếu ta bị chấp hành, đem nó giao cho ta cha mẹ. Mấy ngày này ta suy nghĩ rất nhiều, người nói đúng, ta dùng nhất không thích hợp phương thức, giày xéo từ bộ đội trở về này mười năm. Kia phân di thư là ta ở bộ đội cuối cùng một lần chấp hành nhiệm vụ trước viết, nếu kia một lần thật sự quang vinh, kỳ thật là tốt nhất kết thúc. Khiến cho bọn họ làm như này mười năm, chưa từng có con người của ta.

Hiểu âu, quay đầu lại tìm cái đứng đắn bạn trai, hảo hảo cùng hấn sinh hoạt. Không cần lo lắng cho ta, so này càng khó ai nhặt từ ta đều ai quá. Đã quên ta. Cứ như vậy đi, tái kiến.

Nghiêm Cẩn

Quý Hiểu Âu xem đến tay rào rạt mà run, run đến kia tờ giấy rầm rầm vang. Từ này đó ngắn gọn câu chữ trung, nàng đã nhìn ra quyết biệt ý tứ.

Nàng đem ngón trở nhét vào trong miệng, dùng sức cắn đi xuống, chỉ gian trùy tâm đau đón truyền tiến đại não, lúc này mới miễn

cưỡng làm chính mình trấn tĩnh xuống dưới. Dem A4 giấy trân trọng mà bỏ vào túi văn kiện, nàng ngẩng đầu: “Người có Trạm Vũ mục mục địa chỉ hoặc là liên hệ phương thức?”

“Sở hữu tư liệu đều ở luật sư Chu chỗ đó, bao gồm cái kia tiểu giết người phạm gọi là gì mã lâm.”

Quý Hiểu Âu gật gật đầu: “Cảm ơn, tái kiến!”

Nghiêm thận lại cười nói: “Không cần phải gấp gáp đi sao, còn có chuyện nhi ta mới vừa đã quên nói cho người. Người biết không? Trạm gia đến bây giờ cộng thu xã hội quyền tiền 300 nhiều vạn, một phân tiền cũng chưa rơi xuống hần mục mục trong tay. Hần ba ba cùng người cái kia bạn trai cũ, bởi vì chia của không đều, hiện tại từng người mượn tay súng ở trên mạng đối mắng, người có thể lên mạng nhìn xem, đừng đề nhiều náo nhiệt.”

Quý Hiểu Âu nhìn nàng: “Này cùng ta có cái gì quan hệ?”

Nghiêm thận nói: “Trả lời vấn đề của người a. Người không phải hỏi ta, vì cái gì sẽ đối không phải một cái giai tầng người có thành kiến sao? Này không phải thành kiến, đây là sự thật.”

Quý Hiểu Âu cười lạnh một tiếng: “Ta cần thiết sửa đúng người, này không phải sự thật, đây là người đeo thành kiến về sau nghiêm trọng cố chấp.”

Nói xong, nàng liền quay đầu trốn giống nhau mà rời đi, đi ra hảo xa còn tức giận đến ngực phập phồng không chừng. Nếu không phải vì Nghiêm Căn, nàng hoàn toàn không cần phải, cũng không luận như thế nào sẽ không tiếp thu như vậy nhục nhã.

Từ luật sư Chu chỗ đó được đến Trạm Vũ mẫu thân Lý Mỹ Cầm địa chỉ, Quý Hiểu Âu phí thật lớn kính mới tìm được nàng hiện tại trụ địa phương. Đó là một chỗ ở vào nam thành nhà trệt, đại tạp viện đại khái ở bảy tám hộ nhân gia. Giữa sân ngang trời lồi kéo mấy cây dây thép, đắp đầy quần áo cùng chăn, nàng đến từ những cái đó màu sắc rực rỡ nội y phía dưới xuyên qua đi, mới có thể tới chính phòng hành lang. Trong viện hoàn cảnh, tuy rằng tạp vật thật nhiều, may mà còn tính sạch sẽ.

Lý Mỹ Cầm ở tại phía đông một gian trong sương phòng, Quý Hiểu Âu đứng ở cửa, giơ lên tay do dự thật lâu, mới rút cuộc dùng ngón tay ở trên cửa nhẹ nhàng gõ gõ. Trong môn có người lên tiếng, tiếp theo là xe lăn ở gạch xanh trên mặt đất lăn quá thanh âm. Cửa mở, Quý Hiểu Âu nhìn thấy, là một cái trán thái dương tóc tuyệt trắng Lý Mỹ Cầm.

Lý Mỹ Cầm ngửa đầu, ánh mắt là dừng ở người tới trên người, chính là Quý Hiểu Âu cảm giác được nàng cũng không có nhận ra chính mình, bởi vì trên mặt nàng cơ bắp không có bất luận cái gì dao động. Nếu nàng nhận ra chính mình, sẽ không như thế bình tĩnh. Lâm Hải Bằng nếu ở cái này trong nhà lui tới quá, lấy hẩn tính tình, sẽ không không đem Quý Hiểu Âu cùng Nghiêm Căn quan hệ nói cho cấp gia nhân này.

Quý Hiểu Âu cẩn thận mà quan sát nàng, sau đó minh bạch nguyên nhân. Lý Mỹ Cầm đôi mắt đã thấy không rõ phía trước đồ vật.

“A di.” Nàng sợ hãi mà lên tiếng, “Ta là Quý Hiểu Âu.”

Nàng dự bị Lý Mỹ Cầm tức giận, làm nàng cút đi, chính là Lý Mỹ Cầm chỉ là khóe miệng trừu động một chút, sau đó hoạt động xe lăn

hướng trong phòng đi: “Vào đi, bên ngoài gió lớn.”

Quý Hiểu Âu theo vào đi. Nàng không dám hướng ghế trên ngòai, chỉ dám ly Lý Mỹ Cầm xa xa mà đứng, đánh giá trong căn phòng này đơn sơ hết thấy. Trong phòng gia cụ đơn giản, chỉ có một trương giường, một cái giản dị tủ quần áo, mấy cái ghế dựa, dựa cửa sổ còn có một trương nửa cũ án thư, mặt trên phóng nôi chén gạo bòn. Phòng tuy rằng co quắp, nhưng là thông gió cùng ánh sáng mặt trời đều so nguyên lai phòng ở hảo, bốn vách tường xoát đến tuyết trắng, còn có thể nghe đến nhàn nhạt vôi thủy hương vị. Một trương nạm có hắc sa Trạm Vũ di ảnh treo ở tử 5 ngăn mặt trên, tủ bát thượng trừ bỏ cung lư hương cùng hai bàn trái cây, còn có một cái vuông vức bố bao vây. Từ kích cỡ thượng nhìn ra, hẳn là một cái hủ tro cốt.

Quý Hiểu Âu ngửa đầu nhìn ảnh chụp, thanh tú thiếu niên cũng an tĩnh mà nhìn nàng, những cái đó chi tiết dần dần mơ hồ hồi ức, tại đây một khắc đều cuộn cuộn mà đến. Nàng buông tay túi, đi đến tử 5 ngăn trước, điểm khởi một nén nhang cắm vào lư hương, cúi đầu yên lặng cầu nguyện trong chốc lát.

Đương nàng làm những việc này thời điểm, Lý Mỹ Cầm dịch tới rồi mép giường, cố sức mà oai thân mình, trên giường đệm phía dưới khắp nơi sờ soạng, giống đang tìm cái gì đồ vật. Quý Hiểu Âu đi qua đi: “A di, người tìm cái gì ta giúp người hảo sao?”

Lý Mỹ Cầm ngòai thẳng thân thể, triệu nàng vẫy tay: “Tiểu quý, người lại đây.”

Quý Hiểu Âu đến gần hai bước, ở nàng trước mặt ngòai xỏm xuống, đem tay đặt ở nàng đầu gối: “A di, ta ở chỗ này.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 84

“Phú long” công ty trừ bỏ trường kỳ cấp mấy nhà hải sản nhà ăn đúng giờ cung hóa, ở thị nội lớn nhất hải sản bán sỉ thị trường cũng thiết có cố định quầy hàng, nhằm vào chủ yếu là loại nhỏ nhà ăn cùng thị dân tán khách. Ngày này, thị trường lên đây một khách quen, dựa gần quầy hàng dò hỏi giá cả, xem xét thủy sản tươi sống trình độ, cuối cùng hẳn ngừng ở “Phú long” quầy hàng trước. Phú long quán chủ xem mặt đoán ý, nghe được một ngum Đông Bắc khẩu âm, liền biết là người bên ngoài. Đãi bắt chuyện trong chốc lát, người này tự giới thiệu nói mới vừa ở Thiên Tân nội thành khai một nhà tiệm cơm, chủ doanh hải sản, đang tìm tìm thích hợp đáng tin cậy thủy sản thương trường kỳ hợp tác. Quán chủ cho rằng gặp tiềm tàng đại khách hàng, chạy nhanh đệ thượng ấn có công ty tên danh thiếp, đem phú long hải sản chủng loại cùng chất lượng thời trúng ba hoa chích choè. Người nọ cũng liền liên tiếp gặt đầu, cuối cùng hiện trường mua mấy ngàn nguyên cua biển, tôm tươi cùng sò biển, lại công đạo nói ba ngày sau sẽ lại đến thượng hóa, lúc này mới mang theo nửa xe hải sản rời đi thị trường.

Ba ngày lúc sau, người này không còn có ở thị trường xuất hiện quá, nhưng là thu được chất lượng cử báo chất giam cục cùng nông nghiệp cục liên hợp kiểm tra tiểu tổ lại xuất động, dựa vào một giấy Formaldehyde cùng đình hương phân nghiêm trọng siêu bia kiểm nghiệm báo cáo, niêm phong “Phú long” ở bán sỉ thị trường quầy hàng.

Dùng formalin giữ tươi, dùng đình hương nước luộc môn đình kéo dài thủy sản tồn tại thời gian, ở hải sản thị trường quả thực chính là công khai ngành sản xuất bí mật, “Phú long” công ty lão bản trần phú long vừa nghe từ đầu đến cuối liền minh bạch chính mình là bị người cấp hồ. Hắn đương nhiên mà cho rằng tên bán lén đến từ đồng hành, đang ở khắp nơi nghe được để là ai bán đứng chính mình, sút đầu mẻ trán mà tìm người khơi thông chất giam cục quan hệ khi, Quý Hiểu Âu xuất hiện.

Vẫn như cũ ở kia gia quảng thức trà lâu, trên bàn tất cả đều là bộ đồ ăn, nàng đành phải đem một phần vừa mới đóng dấu ra tới khởi tố xin thư nhẹ nhàng mà đặt ở trần phú long đầu gối. Kia mặt trên giấy trắng mực đen viết “Một phần ba” khởi tố “Phú long” công ty cung ứng hải sản sản phẩm không phù hợp quốc gia thực phẩm tiêu chuẩn, yêu cầu bồi thường “Một phần ba” hết thảy tổn thất.

Trần phú long cúi đầu nhìn trong chốc lát, chờ xem minh bạch trên giấy nội dung, hắn tư thế không thay đổi, chỉ đem đôi mắt khơi mào tới trừng mắt Quý Hiểu Âu: “Là người làm?”

“Không sai.”

Trần phú long đem xin thư nặng nề mà chụp đến đầu mỡ trên mặt bàn: “Người mẹ nó chán sống vị? Người muốn làm gì?”

“Cùng người nói điều kiện.” Quý Hiểu Âu cũng không có bị hắn trong mắt hung quang dọa sợ, mà là không nhanh không chậm mà trả lời, “Trần thúc, ta người sáng mắt không nói tiếng lóng, ta làm như vậy cũng không có ý gì khác, chính là tưởng nói cho ngài, ta phản khởi tố lập án về sau, ta hai nhà hai cái án tử liền ninh ở bên nhau, ta án này không phán, ngài án này cũng sẽ không kết thúc. Nhưng là loại này chất lượng kiện tụng, không cần ta nhắc nhở, ngài

đại khái cũng biết, không đánh cái một hai năm nó xả không xong. Ngài muốn nguyện ý háo đâu ta cũng không phản đối, bất quá việc này nếu là thượng báo chí, ta đảo không có gì, chính là đối gia cung ứng thương vấn đề, chính là ngài phú long, liền khó nói đi? Lý quốc cường lại lợi hại, liền tính hắn có thể khống chế toàn bộ hải sản bán sỉ thị trường giá cả, nhưng hắn không thể cưỡng bách mặt khác nhà ăn từ một nhà chất lượng có vấn đề bán sỉ thương chỗ đó nhập hàng. Hắn ăn cơm cửa hàng không vì kiếm tiền, chỉ vì tẩy tiền, chỉ bằng hắn danh nghĩa kia hai nhà nửa chết nửa sống hải sản quán ăn, ngài cảm thấy có thể nuôi sống ngài trong công ty như vậy nhiều huynh đệ sao? Ta hỏi thăm một chút, ngài cùng hắn cũng không phải bạn tri kỉ, hà tất phải làm này uổng mạng quỳ đầu?”

Trần phú long một phen đem kia tờ giấy phát tới rồi trên mặt đất, tùy theo theo tiếng rơi xuống đất, còn có bảy tám cái chén đĩa. Có một con canh chén nện ở Quý Hiểu Âu bên chân, rơi dập nát, nước canh bắn đến nàng một ống quần đều là. Nhưng Quý Hiểu Âu cũng chỉ là súc súc chân, như cũ thần sắc trấn tĩnh, vẫn chưa có chút sợ hãi tỏ vẻ.

Trần phú long giật nhẹ quần áo cổ áo, biểu tình còn thực dữ tợn, âm điệu đảo ngoài ý muốn hàng xuống dưới: “Người tưởng nói chuyện gì điều kiện?”

Quý Hiểu Âu cười cười, biết hắn chải vuốt rõ ràng tình thế bắt đầu chịu thua, vì thế ngồi thẳng thân thể: “Đệ nhất, rút đơn kiện. Đệ nhị, chúng ta thêm phân còn khoản hiệp nghị, năm tháng trong vòng ta phụ trách trả hết người tiền nợ.”

Trần phú long cười lạnh một tiếng: “Ta rút đơn kiện ngươi là có thể còn tiền? Khi ta ba tuổi hài tử, hổng ai nha?”

“Liên ngài nói qua, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa. Ta còn muốn ở đường cô này trên mặt đất hỗn độn, sẽ không lấy chính mình danh dự nói giống. Năm tháng, từ dưới tháng bắt đầu, mỗi tháng một phần năm, chín tháng để trả hết. Hiệp nghị có hiệu lực ngày, từ ngài rút đơn kiện thời gian bắt đầu. Ngài nếu nguyện ý đình ngoại giải hòa đâu, chúng ta lập tức liền có thể thêm cái này hiệp nghị, ngài nếu khẳng khẳng thừa kiện, kia cũng không quan hệ, ta toàn bộ hành trình phụng bồi.”

Trần phú long nhìn chằm chằm nàng nhìn sau một lúc lâu, “Người lấy cái gì làm ta tin tưởng người?”

Quý Hiểu Âu từ bao da lấy ra một phần hồng da bất động sản chứng, mở ra tới đem chính văn kia một tờ hướng hẳn: “Đây là ta danh nghĩa một bộ bất động sản, ở vào Bắc Kinh bốn hoàn nội phồn hoa đoạn đường, thị giá trị 350 vạn, chúng ta có thể đi làm mượn nợ công chứng, nếu đến lúc đó ta không thể đúng hạn còn tiền, phòng ở chính là của người.”

Trần phú long tiếp nhận bất động sản chứng, cẩn thận phân rõ một chút thật giả, lại ném còn cho nàng: “Kia chất giam cục bên kia đâu?”

“Ta phụ trách giúp ngài khơi thông quan hệ, chỉ cần ngài hạ phê hóa bảo đảm Formaldehyde cùng dinh hương phân thấp hơn chất kiểm tiêu chuẩn.”

Trần phú long không ra tiếng, chỉ đem một chân đặt tại một khác chân thượng, mắt nhìn Quý Hiểu Âu, không ngừng run rẩy lút ở dưới cái kia chân, run đến ghế dựa vẫn luôn vang. Quý Hiểu Âu biết hẳn ở tự hỏi, ở cân nhắc lợi hại, cũng liền bất động thanh sắc mà kiên nhẫn chờ đợi.

Trần phú long rút cuộc buông chân, một phách cái bàn: “Thành giao!”

Quý Hiểu Âu triều hấn vươn tay: “Trần thúc, ngài là minh bạch người, lại quấy rầy ngài bữa sáng, xin lỗi!”

Trần phú long xem cũng chưa xem kia chỉ duỗi đến trước mặt tay, chỉ là nghiêng răng, đứng lên hướng cửa đi qua đi, vừa đi một bên kêu: “Mua đơn!”

Quý Hiểu Âu lần thứ hai nhìn hấn bóng dáng từ trong đám người xuyên qua, lấy đồng dạng tư thế từ cửa biến mất, hơi có chút đắc ý mà cười. Giải quyết trần phú long, chẳng khác nào đem “Tiểu mỹ nhân” tạp trụ “Một phần ba” kia chỉ độc thủ dịch khai. Chỉ cần “Một phần ba” sinh ý vẫn luôn duy trì trước mắt trạng thái, nàng sẽ không sợ hấn lại âm thầm chơi xấu.

Tự mình say mê trong chốc lát, nàng từ quần jean sau trong túi móc ra vài lần ầm ầm vang lên di động, cúi đầu nhìn thoáng qua. Sau đó này liếc mắt một cái, lại làm nàng sắc mặt đại biến.

Tin nhắn là Mỹ Dung Điểm một người khách hàng, cũng là Phương Ni Á hàng xóm phát tới: Tiểu quý, ni á nhảy lầu. 16 tầng.

Quý Hiểu Âu trước mắt tối sầm, di động phanh một tiếng rơi trên mặt đất. Đi ngang qua người phục vụ nhặt lên, trả lại đến nàng trong tay, nàng máy móc mà nắm chặt di động, liên thanh cảm ơn đều đã quên nói, đứng lên cất bước liền ra bên ngoài chạy.

Cao tốc trên đường, vẫn luôn lái xe tiểu tâm cẩn thận Quý Hiểu Âu, lần đầu tiên đem tốc độ xe nhắc tới mỗi giờ 120 km. Nàng nhớ

tới cuối cùng một lần nhìn thấy Phương Ni Á tình cảnh, dần dần
khóe mắt có nước mắt phấp đi lên.

Nàng đem xe khai tiến Phương Ni Á gia tiểu khu, ly đến thật xa
liền thấy nhà nàng viện môn rộng mở, cửa đình đầy xe, trong đó còn
có hai chiếc chói mắt xe cảnh sát.

Quý Hiểu Âu đình hảo xe đi xuống tới, lại ở Phương gia cửa do
dự mà dừng bước chân. Cách sân nàng đều có thể nghe được
phòng khách truyền đến tê tâm liệt phế khóc tiếng la. Nàng đè lại
ngực, không dám lại hướng trong đi rồi, chỉ cảm thấy ngực chỗ từng
đột phạm ghê tởm, trên lưng tất cả đều là mồ hôi lạnh, huyết Thái
Dương giống có cái tiểu cây búa ở không ngừng gõ, phanh phanh
phanh.....

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 85

Quý Hiểu Âu phát hiện chống đỡ chính mình phân lượng kia căn xương sống lưng mềm đi xuống. Hiện tại nàng cả người nằm liệt ngòai ở ghế dựa. Không thể nghi ngờ, cái này đây số cùng ID chủ nhân, chính là Trầm Vũ. Nàng ở vì chính mình trì độn mà khổ sở, kia ít ỏi vài đoạn nhật ký, mỗi một chữ đều mang theo sắc nhọn đau đớn, lệnh nàng cảm giác như vạn tiễn xuyên tâm. Ở năm trước cái kia sinh nhật phía trước, ở Trầm Vũ thân phận thật sự vạch trần phía trước, nàng cho rằng hắn đẹp, yếu ớt, sạch sẽ, yêu cầu che chở cùng quan ái, cái kia sinh nhật lúc sau, nàng cho rằng hắn tự sa ngã, đắm mình truy lạc, không đáng đồng tình cùng trợ giúp. Nàng suy nghĩ nhiều như vậy, nhưng cho tới bây giờ không có nghĩ tới, đứa nhỏ này thế nhưng sẽ yêu nàng. Nếu nàng có thể sớm một chút nhi phát hiện hắn tâm ý, nếu cái kia buổi tối nàng lời nói không có như vậy đả thương người, nếu nàng có thể lại nhiều điểm nhi quan tâm cùng kiên nhẫn, vận mệnh của hắn có thể hay không bởi vậy viết lại?

Nàng vươn đôi tay che ở trên mặt. Ngón tay là lạnh lẽo, gương mặt lại là nóng bỏng. Quá khứ hết thảy như vỡ đê hồng thủy, phá tan ký ức miệng cống, từng giọt từng giọt mà rõ ràng lên. Mà chính mình tựa như một điệp sóng to gió lớn trung thuyền nhỏ, bị vận mệnh dòng nước xiết chụp đánh đến tan xương nát thịt. Nàng không có sức lực đứng lên, càng không có sức lực lưu nước mắt. Chỉ còn lại có một ý niệm nấn ná nàng trong lòng: Phương Ni Á chết có phải hay không cùng Trầm Vũ bị hại có quan hệ?

Nàng nhất định phải nghĩ cách tìm được chân tướng. Lúc này đây không chỉ là vì Nghiêm Cần, cũng vì Trạh Vũ.

Quý Hiểu Âu lên mạng lục soát một cái cường lực phá giải mật mã phần mềm trang ở trên máy tính. Chính là hacker này nghề, cũng không phải mỗi người đều có thể làm, nàng nỗ lực hai cái giờ, chỉ có thể thừa nhận chính mình tại đây phương diện không có thiên phú, nếu muốn phá giải mật mã, cần thiết tìm chuyên nghiệp nhân sĩ hỗ trợ.

Mà nàng quen thuộc IT giới nhân sĩ, chỉ có Trình Duệ Mẫn một cái.

Trình Duệ Mẫn nhận được Quý Hiểu Âu điện thoại khi còn ở công tác, đáp lời thời điểm hần theo bản năng ngấm liếc mắt một cái máy tính góc phải bên dưới thời gian, đã là buổi tối 10 giờ 40. Thê tử bởi vì mang thai sớm đã nghỉ ngơi, hần một bên trò chuyện một bên đứng lên, nhẹ nhàng dấu thư phòng môn.

“Hiểu âu, người xác nhận đó là cái QQ hào, hơn nữa cùng người bị hại có quan hệ?”

“Đúng vậy, duệ mẫn ca.” Quý Hiểu Âu trả lời đến phi thường khẳng định, “Ta trăm phần trăm có thể xác nhận.”

Trình Duệ Mẫn nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Người từ từ, ta trước gọi điện thoại, lại liên hệ người.”

Quý Hiểu Âu nghe lời mà treo điện thoại, ngoan ngoãn mà chờ hần đáp lời. Trình Duệ Mẫn gửi điện trả lời tới thực mau, khoảng cách không đến mười phút.

“Hiểu âu, nói cho ta người địa chỉ, ta đây liền qua đi.”

Quý Hiểu Âu dọa nhảy dựng: “Không cần ca, người sẽ dạy cho ta dùng như thế nào là được. Tầu tử mang thai yêu cầu chiếu cố, đã trể thế này người không cần lại đây.”

Từ trước đến nay ổn trọng bình thản Trình Duệ Mẫn giờ khắc này có vẻ chân thật đáng tin: “Trong nhà ta sẽ an bài, đem người địa chỉ phát cái tin nhắn cho ta, chờ ta qua đi.”

Trình Duệ Mẫn tới khi đã ban đêm 11 giờ nửa. Hấn vào cửa liền kéo ra ghế dựa ngồi ở trước máy tính, một câu vô nghĩa đều không có.

Quý Hiểu Âu nhìn hấn một hồi bận việc, trên màn hình máy tính rồi cuộc xuất hiện màu đen nhiệm vụ cửa sổ, tự phù chớp động, bắt đầu tiến hành mật mã xứng đôi. Hấn lúc này mới ngẩng đầu, đối nàng nói: “Hiểu âu, phiền toái người, có cà phê hoặc là trà đặc nói giúp ta lộng thượng một ly.”

Quý Hiểu Âu không có động, chỉ là nhìn hấn: “Ca, vì cái gì đối cái này dầy số như vậy khẩn trương?”

Trình Duệ Mẫn đem cái trán để nơi tay trên lưng, tựa hồ không nghĩ trả lời vấn đề này, qua sau một lúc lâu mới nói: “Tới phía trước ta cho người chỉ đàn ca gọi điện thoại, nguyên lai Tổ Chuyên Án đến nay không có tìm được người bị hại máy tính cùng di động.”

“Chính là nói, cái này QQ hào, khả năng sẽ có giá trị?”

“Không biết. Mở ra nhìn xem mới có thể biết.”

Quý Hiểu Âu nhìn chằm chằm nhảy lên màn hình nhìn trong chốc lát: “Này yêu cầu bao lâu thời gian?”

“Muốn xem mặt mã có bao nhiêu vị, tổ hợp có phải hay không phức tạp, khả năng lập tức là có thể phá giải, cũng có thể sẽ hao thương mười mấy giờ.”

Quý Hiểu Âu cúi đầu. Kỳ thật có cái vấn đề gác ở trong lòng, nàng vẫn luôn muốn hỏi, nhưng không biết hay không thích hợp, do dự nửa ngày vẫn là hỏi ra tới.

“Chí đàn ca, hần..... Hần có khỏe không?”

Trình Duệ Mẫn nhìn qua thập phần mệt mỏi, nguyên bản ở nhắm mắt dưỡng thần, nghe vậy mở to mắt trên dưới đánh giá nàng, sau đó hỏi: “Người chỉ cái gì?”

“Cái kia điện thoại.....”

“ok.” Trình Duệ Mẫn lập tức đánh gãy nàng: “Người cũng biết, lại hoàn mỹ trình tự, đều là người biên ra tới, tổng hội có lỗ hổng..... Hần hần là muốn từ chức. Bất quá người không cần lo lắng, hần học cái kia chuyên nghiệp, ra tới tổng hội có khẩu cơm ăn, sẽ không so phía trước kém đến chỗ nào đi.”

Quý Hiểu Âu cúi đầu đưa bốn chính mình ngón tay: “Nghiêm Cần nếu là biết liên luy hần, sẽ rất khó chịu.”

Trình Duệ Mẫn lại cười cười: “Các người nữ hài tử, sẽ không hiểu biết nam nhân gian cảm tình. Có rất nhiều sự, yêu cầu nghĩa vô phản cố. Ở làm kia sự kiện phía trước, tương lai sẽ trả giá cái gì đại giới, chí đàn hần so bất luận kẻ nào đều rõ ràng.”

Quý Hiểu Âu nhún nhún vai: “Hảo đi, người đều nói như vậy, ta còn cần thiết đến thừa nhận ta là tiểu nữ nhân, không hiểu các

người này đó đại nam nhân mỗi ngày đều tưởng chút cái gì. Ca, ta tưởng hỏi lại người sự kiện.”

“Nói đi.”

“Ta nhận thức một cái tỷ tỷ, nàng giống như nhận thức người nhị ca, hơn nữa quan hệ giống như còn rất thâm.”

“Ai?”

“Nghiêm Căn kêu hắn ‘ nhị tử ’, vậy hắn là người nhị ca đi?”

Trình Duệ Mẫn đôi mắt mị một chút: “Đúng vậy.”

“Cái kia tỷ tỷ, kỳ thật ta không biết nàng tên thật, nhưng nàng tiếng Anh tên gọi May. Nàng cùng ta đi một phần ba, nhìn thấy các người ba kia trương khi còn nhỏ chụp ảnh chung, không biết vì cái gì liền khóc, còn khóc đến đặc biệt thương tâm.....”

Nói tới đây, Quý Hiểu Âu bỗng nhiên im tiếng, bởi vì cùng vài phút phía trước so sánh với, Trình Duệ Mẫn thần sắc tựa hồ nháy mắt liền ám xuống dưới, trở nên có chút thâm đạm.

Chương 85

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 86

“Chúng ta lẫn nhau thân thể rất quen thuộc nha, mới bốn tháng không thấy, người liên đã quên ta?”

Lúc này đây “Cầm ái không hồi hận” không có đáp lại.

Quý Hiểu Âu tiếp theo viết xuống đi: “Hai ta lần trước gặp mặt, là năm trước đêm Bình An, người còn tặng ta lễ vật. Đều đã quên sao?”

Đối phương vẫn như cũ không có đáp lại, nhưng là chân dung vẫn là sáng lên, cửa sổ phía trên biểu hiện đối phương đang ở đưa vào, qua đã lâu đã lâu, mới phát lại đây một câu: “Người muốn làm gì?”

“Ta không nghĩ làm gì, chính là tưởng người báii.” Cuối cùng nàng còn đánh thượng một cái hoa tâm ký hiệu. Đối phương vẫn cứ kiên trì hỏi: “Người muốn làm gì?”

Quý Hiểu Âu nhìn chăm chăm màn hình nhìn nửa ngày, mới trả lời: “Ta yêu cầu rất nhiều rất nhiều tiền.”

Lần này “Đang ở đưa vào” trạng thái lại lần nữa giăng co thật lâu thật lâu, cửa sổ thượng rốt cuộc nhảy ra một câu: “Gặp mặt nói.”

Quý Hiểu Âu đáp: “Có thể.”

“Hôm nay buổi tối.” Đối phương tiếp theo phát lại đây một cái địa chỉ, “×× thương hạ ××× tiệm cơm Tây, buổi tối 10 giờ rưỡi.”

Quý Hiểu Âu click mở bản đồ lục soát một chút, cái kia thương hạ vị trí tuy rằng hơi hẻo lánh một ít, chính là chung quanh có siêu thị có cư dân khu, lượng người không nhỏ, hẳn là còn tính an toàn. Giờ phút này nàng một lòng tưởng bắt được cái kia ID mặt sau chân nhân, sợ hấn đổi ý, lập tức đáp: “Hảo.”

Đối phương nói: “Kia nhà ăn trên tường có phúc tranh sơn dầu, là phạm · cao 《 sao trời 》 , người ngồi vào kia bức họa phía dưới.”

Quý Hiểu Âu trả lời: “Không gặp không về.”

“Cấm ái không hối hận” chân dung tức khắc biến hồi.

Quý Hiểu Âu trường ra một hơi, lúc này mới một chút một chút thả lỏng lại. Lúc này ngoài cửa sổ đã là tia nắng ban mai vừa lộ ra, kéo ra bức màn, nghe được vài tiếng dễ nghe điều kêu, tâm tình của nàng cũng tùy theo nhẹ nhàng lên, cảm thấy kia thanh thúy tiếng kêu hoàn toàn là cái điềm lành. Tuy rằng buổi tối hẹn hò làm nàng thấp thỏm, chính là sắp sửa vì Nghiêm Căn rửa oan hy vọng lại áp qua lòng tràn đầy bất an, lệnh nàng nóng lòng muốn thử muốn tìm cá nhân chia sẻ. Ở trong phòng xoay vài vòng, nàng vẫn là ngồi xuống trước bàn, lấy ra một trương giấy trắng, cấp Nghiêm Căn viết một phong thư. Kỳ thật nàng cũng không xác nhận toà án thẩm vấn phía trước luật sư Chu có thể hay không đem này phong thư giao cho Nghiêm Căn trong tay, chính là giờ phút này nàng chỉ đương nàng lời nói Nghiêm Căn đều có thể đủ nghe được. Nghiêm Căn lá thư kia làm nàng thập phần lo lắng, nàng không nghĩ nhìn đến hấn ở chân tướng đại bạch phía trước tinh thần cùng ý chí trước sụp đổ.

Viết xong tin, nàng như là đỡ xuống một cọc tâm sự. Dem giấy viết thư gấp hảo, bỏ vào một cái chỗ trống phong thư, viết thượng “Luật sư Chu chuyển Nghiêm Căn thân khai” chữ, dự bị quá hai ngày cùng luật sư Chu cùng đi công thương cục khi đem tin giao cho hần.

Buổi sáng 9 giờ, phỏng chừng Trình Duệ Mẫn đã rời giường đi làm, Quý Hiểu Âu cấp Trình Duệ Mẫn đã phát điều tin nhắn: Ta đã phát hiện điểm đáng ngờ.

Trình Duệ Mẫn lập tức trở về tin nhắn: Nếu phương tiện, người đến ta công ty tới, ta chờ người.

Đối với kia phân lịch sử trò chuyện, Trình Duệ Mẫn lặp đi lặp lại nhìn vô số lần, sau đó nói: “Từ hai người nói chuyện xem, hần là đem người trở thành lừa bịp tổng tiền người của hần. Người này thực thông minh, người nhắc tới đêm Bình An, hần liền lập tức phản ứng lại đây người là cảm kích người.”

Quý Hiểu Âu gật gật đầu: “Đúng vậy, ta vốn đang tưởng trang trang quỷ hồn dọa dọa hần đâu, nhưng hần vừa hỏi ta muốn làm gì, ta liền biết hần căn bản không tin.”

Chương 86

Trình Duệ Mẫn khép lại máy tính, nhìn nàng: “Buổi tối gặp mặt, người tính toán làm sao bây giờ? Báo nguy sao?”

Quý Hiểu Âu ánh mắt tràn ngập mâu thuẫn cùng do dự: “Ta vẫn luôn suy nghĩ vấn đề này. Người nói chỉ bằng này đoạn lịch sử trò chuyện, chỉ có thể chứng minh người này cùng Trầm Vũ ước quá gặp mặt, đến nỗi bọn họ gặp mặt là ở Nghiêm Căn phía trước vẫn là

Nghiêm Cẩn lúc sau, rốt cuộc có hay không gặp mặt, cũng không biết, ta lấy cái này đi giao cho cảnh sát, bọn họ sẽ đương hồi sự nhi sao? Ta liền sợ một kéo dài hoặc là ra điểm nhi cái gì đường rẽ, làm người này hồi quá vị nhi tới có cảnh giác, lại không chịu xuất hiện, kia nhưng làm sao bây giờ? Dù sao hắn đã ước ta thấy mặt, ta vô luận như thế nào đều đến đi gặp hắn một mặt.”

Trình Duệ Mẫn đi đến phía trước cửa sổ, ôm cánh tay suy tư trong chốc lát, sau đó nói: “Ta đi gặp hắn.”

“Không được.” Quý Hiểu Âu gấp đến độ một chút đứng lên, “Như thế nào có thể cho người đi?”

Trình Duệ Mẫn đi tới, đè lại nàng bả vai: “Đợi một chút, đừng sốt ruột. Đây có thể là cái rất nguy hiểm người, người là nữ hài tử, như thế nào có thể cho người đi thiệp hiểm?”

“Chính là.....”

“Đừng nói nữa, liền như vậy làm. Người nghe, chúng ta trước tiên qua đi, ta ngồi ở kia phúc tranh sơn dầu phía dưới, người tìm cái tới gần cửa hơn nữa dễ bề di động chụp ảnh vị trí. Nếu có cái gì không ổn, người lập tức mang theo di động rời đi, lập tức báo nguy.”

“Ca, thật sự không được.....”

“Hảo.” Trình Duệ Mẫn vươn tay cánh tay, không cho phân trần ôm nàng một chút, “Ngắm lại Nghiêm Cẩn, nếu người này là hung phạm, kia Nghiêm Cẩn thực mau là có thể ra tới, người thực mau là có thể nhìn thấy hắn, như vậy thật tốt!”

Hắn trên người chỉ có nhàn nhạt Cologne nước hoa hương vị, bờ vai của hắn cũng không có Nghiêm Cẩn như vậy dày rộng, lại đồng

dạng có được lệnh người an tâm lực lượng. Quý Hiểu Âu nằm ở đầu vai hấn, im ắng mà rơi xuống một giọt nước mắt: “Có các người ở, hấn thật may mắn.”

Đệ * chương 22 chờ người trở về

Kia gia ước định tiệm cơm Tây, ở vào thương hạ một tầng Đông Bắc giác. Trình Duệ Mẫn trước tiên tới, đem toàn bộ hoàn cảnh quan sát một lần. Nhà ăn bên trong là trên dưới hai tầng. Một tầng là cà phê tòa hoặc là bàn tròn, phía dưới một tầng ở tầng hầm ngầm, có một cái không trí quán bar, đặt mấy trương tương đối tư mật sofa tòa, còn lại đó là toilet, phòng thay quần áo cùng phòng tạp vật.

Nhà ăn đóng cửa thời gian là buổi tối 11 giờ, một quá 10 giờ khách hàng cơ hồ đi hết, chính gia tiệm cơm Tây chỉ còn lại có trong một góc hai bàn tình lữ bộ dáng khách nhân. Bởi vậy Trình Duệ Mẫn thực dễ dàng liền ở tiệm ăn chỗ sâu trong tìm được rồi kia phúc cao phỏng 《 sao trời 》, ở nó phía dưới đưa lưng về phía cửa hàng môn ngồi xuống.

Cái này điểm nhi còn có khách nhân cùng ăn tương đối hiếm thấy, phục vụ sinh lười biếng mà đi tới: “Tiên sinh, chúng ta liền phải đóng cửa.”

“Ta biết.” Trình Duệ Mẫn ngẩng đầu cười cười, “Ta đang đợi một cái bằng hữu, sẽ không ảnh hưởng các người quan cửa hàng.”

Hấn điểm một lọ nước khoáng, từ nhà ăn cửa tạp chí giá thượng tùy tiện lấy một quyển tạp chí, mở ra, sau đó nhìn xem trên cổ tay đồng hồ, 10 giờ 25. Hấn xoay người, triều ngồi ở cửa phụ cận Quý Hiểu Âu không dễ phát hiện gật gật đầu.

Quý Hiểu Âu cũng khẽ gật đầu tỏ vẻ chính mình chuẩn bị xong. Di động của nàng ghi hình công năng đã mở ra, màn ảnh đối diện cửa vị trí, cửa hoàn cảnh ở di động của nàng trên màn hình có thể nhìn không sót gì. Mà nàng chính mình đầu đội tai nghe, cầm trong tay một ly trà sữa, giả bộ một bộ đang ở quan khán di động video bộ dáng.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 87

Chương 87

Trình Duệ Mẫn hai tay hai chân sức lực, đều tựa hồ bị này mới mẻ máu hương vị cấp bớt thời giờ. Hắn từ nhỏ liền vì chính mình đối người đối sự không chế năng lực mà kiêu ngạo, nhưng lần này tình thế lại hoàn toàn vượt qua hắn không chế phạm vi, cứ việc hắn không biết này hết thấy như thế nào sẽ biến thành như vậy. Cuối cùng hắn vẫn là ngăn chặn lòng tràn đầy sợ hãi hoảng loạn, chặn ngang bế lên Quý Hiểu Âu hướng trên lầu chạy tới.

Này nguyên bản là một cái xuân phong say mê ban đêm, lại bị đông thành tây nhà ăn huyết án xé rách xuân đêm ôn nhu cùng kiều diễm.

Xe cảnh sát trước hết tới hiện trường vụ án, nhà ăn chung quanh đều bị cảnh thượng cảnh giới mang. Lại qua mười phút, xe cứu thương mới khoan thai tới muộn. Nhưng tới sớm muộn gì đều không có khác nhau. Ngộ hại nữ hài là bị người dùng mỏng nhận đâm trúng trước ngực, lưỡi dao xuyên thấu qua xương sườn khe hở trực tiếp đâm vào trái tim, đưa vào bệnh viện phía trước kỳ thật đã xoay chuyển trời đất thiếu phương pháp.

Trình Duệ Mẫn ngồi ở bệnh viện ghế dài thượng, thiên sắc tây trang thượng nơi nơi là tảng lớn tảng lớn nâu thẫm vết máu. Hắn cúi

đầu nhìn chăm chăm dưới chân thủy ma thạch mặt đất, phảng phất tượng gỗ giống nhau, vẫn không nhúc nhích.

Hắn thê tử đàm bên đuổi tới bệnh viện, đỡ bờ vai của hắn nhẹ nhàng kêu một tiếng: “Duệ mẫn?”

Trình Duệ Mẫn chậm rãi ngẩng đầu, giống như không quen biết giống nhau chờ dẫn mà nhìn chính mình thê tử, hắn mặt có vẻ cực kỳ tiều tụy, hốc mắt hạ có thật sâu ám ảnh.

Đàm bên đi sờ hắn mặt: “Duệ mẫn.”

Hắn ôm chặt đàm bên, mặt vui vào nàng ngực. Đàm bên nghe thấy hắn nức nở giống nhau thanh âm: “Ta sai rồi, là ta làm sai, quay đầu lại ta như thế nào cùng ca công đạo?”

Đàm bên trầm mặc mà ôm sát hắn hai vai, âm đạm thở dài một tiếng. Hai cái từ nhỏ ở tháp ngà voi trung lớn lên người, cho dù đều ở trong xã hội lăn lê bò lết nhiều năm, biết rõ trên thế giới nhất không dễ dàng khổng chế, chính là nhân tâm. Nhưng là bọn họ lại chưa từng có cơ hội hiểu biết, ở mỗi người trong lòng, dưới ánh nắng chưa từng chiếu xạ đến địa phương, đều có một cái yên tĩnh ám hà, một khi tội ác phát sinh, nhân tính hắc ám cùng tàn nhẫn, liền như u ám vực sâu, vĩnh viễn xúc không đến điểm máu chót.

Quý Hiểu Âu cha mẹ rạng sáng 1 giờ tử hửu mới được đến cảnh sát thông tri. Hai người nghiêng ngả lão đảo mà đuổi tới bệnh viện, bị cảnh sát mang vào nhà xác bên cạnh phòng giải phẫu.

Quý Hiểu Âu lặng lẽ mà nằm ở giải phẫu trên đài, lộ ở vài bố trắng đơn bên ngoài mặt, là sạch sẽ, an tường mà bình tĩnh, càng như là đắm chìm ở yên tĩnh mộng đẹp.

Triệu Á Mẫn đứng ở giải phẫu đài biên, cúi người gọi nữ nhi nhũ danh: “Nữu Nữu?”

Nàng thanh âm nhẹ mà run, là lại kinh lại đau lại tuyệt vọng. Nàng duỗi tay xoa nữ nhi gương mặt, xúc tua chỗ một mảnh lạnh lẽo, không bao giờ là nàng cái kia ấm áp mềm mại Nữu Nữu. Mấy chục ngày trước, mẹ con hai cái bắt quá giống thường lui tới giống nhau sảo một trận, không nghĩ tới gặp lại, thế nhưng là âm dương tương cách, nữ nhi không có, nàng tuổi già nhật tử hoàn toàn hóa thành hư ảo.

“Mẹ cùng người nói đều là khí lời nói, mẹ chưa từng có thật sinh quá người khí.....” Nàng loạn choạng nữ nhi lạnh băng thân thể, “Hiểu âu người đừng như vậy, người cùng mẹ trở về đi, chúng ta về nhà đi..... Nữu Nữu, Nữu Nữu, mẹ thực xin lỗi người.....”

Ngoài cửa sổ sâu thẳm trong bóng đêm, lại có đô thị trung hiếm thấy lưu huỳnh điểm điểm bay qua, là Quý Hiểu Âu hồn phách thoát ly thể xác, vẫn không trở về, lưu không được.

Quý Triệu Lâm tận lực đỡ thương tâm muốn chết thê tử, mặc cho chính mình cũng bị nước mắt hồ vể mặt, thống khổ đến ngũ quan vận vẹo.

Người đầu bạc tiền kẻ đầu xanh, đại khái là mỗi một cái làm cha mẹ giả khó nhất lấy thừa nhận ác mộng. Đứng ở bọn họ phía sau hình cảnh Triệu Đình Huy, khóe mắt cũng thấm ra nước mắt. Hắn triều bên cạnh cảnh sát sử cái ánh mắt, người sau gật gật đầu, hai người cùng nhau đi ra đình thi gian, đi đến Trình Duệ Mẫn trước mặt.

“Người chính là hiện trường người chứng kiến?” Triệu Đình Huy hỏi hấn.

Trình Duệ Mẫn gật gật đầu: “Đúng vậy.”

“Đồn công an ghi chép ta đã nhìn, người cho rằng này tông án tử cùng một cái khác án tử có liên hệ?”

“Đúng vậy.”

“Kia phiền toái người theo chúng ta đi tranh thị cục, lại làm một cái kỹ càng tỉ mỉ dò hỏi.”

Trình Duệ Mẫn đứng lên: “Ta nguyện ý phối hợp.”

Căn cứ Trình Duệ Mẫn dò hỏi kết quả, cùng với Trạm Vũ QQ trung lịch sử trò chuyện, cảnh sát độ cao hoài nghi tiệm cơm Tây án thực thi giả, ở Trạm Vũ bị hại án thương đồng dạng có trọng đại hiềm nghi, nghĩ đem hai án làm cũng án xử lý. Đông thành phân cục thực mau liền đem Quý Hiểu Âu ở tiệm cơm Tây bị hại một án chuyển giao cấp “12-29” Tổ Chuyên Án.

Tổ Chuyên Án điều lấy thương hạ video giám sát. Từ ghi hình trung có thể nhìn ra tới, hư hư thực thực hung thủ hắc y nam nhân hiển nhiên đối thương hạ cùng tiệm cơm Tây hoàn cảnh thập phần quen thuộc, từ bãi đỗ xe tiến vào nhà ăn, hấn vẫn chưa tiến vào trí có cameras thang máy, mà là từ an toàn thang lầu tiến vào thương hạ một tầng. An toàn thang lầu vừa lúc là thương hạ không có bố trí cameras theo dõi góc chết. Nhà ăn cửa theo dõi tuy rằng nhiếp hạ hấn thân ảnh, nhưng cameras vị trí quá cao, hấn lại mang theo trường mái mũ lưỡi trai, nơi này chụp đến hình ảnh, thế nhưng không có một trương có thể hoàn toàn thấy rõ hấn khuôn mặt.

Đến nỗi Quý Hiểu Âu đuổi tới nhà ăn tầng hầm ngầm về sau phát sinh sự, Trình Duệ Mẫn cũng không có tận mắt nhìn thấy đến, cảnh sát chỉ có thể căn cứ tàn lưu dấu vết làm cái hiện trường bắt chước. Hai người tựa hồ từng ở WC nam cửa từng có ngăn ngừa dừng lại, theo sau Quý Hiểu Âu bị kéo vào WC nam. Hung thủ hiển nhiên đối nhân thể giải phẫu thập phần quen thuộc, một đao bị mất mạng, kia một đao vị trí đối diện trái tim, không có một tia chênh lệch. Giết người sau hắn lập tức mở ra WC nam phía trên thông gió cửa sổ bò đi ra ngoài. Ngoài cửa sổ là bãi đỗ xe một cái quẹo vào chỗ góc chết, đôi cao ốc thanh khiết nhân viên ngày thường khó có thể dùng đến cây thang cùng trúc cái chổi chờ tạp vật, rất ít có người hoặc là xe hướng cái này phương hướng tới. Video giám sát trung hắc y nhân từ cửa sổ bò ra tới về sau, liền đem liền mũ áo khoác mũ kéo tới che đầy diện mạo, mắt thấy hắn biến mất ở một chiếc xe mặt sau, từ đây này bộ áo đen quần đen không còn có ở thương hạ video giám sát trung xuất hiện.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 88

Trạm Vũ bầm thây án cùng Quý Hiểu Âu tiệm cơm Tây bị hại án điều tra, đình trệ thật lâu, rốt cuộc ở tháng năm một ngày nghênh đón quanh co.

Bởi vì mất tích thật lâu Lưu Vĩ, ở Quảng Đông Thuận Đức phía dưới một cái thành phố ngoài ý muốn bị thu bắt. Cái này Lưu Vĩ, chính là làm Nghiêm Căn không tiếc đại giới từ trại tạm giam chạy ra đi đều phải tìm kiếm Lưu Vĩ.

Lưu Vĩ ở Quảng Đông mai danh ẩn tích sinh sống gần nửa năm, bởi vì rượu sau ẩu đã bị hình câu, tiếp theo đã bị cảnh sát tra ra giả thân phận. Hắn thực mau bị Quảng Đông cảnh sát áp giải đến Bắc Kinh, Tổ Chuyên Án suốt đêm tiến hành rồi đột kích thẩm vấn. Tuy rằng thẩm vấn cuối cùng kết quả bài trừ hắn ở Trạm Vũ án trung hiềm nghi, nhưng là đương Tổ Chuyên Án đem Quý Hiểu Âu sinh thời chụp được hắc y nhân ảnh chụp giao cho hắn phân biệt khi, hắn lại nhận ra hắn từng giúp người này kéo qua da điều, bởi vì người này bắt bẻ cùng khó chơi, làm hắn qua lâu như vậy vẫn như cũ có ấn tượng. Mà dẫn mối đối tượng, chính là Trạm Vũ, năm đó KK.

Thẩm vấn trung cái này trọng đại thu hoạch, làm cả Tổ Chuyên Án đều phấn chấn lên, Trạm Vũ cùng Quý Hiểu Âu hai cái án tử rất cuộc có xác định chứng cứ liên hệ lên. Kéo dài gần nửa năm bầm thây án, cũng rất cuộc có hi vọng kết án.

Bởi vì xuất nhập quán bar cùng câu lạc bộ đêm khách làng chơi, giống nhau đều sẽ không sử dụng tên thật, nhưng Lưu Vĩ nhớ rõ hấn ở năm trước tháng 10 cùng người kia thông qua một lần điện thoại. Vì thế Lưu Vĩ tháng 10 di động ký lục bị điều lấy ra, hơn một trăm trò chuyện dây số bị nhất nhất bài tra, cuối cùng hiềm nghi tỏa định tới rồi một thân người thượng. Một cái chưa từng có tiến vào quá cảnh sát tầm mắt nhân thân thượng.

Phương Ni Á trượng phu —— Trần Kiến quốc.

Cái gọi là lưới trời lồng lộng, tuy thưa khó lọt.

Một vòng lúc sau, “12·29 giết người bầm thây án” cùng với “4·21 tiếm cơm Tây giết người án” tuyên bố toàn án cáo phá. Tùy theo liên hệ một khác khởi tự sát sự kiện cũng bị một lần nữa định tính vì hấn giết, hung thủ toàn vì cùng cá nhân —— Trần Kiến quốc.

Trần Kiến quốc, cái này ở thân nhân, hàng xóm cùng bằng hữu trong mắt thon gầy, ít lời, trầm tĩnh, nỗ lực hảo trượng phu, hảo con rể, hảo cộng sự, không biết làm bao nhiêu người ngã phá mắt kính.

Hấn đối chính mình phạm phải liên hoàn tội giết người hành thú nhận bộc trực, cũng công đạo toàn bộ gây án chi tiết. Ở hấn chỉ ra và xác nhận hạ, cảnh sát ở thị nội nhiều chỗ địa điểm, khởi hoạch đại lượng bị chôn dấu vứt bỏ vật chứng, hơn nữa điều tra hấn lấy muội muội danh nghĩa mua một bộ chung cư. Kia bộ chung cư hồi lâu không có người cư trú, tuy rằng đã qua cẩn thận rửa sạch,

nhưng cảnh sát vẫn là ở kia bộ chung cư buồng vệ sinh trên tường cùng trên sàn nhà tìm được số chỗ phun tung toé hình vết máu, kinh DNA kiểm tra đo lường, xác định nơi này tức vì TrạM Vũ ngộ hại hiện trường. Nay bộ chung cư, liền cùng Nghiêm Cẩn chỗ ở cùng tồn tại một cái tiểu khu. Như vậy lúc trước cảnh sát lấy được bằng chứng khi, vì cái gì video giám sát trung chỉ có TrạM Vũ tiến vào tiểu khu hình ảnh mà không có hắnrời đi tiểu khu màn ảnh, vấn đề này rốt cuộc có đáp án. Bởi vì TrạM Vũ từ Nghiêm Cẩn trong nhà rời đi sau, cũng không có lại hướng nơi khác đi, mà là quẹo vào gần cách xa nhau tam đồng lâu một khác bộ chung cư.

Nhắc tới giết người động cơ, Trần Kiến quan hệ ngoại giao đại nói, hắnr tự tuổi dậy thì bắt đầu liền biết chính mình là một cái người đồng tính, nhưng hắnthân là gia đình trường tử, muộimuội lấy bỏ học làm công vì đại giới làm hắnthượng xong rồi đại học cùng nghiên cứu sinh, hắngánh vác cả nhà hy vọng, tự nhiên không có khả năng muốn làm gì thì làm, chỉ có thể nghịch tâm ý cưới Phươg Ni Á. Thắg đến công thành danh toại, hắncảm thấy có thể làm điểm nhi chuyện khác người vì chính mình sống một hồi. Đúglúc này, hắndụng phải TrạM Vũ. Hắndối TrạM Vũ là nhất kiến chung tình, thực mau liền tình thâm đến vô pháp tự kèm chế, đối TrạM Vũ cơ hồ là ngoan ngoãn phục tùng, nhưng là TrạM Vũ lại đối hắnnhư gần như xa, cớg hắncùng mặt khác người vẫn như cũ có quan hệ xác thịt, hắndều nhin xuống. Thắg đến cuối cùng một đêm, năm trước mười hai tháng 24 đêm Bình An, hai người hoàn toàn trở mặt.

Lúc ấy TrạM Vũ gia chính diện lâm phá bỏ và di dời, TrạM Vũ tưởng mau chóng mua căn hộ mang mẫu thân rời xa phụ thân làm tiền, nhưng là tới tay phá bỏ và di dời khoản cách hắnyêu cầu còn kém gần 30 vạn. Liền ở đêm hôm đó, hắnrời đi Nghiêm Cẩn về sau đi gặp Trần Kiến quốc, lấy công khai đối phươg xu hướng giới tính

vì từ tác muốn 30 vạn. Thâm giác một khang chân tình bị đùa bỡn Trần Kiến quốc, oán giận dưới mắt đi lý trí, thất thủ đem Trầm Vũ giết chết. Nay lúc sau hấn bình tĩnh mà phanh thây, vứt xác, tiêu hủy vùi lấp mặt khác vật chứng, vững vàng lão luyện đến không giống một cái tay mới. Kia bộ chung cư, từ đây hấn không còn có đi vào.

Mà Phương Ni Á bị hại, hoàn toàn nguyên với một cái ngoài ý muốn. Trong nhà cũ phòng cho thuê vẫn luôn từ Trần Kiến quốc xử lý, Phương Ni Á chưa bao giờ cầm qua tay. Nhưng là bởi vì Quý Hiểu Âu yêu cầu, Phương Ni Á từ hấn trong thư phòng tìm được thuê nhà hợp đồng, cùng người môi giới liên hệ trước tiên thoái tở, người môi giới lại nói cho nàng, bọn họ hệ thống hiện tại đã không có này căn hộ tư liệu. Nổi lên lòng nghi ngờ Phương Ni Á lấy cửa phòng chìa khóa trực tiếp giết đến cũ phòng chỗ, lại trong lúc vô ý thấy Trần Kiến quốc cùng một người tuổi trẻ nam nhân ôm nhau thân ảnh. Nàng lúc này mới minh bạch, vì cái gì nàng mấy lần phát hiện quá hấn ngoại tình dấu hiệu, lại tổng cũng tìm không thấy cái kia kẻ thứ ba. Bởi vì cái kia kẻ thứ ba căn bản không phải nữ nhân, mà là nam nhân. Phương Ni Á phẫn nộ về phẫn nộ, nhưng cũng không có mất đi lý trí, nàng lén lút trở về nhà, tìm luật sư bắt đầu làm ly hôn chuẩn bị. Luật sư giáo nàng tận lực trước tìm được Trần Kiến quốc ngoài ngộ chứng cứ, không quan tâm ngoại tình giả là nam hay là nữ. Cứ như vậy, nàng sấn hấn không ở nhà thời điểm, gỡ xuống hấn máy tính ổ cứng, tìm người phá giải hấn QQ, cũng khôi phục đã bị cắt bỏ toàn bộ lịch sử trò chuyện. Ở này đó ký lục trung, nàng khiếp sợ mà thấy được Trầm Vũ ảnh chụp. Cầm này phân có thể làm như thượng đình chứng cứ thật dày văn kiện, nàng tìm Trần Kiến quốc ngã bài, hoặc là hấn mình không rời nhà lưu lại toàn bộ tài sản, hoặc là nàng đem sở hữu tư liệu giao cho cảnh sát.

Đôi mắt uy hiếp Trần Kiến quốc lại lần nữa nổi lên sát khí, lợi dụng được vật làm Phương Ni Á mất đi hành động năng lực về sau, hấn giả tạo tự sát hiện trường, dùng ống cho ăn qua đường mũi lệnh nàng ăn vào đại lượng thuốc ngủ, nhưng bởi vì bảo mẫu phát hiện đến sớm bị cứu trở về. Phương Ni Á thức tỉnh về sau ý thức được chính mình đôi mắt đã là một cái mắt đi thường tính giết người ác ma, nàng làm bộ tinh thần thất thường lệnh Trần Kiến quốc mất đi tính cảnh giác, hơn nữa tìm cơ hội đem QQ hào giao cho Quý Hiểu Âu. Chỉ là đáng tiếc, Quý Hiểu Âu vẫn luôn không có hiểu thấu đáo trong đó huyền cơ. Nàng đợi mấy ngày không thấy cứu viện, thật sự nóng vội khó nhịn, thừa dịp Trần Kiến quốc cùng bảo mẫu ngủ say thời điểm chạy ra gia môn, lại bị Trần Kiến quốc đánh vỡ, bắt cóc tới rồi cũi trong phòng. Ở nơi đó, nàng bị từ mười sáu tầng trên ban công đẩy đi xuống.

Đến nỗi Quý Hiểu Âu, ngày đó buổi tối hấn đi phó ước, trên người mang theo một trương thẻ ngân hàng, cũng cất giấu một tay thuật đao, làm bộ nói điều kiện, trên thực tế là tưởng nhận chuẩn người lại tìm cơ hội diệt khẩu. Nhưng hấn trăm triệu không nghĩ tới, thế nhưng sẽ đụng tới Quý Hiểu Âu. Từ Quý Hiểu Âu nhìn đến hấn khi kia vẻ mặt khiếp sợ cùng phần nộ, hấn minh bạch chính mình bại lộ, trong lúc nhất thời cảm xúc mất khống chế liền thẳng đến tầng dưới chót toilet mà đi, nơi đó có hấn trước đó xem trọng chạy trốn lộ tuyến. Chính là Quý Hiểu Âu lại theo qua đi. Nàng hỏi hấn: Vì cái gì? Bọn họ đều là người đã từng từng yêu người, vì cái gì?

Rất nhiều thiên về sau, toà án nhân dân hình sự toà án đối này án làm ra nhất thẩm phán quyết: Trần Kiến quốc phạm cố ý giết người tội, phán xử tử hình lập tức chấp hành. Phóng viên đi phỏng vấn hấn, cũng hỏi đồng dạng vấn đề: Vì cái gì? Vì cái gì người đối người khác sinh mệnh như thế hèn hạ? Vì cái gì?

Trần Kiến quốc lại không có trả lời vấn đề này, mà là nhìn ngoài cửa sổ nói: Rốt cuộc có thể ngủ ngon.

Liên ở Trần Kiến quốc bị chính thức bắt kia một ngày, Nghiêm Cẩn rốt cuộc rời đi trại tạm giam đạt được tự do.

Sớm định ra phóng thích thời gian là buổi sáng 10 giờ, nhưng hấn lại ở rạng sáng 5 giờ rưỡi bị một chiếc che đậy đến kín mít xe chở tù đưa ra trại tạm giam, đưa vào nội thành. Bởi vì trại tạm giam ngoài cửa giờ phút này ngồi canh đại lượng nghe tin mà đến truyền thông, cho nên trại tạm giam không thể không chọn dùng dương đông kích tây biện pháp cùng các phóng viên chơi trốn tìm.

Liên ở năm hoàn lồi vào, Nghiêm Cẩn đi xuống xe chở tù.

Thiên hạ vũ, hấn mở cửa xe, hỗn loạn bùn đất hương thơm ướt át hơi thở lập tức rót mẫn xoang mũi phổi bộ, cách ly mang ngoại đào hạnh khai đến chồng chất cúi xuống, làm người tức khắc bắt đầu sinh ra hơi say giống nhau thích ý.

Hấn nhìn đến ven đường dừng lại hai chiếc quen thuộc xe, Trình Duệ Mẫn cùng nghiêm thận các chống một phen ô che đứng ở xa tiền. Bọn họ mỉm cười ở hấn xem ra so mùa xuân mưa phùn cùng gió nhẹ càng thêm động lòng người.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 89

Nàng rời đi, y lí nhanh nhẹn bóng dáng biến mất ở hoa gian đường mòn thượng, phẳng phất nàng chưa từng có xuất hiện quá.

Đã là lúc chạng vạng, chân trời ánh nắng chiều đốt thành một mảnh ráng hồng. Nghiêm Cẩn ngồi xổm mộ trước, trong lòng cái gì cũng không có tưởng, chỉ là nhìn, xem ráng màu một chút một chút mà sáng ngời, lại một chút một chút mà ảm đạm, nhìn thành đàn chim bay xẹt qua thấp bé cây cối trở về sào huyết, nhìn bầu trời trong xanh từ xanh thẳm biến thành thâm lam, lại từ thâm lam biến thành đen như mực. Thiên vẫn là từ trước thiên, thế giới lại không hề là từ trước thế giới, người cũng không hề là từ trước người.

Hắn lấy ra Quý Hiểu Âu cuối cùng để lại cho hắn lá thư kia. Lá thư kia hiện tại nhàn dùm đó, mặt trên màu lam chữ viết bị vụng nhiễm đến mờ hồ một mảnh, thật nhiều địa phương đều thấy không rõ, chính là hắn rành mạch mà nhớ rõ mỗi một chữ.

Nghiêm Cẩn:

Người có khỏe không?

Đầu tiên ta muốn nói cho người một sự kiện. Kỳ thật chuyện này chờ chứng thực lại nói cho người càng tốt, chính là ta thật sự nhìn không được, có lẽ chờ này phong thư giao cho người trong tay thời

điểm, hết thầy đều đã trần ai lạc định. Bởi vì, rất có thể ta đã vì người tìm được hung phạm, người thực mau là có thể khôi phục trong sạch, khôi phục tự do thân, trở lại chúng ta bên người tới. Người an tâm chờ tin tức tốt đi.

Người phía trước làm ta làm sự, cùng người công đạo một chút.

Đệ nhất, mã lâm gia gia đã đưa vào viện dưỡng lão, mã lâm hai cha con đã xuống mồ vì an.

Đệ nhị, Trạm Vũ mù mù hiện tại không chịu tiếp thu ta, nhưng ta tìm cái tử tử thay ta chiếu cố nàng. Đến nỗi thông cảm thư một chuyện, ta không muốn nghe người, nếu cuối cùng cần thiết thượng đình, ta chỉ nghe luật sư Chu.

Đệ tam, quỹ một chuyện, xin thành lập trình tự phức tạp, đang ở tiến hành trung. Người tới phụ trách cho nó khởi cái tên hảo sao? “Một phần ba” doanh thu, người hoàn toàn không cần lo lắng, ta thực có khả năng, thế người giải quyết rất nhiều phiền toái. Ta làm việc, người yên tâm. Chỉ là người ra tới về sau phải hảo hảo cảm tạ ta, vì nó ta quả thực rầu rĩ ruột.

Sau đó, là hai chúng ta chi gian sự. Nay đã hơn một năm tao ngộ, làm ta xem mình bạch rất nhiều sự. Nguyên lai sinh mệnh cũng không có vĩnh viễn gặp nhau, cũng không có vĩnh viễn biệt ly. Chúng ta trả giá quá cảm tình, quý trọng quá tương ngộ, đã từng ôm cho rằng có thể vĩnh viễn ở bên nhau người, có một ngày rốt cuộc vẫn là sẽ mất đi, vẫn là muốn bắt đắc dĩ mà nói một tiếng gặp lại. Ta không nghĩ chờ đến kia một ngày mới phát hiện, chúng ta ái đến so với chính mình cho rằng muốn thâm rất nhiều. Cho nên, cho dù gia đình của người, muội muội của người, tương lai sẽ trở thành ta nhân sinh trên đường bụi gai, ta cũng sẽ không dễ dàng từ bỏ người.

Lúc này ngoài cửa sổ đúng là sau cơn mưa đêm khuya, tân sinh lá xanh nhỏ nước, phong đem ngọc lan mùi hương đưa cho người qua đường, mà ta lãnh đến kia một phần ám hương, đã trọn đủ dùng tới tưởng niệm người. Thân ái, ta tưởng nói cho người: Ta như đánh mất hết thấy, còn có thượng đế, ta nếu bị lạc thượng đế, còn có thể lại tìm được người.

Ta đang đợi người, chờ người trở về.

Hiếu âu

Mỗi một lần mở ra này phong thư, hấn tay tựa như như bây giờ hơi hơi mà phát run. Lặp lại không biết bao nhiêu lần, trong mộng mộng ngoại đều trải qua, vẫn như cũ sẽ phát run. Hấn nhớ tới một năm trước lần đầu tiên nhìn thấy nàng, nàng đi ở hấn phía trước, quay đầu lại tới triều hấn mở miệng cười. Hấn nhìn nàng một cái, rất dài rất dài liếc mắt một cái, vì nàng tốt đẹp dáng người cùng loá mắt tươi cười mà kinh diễm. Nàng khi đó thực mỹ, hấn liền nàng lúc ấy tóc kiểu dáng, trên người xuyên y phục đều nhớ rõ rành mạch. Nàng đi tới nói cho hấn, hấn trước môn khóa kéo khai, hấn vì nàng xinh đẹp ngũ quan chỉ có miệng quá lớn mà tiếc hận, nhưng hấn chưa từng có đã nói với nàng, nàng nhếch môi lộ ra bạch nha cười to thời diễm, có bao nhiêu mỹ, nàng tươi cười giống như là mới vừa tỉnh ngủ hài tử.

Chương 89

Nghiêm Cẩn đến bây giờ đều nhớ rõ nàng khi đó cười. Hấn ngẩng đầu, lông mi thượng không biết khi nào dính vào bột nước, làm hấn liếc mắt một cái nhìn ra đi, vô luận cái gì, cây cối, cô điều, trắng rằm, đàn tinh..... Nhìn cái gì, cái gì đều mang theo nước mắt.

—— 〈 toàn văn xong 〉

Đệ 22 trương phiên ngoại kết cục vĩnh viễn có xa lắm không ——
tam kiếm khách thanh xuân chuyện cũ

Tam ban chủ nhiệm lớp Diêm Thanh luôn là nói, cao một (3) ban
có hai thất con sâu làm rầu nồi canh.

Một con là Nghiêm Căn, thể dục đặc chiêu sinh, bóng rổ đánh
đến phi thường hảo, nhưng vẫn không cầu tiến tới, từ vào cao trung
đại môn, thành tích liền tổng ở đếm ngược vài tên bồi hồi, hơn nữa
ỷ vào cao to, chuyện gì đều dám xuất đầu, đánh nhau gây chuyện,
bất hảo bất kham, làm người đau đầu. Nhưng là này tiểu hài nhi thật
thành, không như vậy nhiều oai tâm nhãn.

Để cho Diêm Thanh đau đầu, kỳ thật là một khác thất ngựa tòi
—— Tôn Gia Ngộ.

Tôn Gia Ngộ cùng Nghiêm Căn không quá giống nhau. Hắn là
đứng đắn thi được tới, thành tích tuy rằng tổng ở lớp mười lăm tên
tả hữu lắc lư, khả nhân lớn lên sạch sẽ xinh đẹp, lại rất biết làm việc,
cho nên pha đến mấy cái nữ lão sư niềm vui. Tỷ như giáo toán học
trần phương lão sư, cứ việc nhiều lần hận sắt không thành thép, lại
luôn là không đành lòng đối hắn yêu cầu cao. Nhưng là Diêm Thanh
lén nhắc tới đến Tôn Gia Ngộ, liền tức giận đến ngứa răng. Chiếu
hắn cách nói, này học sinh chính là một điển hình “Gian xảo”, đừng
xem ngày thường không hiện sơn không lộ thủy, nhưng trong ban
một khi thọc cái gì rắc rối, người đi điều tra đi, mặt sau nhất định
không thể thiếu hắn khuyến khích.

Trần phương lão sư liền thế Diêm Thanh tổng kết: “Lên mặt bạch
thoại nhi nói, đứa nhỏ này chính là cái cầu đầu quân sư, đúng

không?”

Diêm Thanh oán hận mà trả lời: “Đúng vậy, tiểu tử này chính là một quân sư quạt mo.” Nghĩ nghĩ lại bổ sung, “Ngài xem quá 《sa gia banh》 đi? Nghiêm Cẩn nếu là giống hồ truyền khôi, Tôn Gia Ngộ chính là kia điều đức một!”

Những lời này rước lấy mặt khác lão sư một trận cười vang, trần phương oán trách nói: “Tiểu diêm, người này có chút qua, chỗ nào có nói mình như vậy học sinh?”

Diêm Thanh hừ một tiếng, căng thẳng mặt thu thập chính mình sách giáo khoa cùng giáo án, nhất thời không có nói tiếp.

Bên cạnh một lão sư cười xong bỗng nhiên nhớ tới một kiện chính sự: “Ai, ta nói diêm lão sư, cho người đề cái tỉnh nhi, các người ban cái kia mũi nhọn sinh, kêu Trình Duệ Mẫn đúng không, gần nhất người đến nhiều lưu điểm nhi ý.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 90

Diêm Thanh trở lại trên bục giảng, thanh thanh giọng nói tuyên bố: “Đem thư đều khép lại, thống nhất đặt ở góc trái phía trên, mỗi người lấy ra một trương giấy trắng.”

Bục giảng phía dưới tức khắc truyền đến một mảnh thấp thấp ai thán thanh. Bọn học sinh chiếu hấn yêu cầu thu hồi sách giáo khoa, bàn học cái bùm bùm khép mở thanh âm đại đến khoa trương, mượn cơ hội phát tiết bọn họ trong lòng bất mãn.

Bởi vì Diêm Thanh diêm lão sư lại muốn nghe vẽ vật thực từ.

Ba ngày hai đầu nghe viết từ đơn, động bất động liền phạt sao từ đơn mấy chục biến, học sinh phản cảm Diêm Thanh không phải không biết, nhưng hấn cho rằng, muốn học hảo tiếng Anh từ đơn lượng là cơ sở, đây là đề cao tiếng Anh thành tích nhất hữu hiệu thủ đoạn, hiện tại phản cảm, tương lai bọn họ liền biết cảm kích lão sư nghiêm khắc, Diêm Thanh cũng không cảm thấy có cái gì không ổn.

Nghiêm Cẩn đối Diêm Thanh nói mất điếc tai ngơ, chính dẫu mông ghé vào bàn học thượng, nương hàng phía trước đồng học sống lưng yểm hộ, hứng thú bưng bưng tu luyện Châu Bá Thông tả hữu lẫn nhau bác chi thuật, bỗng nhiên cảm giác ống tay áo bị người lôi kéo. Hấn cúi đầu, liền thấy Tôn Gia Ngộ lòng bàn tay triều

thượng đặt ở trên mặt bàn, lòng bàn tay dùng bút máy viết bốn chữ: Yêu cầu ngồi xuống.

Nghiêm Cẩn nhìn xem Diêm Thanh, người sau đang dùng ánh mắt nhanh chóng rà quét từng hàng mặt bàn. Hắn hơi do dự một chút liền minh bạch Tôn Gia Ngộ ý tứ, nhanh chóng giơ lên tay phải.

Diêm Thanh trong lúc nhất thời không có chú ý tới hắn, tinh thần hoàn toàn tập trung ở hàng sau cùng dựa cửa sổ chỗ Trình Duệ Mẫn trên người. Trình Duệ Mẫn chính nghiêng đầu nhìn ngoài cửa sổ, thần sắc hoảng hốt, trên mặt biểu tình rõ ràng chính là một bộ hồn du thiên ngoại bộ dáng.

Nghiêm Cẩn đành phải đề cao thanh âm kêu một tiếng: “Lão sư!”

Diêm Thanh quay đầu lại, cứng rắn hỏi: “Chuyện gì?”

“Cái bàn quá thấp, viết tự nhi với không tới, ta có thể trước ngồi xuống sao?”

Diêm Thanh trên dưới đánh giá hắn vài lần, so sánh với Nghiêm Cẩn trường cánh tay chân dài, bàn học kích cỡ đích xác nhỏ điểm nhi, bờ môi của hắn mới vừa giật giật, còn không có mở miệng, Nghiêm Cẩn đã “Bùm” một tiếng ngồi xuống, không có một tia chần chờ, sau đó từ bàn học trong ngăn kéo lấy ra đỉnh đầu mũ lưỡi trai khấu ở trên đầu.

Diêm Thanh không quen nhìn: “Nghiêm Cẩn người ra cái gì làm trò cười cho thiên hạ, trong phòng học mang cái gì mũ?”

Nghiêm Cẩn ho khan hai tiếng, lại làm bộ làm tịch hanh hanh nước mũi, ồm ồm mà trả lời: “Ta bị cảm.”

Chương 90

Diêm Thanh nhất thời tìm không ra cái gì sơ hở, đành phải hung hăng xỏ hấn liếc mắt một cái, không nói nữa.

Tôn Gia Ngộ ghé vào bàn học thượng, cúi đầu liếc mạng nhện cười, thẳng đến Diêm Thanh dao nhỏ giống nhau ánh mắt triều hấn đảo qua tới, hấn mới chạy nhanh giả mô giả dạng ngồi thẳng thân thể, vẻ mặt đứng đắn mà nhìn phía Diêm Thanh, đôi tay lại ở bàn học thượng hướng Nghiêm Cẩn lặng lẽ so ra hai cái “V” tự, Nghiêm Cẩn báo đáp là từ bàn học hạ hung hăng cho hấn một quyền.

Hai người điểm này nhi động tác nhỏ chỗ nào giấu đến quá Diêm Thanh, nhưng hấn không cố thượng phản ứng bọn họ, bởi vì sớm tự học thực mau liền phải kết thúc. Cho nên hấn tạm thời buông tha này hai cái bướng bỉnh bao, đem tiếng Anh khóa đại biểu gọi vào bục giảng trước, thay thế hấn niệm khóa hậu sinh từ tiếng Trung phiên dịch, mà chính hấn, liền chấp tay sau lưng từ phòng học trước đi dạo đến phòng học sau, vì chính là phòng ngủ có người gian lận đánh tiểu sao.

Diêm Thanh chính mình làm học sinh thời điểm, cũng từng có không ít gian lận tổn hại chiêu. Từ đương lão sư lúc sau, mới hiểu được trước kia gian lận hành vi có bao nhiêu buồn cười, bởi vì lão sư ở trên đài trên cao nhìn xuống cái gì đều xem đến rõ ràng, nghiêm túc đáp đề người cùng giở trò người thường thường là ranh giới rõ ràng. Lấy Diêm Thanh qua đi cùng hiện tại kinh nghiệm vì gian lận làm tổng kết, đó chính là gian lận thủ đoạn là thứ yếu, mấu chốt là tố chất tâm lý, nhất định phải bình tĩnh, hoàn toàn bình tĩnh, đặc biệt muốn thiết tình mà nói cho chính mình —— ta không sao..... Không sao..... Không sao.....

Đáng tiếc, có thể làm được đến học sinh lông phượng sừng lân, lại như thế nào trấn định, vẫn là sẽ có dấu vết để lại dừng ở phần sao kinh nghiệm phong phú lão sư trong mắt.

Lẽ ra phòng học xếp sau luôn luôn là trắc nghiệm khảo thí gian lận khu vực tai họa nặng, hôm nay lại an tĩnh đến dị thường, cũng bình thường đến dị thường. Diêm Thanh qua lại đi rồi hai tranh, nhìn đến đều là quy quy củ củ cái đầu viết tự thân ảnh, hấn cảm thấy này không khỏi có chút quá khác thường, mà sự có khác thường tức vì yêu, điểm này hấn tin tưởng không nghi ngờ.

Lại đi hai tranh, Diêm Thanh lực chú ý tỏa định ở Nghiêm Cẩn mũ lưỡi trai thượng. Một lát sau, chỉnh gian phòng học đều quanh quần Diêm Thanh phần nộ tiếng hô: “Nghiêm Cẩn, người cho ta đứng ở trên bục giảng đi!”

Vì thế cao một (3) ban trộn mắt há hốc mồm bọn học sinh, trơ mắt nhìn Diêm Thanh cùng Nghiêm Cẩn một đường xé rách tới rồi bục giảng trước. Diêm Thanh mục tiêu thực minh xác, chính là Nghiêm Cẩn trên đầu mũ lưỡi trai, Nghiêm Cẩn tắc liều mạng giấy giũa, gắt gao ần không chịu buông tay.

Diêm Thanh vóc không Nghiêm Cẩn cao, sức lực cũng đưa bất quá hấn chính thanh xuân niên thiếu học sinh, nhưng hấn lúc này hiển nhiên là bị tức giận đến tàn nhẫn, nắm chặt Nghiêm Cẩn áo khoác vạt áo, môi run run nói không nên lời một chỉnh câu nguyên lành lời nói, trong lúc nhất thời mặt mũi trắng bệch.

Nghiêm Cẩn ngày thường luôn luôn là không sợ trời không sợ đất, nhưng hôm nay chủ nhiệm lớp thất thố bộ dáng, không biết vì cái gì khiến cho hấn có chút chột dạ, hấn nhìn Diêm Thanh, không biết làm sao mà buông ra tay.

Kia đỉnh mũ lưỡi trai bị lật qua tới, ở toàn ban đồng học trước mặt bộc lộ quan điểm, nguyên lai vành nón thượng dính đầy viết đến rậm rạp tờ giấy nhỏ, tất cả đều là lần này cần viết chính tả từ đơn.

Diêm Thanh đem mũ quăng ngã ở trên bục giảng, rốt cuộc hoãn quá một hơi tới, nhìn Nghiêm Cẩn chăm chọc hỏi: “Người trợn trắng mắt phiên, không sợ đem người kia sáu điều mất cơ một thành cơ bấp vất vả mà sinh bệnh?”

Bọn học sinh có phản ứng cực nhanh, đã ha ha cười ra tiếng, lại sau một lúc lâu trong phòng học khúc kha khúc khích cười thành một mảnh. Cái này gian lận chiêu nhi thật đúng là coi như mới mẻ, ít nhất trước kia không ai thí nghiệm quá.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 91

“Nghiêm Cẩn!” Mắt thấy tình thế muốn mắt không chế, Tôn Gia Ngộ chạy nhanh nhảy lại đây che ở hai người trung gian, “Tính tính, người để ý nhân gia bẩm báo chủ nhiệm lớp chỗ đó đi, về nhà người lại ăn không hết gói đem đi.”

“Đi con mẹ nó! Ta sợ hấn cái nhãi ranh cáo trạng?” Nghiêm Cẩn vẫn như cũ mạnh miệng, lại giống bị người bóp chặt bảy tắc, khí thế không tự chủ được nhượng đi xuống. Muốn nói trên đời này thật là có hấn sợ đồ vật, chính là hấn ba thư phòng treo kia căn roi ngựa, nghe nói là giải phóng khi khắp nơi khai tiến Bắc Kinh thời kỳ văn vật.

“Thực xin lỗi a!” Rốt cuộc ổn định Nghiêm Cẩn, Tôn Gia Ngộ quay đầu lại cú đánh duệ miễn cười cười.

Trình Duệ Miễn quay đầu xem hấn, trong ánh mắt chứa đầy lãnh đạm cùng khinh bỉ, sau đó vô thanh vô tức mà ngồi xuống, mở ra sách giáo khoa cùng sách bài tập, không còn có xem bọn họ liếc mắt một cái.

Cái này khinh miệt đến lộ liễu biểu tình làm Nghiêm Cẩn mười sáu tuổi tâm linh thâm bị thương tổn, tức giận đến cái mũi đều phải oai, thế cho nên qua thời gian rất lâu hấn như cũ canh cánh trong lòng, nhìn thấy Trình Duệ Miễn liền tưởng thượng thủ tấu hấn. Ngày

đó tan học trên đường, hấn liền đối với bạn bè tốt nhóm oán giận một đường: “Nếu không phải các người ngăn đón, ta chuẩn tẩu đến hấn rằng rơi đầy đất!”

Nghiêm Cẩn đại ca nếu tỏ vẻ oán giận, mấy cái tiểu đệ tự nhiên bụng làm dạ chịu mà phụ họa, chỉ có Tôn Gia Ngộ hắc hắc cười hai tiếng, tiếp tục không nhanh không chậm mà đặt xe, một bên hừ ca khúc được yêu thích, cũng không tiếp hấn nói tra. Thẳng đến ở trung sơn công viên trước cửa chia tay, mới vỗ Nghiêm Cẩn bả vai nói một câu: “Người kia biện pháp quá dở, kia kêu dẫn lửa thiêu thân hiểu hay không? Nhìn ta, như thế nào làm hấn sống không bằng chết. Chúng ta hẹn gặp lại.”

Bị tính kế trung Trình Duệ Mẫn đối này lại hoàn toàn không biết gì cả, hấn ở tiết tự học buổi tối sau bị toán học lão sư trần phương giữ lại. Như vậy tiểu tảo gần nhất thường xuyên khai, bởi vì lại quá nửa tháng, liền phải bắt đầu Olympic Toán tuyển chọn tái.

Trần phương cùng Diêm Thanh tính tình hoàn toàn tương phản, khi nào đều là nhẹ nhàng không vội không tảo, tuy rằng nàng chưa từng có bản mặt phát giận, ở học sinh trung uy tín lại rất cao, thậm chí bọn học sinh có cái thiếu niên duy đặc tiểu phiền não cũng nguyện ý cùng nàng nói nói chuyện.

Sư sinh hai người ở cao nhất niên cấp văn phòng hoàn thành cùng ngày công khóa, trần phương dùng nước ấm ngâm cái quả táo giao cho Trình Duệ Mẫn, dặn dò hấn ăn xong lại đi, đừng ở trên đường đỉnh cảm lạnh khí ăn dạ dày đau.

Trình Duệ Mẫn mẫu thân hàng năm trú ngoại, hấn từ nhỏ đi theo ông ngoại lớn lên, cho nên đối đến từ nữ tính che chở luôn có một loại đặc thù không muốn xa rời. Ôm cái kia cực đại hồng phú sĩ, hấn

gần như quý trọng mà cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ gặm, theo bản năng tưởng đem này ầm áp thời khắc cố tình kéo trường. Này đảo ở giữa trần phương lòng kẻ dưới này, nàng vừa lúc cũng muốn tìm một cơ hội cùng Trình Duệ Mẫn tán gẫu một chút. Nàng đối học sinh trung học yêu sớm thái độ, cũng không giống Diêm Thanh như vậy căm thù đến tận xương tủy, chính là Trình Duệ Mẫn như vậy đề tử tốt, nếu bởi vì loại sự tình này phân tâm ảnh hưởng học tập, thật sự làm người đáng tiếc.

Trần phương ở trong lòng châm chước một chút từ ngữ, mới thật cẩn thận hỏi: “Trình Duệ Mẫn, nghe nói người gần nhất cùng nhị ban Lưu Bội quan hệ khá tốt?”

Trình Duệ Mẫn tựa hồ bị ghen một chút, chạy nhanh nuốt xuống trong miệng quả táo, ngẩng đầu nhìn trần phương, cặp mắt kia hắc bạch phân minh thanh triệt như nước, làm trần phương không khỏi phân trần liền mềm tâm địa, lập tức bổ thượng một câu: “Ta chính là nghe nói, tùy tiện hỏi hỏi.”

Trình Duệ Mẫn sai khai ánh mắt, do dự một lát mới trả lời: “Trần lão sư, ta chưa làm qua chuyện xấu.”

Như thế trực tiếp, ngược lại làm trần phương khó có thể tiếp tục, nàng cười cười nói: “Lão sư tin tưởng người. Lão sư cũng là từ các người cái này tuổi lại đây, thực lý giải các người, nhưng các người tuổi quá tiểu, rất nhiều sự đều không có định hình, người này sinh lộ trường đâu, về sau biến hóa có bao nhiêu đại người hiện tại căn bản tưởng tượng không ra. Nên chuyên tâm học tập thời điểm phân tâm đi làm khác sự, tương lai người nhất định sẽ vì hiện tại lãng phí thời gian hối hận.”

“Ta không có lãng phí thời gian, cũng không có chậm trễ học tập.”
Nửa ngày, Trình Duệ Mẫn lại nghẹn ra một câu.

Chương 91

“Trình Duệ Mẫn,” tuy rằng trần phương đã đem thanh âm tận lực phóng đến ôn hòa, nhưng trong giọng nói nhiều ít vẫn là mang theo điểm nhi trách cứ phân lượng, bởi vì nàng không rõ Trình Duệ Mẫn mâu thuẫn cảm xúc vì cái gì lớn như vậy. “Lão sư tin tưởng người, hy vọng người đừng làm cho lão sư thất vọng.”

Trình Duệ Mẫn rũ xuống đầu trầm mặc không nói, chỉ lấy ngón tay găt gao moi kia nửa cái quả táo, véo đến quả táo da thượng xuất hiện mấy cái thật sâu móng tay ấn.

“Trình Duệ Mẫn?” Trần phương nghi hoặc mà kêu hấn.

Trình Duệ Mẫn vẫn là cúi đầu, một lát sau, một đại tích ẩm áp bọt nước tí tách rơi xuống, nện ở hấn mu bàn tay thượng.

Trần phương lấp bắp kinh hãi, cũng hoảng sợ: “Người nói một chút người, người chính là cái nam hài nhi a, lão sư lại chưa nói cái gì lời nói nặng, người khóc cái gì nha?”

Bọt nước rơi vào càng cấp, cơ hồ liền thành một cái tuyến.

Trần phương trong lúc nhất thời quả thực dở khóc dở cười, cái này học sinh tâm tư vẫn luôn tương đối trọng nàng là biết đến, còn tuổi nhỏ toàn thân trên dưới liền mang theo điểm nhi cự người ngàn dậm đậm mạc, nhưng nàng không nghĩ tới đứa nhỏ này thế nhưng như thế không chịu nổi phê bình. Nàng đầy cõi lòng thất bại mà lấy ra chính mình khăn lông, “Hảo hảo, biết sai rồi liền hảo, sát sát nước mắt, làm mặt khác đồng học thấy nhiều mặt mặt nào!”

Trình Duệ Mẫn lại một phen đẩy ra tay nàng, đứng lên liền rời đi văn phòng, kia không ăn xong nửa cái quả táo, liền lưu tại hán vừa rời ngồi quá ghế trên.

Trình Duệ Mẫn ra văn phòng, liền thẳng đến thủy phòng mà đi. Trọng xuân ban đêm, độ ẩm vẫn như cũ rất thấp, vòi nước chảy ra thủy lạnh lẽo đến xương. Dương hán một lần nữa ngẩng đầu, đầy mặt đầm đìa vết nước, sớm đã phân không rõ nơi nào là thủy, nơi nào là nước mắt.

Giọt nước chảy vào đôi mắt, nóng rát mà sinh đau, hán giơ tay đi gạt, bên người lại có người túm túm hán tay áo, đưa qua một cái thiệp đến chỉnh chỉnh tề tề khăn tay —— vàng nhạt sắc, ẩn ẩn tản ra nhàn nhạt dầu thơm mùi vị. Cầm khăn tay tay, tế bạch tiêm thẳng, mu bàn tay thượng lại có bốn cái tròn tròn “Má lúm đồng tiền”, một con thuộc về cùng tuổi nữ sinh tay.

Trình Duệ Mẫn cúi đầu nhìn xem, không có đuổi tay đi tiếp, mà là xoay người đi rồi.

Hán đi ra rất xa, yên tĩnh trên hành lang chỉ có thể nghe được đến chính hán tiếng bước chân, phía sau người cũng không có đuổi theo. Tuy rằng tại dự kiến bên trong, nhưng hán trong lòng lại vô có mà ảm đạm một chút, bên tai phảng phất nghe được một tiếng mỏng manh thở dài.

Phòng học mặt sau xe lều, giờ phút này trống rỗng, mờ nhạt đèn dây tóc lạnh tanh mà chiếu xuống dưới, phảng phất một bó sân khấu thượng truy quang, bao phủ Trình Duệ Mẫn kia chiếc lẻ loi xe đạp.

Hắn khai xe khóa, đang muốn cưỡi lên đi, lại cảm giác bánh xe không quá thích hợp. Cong lưng vừa thấy, trước sau hai cái lốp xe cứ nhiên đều bẹp bẹp, đã một chút khí đều không có. Hắn ngồi xổm xuống, nường ánh đèn cẩn thận xem xét, phát hiện trước sau lốp xe thượng khí lỗ đều là trống không, hai cái khí khổng tâm đều bị người nhỏ.

Luôn luôn hiểu chuyện lễ phép đệ tử tốt, cũng nhin không được bạo lời thô tục: “Con mẹ nó!”

Lẫn nhau rút khí khổng tâm vẫn luôn là nam sinh gian cho nhau trả thù nhất thường thấy thủ đoạn, việc này phát sinh đến thường xuyên, lại nhiều lần cấm không ngừng, vì phương tiện học sinh, trường học đành phải ở phòng thường trực hàng năm đều bị khí khổng tâm cùng cổ vũ ổng.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 92

Trình Duệ Mẫn không ra tiếng, chỉ là khước mắt đuôi lông mày mang lên một chút bỡn cợt ý cười. Tiếp theo hấn chỉ trên mặt đất kia chỉ chân nhẹ nhàng một chút, ngay sau đó rải khai song đềm, đềm hai tay cánh tay giống chim chóc cánh giống nhau mở ra. Lưu Bội không nghĩ tới hấn sẽ tại hạ sườn núi khi chơi đại rải đềm, sợ tới mức hét lên một tiếng. Xe đạp liền chở hai người, ở nàng tràn ngập sợ hãi tiếng kêu dư vị, hướng tới dưới cầu bay nhanh trượt đi xuống. Ấm áp xuân phong từ hai người tuổi trẻ gương mặt biên xẹt qua, xuyên qua bọn họ đen nhánh ngọn tóc, mang đi, lại là mỗi người đều có được quá thanh xuân không hối hận, vui sướng sáng lạn.

Trình Duệ Mẫn gia ở tại lầu một, trước cửa có cái rất nhỏ sân. Nhà người khác sân đều dùng gạch tường vây lên, chỉ có Trình gia là màu trắng mộc chất rào tre, hơn nữa dọc theo rào tre dưới chân tài đầy tường vi. Giờ phút này đúng là tường vi nở rộ mùa, đông đúc hoa điệp đềm rào tre hoàn toàn che đậy, cũng từ nhỏ tiểu cổng vòm đầu trên rũ điệu xuống dưới, phẳng phát đồng thoại trung rừng cây người lùn nhà gỗ.

Trình Duệ Mẫn đẩy ra hờ khép viện môn, quay đầu lại nhìn xem đứng ở cửa Lưu Bội, nàng chính đỡ tay lái, mắt trông mong mà nhìn hấn. Đối mặt nàng tràn ngập hy vọng ánh mắt, hấn phát giác chính mình tựa hồ làm một kiện chuyện ngu xuẩn, nhưng đã mất pháp vãn hồi. Hấn cúi đầu, dùng sức nhấp khấn đôi môi, nhấp ra bên trái trên

má má lúm đồng tiền. Này với hấn là một cái bất đắc dĩ biểu tình, nhưng xem ở Lưu Bội trong mắt, lại càng như là một cái ngượng ngùng mỉm cười.

Vì thế nàng thỏa mãn, triều Trình Duệ Mẫn xua xua tay: “Ngày mai thấy.”

Trình Duệ Mẫn tưởng lời nói, một chữ đều không có tới kịp xuất khẩu, đã bị câu này “Ngày mai thấy” tắt cả đổ trở về. Hấn chỉ có thể bị động mà nhìn nàng rời đi bóng dáng, trong cuộc đời lần đầu tiên ý thức được, nguyên lai đơn thuần cho cùng yêu thích, cũng có thể biến thành người khác trong lòng gánh nặng.

Khóa kỹ viện môn, Trình Duệ Mẫn từ cặp sách lấy ra chìa khóa, bước lên vài bước bậc thang, đang muốn đem chìa khóa cắm vào khóa mắt, lại nghe thấy bên trong cánh cửa truyền đến một tiếng vật thể rơi xuống đất giòn vang, tiếp theo là phụ thân hấn tiếng gầm gừ: “Ly hôn? Người tưởng đều không cần tưởng, nằm mơ!”

Có nhỏ bé yếu ớt giọng nữ nói một câu cái gì, sau đó “Phanh” một tiếng, lại có thứ gì nặng nề mà nện ở cửa phòng thượng, còn cùng với pha lê rơi xuống đất dập nát thanh, sợ tới mức ngoài cửa Trình Duệ Mẫn lùi lại vài bước, hơi kém từ thềm đá thượng ngã xuống đi.

Chương 92

Hấn che khởi lỗ tai, đảo đi bước một lui ra bậc thang, một mực thối lui đến viện môn chỗ. Gió đêm nhẹ nhàng mà thổi qua, tường vi cánh hoa thưa thớt mà phiêu xuống dưới, dừng ở đỉnh đầu hấn cùng đầu vai. Cái này đồng thoại giống nhau trong tiểu viện, lại trước nay không có trình diễn quá đồng thoại tình tiết. Tự hấn sơ nhĩ

từ Hạ Môn trở lại Bắc Kinh, mỗi lần mẫu thân về nước báo cáo công tác, như vậy khắc khẩu liền như chuyện thường ngày giống nhau, hơn nữa mấy năm nay càng ngày càng nghiêm trọng.

Cha mẹ gian khổ trương quan hệ, hấn cũng không biết nên đứng ở ai một bên. Hấn tại hạ ý thức trung là hận mẫu thân, bởi vì ly hôn là nàng trước hết nhắc tới, nhưng hấn lại từ nhỏ dị thường mà khát vọng nàng, khát vọng nàng có thể giống người khác mẫu thân giống nhau đối hấn nhiều chút chú ý, nhưng nàng đại bộ phận lực chú ý đều ở nàng công tác thượng, nàng ánh mắt lưu luyến ở sách vở thượng thời gian, cũng so dùng ở hấn trên người thời gian càng nhiều. Mà phụ thân, có lẽ hấn trên người kế thừa càng nhiều mẫu thân ghen, có lẽ hấn từ nhỏ đi theo ông ngoại lớn lên, cho nên, hấn đối phụ thân trước sau thân cận không đứng dậy, cảm tình thượng luôn là càng nhiều mà thiên hướng mẫu thân.

Phụ thân lớn giọng còn tại tiếp tục, mẫu thân ngẫu nhiên cảm nói mấy câu, nàng thanh âm cũng không cao, nhưng hấn minh bạch mẫu thân kia há mồm lực sát thương, rõ ràng như vậy ôn nhu mà phun ra mấy cái văn nhã từ, lại thường thường làm người không chỗ dung thân. Lúc này đây, hấn từ mẫu thân trong thanh âm, nghe được một nữ nhân xa lạ tên, cùng phụ thân tên liền ở bên nhau. Hấn không nghĩ lại nghe đi xuống, mở ra viện môn đi ra ngoài.

Thập niên 90 Bắc Kinh, còn không có như vậy rất cao lầu cao ốc, không có như vậy nhiều đèn nê ông, mùa xuân bầu trời đêm, còn có thể xem tới được khay bạc dường như một vòng minh nguyệt, đem thủy ngân giống nhau sáng ngời ánh trắng trút xuống xuống dưới, xuyên thấu qua cây hòe cành lá khoảng cách, từng mảnh từng mảnh giống như mềm mại giấy trắng, dừng ở hấn bên chân.

Hắn cúi đầu, giận dữ mà dùng mũi chân dùng sức nghiền lớn nhất một mảnh giấy trắng, một chút lại một chút, chính mình cũng không biết chính mình ở với ai giận dữ. Thẳng đến một cái bóng đen chậm rãi dời qua tới, sau đó một chút một chút che khuất trên mặt đất ánh trắng.

Trình Duệ Mẫn ngẩng đầu, liền thấy Lưu Bội đứng ở hắn trước mặt, trong tay phủng một cái tay đề thức hộp cơm.

“Người còn không có ăn cơm đi?” Lưu Bội đem hộp cơm cái mở ra, đưa qua, “Ta mẹ mới vừa chưng ra tới bánh bao, sẵn nhiệt ăn đi.”

Trình Duệ Mẫn đem đôi tay cắm vào túi quần, cứ việc bánh bao mùi hương làm bụng đói kêu vang hắn thêm nhỏ dãi, hắn vẫn là lắc đầu: “Ta không đói bụng, cảm ơn người.”

Lưu Bội tay rút trở về, lại hào phóng lại không sợ, nàng cũng là cái nữ hài nhi. Trình Duệ Mẫn cố tình xa cách thái độ, rốt cuộc làm nàng cảm giác được nan kham. Ôm hộp cơm, nàng cắn chặt môi.

“Trình Duệ Mẫn, kỳ thật, tiểu học lớp 4 thời điểm, ta ba mẹ liền ly hôn. Sau đó, ta mẹ mang theo ta, gả cho hiện tại cái này ba ba.”

Trình Duệ Mẫn ngạc nhiên: “A?” Tuy rằng cùng Lưu Bội làm hai năm hàng xóm, thường xuyên nhìn đến bọn họ một nhà ba người ra ra vào vào, nhưng nhà bọn họ cùng hàng xóm rất ít kết giao, cho nên hắn chưa bao giờ biết, nguyên lai nam nhân kia cũng không phải Lưu Bội thân sinh phụ thân.

Lưu Bội thần sắc ảm đạm mà tiếp theo nói tiếp: “Có hai năm thời gian, những cái đó tiểu hài nhi mỗi ngày đi theo ta mặt sau, nói ta

mẹ là nhị hôn, kêu ta con chồng trước, còn biên thành ca dao nơi nơi xướng. Người biết không? Khi đó, ta nghĩ tới chết. Thẳng đến thượng sơ trung, ta thay đổi một khu nhà không có người nhận thức ta trường học, nhà của chúng ta cũng dọn đến nơi này, mới không có người lại như vậy đuổi theo kêu ta.”

Trình Duệ Mẫn chần chờ một chút mới hỏi: “Vậy người ba ba đâu?”

Lưu Bội đem mặt chuyển khai, như là trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào trả lời vấn đề này, qua hơn nửa ngày, nàng như là sửa sang lại hảo từ ngữ, rốt cuộc mở miệng: “Có một năm ăn tết, ta cùng mụ mụ cãi nhau, ta đặc biệt tưởng hấn, liền đi hấn hiện tại gia tìm hấn, sau đó, ta ở trạm xe buýt thấy hấn, hấn hiện tại lão bà, còn có một cái cùng ta không sai biệt lắm đại nữ hài nhi. Bọn họ một nhà ba người thân mật mà đứng chung một chỗ, ta đi lên kêu ba ba, hấn nhìn xem ta, lại nhìn xem kia nữ, cau mày đặc biệt hung mà đối ta nói, ‘ người tới làm gì? Chúng ta muốn ra cửa, người chạy nhanh về nhà! ’ từ ngày đó bắt đầu, ta liền cảm thấy hấn đã chết, ta ba ba đã chết.”

Trình Duệ Mẫn nháy mắt động dung, dùng chính mình cũng chưa ý thức được mềm mại ánh mắt, nhìn chăm chú vào trước mắt nữ hài nhi. Tương tự vận mệnh, lập tức kéo gần lại hai người khoảng cách.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 93

Bị gọi vào tên học sinh lục tục đứng lên, đại khái có mười mấy, chiếm toàn ban nhân số một phần ba.

Diêm Thanh đi xuống bục giảng, đem này mười mấy người nhất nhất đánh giá một lần, sau đó chấp tay sau lưng đi trở về đi, kéo ra phòng học môn.

“Các người đều đi ra ngoài.” Hần thanh âm không cao, lại mang theo chân thật đáng tin quyền uy tính, “Đem ngày hôm qua không ấn yêu cầu sao chép từ đơn bỏ tề lại trở về đi học. Hôm nay bỏ không xong ngày mai tiếp theo bỏ, ngày mai bỏ không xong còn có hậu thiên, hậu thiên xong rồi còn có ngày kia, các người chính mình nhìn làm.”

Vì thế mười mấy không có hoàn thành từ đơn sao chép học sinh hết thấy bị đuổi ra phòng học. Trong đó đại bộ phận là nam sinh, Tôn Gia Ngộ, Nghiêm Cẩn cùng Hứa Chí Quần tất cả tại bên trong.

Lúc này đúng là đi học thời gian, sân thể dục trên không vắng, bọn họ tụ tập ở vườn trường một bên bóng bàn đài chỗ. Tương đối thành thật học sinh, đã thở ngán than dài mà mở ra tiếng Anh sách bài tập, bắt đầu đứng sao chép từ đơn. Cũng có không chịu nhận mệnh, tỷ như Nghiêm Cẩn cùng Tôn Gia Ngộ, một cái lười biếng mà nằm nghiêng ở bóng bàn trên đài, một cái hai mắt phóng không mà

ngồi ở bên cạnh xà kép thượng. Hứa Chí Quân ngày thường luôn luôn duy hai người như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, tuy rằng mở ra sách bài tập, lại mắt trông mong mà chờ hai người lên tiếng.

“Nghiêm Cẩn, Tôn Gia Ngộ, hai người các người nói, rốt cuộc viết không viết?”

Tôn Gia Ngộ đầu triều hạ đảo câu xuống dưới, làm nửa người trên đảo đảo lắc lư mà đang ở giữa không trung, ồm ồm mà trả lời: “Không thể quán Diêm Vương gia này tặc xấu, không, viết! Một cái từ đều không viết!”

“Kia làm sao bây giờ? Thật không đi học a? Kỳ trung khảo thí xong rồi, lập tức muốn khai gia trưởng biết, quay đầu lại Diêm Vương gia lại cùng gia trưởng cáo một trạng, người ta không đều đến ăn không hết gói đem đi? Đặc biệt là Nghiêm Cẩn, hấn ba kia roi ngựa tử, còn không trừu chết hấn?”

Tôn Gia Ngộ không kiên nhẫn mà “Sách” một tiếng: “Người gấp cái gì? Ta này bất chính làm máu chảy trở về đại não, đang muốn biện pháp đâu!”

Vài người nói chuyện, thành linh đất bằng bỗng nhiên nổi lên một trận cuồng phong, sân thể dục biên năm xưa lá rụng bị thổi đến bao quanh loạn chuyển, cát bụi đều khởi, tiếp theo liền có thừa thớt mưa to điểm bùm bùm hạ xuống.

Có người la hoảng lên, mọi người đều hoang mang rối loạn mà thu thập đồ vật, muốn hướng khu dạy học chỗ đục mưa. Tôn Gia Ngộ lại tại đây một khắc, bỗng nhiên nảy ra ý hay. Hấn nhảy xuống xà kép, ngăn cản chạy ở phía trước đồng học.

“Đại gia cùng ta tới, ta mang các người đi một chỗ, bảo đảm lại ầm áp lại sạch sẽ, hơn nữa, khả năng về sau không bao giờ dùng sao từ đơn.”

“Đi chỗ nào a?” Đại gia mồm năm miệng mười hỏi, “Có thể không sao từ đơn tốt nhất, bất quá người có biện pháp nào a? Thối đâu đi?”

“Cùng ta tới là được.” Tôn Gia Ngộ một bộ “Tin hay không từ người” thần bí mỉm cười, “Dù sao đâu, nếu là ta làm không được, các người tiếp theo ấn Diêm Vương gia yêu cầu sao từ đơn là được, hôm nay sao không xong còn có ngày mai, ngày mai sao không xong còn có hậu thiên, đúng không?”

Hắn như vậy vừa nói, mặt khác học sinh cảm thấy cũng là, cùng hắn đi một chuyến sẽ không có cái gì tổn thất. Đều là nam hài tử, lại đúng là lá gan nhất phi mười sáu bảy tuổi, hơi chút một lừa dối, liền đều nhiệt huyết phía trên, phần phật đi theo hắn đi rồi, chỉ còn lại có mấy nữ sinh xa xa mà theo ở phía sau quan vọng.

Tôn Gia Ngộ mang theo đại gia đi phía trước đi, nhưng hắn phương hướng không phải bên khu dạy học, mà là hướng về phía giáo viên office building. Ly office building càng gần, phía sau ríu rít thanh âm càng nhẹ, chờ hắn ở một gian văn phòng trước cửa dừng lại, mặt sau hơn phân nửa tiếng bước chân đều bắt đầu chân chờ cùng lùi bước, hận không thể xoay người liền chạy.

Bởi vì Tôn Gia Ngộ trước mặt kia phiền môn, trên cửa mặt treo một cái bắt mắt thẻ bài —— hiệu trưởng văn phòng.

Tôn Gia Ngộ đứng ở hiệu trưởng cửa văn phòng trước, trong lúc nhất thời cũng có chút khiếp đảm, hắn quay đầu lại nhìn xem chính

mình đồng học, phát hiện chính mình phía sau bỗng nhiên không một mảnh, trừ bỏ Nghiêm Cẩn còn đứng ở chính mình bên cạnh người, liền Hứa Chí Quân đều theo bản năng mà lui ra phía sau, cùng chính mình kéo ra một khoảng cách.

Chương 93

Hắn nhìn nhìn lại Nghiêm Cẩn, Nghiêm Cẩn không nói chuyện, ngược lại tiến lên một bước, cùng hắn sóng vai mà đứng, hơn nữa triều hắn giơ lên nắm tay, biểu đạt vô luận người lên núi đao xuống biển lửa như thế nào tìm đường chết, ta đều đi theo người một khối chết kiên định quyết tâm.

Tôn Gia Ngộ cảm kích gật gật đầu, trường hút một hơi, nâng lên tay nhẹ nhàng gõ gõ môn.

Bên trong một cái ôn hòa thanh âm nói: “Mời vào.”

Tôn Gia Ngộ đẩy cửa đi vào, Nghiêm Cẩn đi theo hắn phía sau nhắm mắt theo đuôi. Hai người đứng ở hiệu trưởng bàn làm việc trước, tận lực quy quy củ củ mà lấy tiêu chuẩn tư thế nghiêm, sau đó Tôn Gia Ngộ thanh âm trấn định mà mở miệng nói: “Hiệu trưởng hảo! Chúng ta là cao một (3) ban học sinh, hôm nay bởi vì không hoàn thành lão sư siêu việt dạy học đại cương bố trí tác nghiệp, bị đuổi ra phòng học. Hiện tại bên ngoài trời mưa, chúng ta không chỗ ngồi đọc mưa, cho nên tới thỉnh cầu hiệu trưởng, cho chúng ta tìm cái đọc mưa địa phương, có thể đem lão sư yêu cầu tác nghiệp bổ xong.”

Hiệu trưởng từ trước mặt công văn ngẩng đầu, xuyên thấu qua lão thị kính nhìn hai người bọn họ: “Cái gì tác nghiệp? Lấy lại đây ta

nhìn xem.” Nhìn đến hành lang ngoại dầm mưa bọn học sinh, hấn lại
vẫy tay, “Đều tiến vào, tiến vào nói chuyện.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 94

Nghỉ trưa thời điểm, trần phương đem Trình Duệ Mẫn gọi vào văn phòng, chuyên môn cho hắn giặt sạch cái quả táo, lại đổ ly nước ấm cho hắn, ôn tồn an ủi nói: “Sách giáo khoa sự người không cần sốt ruột, các người diêm lão sư đã cùng giáo vụ chủ nhiệm nói, sẽ giúp người mua một bộ.”

Trình Duệ Mẫn không lấy cái kia quả táo, chỉ là bưng lên kia ly nước ấm: “Cảm ơn lão sư.”

“Kia bốn 《 thời gian giản sử 》 , là chuyện như thế nào?”

Trình Duệ Mẫn ngẩng mặt nhìn trần phương. Thiếu niên làn da ở dưới ánh mặt trời càng thêm hiện ra thuần tịnh khuynh hướng cảm xúc, bao phủ một tầng mượt mà kim mang. Cặp kia hắc bạch phân minh trong ánh mắt, cũng là thiếu niên thẳng thắn thành khẩn cùng đơn thuần.

Hắn nói: “Kia quyển sách là hồi Bắc Kinh năm ấy, ông ngoại mua đưa ta.”

“Nó đối với người ý nghĩa, thực không bình thường, phải không?”

“Là.”

“Có thể nói cho lão sư vì cái gì sao?”

Trình Duệ Mẫn lông mi chậm rãi rũ đi xuống, hấn ở do dự. Chén trà trung nhiệt khí dâng lên tới, một chút nhuận ướt hấn lông mi, này trong nháy mắt hấn vành mắt ở trong tối ảnh phảng phát nổi lên màu đỏ.

Trần phương ngừng lại tiếng động không dám ra tiếng, cái này trưởng thành sớm học sinh cùng mặt khác hỗn độn chưa khai đại hài tử không quá giống nhau, hấn tâm mẫn cảm đến giống một cây đem đoạn chưa đoạn cảm huyền, giờ phút này nàng sợ không cẩn thận nói sai một chữ, hấn liền sẽ hoàn toàn mà đối nàng đóng lại nội tâm.

“Trần lão sư,” hấn rút cuộc mở miệng, thanh âm lại thấp đến cơ hồ nghe không được, “Ta nếu là nói cho người lời nói thật, người sẽ không cười ta đi?”

Trần phương ngưng thần nhìn hấn trong chốc lát, thở dài, kéo đem ghế dựa ngồi ở trước mặt hấn, “Như thế nào sẽ đâu? Người chậm rãi nói, lão sư nghe.”

“Từ nhỏ, ta liền cảm thấy chính mình cùng người khác không giống nhau.” Trình Duệ Mẫn đôi tay gắt gao nắm chén trà, dùng sức đến mu bàn tay thượng gân xanh đều phù lên, nhưng hấn ngữ khí lại mang theo siêu thoát với tuổi phía trên trầm tĩnh, hoàn toàn nghe không ra buồn vui, “Ta ba tuổi khi đã bị ba mẹ đưa đến Hạ Môn, ta ở Hạ Môn lớn lên. Bắt đầu thời điểm, nơi đó hài tử đều không cùng ta chơi, bởi vì ta nói chuyện khẩu âm cùng bọn họ không giống nhau, bởi vì bọn họ đều có ba ba mẹ mẹ, nhưng ta, chỉ có ông ngoại. Những cái đó tiểu hài nhi cùng ta nói, nhất định là bởi vì ta không ngoan ta không nghe lời, ba ba mẹ mẹ mới không cần ta. Rất dài thời gian rất lâu, ta đều không rõ cái loại này đặc biệt khó chịu cảm giác gọi là gì, chỉ nghĩ nhất định phải ngoan nhất định phải nghe lời,

không thể làm ông ngoại sinh khí, bằng không ông ngoại cũng không cần ta. Sau lại, ta đã hiểu, vô luận ta như thế nào không tốt, ông ngoại đều sẽ không không cần ta..... Sơ nhị thời điểm, ba mẹ tiếp ta hồi Bắc Kinh, chính đuổi kịp 《 thời gian giản sử 》 đệ nhất bản tiếng Trung bản phát hành, ông ngoại cố ý thác Hongkong bằng hữu mua cho ta, hấn từ nhỏ liền cùng ta nói, chỉ có khoa học mới có thể cường quốc. Ta mang theo nó trở về Bắc Kinh, đem nó đặt ở bên người, thật giống như ông ngoại ngồi ở bên người giống nhau.....”

Trần phương vẫn luôn nhìn hấn, ánh mắt thương xót. Nàng cũng có một cái mười tuổi đại nữ nhi, nàng suy nghĩ, nếu tao ngộ loại sự tình này chính là chính mình nữ nhi, sẽ thế nào? Chỉ là như thế suy nghĩ một chút, nàng liền cảm thấy ngực khó chịu, không khỏi đứng lên, đi đến phía trước cửa sổ.

Cao nhất niên cấp giáo viên văn phòng đều ở lầu một, ngoài cửa sổ chính là mặt cỏ cùng mấy khỏa rậm rạp cây xanh, lóa mắt gian mấy cái thân ảnh từ cửa sổ căn hạ nhanh chóng trốn đến thụ sau. Trần phương ở phía trước cửa sổ đứng một hồi lâu, thụ sau kia mấy cái hài tử liền quyết tâm dán ở sau thân cây không chịu ra tới, tuy rằng phong đem bọn họ vạt áo thổi trúng lúc ẩn lúc hiện, tuy rằng trần phương đã sớm nhìn ra bọn họ là ai.

Cuối cùng trần phương cười cười, đem khung cửa sổ quan nghiêm, lại đi trở về Trình Duệ Mẫn bên người, “Trình Duệ Mẫn, người biết là ai làm sao?”

Trình Duệ Mẫn bỗng dừng ngẩng đầu nhìn nàng một cái, lại nhanh chóng cúi đầu.

Trần phương kiên nhẫn mà chờ hấn mở miệng, hấn lại nói: “Ta không biết.”

“Vậy người phỏng chừng một chút là ai làm?”

Trình Duệ Mẫn buông xuống chén trà, nghiêm túc mà trả lời: “Phỏng chừng lại không thể thay thế sự thật, trần lão sư, ta không thể nói bậy.”

Như thế không cho mặt mũi, trần phương không có sinh khí, ngược lại nổi lên tò mò chi tâm: “Bọn họ tổng như vậy khi dễ người, người chẳng lẽ không nghĩ làm cho bọn họ đã chịu trừng phạt sao?”

Trình Duệ Mẫn ánh mắt phiêu đi rồi, bay tới văn phòng một cái không người trong một góc. Qua ít nhất 40 giây, trần phương mới nghe được hấn trả lời: “Không quan hệ. Loại sự tình này, ta sớm thói quen.”

Những lời này, làm trần phương nhắm hai mắt lại. Giờ khắc này nàng ý thức được ở Trình Duệ Mẫn trong lòng, có một cái khó có thể cởi bỏ bế tắc, mà cái này bế tắc, nàng làm lão sư, hoàn toàn bất lực. Đứa nhỏ này tương lai, khả năng sẽ không thiếu tiền tài, không thiếu quyền thế, nhưng là hấn trong lòng sẽ vĩnh viễn tồn tại một cái hắc động, ảnh hưởng hấn cả đời này đối cảm tình cảm giác an toàn.

“Như vậy, người lần trước khóc, là bởi vì, sợ ta đối với người thất vọng?”

Trình Duệ Mẫn gục đầu xuống: “Là.”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 95

Canh giữ ở vùng cấm Tôn Gia Ngộ, rốt cuộc thành công mà cướp được rổ bản cầu, tiếp được cầu kia một cái chớp mắt, hấn trong lòng thanh tỉnh mà ý thức được, này rất có thể là thi đấu kết thúc trước cuối cùng một lần cơ hội, thắng bại liền tại đây nhất cử. Linh hoạt mà hiện lên đối phương hai gã cầu thủ đoạt đoạn, hấn mau lẹ mà lại lần nữa nhảy lấy đà.

Ngoài ý muốn liền ở kia một khắc đã xảy ra. Không chỉ có là trong sân đội viên, ngay cả ở nơi xa người xem, phần lớn rành mạch mà nghe được “Phanh” một tiếng vang lớn, tiếp theo là một tiếng càn g vì trầm trọng rơi xuống đất thanh —— Tôn Gia Ngộ bị đối phương thể trạng chắc nịch hậu vệ ác ý va chạm, đột nhiên không kịp phòng ngừa dưới, từ không trung bỗng nhiên rơi xuống, thật mạnh quăng ngã ở xi măng sân bóng thượng. Miễn phí toàn bản tiểu thuyết đọc, [http://.yunxs./](http://.yunxs/)

Có vài phần chung thời gian, hấn như là mất đi tri giác, vẫn không nhúc nhích mà ghé vào trên sân. Chung quanh học sinh toàn hoảng sợ, liền đảm nhiệm trọng tài cao niên cấp giáo đội cầu thủ đều sợ tới mức đã quên thổi kết thúc trận canh gác. Đám người đứng qua đi thăm hỏi, sân bóng thượng tắc hoàn toàn rối loạn bộ, hai cái ban cầu thủ bắt đầu cho nhau chỉ trích, ngôn ngữ kịch liệt chỗ, mấy cái cảm xúc kích động đương trường liền xé rách lên, bị

cùng lớp đồng học dùng sức kéo ra lúc sau, còn ở nhảy chân cách không chửi bậy.

Tôn Gia Ngộ rút cuộc tỉnh lại, trên mặt hiện ra mãnh liệt thống khổ chi sắc. Nghiêm Căn ý đồ dìu hấn ngồi dậy, nhưng bị người gào to một tiếng: “Đừng nhúc nhích hấn! Người ngàn vạn đừng nhúc nhích hấn!” Tiếp theo một người chen vào đám người, dùng sức đẩy ra Nghiêm Căn, lại là chưa từng có trước mặt người khác lớn tiếng nói chuyện qua Trình Duệ Mẫn.

Nghiêm Căn nhìn đến hấn liền cảm thấy tức giận hướng trên đỉnh đầu hướng, mạnh mẽ xô đẩy Trình Duệ Mẫn một chút, hấn ác thanh ác khí nói: “Người ai nha? Người muốn làm gì?”

“Người câm miệng!” Trình Duệ Mẫn trừng mắt hấn, “Muốn cho hấn bị thương càng trọng người liền tiếp theo làm bậy!”

Hấn thanh âm không cao, lại có không giận mà uy khí thế, cư nhiên trấn trụ Nghiêm Căn, hấn không ra tiếng. Trình Duệ Mẫn cũng không hề xem hấn, ngồi xổm Tôn Gia Ngộ trước mặt nhẹ giọng hỏi: “Người cảm thấy chỗ nào bị thương?”

Tôn Gia Ngộ đau đến cơ hồ phát không ra thanh âm, chỉ miễn cưỡng dùng ngón tay chỉ cổ cùng bả vai, sau đó cuộn lên chân tưởng đối cái tư thế, hy vọng có thể giảm bớt trước mắt thống khổ.

Trình Duệ Mẫn chạy nhanh đề lại hấn bồi, ý bảo hấn đừng cử động, sau đó ngẩng đầu, biểu tình trấn định mà bắt đầu chỉ huy bên cạnh học sinh: “Hứa Chí Quân, người đi phòng y tế đem giáo y tìm tới; Lưu Bội, người đi văn phòng gọi điện thoại, đánh 120 kêu xe cứu thương; Nghiêm Căn, hoàng văn sơn các người hai cái, phối

hợp ta, đỡ hấn eo cùng chân, cùng ta bảo trì đồng bộ, cho hấn lật qua thân.”

Hấn thanh âm thành thực mà bình tĩnh, lệnh người không tự chủ được mà tin phục cùng phục tùng. Mọi người trơ mắt nhìn hấn một tay nâng lên Tôn Gia Ngộ cổ, một tay thác ở dưới nách, mặt khác hai người nâng eo cùng chân, ba người hợp lực, thật cẩn thận mà đem Tôn Gia Ngộ phiên thành ngưỡng nằm vị.

Một đôi thành ngưỡng nằm tư thế, bả vai chỗ đau đón liền yếu bớt một nửa, Tôn Gia Ngộ trên mặt cơ bắp chậm rãi thả lỏng lại. Trình Duệ Mẫn lại không dám đại ý, vẫn luôn chân sau quỳ gối hấn bên người, tiểu tâm nâng đầu của hấn, thẳng đến giáo y đã đến.

Hiện trường đầu vào đầy trạng huống lệnh giáo y có chút ngạc nhiên. Nàng nhìn nhìn Trình Duệ Mẫn: “Người học quá cấp cứu?”

“Không có, thư thượng xem ra.” Trình Duệ Mẫn đứng lên, một bên chụp phủi đầu gối bụi đất, một bên đạm nhiên mà trả lời, “Hấn như là xương cổ cùng xương quai xanh bị thương, nơi này liền giao cho ngài.”

Nói xong hấn liền đẩy ra phía trước học sinh, cũng không quay đầu lại mà rời đi. Đối Trình Duệ Mẫn tới nói, hấn thật sự khó có thể quên ông ngoại kia bốn 《 thời gian giản sử 》 tao ngộ. Chịu giúp Tôn Gia Ngộ, cũng không đại biểu hấn sẽ tha thứ bọn họ.

Tôn Gia Ngộ ở bệnh viện làm toàn diện kiểm tra, trừ bỏ xương quai xanh gãy xương, xương cổ cũng có rất nhỏ sai vị. Hấn mẫu thân sau khi nghe xong lời dặn của bác sĩ lúc sau, điểm hấn ốt nói: “Tính người vận khí tốt, may mắn người cái kia đồng học cơ linh, không làm người lộn xộn, bằng không rất có thể sẽ ảnh hưởng đến

tuỷ sống thần kinh cùng mạch máu. Hồi trường học người đến hảo hảo cảm ơn nhân gia. Về sau người liền cho ta hảo hảo học tập, thi đại học trước kia không được lại đi đánh bóng rổ.”

Tôn Gia Ngộ làm cái mặt quỷ, cũng không có đem con mẹ nó lời nói đương hồi sự nhi. Chỉ là kia hai câu về Trình Duệ Mẫn lời nói, làm hắn hơi mất một lát thần.

Mà Nghiêm Cẩn, bởi vì phát hiện chính mình thích nữ sinh cùng Trình Duệ Mẫn quan hệ dị thường, tâm thù hơn nữa hận cũ, hắn thề, nhất định phải hảo hảo cấp Trình Duệ Mẫn điểm nhi nhan sắc nhìn xem.

Tôn Gia Ngộ ở nhà nghỉ ngơi một tuần, liền mang theo cổ bộ tới đi học. Hắn đoán kia bạn bè tốt, đều ồn ào muốn ở hắn cổ tròng lên ký tên lưu niệm. Tôn Gia Ngộ một bên ứng phó bọn họ, một bên dùng ánh mắt tìm kiếm Trình Duệ Mẫn.

Trình Duệ Mẫn vẫn là kia phó lãnh đạm trung hơi mang chán ghét biểu tình, đối bọn họ bên này cười đùa thanh phẳng phát giống như không nghe thấy. Chỉ là tự học khóa một kết thúc, hắn liền kẹp lên hai quyển sách rời đi phòng học.

Tôn Gia Ngộ đi theo hắn phía sau đuổi theo.

Trình Duệ Mẫn cũng không có đi xa, mà là ở sân thể dục chủ tịch đài một bên bậc thang ngồi xuống, đem sách vở mở ra đặt ở đầu gối. Nhưng hắn tinh thần hiển nhiên cũng không có tập trung ở sách vở thượng, mà là nâng má, ngơ ngác mà nhìn trước mắt sân thể dục. Cơm chiều cùng tiết tự học buổi tối chi gian ngắn ngủi khe hở, bọn học sinh chính nhưng kính phóng thích một ngày tích góp xuống dưới dư thừa năng lượng. Hắn xem đến như thế chuyên chú, liền

Tôn Gia Ngộ đi đến bên người cũng không phát hiện. Thẳng đến Tôn Gia Ngộ ở bên cạnh hắn ngồi xuống, bởi hắn nhìn một hồi lâu phong cảnh, hắn mới ý thức được bên người nhiều một người.

“Chuyện gì?” Hắn có chút bị quấy rầy đến thanh tĩnh không kiên nhẫn.

“Không có gì.” Loại này lãnh đạm đương ở Tôn Gia Ngộ đoán trước trong vòng, cho nên hắn chỉ là nhướng nhướng chân mày, “Ta tưởng cùng người nói tiếng cảm ơn. Ta mẹ nói, nếu không phải người, ta nói không chừng sẽ liệt nửa người đâu.”

Trình Duệ Mẫn như cũ nhìn phía trước: “Đổi bất luận cái gì một người, ta đều sẽ làm như vậy. Đừng nói là người, chính là chỉ miêu hoặc là cầu, ta cũng sẽ giúp một chút, người không cần cảm tạ ta.”

Bị như thế chế nhạo, Tôn Gia Ngộ liền tính làm đủ tinh thần chuẩn bị, nhiều ít vẫn là có chút xấu hổ, quay đầu cười cười, hắn bàn tay tiến áo khoác vạt áo sờ soạng trong chốc lát, móc ra một quyển sách, đặt ở Trình Duệ Mẫn đầu gối đầu.

Đó là một quyển cẩm bản phồn thể 《thời gian giản sử》, trang sách mới tinh.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 96

Nghĩ nghĩ hấn nói: “Lưu ta nơi này đi, về nhà ta tìm bốn đại tiền đề diễn tra tra. Ngày mai phiên xong rồi cho người.”

Trình Duệ Mẫn làm việc có cổ quên mình chấp nhất kính nhi, tìm không thấy thích hợp phiên dịch phương thức, hấn liền ở trong đầu lặp lại mà cân nhắc, lặp lại mà nghiền ngẫm. Buổi chiều tiếng Anh khóa thượng, đột nhiên đột nhiên nhanh trí, hấn từ bàn học trong ngăn kéo lấy ra anh hán từ điển, tìm được từ đơn love, lại theo mục từ một đường tra đi xuống, quả nhiên thấy được đối make love giải thích. Nhưng kia ít ỏi mấy cái tiếng Trung tự, lại sợ tới mức hấn bang một chút khép lại từ điển, hai má nhanh chóng bay lên hai luồng mây đỏ. Qua một hồi lâu, hấn mới kiềm chế thành thịch loạn nhảy trái tim, nhìn trộm nhìn nhìn chung quanh, còn hảo cũng không có người chú ý hấn hành động. Hấn lại nghiêng đi mặt đánh giá Tôn Gia Ngộ, thấy hấn đỡ ót, buông xuống con mắt, giống như đang xem thư, kỳ thật đầu một tài một tài, đang ở ngủ gật.

Trình Duệ Mẫn thu hồi tầm mắt, nghĩ nghĩ, liền từ sách bài tập thượng xé xuống một trương giấy, đem make love tiếng Trung giải thích sao ở mặt trên, ngẩng đầu nhìn xem Diêm Thanh, thấy hấn chính đưa lưng về phía chính mình, liền giương lên tay, đem giấy đoàn triều Tôn Gia Ngộ ném qua đi.

Hảo hảo bắt hảo, Diêm Thanh vừa lúc ở trong nháy mắt này xoay người lại, Tôn Gia Ngộ ngủ đến mơ mơ màng màng, phản ứng chậm nửa nhịp, giấy đoàn nện ở cánh tay thượng tướng hấn bưng tỉnh, hấn duỗi tay vớt một chút, nhưng không có thể kịp thời tiếp được, kia giấy đoàn liền rơi xuống trên mặt đất, lăn ra một khoảng cách, yên lặng ở cách đó không xa lối đi nhỏ thượng, vừa lúc bị Diêm Thanh thấy, khấn đi vài bước đạp lên dưới chân.

Tôn Gia Ngộ còn không biết trong đó nghiêm trọng tính, vẫn chuyển động đầu, khắp nơi tìm kiếm ai ném giấy đoàn, Trình Duệ Mẫn đã sợ tới mức mặt mũi trắng bệch.

Diêm Thanh khom lưng nhặt lên giấy đoàn, triển khai tới chỉ nhìn thoáng qua, cũng đã biến sắc, trở nên xanh mét, giống bùn đất chôn mấy trăm năm đồng thau khí.

Không hề dấu hiệu mà, hấn đem tờ giấy dùng sức chụp ở Tôn Gia Ngộ bàn học thượng: “Tôn Gia Ngộ, người cho ta đứng lên! Nhìn không ra tới a, người còn tuổi nhỏ, tư tưởng thế nhưng như thế dơ bẩn phức tạp! Nói, cùng người truyền tờ giấy chính là ai?”

Tôn Gia Ngộ đứng lên, nhưng thượng ở vào ngây thơ bên trong, bị mắng đến không thể hiểu được, chờ hấn cầm lấy tờ giấy xem minh bạch mặt trên nội dung, nháy mắt cũng hoảng sợ. Ngó liếc mắt một cái Trình Duệ Mẫn, người sau chính theo bản năng mà cắn ngón tay cái đầu ngón tay, vẻ mặt đại họa lâm đầu bộ dáng. Hấn định định thần, quyết định chính mình khiêng hạ chuyện này, vì thế giả bộ chẳng hề để ý bộ dáng: “Không ai cùng ta truyền tờ giấy. Ta chính mình viết cấp chính mình được chưa a?”

Diêm Thanh lại một phách cái bàn, chấn đến trên bàn sách vở đều nhảy dựng lên: “Lưu manh thành tánh! Quả thực lưu manh

thành tánh! Người nhìn xem bộ dáng của người, hảo hảo xem xem, người xứng không xứng làm này trường học học sinh?”

Tôn Gia Ngộ cà lơ phất phơ mà đứng, khóe môi treo lên một cái trào phúng mỉm cười, một bộ bất chấp tất cả đức hạnh: “Xứng không xứng ta cũng là này trường học học sinh, trừ phi ngài đem ta khai trừ rồi.” “Lấy thượng người đồ vật!” Diêm Thanh một mặt nói, một mặt động thủ thu thập trên bàn văn phòng phẩm, “Người tưởng bị khai trừ? Kia hảo, người thu thập đồ vật, hiện tại đi ra ngoài! Hạ khóa chúng ta cùng đi phòng hiệu trưởng, người sẽ như nguyện.”

Tôn Gia Ngộ ngăn hấn tay: “Diêm lão sư, ta chính mình sẽ thu thập, không cần phiền toái ngài động thủ.”

Đúng lúc này, Trình Duệ Mẫn bỗng nhiên đứng lên. “Diêm lão sư.” Hấn thanh âm có chút phát run, lại mang theo đập nôi dìm thuyền kiên quyết, “Tờ giấy là ta viết, là ta truyền cho Tôn Gia Ngộ.”

“Cái gì?” Diêm Thanh ngây ngẩn cả người, “Người viết?”

“Đúng vậy, không tin ngài có thể đổi một chút bút tích.”

Diêm Thanh nháy mắt cảm giác được từ nghèo. Đúng vậy, kia tờ giấy thượng bút tích đích xác quen thuộc, hấn đặc ý đệ tử, hấn thích nhất học sinh, như vậy thanh tú sâu sắc bút tích, lại dùng để viết xuống “Tính giao” như vậy chói mắt chữ, xong việc thái độ còn như thế không đoan chính, như thế đúng lý hợp tình! Việc này hoàn toàn vượt qua hấn tưởng tượng, hấn trong lúc nhất thời không biết nên đổi hấn nói cái gì, lại có thể nói chút cái gì.

“Diêm lão sư,” Tôn Gia Ngộ cướp vì Trình Duệ Mẫn giải vây, “Chuyện này nó cùng Trình Duệ Mẫn không quan hệ, là ta làm hấn

giúp ta phiên dịch. Hấn chỉ là đem từ điển thượng giải thích sao cho ta, từ điển thượng nói được tóm lại không sai đi?”

Nhưng Tôn Gia Ngộ lời này đối Diêm Thanh tới nói không khác lửa cháy đổ thêm dầu.

“Người.....” Diêm Thanh dùng sức cắn chặt răng, mới đem chính mình lửa giận áp lực ở có thể khống chế trong phạm vi, hấn cười lạnh hai tiếng, “Hai người các người còn rất giăng nghĩa khí! Hành a, ta hiểu được. Hiện tại, các người hai cái một khối đi ra ngoài. Ngày mai gia trưởng hội, ta muốn cùng các người gia trưởng hảo hảo nói chuyện!”

Tôn Gia Ngộ cùng Trình Duệ Mẫn hai người cồng cặp sách ngồi ở bóng rổ giá bóng ma hạ. Cuối xuân sau giờ Ngọ dương quang, đã tương đương nóng cháy, giờ phút này đúng là đi học thời gian, bởi vậy hai người hành tích có vẻ thập phần đột ngột, ngẫu nhiên có giáo viên hoặc là giáo công trải qua, tổng hội tò mò mà xem bọn họ vài lần.

Trình Duệ Mẫn vẫn luôn cúi đầu, có vẻ thập phần buồn nản. Từ nhỏ đến lớn, làm đệ tử tốt điển phạm, hấn còn chưa từng có chịu đựng quá như vậy dãi ngộ.

Tôn Gia Ngộ cảm giác cực kỳ xin lỗi: “Thực xin lỗi, ta thật không biết cái kia từ là cái kia ý tứ.”

“Không liên quan chuyện của người.” Trình Duệ Mẫn thấp giọng nói: “Là ta quá ngu ngốc, ném cái tờ giấy đều có thể bị phát hiện, ngược lại liên lụy người.”

“Người là rất bần.” Tôn Gia Ngộ không khách khí mà trách cứ hấn, “Vốn dĩ chuyện này ta một người khiêng xuống dưới liền tính, Diêm Vương gia hấn chính là miệng lợi hại, người cho rằng hấn thật dám vì việc này đem ta khai trừ à? Thích, nhiều ngốc à người, hấn chỗ nào tới quyền lực? Hiện tại nhưng hảo, bạch bạch đem người tha vào được, còn muốn cùng gia trưởng cáo trạng. Ta liền tính, dù sao ta ba mẹ sợ mất mặt, nhà của chúng ta vẫn luôn là ta ông ngoại tới họp phụ huynh, hấn về nhà đều là nhặt dễ nghe nói, chưa bao giờ cùng ta ba mẹ dọn miệng, người nói người đồ cái gì đâu?”

Trình Duệ Mẫn lại trả lời: “Người không phải phải làm ta bằng hữu sao? Ta như thế nào có thể làm bằng hữu một người đi đỉnh lỗi?”

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 97

Trình Duệ Mẫn do dự: “Không thượng tiết tự học buổi tối được không?”

“Đương nhiên hành.” Tôn Gia Ngộ qua đi ôm bờ vai của hân, “Cùng người nói thật, ta thường xuyên trốn tiết tự học buổi tối, trước một trận nhĩ trong TV phóng 《 tình nghĩa vô giá 》, ta mẹ giúp ta thỉnh vài lần giả, liền vì về nhà xem TV.”

Trình Duệ Mẫn kinh ngạc nhìn hân: “Mẹ người giúp người nói dối?”

“Đúng vậy!” Tôn Gia Ngộ đắc ý mà cười, “Ta mẹ liền điểm này nhĩ hảo, chưa bao giờ cưỡng bách ta, nàng cùng ta nói, chính mình nhân sinh chính mình phụ trách, cha mẹ lão sư đều không thể thay ta làm quyết định.” Một chiếc xe buýt công cộng từ hai người bên người trải qua, Tôn Gia Ngộ kéo Trình Duệ Mẫn bắt đầu chạy như điên: “Mau mau mau, xe tới!”

Cao nhất niên cấp gia trưởng sẽ với cuối tuần đúng hạn cử hành. Dựa theo lệ hành trình tự, công bố xong kỳ trung khảo thí trước mười tên cùng sau mười tên danh sách cùng tổng phân, lại từ chủ nhiệm lớp Diêm Thanh cấp các gia trưởng làm thượng nửa học kỳ tổng kết.

“..... Này nửa cái học kỳ, vô luận là học tập thành tích vẫn là tư tưởng phẩm đức, tuyệt đại đa số đồng học đều lấy được tiến bộ rất lớn, nhưng là, thật đáng tiếc, cũng có bất tận như người ý địa phương.” Nói tới đây, Diêm Thanh cố ý tạm dừng một lát, sau đó hỏi, “Nghiêm Căn, Tôn Gia Ngộ cùng Trình Duệ Mẫn gia trưởng tới sao?”

Gia trưởng trung nổi lên một trận rất nhỏ xôn xao, mọi người đều quay đầu lại tìm kiếm này ba vị học sinh gia trưởng. Được đến khẳng định hồi phục sau, Diêm Thanh tiếp theo nói: “Đều tới liền hảo. Ban sẽ kết thúc về sau, đến ta văn phòng đi, chúng ta yêu cầu hảo hảo nói chuyện.”

Tôn Gia Ngộ từ buổi sáng 10 giờ, liền đứng ở chính mình gia viện ngoại đầu hẻm, chờ đi khai gia trưởng sẽ ông ngoại trở về.

Hắn trạm đến chân đầu toan, cơ hồ muốn biến thành đầu hẻm kia chỉ sư tử bằng đá, ông ngoại rốt cuộc đã trở lại. Từ hắn vừa xuống xe, Tôn Gia Ngộ liền đi theo bên cạnh, một đường hỏi han ân cần, tiểu tâm ninh bợ. Thẳng đến đem ông ngoại đỡ tiến phòng khách, sam ở trên sofa ngồi xong, phao hảo một ly trà đôi tay phủng đưa cho ông ngoại, mới thật cẩn thận mà ở ông ngoại bên người gác xuống nửa cái mông, liếc ông ngoại sắc mặt mở miệng nói chuyện: “Ông ngoại, chúng ta diêm lão sư đều cùng ngài nói cái gì?”

Ông ngoại vênh lên môi thối trên mặt nước phù trà, cũng không nói chuyện.

“Ông ngoại?”

Ông ngoại uống một ngụm nóng bỏng nước trà, nhắm mắt lại tế phẩm trà mới thanh hương, vẫn là không chịu nói chuyện.

Tôn Gia Ngộ không có cách, một đầu chui vào bà ngoại trong lòng ngực, làm nũng lên tới: “Bà ngoại, ngài xem ông ngoại hần!”

Bà ngoại một bên vuốt cháu ngoại đầu tóc, một bên đối bạn già nhi nói: “Người cũng đừng làm khó hài tử, có nói cái gì, nói bái!”

Ông ngoại lúc này mới buông chén trà, chỉ chỉ chính mình lỗi tai: “Hôm nay đã quên mang máy trợ thính, các người lão sư nói cái gì, thật nhiều cũng chưa nghe rõ.”

So sánh với Tôn Gia Ngộ, Nghiêm Cẩn liền không có may mắn như vậy. Hần sáng sớm biết mỗi lần khai xong gia trưởng hội, chính mình cũng chưa ngày lành quá, cho nên ngày đó ở bên ngoài vẫn luôn chơi đến trời tối thâu mới dám về nhà. Phụ thân mỗi ngày ngủ thật sự sớm, hần cho rằng ít nhất có thể trước tránh thoát hôm nay lại nói, không nghĩ tới vừa vào cửa, liền thấy phụ thân giống tôn La Hán giống nhau ngồi ngay ngắn ở phòng khách sô pha ghế, bên cạnh trên bàn trà, liền bãi kia căn làm hần trong lòng run sợ roi ngựa.

Hần xoay người muốn chạy, bị phụ thân một tiếng gào to ngăn lại: “Tiểu vương bát đản, người đứng lại đó cho ta!”

Nghiêm Cẩn đứng lại, lại chỉ chịu lấy mông đối với phụ thân, không chịu xoay người đối mặt hần.

Phụ thân cầm lấy roi ngựa, ở bên chân trên sàn nhà đốc đốc gõ hai hạ, sau đó đối nhi tử nói: “Người lại đây!”

Nghiêm Cẩn từng bước một mà cọ qua đi. Roi ngựa đỉnh điểm ở đầu vai hấn, phụ thân nói: “Chính người nói nói, ở trường học người đều làm chút cái gì?”

Nghiêm Cẩn trả lời: “Lão sư không đều nói cho người sao? Còn hỏi ta làm gì?”

Lời còn chưa dứt, “Vèo” mà một tiếng, đầu vai hấn đã vững chắc ăn một roi. Nghiêm Cẩn tính tình cùng phụ thân giống nhau quật cường, hai cha con mặt đối mặt, lẫn nhau gian luôn là hành động nhiều quá ngôn ngữ. Kia roi tuy rằng trườ đến đau triệt tim phổi, lại đem hấn tính cách trung cương liệt một mặt cấp dẫn ra tới, hấn không tính toán biện giải, cũng không tính toán xin tha, chính là cắn răng đứng, mặc cho tiên sao bạn xẹt qua không khí sắc nhọn tiếng huýt gió, từng cái dừng ở chính mình trên người.

Nghiêm Cẩn phụ thân một bên giáo huấn nhi tử, một bên nổi giận dùng dùng mà quở trách: “Lão tử đời này mặt, đều ở trên người của người ném sạch sẽ! Đưa người đi trường học, người đều làm điểm nhi cái gì? Thành tích đếm ngược, đánh nhau, khi dễ đồng học liền tính, còn dám cáo lão sư hắc trạng? Thằng nhãi ranh, phản người!”

Kỳ thật phụ thân ngoài miệng nói được lợi hại, thuộc hạ rất cuộc kiềm chế kính nhi, năm đó hấn từng một tiên trườ nứt quá một chiếc xe ngựa, hiện giờ cũng bắt quá là ở Nghiêm Cẩn trên người lưu lại mấy cái nhô lên hồng ấn. Đau tự nhiên là muốn đau cái dăm ba bữa, nhưng sẽ không thương gân động cốt. Cùng thường lui tới giống nhau, hơn mười roi lúc sau, phụ thân tức giận phát tiết đến không sai biệt lắm, Nghiêm Cẩn mẫu thân liền sẽ ra tới hoà giải, mạnh mẽ thu đi phụ thân roi ngựa, lại đem ngoan cổ đầu ngoan cổ não nhi tử kéo ra.

Nhưng hôm nay có một roi rõ ràng mất chính xác, tiên sao xẹt qua Nghiêm Cẩn gương mặt, ở hấn tả gương mặt lưu lại một cái thấy được vết thương, đến nỗi hấn sáng sớm hôm sau đi đi học thời điểm, còn chói lọi mà treo ai quá tấu nguyệt trang.

Đối với Nghiêm Cẩn trên mặt kia nói tiên thương, Tôn Gia Ngộ vì chính mình may mắn tránh được một kiếp mà âm thầm may mắn, lại không khỏi lo lắng lên đường duệ miễn, không biết hấn về nhà sau tao ngộ là cái gì. Chính là cùng ngày Trình Duệ Miễn vẫn luôn không có xuất hiện, hỏi lớp trưởng, mới biết được nhà hấn có việc lâm thời thỉnh mấy ngày giả.

BAN ĐẦU TƯỞNG NGỘ, CUỐI CÙNG BIỆT LY [C]

Thư Nghi
dtv-ebook.com

Phần 98

“Nghe nói.”

“Mấy ngày nay hấn ông ngoại cũng ở, hấn ba mẹ ký tên ly hôn đêm đó, hấn ông ngoại nào xuất huyết, qua đời. Hấn từ nhỏ đi theo ông ngoại lớn lên, ông ngoại đi rồi hấn có bao nhiêu khó chịu, người có thể tưởng tượng ra tới sao?”

Tôn Gia Ngộ cúi đầu không nói, chỉ là lấy mũi chân dùng sức nghiền một khối hòn đá nhỏ, một chút mà nghiền tiến trong đất đi. Hấn suy nghĩ một sự kiện. Từ Trình Duệ Mẫn mang theo hắc sa tới đi học ngày đó, hấn liền suy đoán qua đi thế có phải hay không hấn ông ngoại, nhưng Trình Duệ Mẫn trước sau không chịu nói, hiện giờ một khi chứng thực, lại nhớ lại lần trước kia bốn 《thời gian giản sử》 bị hủy khi hấn kịch liệt phản ứng, Tôn Gia Ngộ trong lòng đầm xấu dục cảm càng ngày càng nặng.

Hấn giữ chặt Lưu Bội: “Người theo ta đi, chúng ta đi trước nhà hấn nhìn xem. Ta như thế nào cảm giác muốn ra đại sự a?”

Hai người cưỡi lên xe một đường chạy tới Trình Duệ Mẫn gia. Trình gia lại viện môn nhắm chặt, nhậm hai người ở ngoài cửa ẩn nửa ngày chuông cửa, cũng không có người theo tiếng, nhưng thật ra đem hàng xóm ồn ào đến chịu không nổi, từ trong phòng ra tới. Hàng xóm nói lão trình một ngày đều ở bên ngoài tìm nhi tử, đến

bây giờ còn không có trở về đâu. Đến nỗi Trình Duệ Mẫn mẫu thân, xong xuôi ông ngoại tang sự về sau, nàng liền rời đi Trung Quốc, hơn nữa là hoàn toàn mà rời đi, từ bỏ Trung Quốc hết thầy, gia, công tác, còn có nhi tử.

Tôn Gia Ngộ cùng Lưu Bội hai mặt nhìn nhau một lát, Tôn Gia Ngộ liền đẩy khởi chính mình xe đạp, đối Lưu Bội nói: “Người về trước gia đi, ta cũng đi tìm.”

Lưu Bội đuổi theo: “Ta cùng người cùng đi.”

Tôn Gia Ngộ mãnh liệt mà lắc đầu: “Không được không được, những cái đó địa phương người tuyệt không có thể đi!”

Hắn nói được như thế kiên quyết, bởi vì hắn muốn đi tìm người địa phương, là Bắc Kinh tây thành trò chơi thính. Tôn Gia Ngộ biết rõ vào đêm về sau trò chơi thính ngư long hỗn tạp, giống Lưu Bội như vậy dẫn nhân chú mục nữ sinh xuất hiện ở cái loại này trường hợp, chỉ sợ sẽ khiến cho mặt khác phiền toái. Hơn nữa dựa hắn một người chạy biến tây thành sở hữu trò chơi thính, giống như không quá hiện thực, hắn hiện tại cần thiết đi tìm một người khác hỗ trợ.

Nghiêm Cẩn nằm ở không có lượng đèn trong phòng, hai tay gối lên sau đầu nhìn trên trần nhà lay động quang ảnh. Đây là trong nhà lầu hai chỗ ngoặt chỗ một cái phòng nhỏ, bởi vì quá tiểu, bị làm như phòng cất chứa, chất đầy để qua một bên không cần vật phẩm, nơi nơi lạc đầy tro bụi. Trên mặt đất phô một trương chiếu, lại thêm một đệm giường tử, tạm thời làm như hắn lâm thời cắm đoán chỗ giường đệm. Trừ bỏ thượng WC, mặt khác ăn uống ngủ ít hôm nữa thường hoạt động, đều phải ở cái này bất mãn chín mét vuông phòng nhỏ nội hoàn thành.

Đã vượt qua chán đến chết một ngày một đêm, tại đây 24 giờ, hấn cơ hồ nghĩ tới mấy chục loại chạy trốn phương pháp, nhưng đều nhân khuyết thiếu công cụ mà vô pháp thực hiện. Đang ở mơ mơ màng màng buồn ngủ hết sức, bỗng nhiên nghe được cửa sổ pha lê thượng vang lên hai tiếng, tựa hồ là hòn đá nhỏ nện ở mặt trên. Hấn hô một chút ngồi dậy, đây là khi còn nhỏ các bạn nhỏ lên triệu tập ám hiệu, đã thật lâu không có gặp qua. Hấn ngừng thở chậm đợi, một lát sau, lại là hai tiếng. Cái này vô cùng xác thực không có lầm, hấn một chút bỏ nhào vào phía trước cửa sổ, mở ra khung cửa sổ.

Hậu viện cửa sổ hạ quả nhiên đứng một người, nường sáng ngời ánh trắng, hấn nhận ra tới đó là Tôn Gia Ngộ. Vui mừng khôn xiết dưới, hấn vừa muốn lên tiếng, lại thấy Tôn Gia Ngộ đem ngón tay dè ở trên môi, thực vang mà thở dài một tiếng, tiếp theo hấn giơ tay lên, một đoàn đen tuyền bóng dáng, chiếu Nghiêm Cẩn mặt nhào tới. Nghiêm Cẩn theo bản năng mà sau này một làm, kia đoàn đồ vật tản ra, ở cửa sổ thượng xoay quanh một chút, lại rút đi xuống. Nhưng này một lát công phu, đã cũng đủ làm hấn thấy rõ ràng, nguyên lai đó là một mâm rắn chắc dây thừng.

Nghiêm Cẩn hoang mang mà nhìn phía Tôn Gia Ngộ, thấy hấn đôi tay làm cái bò thẳng tư thế, Nghiêm Cẩn lập tức minh bạch, mừng như điên mà nắm khởi nắm tay, triều Tôn Gia Ngộ ý bảo, tỏ vẻ hấn biết tiếp được đi nên làm như thế nào.

Kia đoàn dây thừng lại bay đi lên. Lần này Nghiêm Cẩn trao chuẩn thời cơ, chờ dây thừng nhất tiếp cận chính mình khi thò người ra một phác, đem thẳng đầu nắm chặt ở trong tay.

Dư lại sự liên hoàn toàn không làm khó được Nghiêm Cẩn, hấn đem dây thừng ở một kiện rắn chắc đầu gỗ gia cụ thượng hệ hảo,

tiếp theo liền giống con khỉ giống nhau, theo dây thừng nhanh nhẹn mà bò xuống dưới. Chẳng qua rơi xuống đất khi không cẩn thận dẫm phiên một cái chậu hoa, chiêu đến cách vách cầu cuồng khiêu lên.

Hai người sợ hãi, sợ kinh động canh giữ ở trước môn cảnh vệ viên, nhanh chóng lật qua hậu viện lùn tường, một đường chạy như bay, chạy trốn thở hổn hển, cũng may phía sau cũng không người đuổi theo, lúc này mới cùng nhau dừng lại đỡ đầu gối há mồm thở dốc.

Nghiêm Cẩn một bên ho khan một bên giơ ngón tay cái lên: “Không bạch giao người này bằng hữu, đủ ý tứ! Trước kia sự chuyện cũ sẽ bỏ qua, chúng ta này liền tính phiên thiên nhi.”

Tôn Gia Ngộ đấm ngực nói: “Ít nói nhảm! Cứu người ra tới là vì làm người hỗ trợ. Đi, đem người những cái đó tiểu đệ mã tử đều kêu ra tới, cùng ta tìm người đi.”

“Tìm người? Tìm ai nha?”

“Trình Duệ Mẫn.”

“Cái gì? Tìm hấn?” Nghiêm Cẩn một chút nhảy dựng lên, “Kia nhãi ranh, chẳng những cấp mạp mạp khai gáo, còn lấy hấn kia chết trăm cặp sách ở ta đôi mắt thương tạp một chút, mệ lão tử bát tự ngạnh, không thương đến tròng mắt. Đừng làm cho ta lại nhìn thấy hấn, bằng không ta phi giết chết hấn không thể!”

Tôn Gia Ngộ ở trong bóng tối thật dài mà thở ra một hơi: “Nghiêm Cẩn, trên người của người có yên sao?”

Nghiêm Cẩn đem toàn thân trên dưới sờ soạng một lần, từ hông mặt sau trong túi lấy ra một cái nhãn dán dó hộp thuốc, bên trong chỉ còn lại có một cây yên. Hắn đem yên gấp lại hai nửa, nửa cắn giao cho Tôn Gia Ngộ, nửa cắn ngậm ở chính mình trong miệng. Tôn Gia Ngộ liền hắn trong tay que diêm điểm yên, phun ra nuốt vào mấy khẩu lúc sau mới nói: “Người có biết hay không chính mình làm một kiện nhiều tên khốn sự?”

Nghe hắn nói xong Trình Duệ Mẫn trong nhà phát sinh sự, Nghiêm Cẩn trảo trảo cái ót: “Này cũng thật không kém ta, ta lại không biết mẹ nó đi rồi, hắn ông ngoại cũng qua đời. Bất quá tiểu tử này đi, còn rất có ý tứ, ta rất bội phục hắn.” Hắn theo bản năng sờ sờ khoe mắt thương chỗ, đau đến nhú nhú mày, “Người đừng xem hắn ngày thường héo nhè không ra lưu, đánh nhau lên thật đúng là tàn nhẫn!”

Tôn Gia Ngộ phiên hắn một cái đại bạch mắt: “Người cũng đừng bẻm mép da công phu, trước cùng ta tìm người đi, tìm được rồi người cần thiết cho người ta xin lỗi!”

Ngày đó buổi tối, hai người trước đem ngày thường cùng nhau chơi nam sinh lần lượt từng cái từ trong nhà tìm ra, bảy tám cá nhân binh phân bốn lộ, càn quét tây thành suốt đêm buôn bán trò chơi thính cùng ghi hình thính. Tôn Gia Ngộ cùng Nghiêm Cẩn một đường, đạp xe dọc theo nhị hoàn tìm một đêm, lại không thu hoạch được gì. Thiên mau lượng thời điểm, hai người đô kỵ bất động, vì thế lược hạ xe đạp, hình chữ X mà nằm ở sông đào bảo vệ thành bờ biển.

Nghiêm Cẩn nằm xuống không bao lâu, cư nhiên liền mơ mơ màng màng mà ngủ rồi, hơn nữa ngủ đến thập phần thơm ngọt, nhìn dáng vẻ sét đánh đều không thể bưng tỉnh hắn. Tôn Gia Ngộ

cũng cực kỳ buồn ngủ, nhưng hấn đầu óc còn ở bay lộn, hấn suy nghĩ nếu chính mình là Trình Duệ Mẫn, trải qua quá những việc này lúc sau, nhất muốn đi địa phương là chỗ nào đâu?

Hấn nheo lại đôi mắt nhìn nơi xa. Sắc trời đang ở một chút mà biến lượn, trên mặt sông có một tầng hơi mỏng sương trắng, nắng sớm xuyên thấu qua kia tầng sương mù, liền tựa hồ lây dính hơi nước, trở nên trầm trọng lên. Loại này cảnh sắc cũng không nhiều thấy, không giống như là phương bắc, đảo càng như là phía nam sáng sớm.

Phía nam? Tôn Gia Ngộ đột nhiên ngồi dậy. Hấn nhớ tới một cái lớn nhất khả năng, ở Bắc Kinh cái này địa phương bị thương thấu tâm Trình Duệ Mẫn, có thể hay không ý tưởng nhi hồi Hạ Môn đi? Hấn dùng sức chụp phủi ngủ say trung Nghiêm Cẩn: “Mau đứng lên! Chúng ta đi nhà ga!”